PI 1607
D

Anul XXXVIII Ianuarie—Februarie 1926 No. 1—2

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

1986

Şcoala Politechnică
BUCUREŞTI
BIBLIOTECA

ANUL FORESTIER

Anul încheiat a fost un an de muncă dârză în ramura pădurărească, an bogat în evenimente ce interesează această activitate.

In 1925 Silvicultura românească ia pentru întâia oară parte hotărâtă în manifestările de peste granițe ale acestei ramuri de producție.

Centenarul Şcoalei de ape şi păduri de la Nancy, 1825—1925, sărbătorit supt preşedenția d-lui I. Durand ministrul agriculturei Republicei franceze în zilele de 20 şi 21 Iulie, cu un fast demn de această însemnată comemorare, ne-a dat prilej şi nouă să ne arătăm simpatia şi recunoştința ce datorăm acelei şcoale pentru instrucțiunea profesională dată unei întregi generații de 97 ingineri silvici români, reprezentând un procent de 24% din numărul absolvenților streini.

Şcoala din Nancy a fost generatoarea Silviculturei româneşti până acum vre-o 15 ani, de când inginerii silvici ieşiți din şcoala noastră încep a avea un rol conducător în activitatea silvică națională.

Ministerul agriculturei şi domeniilor, Casa pădurilor, Şcoala politechnică secția silvică şi Progresul silvic au trimis delegați la această aniversare centenară pe d-nii M. Tănăsescu-Moşandrei, P. Antonescu, Dem. Anastasescu, C. Sava Goiu şi I. Comanici. D-l N. G. Popovici de asemeni delegat, nu a putut lua parte la festival.

A mai participat d-l ing silvic G. Moşandrei, din promoțiile mai tinere ale şcoalei dela Nancy. O dare de seamă amănunțită s-a publicat de d l P. Antonescu în această revistă.

Aceiaşi delegațiune a luat parte şi la **Congresul interna-**

ţional de silvicultură de la Grenoble ce a avut loc între 22—30 Iulie, la *Expoziţia din Grenoble*, precum şi la escursiunile organizate de *Touring club de France*.

Congresul a avut un program din cele mai complecte şi a lucrat în secţiuni de specializare, ocupându-se de legislaţie, comerţul lemnelor, statistica producţiunei forestiere, materii de utilizat în locul lemnului, bazele ştiinţifice ale artei forestiere şi învăţământul silvic, sporirea producţiunei prin amenajament, silvicultură şi reîmpădurire, torenţi, gheţari, avalanşe, păşune de munte şi dune, lemne coloniale, protecţia naturei: fauna şi flora, cartea şi presa.

Dezideratele acestui congres sunt publicate de d-l P. Antonescu în Revista pădurilor pe 1925 pag. 1017.

Regimul pădurilor din Ardeal, ale căror produse se scurg în bazinurile afluenţilor Tisei şi Dunărei în afară de bazinul Oltului, s-au găsit în luna Aprilie în discuţiunea *Comisiunei technice permanente a regimului apelor de la Merano* (C.R.E.D), comisiune ce fiinţează în baza art. 292 şi 293 din *Tratatul de pace de la Trianon* supt preşedenţia unui delegat al Ligei naţiunilor cu reprezentanţa tuturor ţărilor succesorale Austroungariei, între cari şi România.

Delegatul ţărei noastre d-l inginer inspector g-l I. Vardala, având ca delegat supleant expert în materie silvică pe ing. consilier silvic P. Antonescu, a susţinut cu competenţă, graţie documentărei în materie a colegului nostru, chestiunea pădurilor din Ardeal, obţinând succes. Totuşi cum delegaţia ungară a ridicat chestiunea porţiunilor din bazinul afluenţilor Tisei aflătoare la 100 km. distanţă de acest râu şi cari acoperă 63.000 kmp. cerând a se hotărî continuarea de către noi a lucrărilor de împădurire a terenurilor goale expuse mâncăturilor de ape şi corectarea torenţilor începute supt stăpânirea ungară a acelor terenuri, precum şi îngrijirea pădurilor din regiunile Mureşului, Someşului şi în special cele din jurul com. Pecica şi Arad, iar comisiunea a admis acest punct de vedere, care concordă cu propriul nostru interes naţional, se cuvine a se lua toate măsurile de continuare a acelor lucrări.

Cum împăduririle şi despăduririle fac obiectul unui text precis din tratatul de pace, se cuvine ca pe lângă delegatul nostru permanent în Comisiunea C. R. E. D. să facă parte de asemeni permanent şi un specialist forestier întrucât legăturile între regimul apelor şi regimul silvic sunt strânse.

Despăgubirile cuvenite Ungariei pentru valoarea pădurilor Ardealului trecute în patrimoniul Statului român prin tratatul de pace au fost discutate cu îndârjire în fața Comisiunei economice a Ligei națiunilor la Paris. România a fost reprezentată în ramură silvică printr'o delegație compusă din d-nii Const. Opran ad-torul Casei pădurilor şi d-l M. Tănăsescu Moşandrei ing. consilier silvic. Pretențiunile cu totul absurde ale Statului ungar au fost înfrânte de către delegația noastră, care înarmată cu documente din însăşi evaluările maghiare de pe timpul stăpânirei lor asupra acestor păduri, a fost în măsură să înfrunte pretențiunile exagerate şi să le reducă la sume rezonabile.

La expoziția târg de mostre din Lemberg în cari pe lângă Polonia au expus şi țările limitrofe, am fost de asemeni reprezentați. In pavilionul românesc al agriculturei şi domeniilor s'au expus şi produsele pădurilor noastre, ca lemn de rezonanță de molift, piese debitate şi lucrate din ştejar şi salcâm, semințe forestiere de molift şi salcâm recoltate în țară. S'au mai expus tablouri cu vederi de masive păduroase de la noi din cele mai caracteristice, statistica pădurilor şi diagrame reprezentând proporția speciilor forestiere, clasele de vârstă şi proporția suprafeței păduroase față de numărul locuitorilor țărei noastre în comparație cu țările limitrofe.

Dările de seamă asupra expoziției au remarcat elagios secția silvică a pavilionului românesc.

Misiunea germană de studii compusă din d-l *dr. Konrad Rubner* docent la universitatea din München şi d-l *Richard Hilf* dela Institutul de cercetări forestiere Möller din Eberswalde, a vizitat pădurile țărei în zilele de 25 Iunie--28 Iulie, însoțită de către d l prof. dr. M. Drăcea delegatul Casei pădurilor.

In prima etapă a escursiunei s-au cercetat zonele de vegetație la masivele de pe traseul Braşov, Azuga, Sinaia şi împrejurimi, Voila, Moreni, Frasin, Mărceşti, Țigăneşti, Bucureşti, Comana şi zona Dunărei. In a doua etapă s'au vizitat în valea Bistriței masivul Ceahlăul, Grențieşul, şi valea Tarcăului, apoi domeniul Dărmăneşti, de unde s'a trecut la ocolul silvic Carol I din Mihăeşti

Muscel, pădurea Berevoeşti şi prin Curtea de Argeş spre masivul Negoiului.

S au mai vizitat împăduririle cu salcâm de la Calafat, Poiana şi Piscul Tunari din Dolj.

Cercetătorii au studiat în special condiţiunile naturale de vegetaţie ale pădurilor româneşti şi dispoziţia zonală a vegetaţiei noastre forestiere, manifestând un deosebit interes structurei pădurilor noaste virgine din munţi şi vegetaţiei pădurei în ante stepă.

Ne-a mai vizitat şi D-l *Hutsckinson* de la *Fundaţiunea americană Rockefeller.*

Consequentă unui bun obicei, **Casa pădurilor a trimis în străinătate mai mulţi ingineri silvici pentru specializare.** Seria d-lor At. Nedelcovici. P. Roşescu, Ef. Petrescu şi V. Georgescu, cari au făcut studii la Viena, în pădurile Austriei, iar d-l Nedelcovici şi în pădurile Franţei, înapoindu-se în ţară, s-a trimis o nouă serie compusă din d-nii Marin Rădulescu, Petcuţ şi Alex. Popescu spre a urma cursurile la Hochschulle für die Bodencultur, iar d-l C. Georgescu la Universitatea din München.

Expoziţia de la Chişinău a dat prilej *Casei pădurilor* să organizeze în adevăr ştiinţific *pavilionul forestier* şi numai cu produsele basarabene, organizatori fiind d-nii Psemeţcki şi David Petrescu.

Gruparea articolelor expuse s'a făcut pe secţii corespunzătoare vegetaţiei forestiere, culturei pădurilor, utilizărei lemnului, inamicilor pădurei, faunei vânătoreşti. Numeroase diagrame şi fotografii au complectat standurile Casei pădurilor ; iar o dare de seamă amănunţită a fost publicată de d-l V. N. Stinghe în Revista pădurilor p. 919.

Produse silvice au expus şi cooperativele forestiere în pavilionul cooperaţiei. Cooperativa Tazlăul a expus un trunchiu de brad de 48 m. lungime în vârstă de 268 ani, cu un dimetru mijlociu de 60 cm.

S-au expus stive de cherestea în miniatură de diverse sorturi şi cherestea în dimensiuni uzitate în comerţul intern şi extern de către cooperativele de industrie forestieră ce aprovizionează Basarabia.

Mostre de doniţe, doage, spiţe, obezi, căpăţâni de roţi, lucrate de cooperativele de explooatări de păduri, precum şi mobilier de artă în curat stil românesc lucrat de cooperativele de tâmplărie industrială şi mobilier.

Standuri cu diversele faze ale lucratului vescilor sau văcăliilor şi cu diverse mostre de lemn geluit, ceruit şi lustruit, precum şi numeroase fotografii şi grafice reprezentând mersul exploatărilor şi industrializărei lemnului de către cooperativele forestiere, complectează Secţia silvică din pavilionul cooperaţiei.

Anul 1925 a fost ilustrat şi prin înfăptuirea a ceiace mulţi credeau o himeră, a construcţiei **monumentalului palat al casei inginerilor Silvici**, a cărui inaugurare va urma să o facem la 10 Mai 1926. Numele preşedintelui nostru *d-l ministru Al. Constantinescu* care a încurajat, a ajutat şi a procurat mijloacele construcţiei acestui palat, precum şi al d-lui *ing. consilier silvic M. Tănăsescu Moşandrei* care a stăruit neîncetat pentru realizarea acestei lucrări, vor fi strâns legate de această măreaţă operă, a cărei fotografie s'a putut vedea în această revistă, însoţită de dările de seamă ale d-lui M. Tănăsescu-Moşandrei privitoare la mersul lucrărilor.

Propaganda şi învăţăminte silvice s-au răspândit prin conferinţe forestiere, prin serbarea sădirei arborelui, prin reviste şi diverse alte publicaţiuni.

Conferinţa asupra problemelor forestiere de actualitate în legătură cu noul regim al proprietăţei ţinute la Cercul de perfecţionare al agronomilor în sala Casei şcoalelor de d-l *dr. M. Drăcea*, s-a ocupat de grijile deosebite ce urmează să se acorde pădurilor rămase în urma defrişărilor de complectare a reformelor agrare, recomandând: deşteptarea conştiinţei forestiere pentru cruţarea pădurilor, sporirea producţiei domeniului forestier rămas prin asigurarea regenerărei, prin lucrări de ameliorare, valorificare raţională şi împădurirea poenilor, câştigarea de noui domenii forestiere prin împădurirea terenurilor sterile, stăvilirea defrişărilor şi pulverizărei proprietăţei forestiere şi restrângerea exploatărilor în epoca critică de transiţie până la aplicarea legei pădurilor comunale, precum şi consolidarea proprietăţei forestiere particulare.

La acelaşi ciclu de conferinţe a vorbit şi *d-l dr. G. Ionescu Siseşti* ajungând la concluzia că defrişările mai cu seamă la munte şi podgorie distrug terenul cultivabil nu numai pe solul fostei păduri, dar efectele lor pustiitoare ajung până departe la câmpie prin colmatările cu pietriş şi ca atare pădurile sunt cele mai de seamă protectoare ale unei culturi agricole raţionale.

S-au ţinut *conferinţe regionale în cercul inginerilor silvici din Orşova şi Târgovişte*, în care s-au ocupat de problemele foarte variate ce nasc din o aplicare metodică a Ştiinţei Silvice în legătură cu diversele genuri de lucrări ce cad în sarcina inginerilor silvici

D-l *dr. C. Bungeţeanu a ţinut la Fundaţia universitară Carol I două conferinţe asupra industriei şi comerţului lemnului în România* în care arătând disponsibilităţile de exploatat în pădurile noastre, socoate că exportul sporit al diverselor produse lemnoase industrializate nu depăşeşte posibilitatea pădurilor, *al cărei paznic este consiliul technic al pădurilor.* Conferenţiarul face o dare de seamă a organizărei industriei lemnului la noi, şi a comerţului cu străinătatea, menţionând şi industria forestieră cooperatistă.

La Ateneul Român d-l *M. P. Florescu* a vorbit despre *Pădurile României.*

La **Congresul inginerilor A. G. I. R.** ce a avut loc în Septemvrie la Chişinău s-au discutat în Secţia VI a Silviculturei, *Comercializarea şi Comasarea pădurilor* al cărei raportor a fost d-l *M. P. Florescu* şi *Influenţa pădurilor asupra regimului apelor* comunicare făcută de d-l *St. Caraman.* Secţiunea în chestiunea regimului apelor în legătură cu regimul pădurilor a adoptat moţiunea de a se cere creiarea unui minister al apelor şi pădurilor, care însă a fost temperată în şedinţa plenară a congresului prin cererea numai a unei direcţii speciale.

In chestiunea comercializărei pădurilor Statului s-a cerut ca pădurile să fie socotite ca bunuri de interes general iar nu comercial. S'a mai cerut oprirea pulverizărei proprietăţei forestiere, comasarea şi cadastrarea acestor proprietăţi ca să formeze complexe cu putinţă de a fi amenajate şi exploatate sistematic.

Pentru creiarea *conştiienţei forestiere*, adică a cunoştinţelor unui popor despre rostul arborelui şi pădurilor în economia naturii şi în economia naţională, cum şi măsura în care aceste cunoştinţe şi cele de bună gospodărie sunt difuzate în masele adânci ale poporului, *) astfel cum o defineşte d-l profesor M.

---

*) *M. Drăcea—Sărbătoarea Sădiri arborelui.* Revista Pădurilor pe 1925 pag. 1006.

de pueţi cari se vând la particulari, în deosebi pueţi de salcâm.

In 1925 s-au împădurit 15.000 Ha, în care predomină molidul şi salcâmul.

Se constată că mişcarea îmbucurătoare de refacere a pădurilor susţinută la Stat. începe a prinde şi la proprietarii de păduri.

Cooperaţia forestieră, luptând cu greutăţile de ordin financiar consecinţe ale crizei economice, face totuşi progrese continui. Astfel din datele compartative pe anii 1921—1924, pentru cari se dau cifre exacte adunate de Statistică, *) se constată :

	Anul 1921	Anul 1922	Anul 1923	Anul 1924
	Lei B.	Lei B.	Lei B.	Lei B.
Totalul activului .	200.876.034.33	342.892.361,21	377.714.895.72	568.783.951.12
Capital propriu deplin vărsat . . .	17.007.227 95	23.978.982 89	38 409.140.60	51.831.517.23
Fonduri de rezervă	1.553.953.73	1.893.495.79	7.114.611.61	13 639.630.26
Fonduri de amortisment.	1.795.537.93	7.344.319.04	18 989.712. 61	26.433.874.44
Fonduri culturale .	307.699.35	2.472.251.77	1.783 728 57	6.335.716.15
Credite la Centrala coop.		123.573.562.24	177.286.857.63	234.669.296.11
Numărul cooperativelor	347 coop.	402 coop.	484 coop.	468 coop.
Număruul membrilor coop	34.999 mem.	42.922 mem.	56.054 mem.	47.646 mem.

Aceste date sunt totalizate numai pentru cooperativele forestiere care şi-au trimes bilanţurile spre totalizare la Centrala cooperativelor, rămând un mare număr de cooperative care nu unt trecute în acest tablou şi anume 383 coop. pe 1921, 421 pe 1922, 438 pe 1923 şi 375 pe 1924.

Din curba ascendentă a progreselor acestor cooperative se pot aprecia care va fi dezvoltarea lor viitoare.

Este demn de menţionat că dacă micile unităţi cooperative se mărginesc la aprovizionarea populaţiunei din localitate, unităţile mari cu instalaţii industriale aprovizionează populaţia din regiuni cât mai întinse, acolo unde se cer mai mult produselor lor. Astfel în 1924 un număr de 20 coop. forestiere din regiunile muntoase au aprovizionat cu cherestea, lemne de lucru, lemn de foc 36 cooperative de aprovizionare şi desfacere din regiunile de câmpie; iar în 1925 un număr de 31 cooperative forestiere de producţie, au aprovizionat populaţia dela câmpie prin 157 de cooperative de desfacere.

---

*) La Mouvement cooperatif de production et de consommation en Roumanie, 1925.

Cantitatea de cherestea vândută acestor cooperative de la câmp în 1925 de către cooperativele forestiere este de 41.889 m. c. în valoare de Lei 49.904.849. De asemeni li s'au mai vândut 365 vagoane lemn de foc, 5380 m.c. lemn de lucru rotund, 148 m.c. ulucă şi 2 vagoane doage.

Tot în acest decurs s-au predat şi direct coloniştilor din jud. Constanţa, Caliacra, Durostor şi Satul mare 8116 m. c. cherestea în valoare de lei 8.015.762.

Se constată că în măsura în care cooperativele forestiere au obţinut vagoane pentru comerţul intern, s-au pus la dispoziţia consumatorilor din regiunile lipsite de produse forestiere.

Exploatările de păduri au trecut şi anul acesta prin criză.

Lemnele de foc de specii tari s-au vândut cu pierdere la 4200 4500 lei vagonul predat în staţiile C.F.R. în lunile de stagnare Martie—Iulie.

In toamnă s-au ridicat la 4800—5200 lei acoperind cheltuielile de producţie şi de abia în plină iarnă s-au înregistrat unele vânzări la 5800 – 6000 lei vagonul şi numai la produsele cele mai de seamă şi în staţiile cele mai apropiate de marile centre populate. Lemnul de specii moi s-a vândut între 3000—4000 lei vagonul.

Cauza acestor preţuri, destul de convenabile consumatorilor dar insuficiente pentru exploatatorii de păduri, cari faţă de marile dobânzi de 25 –35°/₀, ce plătesc pe piaţă la capitalul ce-l deţin cu împrumut, soldează în genere cu pagubă,—se datoreşte pe de o parte marilor suprafeţe de păduri ce s-au defrişat pentru păşunile comunale, aruncând pe piaţa consumului intern cantităţi prea mari de lemn de foc, iar pe de altă parte că iernele 1923/24, 1924/25 şi 1925/26 au fost din cele uşoare astfel că s-a necesita un combustibil mai redus. A mai contribuit la aceasta şi scăderea, cererei lemnului de foc pentru exportul în Ungaria.

Lemnul de lucru brut sau cioplit a fost mai căutat în ţară însă din cauza scumpirei tarifelor C.F.R. pentru transport, a ajuns la preţuri destul de ridicate pe pieţele de desfacere, transportul lemnului de lucru rotund ridicându-se aproape la dublu faţă cu cel al cherestelei produse de fabrici, care beneficiază de reduceri de transport de 45°/₀

Impozitele exploatărilor de păduri astfel cum se cal—

culează la valoarea de vânzare a pădurilor, cu care sunt proporționale, creiază nedreptăți, căci pe deoparte impun și capitalul lemnos acumulat, nu numai venitul său — deși impozitul pe capital nu este introdus la noi legalmente, iar pe de altă parte unii antreprenori cumpărători de păduri în momentul când valuta era mai ridicată plătesc disproporționat de puțin la metrul cub de lemn exploatat față cu antreprenorii cari cumpără pădurile spre exploatare la valuta zilei de astăzi. Nu sunt deloc partizan al impreviziunei aplicată la impozitele de păduri. ci socotesc ca impunerea să se facă în raport și cu volumul lemnului.

Revizuirea modalității de impunere a pădurilor o socotim deci ca o nevoie imediată de echitate.

Industria lemnului a suferit de asemeni de criza financiară nu numai din țară dar și din străinătate, căci pe de o parte mâna de lucru și administrația s-au scumpit în raport cu deprecierea valutară provocând ridicarea costului de producție, iar pe de alta din cauza crizei de numerar chiar țările care aveau mai multă nevoie de lemn de lucru și construcție și-au comprimat cererile cu mult supt strictul necesar și n-au oferit prețuri cari să dea câștig producătorilor. Astfel societatea forestieră dela noi cu renume mondial „Foresta" încheie un nou bilanț cu pierdere pe 1925, ca numeroase alte societăți și particulari. Intreruperea producției in asemenea condițiuni nu e o măsură salvatoare, de de oarece marile capitaluri imobilizate în cumpărări de păduri și în instalații industriale și de transport rămânând improductive ar atrage dobânzi inutile, s-ar părădui, și personalul technic s-ar desorganiza, aducând astfel pagube și mai mari acestor întreprinderi.

Industrializarea lemnului de fag, un produs abundent al pădurilor noastre și neîndestulător pus în valoare, ceiace face ca și astăzi în multe regiuni să fie secuit și abandonat în păduri ca nerentabil, va trebui să fie ajutată. Un principal debit al acestui lemn ar fi în traverse foarte căutate la export, dar taxele mari la export, cota de 40% din producție rezervată pentru C.F.R. la prețuri ce nu acoperă decât 30% din costul producției și tarifele ridicate la transport pe C.F.R. fac ca acest debit să nu fie remunerator.

Ce poate însemna pentru o țară cu atâtea păduri de fag un export de traverse de fag numai de 300—400 vagoane pe an?

Comerţul şi exportul lemnului, cu toate condiţiunile protivnice de producţie au sporit totuşi în 1925.

Din datele publicate *) asupra exportului produselor lemnoase şi ale industriilor derivate în primele nouă luni: Ianuarie—Septembrie 1925, se constată că s-au exportat:

	Cantitatea în vagoane	Valoarea totală în lei
Răşinoase		
In trunchiuri	1.906	40.029.150 Lei
In lemn de construcţie lucrat din topor sau din ferăstrău	11.938	486.166.380 „
Lemn de construcţie dat la rindea	156	8.470.611 „
Cherestea-scânduri	68.833	2.888.854.702 „
Stejar		
Lemn de construcţie lucrat din topor sau din ferăstrău	1.750	113.744.892 „
Lemn de construcţie dat la rindea	9	650.363 „
Traverse	13	842.400 „
Doage din topor sau ferestrău	1,5	103.163 „
Doage şi funduri neîncheiate lucrate cu rindeaua sau cuţitoaia	6	435.400 „
Buti şi butoaie	55	4.638.610 „
Alte specii foioase		
Lemn de construcţie lucrat din topor sau din ferestrău	3800	133.008.601 „
Lemn de construcţie dat la rindea	4,5	274.680 „
Traverse de fag	311	2.197.896 „
Diverse		
Lemn de foc de ori ce fel	53.950	629.624.665 „
Trunchi de ulm, larice, etc.	361	11.366.835 „
Doage de orice alt lemn decât stejarul lucrate din topor sau din ferestrău	101	6.267.164 „

---

*) Direcţia Statisticei generale a finanţelor şi comerţului exterior. Comerţul exterior al României pe trimestrele I, II şi III din 1925, cifre preliminare.

	Cantitatea în vagoane	Valoarea totală în lei
Doage, funduri, buţi şi butoaie încheiate din alt lemn decât stejarul	29	1.734.066 Lei
Parchete neincheiate, nemarchetate şi nelustruite.	126,5	1.5170.172 „
Foi de lemn pentru placaje . .	24	6.385.900 „
Coajă, scoarţe, rădăcini pentru tăbăcărie	91	4.132.685 „
Cărbuni de lemn în bucăţi . .	174	49.116.912 „
Căruţe, cotige, care, camioane, etc. fără arcuri, pentru mărfuri.	47,5	8.537.130 „
Părţi gata pentru vehicule fără arcuri	9	2.204.350 „
Spiţe croite, oişti, loitre şi alte piese lucrate din brut. . . .	26	1.054.332 „
Roate, peridocuri şi alte asemenea părţi pentru vechicule ordinare.	8,5	1.680.540 „
Piese de tâmplărie lucrate, dar nevăpsite, ne lustruite. . . .	290	115.905.040 „
Piese de tâmplărie sau mobile neîncheiate, nesculptate, etc. .	24,5	3.695.670 „
Mobile de lemn brute netapisate, nevăpsite, etc.	15	5.978.040 „
Mobile de lemn .tapisate, văpsite lustruite etc.	1.5	1.585.449 „
Scaune de lemn curbat etc. . .	10	4.048.400 „

Spre a nu enumăra de cât categoriile mai însemnate.

Cantitatea totală exportată din produsele lemnoase şi derivate a fost în primele 9 luni din 1925 de 176.049 vagoane în valoare totală de 4.586.875.985 lei.

Cererea de cherestea, slabă la începutul anului, s'a animat prin Martie—Iulie, după care iarăşi a început să scadă, afară de oarecare animaţie spre toamnă. Se atribuie animaţia din primăvară influenţei ce ar fi avut-o constituirea trustului *Accordo* din societăţile anonime Foresta şi afiliatele sale Goetz, Putna, Ceahlăul, Eichler, Industria silvică din Bucovina, etc. împreună cu Ofa, Lomaş, Bucovina şi altele, provocând ridicarea preţurilor la export. Cum însă existenţa acestui trust a fost de scurtă durată nu se poate preciza întrucât a putut exercita o influenţă decisivă asupra pieţei, cunoscut fiind că în sezonul de primăvară cererea sporeşte regulat odată ca redeschiderea navigaţiei.

Cererea cea mai susţinută şi pentru cherestea de calităţi mai puţin pretenţioase a fost pentru Egipt şi Palestina, după care a urmat Grecia însă cu calităţi de marfă mai aleasă. S'au cerut pentru Grecia şi mari cantităţi de uşi încheiate necesare construcţiunilor pentru colonişti.

Exportul către Franţa, ce luase oarecare dezvoltare în trecut s'a redus simţitor.

Italia a cerut material lemnos necesar construcţiilor şi chiar de calitate mai slabă, necesar pentru turnatul betonului, precum şi scânduri subţiri pentru lăzi.

In Bulgaria cererea a fost cu mult scăzută, din cauza politicei bulgare de comprimare a importului său.

Germania, care se aproviziona în trecut foarte mult pe piaţa poloneză, a adresat cereri şi în România, urma boicotărei produselor din Polonia, cu care se găsea în conflict, — în special s'a adresat industriei forestiere din Bucovina.

Turcia şi-a redus de asemeni cererile de lemn românesc prin introducere de mari taxe la import. Cum însă această ţară ne era tributară în proporţie de 75 % din consumul ei de cherestea şi lemne, este probabil că acest regim nu va putea fi din parte-i prea mult timp menţinut fără urmări grave de dezorganizare. *)

In ce priveşte concurenţa, s'a dat alarmă asupra *reapariţiei pe piaţa orientală a produselor forestiere ruseşti.* Deocamdată ştirea este neîndoios prematură, întrucât industria lemnului în ţara vecină este încă dezorganizată ca şi transporturile cu care este strâns legată ; dar ameninţarea se va realiza de sigur într'un viitor nu prea îndepărtat, întrucât multe din intreprinderile de păduri ruseşti au încăput în mâini germane şi cum este în deobşte cunoscută forţa răzbătătoare şi organizatoare a capitalului german, trebuie să ne gândim la concurenţa lemnului rusesc ca la un pericol apropiat şi apoi permanent.

G. Turneanu

---

*) A se vedea raportul ataşatului nostru comercial în Turcia publicat în Revista Pădurilor pe 1925.

TRANSPORTUL LEMNULUI DIN PĂDURE CU SANIA IN MUNŢII ALPI

In dorinţa de a studia scoaterea din pădure şi manipularea materialului lemnos într'o gospodărie silvică de munte, unde de regulă problema transportului constitue o condiţiune fundamentală a producţiei, ne-am propus ca pe timpul vacanţei Crăciunului, împreună cu colegii ing. M. Petcuţ şi Alex. Popescu să facem o excursie în Munţii Alpi din regiunea „Salzkammergut".

Ţinutul păduros „Salzkammergut, de o frumuseţe rară, e situată în Alpii Austriei de sus, într'o regiune de lacuri de munte, legate între ele prin râul Traun, cu altitudini variind între 600—1700 m. Esenţele principale, care populează frumoasele-i masive sunt: fagul, moliftul şi laricele.

Pe vremuri a aparţinut salinelor statului şi servea la aprovizionarea cu lemn de foc pentru extrasul sărei. *) Transportul lemnului până la saline se făcea pe apă prin plutire cu ajutorul opusturilor (Trift). Admirabilele şi multiplele lucrări în piatră pentru regularea cursurilor de apă necesare la transport, opusturi, greble etc., din cari unele sunt întrebuinţate şi azi, sunt mărturie de munca depusă pe acest tărâm de personalul silvic austriac în a II-a jumătate a secolului al XVIII şi începutul secolului XIX.

Construindu-se ulterior linia ferată de pe valea râului Traun, salinele încep a se aprovisiona cu cărbuni de pământ pentru extrasul sărei, iar pădurile, cari le erau afectate, sunt nevoite să-şi organizeze gospodăria pentru producţia de lemn de lucru.

Ca urmare, dealungul cursurilor de apă se construesc drumuri şoseluite şi căi ferate înguste, pentru transportul lemnului de lucru, iar plutitul în mare parte e părăsit.

Scosul lemnului dela locul de exploatare până la căile principale de comunicaţie s'a făcut până în timpul din urmă aproape exclusiv pe scocuri de pământ şi jilipuri. Actualmente din cauza costului relativ urcat al unui jilip, din cauza cheltue-

---

*) In Austria, sarea se găseşte în pământ amestecată cu materii streine de care se separă prin disolvare, cu apă. Soluţia decantată se fierbe apoi până la cristalisare.

ţilor mari cerute pentru întreţinerea lui şi mai ales pentru faptul că tăerile făcându-se pe suprafeţe mici şi răspândite, cantităţile de material, ce resultă anual la exploatare într'un singur loc sunt reduse şi deci fac nerentabilă instalarea şi întreţinerea unui jilip, cât şi din cauză că lemnul se deteriorează considerabil în cursul transportului, acest fel de transport, pe cât e posibil se părăseşte şi se înlocueşte cu mult succes cu transportul cu sania de mână (Handschlitten) iarna pe zăpadă.

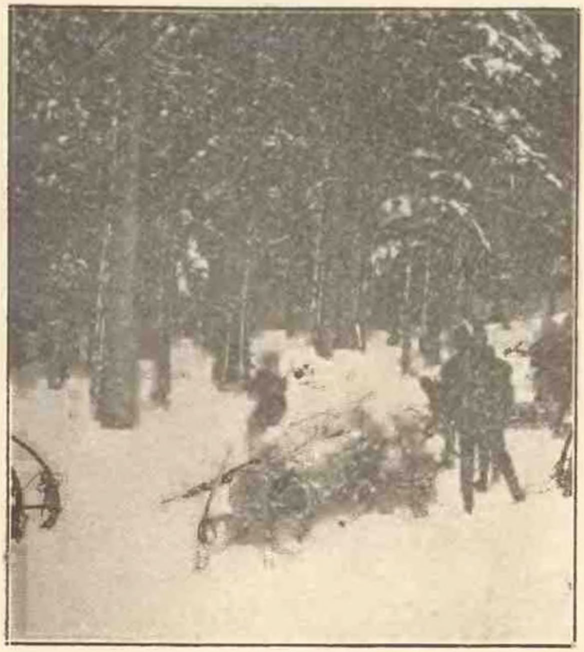

Sanie liberă

Transportul cu sania. Pe un drum cu o pantă de 8—15 °/₀ un lucrător poate transporta cu uşurinţă 0,750—1,500 m³ lemn de lucru sau 1—3 steri lemn de foc.

Drumul se construeşte în condiţiuni primitive din timpul verei. Zăpada nivelează iarna, asperităţile de pe cărarea de schlitt, iar acolo unde neregularităţile sunt prea mari, gropile se astupă cu crengi şi cu zăpadă. Numai unde nu este altă posibilitate se construesc podeţe uşoare de lemn.

Panta cărărei de alunecare nu-i absolut necesar să fie uniformă. Unde terenul e prea puţin înclinat se stropeşte cărarea cu apă, ca prin îngheţare să se obţină un drum lucios, iar unde panta e prea repede (20—30 %), lucrătorul are posibilitatea să frâneze sania din mers cu *lanţuri-frână.* *)

Sania, ce servă la transport, are o formă specială. Plaşii sunt curbi şi prelungiţi mult în faţă sub formă de coarne, cu ajutorul cărora lucrătorul o conduce. In mijlocul lungimei fiecărui plas sunt fixate două picioare depărtate între ele cu 0.35-0.40 m, pe cari se sprijină oplenii (Schemel). Opleanul din spate e construit mai solid pentrucă pe el se aşează cu un cap lemnele de transportat. Cu cellalt capăt lemnele se târăsc pe

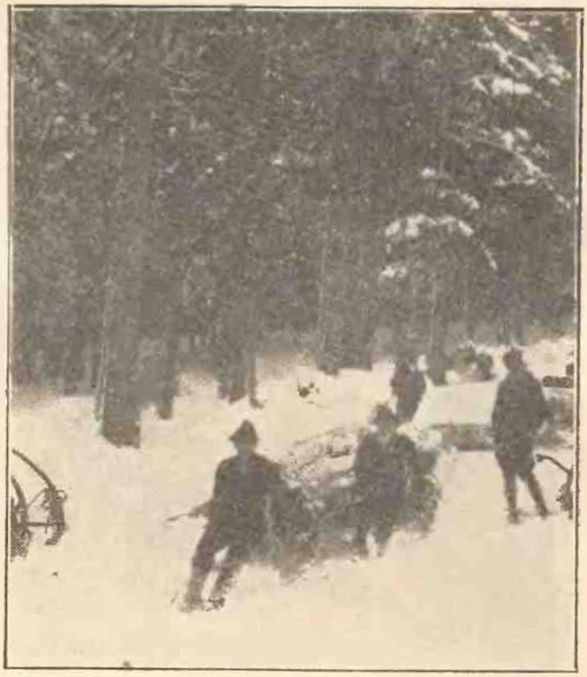

Sanie înfrânată

---

*) Un *lanţ-frână* are forma unui inel constituit jumătate din frânghie groasă şi jumătate din lanţ de 4—5 cm. diametru, cu zaua răsucită. Pe fiecare corp de sanie se găseşte vârât câte un asemenea lanţ-frână. In cursul transportului sunt purtate în mână de lucrător. Când vrea să frâneze le dă drumul, iar ele alunecând sub plaşi măresc frecarea şi opresc sania.

zăpadă. Povara se fixează pe sanie cu lanţuri şi scoabe, iar la capătul care se târăşte, lemnele se leagă între ele cu o frânghie.

Cele mai trainice sănii se fac din lemn de frasin. La lipsă e bun şi fagul. De regulă săniile sunt şinuite şi îngrijit legate cu fier. O sanie împreună cu lanţurile necesare cântăreşte 30-35 kgr. La deal lucrătorul trebuie s'o ducă în spate.

Săniile pentru lemn de foc sunt ceva mai lungi ca cele pentru lemn de lucru şi pot avea alt dispozitiv de frână.

Incărcatul se face uşor, întru cât lemnele nu-i nevoe să fie ridicate mai mult de 0,30—0.50 m. cu un cap dela pământ.

Transportul se face în general de lucrători tineri (20—35 ani) ageri şi exercitaţi în lucrări de exploatare la munte. Aceasta pentru motivul că pe cărarea de schlitt se cere o atenţie deosebită la regularea iuţelei săniei în raport cu panta.

Unde panta e relativ repede trebue *să ţină cu picioarele* alunecând însă continuu la vale. Când panta devine prea repede aruncă unul sau amândouă lanţurile-frână şi sania sporindu-şi frecarea îşi încetineşte mersul până ce dând de o pantă mai dulce se opreşte. Aci lucrătorul ridică sania de bot cu genuchiul, scoate lanţurile-frână şi porneşte mai departe.

In locurile cu pantă prea mică e obligat să tragă de sanie. Când un lucrător singur nu poate învinge greutatea pe anumite distanţe se ajută cu tovarăşul sau tovarăşii, cari-l ajung din urmă.

Agerimea lucrătorului contribue în mare măsură la bunul mers al transportului. El trebue să potrivească în aşa fel mersul saniei încărcate, ca punctele critice (pante prea repezi, sau prea mici) să le treacă pe cât se poate fără oprire, dar totdeodată şi fără a se expune.

In terenuri cu pantă între 30—35 % pentru a se obţine un traseu mai scurt, pe care însă siguranţa lucrătorului conducător de sanie să nu lase nimic de dorit, sania se leagă cu o frânghie lungă de cânepă groasă de 3 cm. diametru. Celalt capăt al frânghiei se înfăşură odată sau de mai multe ori în jurul unui par puternic, fixat în pământ. Un alt lucrător îngrijeşte ca prin frecarea frânghiei de par, precum şi prin înfăşurarea celor două capete ale sale de mai multe ori între ele, să reguleze după dorinţă iuţeala de scoborâre a săniei. Când sania a trecut de panta cea repede, lucrătorul desleagă frânghia şi-şi continuă drumul.

Odată cu scoborârea unui capăt al frânghiei la vale, capătul celalt, a ajuns sus la țăruș și poate fi folosit pentru scoborâtul altei sănii. O astfel de frânghie bine îngrijită (unsă cu grăsime) durează ani dearândul și poate fi folosită la 2—3 exploatări.

* * *

Materialul adus cu sania de mână până la un drum practicabil se încarcă pe sănii cu tracțiune animală, trase de un bou sau un cal la ulube. Câtă vreme drumul e încă primitiv construit, cu pante variabile, lemnul se încarcă cu un singur cap pe o sanie scurtă (Halbschlitten), iar cu celalt cap se târește. Numai când se ajunge la un drum șoseluit, lemnele se încarcă pe două sănii una înainte (Halbschlitten), și alta în urmă legate în așa fel că permit cârmirea la dreapta și la stânga ca și un car.

Pe două sănii trase de un animal se pot încărca 1,50—2m^3 și mai bine, iar pe sanie scurtă 1—1,50m^3.

* * *

Transportul cu sania de mână se face în general destul de lesne. Pe o cărare de 3 km lungime, un lucrător poate încărca de trei ori pe zi, ducând de fiecare dată 0,75—1,50m^3, după cum e drumul (înghețat, desghețat, zăpadă multă, puțină etc.)

Pentru întreținerea cărărei de alunecare unul sau doi lucrători îngrijesc de nivelarea făgașurilor în punctele cu frecarea prea mare (pante repezi) sau stropesc de seara cărarea cu apă pe porțiunile cu pantă mică.

Săniile se construesc de dulgheri locali și costul lor privește pe lucrători, întrucât cu modul acesta le îngrijesc mai deaproape.

* * *

Dacă comparăm transportul pe jilipuri cu cel cu sania pe drumuri de schlitt, cel din urmă presintă următoarele avantagii:

1°. Drumul de schlitt e mult mai eftin (3—4 ori ca primul).

2°. Nu necesită lucrători specialiști la construcția sa. Pe anumite distanțe e suficientă înlăturarea câtorva arbori sau a unei fâșii de 2m de sămințiș.

3°. Permite transportul lemnului în cele mai bune condițiuni. Deteriorări exterioare şi spărturi interne *) atât de mult temute de industriaşii de cherestea, n'au loc.

4°. Supralungimea buştenilor se reduce la un minimum (10 - 20 cm).

5°. Cruţă pădurea (seminţişurile).

6°. Drumul de schlitt se poate prelungi adesea până la locul de tăere.

7°. Se poate întrebuinţa cu succes în gospodăriile silvice raţionale cu tăeri pe suprafeţe mici.

8°. După terminarea exploatărei se pot împăduri.

Ca inconveniente am avea de notat:

1. Cere lucrători ageri, deprinşi de tineri cu lucrări de exploatare de păduri în munţi (genuchi tari).
2. Cere o încordare corporală prea mare; inconveniente cari de altfel pentru lucrătorii robuşti şi deprinşi cu munca nu joacă prea mare rol.

⁂

Transportul lemnului cu sania e întrebuinţat în tot cuprinsul Alpilor, în Vosgi şi Carpaţii din Cehoslovacia. Intrucât nu-mi amintesc că ar putea fi întrebuinţat undeva în pădurile noastre, cu exclusiunea probabilă a nouilor provincii, socotesc că introducerea lui şi în Carpaţii româneşti, ar fi bine venită.

Pe lângă că s'ar putea pune în valoare cu cheltueli relativ neînsemnate masive noui păduroase, dar s'ar crea un isvor de muncă pentru populaţia de munte şi coline înalte, pe timp de iarnă.

Viena 5 Februarie 1926. **M. Rădulescu**

---

*) Spărturile interne se produc prin isbirea buştenilor în cursul transportului şi nu se cunosc când lemnul e rotund...

DESPĂDURIRILE ŞI CONSECINŢELE LOR: TORENŢII ŞI INUNDAŢIUNILE

Cursul de corecţiunea şi stingerea torenţilor în Franţa,—în care scop până în 1909 se cheltuise 90 milioane franci şi de atunci, în mod regulat, câte o sumă care trece peste 3 milioane anual—se face la şcoala naţională de ape şi păduri din Nancy unde multă vreme a fost predat de regretatul profesor E. Thiery, al cărui tratat despre „Restaurarea mnnţilor şi corecţiunea torenţilor, reîmpăduriri"[1]) a devenit clasic.

Acest curs l'am urmat şi eu în anii 1888/9 şi 1889/90 când, în timpul escursiunilor mari, cari durează 3½ luni pentru lucrări şi exerciţii practice pe teren, am vizitat întreaga regiune torenţială din Savoia franceză şi anume torenţii din împrejurimile Grenoblei, Chambery, Aix-les-Bains etc. conduşi de însărcinatul de cursuri Peticollot, de asemenea decedat.

La înapoiere în Nancy am avut să executăm proectul corecţiunei unui torent după datele luate pe teren, care proiect a fost examinat de profesorul titular E. Thiery, obţinând nota 16, cea mai mare după a şefului clasei, actual conservator de ape şi păduri Cretiez, care a fost cotat cu 20 dându-i-se şi premiul şcoalei, ce se decerne ca emulaţiune în fiecare an elevilor.

In anul 1894 am făcut parte din seria de 2 ingineri silvici trimişi în misiune de studii în Austria pentru specializare în lucrări practice de corecţiuni de torenţi şi amenajamente de păduri. Tovarăşul meu a fost d-l inspector silvic O. Marenzeller astăzi în serviciul particular.

Fiindcă eram obligaţi de a arăta, în fiecare trimestru, ce anume lucrări am făcut, sau la care am luat parte, am înaintat ministerului studiul asupra metoadei actuale de amenajament austriace, care s'a publicat în mai multe numere consecutive din „Revista Pădurilor" *), iar altul asupra tratamentului, exploatarea şi diversele operaţiuni silvicole executate în pădurea Wienerwald şi alte păduri vizitate de noi, precum şi asupra organizaţiei serviciului silvic respectiv. Aceste din urmă studii nu au fost date însă publicităţei, pentru că deşi ajunse la Bucureşti, dar trecând din mână în mână spre a fi cetite, la urma urmelor sau rătăcit, astfel că nici până până astăzi nu s'au mai găsit şi nici eu nu oprisem după ele vr'o copie spre a le putea reproduce.

---

[1]) Restauration des montagnes, corection des torrents, reboissement. E. Thiery. Paris. 1914.

In ce priveşte studiul asupra corecţiunei torentului Zaubach din comuna Altenmarkt, ducatul Salzburg, unde, sub conducerea consilierului silvic superior A. Pokorny, şeful secţiunei din Lintz, Austria de jos şi a d-lui comisar technic I. Waach, am luat parte activă la toate lucrările de corecţiuni şi de stingere a acestui torent timp de 6 luni, l'am publicat în „Economia Naţională" din 1902 (Nr. 7). Această lucrare, care alcătuieşte o broşură de 28 pagini numai, a fost totuşi foarte bine apreciată cu ocaziunea examenului pentru ocuparea catedrei de amenajament şi corecţiunea torenţilor aflată vacantă la şcoala specială de silvicultură din Brăneşti, de către d-l profesor universitar Mrazek, care făcea parte din juriul examinator.

Iată titlurile ce ea coprinde: Consideraţiuni generale. Formalităţile întrebuinţate în Austria când este vorba de stingerea şi corecţiunea unui torent. Descrierea torentului. Lucrări de corecţiune propriu zisă. Lucrări de consolidarea coastelor expuse surpăturilor. Instalarea vegetaţiunei. Canalul de conducerea apelor prin conul de dejecţiune. Lucrătorii. Supraveghiarea torentului după corecţiune. Incheiere.

In toamna anului 1898 am fost insărcinat de ministerul de agricultură ca să studiez, d'impreună cu fostul consilier silvic Pitcheak, torenţii din Valea Topologului în urma cererei fostului preşedinte la înalta Curte de Casaţie N. Mandrea, proprietarul de atunci al moşiei Bălceşti din judeţul Argeş. Rezultatul constatărilor făcute, d'impreună cu propuneri pentru îndreptarea unei

---

*) **Petre Antonescu**: *Diferite sisteme de amenajament şi în special metoda austriacă.* „Revista Pădurilor" 1895 pag. 200—216, 245—252 275—284, 312—322, 343—347, 388—398. Anul 1896 pag. 6—13, 50—54, 69—75 111—116, 165—172, şi 234—239.

precare stări de lucruri, s'a publicat în buletinul ministerului de de agricultură din 1901.

Ziarele cotidiene de pe atunci ca Constituţionalul, Adevărul, prin pana eruditului ziarist d-l I. Teodorescu şi altele, de cari nu-mi mai aduc aminte în acest moment, au făcut recensiuni elogioase asupra acestui studiu, atragând atenţiunea publică asupra marilor pericole ce ne ameninţă, dacă, nesocotindu-se părerile oamenilor technici, se va continua ca şi în trecut de a nu se lua nici o măsură pentru cruţarea pădurilor, ci se vor exploata în mod dezordonat, se vor păşuna în mod abuziv şi se vor defrişa pe o scară întinsă.

In 1900 ţinând o conferinţă la Societatea „Progresul Silvic", sub preşedinţia regretatului I. Kalinderu, de spre lucrările din diferitele State ale Europei cu privire la corecţiunea torenţilor, am publicat conţinutul acelei conferinţe în „Economia Naţională" No. 7 şi 8 din acelaşi an formând o broşură de 64 pagini.

După ce am dovedit prin exemple irefutabile că efectele despăduririlor, dacă nu se vor lua măsuri corespunzătoare, vor fi catastrofale, sfârşeam conferinţa în chestiune cu cuvintele următoare:

„Ca ultimă concluziune mă simt dator a face un călduros apel la toţi oamenii de bine şi în special la toţi conducătorii destinelor acestei ţări a nu pierde timpul, a nu neglija ori şi ce mijloc al cărui scop final este: de a restabili echilibrul în condiţiunile naturale ale ţărei; de a reda solului naţional stabilitatea sa primitivă, de a contribui la ameliorarea puterilor sale de producţiune şi în fine, de a asigura bunul regim al apelor, de la care atârnă propăşirea agriculturii în prima linie şi prosperitatea României, patria noastră mult iubită".

Iar ca efect al despăduririlor nechibzuite în aşa numitul basin de recepţiune de la obârşia torenţilor de formă adeseori a unei pâlnii enorme, unde se strâng şi se precipită apele de ploi sau provenite din topirea zăpezilor, mă exprimam în modul următor:

„In cazul când basinul de recepţiune nu prezintă nici un obstacol repeziciunei apelor în descindere, adică când el nu este împădurit, masele lichide în virtutea gravitaţiunei tind a câştiga o viteză uniform accelerată şi de oare ce suprafaţa lui este mai mult sau mai puţin mare atingând nu arare ori 1000, 2000 şi chiar 3000 hectare, se explică uşor pentru ce, când apele se concentrează în *canalul de scurgere*, a cărei lărgime la fund nu trece adese ori peste câţi-va metri, ating în secţiune transversală un nivel superior, dobândind în acelaş timp o forţă de târîre capabilă de a transporta cantităţi enorme de materiale ce întâlnesc de regulă în drumul lor; de a provoca săpături adânci în sensul curentului şi scobituri profunde în malurile canalului, determinând astfel surpături considerabile.

„Violenţa cu care se scurg apele în ravene şi torenţi, datorită şi pantelor pe care se rostogolesc, este aşa de mare, în cât nimic nu poate rezista furiei elementului devastator: case de locuinţe, şosele, drumuri ferate etc. totul este dat prada distrugerei şi nici o putere omenească nu le poate pune stavilă în momentele când torenţii se găsesc în plină activitate.

„Afară de aceasta materialele transportate, rezultat al eroziunilor, provenite din stratele subterane ale terenului revărsându-se peste pământurile fertile din vale, le acoperă cu o pătură groasă de prundişuri aride absolut improductive

„Din cele ce preced, rezultă asemenea, că apele ce alimentează torenţii, aceste cursuri de apă sălbatice, *Wildbäche*, cum le numesc germanii, pot parcurge într'un timp scurt distanţe mari şi aşa fiind râurile în cari se varsă primind de odată o masă lichidă însemnată îşi ridică în câte-va minute nivelul cu mai mulţi metrii d'asupra etiajului normal al apelor, iau un caracter torenţial pronunţat şi nemai putând fi conţinută într'o albie relativ prea strâmtă provoacă acele revărsări, acele inundaţiuni, cari constituie adevărate calamităţi publice.

„Altfel se prezintă lucrurile, când basinul în chestiune în loc să fie cu totul descoperit şi prin urmare expus fără cruţare înrâurirei agenţilor exteriori şi în special acţiunei mecanice a precipitaţiunilor atmosferice lichide, cari tind neîncetat şi anume din timpurile geologice cele mai depărtate şi până acum, de a face să dispară înălţimele şi a se umplea depresiunile de teren, el ar fi acoperit de un complex întins de masive forestiere.

„In această din urmă hipoteză o parte din menţionatele precipitaţiuni rămânând pe suprafaţa frunzişului enorm al arboretelor se perde prin evaporaţiune, o parte este absorbită de pătura hygroscopică de foi moarte, uscate şi căzute pe jos, ce acolor peră ce un întins covor solurile forestiere, o parte străbate prin spaţiele capilare extrem de numeroase ale stratului vegeta-afânat, în care pătrund rădăcinele, urmăreşte declivităţile subsolului şi menţine debitul constant al râurilor, astfel că numai o parte îşi ia drumul spre thalvegul văilor, unde de ordinar curge un inofensiv şi binefăcător pârâiaşi.

„Ceva mai mult, în acest mers descendent apele, deşi urmând legile universale ale atracţiunei, nu poţ avea un curs repede, pentru motivul că fiecare firişor lichid, ce se formează din picăturile de ploaie, întâlneşte la fiecare pas un obstacol natural, care îi nimiceşte forţa sa vie, un triunchiu de arbore sau arbust, silindu-l astfel a-şi domoli mişcarea şi împedecându-l de a se reuni cu cele vecine.

„Rezultanta finală a acestor fenomene fizice, ce se petrec în mijlocul pădurilor cu milioanele lor de arbori, arbuşti şi alte specii vegetale, este, că apele de ploi nu ajung toate în fundul văilor şi mai cu seamă ele nu pot parcurge într'un timp scurt o distanţă dată, şi aşa fiind, presupunând chiar că cantitatea reţinută de solurile forestiere ar fi prea mică comparativ cu suma lor totală, totuşi un lucru nu poate fi contestat şi acesta este, că apele neputându-se scurge în mod precipitat, nu sunt în stare de a produce acele creşteri subite şi violente, ce disting râurile cu caracter torenţial, ci sunt silite, prin forţa împrejurărilor, de a întrebuinţa un timp mult mai lung până să ajungă în părţile inferioare ale coastelor; ele nu dau aşa dar naştere inundaţiunilor, cari, după cum am arătat, provin numai din pricina că sosesc în albia râurilor deodată o cantitate de lichid disproporţionată cu suprafaţa secţiunei lor transversale".

Dacă dar astfel stau lucrurile, înţelegem cu înlesnire pentru ce torenţii se ivesc pretutindeni acolo, unde pădurile au dispărut dintr'o cauză oare care din basinele lor de recepţiune, ne putem da seama pentru ce nemuritorul Demontzey ca şi Briot le considera cu drept cuvânt ca singurul mijloc cari conduce la stingerea definitivă a torenţilor, pe câtă vreme barajele sau stăvilarele de toate categoriile, lucrările de artă costisitoare, construcţiunile monumentale, ce de obicei se fac în diferitele regiuni ale torenţilor, nu au decât o existenţă efemeră, scopul lor fiind numai de a asigura instalaţiunea în mod permanent a vegetaţiunei.

In anul 1904 defunctul rege Carol, vizitând pentru prima oară ministerul domenielor şi văzând mai multe cărţi aranjate într'o etajeră din camera în care mă găseam, a scos una dintr'însele şi nimerându-se să fie tocmai studiul meu asupra torenţilor din Valea Topologului, spuse d lui B. Misir, pe atunci ministru al acestui departament, că cunoaşte ravajele cauzate în această vale din cauza torenţilor şi că măsuri urgente trebuiesc luate, pentru ca pericolul să nu ia un caracter şi mai grav.

De atunci, ori de câte ori am avut prilejul, am atras atenţiunea tuturor asupra consecinţelor dezastroase ale despăduririlor şi al păşunatului excesiv în pădurile supuse şi nesupuse regimului silvic.

In anul 1922, cu ocaziunea celui de al 2-lea congres al Asociaţiunei generale a inginerilor din România, ce s'a ţinut la Timişoara, am prezentat o comunicare asupra *„Imbunătăţirei regimului apelor prin lucrări de stingerea torenţilor şi de împădurirea basinelor lor de recepţiune“* care s'a publicat în buletinul acestei Asociaţiuni [1]).

In acest studiu am arătat discuţiunile şi rezoluţiunile votate de congresul internaţional din Viena, ţinut în 1890, de cel din Lausanne (1898), de cel de agricultură din Paris (1900), de cel din Roma (1903) de congresul de navigaţie din Milan (1905) de cel din Viena (1907) şi în fine de cel din Paris (1913), ultimul de dinaintea războiului.

Am specificat atunci, că în urma chestionarului ce l'am alcătuit şi care a fost aprobat de consiliul de administraţie al societăţei „Progresul Silvic“ în şedinţa dela 17 Iulie 1902, relativ la statistica torenţilor şi a ravenelor, şi a răspunsurilor primite, numai la 16 din aceste chestionare trimise şefilor de ocoale silvice membri ai societăţii, s'a constatat că bazinele de recepţie a 52 torenţi ocupau atunci o suprafaţa de 4955 ha, canalele lor de scurgere 435 ha., conurile de dejecţiune 812 ha., albiile de scurgere 353 ha., pământurile arabile devenite improductive 308 ha, terenurile surpate prin acţiunea directă a eroziunilor 2702 ha. cele

---

1) *Petre Antonescu*; Buletinul Asociaţiunei generale a inginerilor din România (A. G. I. R.) 1922. Anul IV.—No. 7—9. Pag. 594—622.

supuse scufundărilor, dislocărilor 222 ha. peste tot aşa dar 9999 ha. Afară de aceasta au fost rupte 9 poduri şi alte lucrări de artă, au fost distruse 12 case de locuinţă, au fost înecate 100 vite, plus 5 victime omeneşti.

In valea Topologului, după cum rezultă din studiul menţionat mai sus, au fost acoperite cu prundişuri improductive din cauza torenţilor o suprafaţă de 2419 ha. Dar cât trebuie să se fi mărit aceasta până acum!

Questionarul privitor la statistica torenţilor întocmit în 1902 fiind destul de complect el este şi astăzi utilizabil. Ar trebui deci să fie trimis din nou şi cât de curând inginerilor silvici din întreaga ţara de către administraţia Casei Pădurilor, căci numai dându-ne bine seamă de localităţile unde starea este mai alarmantă şi de proporţiunea ce a atins răul, să se poată lua măsurile eficace dictate de ştiinţa şi de experienţa altor ţări, cu atât mai mult cu cât de fostul guvern ungar se începuse în ultimul timp în Ardeal lucrări de corecţiunea ravenelor şi torenţilor. Aceste lucrări trebuiesc numai încape îndoială revizuite, complectate şi continuate după un plan sistematizat.

Dar mai întâi trebuie aduse la îndeplinire următorul deziderat discutat şi adoptat de Plenul secţiunilor reunite ale Congresului inginerilor din Timişoara, care din nenorocire n'a primit până acum nici o soluţionare.

a) *In viitoarea sesiune a Corpurilor Legiuitoare chiar, ministerul de agricultură şi al domeniilor este rugat a prezenta un proiect de lege relativ la corecţiunea torenţilor, a ravenelor şi la restaurarea munţilor, cuprinzând dispoziţiuni prin care să se interzică în perimetrul torenţilor şi ravenelor o cultură forestieră sau pastorală prejudiţiabilă scopului urmărit prin asemenea lucrări tehnice. In acelaşi timp se va căuta a se favoriza constituirea de asociaţiuni benevole sau obligatorii a micelor proprietari, ale căror păduri din regiunea munţilor şi a colinelor au forma de curele lungi şi înguste, în scopul unei mai bune paze şi administraţii, precum şi pentru a se putea exploata şi regenera pe baza unui amenajament unitar, aplicabil tuturor parcelelor de păduri reunite, inclusiv terenurile improductive destinate a fi împădurite, precum şi de a înlesni formarea de sindicate pentru supravegherea ravenelor şi torenţilor în urma viiturilor mari de apă şi luarea de măsuri ca canalele lor de* *scurgere să nu fie obstruate de lemne tăiate, de arbori desrădăcinați etc.*

b) *Cu începere dela 1 Aprilie 1923 să se înființeze pe lângă ministerul agriculturei și al domenilor o nouă direcțiune, în atribuțiunea căreia va intra întocmirea unei statistici complecte a torenților și a ravenelor din România întregită, alcătuirea proiectelor necesare pentru corecțiunea și stingerea acelor torenți și ravene, căci, dat fiind starea lor precară, lucrările de asemenea natură se impun în mod urgent, precum și de a lua măsurile cuvenite pentru restaurarea munților prin amelioratiuni pastorale.*

Personalul va fi recrutat dintre inginerii silvici de diferite grade, cari au făcut practică în asemenea lucrări în țară sau în străinătate, precum și din absolvenții cu diplomă ai școalei superioare de silvicultură (astăzi secție forestieră la școala politecnică din București), cari vor fi trimiși în Franța pentru a se specializa în lucrări de corecțiuni și stingeri de torenți, iar în Elveția pentru studiul ameliorațiunilor pastorale ce urmează a fi executate în pășunele noastre de munte.

Chestiunea despădurirei colinelor și munților a început să fie tratată în timpul din urmă și de presa cotidiană. A trebuit să vină însă dezastrul din Ardeal, ca să ne dăm seama că este ceva de făcut pentru a preveni sau cel puțin a reduce la minimum inundațiunile, cari cu cât întârziem cu restuararea codrilor noștrii încheiați de odinioară neexploatând decât ceeace știința amenajamentului și a bunei gospodării ne învață, ne având dreptul de a ataca capitalul lemnos care aparține generațiilor ce ne succede, ci a realiza numai uzufructul bogățiilor forestiere ce posedăm cu atât ele devin mai frecuente mai dezastroase.

In interesul cauzei care este de o importanță primordială, reproducem următoarele articole judițioase publicate în ziarul „Argus“ de cunoscutul scriitor d-l G. Ionescu-Sisești și în „Cuvântul“ de un eminent prozator, care nu știu pentru ce păstrează anonimatul, foarte mulțumiți că și alte voci recunosc că noi n'am pledat de atâta timp *pro domo*, ci pentru binele general.

INUNDAŢIILE ŞI PĂDURILE

de G. Ionescu-Şişeşti

Inundaţiile din anul acesta din Transilvania au luat un caracter catastrofal. Someşul, Crişurile, Arieşul, Mureşul, au acoperit mii de hectare, au distrus aşezări omeneşti, au rupt poduri şi şosele, au acoperit cu nisip întinse suprafeţe de semănături, au spălat în alte locuri solul arabil şi au lăsat în urmă subsolul inert, — ruina şi jalea. Fenomenele acestea se repetă pe o scară mai mare sau mai mică în fiecare an, în epoca topirei zăpezilor sau în lunile ploioase. Când dezastrul ia proporţii mari, atunci, se înţelege, organele publice se alarmează, aleargă în dreapta în stânga, împart ajutoare, alină parte din durerile produse, fiecare din cei păgubiţi începe reconstituirea avutului său după pricepere şi mijloace şi apoi alarma publică se potoleşte, totul intră în linişte până la o nouă ivire a calamităţei. Felul acesta de a trata fenomene, care cuprind în deslănţuirea lor nenorociri din ce în ce mai mari în viitor, mi se pare că nu corespunde simţului de prevedere, pe care trebuie să-l aibă oamenii de Stat în faţa problemelor, care ating baza materială a vieţei pe pământul nostru.

Pericolul inundaţiilor cu tot cortegiul de nenorociri: ruinarea aşezărilor omeneşti şi distrugerea solului arabil, este sporit într'un mod considerabil, în regiunile în cari au fost distruse pădurile printr'o exploatare neraţională şi prin absenţa lucrărilor de regenerare. Intr'o regiune împădurită scurgerea la suprafaţă a apei ce rezultă din ploaie, ori din topirea zăpezei, este foarte mult încetinită. Oprită de miile de obstacole pe care le formează tulpinele şi rădăcinile, captată de învelişul de frunze moarte şi de vegetaţia subjacentă, apa coboară foarte încet la vale şi treptat e absorbită de sol, care o înmagazinează în pânza de apă freatică, de unde o dă cu un debit constant şi regulat sub formă de izvoare.

In regiunile în care pădurile au fost conservate, în care păşunele sunt exploatate raţional, debitul râurilor este foarte regulat, nu se formează torenţi, nu se distruge solul, primejdia inundaţiilor este redusă la minimum.

In regiunile în care pădurea a fost sacrificată şi pantele au rămas goale, scurgerea apei la suprafaţă în urma unei ploi torenţiale sau topirei de zăpezi, atinge 75 la sută din cantitatea totală şi numai restul de 25 la sută se infiltrează, 3 sferturi aşa dar din masa totală de apă se precipită instantaneu la vale, formează torenţi, care dărâmă totul în drumul lor, umflă râurile care es din maluri şi produc inundaţiile.

In vremuri vechi populaţia era rară, comunicaţiile grele, folosinţa pădurilor şi a păşunilor limitată. In astfel de condiţiuni echilibrul între regimul ploilor şi debitul râurilor era asigurat de natură însăşi; viaţa putea continua liniştită.

Azi când populaţia e mult mai numeroasă, când nevoile vieţii cer să exploatăm toate bogăţiile ce ne stau la îndemână, natura singură nu ne mai poate asigura echilibrul vremurilor vechi. Omul trebuie să intervină pentru a lupta contra forţelor distrugătoare ale naturei. Tendinţa forţelor naturale este să asigure un nou echilibru erodând din nou dealurile şi munţii, colmatând văile şi câmpiile, alungând vegetaţia actuală şi aşezările omeneşti, nivelând prin forţa apei diferenţele de înălţime. Aceasta înseamnă însă distrugerea aşezărilor omeneşti, ruinarea şi moartea unor ţinuturi întregi.

Aşa s'a întâmplat în antichitate cu multe ţinuturi din basinul mediteran, aşa s'a întâmplat în vremuri mai noi după revoţia franceză cu departamentul Alpilor de jos şi de sus din Franţa sudestică, aşa se întâmplă sub ochii noştri cu regiunea dealurile subcarpatice, cu Vrancea, cu Argeşul, cu Mehedinţul, cu Judeţele Caraş şi Severin, cu tot platoul Transilvaniei şi mai ales cu partea de sud şi de vest.

Sunt aproape 50 ani de când inginerul Chiru atrăgea luarea aminte asupra debitului neregulat şi torenţial al râurilor noastre. In 1889 d. Petre Antonescu, profesor la şcoala de silvicultură, arăta dezastrele ce are să ne ameninţe, cu prilejul unui studiu pe care d-sa îl făcuse în Valea Topologului.

Cu toate glasurile, care s'au ridicat, ca să arate primejdia, s'a continuat în ultima jumătate de veac, atât în România Veche cât şi în Transilvania, distrugerea pe scară mare a pădurilor. Dela societăţile mari comerciale nu ne putem aştepta şi nu putem cere să aibă o politică de conservaţiune. Grija lor e dividendul, şi după ele potopul, în sensul cel mai concret al cuvântului. Dar organele răspunzătoare ale Statului trebue să se conducă de alte principii. Din nenorocire ştim că adesea ori obligaţiunile de replantare impuse societăţilor au rămas pe hârtie, ele s'au degajat de această obligaţie plătind Statului despăgubirile contractuale, care nu acopereau decât o mică parte din cheltuielile replantărei, replantare care apoi nici nu s'a mai făcut. Cimitirul avid şi sterp se întinde astfel în locul codrilor, regimul torenţial al apelor se accentuiază pe fiecare an, primejdia inundaţiilor, şi a distrugerei solului se agravează tot mai mult

Dintre toate ţările acelea, care au înţeles cât de mari nenorociri se deschid în viitor prin brăcuirea pădurilor, sunt ţările din centrul Europei. Nicăeri pădurile nu sunt mai bine conservate ca în Elveţia. Germania, Austria, Cehoslovacia. Proporţia de pădure e acolo mult mai mare ca la noi. Totuşi lemnul e scump şi foarte preţuit, când se taie un copac se adună şi ramurelele cele mai mici, se fac mănunchiuri regulate şi se ard cu cruţare Pentru nevoile lor aceste ţări importă lemn de construcţie eftin dela noi şi cruţă lemnul lor.

Primejdiile de inundaţii acolo sunt rare, debitul râurilor e constant, până şi cele mai mici din ele se pot folosi pentru navigaţie, agricultura beneficiază de siguranţa solului şi de o climă lipsită de fenomene extreme.

La noi exploatarea rapace din ultima jumătate de veac a fost agravată în vremea din urmă printr'o abdicare generală în faţa pretenţiunilor ţăranilor de a li se constitui izlazuri comunale din păduri. S'au sacrificat în felul acesta întinse suprafeţe de păduri de protecţie, de pe care s'au ridicat arborii şi pe care islazul nu va putea dura mai mult de câţiva ani, mai ales cu lipsa de rânduială ce domneşte în folosinţa păşunelor. După o scurtă folosinţă solul va începe să fie târât la vale cu pătura de iarbă cu tot, suprafaţa se va pustii, ţăranii vor rămâne tot fără islaz, iar ţara va suferi urmările acestor măsuri neprevăzătoare nu numai în locul acela, ci pe suprafeţe mult mai mari

Era mai bine să se fi reglementat păşunatul în pădurile bătrâne.

Azi în Ardeal rumoarea publică dă vina dezastrului recent pe silvicultori, care n'au îngrijit pădurile. E o nedreptate care li se face, căci dacă îngrijirea, cultivarea şi replantarea pădurilor le incumbă lor ca organe tehnice, programul general de lucrări, politica faţă de păduri, este o chestiune de Stat care trece d'asupra căderii lor.

Trebuie ca cercurile conducătoare responsabile să inaugureze un program de replantare în stil mare, aşa cum au făcut Francezii cu strălucit succes în departamentele din Alpi şi în nisipurile Gasconiei.

Dacă s'ar da pentru replantări jumătate din valoarea pagubelor, ce produc anual inundaţiile într'un interval de timp nu prea depărtat, fenomenele acestea distrugătoare ar fi îmblânzite şi sacrificiile periodice ce se fac cu ajutorarea celor care au suferit, ar deveni de prisos. In afară de aceasta agricultura ar dobândi condiţiuni mai sigure de prosperitate.

Casa Pădurilor ar trebui să-şi facă din rezolvarea acestei probleme primul punct al activităţii sale greu, fireşte, mult mai greu decât paza, amenajarea şi exploatarea pădurilor moştenite dela strămoşi, — dar pe cât de greu atât de important şi de bogat în rezultate. Un program de lucru ar trebui întocmit, program care să îmbrăţişeze o perioadă oarecare de timp şi regiunile cele mai bântuite de dezastre ale ţării.

Legea agrară prevede exproprierea terenurilor de eroziune chiar şi dela ţărani, în vederea replantărei.

Ar trebui găsit modalitatea unei colaborări cu comunele pentru această operă ce s'a făcut în Franţa. O dare de seamă anuală ar trebui să arate stadiul progresului realizat din opera de replantare.

S'ar stimula astfel concursul tuturor, am dovedi că ştim să urmărim o politică de prevedere şi am avea siguranţa că fiii acestei ţări nu vor fi siliţi să părăsească locurile strămoşilor lor şi să ia drumul pribegiei din cauza lăcomiei şi scurtării de vederi a acestei epoce.

DESPĂDURIREA MUNŢILOR ŞI POTOPUL DIN ARDEAL

Acei cari de 20 ani taie pădurile fără să se îngrijească de regenerarea lor, pregătesc dezastrul ţării întregi.

Se cere o anchetă.

Potopul de apă deslănţuit mai cu seamă asupra Ardealului a pricinuit pagube enorme în bunuri materiale, şi-a luat bogata pradă şi din vieţi omeneşti, cum nu se mai pomeneşte nici în amintirile trecutului.

Agoniseala a mii de gospodari harnici a fost distrusă în câteva ore: coaste de dealuri s'au surpat lăsând în urma lor râpi sterpe sau stânci goale; lunci bogate au fost înecate de bolovani şi pietriş. Iar acum în nămolul apelor desumflate, ca şi pe urma potopului biblic, alături de leşuri de animale domestice şi sălbatice împreună, se mai descoper încă pretutindeni noui şi noui victime omeneşti căzute jertfă furiei torenţilor mânioşi.

Aşa s'au răzbunat munţii pentru fărădelegile comise faţă de codrii!

Cum s'au produs inundaţiile şi cine poartă răspunderea

Vorbim despre regiunea Crişurilor, unde am urmărit catastrofa în desfăşurarea ei chiar dela început.

Gerul timpuriu din Decembrie coborându-se până la 19 gr. C., s'a menţinut cu deosebite variaţii până în 21 Decembrie, în care interval nu s'a observat topire în nici o zi. Astfel toată zăpada, dela întâia fulguire începând s'a aşezat într'un strat, care nici în munţi n'a întrecut grosimea de 75 cm. Zăpezi cu mult mai mari sunt obişnuite pe aici, aşa că nu cantitatea zăpezii, ci topirea neobişnuit de bruscă a zăpezilor a pricinuit catastrofa.

Luni, în 21 Decembrie, mă găseam în Munţii Apuseni, pe versantul de apus al masivului Bihorului. Diminaaţa pe la orele 5 scârţâia încă zăpada sub picioare, pe la 5 şi jumătate a început să picure, iar către 6, adică înainte de a se face ziuă, cădea o ploaie deasă, care a continuat cu oareşcari întreruperi şi cu mai puţină tărie, toată ziua. Către amiazi temperatura se urcase până la plus 7 gr. In această zi s'au pornit torenţii din munţi. Acum i-ar fi revenit rolul intervenţiei pădurii, interpusă ca factor izolator între atmosfera liberă şi stratul de zăpadă de pe munţi, care să încetinească topirea zăpezii şi scurgerea repede a apei, împiedecând astfel formarea torenţilor.

Ori, din pricina că mare parte din munţii cuprinşi în bazinul Crişurilor sunt despăduriţi, aceasta nu s'a întâmplat. Schimbarea bruscă a temperaturii a produs imediat efect asupra zăpezii, care s'a topit încă în acea zi pe versantele despădurite. Pe porţiunile de dealuri şi munţi împăduriţi, — bine înţeles, —

zăpada s'a menținut încă zile dearândul. Şi când ne gândim că în astfel de împrejurări o încetineală de câteva ore numai, în topirea zăpezilor şi scurgerea apei, ar fi micşorat considerabil proporțiile ravagiului, ne putem da seama de rolul decisiv ce l-a jucat despădurirea munților în potopul de acum.

Impădurirea şi despădurirea influențând indirect modul de distribuție a apei, inundațiile de acum se datoresc topirii brusce a zăpezilor din munții despăduriți, iar responsabilitatea dezastrului o poartă acele întreprinderi forestiere, cari de 20 ani, dar mai ales dela războiu încoace, s'au aruncat cu toată furia technicei moderne asupra codrilor, fără să mai fi replantat, ori îngrijit ca pădurile să se regenereze pe cale naturală.

Pădurile, topirea înceată a zăpezii şi scurgerea moderată a apei

Peste tot pădurile încetinează topirea zăpezii şi atenuiază scurgerea apei.

Masivul de coroane al copacilor formează un excelent izolator natural între schimbările de temperatură de sus din atmosferă şi între temperatura mai stabilă a scoarței pământului. Bolțile de pădure împiedecă razele soarelui să patrundă la stratul de zăpadă, păstrându-i vreme mai îndelungată şi temperează chiar efectul unei ploi calde tot prin mijlocirea coroanelor ținute în răceală sub influența zăpezii de dedesupt.

Pătura de sol, rădăcinele copacilor şi stratul de frunze moarte din pădure formează un colosal impediment în calea rostogolirei apei, mijlocindu-i o scurgere domoală şi îndelungată.

Date fiind aceste două condițiuni: încetineala topirii zăpezii şi domolirea scurgerii apei, nu mai încape îndoială, că dacă munții noştri nu ar fi fost în măsură atât de mare despăduriți, nici efectele revărsărilor, nu ar fi fost atât de violente.

Pădurile atenuează scurgerea apelor şi pe altă cale.

In munții despăduriți, pătura de sol fiind foarte subțire, pe alocurea disparentă, topirea se întâmplă şi la o temperatură mai scăzută în zile cu soare, iar apele nu întâmpină nici o rezistență în tendința lor de prăbuşire spre văi.

Eroziunea înlesneşte formarea torenţilor

In regiunile împădurite eroziunea e mult mai redusă fiindcă rădăcinile şi stratul de frunze moarte împiedică deslipirea şi fărâmiţarea rocei.

In regiunile despădurite eroziunea se face pe suprafeţe întinse şi cu o forţă mult mai pronunţată, iar apele mari neîntâlnind în cale nici o rezistenţă, urnind bolovani, formează torenţii cari astupă văile şi cauzează revărsări.

Potopul de acum va avea urmări funeste şi asupra operei de regenerare a pădurilor, căci solul de pământ pregătit de veacuri dea rândul în laboratorul naturii s'a spălat şi în locul falnicilor codri de odinioară, vom avea doar stânci goale, cu totul improprii unei vegetaţii mai bogate.

Se impune o anchetă şi sancţiuni severe

Dezastrul actual trebue să ne trezească în sfârşit din indolenţa dovedită până acum faţă de pustiirile ce săvârşesc în munţi înrreprinderile forestiere, în mare parte străine.

Dela începutul răsboiului, din 1914, nu s'au mai făcut plantaţii, iar de atunci e tocmai destulă vreme, pentru ca să se poată constata, dacă pădurile defrişate se înoesc pe cale naturală, ori ba. Se impune deci, o anchetă generală, iar acolo unde indiferent de motive, regenerări nu s'au produs, sancţiunea trebue să fie una singură: **Sistarea imediată a exploatărilor.**

Pentru a se putea însă pronunţa nestânjenite aceste anchete, se cere înainte de toate interdicţia de amestec în această chestiune a parlamentarilor şi peste tot a politicianilor. Căci nici o ramură a bogăţiilor noastre naturale, nu a suferit atâta, ca pădurea, de pe urma politicianismului.

POMUL LUI DUMNEZEU

ILEX AQUIFOLIUM L.

Istoricu.. E un mic arbore din munții Traciei, Macedoniei meridionale, Thesaliei etc., a cărui podoabă nu se poate aprecia de cât iarna, când fructele sale roșii ca mărgeanul și frunzele verzi lucitoare sunt îmbrăcate în chiciură presărate și cu fulgi de zăpadă.

Românii din Macedonia îi zic „pomlu al Dumnidză“ și din causa frunzelor sale țepoase, care împiedecă intrarea vitelor în grădini sau vii, fac un fel de gard — numit gard viu. In grădina parcului din Caracal, a fost semănat ca frumusețe în mai multe locuri, și din nenorocire a dispărut, căci fiecare familie în dorința de-a duce acasă câte o ramură cu frunze verzi, gust fistichiu și cam sălbatic, a stricat tot farmecul a o parte din aleele frumoase al acestui parc.

Simbolul. Din cauză că acest arbust rezistă frigului iernei, și-și conservă frunzele chiar când pământul este acoperit cu zăpadă și mai ales că micele păsărele își găsesc hrana lor necesară mâncând din fructele sale roșii, în limbagiul florilor reprezintă „Providența“. Iată ce ne spune filozoful și marele teolog francez Lamennais cu privire la grija pe care Dumnezeu o are față de creaturile sale:

Erau odată doi oameni săraci, însă bogați în copii, cari nu trăiau decât din propria lor muncă.

Unul din ei, era în continuă îngrijorare și ideia că, ce o să se facă familia lui în cazul când s'ar înbolnăvi sau ar muri nu-i dădea răgaz un minut.

Celălalt era îngrijorat și el, însă mai puțin căci își pusese toată nădejdea în Dumnezeu, care ca un tată al tuturor, va avea grije de el, de copii și de soție — și cu această nădejde el își trăia zilele mai liniștit.

Intr'o zi, cel cu necazuri lucrând vede niște păsărele cari intrau și ieșieau dintr'un tufiș. Curios se apropie și vede două cuiburi puse alături și înăuntru niște puișori eșiți de curând, căci erau chiar fără pene.

De câte ori venea la munca câmpului îşi ridica ochii la păsărele care aduceau merinde odraslelor lor din culburi.

In una din zile, vede cu amărăciune un uliu, cum apucă în ghiare pe una din mamele acelor puişori şi cum biata păsărică se sbătea în zadar şi prin ciripiturile ei implora graţia de a o lăsa să trăiască pentru copilaşii săi. Acest spectacol îl îngriji şi mai mult fiind-că vedea moartea sigură a puişorilor rămaşi fără mamă, şi se gândi cu mâhnire la soarta ce aşteaptă pe copii lui de-ar fi să moară el.

Seara culcându-se sub impresia aceasta a doua zi a alergat să vadă puişorii de care erau sigur că au şi murit.

Mare i-a fost mirarea când pe toţi i-a găsit în viaţă, dispuşi ciriripind drăgălaş, curios stă la pândă să vază, cui se datoreşte minunea asta ?... când de odată vede cum se furişează prin tufiş o a doua mamă care distribuia hrană micilor orfani.

Sub impresia acestei mulţumiri, narează cele observate celei deal doilea tată, tovarăşul său de muncă şi de soartă.

Acesta însă îi răspunde : De ce să-mi turbur liniştea de care am nevoe pentru fericirea familiei mele, când ştiut este că Dumnezeu nu părăseşte nici odată pe ai săi. Dragostea Lui, pentru creaţiunile sale are aşa mari secrete, de care noi nu suntem în stare a ne da seama. Să continuăm dar, traiul nostru în linişte cu credinţa, speranţa şi iubirea că cel de sus va îngriji şi de copiii noştri.

Pomul lui Dumnezeu

O legendă veche spune (şi n'o ştie tot poporul),
Că pe când era pe cruce răstignit Mântuitorul,
Şi pe fruntea lui divină ghimpi intrase pân' la sânge
Din cununa ce pe capu-I se vedea cum tâmpla-i strânge.
O flămândă păsărică a sburat spre Răstignit,
Şi 'mprejurul frunţei sale păsărica s'a rotit.
Instinctiv ghicind micuţa chinul lui Isus Christos,
Dete buzna şi ca ciocul smulse-un ghimpe dureros.
Iar din ghimpe unde'n iarbă picurase sânge sfânt
A ieşit ca prin minune un pom verde din pământ.
Şi de-atunci în erni geroase cu zăpezi cât ţine zarea,
Păsărelelor flămânde, — ca să-şi aibă demâncare,
Dumnezeu le lasă verde, cu tot frigul iernei reci,
Un pom sfânt cu fragezi frunze şi bobiţe roşii'n creci.

D. Acus

Infăţişarea. Arbust întotdeauna verde, frunzele lucitoare, ovale ascuţite, ondulate şi spinoase; florile albe trandafirii, în forme de gheme la subţioara frunzelor; 4—5 stomine. 4—5 stigmate sesile; caliciul mic persistent cu 4—5 dinţi; fructul bacă roşie cu 4-5 sămânţe.

Intrebuinţare. Frunzele fierte 30—60 grame la un litru apă, e o bună băutură pentru urinare, năduşală şi la durerile de reumatism; iar uscate din ele, se ia sub formă de praf 4 grame, căci în strictura frunzelor, se găseşte ilicină principiu care are o acţiune tonică, este un febrifug foarte pronunţat şi ca atare se poate întrebuinţa în locul chininei 4—8 grame pe zi fierte în apă sau macerate în vin, mai ales azi când chinina este aşa scumpă.

Cataplasma făcută cu apă unde s'a fiert rădăcina, vindecă umflăturile dela încheieturi şi durerile dela scrântituri sau fracturi.

Se prepară şi un cleiu din smoala ce se secretă, când i se scoate o parte din scoarţa pomului, mai ales în luna Iulie.

Această smoală după ce se strânge cu lingura se fierbe în continu 1—10 ore, se ţine apoi îngropată în oale de pământ 15—20 zile, când apoi se pisează în o piuliţă, fiind mereu spălată cu apă până se curăţă bine.

Cu acest cleiu se face cea mai bună alifie pentru coacerea buboaielor cu puroiu; iar Dioscoride vindecă arsurile, cu acest cleiu topit în apă caldă, precum îl întrebuinţează în toate acele preparaţiuni care azi se fac cu colodiu.

Lemnul său alb şi la mijloc negru, e tare, solid şi greu.

Pus în apă nu pluteşte ci cade la fund din care cauză tâmplarii pun un mare preţ pe el, căci se lustruieşte uşor, se vopseşte bine şi din el se fac sculele cele mai fine şi solide.

Fructele au un gust acru, sunt purgative drastice şi 12 din ele sunt suficiente pentru curăţirea stomacului şi a intestinelor

M. Dimonie
Profesor

APLICAREA AMENAJAMENTULUI PĂDUREI BREAZA

Pe moşia Breaza din judeţul Prahova, proprietatea principelui Constantin Basarab Brâncoveanu, se află 9 trupuri de păduri şi anume: *Secăturile Taliei, Dosul Beliei, Dosul Băşii, Lazul, Cheia Proviţei, Stârmina, Valea-Morii* (Fricoasa), *Tătucul* şi *Turbatul*.

Ele sunt supuse regimului silvic în baza art. 1 al. e - din codicele silvic, iar suprafaţa lor totală este de 1238 ha.

In anul 1921 fiind însărcinat ca întocmirea amenajamentului acestei păduri, am format din toate trupurile de pădure menţionate mai sus o singură secţiune şi o singură serie de exploatare, căreia i-am dat numele de Seria *„Breaza-Brâncoveanu"*.

Regimul adoptat a fost codrul, tratamentul codrul plin cu tăieri progresive, iar revoluţiunea normală, deşi era vorba de un proprietar particular, am fixat'o la 100 ani.

Arboretele în marea lor majoritate, iar în cele din trupul *Dosul Beliei* (186 ha) şi din trupul „Secăturile Taliei" (620 ha) sunt compuse în mod exclusiv de fag. Se găsesc însă în stare desiminată frasin şi paltin. In expoziţiunile sudice şi sud-vestice ale trupurilor de pădure *„Cheia Proviţei* şi Stârmina apare gorunul, care însă a suferit mult din cauza tăierilor dezordonate din trecut. Posibilitatea produselor principale a fost fixată pe volum şi anume la 2506 m. c. anual.

In capitolul *„Dispoziţiuni complimentare"* ale amenajamentului şi anume la subcapitolul „operaţiuni culturale" am prevăzut, că aceste operaţiuni trebuie să se efectuieze sub conducerea unui specialist, a unui inginer silvic, spre a nu se mai repeta greşala din trecut. când din trupul de pădure Secăturile Taliei şi Dosul Beliei s'a extras o mare cantitate de material lemnos, atăcându-se astfel capitalul de exploatare respectiv. Din cauza aceasta amenajamentul a fost înlocuit prin altul în anul 1911. Acesta dovedindu-se la rândul său inaplicabil proprietarul a hotărât ca cu ocazia revizuirei sale, fixată în anul 1921, să fie cu totul refăcut.

Noul amenajament fiind aprobat, prinţul Brâncoveanu m'a însărcinat şi cu aducerea lui la îndeplinire. In acest scop în primul an după alcătuirea lui m'am transportat de câte-va ori în localitate, spre a iniţia şi deprinde personalul silvic local cu lucrările de marcarea arborilor în vederea practicărei tăierei de însămânţare în parcelele destinate a veni în curs de exploatare în I-a perioadă, precum şi cu operaţiunile culturale în celelalte trupuri unde arboretele se găsesc în stare de păriş şi de prăjiniş.

Prima mea grijă a fost ca să se familiarizeze cu atari lucrări mai întâi administratorul moşiei în chestiune, un distins absolvent al şcoalei superioare de agricultură de la Herăstrău, d-l I. Mihail, acum inspector la unele din moşiile prinţului Brâncoveanu, ceea ce de fapt n'a prezintat nici o dificultate, urmând după aceea ca d-nia să facă acelaşi lucru cu pădurarii locali, cari luaseră de altminteri parte şi ei la toate explicaţiunile, ce le-am dat în pădure, asupra modului cum trebuie făcută marcarea arborilor în vederea scopului urmărit.

Modul cum am procedat a fost bun, dovadă rezultatele pozitive obţinute.

Atât operaţiunile de rărituri în trupul de pădure Lazul cât şi prima tăiere de regenerare efectuată în trupul Dosul Beliei nu lasă în adevăr aproape nimic de dorit din punctul de vedere tehnic, ceea ce s'a putut constata atât de inginerii silvici, cari s'au succedat la conducerea ocolului Sinaia, de care ţine pădurea Breaza (nume colectiv ce poartă menţionatele trupuri) precum şi de alţi vizitatori particulari.

Controlul modului cum se aplică amenajamentul se continuă, în care scop în fiecare an sunt obligat să merg în localitate spre a mă convinge dacă se aplică, ori nu, întocmai dispoziţiunile sale.

Rezultatul constatărilor făcute îl consemnez în totd'auna într'un referat, pe care îl înaintez spre a se lua cunoştinţă de cuprinsul său cancelariei administraţiunei bunurilor principelui Brâncoveanu cu sediul în Bucureşti.

Reproduc în cele ce urmează conţinutul unui asemenea referat şi anume a celui relativ la inspecţiunea ce am făcut trupurilor de pădure Dosul Beliei şi Lazul în ziua de 4 Octombrie 1925.

Referat

In amenajamentul celor 9 trupuri de pădure de pe moşia Breaza, proprietatea principelui Constantin Basarab Brâncoveanu, şi anume în partea II-a, capitolul IX, se prevede că tratamentul adoptat este codrul plin cu tăeri de regenerare progresive, iar revoluţiunea normală, ce urmează a se aplicat, este de 100 ani, care s'a divizat la rândul său în perioade de câte 20 ani fie care.

Pentru că clasele de vârstă în aceste păduri, din care s'a format o singură secţiune şi o singură serie de exploatare, nu sunt normale, prin planul special de exploatare pentru I-a periodă, 1920—1940, s'a stabilit, că se va tăia o suprafaţă de 203,65 hectare în loc de 232,85 ha. adică cu 29 ha. 20 mai puţin.

Materialul lemnos, constituit din produsele principale de pe aceastră suprafaţă, este de 50.124 m^3. El este destinat a se extrage in menţionata perioada din:

Parcela	supr.			
1-a	6,00	ha. întreg mat. lemnos adica	840 m^3	(61 × 40= 840m^3)
2-a	7.76	„ numai ½ din material sau	915 m^3	(3,88× 236=915,68m^3)
3 a	10,13	„ Idem (½ din material) .	1922,90 m^3	(5,06 × 380=1922,80m^3)
4-a	26,47	„ Idem	4766,40 m^3	(13,24× 360=4766.4m^3)
5-a	22,03	„ numai ½ din mat. sau .	2253	(7,51× 300=2253m^3)
6-a	8,78	„ mat. depe 3,38 ha	273,70 m^3	(8,78 × 2,38=273,70m^3)
7-a	39,52	„ „ „ 6,00 „	180 m^3	(6× 30=180m^3)
8-a	19,24	„ „ „ 17,24 „	3448 m^3	(17.24× 200=3448m^3)
9-a	28,22	întreg mat. „	4527 m^3	(28,22 × 195=4527m^3)
10-a	67,52	numai „ depe 64.52 h. sau	19,356 m^3	(64,52× 300=19,356m^3)
11-a	116,9	„ „ „ 18,924 „ „	725 m^3	(189× 250=4725m^3)
12-a	84,6	„ „ „ 5,6 „ „	896 m^3	(5,6× 160= 896m^3)
13-a	56,10	„ „ „ 4,1 „ „	820 m^3	(4,1× 200=820m^3)
14-a	89,	„ „ „ 8,0 „ „	1600 m^3	(8.0 × 200=1600m^3)
19-a	72,	„ „ „ 18.0 „ „	3600 m^3	(18,0× 200=3600m^3)
Tot.	657, ha 27	ha. 203,65 sau	50.124,48m^3	

La capitolul „Tăieri de regenerare“ amenajamentul în chestiune prevede: „că prima tăiere de regenerare, adică tăierea de însămânţare, trebuie să fie făcută închisă. In acest scop nu se va extrage mai mult de 25—30% din materialul existent” iar la capitolul „operaţiunei culturale” se specifică: „că operaţiunile de răriturі în parcelele din afectaţiunile cari nu se găsesc în curs de regenerare, trebuie să fie efectuate sub conducerea unui specialist, spre a nu se mai repeta greşala din trecut, când, în loc de a se aplica dispoziţiunile amenajamentului din 1898, s'a extras o prea mare cantitate de material lemnos din „Secăturile Taliei“ şi „Dosul Beliei“ atacându-se astfel materialul lemnos de exploatare

Spre a-mi da socoteala despre modul cum se aduce la îndeplinire dispozițiunile amenajamentului, precum și dacă operațiunile având de scop regenerarea masivelor ajunse la epoca exploatabilității din trupurile „Dosul Beliei" și „Secăturile Taliei", precum și cele de rărituri în arboretele mai tinere din celelalte trupuri de pădure, se execută întocmai cu instrucțiunile date de subsemnatul în anii precedenți, când prin exemple pe teren am arătat cum trebue să fie executate de personalul local, am fost solicitat de d-l Inspector I. Mihail, ca să mă transport la moșia Breaza spre a constata ce anume lucrări s'au efectuat și de ce anume manieră, precum și a da noui directive pentru viitor.

Conform înțelegerei avute m'am transportat, însoțit fiind de d-l Mihail, în ziua de 4 Octombrie a. c, întâi la trupul de pădure Lazul, a cărui suprafață totală este de 89 ha. 42 constituind parcela No. 16.

Arboretele aici variază ca vârstă și stare de desvoltare, căci etatea unora este de 19—24 ani a altora 45—50, sau de 65 75 ani. Deși neregulat distribuite predomină însă starea de desvoltare a părișului și prăjinișului arboretele fiind formate din fag și pe alocurea din mesteacăn.

Cu începere din anul 1921, după indicațiunile date de subsemnatul, în acest trup de pădure s'au efectuat tăieri de rărituri pe o suprafață de circa 44 ha, după care s'a extras, conform afirmărei verbale ale d-lui Mihail și ale administratorului moșiei Breaza, d-l Șovaială, o cantitate de 1550 steri, ceea ce revine în termen mediu la 35 steri de hectar.

Traversând în toate direcțiunile suprafața parcursă cu tăierile de rărituri, am constatat că aceste operațiuni culturale au fost bine executate.

Ele au avut de scop în general extragerea exemplarelor rău constituite, cele strâmbe, defectuoase, precum și a acelora cari, prin situațiunea lor, împedecau desvoltarea arborilor bine condiționați.

Prin practicarea acestor operațiuni se va înbunătăți, fără îndoială, creșterea elementelor constitutive ale arboretelor existente.

Spre a mă încredința că tăierile în chestiune se vor executa în aceleași condițiuni ca și până acum, am pus pe pădurarul local, logofătul Dumitru Despa, ca să marcheze în prezenţa mea cu ciocanul silvic arborii din porţiunea nerărită încă, cari ar trebui, după socotinţa sa, să fie extraşi.

La sfârşitul lucrărei sale m'am încredinţat că, după toate probabilităţile, norma adoptată până acum se va păstra şi pe viitor.

Am atras atenţiunea azistenţilor, că răriturile au numai un caracter cultural şi nici de cum de a se realiza cu ori ce preţ cantitate determinată de material în scopul de a se complecta posibilitatea, de oare ce aceasta trebue realizată numai din produsele principale, după cum se stipulează de altminteri prin amenajament, iar nu şi din produsele secondare ce se obţin, după cum ştim, cu ocaziunea practicărei răriturilor.

Am pornit după aceasta la trupul de pădure „Dosul Beliei" constituit din parcelele 1-6 coprinzând o suprafaţă de 81 ha, 17, în care arboretele au ajuns la termenul exploatabilităţii şi cari sunt destinate a fi parcurse cu tăieri de regenerare, parte în 1-a şi parte în a 2-a perioadă, precum şi din o întindere de 85 ha, 68 cari au fost exploatate de către trupele române în timpul răsboiului. Suprafaţa totală a acestui trup de pădure este, aşa dar, de 166, 85 ha.

Am început vizita acestui trup de pădure de la limita între sub parcela 5-a şi 5-b. si anume dela vâlceaua Inţărcătoarea, căci până aici s'a ajuns cu practicarea tăierei de însămânţare, mai rămânând a fi parcursă numai parcela 6-a a cărei suprafaţă este de 8,78 ha.

Cantitatea extrasă până acum din acest trup de pădure, după cum mi-a declarat d-l I Mihail, este de circa 2500 m. c. adică cam 1/4 parte din materialul lemnos aflător aici la întocmirea amenajamentului, care a fost de 10.697 m c.

Proporţia de circa 25 % corespunde exact dispoziţiunilor amenajamentului.

Insoţit de d-l Inspector Mihail, de administratorul moşiei Breaza, precum şi de pădurarii locali, am străbătut şi am observat cu deamănuntul toate parcelele, unde avusese loc tăerea de însămânţare, a căror suprafaţă totală este de 72 ha. 39.

Rezultatul acestei inspecțiuni a fost constatarea, că operațiunea a fost făcută în bune condițiuni.

Insămințișuri de fag există mai cu seamă în părțile parcelelor despre porțiunea tăiată de către armata română, cari au beneficiat mai mult de anul rodnic în jir ce a avut loc în 1919.

Vârsta acestor însămințișuri este actualmente de șease ani. Pe ici și colea sub formă de mici ochiuri se găsesc și unele de dată mai recentă, provenite din anii când s'a produs jir în mod parțial numai.

In urma tăierei de însămânțare practicată în ultimii ani proporția lor se va mări de bună seamă și în scurt timp vor acoperi întreaga suprafață a trupului în chestiune.

Ceva mai târziu se va simți, neapărat, nevoie de a se mai tăia o parte din arbori, spre a se da în mod treptat lumina necesară însămânțișurilor de fag ce se vor instala.

In părțile unde masivul este încă destul de încheiat, am pus în vederea celor prezenți de a se mai extrage câți-va arbori, totul însă cu moderațiune.

La întrebarea ce mi s'a pus, dacă urmează a se tăia ce-i câți-va din subparcela 1-a ale căror vâruri s'au uscat cu desăvârșire, am răspuns în mod afirmativ.

In ce privește porțiunea din trupul „Dosul Beliei" tăiată de către trupele române în timpul răsboiului, s'a instalat într'însă o mulțime de mesteceni și de salcie căprească fără valoare economică, ceeace dă impresiunea falșă că regenerarea ar fi asigurată. Pe ici și colea există ce-i drept și câte-va însămânțișuri frumoase de frasin și de paltin, cari însă trebuie rărite spre a se putea da spațiul necesar exemplarelor celor mai bine constituite, precum și de a le feri de acțiunea copleșitoare a sălciilor sau mestecinilor imediat vecini, retezându-li-se vârfurile, sau tăindu-le trunchiurile dela jumătate.

Recomandațiuni

1) — Să se ia măsuri în timpul cel mai scurt posibil pentru identificarea parcelelor cu tăblițe.

2) — Să se construească pe cât va fi posibil garduri transversale d'alungul pârâielor și la obârșia lor și a se împăduri taluzele coastelor surpătoare etc.

3) — Să se ţină la curent comptul de gestiune, venituri şi cheltueli, întrebuinţându-se formularul dat la capitolul controlul amenajamentului, spre a se putea cunoaşte în ori şi ce moment şi în mod exact cantitatea de material lemnos extras dinfiecare parcelă.

4) — Se va interveni, ca pădurarii actuali să fie recunoscuţi de Casa Pădurilor.

5) — Pentru a se pune în valoare materialul lemnos ce va rezulta din practicarea tăierei de însămânţare în trupul de pădure „Secăturile Taliei", care nu se poate desface ca lemn de foc din cauza marilor cheltueli de transport, este necesar a se încerca deocamdată pe o scară mică, dacă nu ar fi rentabil de a se fabrica cărbuni de lemn spre a fi vânduţi în Bucureşti sau în alte oraşe. Din cauza timpului ploios am fost pus în imposibilitate de a vizita şi celelalte trupuri de pădure, ploaia începută ameninţând să dureze mai multe zile consecutive, după cum s'a şi întâmplat în realitate.

6) — Se va începe chiar în anul acesta (1925) cu sămănături de brad în arboretele de fag din trupul de pădure „Dosul Beliei" de o camdată, spre a se îmbunătăţi compoziţia lor, după cum se prevede în textul amenajamentului respectiv, fiind aceasta în interesul cultural al pădurei şi al proprietarului dornic a da o frumoasă pildă de gospodărie raţională forestieră.

Petre Antonescu

O PAZA DE URŞI LA TARCAU

Lucram la planul celei mai mari păduri din ţară aflătoare în munţii, maiestoşi din jud. Neamţ, *pădurea numită Tarcău*, cu o suprafaţă de peste 20.000 ha şi cu o lungime de peste 30 km, al cărei fund se întâlneşte cu judeţul Bacău, aproape de trecătoarea Ghimeşului-Comăneşti-Palanca.

Ori cine 'şi poate închipui, ce trebue să cuprindă o asemenea pustietate de codrii, cea mai mare parte acoperită cu brazi falnici, străjuind numeroase văi adânci, în dreapta şi stânga frumosului pârîu Tarcău, vestit pentru păstrăvii săi gustoşi şi mari, unde s'a găsit şi „Lostriţa", tot un fel de păstrav foarte rar şi gustos.

Nu se începuse încă tăierea măreţelor păduri, în care toporul se înfipse abia la poale, pe lângă Râul Bistriţa, pela 1892, data la care povestim, că a avut loc această pază de urşi, una din cele mai fioroase ce am făcut în viaţa mea şi care putea să mă coste viaţa.

Lucram, cum am spus, pe unul din afluenţii marelui pârâu Tarcău, numit *Bolohaneş*, din cauza enormelor stânci nenumărate ce împodobiau albia pârîului, până sus la obârşia lui. Lucrarea era foarte obositoare şi anevoiaasă, pentrucă trebuia să-mi croesc drum cu topoarele, ca prin pădurile Africei, neputând opera altfel cu instrumentele topografice şi numai după ce înlăturam pusderia de arbori, subţiri şi groşi, căzuţi şi încâlciţi pe matca pârîului virgin şi îndepărtam curpenii şi buruienele de tot felul crescute foarte înalt, puteam trece puţin câte puţin înainte cu măsurătoarea.

La prânz unul din pădurarii localnici, cel mai bătrân în serviciul Statului de peste 30 ani numit Păscaru, vestit vânător de păstrăvi, dela care i s'a tras şi porecla, era şi cel mai cunoscut vânător de urşi, căci focase multişori în viaţa lui izolată în mijlocul acestor codrii pustii şi nemărginiţi, unde lighioanele pe vremea aceea mişunau, umblând nesupărate după mâncare, chiar şi ziua mare; el locuia o casă de pădurărie, în gura pârâului Brateşul, alt afluent al pârâului Tarcău, având pe lângă locuință și o bucățică de pământ, arătură, pe care cultiva porumbul trebuincios pentru hrana sa.

Parcă-l văd, cum vine sfios spre mine, scărpinându-se în cap și cu căciula în mâna stângă, deși era luna Iulie. Eu începusem să rod câte ceva mezeluri și stam lungit lângă un foc vajnic, în așteptarea mămăliguței și a ciorbei de păstrav ce'mi preparase însuși Păscaru, care mai avea și meșteșugul de a face borș de păstrăvi așa de gustos, cum nici un bucătar dela Capșa n'ar fi fost în stare să-l gătească, unde mai pui o runcă friptă hoțește în frigare, rumenită la jar, depe care curgea grăsimea, c'un miros plăcut și gâdilitor; aveam un ospăț regal!...

Mă ridic puțin să-l întreb, ce vrea să-mi spună?

Răsucindu-și căciula în mâini după obiceiul țărănesc, când vrea să spue ceva de seamă, sau când se găsește în fața unui superior, începe cam așa: Să trăiți Domnule Anginer (jargon țărănesc) vreau să vă rog ca pe la toacă, să mă îngăduiți a mă duce divale la bătatura mea, unde am niște păpușoi, pe care boalele de urși și porci au pus ochi răi, făcându-li-se poftă, așa că mai în toate sările dau năvală și abia pot să-i sperii, cu focuri aprinse, trăgând și cu pușca; Chiar eri noapte, afurisiții, s'au strecurat tâlhărește, până în marginea de jos a ogorului și mi-au stricat un colț de păpușoi, mânca-i'ar lupchii, boale afurisite!...

Il întreb, cum de nu să sperie, dacă vin des la păpușoi?...

Imi răspunde, oftând, că mai în toate nopțile are necaz cu dihăniile, care nefiind speriate, prin vânători, nu știu de frică,

Apoi adaugă: „ira!.. domnule șef, să vezi mneata, o namilă de urs m'a călcat eri noapte, când am și pușcat după el, te-ar vârî în sperieți și în spaimele morții! Sireacu, îmi părea prin întuneric cât un juncan de 3 ani! să strecurase boala pe tăcute până aproape de mine, care de și auzeam, nu vedeam însă nimic, căci nu era sănin cerul, ci mohorît de nouri groși de ploaie; numai ce mă pomenesc că aud strujenii de păpușoi trosnind sub un mălîșor; mă târii pe brânci într'acolo și zăresc o negreață mare, cât o buturoagă; ochesc și aprind foc!.. petița blăstămata nu pocnește; ridic cocoșul și slobod adoua oară; ursul simțind, o ia la fugă și când a trosnit focul puștei, aud un hurniş de bolovani rostogoliţi şi gardul de laţi pârâind ; iha!.. fugea de rupea pământul, de şi'l chitisem ghini, fiind întuneric, nu l-am putut nimeri şi cred că deseară am să dau iar ochii cu jivina, mare-i D-zeu helbet! ori eu, ori el; să ştii domnule şef că de urşi am să fiu omorît de ei, aşa am visat într'o noapte."

Il liniştesc şi-i făgăduesc, că-i dau învoire, ba chiar îl voi şi însoţi, de oarece aveam puşca cu mine, aşteptându-mă să am aşa prilej...

Lucrăm pe urmă până hăt către toacă şi plec cu moş Păscaru la gura pârâului, 4 Km. depărtare, lăsând pădurarii ceilalţi să continue deschiderea liniei, pe valea pârâului, până seara.

Poteca era astupată de bolovani rostogoliţi de apele mari din primăvară, mersul fiind greu de tot, căci trebuia să sărim ca capra, din piatră în piatră şi alunecam câteodată dând prin apă, care era mică din cauza săcetei: ajunserăm însă cu bine la destinaţie, mânaţi amândoi de aceeaşi patimă şi de nădejdea a da ochi cu duşmanul.

Ajungem în apus de soare, la gura Brateşului, unde trebuia să facem paza ; mâncăm la repezeală câte ceva merinde aduse în geantă, pe urmă facem o recunoaştere generală a localităţei şi alegem locurile unde fixăm punctele de pândă ; moş Păscaru şi-a aşezat ţiitoarea la capul opus al păpuşoiului, spre miazănoapte, iar eu mi-am ales o tufă de alun cu lăstari deşi, în care punând un braţ de iarbă, aveam un scaun rustic ascuns adevărat vânătoresc ; acest loc era tocmai în partea unde păpuşoiul fusese atacat mai des şi, prin urmare, puteam nădăjdui să-mi vie lighioana mai la sigur.

Moş Păscaru, după ce-mi făcuse pătuţul, începu să-mi grăiască cu multă aprindere, despre isprava lui cu un mistreţ solitar, tocmai în acelaş punct cu 2 săptămâni în urmă, povestind cam aşa :

„Numai ce să vezi mneata, domnule şef, că într'o seară cu ceva lună mă pun de pază, chiar de aici, unde aţi ales mneavoastră locul; o boală de urs, venise pe furiş eri noapte şi mi-a făcut cercetare ; cânele din bătătura casei simţi şi se repezi într'acolo lătrând, umflu cât ai clipi puşca din cui, încărcată anume pentru lighioane mari cu sburături de ceaun şi cu un glonţ cât o ghiulea; pusăsem încărcătura de praf polir, de cel bun boieresc, aproape o mână, aşa că aveam nădejde să dobor şi un bivol, mă furişez pe brânci cătră un loc din megieşie, pe unde găsisem şi altă dată hăţaş de trecere al jivinilor şi numai ce aud bolohanii rostogolindu-se în apropiere, şi de odată mi-se năzăreşte un cap negru cât o stamboală, la câţiva paşi sub mine era o nămilă de porc, mai mare ca cei ce am văzut la Ţarigrad!... Nu venea repede, pentrucă copoiul îl încolţea mereu dinapoi. când se întorcea furiş ca o nălucă şi se năpustea la câne, care să ferea trăgându-se iute ca fulgerul înapoi! era tămbălău mare, par'că juca de a polca cu cânele meu, năprasnic şi îndrăsneţ lucru mare, javra nu se potolea de loc şi nu-l slăbea o clipeală; nu mă gândesc mult, pun durda la ochi, chitesc la căpăţină şi când trosneşte focul, smucitura puşti a fost aşa de tare, că'mi rupse aproape umărul, dar şi dihania, poticni în bot gâfâind cu bale de sânge la rît, clănţănind din fălci par'că spărgea nuci! Sărăcan de mine, mulţi am mai doborât, cât am trăit, dar aşa boală nu mai văzusem, te apuca frigurile numai uitându-te la el!...

Negru ca pana corbului, cu coama de o palmă sburlită ca peria, ochii holbaţi „însângeraţi, vai de mămuca, de nu-l cârpeam aşa ghini!...“

Incepuse că amurgească tot povestind ba una, ba alta. cum fac vânătorii, când prind gust la istorisirea unor păţanii neşterse din minte.

Mă aşez liniştit în tufa mea, cu puşca încărcată cu glonţ şi poşte mari, ridicând cocoaşele, ca să fie gata şi încep întâi să chibzuesc, cam pe unde ar putea mai bine să pătrundă ursul în grădina cu păpuşoi, care era îngrădită cu un gard de răslogi prinşi între doi pari bătuţi în pământ; sub ţiitoarea mea, la câţiva paşi, să făcea o dolie cu o vălcică strimtă, care ducea la gard; păpuşoiul mă înconjura de toate părţile, aveam presupus, că pe acolo ar fi punctul de atac!...

Era puţină lumină, fiind *Crai nou*, numai de cu seară, puţin câte puţin începu să întunece, nu sufla cea mai mică adiere în văzduh, stelele sclipeau ca iarna pe ger tare, iar pârîul Brateşul, îngâna simfonia codrilor, în aşteptarea unui cântăreţ, care să-i prindă acordurile misterioase şi plăcute.

Mă simţenm foarte obosit de munca zilei, mai ales că la ceasul 4 dimineaţa eram de obicei sculat, ca să pot avea spor la lucru; ochii începuse a mi se împăinjeni, pleoapele a cădea fără voie închizându-mi vederea, dar cu voinţă şi hotărâre nu mă lăsam prins de somn; mă muşcam de mână, scuturam din cap, care începuse a bălăbăni când în dreapta când în stânga, îmi gâdilam cu un pai nările şi tresăream, nedându-mă biruit!... e o adevărată vitejie să poţi a te pune de pricină cu somnul, când te doboară oboseala; îmi aminteam cazul cu santinela lui Napoleon şi mă blămai de moliciunea în care căzusem... totuşi Morfeu mă prinse în cleşte, puterea de rezistare slăbi... aţipisem, trăgând cu urechea şi holbând ochii câte o dată, cari însă nu mai vedeau, privind spre locul unde aşteptam musafirul nocturn.

Era cam la două ceasuri din noapte, când aud trosnind lemnele dela gardul vecin, speriat, deschid ochii, apuc puşca depe braţe cu degetele încleştate, cu inima svâcnind ca o limbă de clopot şi cu privirea aţintită spre vâlcel; nu trecuse două minute şi zăresc o matahală neagră, mişcându se încet şi trăgând păpuşoii la pământ; distanţa era cam 10 metri, vântul adia ceva spre mine, aşa că n'am fost simţit! aştept să-mi prezinte coasta, nefiind sigur să nemeresc prin întuneric capul şi când se răsuceşte puţin, aprind focul din ţeava stângă a drillingului, care era ghintuită paralel şi în care era un glonţ rotund calibru 16; un muget puternic face să clocotească văile în tăcerea mormântală a nopţei, din liniştea codrilor!.. Stau nemişcat, văd rostogolindu-se umbra neagră, dar văd că şi pleacă! îi trimit atunci al doilea foc, poşte mari... dihania însă dispare! văd că vine moş Păscaru în fugă la mine şi-mi spune cu mânie, că boala de urs a trecut pe lângă el, dar văzând că vine la mine n'a îndrăsnit să-mi strice rostul.

In acest timp lumina dela lună dispăruse cu totul, îmbrăcând văi şi munţi într'o mantie de doliu, aşa că era cu nepuţinţă orice urmărire, în acea noapte.

Ne-am dus la casa pădurarului, unde mi s'a făcut, pe prispă afară, un pătişor cu fân moale, cosit de câteva zile plin cu ierburi cu miresme plăcute, care te îmbăta.

M'am lungit ca într'un divan cu somieră de arcuri, cu faţa către cer, care între timp se înseninase şi-mi oferea acel tablou măreț al nopței înstelate, pe o vreme călduță, care dă pornire gândurilor spre nesfârșitul veșnic!...

Mi se speriase somnul și reținui cât va timp pe moș Păscaru, să-mi mai spuie din pățaniile lui.

El se scărpină în cap după obiceiul țărănesc, tuși de două ori și începu cam așa: „Mare minunăție e și patima asta de vânat! ți se întâmplă atâtea bazaconii, că nici nu le poți cuprinde cu mintea!... vedeți mneavoastră, domnule șef, mâna mea stângă, aici la cot, care e cam strâmbă? ia uitați-vă la semnele ce se văd în piele! sînt colții unei blăstămate de ursoaice, care m'a făcut să zac o lună în spitalul din Piatra (orașul Piatra) și să țin minte, durdăra ce am pățit, toată viața; era să mă dea gata afurisita; sunt cam 20 ani de atunci; eram flăcău cam tomnatic și făceam de pază tot pe Brateș, la un loc ceva mai sus pe pârâu, unde aveam o palmă de păpușoi, la care se înfruptase blăstămata: ea avea și doi pui, cu cari venea regulat și-mi prăpădea munculița mea; în câteva nopți am pândit'o, dar avea ticăloasa noroc, că nu se arăta la mine; în sfârșit, dădu D-zeu să-mi vie și mie apă la moară; pe o noapte chioară de nu se vedea mâna, m'am pomenit că dă'n fața mea la câți-va pași, așa că puteam s'o zăresc deaghinelea; nu stau mult pe gânduri, pun pușca la ochi și-i torn un pumn de poște cu sburături de ceaun la cap!

„Cade amu moartă, nu se mai svârcolea, nici nu sufla; puii fugise înapoi!... fac prostia să mă apropii de ea, o împing cu țeava puștei, dar nu mișca boala, iau coraj și mă plec să văd de'i moartă, atunci numai ce mă'nhață cu gura și mă prinde cu ghiarele mormăind de ar fi speriat morții; noroc că eram îmbrăcat cu un suman gros și cu un mintean din chiele blănit, pușca era descărcată, dar la brâu purtam totdeauna în curea un cuțit mare plutășesc; îl scot răpede cu dreapta și'l înfig; până in plăsele în gâtlejul ei; horcănind, slăbește brațul stâng care mi-l prinse, dar își dete și ea sufletul; o lună am bolit, până mi-s'au prins ciolanele și m'am învățat acuma minte, să nu mai dau crezare dihăniilor împușcate, până nu văd ghini că s'o dus pe cea lume!“

In sfârșit, tot ascultând, mă fură somnul și tocmai la ziuă mă deșteptă Păscaru, ca să plecăm în căutarea dihăniei.

Intâi controlăm locul unde am tras şi găsim mult sânge şi păr, luăm dâra de sânge, ajungem la gard, unde găsim răslogii înroşiţi de sânge, apoi urcăm cam 100 paşi către o desime de brazi; aici zărim de departe o namilă neagră şi mare cât un bivol.

Ne apropiem cu puştele gata de tras, nici o mişcare! Capul, era sub picioarele dinainte, copoiului, ce luasem cu noi, i se dă drumul şi'l atacă furios, dar să isprăvise cu viaţa, ne răsbunasem!.

Era prea mare şi nu-l puteam urni din loc, ne întoarcem la casa de pădurărie, unde Păscaru mulge vaca şi'mi pregăteşte o strachină de lapte cald cu mămăligă; în acelaş timp trimite un băiat pe pârîul Bolohaneş să ne aducă şease pădurari, cari abia l-au putut ridica şi târî pe pârghie, până la bordei.

Pun să-l şi jupoaie; avea o piele groasă de un deget şi grăsime cât un porc din cei graşi ce să taie la Ignat; găsim urmele unor vechi împuşcături vindecate la şoldul stâng şi la spinare.

Adunăm peste 20 kg untură, care e bună de leac; fac parte şi pădurarilor, blana era neagră, cu păr lung inspicat; pielea măsura un stânjen până la vârful botului, iar labele de dinapoi aveau 25 cm lungime, era un urs bărbat, din cei mai frumoşi ce am tocat în viaţa mea.

Aşa s'a sfârşit această pândă memorabilă!, iar astăzi albit de ani, când îmi fug gândurile la vremile trecute, stând la gura sobei şi mâncând castane, mă înfior gândindu-mă la primejdia în care să găseşte vânătorul la paza de urşi în toiul nopţei, departe de orice ajutor! dar farmecul vânătoriilor primejdioase au vrajă şi nu te mai înveţi minte cât trăeşti! după puţin timp uiţi primejdia şi te arunci în alta!

Aşa-i patima de vânător...

Ernest C. Gheorghiu
Ing. Insp. Silvic
Aninoasa Muscel

CONTRIBUŢII
LA
COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI DIN ROMANIA

I

PIAŢA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI

Situaţia în Germania, Franţa, Anglia, Belgia, Jugoslavia, Polonia şi Austria

Perspectivele excelente ale exportului din România.

Revista de specialitate „Internationale Holzmarkt” din Viena, publică în numărul său dela 14 Ianuarie următoarele relaţiuni asupra pieţei internaţionale a lemnului:

Situaţia internaţională a fost caracterizată prin aceea că, pe de o parte, afacerile au fost foarte restrânse, iar pe de alta că lumea comercială nu se interesează de situaţia actuală a pieţei ci de posibilităţile viitoare.

Statele consumatoare se ocupă să şi pună'n regulă considerabilele lor stocuri de iarnă şi să-şi întocmească bilanţul şi inventarul, aşa că nu se ocupă prea mult de noi cumpărători. Şi în statele producătoare există aceeaşi lipsă de activitate în aşteptarea nouilor evenimente de început de an cari să le permită să cunoască cum va decurge campania viitoare.

Pieţele nordice cari cele dintâi încep operaţiunile, n'au vândut mari cantităţi, ele ocupându-se actualmente de afaceri interne.

Baza preţurilor pe lunile ce vin este ca şi fixată, deoarece afacerile se fac pe o scară din ce în ce mai mare. Mai toate Casele importante nu numai din Anglia dar şi de pe Continent au luat obiceiul să-şi publice listele stocurilor lor. Baza rotaţiunei celor mai bune produse suedeze din Gefle este de 1.14.5 pentru battens de 7", de 1.13.5 pentru prima calitate finlandeză pro standard, de şi în Statele de nord au existat totdeauna tensiuni mari şi de şi preţurile au fost fixate pentru dimensiunile 2+4", cari sunt cele mai cerute.

Situaţia în Franţa şi Belgia

Situaţia în Franţa este îndoelnică şi până când francul va fi stabilizat piaţa nu poate fi considerată ca debuşeu promiţător. In Belgia, desvoltarea e mai favorabilă, dar e influenţată de stagnarea pieţei franceze care influenţează cursul afacerilor în Belgia.

In Germania criza continuă

In Germania, piaţa lemnului se resimte şi din pricina gravei situaţiuni economice de acolo vânzările sunt minime. Pentruca să se menţină lucrul în ferăstrae s'au făcut sforţări pentru micşorarea cheltuielilor de producţie şi scăderea preţului lemnului în coajă. S'a angajat deci o luptă neegală între proprietarii de lemne şi fierăstrae. La licitaţii, ofertele de cumpărare n'au fost acceptate din pricina preţului lor prea mic.

La Nord, fierăstraiele suedeze şi producătorii ruseşti au fost în o mai bună situaţie, dat fiind faptul că aceşti producători sunt şi proprietari de păduri şi deci îşi pot procura mai cu înlesnire lemnul brut.

Exportul Austriac este redus

In Austria se discută chestiunea rondinelor. In toate tratatele de comerţ cu statele consumatoare de lemn, chestiunea exportului de rondine joacă un rol important. E clar că proprietarii austriaci de ferăstraie nu voiesc să importe orişice cantităţi de lemne cu coajă. Vânzările de lemn fierăstuit sunt slabe, şi, după toate prevederile, ele nu vor spori aşa de curând.

In Jugoslavia perspectivele sunt bune

In Jugoslavia, piaţa suferă de urcarea dinarului, de taxele de export şi de impozite, dar graţie bunei voinţe a guvernului de a înlătura aceste obstacole se poate nădăjdui că în campania ce vine se vor face bune afaceri.

In Polonia, situaţia e proastă

Polonia e încă în războiu vamal cu Germania din care pricină departamentele de vest suferă. Ceilalţi cumpărători de lemn polonez: englezii, francezii, olandezii nu se mai interesează acum de piaţa poloneză a cărei situaţiune poate fi considerată ca precară.

Perspectivele excelente ale exportului lemnului românesc

România are cele mai mari şanse pentru campania de primăvară şi celelalte ţări producătoare vor avea de luptat cu concurenţa acestei ţări. Preţurile lemnului cu coajă şi cheltuielile de producţie sunt foarte mici şi cum exportaţiunile nu vor mai fi supuse la taxe prohibitive, lemnul românesc va invada toate pieţele străine.

PIAŢA INTERNAŢIONALĂ A LEMNULUI

Situaţia generală se menţine slabă.

Revista de specialitate „Internationale Holzmarkt" din Viena aduce în ultimul număr următoarea expunere a situaţiei, la data de 11 Februarie:

„Afacerile pe piaţa mondială se efectuează cu anevoinţă şi fără nici o schimbare, adică rău şi, deşi suntem la jumătatea lunii Fevruarie, noua campanie n'a început încă. In nici o ţară nu se vede o situaţie clară a târgului lemnului.

Numai în Anglia se poate constata un mers destul de animat al afacerilor. Consumaţia continuă să fie însemnată, cu tendinţa de a se spori. Cumpărările din străinătate continuă să fie importante, dar se constată totuşi o oarecare incertitudine, care după toate aparenţele, se va accentua, pe măsură ce se apropie publicarea listelor ruseşti.

•

Vânzările din Statele nordice sunt satisfăcătoare, dar deşi sindicatul exportatorilor garantează o oarecare stabilizare a pieţii trebue totuşi să avem în vedere oarecari schimbări ce survin totdeauna la sfârşitul primăverei.

•

Toate pieţe Statelor de vest suferă criza economică. In *Franţa* depresiunea e şi mai vizibilă motivată de stabilirea şi închiderea inventarelor. Cele câteva afaceri făcute sunt de mică importanţă.

Olanda fiind aprovizionată cu lemne până în Iunie, livrările în această ţară au scăzut, din această pricină, foarte mult.

Dintre ţările din Mediterana, *Spania* a semnat câteva contracte în ţările nordice şi în Jugoslavia.

•

In *Italia*, stocurile nu sunt prea mari, şi de aceea cumpărăturile sunt din ce în ce mai numeroase. Ca şi mai nainte, cei trei mari furnisori ai Italiei, Austria, Jugoslavia şi România, prin concurenţa lor, influenţează foarte mult preţurile.

•

Piaţa levantină n'a 'nceput încă să facă cumpărături. Se pare că oferă un bun plasament, dar va fi greu să se lupte cu concurenţa română.

In statele producătoare.

In Statele producătoare situaţia e tot aşa de gravă ca şi în ţările consumatoare. Cu toate sforţările ei de a scăpa de criza economică, Germania n'a avut prea mare succes. In ce priveşte lemnul lupta între proprietarii de păduri şi cei de ferestrae încă continuă deşi cei din urmă şi-au modificat puţin punctul lor de vedere.

*

Situaţia în Austria e aceiaşi. In Ianuarie piaţa a fost calmă, industria de clădiri în acest timp fiind în stagnaţie. Cu toate preţurile reduse, preţul lemnului de construcţie a scăzut. Expoziţiunile, din cauza crizei generale, sunt neînsemnate. S'au efectuat câteva afaceri de o oarecare importanţă cu Italia şi situaţia nu e tocmai defavorabilă.

*

In Cehoslovacia, unde industria lemnului lucrează în majoritate pentru piaţa internă, situaţia e favorabilă. De altfel trebuie să se facă o deosebire între vechile centre pe deoparte şi Slovacia şi Carpata Rusia pe de altă parte. Primele consumă producţia lor lemnoasă, pe când cele din urmă o exportă.

•

Economia iugoslavă a lemnului continuă să sufere din pricina tensiunii între valoarea reală a dinarului, cotaţiunea sa cum şi din pricina situaţiei create de politica tarifară şi financiară a Statului. Cu toată producţia însemnată, industria lemnului nu progresează şi trebuie să înceteze lucrul.

Situaţia în România

România are multe şanse în ce priveşte campania viitoare. Pentru moment, piaţa lemnului de foc şi a facerile cu Ungaria sunt foarte prospere şi în curând se aşteaptă o reluarea activă a expediţiilor maritime. Contrar celor petrecute în anul trecut, marii exportatori cari compuneau pe acea vreme „Acorda", acum presează asupra preţurilor, inundând diversele debuşeuri cu oferte cari sunt cu mult sub cursurile actuale.

In Polonia şi Rusia

Polonia, lipsită de debuşeurile ei naturale caută să-şi găsească altele în ţările consumatoare din Apus. Anglia s'a interesat în ultimul timp de preţurile ieftine ale polonezilor şi exportatorii din Danzig, portul principal pentru exportul de lemne sunt în vii tratative cu importatorii englezi.

In ce priveşte Rusia este imposibil să se facă o apreciere oarecare înainte ca ea să-şi fi publicat listele.

Trebuie să nu se dea crezare tuturor svonurilor exagerate relative la tabloul producţiei, aceste svonuri neparvenind toate din Rusia dar adesea ori şi din alte ţări cari au tot interesul ca preţurile să scadă.

(Argus)

Situaţia încărcărilor de cherestea la calea ferată.

Direcţiunea serviciului mişcării din administraţia centrală C. F. R. a întocmit ultima situaţie generală a încărcărilor de cherestea, lemnărie cioplită şi butuci, efectuate în cursul lunei Noembrie 1925, care se prezintă în modul următor:

REGIONALA	Cota globală cuvenită lunar pe Reg.	Cât s'a încăr. din cota globală	Prisos rezult. dela cei ce n'au încasat toată cota	Incasat din prisos pe Regională	Totalul vg. înc. pe Regională	Mai rămâne prisos	OBSERVAŢIUNI
BUCUREŞTI	698	235	463	21	256	442	Prisosul se justifică de Regională prin aceia că n'au fost cereri.
IAŞI	4352	3358	894	34	3392	960	Prisosul nu s'a încărcat complect din lipsă de vagoane.
BRAŞOV	5386	2412	1286	—	2412	1286	Prisosul de vagoane se justifică de Reg. prin aceia că n'au fost cereri.
CLUJ	5566	3080	185	455	3535	—	Prisosul s'a încărcat în vag. de ajutor A. V. Uungaria pentru export şi s'au dat numai firmelor cari au avut de încărcat la export. Nu s'a încărcat din cotă 2121 vagoane din lipsă de vag.
TIMIŞOARA	1018	368	650	22	390	628	Prisosul de vagoane se justifică de Reg. prin aceia că n'au fost cereri.
CERNAUŢI	3555	2229	804	93	2322	711	Prisosul nu s'a încărcat din lipsă de vg. Asemenea din cotă nu s'a încărcat 149 vg. tot din lipsă de vagoane.
CRAIOVA	531	312	219	103	415	116	Prisosul de vagoane se justifică de Reg. prin aceia că n'au fost cereri.
TOTAL	19238	11994	4601	728	12772	4143	

La cele 12.722 vagoane cherestea adăugându-se 4.031 vagoane încărcate cu butuci şi cioplitură, rezultă un total de 16.753 vagoane încărcate în luna Noembrie, în toata ţara, faţă de 9.208 vagoane, cât s'a încărcat în Noembrie 1924.

(Argus)

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ
În Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat	DENUMIREA MARFURILOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
		CATEGORIA XV.				
		Arbori, lemne şi industrii derivate				
264	605	Arbori şi arbuşti	kg.	6	—	23
265	606	Altoi de arbori	„	—	—	—
266	607	Viţa altoită	„	—	—	—
266	608	Viţă nealtoită cu sau fără rădăcini	„	—	—	—
267	609	Quercitron, garance, curcumă, alcana, în bucăţi sau măcinate	„	5	101	4
267	610	Lemn de campeche, idem	„	15	1500	497
267	611	Alte scoarţe, coji, rădăcini şi lemne tinctoriale, în bucăţi sau măcinate	„	9	10	12867
268	612	Extracte din orice materii pentru argăsit	„	20	394699	309800
268	613	Taninuri nedenumite	„	25	267445	594581
269	614	Lemne de querbracho şi alte lemne cu tanin pentru tăbăcarie	„	—	—	—
269	615	Scoarţe, coji, rădăcini pentru tăbăcărie	„	—	—	—
270	616	Lemne, scoarţe, coji, rădăcini pentru tabăcărie, toate măcinate	„	10	10098	—
271	617	Lemne de foc de orice fel	„	0,70	217233	375830
271	618	Talaşi de lemn	„	2,50	430	980
272	619	Cărbuni de lemn în bucăţi	„	3	—	617
273	620	Cărbuni de lemn pulverizat	„	4.50	2	4227
273	621	Cărbuni pentru lampi electrice cu arc	„	50	26931	4005
273	622	Orice obiecte în cărbune plastic	„	30	29	11615
274	623	Trunchiuri de brad şi de alte specii răşinoase	m. c.	900	26	67
275	624	Trunchiuri de stejar	kg.	4	9591	46232
275	625	Trunchiuri de fag	„	—	—	—
275	626	Trunchiuri de nuc	„	—	—	—
275	627	Trunchiuri de ulm, pichipin şi alţi copaci nedenumiti	„	—	—	—
276	628	Lemn brut, de abanos	„	—	—	—
276	629	Lemn de cedru şi palisandru	„	20	—	600
276	630	Lemn de mahon	„	—	—	—
276	631	Lemn de cimişir, gaiac, iasomie, lămâi, măslin, portocal, camfor, odagaciu (aloes), santal, sasafras şi alte asemenea lemne exotice	„	20	6972	60
277	632	Lemne de construcţie de stejar lucrate din topor sau cu ferestrău	„	—	—	830
277	633	Lemne de construcţie din altă esenţă				

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAȘOV

CANTITĂȚILE IMPORTATE ȘI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

In Trimestrul al III lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat în lei trim. III 1925
Sept.	Total cantități	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantități	Total valori lei	
647	670	4020	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	105	525	—	—	—	—	—	—
—	1997	29955	—	—	—	—	—	—
225	13102	117918	—	2662	—	2662	26620	10
377829	1082328	21646560	—	—	—	—	—	—
449521	1311547	32788675	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	180405	154445	80910	41[illegible]760	1653040	4
237	10335	103350	19800	—	1886	21686	130116	6
910478	1503541	1052479	118407947	103531796	119950015	341889758	256417319	0,75
2348	3758	9395	—	14150	13750	27900	111600	4
14	631	1893	2931899	1906952	2311030	7149881	17874703	2,50
—	4229	19031	—	—	—	—	—	—
47429	120365	6018250	—	—	—	—	—	-
7411	19055	571650	—	—	—	—	—	—
—	93	83700	6363	1942	4682	12987	13636350	1,050
2120	57943	231772	—	16232	—	16232	48696	3
—	—	—	—	—	16630	16630	24945	1,50
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	227940	8700	19640	256280	640700	2,50
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	600	12000	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
8405	15437	308740	—	—	—	—	—	—
—	830	4980	1078395	941166	1999133	4018694	26121511	6,50

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat	DENUMIREA MARFURILOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
		foioasă, lucrate din topor sau cu ferăstrău	kg.	3	109	—
277	634	Nuele şi haraci	„	—	— —	—
277	635	Scânduri din esenţe răşinoase . . .	„	3,60	11923	755
277	636	Alte lemne de construcţie din esenţe răşinoase, lucrate din topor sau cu ferăstrău	„	3,50	10916	36
277	637	Doage de stejar lucrate din topor sau cu ferastrău	„	—	—	—
277	638	Doage din orice altfel de lemn, lucrate din topor sau cu ferăstrău	„	—	—	—
277	639	Traverse de stejar lucrate din topor sau cu ferăstrău	„	—	4250	—
277	640	Traverse de fag lucrate din topor sau cu ferăstrău	„	—	—	—
277	641	Traverse de orice altfel de lemn . .	„	—	—	—
278	642	Lemne de construcţie de stejar, date la rândea	„	6,50	145	229
278	643	Lemne de construcţie date la rândea, din orice alte esenţe foioase . .	„	5	182	9330
278	644	Lemne de construcţie date la rândea, din esenţe răşinoase	„	4	10724	33443
279	645	Doage şi funduri neîncheiate de stejar, lucrate cu rândeaua sau cu cuţitoaia	„	7	1020	200
280	646	Buţi şi butoaie de lemn de stejar *)	„	4	45206	57145
281	647	Doage, funduri, buţi şi butoae din altfel de lemn, precum şi orice alte obiecte de dogărie de orice fel de lemn nevăpsit, nedecorat nelustruit, necombinat cu alte materii	„	6	58300	58828
282	648	Aceleaşi văpsite, lustruite, decorate sau combinate cu alte materii . .	„	8	35279	12438
283	649	Spiţe croite oişti loitre şi orice alte piese de rotărie nedenumite, neisprăvite, nelucrate, pregatite din gros	„	—	—	—
283	650	Obezi neisprăvite, nelucrate, pregatite din gros	„	—	—	—
283	651	Buccele neisprăvite, nelucrate pregătite din gros	„	—	—	—
284	652	Spiţe subţiate la măsură şi orice alte lucrări de rotarie gata spre a fi încheiate	„	—	—	—
284	653	Obezi fasonate sau nu, dintr'o bucată îndoită prin căldură spre a forma cerc	„	—	—	—

---

*) Aici intră buţi şi butoaie vechi.

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ
In Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat în lei trim. III 19 5
Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	
5300	5409	16227	6494942	5485993	4429732	16410667	57437335	3,50
—	—	—	29695	15990	6500	52185	104370	2
264	12942	46591	105997837	84705497	82033697	272737031	1118221827	4,10
827	11779	41227	23740216	12447340	11409794	47597350	190389400	4
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	35003	109534	—	144537	578148	4
—	4250	25500	45000	59600	—	104600	679900	6,50
—	—	—	732632	—	—	732632	2197896	3
—	—	—	—	—	—	—	—	—
276	650	4225	—	—	92909	92909	650363	7
2150	11662	58310	—	—	—	—	—	—
17593	61760	247040	—	20850	—	20850	112590	5,40
280	1500	10500	62200	—	—	62200	435400	7
26979	129330	517320	81332	9867	32894	124093	1240930	10
66811	183939	1103634	102232	59066	18510	179808	1078848	6
24636	72353	578824	166	—	267	433	4330	10
—	—	—	1000	2000	—	3000	12000	4
—	—	—	49220	60550	30155	139925	559700	4
—	—	—	—	— —	—	—	—	—
—	—	—	27520	35452	790	63762	318810	5
—	—	—	—	784	5190	5974	35844	6

CATITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat.	DENUMIREA MATERIALELOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III.1925	I M	
					Iulie	August
284	654	Buccele date la strung	kg.	25	5	—
285	655	Care, căruţe, cotige, camioane şi orice vehicule ordinare, fără arcuri, pentru transporturi de mărfuri	„	20	271	1140
285	656	Roate, peridocuri şi alte asemenea părţi gata pentru vehicule ordinare.	„	25	—	—
286	657	Vehicule cu arcuri pentru transport de mărfuri	„	30	—	3280
286	658	Vehicule fără arcuri pentru transport de persoane	„	—	—	—
286	659	Părţi gata pentru asemenea vehicule	„	25	—	—
287	660	Omnibuse, tramcare şi alte vehicule grele pe arcuri pentru transport de persoane, menite a transporta cel puţin 8 persoane	„	—	—	—
287	661	Părţi gata pentru asemenea vehicule	„	—	—	—
288	662	Trăsuri pe arcuri neacoperite, pentru persoane, cu mai puţin de 8 locuri	„	30	—	776
288	663	Trăsuri pe arcuri acoperite, pentru persoane, cu mai puţin de 8 locuri .	„	—	—	—
288	664	Omnibuse şi orice alte vehicule cu arcuri pentru transport de persoane, cu mai puţin de 8 locuri	„	—	—	—
288	665	Cărucioare pentru bolnavi, pentru copii şi orice trăsuri mici care se pun în mişcare cu mâna sau cu piciorul	„	95	10062	7056
288	666	Părţi gata pentru asemenea vehicule	„	100	5	1210
289	667	Foi de lemn pentru placagiu	„	40	79455	120603
289	668	Parchete neîncheiate, nemarchetate, nelustruite	„	—	—	—
289	669	Părţi pregătite pentru mobile, uşi şi ferestre, dar neîncheiate, nesculptate, nevăpsite, necombinate cu alte materii	„	37	6422	4642
289	670	Orice alte lucrări de tâmplărie pregătite dar neîncheiate, nesculptate, etc.	„	30	744	3179
298	671	Mobile de lemn netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate cu aramă şi cu alte metale mai scumpe, neargintate, neaurite, nesmălţuite .	„	70	6386	1712
290	672	Parchete combinate cu diferite lemne întrunite în careuri, marchetate . .	„	20	2	1043
290	673	Alte lucrări de tâmplărie gata, însă				

CANTITĂȚILE IMPORTATE ȘI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFA
în Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat în lei trim. III 1925
Sept.	Total cantități	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantități	Total valori lei	
—	5	125	—	—	—	—	—	—
1168	2579	51580	1193	117900	.620	119715	2154870	18
412	412	10300	45023	—	588	45611	912220	20
6000	9280	278400	—	4780	2570	7350	147000	20
—	—	—	—	300	—	300	7500	25
102	102	2550	36180	—	1244	37424	935600	25
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
157	933	27990	—	300	—	300	9000	30
—	—	—	1000	400	—	1400	56000	40
—	—	—	—	—	—	—	—	—
4964	22082	2097790	113	40	37	190	15200	80
—	1215	121500	—	—	—	—	—	—
54733	254791	10191640	16431	32272	337	49040	1226000	25
—	—	—	45520	10700	—	56220	674640	12
1775	12839	475043	5172	—	2572	7744	193600	25
12899	16822	504660	26680	—	30	26710	400650	15
10848	18946	1326220	9498	15935	10875	36308	1452320	40
—	1045	20900	—	—	15000	15000	270000	18

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ
In Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat	DENUMIREA MĂRFURILOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
		netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate, etc.	kg.	70	4207	2071
290	674	Mobile de nuele, de trestie de Spania, de trestie alta, de papură, chiar combinate cu materii comune	„	100	2	391
291	675	Mobile de lemn tapetate, sculptate, marchetate, combinate cu alte materii fine, aurite, argintate, smălţuite	„	190	14925	3996
291	676	Alte lucrări de tâmplărie gata, tapetate, sculptate, marchetate, combinate, etc.	„	200	2285	1229
291	677	Mobile de bambus şi de trestii exotice	„	150	383	—
292	678	Mobile de lemn, gata, tapetate, sculptate, marchetate, combinate cu metale preţioase	„	300	—	—
292	679	Alte lucrări de tâmplărie gata, tapetate sculptate marchetate, combinate cu metale preţioase	„	300	—	—
293	680	Obiecte mici de tâmplărie: cutii, carete, cuţite de lemn pentru hârtie, călimări şi altele, combinate sau nu cu alte materii comune	„	150	6843	2325
293	681	Cadre şi pervazuri de lemn, combinate sau nu cu alte materii comune . .	„	200	45	876
293	682	Cutii rotunde de lemn alb, ordinare precum cutiile servind la halva . .	„	80	802	2
294	683	Obiecte mici de tâmplărie: cutii, casete, cuţite de lemn pentru hârtie, călimări şi altele, combinate cu materii fine şi metale preţioase . . .	„	300	14	6
294	684	Cadre pervazuri combinate cu materii fine şi preţioase	„	300	—	—
295	685	Scaune de lemn încovoiat, nevăpsite, nelustruite, neornamentate, chiar combinate cu materii comune . .	„	40	—	946
295	686	Alte lucrări de strungărie ordinară, nevăpsite cu materii comune	„	60	4631	4973
296	687	Scaune de lemn încovoiat, lustruite, văpsite, ornamentate, combinate cu materii fine	„	100	69	3762
296	688	Alte lucrări de strungărie, lustruite, văpsite, ornamentate, combinate cu materii fine	„	120	1414	1854

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat în lei trim. III 1925
Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	
2431	8709	609630	590630	642043	1072089	2304762	92190480	40
20	413	41300	—	21	—	21	2100	100
23950	42871	8145490	8398	3408	3500	15306	1530600	100
2862	6376	1275200	—	976	5	981	117720	120
—	383	57450	125	—	—	125	18750	150
468	468	140400	—	—	—	—	—	—
36	36	10800	—	—	—	—	—	—
3704	12872	1930800	668	426	19	1113	133560	120
326	1247	249400	—	—	9	9	720	80
3	807	64560	—	—	—	—	—	—
9	29	8700	—	—	—	—	—	—
3	3	900	—	—	—	—	—	—
—	946	37840	—	7435	5435	12870	514800	40
3242	12846	770760	3442	782	—	4224	211200	50
382	4213	421300	9390	6534	13200	29124	1164960	40
1088	4356	522720	30	293	512	835	75150	90

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFA

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat.	DENUMIREA MARFURILOR	Unitaţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
297	680	Bastoane de lemn, chiar combinate cu orice fel de materii	kg	100	564	54
297	690	Bastoane de trestii chiar combinate cu orice fel de materii	„	200	22	1804
297	691	Mânere şi bastoane de umbrele, coade de bice, ţigarete, tocuri de condee, nasturi, tocuri de ghete şi alte obiecte mici de strungărie, chiar combinate cu orice fel de materii	„	200	4197	4138
297	692	Mărgele de lemn negre	„	150	438	51
298	693	Scule în total de lemn sau în care lemnul intră în proporţie de peste 70 %, pentru meserii şi industrii .	„	100	11341	4488
298	694	Aparate şi maşini de lemn pentru meserii şi industrii, etc.	„	80	38027	2725
298	695	Calapoade de tot felul din lemn . .	„	70	1285	337
298	696	Mânere pentru unelte de lemn . . .	„	40	2	8
299	697	Scobitori de dinţi	„	100	958	1936
299	698	Beţe de chibrituri	„	60	—	3
299	699	Cuie de cismar	„	60	—	257
300	700	Xilolit, xilogenit şi alte paste în masă presată.	„	80	16	1680
301	701	Lucrări de xilolit, xilogenit şi din alte paste lemnoase, presate	„	100	893	17
302	702	Răchită de împletit	„	5	11	7
302	703	Papură	„	—	—	—
302	704	Trestie ordinară	„	2	9	—
303	705	Trestii exotice brute	„	40	5797	51
304	706	Trestii exotice despicate, pentru împletituri	„	100	186	7
304	707	Pae colorate sau nu, pentru împletituri	„	15	18	—
305	708	Coşuri împletite şi alte împletituri de nuele lucrate ordinar, nevăpsite, nedecorate, necombinate cu alte materii	„	20	802	1600
305	709	Mături, rogojini şi orice alte împletituri din: papură, trestie ordinară, scoarţă ordinară, lucrate grosolan, nevăpsite, nedecorate, necombinate cu alte materii	„	15	1769	60
300	710	Coşuri împletite şi alte împletituri din nuele văpsite, decorate sau combinate cu alte materii comune . . .	„	30	868	538

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

În Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat în lei trim. III 1925
Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	
11	629	62900	4632	87	156	4875	390000	80
60	1886	377200	3	—	—	3	600	200
3497	11832	2366400	5	621	2	628	94200	150
8	497	74550	—	—	—	—	—	—
5258	21087	2108700	154	—	—	154	12320	80
9697	50449	4035920	—	—	—	—	—	—
1400	3022	211540	25	44	5429	5498	274900	50
1	11	440	—	1309	500	1809	54270	30
1359	4253	425300	—	—	—	—	—	—
—	3	180	—	—	—	—	—	—
—	257	15420	—	—	—	—	—	—
590	2286	182880	—	—	—	—	—	—
101	1011	101100	—	—	—	—	—	—
—	18	90	18210	—	2530	20740	145180	7
—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	9	18	—	—	—	—	—	—
1303	7151	286040	—	—	—	—	—	—
214	407	40700	—	—	—	—	—	—
—	18	270	—	—	—	—	—	—
1448	3850	77000	2523	1097	702	4322	86440	20
5383	7212	108180	84564	115988	103180	303732	3037320	10
266	1672	50160	3	—	—	3	60	20

CATITAŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFA

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat.	DENUMIREA MATERIALELOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
306	711	Obiecte şi împletituri din: papură, trestie ordinară, scoarţe ordinare, văpsite, decorate sau combinate cu alte materii comune	kg.	20	203	191
307	712	Impletituri de trestie, pipirig, scoarţe şi fibre exotice, necombinate între ele	„	50	38	727
307	713	Capsule de pae (paioane) şi alte împletituri de pae, afară de bandele pentru fabricarea pălăriilor	„	10	—	13
307	714	Unelte pentru scuturat mobile, de pae, de scoarţe sau de alte materii asemănătoare.	„	40	519	259
308	715	Impletituri de pipirig, trestie, pae, scoarţe şi fibre exotice combinate între ele, decorate, precum şi încălţăminte din asemenea împletituri, necombinate cu alte materii . . .	„	80	1855	2273
308	716	Bande pregătite pentru fabricarea pălăriilor	„	150	486	947
309	717	Obiecte mici împletite din trestie, pipirig, pae, scoarţe şi fibre exotice, combinate cu materii fine	„	140	114	4
310	718	Plută brută	„	20	464	10000
311	719	Plută lucrată în foi şi în plăci . . .	„	40	444	580
311	720	Dopuri de plută	„	50	18365	12887
311	721	Alte obiecte de plută	„	50	110	175
312	722	Plăci şi cărămizi formate din rămăşiţe de plută, chiar combinate cu alte materii în special articole numite: „reform“, „emulgit“	„	20	—	9959
312	723	Alte lucrări din rămăşiţe de plută, chiar combinate cu alte materii, pluta fiind materia principală	„	20	8078	17666
313	724	Iască brută sau preparată	„	—	—	—
314	725	Pălării de pae împletite dintr'o bucată, fără ajutorul cusăturei, nealbite, neapretate, nici garnisite	„	700	—	—
314	726	Pălării de scoarţe, de spartă, de fibre de palmier sau de orice alte materii, împletite dintr'o bucată, fără ajutorul cusăturei, nealbite neapretate, nici garnisite	„	2000	1	23
315	727	Pălării de pae împletite dintr'o bucată fără ajutorul cusăturei, albite, apretate sau garnisite	„	1000	2	4

CANTITĂȚILE IMPORTATE ȘI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

În Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					
Sept.	Total cantități	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantități	Total valori lei	Evaluat în lei trim. III 19 5
22	416	8320	2	3	—	5	100	20
115	880	44000	—	—	—	—	—	—
3	16	160	—	—	--	—	—	—
345	1123	44920	—	—	—	—	—	—
2509	6637	530960	—	—	—	—	—	—
654	2087	313050	—	-	—	—	—	—
3	121	16940	—	—	—	—	—	—
35763	46227	924540	—	—	-	—	—	—
19	1043	41720	—	—	—	—	—	—
6726	37978	1898900	—	—	—	—	—	—
1364	1649	82450	1	—	—	1	50	50
505	10464	209280	—	—	—	—	—	—
347	26091	521820	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	10	7000	—	—	—	—	—	—
1	25	50000	—	—	—	—	—	—
—	6	6000	—	—	—	—	—	—

CATITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ
În Trimestrul al III-lea al anului 1925

No. articolului	No. rep. stat.	DENUMIREA MATERIALELOR	Unităţi	Evaluat în lei trim. III 1925	I M	
					Iulie	August
315	728	Pălării de scoarţe, de spartă, de fibre de palmier sau de orice alta materie, împletite dintr'o bucată, fără ajutorul cusăturei, albite, apretate sau garnisite	kg.	2500	—	19
316	729	Pălării de pae sau de talaşi, din fâşii împletite şi cusute, combinate, dar nici apretate, nici garnisite	„	500	—	7
316	730	Pălării de scoarţe, de spartă, de fibre de palmier sau de orice alte materii, din fâşii împletite şi cusute, combinate, dar nici apretate, nici garnisite	„	—	—	—
317	731	Pălării de pae sau de talaşi din fâşii cusute, combinate, albite, apretate, văpsite, negarnisite	„	750	7	12
317	732	Aceleaşi, garnisite	„	1000	194	8
317	733	Pălării de scoarţe, de spartă, de fibre de palmier sau de orice altă materie, din fâşii împletite şi cusute, combinate, albite, apretate, văpsite, garnisite sau nu	„	800	4	—
		Total Categ. XV . . .	kg.		**1363154**	**185 3259**

Analizând cu deamănuntul, constatăm că în trimestrul III 1925 s'a exportat :

	27.273	vagoane	scânduri de cherestea.
	1.759	„	reşinoase lucrate din topor sau ferăstrău.
	2	„	Lemne de construcţie, date la rindea din reşinoase.
Total .	29.034	„	

Cum posibilitatea anuală de export a cherestelei de brad reperată la rezerva actuală a pădurilor de reşinoase e sub 50000 vagoane anual, înţelegem f. bine că dacă numai într'un trimestru am depăşit cu mult peste $^1/_2$ din posibilitatea normală de export ne vom epuiza în un timp scurt ultima rezervă a pădurilor de reşinoase, dacă ne vom exploata tot aşa de accelerat pădurile de reşinoase ca până acum.

* * *

Un lucru semnificativ se observă, că numai în acest trimestru am exportat 34.188 vagoane lemne de foc de ori ce fel,

CANTITĂŢILE IMPORTATE ŞI EXPORTATE DIN FIECARE FEL DE MARFĂ

In Trimestrul al III-lea al anului 1925

PORT			EXPORT					Evaluat In lei trim. III 19 5
Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	Iulie	August	Sept.	Total cantităţi	Total valori lei	
27	46	115000	—	—	—	—	—	—
1	8	4000	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—
25	44	33000	—	—	—	—	—	—
27	229	229000	—	—	—	—	—	—
	4	3200	—	—	—	—	—	—
2162424	5378837	110659487	264336498	211523320	226035573	701895391	1799263371	

1641 vagoane cherestea de fag aburit şi 714 vagoane cărbuni de lemn în bucăţi — ceia ce f. îngrijitor chiar şi pentru viitorul pădurilor de foioase.

* * *

Apoi cu toată taxa de export de 1500 lei de m. c. de Stejar totuşi în acest trimestru a eşit 401 vagoane lemne de stejar din topor sau ferăstrău şi 10 vagoane de traverse de stejar, ceia ce înseamnează ca 1500 lei de m. c. de şi e o taxă de prohibitivitate totuşi rentează, din cauza împuţinerei şi căutărei stejarului, căci e f.preţuit azi. Aşa că în definitiv anul 1925. represintă amplitudinea cea mai mare a exportului nostru de lemne, de până acum. In N-rul viitor, credem că vom putea avea şi situaţia pe trimestrul IV 925, când vom face o dare de seamă complectă a exportului pe 1925.

M. P. Florescu

Inginer inspector Silvic
Membru în comisia Superioară
vamala de import, şi export

POLITICA COMERCIALĂ A LEMNULUI IN ROMANIA

Conferința d-lui profesor dr. Bungețeanu

Sâmbătă 23 Ianuarie d. profesor dr. Constantin Bugețeanu și-a desvoltat la Fundația Carol I, conferința sa despre „Politica comercială a lemnului în România" aceasta făcând parte din ciclul de conferințe privitor la politica comercială, organizat de către Institutul Economic Românesc".

Politica comercială a lemnului în România este strâns legată atât de existența și de exploatarea rațională a pădurilor noastre, cât și de industriile pentru prelucrat lemnul în legătură cu canalizarea produselor obținute, adică în raport cu normalizarea exportului nostru de material lemnos.

Pădurile au o însemnătate covârșitoare și universală în special în statele cari au o bază agricolă; ele tempereează seceta; dând semănăturilor — umezeala trebuincioasă; ele ocrotesc pășunile; pădurile sunt filtrul uriaș al energiei căderilor de apă; tot ele apără întreaga rețea de drumuri, adică artera esențială a transporturilor; cu alte cuvinte la adăpostul pădurilor noastre:

se desvoltă o producție agricolă anuală, cu o valoare de peste 75 miliarde lei hârtie:

se mențin pășunile și izlazurile creiate pentru creșterea vitelor reprezentând o valoare de 50 miliarde lei;

se adună apele, a căror captare este destinate electrificărei căilor ferate și sporirei considerabile a coeficientului forțelor noastre hidraulice;

se transformă nisipurile în pământuri stabile, redate apoi agriculturei;

se creiază gospodăriile sătești cu întreaga lor avere: casa, ecarele, unelte de muncă, îngrădiri, așezăminte culturale;

se împiedică inundațiile provenite din torentele uriașe care pornesc din stâncile pleșuve și mătură într'o clipă truda unei vieți întregi de muncă și de economie, distrugând gospodăriile și rețeua de drumuri.

Pădurile primenesc aerul pe care-l respirăm, filtrează apa cu care ne alimentăm, ele ne prelungește viața și ne întăresc puterile.

Industria pentru lucrat lemnul ne pune la îndemână: un material de construcție indigen cel mai eftin și cu cea mai largă întrebuințare, circa 200.000 vogoane anual pentru galeriile minelor, pentru poduri, vase de plutit, vagoane și tot felul de vehicule, vase, construcții strategice, avioane, apoi lemnul diferitelor fabricații de mobile;

Un material indispensabil pentru desvoltarea altor industrii de seamă și anume:

pentru industria munților avem nitro-celuloza din care se fabrică fulmicotonul;

pentru industria hârtiei avem pasta mecanică și celuloza amândouă scoase numai din prelucrarea și fierberea lemnului, apoi dogăria pentru turnurile de fabricat leșie și pentru putinile de păstrat leșia;

pentru industria debitării lemnului în traverse de stejar, fag și chiar de brad un stoc minimum 2 milioane bucăți anual;

pentru industria tăbăcitului pieilor avem materialele tanante vegetale (scoarțe, fructe, foi și semințe);

pentru industria metalurgică, mangalul rezultat din distilarea lemnului;

pentru industria chimică, farmaceutică și colorantă avem acetații de calciu, un alt derivat al oțetului obținut din lemn; tot datorită industriei lemnului avem cele 6.000.000 vagoane lemne de foc a căror prelucrare, strângere și clasificare constitue un sistem de muncă industrială, în ramura lemnului După cărbuni și păcură, la căile ferate se folosesc anual minimum 70.000 de vagoane lemne, pentru producerea aburului, adică atât cât arde anual Bucureștii, orașul celei mai mari consumațiuni a lemnului de foc la noi.

•

Am schițat pe scurt însemnătatea pădurilor și a industriei pentru prelucrarea lemnului, în ceea ce privește normalizarea exportului nostru de material lemnos, în prima perioadă postbelică de cinci ani (1920 până la 1924 inclusiv) exportul anual de cherestea a fost în mijlociu de 50.000 de vagoane, realizat dintr'o producție accidentală anuală de 150.000 vagoane cherestea, aceasta din urmă reprezentând o valoare de 6 miliarde lei.

Cerealele, lemnăria toată şi petrolul împreună cu derivatele lui reprezintă pe 1924 peste 90 la sută din valoarea de 15 miliarde şi jumătate lei hârtie a întregului nostru export.

Cerealele, lemnăria şi petrolul împreună satisfac nevoile de aprovizionare cu alimente, materialul de construcţie şi cu combustibil, al ţărilor, cu care stăm în legături comerciale. Nevoile acestor ţări sunt vitale, iar noi le satisfacem aproape cu întreaga valoare a bogăţiilor noastre naturale şi a industriei noastre de petrol şi de lemn; exceptând Rusia, comerţul acestor trei produse de căpetenie ale noastre ne leagă cu tot continentul european şi cu tot litoralul sudic şi estic al Bazinului Mediteranei; cu lemnele noastre facem azi un comerţ inter-continental ducând scânduri de brad şi de molift în Egipt, în Asia Mică şi Palestina şi însemnate cantităţi chiar în America de Sud.

Dacă în exportul nostru sacrificăm unul dintre aceste trei isvoare fundamentale ale producţiunei noastre, sacrificiul acesta ne ameninţă desvoltarea noastră economică, de oare ce exportul acestor produse de căpetenie este singurul report real cu care cerem străinătăţii valută forte, încredere şi credit; iar creditul acesta este singurul mijloc cu care putem pune în valoare toate bogăţiile mari ce avem, chemând la colaborare capitalurile străine:

Pe de altă parte, un export anual de circa 50.000 vagoane cherestea este posibil la o exploatare raţională a domeniului nostru forestier, a cărui producţie, corpul nostru silvic o evaluează azi la 17 milioane metri cubi material brut pe an.

Statistica Casei Pădurilor da pe 1924 pentru domeniul forestier al României întregite o suprafaţă de 7 milioane ha. pădure rămasă în urma constituirei pădurilor şi izlazurilor comunale, acestea din urmă reprezentând şi ele o suprafaţă aparte de circa 500.000 ha.

In raport cu suprafaţa totală a ţărei avem 25 la sută păduri; Statul deţine circa 2 milioane ha. iar persoanele morale—jum. milioane ha.; aceste 3 milioane şi jumătate ha pădure împreună cu suprafeţele tăiate de către societăţile particulare de exploatare sunt supuse regimului silvic. Nu se poate face nici o tăere fără o lucrare complectă a exploatărei raţionale şi a regenerărei pădurilor, fără amenajament, regulamente de exploatare sau memorii justificative. Aceste lucrări culturale indică ce anume suprafață trebuie tăiată anual: Consiliul technic creiat prin Codul silvic din 1910 și Casa Pădurilor împiedică orice exploatare abuzivă și nu permit decât tăerea chibzuită pe posibilitatea pădurii adică pe condițiunile ei de creștere anuală și de regenerare.

In chipul acesta, avem toată garanția că nu vom ruina țara prin distrugerea sălbatică a pădurilor noastre; întocmirea noastră silvică împiedecă și oprește abuzul, pedepsind societatea vinovată cu ridicarea dreptului de exploatare.

Aprovizionarea cu materie primă a industriei de lemn este în mâna Consiliului technic și a Casei Pădurilor; industria mare a lemnului nu poate trăi de cât în funcțiune de această aprovizionare, care la rândul ei este condiționată strict de cât și cum se exploatează conform dispozițiunilor precise din legea silvică.

Iată influența salvatoare a unei politici forestiere de stat.

Politica comercială a lemnului în România nu se poate cerceta independent de finanțarea industriei lemnului.

Băncile noastre nu au de cât în parte capitalurile reclamate de buna funcționare a acestei industrii, care are nevoie de un capital de rulment de peste 600 milioane și nici nu sunt organizate în concerne, în vederea finanțărilor de întreprinderi pentru aceasta, în primul rând ele ar avea nevoie de sume considerabile depuse de către particulari spre fructificare, apoi de participări mari la uzine pentru fabricat mașini industriale și la societăți generale de navigație; apoi aceste bănci ar avea nevoie de o anumită organizare, în vederea canalizării creditului pe felul de industrii și pe bază de memorii estimative amănunțite așa după cum este organizat creditul industrial; nu știm întrucât s'ar putea înfăptui această creațiune într'o bancă, care face de obicei operațiunile curente de bancă.

Banca Marmorosch, Blank & Co., o bancă de primul rang speriată de sumele considerabile, pe care i le reclamă Göetz, cea mai mare dintre societățile noastre forestiere antebelice, a renunțat de a mai finanța singură această întreprindere; Banca Românească finanțează o singură întreprindere industrială mare societatea Arif, fostă Argeș.

Pentru marea întreprindere forestieră nu există până azi de cât finanțarea din afară, adică acele concerne puternice născute prin cartelarea unor institute vechi de credit, în vederea unei fructificări mai rentabile a depozitelor ce au acolo, în valută forte, fixând ca teren de muncă ramura forestieră și stabilindu-se pe Continentul European în toate statele cari au păduri de exploatat: Rusia — ţările Baltice de Nord, România, Austria, Cehoslovacia, Polonia şi Jugoslavia.

După războî, Elveţia este ţara unde aceste concerne sunt numeroase şi bine organizate. Intre altele, există la Zürich un concern numit „Timber Holding" Gesellschaft für Holzverwertung", cu un capital de 6 milioane franci elveţieni şi cu următoarea reţea uriaşă de institute financiare cointeresate:

Bleichröder, Deutschebank, Diskontogesellschaft, Dresdner Bank, Darmastädter Bank-Germania; Slavia, — Dom şi Jagoarvo cele dintâi două din Zagreb şi ultima din Agram, toate 3 din Jugoslavia; Oesterreichische Credit-Anstalt, Wiener-Donnauwerche, Oesterreichische Holzhandelngesellschaft, Bankverein şi Mercu din Austria; Holzhandels-aktiengesellschaft-Budapesta; Banska Bistrika şi Société Anonyme Tchécoslovaquie Union-Cehoslovacia; Banque de Paris et des Pays Bas şi filialele acestor societăţi în ţările respective cu păduri.

Desvoltarea exportului nostru lemnos s'a făcut aproape numai sub impulsiunea marei industrii finanţată de către consorţi le bancare din afară; peste 90 la sută din capitalurile necesare sunt venite din străinătate.

Pentru îngrădirea acestei exploataţiuni, Statul a intervenit reglementând exploatările şi căutând prin toate mijloacele ca să-şi mărească domeniul forestier, alimentând obştiile pentru exploatările de păduri cu fondurile trebuincioase; cercetând la comisiunea specială economică situaţia de fapt a acestor concerne internaţionale şi naţionalizând consiliile lor de administraţie, impunându-le ca trei pătrimi din consilierii lor să fie cetăţeni români şi introducând chiar comisari ai guvernului unde nevoia a fost mai imperioasă; obligându-le să plasese 2/3 din acţiuni în mâna cetăţenilor români.

Statul a creiat de asemenea o instituţie pentru acordat credite „Creditul Industrial": la 1 Ianuarie 1925 se solicitaseră de la creiarea Institutului credite de 5 miliarde şi jumătate lei din care s'au plătit efectiv aproape un miliard şi jumătate, dându-se şi industriei lemnului 124 milioane. Creditul industrial ia garanţii serioase dând bani pentru o avere reală cu o valoare înzecită. Prudenţa aceasta este temelia unei instituţiuni tinere. Averea industriilor, care au obţinut credit, se urcă la 1 şi un sfert miliard, ceea ce reprezintă cam 1/10 din averea adevărată a industriei mari lemnoase.

Despre aplicarea şi rezultatele legei de comercializare este prematur să vorbim, fiind o organizaţie de dată prea recentă.

(Aurora)

ANUL JURISPRUDENŢIAL FORESTIER 1925

Curtea noastră supremă a rezolvat şi statuat asupra următoarelor chestiuni de natură forestieră, în anul expirat 1925:

Impozitul pe păduri. (Recursul fiscului în procesul cu Regiunea Silvică Bistriţa). Asupra motivului de recurs: Rău şi fără cale atât comisiunea de impunere cât şi cea de apel au hotărât ca să nu se facă impunerea pădurilor grănicereşti, administrate de Regiunea Silvică Bistriţa ca reprezentantă a celor 44 comune, pe motiv că impunerea nu s'ar putea face până când nu se va încheia bilanţul pe anul 1923 spre a se vedea care sunt veniturile şi cheltuelile. In adevăr atât legea prin art. 6 şi 95 cât şi instrucţiunile prin paragraful 10 şi 249 nu arată nicăeri că pădurile puse în exploatare s'ar impune pe bază de bilanţ, ci se stabileşte că pădurile ce se dau altora în exploatare se impun din momentul când sunt arendate şi asupra venitului luat de proprietar, fie că încasează acest venit odată, fie periodic. In aceste toate nu se vorbeşte de nici un fel de scăderi şi întrucât legile fiscale sunt de strictă interpretare, nu se pot admite scăderi acolo unde ele nu le prevăd. Astfel fiind şi întrucât fiind vorba de păduri puse în exploatare, pentru care există contracte de arendă în regulă, având bine precizate durata exploatării şi preţul arendei, impunerea trebuia făcută după contractele în vigoare astfel cum se arată în tabloul anexat, întocmit pe comune şi în care s'au precizat veniturile impozabile ce trebuesc plătite.

Având in vedere că din decizia atacată cu recurs, rezultă că intimata „Regiunea Silvică Bistriţa Năsăud" — care reprezintă 44 comune grănicereşti din judeţul Bistriţa Năsăud a fost declarată ca impozabilă în principiu numai pentru aşa numita „Tangentă" adică numai pentru venitul net arătat de bilanţ, care se împărţeşte comunelor anual în proporţiune cu extensiunea averei proprii, iar nu cum a cerut fiscul după preţul contractelor încheiate, care reprezintă pentru cele 44 de comune grănicereşti numai venitul real, impunere care apoi a fost confirmată şi de către Comisiunea de Apel prin respingerea apelului făcut de fisc.

Considerând că aceste 44 comune Româneşti au fost organizate în anul 1763 din ordinul Impărătesei Maria Terezia, formând din ele aşa numitul „Al 2-lea Regiment de graniţă Românesc de Năsăud“ care Regiment prin donaţiuni imperiale a devenit apoi proprietarul tuturor munţilor, pădurilor şi moşiilor cultivabile ale acelui district.

Că în anul 1851 acest Regiment desfiinţându-se şi averile dându-se foştilor grăniceri, pământurile cultivabile au devenit astfel proprietate Comună.

Având în vedere că Românii din districtul Năsăudului—spre deosebire de Secuii care şi-au împărţit averile — au decis atunci faţă de această situaţiune în adunarea lor naţională, că munţii şi pădurile lor dimpreună cu toate fondurile însemnate de bani, date drept recompensă pentru vestmintele personale cu care au servit, ca şi pentru hrana ce ei şi-o aduceau de acasă, să fie administrate în comun şi să pună astfel baza la două mari fonduri:

1. Fondul şcolar din care s'a înfiinţat şi susţinut liceul românesc din Năsăud şi 2. Fondul de stipendii, pentru burse acordate elevilor români urmaşi ai foştilor grăniceri pentru a-şi continua studiile până la cele mai înalte şcoli din ţară şi din străinătate.

Că printr'o desvoltare normală, aceste instituţiuni devenind cu totul independente de Stat şi cu un caracter pur românesc, s'a reglementat administraţia acestor munţi şi păduri grănicereşti în urma votărei legilor XVII, XVIII şi XIX din 1890; pădurile şi păşunele au fost trecute comunelor şi au fost impuse la o administrare de Stat, care ca urmare le-a răpit acestor comune proprietare toată independenţa lor, întru cât dela acea dată nu au mai avut dreptul de libera dispoziţiune asupra pădurilor lor, ci numai dreptul de a primi pur şi simplu cota parte – aşa numita „Tangentă“ din veniturile nete ale pădurilor lor. Considerând că prin legea agrară din 1921 aplicabilă în Transilvania, Banat, Crişana şi Maramureş, situaţiunea juridică a acestor păduri n'a fost modificată întru nimic, menţinându-se ca păduri comunale (art. 32 lit. c al. 2).

Că mai mult decât atâta, prin art. 131 lit. c din noua constituţiune a României întregite, menţionatul articol paragr. 2 din legea agrară a fost declarat imperativ ca fiind de ordin Constituţional, astfel că Statul Român reintrând în drepturile fostului stat maghiar, această administrație de stat se exercită astăzi sub controlul Ministerului de Domenii — Cassa Pădurilor — ca și celelalte păduri ale statului, în urma căreia Statul Român prin organele sale face în prezent administrația acestor păduri pe cheltuiala Comunelor proprietare, potrivit dispozițiunilor art. 2, 4 și 5 din legea XIX din 1890 precum și art. 37 și 39 din regulamentul, așa numit statut și normativ de aplicare, statut ce a fost apoi menținut și prin legea pentru satisfacerea trebuințelor normale de lemn de lucru și de foc, promulgată prin I.D.R. Nr. 2187|1924.

Considerând că într'o astfel de situațiune, Regiunea Silvică Bistrița-Năsăud, ca reprezentantă a celor 44 comune grănicerești, nu putea deci să fie impusă în mod legal decât potrivit cu venitul real pe care-l încasează, iar nu și pentru sumele sau cheltuelile reținute de stat în baza dreptului de control și administrațiune, ce acesta ara în mod exclusiv și suveran asupra proprietăților comunelor grănicerești, conform legilor speciale mai sus menționate și astăzi în vigoare.

Considerând că potrivit și dispozițiunilor art. 6 și 95 din legea Contribuțiunilor directe, pădurile ce se dau altora în exploatare nu se pot impune decât asupra venitului real luat de proprietar, iar nu și asupra venitului sau sumelor luate de alții.

Că în speță, venitul real impozabil primit efectiv de cele 44 comune grănicerești, proprietarele pădurilor date în exploatare, fiind acelea arătate precis de preliminarele și bilanțul anual de gestiune verificat și aprobat de către Ministerul Agr. și Domeniilor, instanța de fond bine a hotărât când a decis impunerea în principiu după bilanțul aprobat de Ministerul Domeniilor, după așa numită „Tangentă" care marchează venitul net exact al celor 44 comune grănicerești.

Că prin urmare Comisiunea de apel, ca ultimă instanță de fond necomițând niciun exces de putere sau violare a disp art. 6 și 95 din legea Contribuțiunilor directe, motivul este neîntemeiat, iar recursul urmează a fi respins. (Decizia No. 205 din 27 Ianuarie 1925).

Impozitul asupra pădurilor date în exploatare.

(Fiscul în proces cu un proprietar particular).

Curtea (după divergență) având în vedere că prin motivul de cassare invocat și susținut astăzi în instanță, recurentul pretinde că prețul pădurei pe care D-sa a dat-o în tăere unui al treilea, nu constitue un venit, ci un capital, care — ca atare — nu poate fi impus în conformitate cu legea contribuțiunilor directe, deoarece în sistemul acestei legi nu există impozit pe capital, ci numai pe venituri.

Considerând că cestiunea de a se ști dacă prețul obținut de proprietar prin darea unei păduri în tăere constitue pentru dânsul un venit sau un capital, cestiune care în pură teorie poate fi discutabilă, a fost rezolvată de legiuitorul fiscal în 1923 în sensul că acest preț constitue un venit impozabil, în modul și după procedura arătată de lege pentru asemenea cazuri;

Că în adevăr prin art. 6 și 95 din legea pentru unificarea contribuțiunilor directe, se prevede în mod formal, că pădurile puse în exploatare fie de proprietar, fie de altă persoană, căreia i s'ar concesiona dreptul de exploatare, sunt supuse unui impozit special pe venit, — corespunzător vechiului impozit funciar asupra pădurilor exploatate — iar baza de impunere, pentru cazul când pădurea se dă în exploatare altuia, cum e în speță, este însuși venitul cuvenit proprietarului, adică prețul stipulat prin contract; că dar acest preț fiind considerat de însuși legiuitorul fiscal și impus de el ca venit orice discuțiune referitoare la caracterizarea de ordin economic a acestui preț este inutilă, și prin urmare motivul de casare bazat pe natura juridică a prețului primit de recurent din darea în exploatare a pădurei, este neîntemeiat. (Deciziunea No. 367 din 18 Februarie 1925).

Pădurarul statului ca ofițer de poliție judiciară special

(Iancu M. Călugăru cu Ministerul Public)

Având în vedere că prin ordonanța definitivă cu No. 18/1923 a judecătorului de instrucție al tribunalului Dolj, inculpatul Iancu M. Călugăru, fiind trimis în judecata aceluiaș tribunal, pentru delictul de fals, prevăzut și pedepsit de art. 134 codul penal, comis în exercițiul funcțiunei sale de pădurar al statului, tribunalul și-a declinat competința prin sentința cu No. 2484/1922 — pe motiv că inculpatul fiind ofițer de poliție judiciară și delictul imputat fiind comis de el în această calitate, instanța competinte a-l judeca, în conf. cu art. 493 pr. pen. este Curtea de Apel.

Că, Curtea de Apel din Craiova, secția I-a își declină la rândul său competința prin decizia No. 204/1924 pe motiv că, întrucât agenții silvici nu sunt prevăzuți printre ofițerii de poliție judiciară enumărați de art. 14 pr. pen., acestor funcționari nu li se pot aplica dispozițiunile art. 493 din pr. pen.

Considerând că după art. 493 din pr. pen. instruirea și cercetarea infracțiunilor, pedepsite cu o pedeapsă corecțională comisă de ofițerii de poliție judiciară, în această a lor calitate se face de Curtea de Apel, care singură este competinte în asemenea caz să judece afacerea în primă și ultimă instanță.

Considerând că prin art. 77 și 78 din Codul Silvic, agenții silvici ai statului și cei anume arătați în lege au nu numai dreptul, dar și îndatorirea să constate și să urmărească delictele comise în pădurile supuse regimului silvic și date în supravegherea lor să dreseze procese verbale de constatarea infracțiunilor silvice și să ceară direct ajutorul forței publice pentru urmărirea și reprimarea unor asemnea infracțiuni.

Considerând că din aceste texte rezultă în mod neîndoios că în materie de infracțiuni la codul silvic agenții silvici au calitatea de ofițeri de poliție judiciară.

Că prin urmare, pentru delictele comise în exercițiul funcțiunei lor, ca în speță, agenții silvici urmează a fi judecați, în conf. cu art. 493 din pr. pen., de Curtea de Apel în prima și ultima instanță;

Considerând că din împrejurarea că în dispozițiunea art. 14 pr. pen. care enumără pe ofițerii de poliție judiciară în materie de drept comun, nu sunt cuprinși și agenții silvici, nu rezultă că unor asemenea funcționari nu li se pot aplica dispozițiunile art. 493 pr. pen. de oarece acest din urmă text fiind general și reglementând modul în care au a fi instruiți și judecați ofițerii de poliție judiciară pentru delictele comise în exercițiul funcțiunei, se referă și la ofițerii de poliție judiciară speciali creiați printr'o lege specială pentru constatarea infracţiunilor ce s'ar comite în contra prescripţiunilor acestei legi, cum este în speţă ;

Că, aşa fiind şi regulând competinţa, afacerea urmează a fi trimisă în judecata Curţii de apel din Craiova. Deciziunea No 260 din 26 Ianuarie 1925).

Delict silvic. (Procesul dintre Ocolul Silvic Malovăţ D. Pătăşanu)

Asupra motivelor de casare astfel formulete:

1⁰ Violarea art. 60 c. s. Procesul verbal de flagrant delict silvic trebuia făcut cu respectarea art. 60 c. s. şi anume, trebuia prevăzută în procesul verbal de agentul respectiv măsurătoarea la m. 30 dela pământ; tribunalul violează art. 60 cod silvic, căci deşi constată că nu s'a făcut măsurătoarea, respinge apelul.

2⁰ Faptul comis de mai mulţi indivizi cari au tăiat lemne din pădurea statului şi le-au încărcat separat, fiecare în carul lui, nu constitue un delict colectiv aşa cum a fost calificat, ci atâtea delicte deosebite câţi indivizi sunt. Printr'un exces de putere şi violare de lege, am fost puşi în acelaş proces verbal şi supuşi la aceleaşi penalităţi şi despăgubiri, când chiar din procesul verbal se constată că Ion R. Căisiceanu, nici nu a fos în pădure.

3⁰ Am susţinut că din cetirea procesului verbal nu se constată un flagrant delict, ci un proces de constatare, pe care putem să-l combatem cu probe, că lemnele ce avem erau cumpărate dela exploatatorul Zisu, din apropierea pădurei statului. Tribunalul omiţând în fapt elementele procesului verbal, îl consideră proces flagrant şi nu ne admite proba alegaţiunei noastre.

Având în vedere că prin sentinţa supusă recursului, recurenţii au fost condamnaţi în baza art. 50, 74 şi 79 C. S. la câte 50 lei amendă şi în mod solidar, cu alţi inculpaţi, la plata sumei de 8200 lei, valoarea materialului furat din pădurea statului ;

Având în vedere că pentru a condamna pe recurenţi, tribunalul adoptând motivele din hotărârea primei instanţe, constată că dânşii au fost prinşi asupra faptului furând lemne fasonate din pădurea statului şi daţi judecăţei în baza procesului verbal de flagrant delict silvic, încheiat de Şeful Ocolului Silvic Malovăţ.

Considerând că împrejurarea că în procesul verbal de flagrant delict silvic, în baza căruia recurenţii au fost condamnaţi, nu se arată dimensiunile arborilor furaţi, nu constituie o violare a art. 60 c. s. deorece in speţă, nu se impută inculpaţilor faptul de tăiere sau scoaterea din rădăcină, sau de ridicare fără drep a arborilor, pentru a fi nevoe să se constate conform acestui text şi dimensiunile arborilor distruşi, ci de sustragere de lemne luate şi aşezate în teancuri, aflate în perimetrul pădurei, fapt prevăzut de art. 75 c. s. cu aplicaţiunea căruia recurenţii au fost condamnaţi;

Că, în ce priveşte condamnarea recurenţilor la valoarea materialului furat, întrucât ea a fost făcută atât în baza concluziunilor şefului ocolului silvic, cari fac parte integrală din procesul verbal, cât şi în baza arr. 59, la care pot fi condamnaţi infractorii, este aceia prevăzntă în lege sau tarifele anexate la dânsa, urmează că nici din acest punct de vedere tribunalul nu a violat legea.

Considerând de asemenea, că din momentul ce recurenţii au săvârşit împreună delictul silvic fiind coautori, constatarea acestui delict şi trimeterea inculpaţilor în judecată printr'un singur proces verbal, nu era de natură să atragă nulitatea acestui proces verbal, astfel că tribunalul întemeindu-se pe el în condamnarea recurenţilor, nu a violat legea şi nici n'a săvârşit exces de putere.

Considerând în ce priveşte ultimul motiv de casare prin care recurenţii susţin că tribunalul ar fi comis o omisiune, prin aceia că nu s'a pronunţat asupra probatoriului solicitat, tinzând a dovedi că lemnele fuseseră cumpărate de la un exploatator din apropiere, că acest motiv este neexact în fapt, deoarece din sentinţa supusă recursului, se constată că recurenţii nu au făcut o asemenea cerere în faţa tribunalului.

Că, dar, motivele de casare fiind nefondate, recursul urmează a se respinge.

Pentru aceste motive, respinge recursul contra sentinţei No. 1916/1924 a tribunalului Mehedinţi S. II. (Deciziunea No. 811 din 18 Martie 1925).

Proces-verbal de delict silvic dresat de notar

(Procesul dintre Ad-ţia Silvică a Statului şi D. Lazăr I.)

Asupra motivului de casare: Violare de lege şi exces de putere. Intr'adevăr procesul verbal de delict silvic pe baza căruia recurenţii au fost condamnaţi, este dresat de notarul comunei Aninoasa, funcţionar incompetent a dresa procesele verbale prin care să se constate abaterile la legea silvică. Am ridicat înaintea tribunalului nulitate, şi prin exces de putere tribunalul cu violarea legei mi-a respins acest incident în susţinerea acestei teze am citat jurisprudenţa stabilită de înalta Curte de Casaţie şi anume Deciziunea No. 2812 din 6 D-brie 1922".

Având în vedere că din sentinţa adusă în recurs se constată că recurenţii au fost daţi în judecată şi condamnaţi pentru delict silvic pe baza procesului verbal dresat de notarul comunei Aninoasa.

Considerând că din combinarea art. 77 şi 81 c. s. de sub secţiunea II-a Cap. VII intitulată „urmărirea delictelor silvice" rezultă că delictele la legea silvică se constată prin procese verbale dresate de agenţii silvici ai statului, judeţelor, comunelor, aşezămintelor publice şi de binefacere, precum şi de agenţii silvici ai proprietarilor particulari, recunoscuţi de Ministerul Agriculturei şi Domeniilor.

Că, nici un text de lege nu prevede că notarii au dreptul a urmări delictul la codul silvic.

Considerând că, dacă art. 58 c. s. pe lângă agenţii silvici ai Statului şi agenţii silvici recunoscuţi ca atare de Minister, enumără şi pe toţi funcţionarii administrativi şi agenţii forţei publice, acest text însă, are de obiect de a determina numai care sunt funcţionarii însărcinaţi de a face poliţia silvică în pădurile supuse regimului silvic, ceiace, rezultă din primul aliniat al articolului; că însă, de aici nu se poate deduce că ei au dreptul de a urmări, şi constata infracţiunile la legea silvică

Considerând în speţă, că întrucât procesul verbal nu a fost întocmit de un agent silvic cum cere art. 77 şi 81 cod. silvic, ci de notarul comunei, căruia nici un text de lege nu-i dă acest drept, Tribunalul numai prin exces de putere şi violarea citatelor texte de lege a condamnat pe recurenţii. — Că dar recursul este întemeiat şi urmează a fi admis. Pentru aceste motive admite recursul.

(Deciziunea No. 2043 din 23 Iunie 1925)

Andrei I. Ionescu
Ing. Silvic şi Licenţiat în Drept

REFLEXII ASUPRA UNEI INFORMAŢII

In numărul de pe Oct.-Noembrie 1925 Revista Pădurilor, în rubrica „informaţii", pomeneşte de cazul camaradului Gh. Tatomir, care după ce a stat doi ani şi patru luni sub o gravă acuzaţie, este judecat de tribunal şi achitat dovedindu-se complecta lui nevinovăţie.

Nu cunosc amănuntele acestui caz pentru a putea sublinia partea slabă a valoarei juridice a acuzaţiunei în chestiune, în schimb îmi dau seama de uşurinţa cu care se calomniază şi se suspectează şeful de ocol numai pe simple presupuneri.

O gospodărie cuprinsă şi ordonată, un interior curat şi frumos aranjat, în loc să constitue elementele unei dovezi, că acel şef de ocol este preocupat de ordine şi curăţenie în toate acţiunile sale, constituesc, dimpotrivă, primele elemente ale suspectărei şi la prima denunţare, de ordinar sub forma anonimatului şi fără nici-o precizare, ancheta este gata.

Cel pus în cauză este târât pe la primării ca să asculte în faţa inspectorului însărcinat cu o misiune atât de puţin plăcută, insanităţile reclamanţilor, să privescă zâmbetele ironice ale amatorilor de senzaţional administrativo-rural, în speţă notari, primari, secretari, perceptori, vătăşei, de oarece semnătura inspectorului anchetator, precum şi a şefului de ocol, nu este socotită ca valabilă, dacă lipseşte aceea a notarului primăriei, unde s'a făcut ancheta!.

De multă vreme caut să înţeleg pentru ce atari anchete nu se fac la reşedinţa ocolului, ca şi cele judecătoreşti, medicale, etc., cari se îndeplinesc la judecătoriile, la spitalele etc. respective; după cum iar nu înţeleg dece nu se suprimă obiceiul, care datează din nenorocire de peste o jumătate de veac, de a se da curs ori cărei jălbi nesemnate de autori şi fără nici o garanţie din partea acestora că spun adevărul, ordonându-se anchetă numai decât, când mult mai logic şi mai îndreptăţit ar fi ca o asemenea anchetă să fie suplinită prin inspecţii generale la ocoale de cel puţin de două ori pe an, iar nu ca astăzi când la unele ocoale nu se fac cu anii.

Şi dacă în urma anchetelor în chestiune, când s'a dovedit, că mai întotd'a-una de altmintrelea, cum că şeful de ocol a fost calomniat, s'a luat vr'odată vr'o măsură de a i se da satisfacţia cuvenită? S'a dat când-va ordin advocatului Statului ca să aziste pe şeful de ocol, când acesta s'a decis să intenteze acţiune în justiţie în contra acelora, cari nu au nici un scrupul când e vorba de a jigni pe cineva în ce el are mai scump în demnitatea sa? Nu! Aproape niciodată nu s'a întâmplat aşa ceva, nenorocitul inginer silvic trebuind să sufere, fără să cârtească, ori cât de mari ar fi umilinţile la care el este supus.

Camarazii noştri din corpul technic inginerесс administrează şi au gestiuni mult mai complicate ca ale noastre şi, după câte ştiu, nici un inginer n'a fost anchetat vreodată de vre-un inspector general la vre-o primărie rurală, pe motivul că nu s'ar fi adus pe o anumită şosea toate grămezile de pietriş menţionate în acte, sau că în listele de plată ar fi trecut un lucrător mai mult, decât ar fi existat de fapt. Increderea reciprocă între membrii acestui corp, cari sunt pătrunşi de sentimentul corectitudinei în îndeplinirea însărcinărilor lor publice, le-au câştigat faima de cari se bucură astăzi şi cred că n'ar fi fără de folos, ca să se adopte şi la noi un asemenea mod de procedare.

Şeful de ocol nu poate funcţiona decât având încrederea superiorilor săi: inspectorul de control şi directorul regional, cari au prilejul să se convingă atât de capacitatea, cât şi de onorabilitatea lui; aşa fiind nu văd utilitatea de a se da urmare tuturor reclamaţiilor cari nu angajează responsabilitatea celor cari le fac, cu atât mai mult cu cât în marea majoritate a cazurilor s'a constat că ele nu au alt scop, decât a face pe şeful de ocol ca să treacă prin întreaga gamă a umilinţelor cari îi deprimează sufletul şi îl descurajează pentru foarte mult timp, chiar dacă se constată că totul a fost o înscenare.

Regulamentul serviciului exterior, pe care-l aplicăm în prezent, dă atribuţiilimita te şefului de ocol, dar foarte multă răspundere, fără să-i acorde însă — decât pe hârtie — personalul necesar. Mulţi şefi de ocoale lucrează şi sărbătorile, ţin personalul de pază — care de foarte multe ori nu alcătueşte un prea preţios auxiliar — într'o încordată muncă, iar drept răsplată pentru sacrificiile ce le face şi vexaţiunile ce le întâmpină, se găsesc oameni, cari să crează, că un şef de ocol poate fi capabil, ca să se înjosească până intr'atât, încât să pactizeze cu subalternii săi instrăinând produsele pădurilor în profitul său personal

Insărcinările numeroase ale şefului de ocol şi lipsa de personal ajutător la cancelarie, îl pot sili să comită greşeli sau intârzieri. Dar de la greşeală la rea credinţă, distanţa este mare; iar inspecţia la timp – nu ancheta — poate reduce la minimum asemenea erori.

Cazul Tatomir nu este unic, ca să poată trece neobservat. Dar dacă unii nu dau prea multă importanţă faptului, că un şef de ocol a trăit timp aproape doi ani şi jumătate sub o acuzaţiune infamantă cei cari au conştiinţă de ce va să zică păstrarea intactă a moralului şi a demnităţei unui profesionist care pentru cariera ce şi-a ales, a jertfit cei mai frumoşi ani ai vieţii sale, precum şi multă muncă şi un timp îndelungat, nu pot rămânea indiferenţi şi în numele acestora din urmă cer cu insistenţă, ca să se facă să înceteze şi în cel mai scurt timp posibil, o astfel de stare de lucruri, care dăinueşte de prea multă vreme şi care pune corpul technic silvic într'o situaţiune de inferioritate faţă cu reprezentanţii celorlalte administraţiuni publice ale ţărei.

Al. Stefanopol

RECENZIE

Wiebecke, Der Danermald, Ediţia IV, Pommernblatt Stettin Nentorney.

Dupe concepţia autorului, adept al nouei teorii, despre cultura pădurilor, numită Danerwald — grădinărit susţinut — emisă de decedatul prof. Dr. Möller, pădurea este un organism viu al cărui părţi constitutive se află în perfectă armonie numai în starea lor naturală, primitivă.

Toate metodele de amenajare aplicate până în present în silvicultură şi cari au avut ca principiu intervenţia mai mult sau mai puţin intensivă a omului, au condus la rezultate negative: O degradare continuă a solului forestier şi, corolar consecvent, o diminuare tot mai simţitoare a creşterii anuale.

Eşirea din această stare de lucruri, autorul nu o găseşte decât în întoarcerea la natură, care singură este în stare să realizeze gradul suprem de perfecţie în pădure şi ca urmare, maximul de foloase, sub toate raporturile, pe cari le aşteptăm dela aceasta.

Aplicarea practică a teoriei expuse de autor şi care în fond consistă în trecerea dela un tratament extensiv al arboretului, la îngrijirea fiecărui individ în parte, se rezumă în următoarele:

Realizarea posibilităţii urmează a se efectua în fiecare an pe toată întinderea pădurii. Cu ocazia executării acestor operaţiuni, atenţia silvicultorului trebue să fie îndreptată în primul rând asupra solului şi a rădăcinii şi apoi asupra coronamentului.

Se vor exploata acei arbori, de orcare dimensiunle, ai căror extragere va contribui pe de o parte la influenţa binefăcătoare a razelor solare, prin favorizarea activităţii macro- şi microorganismelor şi deci a desvoltării păturii vii şi moarte, specifice pădurii, pe de altă parte, la menţinerea arhitecturii naturale a pădurii, cu amestecul ei intim de clase, de vârste şi esenţe.

Un capitol desvoltat specifică în mod amănunţit, arborii exploatabili în cadrul metodei preconizate.

Teoriei în chestiune i s'ar putea aduce, între altele, următoarele obiecţiuni.

Până în present nu este adeverit, că pădurea, în starea ei primitivă — codru virgina — ar fi forma ideală, din punctul de vedere al nevoilor materiale şi imateriale, ale societăţii.

Apoi, dacă extragerea de arbori, în fiecare an, de pe toată întinderea este posibilă la pădurile de şes, această formă de exploatare apare aproape imposibilă, sub raportul rentabilităţii, în terenurile de munte.

Şi în sfârşit, forma intensivă de îngrijire a pădurei, reclamă un personal abundent şi perfect instruit.

Cu toate aceste, expunerile profesorului dela şcoala de silvicultură din Eberswalde, conţin mult adevăr şi denotă totodată grija, ce se poartă în alte ţări pentru pădurile, cari au avut de suferit atât de mult în ultimul cataclism mondial.

Decât, e regretabil, ca o carte ce are pretenţia de a fi ştiinţifică, trădează în fiecare pagină spiritul şovin german al autorului.

S. Mare 3 II 926.

Ing. A. Pridie

Informaţii

In cursul lunei Martie şi Aprilie a. c. urmând a se ţine la sediul Societăţei „Progresul silvic" ciclul de conferinţi anuale acei din d-nii ingineri silvici care doresc a se înscrie printre conferenţiari, sunt rugaţi a'şi anunţa subiectul ce doreşte a'l desvolta, pentru ca comitetul să poată organiza din vreme programul.

* * *

Consiliul de ad-ţie al Soc. *„Progresul Silvic"* în şedinţa dela 8 Ianuarie a. c. a hotărât ca congresul nostru să fie amânat la 10 Mai 1926.

La acest congres trebuia să inaugurăm şi palatul nostru; şi fiindcă lucrările interioare, nu puteau fi terminate până la 24 Ianuarie a. c., consiliul s'a văzut nevoit să hotărască această amânare.

Congresul dela 10 Mai 1926 va fi de o deosebită importanţă: în afară de importanţa chestiunilor tecnice, se vor discuta în afară de modificarea statutelor ce se vor propune, *se va inaugura şi palatul nostru, un act important în viaţa societăţei*, fiindcă concretisează progresul pe care l'am realizat.

Reamintim chestiunile technice ce au a se discuta şi cu rugarea ca până la 15 Martie a. c. să înaintaţi comunicările dv., pentru ca comitetul Societăţii să le poată sistematiza şi presenta congresului în mod ştiinţific.

Aceste chestiuni sunt:

1. Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestor stări.
2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.
3. Normalizarea exploatărilor.
4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţei.
5. Impositele pădurilor.

Modificările statutului se vor comunica ulterior.

Tot pentru a mări importanţa acestui congres, s'a decis ca congresiştii să participe la o excursiune în delta Dunărei, pentru a studia masivele şi vegetaţia cu totul excepţională a acestei părţi din ţara noastră.

Administraţia Casei Pădurilor va dispune pentru campania de împădurire de primăvara anului 1926 de o însemnată cantitate de sămânţă de molid dezaripată, de excelentă calitate recoltată în ţară în toamna acestui an.

Nevoile proprietarilor particulari se pot satisface în cea mai mare parte, sămânţa constând la locul de recoltă (Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tarcău sau Câmpeni) 200 lei kgr. pentru proprietarii particulari şi Societăţile Exploatatoare de păduri şi 150 lei kgr. pentru proprietarii pădurilor administrate de stat ca păduri comunale, composesorale etc.

Distribuţia se va face pe baza cererilor primite la Casa pădurilor până la data de 15 Ianuarie 1926, când se va comunica solicitatorilor cantitatea aprobată a li se vinde şi condiţiile de livrare.

* * *

Societatea „Progresul Silvic" s'a mutat birourile în palatul său, din Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis din Bucureşti.

Deci, pe viitor ori ce corespondenţă în legătură cu Societatea şi Revista Pădurilor, se vor adresa la adresa de mai sus.

* * *

Colegul nostru M. P. Florescu, în seara zilei de 13 Martie 1926, va ţine la fondaţia Universitară Carol I din Bucureşti, sub patronajul uniunei ofiţerilor de Rezervă din România o conferinţă care va trata despre: *„Sacrificiul pădurilor în timpul răsboiului. Răsboiul de azi contra pădurilor"*.

* * *

Cu începere de Luni 21 Februarie, *Casa Pădurilor*, a început a se muta în noul Palat al căminului inginerilor silvici din Bucureşti Bulevardul I. C. Brătianu, No. 57 bis.

* * *

S'a hotărât lichidarea societăţei de exploatare forestieră româno-ungară dela R-Vâlcea.

In şedinţele viitoare ale oficiului de lichidare se va hotărî lichidarea celorlalte societăţi forestiere: Carpatina, Goetz şi celelalte.

* * *

Cursul: „Ridicarea planurilor" apărut de curând de d-l Col. Gr. Popescu, tratând triangulaţia, tachimetria, topografia şi nivelimentul pentru sistematizarea proprietăţilor rurale, se găseşte de vânzare la Societatea Geodezică, str. I. C. Rosetti No 3 cu preţul de 200 lei.

Se trimite la cerere şi prin postă franco-recomandat cu 210 lei.

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Fiarelor pendinte de comuna Sotrile, Jud. Prahova, proprietatea D-lui Ioan H. Costică, în suprafaţă de 72 ha. 8600 m. p. Regimul Codrul cu 2 tăieri succesive pentru arboretele în vârstă azi de 80 – 100 ani şi cele în vârstă de 17 - 22 ani populate cu molid, iar în cele 10 ha. 1800 m. p. populate cu foioase e regimul crângului. Revoluţia normală pentru răşinoase 90 ani şi pentru foioase 20 ani. Exploatarea conform prevederilor din Regulamentul de exploatare. Garanţia de împădurire 1000 lei de hectar pentru codru şi 500 lei de hectar pentru Crâng. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Cozia, pendinte de comuna Cozia, Jud. Fălciu, proprietatea D-lui M. Săulescu în suprafaţă de 669 ha. 4983 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 18 ani cu începere dela 1923/24 şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru porţiunea mai bătrână şi 500 lei de hectar pentru părţile sub 40 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Epureni Lotul No. 2, pendinte de comuna Epureni, Judeţul Tutova, proprietatea D-lui Mihail D. Eremie, în suprafaţă de 140 ha, 9660 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 14 ani cu începere dela 1918/919 şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Malu Mare, pendinte de comuna Malu Mare, Jud. Dolj, proprietetea

D-nei Aurora Poenaru, în suprafață de 23 ha. 4952 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Golani, pendinte de comuna Avereşti, Jud. Roman, proprietatea D-nei Maria Cosmița, în suprafață de 123 ha. 4000 m. p. din care de exploatat 75 ha. 8500 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 7 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1932.

f) Amenajamentul pădurii Zăvoaele Seria V, pendinte de comuna Forcaşele, jud. Romanați și Drăgănești Jud. Olt, proprietatea Statului, în suprafață de 276 ha. 8131 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 28 ani exploatarea e conform prevederilor din amenajament. Revizuirea după 10 ani dela punerea în aplicare a acestui amenajament.

g) Amenajamentul pădurii Furu-Mic, pendinte de comuna Nereju, Jud. Putna, proprietatea Obştei moşnenilor din comuna Paltin în suprafață de 1184 ha. 9000 mp. Regimul Codru grădinărit. Revoluția normală 100 ani cu rotație de 10 ani. Arborii exploatabili vor avea diametru de 0.40 cm. la 1.30 dela sol și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciuta, pendinte de comuna Măgura, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Elena și Lt. Colonel Toma Constantinescu în suprafață de 52 ha. 8500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 15 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hctar Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Datz astăzi 17 Ianuarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 3422 1926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Hişeu pendinte de comuna Topliţa Română, Jud. Mureş-Turda, proprietatea Bisericei greco-catolice din Topliţa Română în suprafaţă de 11 ha 5100 mp. Regimul Codru cu tăeri rase Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1200 lei de hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vithovas, pendinte de com. Gheorghieni, Jud. Ciuc, proprietatea D-nei Czaran Berta, în suprafaţă de 219 ha. 7700 mp. din care de exploatat 163 ha. 6800 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea în anul 1929.

c) Amenajament pentru exploatarea pădurei Berhomet pe Siret, pendinte de comuna Berhomet pe Siret, Jud. Vijniţa proprietatea D-lui George Vasilco, în suprafaţă de 23688 ha 4100 mp. pădure în trei serii: Seria I Lăpuşna în suprafaţă de 8359 ha.; Seria II Sipotele în suprafaţă de 8589 ha. 7200 mp. şi Seria III Berhomet în suprafaţă de 6737 ha. 6900 mp. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în prima sub perioadă de 10 ani să parcurgă cu tăeri: Seria I suprafaţa de 2268 ha.; Seria II suprafaţa de 2820 ha. 6800 mp.; Seria III suprafaţa de 2071 ha. 2700 mp. şi cu garanţia de împădurire 60 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii Oraş, pendinte de com. Braşov, Jud. Braşov, proprietatea comunei Braşov, în suprafaţă de 4233 ha. 2900 mp. formând 4 Serii: Seria A. Suprafaţa de 1084 ha. 8000 mp.; Seria B. suprafaţa de 935 ha.;

Seria C. 1587. 4900 ha. cu subserii şi D. 626 ha. Regimul Seria A şi C. I Codru cu tăeri succesive, luându-se la prima tăere jumătate din volumul existent; tăerea a doua nu se va face decât numai după ce regenerarea va fi asigurată complect. Seria B, C 2 şi C 3. Codru cu tăeri rase şi Seria D 100 ani. Garanţia de împădurire 1000 lei de hectar pentru seriile ce se tae în codru cu tăeri rase şi 500 lei de hectar pentru celelalte serii. Revizuirea după 10 ani

e) Amenajamentul pentru exploatarea pădurilor de protecţie ale ocolului silvic Orşova: Binchineşti, Pralaz, Curişte-Reciţa şi Maslot, Ciucul Mic şi Mare, pendinte de comunele: Mehadia Peceneasca, Plavisăviţa, Tisăviţa şi Dubova Judeţul Caraş Severin şi pădurile ocolului Orşova: Sferdinul, Cerna Clisura Dunărei, pendinte de comunele: Petnic, Jabloniţa, Globurău, Valea Bolvaşniţa, Mehadia, Pecenişca, Barza, Topleţ, Comarnic, Tufăr, Eselniţa, Ogrădeasca Nouă şi Veche, Dubova, Plesăviţa, Eibenthol şi Tişiţa, Jud. Caraş Severin, proprietatea Comunităţei de Avere a fostului Regiment Confiniar Româno-Bănăţean No. 13.

a) Pădurile de protecţie au o suprafaţă de 888 ha. 7372 mp. cu tratamentul Codru grădinărit în 4 serii: Seria I suprafaţa de 148 ha. 6558 mp.; Seria II 326 ha. 6665 mp.; Seria III 97 ha. 1955 mp. şi Seria IV 207 ha. 9086.mp. Revoluţia normală 100 ani cu o rotaţie de 10 ani pentru fiecare pădure.

b) Pentru pădurile ocolului silvic Orşova, în suprafaţă totală de 23164 ha. 1727 mp. tratamentul Codru cu tăeri succesive de regenerare pentru seriile ce satisface trebuinţele grănicerilor şi Codru cu tăeri rase pentru seriile de valoare. Revoluţia normală 100 ani în perioade a câte 20 ani, garanţia de împădurire 200 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Halmagelu Osolu, pendinte de comuna Halnagelu, Jud. Arad, proprietatea Composesoratului foştilor Urbarialişti din comuna Halmagelu, în suprafaţă de 929 ha. 6300 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea în prima sub perioadă de 10 ani 1923 - 1933 110 ha. 2600 mp. din Seria I, iar din Seria II în anii 1923/24—1925/26 71, 1600 restul perioadei în aşteptare. Garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1923.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicarea legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafaţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 3418/92

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem;

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Poloboc pendinte de comuna Rediu Jud. Neamţ proprietatea D-rei Pulcheria A. Doiciu, în suprafaţă de 571 ha 2300 mp. pădure. Regimul Codru cu tăeri rase, lăsându-se câte 80 arbori de rezervă la hectar aleşi dintre brazi şi ştejari şi acolo unde aceştia lipsesc şi din fag. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 12 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea în anul 1937.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Topilele, pendinte de comuna Valea Seacă, Jud. Fălticeni, proprietatea D-lui David Soifer, în suprafaţă de 80 Ha. 9740 mp. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Uşiţa, pendinte de com. Tibana Jud. Vaslui, Proprietatea D-lui Costache Simo şi alţi 29 locuitori, în suprafaţă de 40 ha. Regimul Crâng cu 100 arbori de rezervă la hectar, aleşi din cei mai groşi de esenţă fag şi carpen. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Prelipca Dintevici Lotul No. 6 pendinte de com. Vaculeşti. Jud. Dorohoi. proprietatea D-nei Eugenia C. N. Luncu în suprafaţă de 43 ha, 9495 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al plantaţiei de salcâmi Ghidiciu Pisculeţ, pendinte de comuna Ciuperceni, Jud. Dolj, proprietatea D-nei Maria I. Drăgulescu, în suprafaţă de 292 ha, 6800 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Feţele şi Pârâu Măcrişului, pendinte de comuna Balta, jud. Gorj, proprietatea D-nei Smaranda Săulescu, în suprafaţă de 1330 ha. din care să se exploateze 165 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 165 ha. şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Pănceşti, pendinte de comuna Pănceşti, Jud. Roman, proprietatea d-lui Aron Schuler, în suprafaţă de 450 ha. Regimul Crângul cu 80 arbori de rezervă la hectar, aleşi din rezervele rămase în picioare în urma exploatărei anteriòare şi complectându-se cu arbori bine desvoltaţi de esenţă preţioasă ale actualelor arborete. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 9 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 9 ani, Parc. II. se exclude de la tăere.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Seciu, pendinte de com. Voineasa, Jud. Vâlcea, proprietatea D-lui Vasile Comşa în suprafaţă de 24 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire

600 lei de hectar. Revizuirea după expirarea perioadei de exploatare.

Art. II. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 17 Ianuarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No. 3420 1926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi amenajamentul pădurii Livezeni Uricani, Obicenii, Bărbăteii superior și Râul Bărbat după teritoriul comunei Livezeni și Uricani din Jud. Hunedoara, proprietatea Composesoratului din acele comune, în suprafață de 3196 ha. 1500 mp.

Regimul Codru cu tăeri rase, cu cinci serii de exploatare: Siglăul Valomir, Bria-Tusul-Cornii, Gropul, Prislopul și Parângul.

Revoluția normală 45 ani, iar termenul de exploatare de 15 ani pentru primele patru serii, trupul Parângu care formează Seria V urmând să se exploateze în termen de 5 ani, după exploatarea celor 4 serii.

Garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar.

Revizuirea după 15 ani.

Dispozițiunile cuprinse în amenajament relative la trupul de pădure numit Zăvoaiele în suprafață de 457 ha. 6000 mp. devenit prin tranzacție proprietatea Statului se scot.

Art. II. Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentr reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 29 Ianuarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, Al. Constantinescu

No. 3651 1926

Anul XXXVIII Martie 1926 No. 3

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

INVĂŢĂMÂNTUL SILVIC IN ROMANIA*)

Legea de organizare a învăţământului silvic în România, care poartă data de 23 Septembrie 1923, actualmente în vigoare, distinge următoarele grade :

a) *Invăţământul superior*, care se predă în secţia silvică a Şcoalelor Politechnice şi depinde de Ministerul Lucrărilor Publice.

b) *Invăţământul mediu*, care se învaţă în şcoalele medii silvice cu o individualitate proprie sau în şcolile de conductori silvici de pe lângă Şcolile Politechnice şi

c) *Invăţământul inferior*, care se predă în şcolile de brigadieri şi de pădurari.

Aceste din urmă şcoli, precum şi cele de conductori silvici, sunt puse sub conducerea şi controlul Ministerului de Agricultură şi al Domeniilor (Casa Pădurilor).

Şcoala Politechnică din Bucureşti, la care prin legea de organizare menţionată mai sus a fost ataşată fosta şcoală specială de silvicultură din Brăneşti, formând una din secţiunile sale, nu este decât continuarea pe baze mai largi a *„Şcoalei Naţionale de Poduri şi Sosele“* înfiinţată în anul 1864 şi reorganizată în intervalul de la 1881—1886 de fostul său profesor şi director *G. Duca*, actualmente decedat, tatăl ministrului nostru de externe: *I. G. Duca.*

Reorganizarea în chestiune a corespuns aşa de bine împrejurărilor şi nevoielor economice ale ţării, încât în lungul interval de aproape 40 de ani nu i s'a adus nici o modificare până în 1920, când, prin Decretul-Lege din acest an, ratificat prin legea de organizare a învăţământului silvic din 1923, a fost transformată în Şcoală Politechnică.

---

*) Comunicare trimisă pentru Congresul internaţional de silvicultură din Roma, care se va ţine de la 29 Aprilie până la 5 Mai 1926.

Prin selecţionarea profesorilor şi stabilirea de noi norme în recrutarea elevilor; prin amplificarea cunoştinţelor teoretice şi diversitatea lucrărilor practice şi de laborator în timpul celor 4 şi 5 ani, cât durau cursurile în menţionata Şcoală de Poduri, inclusiv anul preparator, s'a putut forma o pleiadă de ingineri Români, cari au fost în stare să satisfacă toate trebuinţele serviciilor publice şi ale exploatărilor petrolifere devenite din ce în ce mai numeroase şi mai importante. Ei fură capabili să execute o întinsă reţea de drumuri şi căi ferate, să construiască monumentalul pod de peste Dunăre (Feteşti-Cernavodă), cheiurile şi silozurile din Brăila, Galaţi şi din portul Constanţa de lângă Marea Neagră etc. etc. astfel că fu recunoscută Şcoala Naţională de Poduri şi Sosele din Bucureşti ca una din cele mai solide instituţiuni de învăţământ technic superior din Europa.

Această şcoală a fost onorată în ziua de 10 Martie 1890, adică acum 36 ani, de vizita Majestăţei Sale Regele Italiei **Vittorio Emmanuele**, atunci principe de Neapole, care se găsea în trecere prin Bucureşti (în voiajul său în Orient), însoţi fiind de Majestatea Sa Regele Ferdinand al României, atunci Principe Moştenitor.

După ce Alteţa Sa Regală luă cunoştinţă cu deamănuntul de organizaţia şcoalei vizitând clasele, sălile de studiu, biblioteca, laboratoarele, muzeele şi celel'alte instalaţiuni, ascultând cu un viu interes expunerile Directorului şi profesorilor respectivi, avu bunăvoinţa, în scopul de a comemora această vizită, să semneze în registrul profesorilor.

La 27 Septembre 1902 şcoala în chestiune a fost vizitată de asemenea, timp de peste 2 ore, de studenţii universitari Italieni din asociaţia „*Corda-frates*" veniţi în România spre a înapoia vizita studenţilor Români făcută la Roma.

Cu acest prilej Directorul şcoalei adresă M. S. Regelui Italiei următoarea telegramă:

A sa Majesté le Roi d'Italie

Roma

„L'École des Ponts et Chaussées de Bucarest, qui a eu „l'honneur d'une vizite de votre Majesté, il y a douze ans, est „en fête audjourd'hui pour la réception des étudiants Italiens, „qui sont venus saluer leur frères de Roumanie. Dans ce jour „d'allegresse, notre pensée se raporte vers le beaux pays, d'où „sont parti nos encêtres et nous prions Votre Majesté de bien „vouloir accepter l'hommage de nos sentiments respectueux et „profondement devoués“.

Constantin Mironescu
Directeur de l'École des Ponts et Chaussées

Ca răspuns Direcțiunea școlii avu onoarea de a primi din partea d-lui Ministru al Casei Regale a Italiei următoarea telegramă:

Constantin Mironescu
Directeur de l'École des Ponts et Chaussées

„Les sentiments de sympathie que vous exprimez sont partagés par mon Auguste Souverain, qui garde un agréable souvenir de Sa visite à cette école et vous remercie cordialement, ainsi que les jeunes élèves dont vous êtiez interprète.

Ponzio Vaglia
Ministre de la Maison Royale d'Italie

Studenții Italieni înainte de a trece frontiera țării noastre de pe atunci au expediat din Turnul Severin, în ziua de 5 Octombrie 1902, următoarea telegramă:

Domnului Director al Școalei de Poduri și Sosele București.

„*A voi il nostro saluto rispettoso e riconoscente,* ai colleghi *carisimi de la Scoala l'abraccio fraterno*“.

„*Studentzi Italiani*“.*)

Din trecutul învățământului silvic în România. Indicii de preocupațiunea bărbaților noștri de Stat de a dota țara cu un învățământ silvic găsim încă din primele decenii ale secolului al 19-lea (Regulamentul organic, 1832). Mai târziu și anume în anul 1851 fostul Domnitor al Țării Românești (Muntenia), Al. Știrbey-Vodă, dându-și seama de rolul însemnat al pădurilor şi de necesitatea ca ele să se exploateze cu ordine şi măsură se adresă guvernului francez, care, chiar în acelaşi an, îi puse la dispoziţie 3 distinşi forestieri: pe inspectorul silvic **Reichmond**, subinspectorul **Reichhomme** şi pe guardul general Patras. Sosiţi în ţară fură însărcinaţi cu organizarea corpului silvic, precum şi cu punerea în valoare a pădurilor Statului. Ei desvoltară multă activitate în această direcţiune, iar iarna ţineau cursuri elevilor pentru pregătirea personalului technic silvic trebuitor.

---

*) Anuarul Școalei Naționale de Poduri și Șosele din București. Anul 1903—1904. Pag. 78—79.

In 1853 isbucnind răsboiul Ruso-Turc Principatele Române, Muntenia şi Moldova, fură ocupate de armatele Ruseşti, astfel că forestierii francezi fură nevoiţi a se înapoia în patrie.

In anul 1860 se înfiinţă în Bucureşti prima şcoală naţională de silvicultură cu 2 ani de studii, care însă fu desfiinţată în 1862.

De la această epocă şi până în 1867 învăţământul silvic fu predat în *Institutul de agricultură de la Pantelimon*, iar de la 1867 şi până la 1883 în *„Şcoala Centrală de Agricultură de la Herăstrău“* de lângă *Bucureşti.*

In cei 3 ani următori (1883—1886) cursurile de ştiinţe forestiere se predară în *„Şcoala specială de silvicultură“* înfiinţată în 1883 de titularul Ministerului de Agricultură, Industrie, Comerţ şi Domenii de curând creat. Durata cursurilor era fixată la 2 ani, iar ca condiţiune de admisibilitate în şcoală se cerea bacalaureatul sau cel puţin 6 clase de liceu. In cazul din urmă candidaţii erau supuşi unui concurs.

In anul 1886 se hotărî din nou ca învăţământul silvic să se predea în *„Şcoala de agricultură de la Herăstrău* cu specificare ca cursurile de silvicultură şi de amenajament să fie făcute fiecare în 60 lecţiuni de câte 1½ ore. In acelaşi timp ea a fost reorganizată pe alte baze şi i se dete numele de *Şcoala de Agricultură şi Silvicultură.* Cu acest prilej se creă pentru absolvenţii cu diplomă ai acestei şcoli, doritori de a intra în serviciul silvic al Statului, un an de aplicaţie destinându-se în acest scop 2 păduri de ale Statului: una în regiunea de câmpie şi alta în cea de munte. Cultura şi exploatarea acestor păduri erau încredinţate celor 2 profesori de ştiinţe silvice ai şcoalei.

In 1892 acest an de aplicaţie a fost transformat într'o şcoală de aplicaţie având o durată de 18 luni.

In anul următor (1893) se votă legea pentru organizarea învăţământului profesional în vechiul Regat, în baza căreia se înfiinţă *„Şcoala specială de Silvicultură din Brăneşti"* situată lângă staţia de drum de fer cu acelaşi nume de pe linia Bucureşti-Constanţa. Această şcoală s'a bucurat de o mai mare stabilitate, căci de la 1894 şi până în 1916, când România luă parte la răsboiul mondial, ea a funcţionat neîntrerupt.

Personalul didactic al acestei şcoli se compunea din 7 profesori, din cari 3 de specialitate silvică, 3 conferenţiari, 4 azistenţi şi 1 medic însărcinat cu higiena şcoalei.

Elevii erau interni.

Ca condiţiuni de admisibilitate se cerea candidaţilor:

1⁰. Să fi făcut un an de practică la unul din ocoalele silvice ale Statului.

2⁰. Să fi absolvit complect cursurile liceale, (aceasta cu începere din anul 1901) şi

3⁰. Să fi trecut cu succes un concurs.

Durata cursurilor teoretice era fixată la început la 2 ani. După desfiinţarea a anului de practică ce preceda intrarea în şcoală, care n'a dat rezultate bune, anii de studii s'au sporit la 3, după care începea stagiul de 1½ ani, când, sub conducerea profesorului de silvicultură, elevii participau la toate lucrările technice şi de cultură a pădurilor, iar în timpul verii erau obligaţi de a face o campanie de topografie şi geodezie.

După terminarea stagiului de practică elevii timp de 1 lună lucrau la proiectele ce li se da de către o comisiune compusă din profesorii de ştiinţe silvice şi aplicate ai şcolei, după care treceau un riguros examen de diplomă. Diploma nu era acordată de cât candidaţilor având o notă medie superioară lui 7, maximum fiind 10, pe când acei a căror medie era numai de 6, nu obţineau decât un certificat de studiu.

Din această şcoală, care până la 1916 a dat un contigent de 198 absolvenţi şi anume 185 cu diplomă şi 13 cu certificate, Ministerul de Agricultură şi de Domenii, precum şi Stabilimentele Publice şi-au recrutat cea mai mare parte din personalul lor silvic superior. In răsboiu au luat parte ca combatanţi 107 ingineri silvici, din cari 14 au căzut pe câmpul de onoare, iar 12 au fost mai mult sau mai puţin grav răniţi.

După reîntoarcerea autorităților Române din Moldova în teritoriul vremelnic ocupat de trupele inamice, cursurile în intervalul dela 1919 - 1922 inclusiv fură ținute în București și anume parte în sălile Universității, parte în alte localuri închiriate în acest scop, de oarece școala de la Brănești, unde inamicii își instalase una din etapele lor, fusese incendiată și complect distrusă cu tot mobilierul, colecțiunile, muzeele, instrumentele, biblioteca și întreg materialul didactic de care dispunea.

Această situațiune dăinui până în 1923, când, după cum am arătat, s'a luat deciziunea de a se atașa școala superioară de silvicultură la Școala Politechnică din București.

Școala Politechnică din București. In România există actualmente 2 Școli Politechnice, cari sunt instituțiuni de învățământ technic superior asimilate ca grad de cultură Universităților: una în București (vechiul Regat) și alta în Timișoara (Transilvania). Ambele au aceiași organizație, cu deosebire că cea din București posedă astăzi mai multe secțiuni și anume:

a) *Secțiunea de construcțiune* (căi de comunicație, clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate etc).

b) *Secțiunea de mecanică și electricitate,*

c) *Secțiunea de mine și metalurgie,*

d) *Secțiunea industrială și*

e) *Secțiunea silvică.*

Durata învățământului este de 4 ani, iar condițiunile de admisibilitate în școală atât pentru elevi cât și pentru eleve, sunt aceleași pentru toate secțiunile: bacalaureatul și trecerea unui concurs asupra cunoștințelor predate în liceie (matematici speciale, fisică și chimie). Proba scrisă este eliminatorie.

Numărul elevilor, parte interni și parte externi, celor dintâi dânduli-se numai locuință (cămin) sau locuință și burse de câte 200—400 lei lunar, este în total de 846, din care în secția silvică urmează 193 elevi reprezentând un procent de 22,9%.

După terminarea examenelor de fine de an ei sunt obligați a face în timpul verei câte 2 luni practică în ateliere, fabrici, uzine, șantiere, exploatațiuni de mine sau forestiere. Cei din anul I iau parte la o companie de lucrări de topografie și geodezie.

In anul al IV-lea al secției silvice stagiul de practică începe de la 1 Aprilie şi durează până la 30 Noembre, când elevii trec un examen de absolvire.

Pentru cheltuielile de prima instalaţie a secţiunei silvice: laborator şi muzeu botanic, muzeu technologic, mobilier, material didactic etc. Ministerul Agriculturei şi Domeniilor a acordat în 1923 o sumă de 2 milioane lei, în anul 1924 500.000 lei, iar în 1925... 250.000 lei, toate acestea în afară de subvenţiunea anuală de 1.500.000 lei prevăzută în bugetul său pentru bursele şi cantina elevilor din această secţiune, excursiuni, etc.

Muzeul şi laboratorul de botanică, patologie vegetală şi entomologie sunt deja constituite. Cel de technologia lemnului, precum şi staţiunea de cercetări forestiere din Sinaia sunt în formaţiune.

Pentru lucrările practice ale elevilor Ministerul în chestiune (Casa pădurilor) pune cu multă bună voinţă la dispoziţiunea şcoalei pădurile necesare.

Materiile cari se predau în secţiunea silvică a Şcoalei Politechnice din Bucureşti, distribuţiunea lor în lecţiuni de câte 1 $^1/_4$ oră, în cursul fiecărei săptămâni, se prevăd într'un anumit orar, care se alcătueşte pentru fiecare semestru.

Unele din cursuri ca: Fizica, chimia, geometria descriptivă electrotechnica, utilizări şi instalări electrice, îmbunătăţiri funciare şi cursul general de maşini, se fac în comun cu elevii din celel'alte secţiuni ale Politechnicei.

Pe lângă escursiunile silvice săptămânale prevăzute în programul de studiu în anul acesta s'a luat măsuri, ca elevii să fie trimişi primăvara timp de 2—3 săptămâni spre a lua parte la lucrările în pepinieră şi la plantaţiunile cu foioase şi reşinoase, ce se fac în pădurile Statului din diferitele regiuni ale ţării sub conducerea şefilor de ocoale respectivi. La finele anului şcolar ei sunt obligaţi de a participa la o excursiune, care ţine de regulă 10—14 zile sub conducerea unuia sau a mai multor profesori.

Elevii, cari satisfac condiţiunile de absolvire a diferitelor secţiuni, obţin o diplomă, prin care li se conferă titlul de „Inginer" şi dreptul de liberă practică. Pe diplomă se specifică specialitatea ce a urmat fiecare: *Poduri şi sosele, electricitate, mine. silvicultură etc.* dinpreună cu unul din calificativele: satisfăcător, bine, foarte bine (cu distincţie).

Societăţi Şcolare. Elevii Şcoalei Politechnice din Bucureşti sunt constituiţi în două societăţi culturale, dintre care una este formată de elevii tuturor secţiunilor, iar ceal'altă numai de către elevii secţiunei silvice.

In ambele societăţi se ţin odată pe săptămână conferinţe cu diferite subiecte şi anume de către profesori sau de oameni de ştiinţă cu o reputaţiune bine stabilită. O altă societate are de scop administraţia cantinei (popota) instalată în localul şcoalei.

Această din urmă societate este compusă din 500 membri (elevi ai şcoalei) şi este condusă exclusiv de dânşii după dispoziţiunile unui statut şi ale unui regulament. Ea este subvenţionată de către Ministerul Lucrărilor Publice cu câte 150.000 lei lunar, iar de către Ministerul Agriculturei şi Domeniilor cu câte 80 90 mii lei.

Aceste sume se încasează şi se întrebuinţează de un comitet de conducere ales dintre elevi compus dintr'un preşedinte un casier, un comptabil, un prim popotar doi încasatori, un magaziner, un intendent şi un secretar, plătiţi fiecare cu câte 500—1000 lei pe lună.

Dimineaţa se serveşte un ceaiu sau o cafea cu lapte, la prânz 3 feluri de mâncare, iar seara 2.

Plata la cantină diferă după condiţiile materiale ale fiecărui elev în parte. Ea este fixată de o comisiune de 20 membrii, câte un elev de fiecare secţiune şi an de studiu, astfel:

Elevii din I-a categorie, cari dispun de mai multe mijloace, plătesc câte 31 lei pe zi.

Cei din a II-a categorie, cari băneşte sunt mai puţin favorizaţi, plătesc câte 16 lei pe zi.

Elevii din a III-a categorie, cei mai săraci, plătesc numai câte 9 lei pe zi.

Vesela se cumpără din taxa de 200 lei, ce se plăteşte de fiecare elev cu ocaziunea înscrierei sale în societatea în chestiune

Aprovizionarea *en gros* se face toamna, (zahăr, zarzavat, conserve, etc.) iar în mod parţial în fiecare zi din piaţă de către un elev, care se schimbă la începutul fiecărei săptămâni.

Oamenii de serviciu sunt în număr de 25, fiind plătiţi parte de către Direcţiunea şcoalei şi parte din fondul popotei (cantinei).

Controlul întregului comitet de conducere, precum şi al fiecărui membru din acest comitet, se face de către o comisiune de trei censori, ori când aceasta se crede de cuviinţă, cel puţin însă la fiecare două luni odată.

Anul social se începe cu prima zi din a 3-a săptămână după Paşti. Comitetul de administraţiune sau de conducere este obligat a face un raport de modul activităţei sale şi a-l prezenta Adunării generale a elevilor, care se ţine în a 3-a săptămână dinaintea Duminicei Floriilor, când expiră mandatul comisiunei de censori şi când se alege comisiunea de verificare, care examinează întreaga gestiune a comitetului. Ea depune raportul în altă Adunare generală, ce are loc imediat după Paşti. Organizarea cantinei (popotei) Şcoalei Politechnice din Bucureşti este luată drept model de cele l'alte societăţi universitare de acelaş gen.

Biblioteca Şcoalei. Biblioteca şcoalei este pusă la dispoziţiunea elevilor. Inginerii, cari voiesc să o consulte, plătesc o cotizatie anuală *de 600-1000 lei.* Ea cuprinde 11300 volume, din cari 11000 cu un conţinut pur technic, iar restul de 300 se referă la diferite domenii ştiinţifice şi literare. După specialităţi, cele mai multe volume tratează despre construcţiuni de căi ferate, despre poduri şi şosele, chimie, electrotechnică, higienă şi ştiinţe forestiere.

Această bibliotecă înainte de anul 1923 era administrată de elevi, de atunci însă ea este condusă de un bibliotecar, care este şi profesor al şcoalei, helveţian de origină.

Este deschisă de la 9 dimineaţa şi până la 11 ore seara afară de sărbători şi este cercetată zilnic de 150—200 persoane.

Administraţia şi conducerea Şcoalei Politechnice din Bucureşti. Administraţia acestei şcoli este încredinţată unui Director ales de *Consiliul de perfecţionare* dintre profesorii ingineri titulari, cari au o vechime de 8 ani. El este ajutat de un *Comitet de direcţiune,* de 2 subdirectori şi de personalul administrativ trebuitor.

Conducerea şi perfecţionarea şcoalei este confiată :

a) *Comitetului de direcţiune* compus din Directorul şcoalei ca preşedinte ; din preşedinţii celor 5 secţiuni aleşi la începutul fiecărui an de profesorii şi conferenţiarii fiecărei secţiuni ; de unul din profesorii cursurilor comune, ales de Consiliul pro ţesoral şi din subdirectorii şcoalei, dacă sunt profesori, iar dacă nu sunt, ei au numai vot consultativ.

b) *Consiliului de perfecţionare*, care se compune: din Comitetul de direcţiune complectat cu un membru al secţiunei ştiinţifice a Academiei române delegat de Academie; dintr'un membru al Cosiliului technic superior al Ministerului Lucrărilor Publice delegat de acest consiliu; de doi reprezentanţi ai industriei, desemnaţi de Ministerul Industriei şi Comerţului; de un delegat al Facultăţii de ştiinţe de la Universitatea din Bucureşti şi de un delegat al Ministerului de Agricultură (Administratorul Casei Pădurilor). Toţi aceşti membrii sunt numiţi prin decret regal pe timp de 3 ani.

c) *Consiliul profesoral*, care se compune din toţi profesorii titulari ai şcoalei...

Personalul didactic. Acest personal este format din 38 profesori definitivi şi provizorii, din 11 conferenţiari şi din 43 asistenţi. In secţiunea silvică compteează 16 profesori definitivi şi provizorii, 3 conferenţiari şi 4 asistenţi, din cari 8 profesori şi 2 conferenţiari fac cursuri comune şi cu elevii din alte secţiuni.

Cursurile şi lucrările practice se îndeplinesc de profesorii titulari, cari sunt însărcinaţi şi cu examinarea elevilor. Atribuţiunile conferenţiarilor se fixează odatăcu numirea lor putând fi modificate de Consiliul profesoral. Azistenţii ajută pe profesori şi pe conferenţiari în lucrările de aplicaţiune, la examinarea proiectelor în lucrările de laborator şi la interogaţiuni etc.

Pentru a ocupa o catedră de profesor se cere candidatului o activitate ştiinţifică sau technică, în specialitatea pentru care concurează de cel puţin 5 ani; afară de aceasta el trebue să fie inginer diplomat al unei Şcoale Politechnice din ţară sau al unei şcoli echivalente ca grad de cultură, sau să fie doctor în ştiinţe, în drept, economie politică etc., având dreptul să concureze la o catedră universitară similară.

Numirea profesorilor şi a conferenţiarilor se face în mod provizoriu de Consiliul profesoral reunit cu Consiliul de perfecţionare pe baza unui raport favorabil al unei comisiuni compusă din 3 profesori delegaţi de Consiliul profesoral, cari cercetează titlurile şi lucrările candidaţilor.

Raportul acestei comisiuni, precum şi deciziunea celor 2 Consilii, se publică în Monitorul Oficial. După 3 ani de funcţionare efectivă Consiliul profesoral compus numai din profesori definitivi îi recomandă pentru definitivat. Numirile se fac prin decret regal.

Poate fi numit profesor şi o persoană, care deşi nu a solicitat catedra, dar se bucură de o mare reputaţie ştiinţifică sau technică şi are în specialitatea sa o activitate de cel puţin 15 ani.

Pe baza avizului Consiliului profesoral pot fi numiţi profesori, precum şi a se angaja personalul trebuitor pentru laboratoare şi ateliere, pe un timp limitat însă, şi străini.

La numirea azistenţilor se urmează după aceleaşi norme, recomandarea se face însă numai de Consiliul profesoral, a cărei decizie, precum şi raportul comisiunei de cercetare asupra titlurilor şi lucrărilor candidaţilor, nu se mai publică prin Monitorul Oficial.

Profesorii şi conferenţiarii definitivi sunt inamovibili.

După 70 ani împliniţi, punerea lor în retragere din oficiu este obligatorie. Ei au dreptul să poarte titlul de profesori onorifici.

Bugetul Şcolii Politechnice din Bucureşti pe anul curent (1926) se cifrează la suma totală de 21.278.660 lei, din care:

1°. Pentru burse şi ajutoare, subvenţii pentru lucrări practice, excursii, cheltueli de cămin.	3.200.000	Lei
2°. Onorarii persoanelor invitate să ţină confeferinţe.	350.000	„
3°. Iluminat, încălzit, taxe comunale	1.500.000	„
4°. Material de biurou, instrumente, aparate, material didactic, imprimări de cursuri . . .	800.000	„
5°. Aprovizonări de substanţe, instalaţii, furnituri pentru laboratoarele de chimie, de mecanică, de fisică, mineralogie, geologie, metalurgie şi botanică, pentru laboratoarele de încercări de materiale, precum şi pentru ateliere . .	2.000.000	„
6°. Bibliotecă, furnituri, material, mobilier . . .	750.000	„
7°. Pentru laboratorul de electro-technică, maşini, aparate.	300.000	„
8°. Intreţinerea şi reparaţia localului	850.000	„
9°. Restituirea reţinerilor de 6% pentru garantarea lucrărilor efectuate în 1925	360.000	„
10°. Laboratorul de maşini din nou înfiinţat şi costul unui motor Diesel şi a frânei respective	1.000.000	„

11°. Intreţinerea muzeului Expoziţiei de foraje, ţinută în Bucureşti în toamna anului 1925, donat şcoalei	200.000 lei
12°. Salariul personalului didactic şi administrativ	9.968.660 „
Total . . .	21.278.660 Lei

In acest total nu se cuprinde subvenţia Ministerului Agriculturii şi al Domeniilor, care este de 1.500.000 lei

Construcţiuni. Pe lângă clădirile efectuate în anii 1924 şi 1925 în acest din urmă an s'a început complectarea aripei stângi a localului Şcoalei Politechnice printr'un nou edificiu, care nu e încă terminat, dar conform devizului va costa 18.000.000 lei.

Proiecte pentru viitorul apropiat. Cu extensiunea ce a luat învăţământul superior technic în România în vederea punerei în valoare a bogăţiilor ţării reprezintate prin sare, petrol, gaz metan, cărbuni, aur, argint, fer, păduri etc. se intenţionează de a se creia la Şcoala Politechnică şi alte secţiuni, cum de ex: secţiunea inginerilor militari, a inginerilor agricoli, a unei subsecţiuni pentru aviaţie şi telegrafie-telefonie fără fir, etc. Actualul local devenind insuficient este vorba de a fi înlocuit prin o serie de pavilioane pentru fiecare secţiune în parte situate într'un cartier al Bucureştiului, unde Statul dispune de o întindere mai mare de teren, spre a se înfiinţa un parc, o staţiune de experienţe forestiere, laboratorii şi muzee pentru toate necesităţile învăţământului şi unde să se poată aplica ideile moderne pentru educaţiunea fisică a tineretului şcolar.

Invăţământul silvic mediu, şcolile de conductori silvici. In România există actualmente o singură şcoală de conductori silvici şi anume în localitatea numită *Casa Verde* de lângă oraşul Timişoara din Transilvania. Durata studiilor aici este de 4 ani, din care 3 sunt destinaţi pentru cunoştinţele teoretice, iar unul numai pentru lucrări practice.

Condiţiunile de admisibilitate sunt:

a) absolvirea a 4 clase liceale, reale, ori comerciale, sau a unei şcoli de acelaşi grad de cultură şi

b) trecerea cu succes al unui concurs.

Elevii sunt interni având drept la locuinţă şi la întreţinere. Numărul lor anul acesta este de 120.

Materiile ce se învaţă în şcoală sunt:

a) Cunoştiinţe generale de matematică, mecanică, topografie, botanică, principalele maladii ale arborilor.

Zoologie, entomologie şi protecţia pădurilor, fisica, chimia. mineralogia, geologia şi studiul solurilor forestiere, meteorologia şi climatologia, higiena, dreptul administrativ, economia politică şi desenul.

b) Ştiinţe forestiere: Silvicultura, amenajamentul, technologia şi exploatarea pădurilor, comerţul lemnului, construcţiuni de drumuri şi alte mijloace de transport, dreptul, legislaţia şi administraţia forestieră, vânatul şi pescuitul.

c) Agricultura.

d) Limba română, franceză şi germană.

e) Exerciţii fisice şi gimnastica.

Cursurile se fac de ingineri silvici luaţi din corpul technic al Statului, dintre care unul este numit director. Ei primesc salariul aferent gradului lor în corp, plus o sumă de 300 lei lunar.

După ce elevii termină anul de practică, sunt obligaţi a trece un examen general, când li se decerne o diplomă sau un certificat. Cei cari n'au obţinut decât certificat, au dreptul, în cei trei ani următori, să se prezinte la un nou examen pentru obţinerea diplomei.

Un domeniu forestier este afectat şcoalei de conductori silvici dela *Casa Verde* în vederea lucrărilor practice ale elevilor. Intr'însul se cresc fazani şi alte soiuri de vânat. Majestatea Sa Regele României în zilele de 2 şi 3 Decembrie 1925, a vânat, d'împreună cu invitaţii săi: 134 iepuri, 8 vulpi, o pisică sălbatică, 5 mistreţi, 34 fazani şi mai multe pasări răpitoare.

Absolvenţii cu diplomă ai acestei şcoli de conductori au dreptul de a se prezenta la concursul pentru admiterea în secţia silvică a Şcoalei Politechnice din Bucureşti.

Invăţământul silvic inferior. Şcolile de brigadieri şi de pădurari. Invăţământul silvic inferior este reprezentat prin 3 şcoale de brigadieri întreţinute de Ministerul de Agricultură şi prin o şcoală de brigadieri în Bucovina subvenţionată de Administraţia fondului religionar româno-ortodox, precum şi printr'o şcoală de pădurari şi anume:

Şcoala de brigadieri din Brăneşti situată în judeţul Ilfov care dispune de 60 elevi.

Cea din Căiuţ din judeţul Bacău cu 75 elevi.

Şcoala de brigadieri din Gurghiu din judeţul Mureş cu 75 elevi şi

Cea din Codru Cosminului (Bucovina) care numără 35 elevi.

In şcoala de pădurari din Lipova (Banat) se găsesc anul acesta 30 elevi.

Pentru întreţinerea elevilor din şcolile de conductori silvici, de brigadieri şi pădurari, este prevăzută în bugetul Ministerului de Agricultură şi de Domenii suma de 2.000.000 lei.

Spre a fi admişi în şcoala de brigadieri se cere candidaţilor îndeplinirea următoarelor condiţiuni:

a) Să aibă o etate de 18—30 ani.

b) Să fi terminat cel puţin învăţământul primar. Se dă preferinţă acelora, cari au satisfăcut legea recrutării şi au obţinut în armată gradul de sergent cel puţin.

c) Să treacă cu succes un concurs asupra materielor ce se învaţă în şcolile primare.

Durata învăţământului în şcolile de brigadieri este de 2 ani.

Materiile ce se predă sunt cele următoare:

In anul I: Elemente de matematică, de istorie naturală, de botanică, zoologie, entomologie, vânat şi pescuit, caligrafia, limba română şi desen liniar.

In anul al II-lea: Noţiuni de silvicultură şi de exploatarea pădurilor, de cubaj, arpentaj şi de legislaţie forestieră.

Elevii brigadieri şi pădurari sunt interni. Jumătate din timpul petrecut în şcoală îl întrebuinţează la executări de lucrări practice în pepiniere şi în pădurile Statului.

Pentru a intra în şcoala de pădurari se cere candidaţilor aceleaşi condiţiuni de admisibilitate ca şi celor din şcoala de brigadieri cu deosebire de vârstă, care nu trebue să treacă peste 30 ani. Se preferă pădurarii din serviciul activ al Statului, cari îndeplinesc toate celelalte condiţii.

Afară de aceasta durata cursurilor este de un singur an. Ele se ţin numai dimineaţa, iar după prânz elevii execută diverse lucrări practice în pădure.

Materiele ce se învaţă în şcoala de pădurari din Lipova şi anume câte 12 1/2 ore pe săptămână, sunt:

a) Istoria românilor şi geografia ţării.

b) Cunoştinţe elementare de silvicultură, de cubaj, de protecţia pădurilor, noţiuni din codul forestier, de arpentaj, vânat şi pescuit.

Ca bursieri în şcoalele de brigadieri şi pădurari nu se primesc, de cât numărul ce se fixează în fiecare an de Minister după necesitatea serviciului; restul locurilor disponibile se complectează cu bursieri întreţinuţi de judeţe, de comune, de instituţiuni publice, sau de către proprietari particulari.

Personalul didactic al învăţământului silvic inferior se recrutează tot dintre inginerii silvici din corpul technic al Statului. Ei trebuie să aibă cel puţin gradul de inginer silvic, să se fi distins prin lucrări de valoare şi să fie recomandaţi de Consiliul permanent de instrucţiune de pe lângă Ministerul Agriculturii şi al Domeniilor.

Numărul inginerilor silvici însărcinaţi a face cursuri la fiecare din aceste şcoli variează dela 2 la 4.

Petre Antonescu.

LEGIFERAREA APELOR LA NOI IN ŢARĂ [1]

Istoricul legiferării sau regulamentării folosinţei apelor este oglindirea fidelă a importanţei ce s'a dat acestei chestiuni în diferite timpuri.

Pe vremea când nu exista ideea de utilitate publică, când bunurile naturale rămâneau fără valoare, când ţara noastră erà un întins masiv forestier, iar apele aveau un curs regulat, deşi pădurilor nu li se atribuia acest rol, pentrucă se vedea că apele vin din mare prin caverne ale pământului; pe atunci erà explicabil neamestecul Statului în materie de ape şi erà explicabil să nu se stabilească nici o legătură între ape şi păduri.

Pe atunci, cine vrea şi unde vrea îşi instala moara ori ferestrăul — începuturile modeste ale industriei noastre naţionale — sau dădea drumul pe apă la puţinele lemne ce aveau să promoveze comerţul nostru de viitor.

---

[1] Conferinţă ţinută în seara zilei de 27 Febr. 1926 la şedinţa Secţiei Silvice a şcoalei Politecnice din Bucureşti.

Deaceea, pravila lui Matei Basarab şi Vasile Lupu, primele legiuiri din ţara noastră, conţine numai puţine dispoziţiuni relative la mori.

Codicele lui Alex. Ipsilante dela 1780, se ocupă în câteva articole şi despre ape, dar numai în ce priveşte ocrotirea unor interese particulare.

Următori codici din 1817, a lui Caragea în Muntenia şi Calimach în Moldova, ating în câteva puncte chestia apelor, cercând să consfinţească oarecari drepturi asupra morilor, aluviunilor şi pescuitului.

Ei, pentru prima oară stabilesc o deosebire între gârlele mici pe cari le declară de domeniu privat, iar pe cele mari de domeniu public. Insă Regulamentul organic — 1831 — întrevăzând importanţa acestei chestiuni, proclamă navigabile sau plutitoare cele 9 mari ape : Jiul, Oltul, Argeşul, Dâmboviţa, Ialomiţa, Siret, Prut, Bistriţa şi Borcea, prescrie studii pentru curăţirea şi adâncirea lor şi opreşte pe viitor executarea oricăror lucrări cari le-ar fi îngreuiat cursul, desfiinţând pe cele existente, după o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Ba ceva mai mult, în Moldova se prevede chiar înfiinţarea unui canal de comunicaţie între Prut şi Siret, pe apa Bahluiului.

O să ajung să vorbesc mai complet şi de ultima lege a apelor.

Până atunci, nu vreau să scap ocazia ca să accentuez aci cât de luminaţi au fost făptuitorii Regul. organic, dacă dispoziţiile principiale ale lor de acum aproape 100 ani, sunt în totul adoptate prin legea în vigoare.

Cu deosebire, adaogă râurilor de mai sus, Lotrul şi Moldova şi scoate Borcea care intră în altă categorie, ca să facă 10 în loc de 9 râuri navigabile, deci publice şi încolo... aceleaşi dispoziţii referitoare la albia râurilor — şi numai la albie — aceleaşi restricţii pentru lucrări noi şi desfiinţarea celor vechi.

Treizeci de ani trec în străduinţe ca să se aducă la îndeplinire dispoziţiile regulamentului organic. Dar o administraţie slabă şi o lipsă de preocupare de aceste chestii, lasă impresia că proectul este părăsit, noi şi ilicite construcţii de stăvilare pe râuri se adaogă celor existente şi încep să pornească inundaţiile, cu mari pagube pentru riverani.

Nu intră în mentalitatea oamenilor aşa uşor ideea de trecere a unui bun natural din domeniu privat în domeniu public.

Dovada este că greutăţile celor 30 ani, se întâlnesc şi acum. Nici azi nu sunt desfiinţate toate morile cu stăvilare de pe cele 9 râuri declarate publice acum 100 ani, şi câtă greutate opun proprietarii riverani ca să treacă în patrimoniul statului insulele din râurile publice, o ştiu numai cei ce au avut vreodată ocazia de a încerca să le scoată din mâinile lor.

Anul 1865, imprimă o dată importantă în istoricul apelor. Este elaborarea codului nostru civil care şi în privinţa apelor, copiază toate dispoziţiile codicelui Napoleon. In el se introduc elemente preţioase în ce priveşte proprietatea albiei râurilor, se precizează stăpânirea insulelor şi aluviunilor şi se întăreşte proprietatea statului asupra râurilor plutitoare sau navigabile. Dar importanţa cea mare pentru ape, a legiferării din 1865, rezidă în faptul că numai de ea ne-am condus de atunci încoace şi ceva mai mult, actuala lege — în ce priveşte regularea proprietăţii albiilor — nu-i de cât o amplificare a dispoziţiunilor rudimentare din codul civil.

Să nu scăpăm însă din vedere un fapt. Codicele, copiat de noi în 1865, avea în Franţa o vechime şi pentrucă tocmai în această epocă se stabileşte adevăratul ciclu de evoluţie al apei de către Belgrand, pentrucă în această epocă ing. Suvell evoluţionează chestia apelor cu „studiul" său asupra „torenţilor din Alpi" iar prin împăduriri Bremontier stăvileşte nisipurile sburătoare şi Demontzei munţii — două opere de neîntrecută importanţă, în această materie până acum. Franţa a avut destule motive şi înţelepciune, ca la vreme, să-şi completeze printr'o legislaţie specială — a apelor şi pădurilor — tot ceea ce i-a lipsit.

Şi noi ne-am dat seama că am rămas în urmă, dar n'am socotit multă vreme, că o lege a apelor, pusă la punct cu transformările radicale pe cari le-a adus vremea, ne-ar fi aşa de necesară şi mai ales urgentă, căci dela 1865 s'au făcut numeroase dar neisbutite încercări de a trece prin parlament o asemenea lege.

Un proecta făcut ministrul de Lucrări publice Donici în 1868 care modificat în câteva puncte, la 1876 a fost depus în senat de primul ministru de pe atunci Manolache Costache Epureanu.

In urma unor dificultăţi cum — se întâmplă să survină în secţiuni şi acum — proectul a rămas în cartoane.

La 1875, ministrul L. P. Grig. Cantacuzino, a chemat în țară pe italianul Eduard Gioia, (care lucrase cu renumitul Lesseps la canalul de Suez) ca să-i facă un proect de regulament asupra apelor.

Acesta însă s'a ocupat numai de irigații și proectul s'a discutat numai între specialiști.

Tot în 1868, *Generalul Dabija* Ministru al Luc. Publice a însărcinat pe *Avocatul* P. Borș să întocmească un proect al apelor.

Din legiuirile existente, adaptabile țării noastre, Av. P. Borș a întocmit un proect de lege în care se înțelege că s'a preocupat mai mult de studiul juridic al proprietății apelor și pentrucă altă lucrare mai completă ca a lui pe acea vreme nu s'a executat, acel proect a stat la baza studiului a 3 comisiuni pentru întocmirea unei legi a apelor, însărcinate:

una de I. C. Brătianu la 1886
alta de C. Olănescu la 1891
și alta de C. I. Stoicescu la 1896.

Toate aceste comisiuni, au întocmit într'adevăr câte un proect de lege, dar nici una nu l-a depus în parlament.

La 1898, Ministru de L. P. fiind actualul Prim Ministru D. I. I. C. Brătianu, s'a întocmit—pe calapodul proectului ultimei comisii din 1896, un alt proect care a avut norocul a fi luat în considerare, s'a votat de senat dar... n'a fost promulgat.

Se vede că insuccesele atâtor încercări a părăsit curajul chiar pe cei mai impetuoși și chestia apelor, de voe, înainte de răsboiu, și de nevoe, în timpul răsboiului a fost lăsată în desuetudine.

Insă frământările profunde de după răsboiu, în toate ramurile de economie națională, întrecerea guvernelor de a folosi—cât mai larg—toate bunurile naturale ale țării, schimbările numeroase survenite în lucrările hydraulice și în legislația apelor din alte țări, a hotărât și la noi scoaterea din cartoanele prăfuit a vechilor proecte de legi ale apelor.

Cea d'intâi isbucnire de energică legiferare, a fost proectul votat în 1921 dar care, după 3 ani de inaplicare, a fost abrogată prin actuala lege din 1924.

Dacă s'a putut întârzia și la noi în țară cu elaborarea unei legi speciale a apelor, până în anul 1921, este că până la acea dată, chestia apelor se rezolvă după dispozițiuni rudimentare vechi, sau după altele mai noi, distribuite la diferite servicii din ministere.

Un lucru pare ciudat. Dela primele încercări de legiferare la noi în țară, începute la 1868 și până acum, totdeauna inițiativa întocmirii unui proect de lege specială a apelor, a avut-o numai M. L. P., deși în această îndelungată vreme, ce dispozițiuni răstețe s'au luat în privința apelor, au fost toate atribuite serviciilor din Ministerul de Domenii și anume:

1. Serviciului silvic și mai în urmă Casei Pădurilor.
2. Direcțiunei G-le a Imbunătățirilor Funciare.
3. Direcției Pescăriilor cu
Serviciul Hidrografic.
4. „ Meteorologic, iar la M. L. P. și mai în urmă la comunicații a funcționat numai serv. Hidraulic.

Cred că, fără să se fi discutat acum cărui Minister să aparțină serviciul apelor, s'a repartizat celui de Lucrări Publice, numai în virtutea unei tradiții de tatonări, de încercări de înfăptuire a unei legi, iar nu de aplicare.

Intrucât legea actuală este alcătuită în cea mai mare parte din adunarea la olaltă a tuturor dispozițiunilor vechi ce erau în vigoare să examinăm — cât se va putea de sumar — de ce legiferări ne conducem noi în materie de ape, înainte de elaborarea legii speciale.

1. *Codul Civil* în art. 495-503 reglează proprietatea apelor, malurilor râurilor, albiilor și aluviunilor din ele și principiul lor, întru nimic modificat, dar amplificat, cuprinde în legea actuală întreg Cap. I referitor la proprietatea acestor părți constitutive a unui râu. Insă cele mai multe dispozițiuni privitoare la ape, se aflau în codul silvic.

2. *Codul Silvic* actual, datează din 1910,—modificând unele părți în mod esențial pe cel vechiu din 1881 — este inspirat din codul silvic francez care cuprinde în el, pe lângă chestiile ce privesc pădurile și toate dispozițiunile referitoare la ape, din diferite epoci, dar în special legea completă a regimului apelor din 1898.

Legea noastră silvică, fără să se fi intitulat legea regimului apelor și pădurilor, imprumută totuși din cea franceză, toată partea referitoare la ape, în legătură cu pădurile și care făcea obiectul preocupărilor din aceea vreme.

La 1910, în lumea silvică, conexitatea celor 3 fenomene:

distrugerea pădurilor, împuținarea isvoarelor și *existența torenților*, formulată de Humbold, era o axiomă, pe care nu se putea să nu o cunoască și să nu o aibe în vedere tocmai profesorul specialist D-l P. Antonescu — sufletul acestei legiuiri, ba din contră a introdus-o în cod prin câteva articole.

Inscriindu-se în lege în mod categoric principiul de conservare a pădurilor existente și mărirea suprafeței păduroase a țării prin împădurirea golurilor din păduri și *a terenurilor neproductive*, se înscrie în acelaș timp cea mai salutară măsură de regulare a regimului apelor care pe atunci încă, primise la noi în țară botezul de „regim torențial".

Prin art. 1 *supune regimului silvic*, deci restricțiilor de exploatare nu numai defrișare, în afară de toate pădurile statului și ale persoanelor morale și:

§ *e*) Pădurile *particulare* situate pe vârfurile, crestele și coastele munților, precum și pe dealurile regîunilor muntoase.

§ *f*) Pădurile *particulare zise de protecție*, și ca să nu fie nici un fel de confuzie, adică acelea cari se găsesc în bazinele de recepție ale torenților, acelea a căror existență este necesară pentru a împiedica surpăturile, mișcările de terenuri, eroziunile, dislocarea pietrelor și a stâncilor, acelea situate pe povârnișuri repezi, destinate a garanta siguranța circulațiunei pe C. F. și pe sosele, precum și acelea cari împiedică formarea de nisipuri mișcătoare.

§ *g*) Pădurile sau părțile de păduri a căror menținere este necesară pentru protejarea malurilor râurilor, contra ruperilor și a mâncăturilor de apă, precum și acelea cari asigură cursul regulat al apelor și conservarea isvoarelor.

Constatându-se că pășunatul este cel mai prețios auxiliar al degradării terenurilor și formării torenților, îl oprește cu desăvârșire (art. 16 al. 2 b) în pădurile de protecție și pe terenurile surpate sau cari sunt supuse a deveni surpătoare prin faptul pășunatului (al. 2 c).

Prin art. 8 al. *a* și *b*, obligă statul și persoanele morale să împădurească terenurile neproductive, precum și acelea pe cari l-ar cumpăra în scop de a se creia pădurile de protecție, iar pe proprietarii particulari sau exploatatorii lor să împădurească ceea ce tae și nu se regenerează natural, luându-se pentru aceasta cauțiuni de împădurire.

Transportul pe apă al lemnelor, în plute sau libere, era regulat tot prin codul silvic (art. 25-28) pentrucă dela 1910 se recunoscuse organelor silvice putința de a racorda nevoile exploatării și transportul pe apă, cu capacitatea de plutire a apelor.

Pe lângă acestea puține adăogiri ar mai fi trebuit să se facă pentruca și legea noastră silvică să fi apărut ca o lege a „apelor și pădurilor".

Cum toate aceste dispozițiuni, pentru cei neconvinși de existența unei întinse legături între ape și păduri, par avansate chiar pentru zilele noastre, negreșit că nu s'a ținut seama de ele în tot timpul dela 1910 încoace și ceea ce s'a petrecut în realitate, justifică exact situația în care ne aflăm.

Tăierile devastatoare și neurmate de împăduriri, pășunatul abusiv, defrișerile conforme ultimelor legi de reformă agrară, au umplut țara la munte de torenți și în vale de inundații, pentrucă niciuna din aceste dispoziții salvatoare pentru păduri și asiguratoare pentru regimul regulat al apelor nu s'au respectat, cu toate susținerile îndârjite ale întreg corpului silvic.

Și totuși azi — iar mâine de sigur tot așa, — acestor specialiști li se aruncă în față incapacitatea și neintervenirea la vreme, cu aceeaș îndrăsneală cu care eri când interveneau, îi trimitea la serviciul lor, ca utopiști, unilaterali, copilăroși.

Așa este politica și așa sunt politicianii. Increzători peste măsură în succesul oricăror întreprinderi pe cari le afirmă infailibile dela început până la sfârșit, nu pot să admită în cazurile frecuente de insuccese, decât că le vin dela alții. Și în ce ne privește, de multe ori am auzit făcându-ne țapi ispășitori, că n'am fost destul de vigilenți în aplicarea legilor.

Alte dispozițiuni privitoare la ape, au fost atribuite *Direcțiunei g-le a serviciului Imbunătățirilor funciare*, înființată prin legea dela 1910 și modificată în 1914. Avea atribuțiunea de a studia, proecta, executa și întreține toate lucrările de indiguire, asanare, îmbunătățire și punere în valoare a terenurilor inundabile din lunca Dunării și a celorlalte râuri. Pentru posibila executare a acestor lucrări se declarau toate de utilitate publică și li se putea aplica expropierea. Aceste atribuții însă, reprezinta cea mai de seamă preocupare a actualei legi a apelor și numai ca să nu fie desființată Direcția Imbunătățirilor Funciare, se trec lucrările din râuri Direcției apelor nou creiată și i se lasă ei numai executarea lucrărilor de indiguire din Reg. inundabilă a Dunării, recunoscându-se parcă în acest chip că indiguirea singură este exclusivul mijloc de punere în valoare a acestei întinse şi complexe regiuni.

Cum însă prin câteva articole de lege, cari impun lucrări împotriva legilor naturii, nu se poate schimba aşa de profund o regiune, urmează că lunca Dunării va continua să constitue şi de aci înainte disputa între ramurile de economie naţională interesată în ea: agricultura, Silvicultura, pescăria şi zootechnia, până ce se va face o examinare obiectivă şi generală.

Legea pescuitului, cuprindea câteva restricţiuni privitoare la instalarea stăvilarelor şi a barajelor, ca să se asigure trecerea nestânjenită a peştilor, şi toate sunt respectate şi prin actuala lege.

Serviciul Hidrografic, ce este ataşat Direcţiei Pescăriilor, se ocupa numai cu lucrările hidraulice din bălţi şi delte, necesare punerii în valoare a pescăriilor.

Serviciul meteorologic, pendinte acum de Ministerul de războiu, prin prevestirea timpului şi mai ales prin observaţiunile privitoare la precipitaţiunile ce cad în bazinul unui rîu, constitue un preţios auxiliar al cunoaşterii elementelor de normalizare a unui curs de apă.

Serviciul hidraulic, pendinte de M. Comunicaţii, ia măsurile trebuincioase, pentru regulata funcţionare a apelor navigabile şi se înţelege în special Dunărea.

Scoate zilnic o hartă hidrografică cu indicarea cotelor Dunării pe tot lungul ei la noi în ţară, precum şi cotele altor principale râuri.

Ar fi trebuit ca aşezarea noastră la gurile fluviului Dunărea, cel mai însemnat din Europa şi pe o lungime de $^1/_3$ din lungul lui traseu, să fi dat prilej de mult timp la desvoltarea unei întregi ştiinţe a utilizării apelor lui. Insă continue dificultăţi politice internaţionale pe chestia Dunării ce se perpetuă şi fac chiar azi obiectul unor discuţii importante pentru ţara noastră, ne-a luat nouă Românilor posibilitatea de a rezolvi şi dificultăţile hidraulice, ca să ajungă Dunărea artera comercială ce era predestinată prin situaţia ei. — Destul să vă spun că şi acum, lucrările dela gurile Dunărei se fac de o Comisie europeană a Dunării şi care în loc să-şi restrângă atribuţiile caută din contră să le extindă spre cursul superior al fluviului.

— Prin actuala lege a regimului apelor, s'a înfiinţat un Consiliu superior al apelor şi o direcţie a apelor, pendinte de M. L. P. care supraveghează şi singură dă autorizaţiuni pentru ori ce fel de lucrări din albia tuturor râurilor din ţară, executate de vreunul din serviciile pomenite mai sus. — Foarte bune intenţiuni, însă vor suferi serioase alterări în aplicaţiune, căci dir. apelor fără suficientă autoritate asupra serviciilor din alte ministere o să facă să rezulte în loc de o comună conlucrare în vederea aceluiaş scop un efect analog cu al memorabilei fabule: racul, broasca şi o ştiucă... Pe bazinul unui râu reprezintat schematic am vrut să arăt şi să se înţeleagă dintr'o singură privire câte servicii au interese în el şi de câte ministere atârnă.

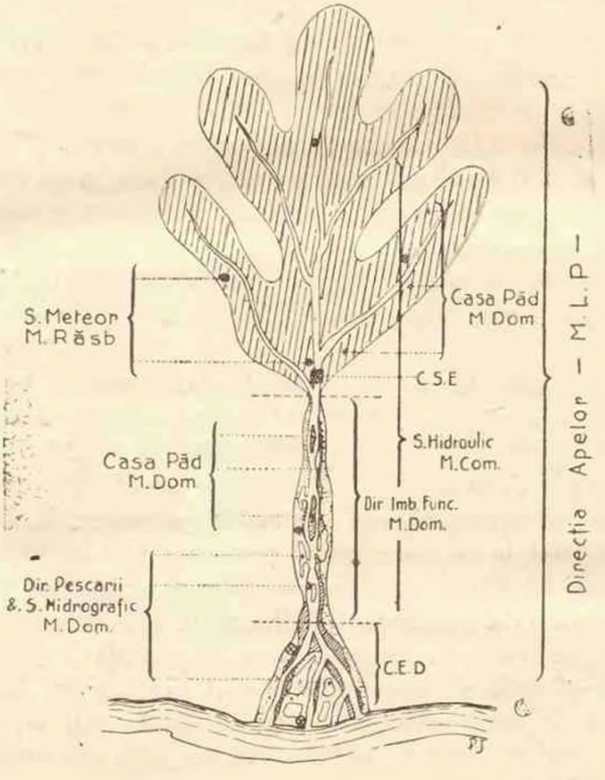
S. Meteor
M. Răsb
Casa Păd
M Dom
C.S.E
S.Hidraulic
M.Com.
Casa Păd
M.Dom
Dir Imb Func.
M.Dom.
Dir. Pescarii
&. S. Hidrografic
M. Dom.
C.E.D
Direcţia Apelor — M. L. P —
PJ

Acum, după ce-am examinat în parte, isvoarele actualei legi a apelor, ne mai rămâne să vorbim puțin de ceea ce formează caracteristica ei.

I. De aproape 100 ani, am umblat după o lege specială a apelor și când la sfârșit am avut-o în 1921 după 3 ani se abrogă de o alta care, din fericire, până acum este încă în vigoare.

Avem în asemenea caz tot dreptul să fim nedumeriți de așa repede schimbare, căci numai faptul că una este averscană și cealaltă liberală nu îndreptățește procedeul, nici chiar la noi în țară.

Cercetând, veți constata ca deosebirea între ele nici nu este mare: numai un articol și se înțelege cu ceea ce decurge apoi din el.

Legea din 1921, spune la primul ei articol: „Toate apele de pe teritoriul României sunt bunuri publice, puse sub autoritatea și controlul statului" iar cea din 1924 tot la primul ei articol: „Apele ce pot produce forța motrice, precum și acelea car „pot fi folosite în interes obștesc sunt lucrări publice", și recunoaște această calitate deocamdată numai la 10 ape din țara noastră.

Dacă legea apelor ar fi făcut-o un inginer technic ori hidraulic, ar fi eșit o înșiruire de articole cu prescripțiuni de lucrări de artă în tot lungul râului, dacă ar fi făcut-o un inginer silvic desigur că ar fi țintit să-i pună o perdea de pădure pe tot lungul malurilor, inclusiv bazinul de recepție; dacă ar fi făcut-o amândoi la un loc, atunci ar fi contribuit și unele și altele și ar fi eșit tocmai ce trebuia. Lucrul este explicabil: tendința de exclusivă aplicare a specialității și de nevindecată unilateralitate în rezolvirea chestiilor cu obiectiv complex.

Dar amândouă aceste ultime legi pare că au fost făcute de avocați și iarăși explicabil este, ca ei să se fi preocupat în primul și mai de seamă rând de natura juridică a apelor, adică de proprietatea râurilor.

Cum în materie de ape, această chestie este foarte controversată, unii precum ați văzut, au rezolvat-o într'un sens și ceilalți într'altul.

In privința proprietăților râurilor există 3 concepții:
una *comunistă* care atribue proprietatea râurilor tuturor sau nimănuia — res nullius.
alta *riveranistă* care consideră proprietatea râurilor, a riveranilor

şi a 3-a *domenială* care declară râurile ca bunuri ale domeniului public.

Mi-ar fi cu neputinţă — ca în cadrul expunerii ce-am enunţat — să intru în amănuntele unei asemenea chestii ce-ar comporta o prea lungă desvoltare.

Privind-o numai din punct de vedere al utilităţii practice. în raport cu interesele agricole, industriale, comerciale, sanitare, de siguranţă publică, e preferabil sistemul domenial, celorlalte sisteme pentrucă corespunde tuturor năzuinţelor ce societatea modernă îşi pune în varietatea foloaselor dela ape.

In definitiv, când râurile mici fac pe cele mari, iar când este vorba de dezastre, pe cele mici nu le întrec cele mari şi între toate este aşa de strânsă legătură, nu mai văd greutatea în alegere.

Totuşi legea actuală este riveranistă cu tendinţe însă de domenialitate.

Nu cred că legiuitorul a făcut-o dintr'o convingere bazată pe examinarea tuturor factorilor determinanţi din zilele noastre ci mai de grabă că codul civil care este scheletul legii, este şi el riveranist sau că s'o fi temut de prea multele sarcini ce altfel şi-ar fi luat statul deodată, ori că actualul Prim-ministru o fi ţinut la paternitatea proectului său din 1898 şi acela tot riveranist şi dacă mai vreţi poate pentrucă legea votată cu 3 ani mai înainte de un alt partid politic era domenială.

Dar deşi riveranistă, totuşi legea a declarat deocamdată de domeniu public 10 ape, nici pe cele mai mari, nici cele mai folosite sau susceptibile de folosire, ci pe cele alese la 1832 de regulamentul organic.

Se înţelege că sub această formă neisprăvită, trecerea treptată a râurilor în domeniu public, cum desigur are să se întâmple cu Mureşul. Someşul, Prahova, Buzău, R. Sărat cari acum nu sunt publice (dar în schimb sunt Lotrul şi Moldova) n'are să întârzie dar o să fie obiect de continuă gâlceavă între Stat şi vechii riverani.

Legea din 1921, privise problema mai cu curaj şi o rezolvise odată pentru totdeauna, declarând toate apele şi albiile de domeniu public căci apropiatul viitor al acestuia va fi.

A 2-a caracteristică. In dorinţa de a nu avea nici un amestec cu orice alte legiuiri şi ca măsură logică şi imediată că nefolosirea de până acum a apelor, s'ar datora lipsei de lucrări de artă în cursul lor, legea apelor are ca obiect de legiferare elementele ce compun râul şi anume : apa, albia şi ţărmurile. Aceasta este în discordanţă cu concluziunile la cari am ajuns noi, anume că bazinul unui râu este o formaţiune mai complexă ce depăşeşte limitele malurilor şi se întinde pe o zonă mult mai largă.

Că prin art. 33 a lăsat ca terenurile expuse surpăturilor şi în cazul captărilor pentru alimentarea publică cu apă, anume zone de protecţie să fie cultivate după sistemul propus de autoritatea competentă, n'a făcut altceva decât să scape uşor pe unii de o răspundere şi s'o arunce în spinarea altora cari de mult strigă : nu mai putem !

Realitatea aceasta este.

In lupta ce am dat şi dăm continuu pentru conservarea pădurilor ţării tocmai în regiuni unde existenţa lor este mai imperios cerută, sforţările noastre s'au frânt ; aveam deci nevoie de un ajutor.

Legea noastră silvică din 1910, nu este archaică, dar în orice caz fiind dinaintea frământărilor răsboiului după care toate mentalităţile sunt revoluţionate a rămas în urmă şi are câteva lacune.

In această direcţie a apelor, îi lipsea :

1. Un serviciu de corecţiune al torenţilor.

2. Legea precisă de expropiere a terenurilor neproductive şi a zonelor de protecţie şi

3. Modalităţile de procurarea fondurilor pentru executarea lucrărilor.

Toate acestea sunt în mod fericit rezolvite de actuala lege a apelor. Să le examinăm pe fiecare.

1. *Serviciul Corecţiunii torenţilor.*

Intrucât legea apelor supune prescripţiilor ei şi a regulamentului „în genere orice lucrări sau folosinţe cari ar influenţa regimul apei, modificând calitatea, debitul, scurgerea sau albia naturală" iar ceea ce numim noi „corecţiunea torenţilor" sunt tocmai asemenea lucrări technico-silvice necesare a se executa în zona de deliberare a râurilor, înseamnă că acest serviciu funcţionând la Casa Pădurilor devine pe $^1/_2$ din lucrări subordonat regimului apelor din M. L. P. după cum aceasta, la rându-i se supune în ce priveşte cultura bazinelor de recepţie, regimului silvic.

Să credem că aşa se va lucra mai solid şi mai cu spor, înseamnă să nu ne cunoaştem obiceiurile ţării. De sigur că barajele vor fi înlăturate de ape, pentrucă nu s'au făcut la timp ori în suficientă întindere reîmpăduririle din bazinele de recepţie, iar împăduririle nu se vor executa, pentrucă în prealabil n'a fost asigurată fixarea terenului prin lucrări de artă ? !

Serviciu de corecţiunea torenţilor acum, nu avem la Casa Pădurilor. Unul înfiinţat la 1889, după 7 ani de funcţionare, a fost desfiinţat fără să fi lăsat urme de existenţa lui, pentrucă considerat ca o anexă a serviciului plantaţiilor. Nu se putea lucra mai mult la el decât la cel principal şi acela sterp din lipsa de fonduri.

Lucrări însă de corecţiunea torenţilor avem câteva începuturi pe V. Prahovei şi dela Unguri moştenim unele executări ce pot constitui — la noi în ţară unde n'avem altele — exemple de urmat. Şi pe acestea însă le ameninţă ruina completă a 7 ani de neîntreţinere.

2. *Legea de expropriere.*

In aproape unanimitatea cazurilor, măsurile de amenajare a unui curs de apă se întind pe mai multe proprietăţi şi deci lucrările trebue să se execute în ansamblu.

Codul nostru silvic, întocmit sub imperiul vechei constituţii, respectă cu sfinţenie inviolabilitatea proprietăţii. Chiar în cazul creerii pădurilor de protecţie, prevede împădurirea pe locuri neproductive, *pe cari le-ar cumpăra* (art. 8 b).

Prin legea de reformă agrară însă, şi în raport cu modificările postbelice ale constituţiei se prevede pe lângă atâtea feluri de exproprieri şi exproprierea terenurilor neproductive (art. 14). în scop de a se împăduri de comună sau stat.

De unde însă în aceşti 5 ani cari s'au scurs toate formele pentru expropriere şi în mare parte şi pentru împroprietărirea a:

4.200.000 ha. cultură
975.000 ha. fâneţi, islazuri, păduri
600.000 ha. păduri

adică 6.000.000 (? !) ha. total *s'au îndeplinit*, pentrucă pe lângă toate nevoile de ordin social, economic, hotărâtoare a fost şi demagogia politică, din terenurile neproductive pentru împădurire măcar ca compensaţie pentru o parte din cele 600.000 ha. păduri defrişate, nu s'a expropriat *nici un ha.*

Dar curentul de expropriere al vremurilor noi, constitue un piedestal solid pentru legea apelor şi-i dă putinţa să prevadă (art. 36 şi 37) exproprierea fondului şi a folosinţelor de utilitate publică în ce priveşte în primul rând regularea cursurilor de apă şi a torenţilor, apărări contra inundaţiilor etc.

De aceste dispoziţiuni cari complectează codul silvic, ar trebui să ne grăbim a profita cât mai mult, în interesul unei mai repezi începeri de activitate spornică.

3. *Procurarea fondurilor.*

Pentru corectarea torenţilor şi normalizarea cursurilor de apă ne trebue timp şi bani. Timp, poate mai mult decât a fost necesar pentru producerea răului, iar bani — desigur — mai puţini decât dă statul anual pentru sinistraţi şi repararea stricăciunilor.

Spre deosebire de concepţia veche în care Statul îşi lua pe seamă executarea tuturor lucrărilor de utilitate publică — dar nu le putea face toate — şi ca o inovaţie comună a tuturor legilor noi ce folosesc avuţiile naturale, acum dispune constituirea de *sindicate de proprietari*, cari să execute lucrările de interes obştesc ce îi privesc, iar statul să contribue cu cota parte de cheltueli în măsura în care este şi el părtaş în sindicat ca proprietar riveran. Ajutorul statului nu depăşeşte garantarea împrumuturilor sindicatului sau acordarea de subvenţiuni pentru lucrările neremuneratorii sau deficitare, dar executate tot în interes obştesc.

In rezumat, actuala lege a apelor, fiind o compilare într'una singură a tuturor legiferărilor ce până acum erau repartizate la servicii, a devenit catehismul apelor şi are şi dispoziţiuni de progres dar şi de regres, cum era natural să se întâmple adunând şi vechi şi noi şi necoordonându-le suficient cu nevoile vremii.

Ce-am fi vrut noi să cuprindă o lege a apelor ?

Deşi venind de pe o cale poate prea lungă, reese acum lămurită concluzia că o lege a regimului apelor, întocmită în vederea normalizării cursurilor, pentru o largă folosire a apelor, trebue să cuprindă dispoziţiuni cari să se întindă neapărat asupra întreg bazinului unui râu.

Şi cum în ţara noastră nu ne găsim cu apele într'un stadiu de posibilă folosire, fără prealabile lucrări, ci din contră într'o stare de accentuat dezechilibru, care în cea mai mare parte prin lucrări silvice se corectează conlucrarea inginerului silvic, nu poate fi înlăturată.

De aceea în țările care și-au făcut o reputație din corectarea cursurilor și utilizarea apelor — Franța, Belgia, Elveția, — *legea apelor și pădurilor una este ministrul apelor și pădurilor unul este,* iar din conducerea lucrărilor, specialistul silvic, nu lipsește.

Dar la noi unde prea adesea realizările nu se aștern pe urma principiilor teoretice și unde se ignorează origina desfășurării evenimentelor catastrofale din jurul nostru, legile noi se fac tot pe baza vechilor raporturi între ape și păduri.

Acum însă când este aproape să se înceapă executarea proectelor mari și importante, dar în aceeaș măsură costisitoare, este nevoe să nu mai rătăcim în discuția unor chestii pentru cari faptele și-au luat mai de mult sarcina să demonstreze acordul perfect între spiritele de bună credință, este timpul ca și în această ramură să se părăsească compromisiile și calea tatonărilor și să se intre pe calea adaptării mijloacelor reușite în situații similare, și este necesar să se pătrundă toți interesații de adevărul că regularea regimului apelor, nu este numai o chestie de grămădire de lucrări de artă în cursul lor.

Noi am fi vrut ca legea apelor, ascultând de glasul noilor nevoi ale vremii, să tindă spre conlucrarea comună a tuturor activităților fărămițite și nespornice de până acum, să tindă spre creearea unui serviciu, direcție, minister — indiferent cum i-o zice — care să se preocupe de tot ceea ce este așa de vast dar în așa de strânsă legătură cu apele și pădurile.

Când preocuparea acelei administrații s'ar întinde peste 7.000.000 ha. păduri, peste 1.000.000 ha. terenuri neproductive din regiunea inundabilă a Dunării, peste alt 1.000.000 ha. terenuri neproductive în luncile celorlalte râuri din țară, peste cel puțin 2.000.000 ha. terenuri pentru creearea pădurilor noi de protecție, iar printr'o lămurire perfectă a mijloacelor de lucru, s'ar asigura normalizarea cursurilor de apă și a folosințelor derivate, o asemenea osteneală n'ar fi zadarnică.

Am scăpa astfel de obiceiurile hrăpărețe ale atot puternicilor și am evita lupta ce dăm mereu cu alte servicii pentru stăpânirea terenurilor necontestat forestiere și din cari totuși pădurea ese mereu învinsă.

Dreptatea sigur că are să ne vină, dar n'am vrea, pentru binele ce dorim ţării noastre, să ne vină prea târziu.

In ultimul congres al A. G. I. R. dela Chişinău, în Sept. 1925, s'a discutat şi chestia regimului apelor. Vă citesc moţiunea votată nu pentrucă am încredere în repedea ei realizare, ci pentrucă exprimă o credinţă care ne bucură că-şi face loc tocmai în rândurile celor ce deţin în mâinile lor, soarta apelor şi pădurilor din ţara noastră. Iat o:

„Regimul regulat al apelor este asigurat numai prin starea
„împădurită a bazinelor de recepţie a râurilor şi a malurilor lor.
„In consecinţă, toate lucrările ce au de scop utilizarea intensă
„a apelor să nu se mărginească numai la înlăturarea efectelor
„cari sunt: eroziuni, alunecări, debite variabile, inundaţiuni etc.
„ci să se extindă în acelaş timp asupra cauzelor cari sunt: des-
„păduririle. Legătura întinsă ce există între ape şi păduri, impune
„crearea unei direcţii specială a apelor şi pădurilor".

* * *

Până la noi modificări ale legii, o să ne conducem, cine poate şti câtă vreme — de actuala lege, aşa cum este.

Zadarnic dar a-şi fi relevat istoricul legiuirii apelor sau cum am vrea să fie acea lege în viitor, dacă înainte de terminare, n'aşi preciza ce atribuţii s'au acordat serviciului silvic, ori reprezentanţilor ei prin legea actuală, ca să ştim ce avem de făcut în prezent. Iată ce ne acordă legea:

1°. Agenţii silvici printre ceilalţi ofiţeri de poliţie judiciară *constată infracţiunile la dispoziţiile* legii apelor. — art. 95.

2°. Serviciul silvic, ca autoritate competentă, îşi dă avizul asupra culturilor depe terenurile erosive şi depe zonele de protecţie al captărilor de apă. — art. 33.

3°. Printre membrii de drept ai consiliului. Superior al apelor este şi Ad-torul C. Pădurilor, care s'a întâmplat acum să fie inginer silvic; altfel, din 4 membri de drept.
5 membri delegaţi
şi 5 membri numiţi
adică total 14, nu este nici un specialist silvic.

Acum când cunoaştem concepţia legiuitorului asupra obiectului legiferat, când cunoaştem tendinţa de restrângere a câmpului de activitate numai la apa, albia şi ţărmul râului, nu este de mirare că în compunerea consiliului Superior al apelor intră generali, avocaţi, agronomi, mulţi ingineri hydrologi iar ingineri silvici nici unul.

Printre alte nume ilustre, istoricul silviculturii franceze stabileşte acordul perfect ce-a existat între ea şi 2 ingineri technici, ajunşi 2 glorii mondiale, numai pentrucă, unul din ei Surell — a înţeles şi explicat cel dintâi că prezenţa pădurilor împiedică formarea torenţilor iar cel de al doilea — Bremontier un simplu dar îndrăsneţ observator, că pădurea este cea mai bună armătură pentru fixarea nisipurilor sburătoare.

Ca fanatici iubitori ai pădurilor, ne-am bucura ori de unde le-ar veni binele şi am dori să inscrim şi noi în istoricul silviculturii române numele celebru al acelui ne-silvic din cei 14 ai consiliului sup. al apelor care ar bine merita.

4⁰. Din râurile cari nu aparţin statului, Casa Pădurilor ca proprietară a $^1/_2$ sau întreaga albie a râului, după cum proprietatea sa se întinde numai pe un mal sau pe amândouă, are voe să ia pentru trebuinţele sale: nămol, nisip, pietriş, ghiaţă, trestie, papură şi stuf.—art. 24.

Are voe să şi vândă aceste produse, plătind taxa pentru fondul apelor, dar să le şi dea gratis pentru lucrări de utilitate publică din anume locuri fixate de serviciul apelor, primind numai despăgubiri pentru daune real constatate. — (art. 25).

Tot din locuri anume stabilite şi cu indemnizare, riveranii sunt obligaţi să dea neriveranilor, pentru trebuinţele lor proprii nisip şi pietriş (art. 26).

5⁰ Cam la atât s'ar fi redus dreptul sau amestecul C. P. şi al agenţilor săi, la ape după actuala lege, dacă o altă lege mai infailibilă de cât aceasta omenească, vor fi distribuit mai corect atribuţiunile.

După legea regimului apelor, aparţin statului: *a)* albiile celor 10 râuri declarate deocamdată publice şi anume:

Jiul, Oltul, Lotrul, Argeşul, Dâmboviţa, Ialomiţa, Siretul, Moldova, Bistriţa şi Prutul.

b) Insulele din albia acestor râuri.

c) Ţărmurile mării şi ale râurilor ce formează frontiera.

Nici aici n'am avea vreun amestec, dar am spus mai înainte că toate formaţiunile aluvionare, din cursul inferior al râurilor apar cu un seminţiş de salcie şi plop pe ele şi în această stare— ca pădure a statului — deşi legea nu precizează, se administrează de C. P. Nu este aceasta o dispoziţie nouă care să aibă nevoe de vre-o lămurire, n'a intrat în vigoare numai de 2 ani de când a luat fiinţă legea, ci are origina în Regulamentul organic şi s'a perpetuat dela 1865 prin codul civil.

Totuşi pentrucă tot de atunci, datorit principiului riveranist ce a stat continuu la baza tuturor legiferărilor din ţara noastră s'a dat proprietarului riveran:

1. Aluviunile dela mal la toate râurile, afară de cele de frontieră,
2. Chiar cele dinăuntrul albiei când râul nu este navigabi!
3. Avulsiunile (rupturile)
4. Terenurile părăsite de ape
5. Vechea albie a râurilor, este uşor de înţeles cum aceşti riverani, obicinuiţi să beneficieze de atâtea ocazii de câştig a terenurilor din râuri şi mai obicinuiţi şi cu pierderea proceselor de către stat, nu cedează aşa uşor statului—măcar în 2 cazuri când are şi el săracul dreptul (aluviunile râurilor de frontieră şi insulele din cele 10 râuri publice) ci sunt mereu trataţi să confunne formarea insulelor cu vreunul din numeroasele cazuri de aluviuni ce le sunt favorabile.

Sunt privilegiaţi în această privinţă şi de faptul că toate insulele din râuri, manifestă o tendinţă grăbită de alipire la mal.

De aci, interesul pentru noi de a pune stăpânire pe ele la vreme, adică înainte de alipire sau de stăpânire de către riveran nici măcar 1 an, ca să nu invoace posesia.

In realitate lucrurile nu se petrec chiar aşa, căci în aşteptarea formării pădurii, care îi permanentizează durata şi implică în acelaş timp intervenţia noastră — ca silvici — uneori chiar până să se ia cunoştinţă de ele, răspândite cum sunt în tot lungul albiei, trece vreme, totdeauna în avantajul riveranului, căruia urmează atunci să i se dovedească:

1. Că nu-i aluviune dela mal ci din interior, deci insulă.
2. Că nu-i avulsiune.
2 Că riveranul n'are posesia.

Dar când aşa de multe, variate şi mai ales însemnate sunt chestiile pădurăreşti ce se leagă de aceea a apelor, cu acestea să se ocupe inginerul silvic?

Da, pentrucă atât ne acordă legea şi cea mai importantă atribuţie mai mult o luăm de cât ne-o dă.

Dar eu vreau să dovedesc că aceste formaţiuni aluvionare nu reprezintă suprafeţe mici şi nici mică nu le este importanţa. Toate zăvoaele pe cari le are statul pe marginea râurilor sunt datorite aceloraş formaţiuni, depe vremea când el, stăpân pe multe moşii, stăpânea şi malul râurilor. După ultima statistică statul posedă 63.000 ha, iar particularii trebue să mai aibă pe atâta.

După lege, malurile tuturor râurilor sunt ale riveranilor şi ei n'au altă obligaţie de cât să lase o zonă de circulaţie şi tragere la edec de 10 m. la râurile navigabile şi de 6 m. la cele plutitoare.

Dându-ne doar seama că dealungul tuturor râurilor,pentru orice nevoi şi lucrări necesare plutirii buştenilor, navigaţiunii, corecţiunii sau ameliorării râurilor, asigurare contra inundaţiilor captări, băi, construcţii, depozite de materiale şi câte alte necesităţi viitoare, pe cari depe acum nici nu le putem bănui, Statul nu şi-a rezervat — afară de zăvoaele proprietate — nici un petec de pământ, pentrucă aşa a înţeles să facă exproprierea şi că singura nădejde de a avea unele puncte de stăpânire pe ţărmuri este numai în aceste insule cu manifestă tendinţă de alipire la maluri, numai aşa putem înţelege importanţa ce trebuie acordată acestei chestiuni.

Deşi legea apelor consideră vegetaţia lemnoasă depe marginea apelor ca piedici pentru acces şi construcţii, totuşi nimic mai bine ca păduriile nu fixează şi aici malurile, nimic mai bine de cât ele nu sunt menite să întărească şi păzească, terenurile cele mai năpăstuite de ravagiu.

De aceea zona de pădure de 50m lăţime pe fiecare mal se consideră supusă regimului silvic.

Vremea care toate desăvârşeşte *nu se poate* să nu aducă şi în această chestie a apelor şi pădurilor, schimbări : *nu se poate* să se înlăture pentru mult, conlucrarea cu o lume dornică de fapte şi într'un domeniu cunoscut, *nu se poate* să nu se instăpânească o unanimitate de sădire între toţi cei de bună credinţă că: „este preferabil să previi, decât să reprimi".

P. Ioan

PROPRIETARII DE PĂDURI ŞI LEGISLAŢIA SILVICA

Cât timp omul a putut să-şi satisfacă cu prisosinţă nevoile lui restrânse în lemn, nu a putut fi vorba de o ştiinţă silvică şi nici de restricţiuni în privinţa dreptului de proprietate asupra pădurei.

Când însă lemnul a fost cerut în mare cantitate din cauza multiplelor şi variatelor lui întrebuinţări, când s'a observat că prin exploatarea în mod liber s'ar putea ajunge la un moment dat ca materialul existent să nu mai fie suficient nici pentru satisfacerea trebuinţelor imediate, s'a dat alarma şi atunci apare, pe deoparte o ştiinţă a culturei pădurei pentru înlocuirea pădurei dispărute, iar pe dealtăparte a început a se lua măsur pentru reglementarea exploatărei.

Individul însă obişnuit să folosească acest bun în toată libertatea, nu a privit cu ochi buni această regulamentare a folosinţei şi a primit cu foarte multă greutate restricţiunile impuse prin legi.

Deaceia legislaţiile silvice de pretutindeni, ca şi la noi în ţară, apar după o sângeroasă luptă dintre interesul individului care cerea o cât mai largă folosinţă a lemnului şi interesul colectivităţii care se manifesta printr'o deosebită atenţiune pentru conservarea într'o măsură cât mai întinsă a terenului de producţiune forestieră.

Din această luptă în care şampionii sunt de o parte individul, luat în parte, iar de altă parte statul, deţinătorul interesului şi ordinei publice, cel dintâi a trebuit să cedeze, fără însă ca interesul lui să fi fost vreodată neglijat.

Astfel apar restricţiunile dreptului de proprietate, acesta ne mai corespunzând formulei dreptului roman: Jus utendi, fruendi et abutendi ci luând forma unei adevărate funcţiuni sociale.

Ceiace importă, este măsura în care individul a cedat interesului public, cu alte cuvinte, evolutiv, cum apare proprietatea forestieră ca o funcţiune socială.

In România, până la sfârşitul primei jumătăţi a secolului trecut, orice proprietar de pădure era liber să-şi folosească bunul după plac.

La 1847 apare în ţara românească legea prin care se oprea tăerea pădurilor mânăstireşti.

Această lege, riguroasă la prima vedere, cuprindea o dispoziţie care a dat posibilitatea de a se înlătura principiul salutar, prevăzând că „la întâmplarea de vreo trebuinţă publică de lemn din acele păduri, aceasta se va putea întâmpina prin înţelegerea chiriarhului Eparhiei cu logofătul dreptăţii şi prin deslegare domnească.

In Moldova, la 1843 apare legea pentru cruţarea pădurilor având de obiect numai pădurile mânăstireşti şi deşi bine inspirată nu putea fi aplicată pentru că nu exista un personal bine pregătit care să o aplice.

Putem spune dar că legislaţia noastră silvică începe cu codul silvic din 1881, în alcătuirea căruia legiuitorul de atunci s'a inspirat din codul forestier francez din 1827, modificat posterior în anii 1837, 1859 şi 1906

Iată ce cuprindea art. 1 din Codul forestier francez : Sont soumis au regime forestier et administrés conformément aux dispositions de la presente loi:

1. Les bois et forêts du domaine de l'Etats
2. Qui sont posedés à titre d'apanage et de majorats reversible a l'Etats.
3. Les bois et forêts des communnes et des sections de communnes.
4. Ceux des Etablissements publics.
5. Les bois et forêts dans lequels l'Etat, les communnes ou les Etablissements publics ont des droits de proprieté indivis avec des particuliers.

Dispoziţiile acestui articol trec în codul silvic român dela 1881 sub forma următoare :

Sunt supuse regimului silvic şi se vor administra conform legei de faţă :

1. Pădurile ce aparţin domeniului statului şi comunelor.
2. Pădurile stabilimentelor publice, ale comunităţilor şi ale bisericilor de mir.
3. Pădurile statului şi ale celorlalte persoane juridice care sunt în coproprietate cu particularii şi numai pe cât timp se află în indiviziune.

Afară de acestea mai sunt supuse regimulni silvic cum o spune art. 11, pădurile situate pe vârfurile şi coastele munţilor pe dealurile regiunilor muntoase, precum şi acelea care ar putea servi în acele regiuni muntoase ca apărare a căilor ferate şi a şoselelor.

Art. 13, din această lege enumără o altă serie de păduri cari nu pot fi defrişate din cauza naturii terenului sau situaţiei sale speciale.

Aşa dar de unde la început orice proprietar era liber să exploateze pădurea cum voia, am văzut că mai întâi se restrânge libertatea în ceeace priveşte pădurile mânăstireşti şi în urmă apare în Codul Silvic din 1881 ideia supunerii la regimul silvic aşa cum a înţeles-o şi legiuitorul din 1910, ca un complex de dispoziţiuni prevăzute prin lege care au de scop regulamentarea exploatării pădurilor, fixarea epocei când vor trebui să se facă împăduririle, oprirea defrişărilor, afară de anumite cazuri, luarea măsurilor de poliţie şi de pază a pădurilor, enumerarea penalităţilor de aplicat pentru abaterile dela lege şi în fine urmărirea delictelor şi contravenţiunilor.

Legiuitorul din 1881 însă oprea defrişările numai pentru pădurile supuse regimului silvic şi cele special enumărate care fac imposibilă defrişarea din cauza naturii solului.

Afară de pădurile enumărate de art. 11 cultura şi tăerea pădurilor particularilor nu sunt supuse la nici o restricţiune, o spune art. 17 din vechiul cod.

In 1885 prin regulamentul pentru aplicarea art. 3, 7, 11, 12, 13 şi 17 din Codul Silvic se arată supuse regimului silvic:

1. Toate pădurile fără excepţiune aparţinând statului, comunelor, stabilimentelor publice, comunităţilor şi bisericilor de mir, iar din pădurile particulare:

a) Acele care sunt în indiviziune cu statul sau *cu vreuna din persoanele iuridice notate mai sus.*

b) Acele care se supun acestui regim după cererea proprietarului.

c) Cele situate pe vârfurile şi coastele munţilor, pe dealurile regiunilor muntoase, precum şi acele care ar putea servi în acele regiuni muntoase ca apărarea căilor ferate sau a şoselelor.

In acelaş timp în acest regulament se interzicea defrişarea pădurilor chiar nesupuse regimului silvic care se vor constata trebuincioase:

a) pentru protejarea zăgazurilor şi a malurilor sau a pământului în contra rupertilor, mâncăturilor şi a înăpădirei nisipurilor, *b*) pentru menţinerea cursului regulat al apelor şi conservarea isvoarelor, *c*) pentru apărarea teritoriului în părţile de frunțarii şi a oraşelor ce se vor determina printr'un regulament de administraţie publică după avizul Ministerului de Război.

Din cele ce preced rezultă că tendinţa a fost să se supună pădurile ţării la o administraţie specială în măsura în care un interes general bine precizat cerea individului proprietar sacrificii în ceeace priveşte folosinţa pădurii.

In acest sens şi cu un caracter mai general apare în codul silvic din 1910 o supunere la regimul silvic impusă de natura proprietarului şi o alta impusă de natura terenului.

Prima categorie de păduri sunt acelea cuprinse în art. 1 alin. a, b, c şi d, iar a doua categorie de păduri sunt cuprinse în art. 1 alin. e, f, g şi h.

Printre restricţiunile şi obligaţiunile impuse de codul silvic din 1910, spre deosebire de cel din 1881, este şi acela care impune persoanelor juridice să exploateze pădurile, proprietatea lor, după un amenajament iar particularii să-şi exploateze pădurile după amenajament sau regulament de exploatare.

Această dispoziţie e foarte importantă şi constată o diferenţă de tratament. Pe când în amenajament perioada de exploatare e foarte mare şi corespunde numărului anilor revoluţiei, în regulamentul de exploatare perioada de exploatare e foarte mică şi implică o perioadă de aşteptare. Aceasta înseamnă că proprietarul impus să-şi exploateze pădurea după un amenajament, va trebui să exploateze anual şi în mod continuu aceiaşi cantitate de material lemnos pe când proprietarul cu facultatea de a-şi putea exploata pădurea după un regulament de exploatare, o va exploata într'un număr mic de ani după care va aştepta refacerea pădurii.

Amenajamentul prevăzând obligaţia de a exploata în mod continuu o pădure impune sacrificii foarte mari şi presupune suprafeţe întinse. Cu drept cuvânt nu se putea impune unui proprietar particular să exploateze pădurea sa dupe un amenajament care ar dispune să taie pădurea în 100 de ani cerându-i astfel sacrificiul prea mare de a împărţii venitul proprietăţii sale la un număr atât de mare de ani. Şi dacă e adevărat că la elaborarea codului silvic a trebuit să se ţină seamă de durata existenţii proprietarului şi de posibilitatea de sacrificii în administrarea averii sale, sunt de acord cu legiuitorul din 1910 in enumerarea proprietarilor dela art. 1 alin. a, b, c, d, rămânând să fac rezerve asupra redacţiunii şi înţelesului cuvintelor „şi ale ori căror persoane juridice" din art. 1 alin. b Cod Silvic.

Intrebarea care se pune este următoarea: Care persoane juridice sunt vizate de codul silvic în art. 1 alin. b şi deci care persoane juridice sunt obligate la amenajament?

In legătură cu această întrebare va trebui să facem o mică digresiune pentru a fixa înţelesul noţiunii persoană juridică.

Dela început trebue să ştim că se întrebuinţează cuvintele persoană morală, persoană juridică sau persoană civilă cu absolut acelaş înţeles, prin urmare nu va fi eroare dacă vom întrebuinţa oricare din aceste expresiuni; cea mai des întrebuinţată însă este persoană juridică.

Inţelesul juridic al cuvântului persoană corespunde în domeniul dreptului civil exact cu noţiunea de subiect de raporturi juridice, de fiinţă capabilă de drepturi şi obligaţiuni. In acest sens subiectul de raporturi juridice prin excelenţă este persoana fizică, omul, deci prima persoană juridică este individul persoana socială. Din cauză însă că trebuinţele omului odată cu progresul civilizaţiei s'au înmulţit şi puterile lui nu-i mai erau suficiente pentru satisfacerea lor s'a născut ideia de colaborare, de asociaţiune, de sinteză de puteri care a dat ca rezultat o altă persoană juridică, aceasta fiind sau o reunire de indivizi sau un fond cu scop bine definit. Acest nou fel de persoană juridică este o reunire de energii individuale unite pentru satisfacerea intereselor acestora, alcătuesc aşezăminte, instituţiuni care prin puterea voinţelor care le-a pus în mişcare capătă o viaţă juridică, un patrimoniu distinct de al celor cari au colaborat la creaţiunea lui.

După o clasică diviziune, aceste persoane juridice se împar- în 1) persoane juridice de drept public şi 2) persoane juridice de drept privat. La rândul lor persoanele juridice de drept public sunt:

a) Statul, judeţele şi comunele.

b) Stabilimente publice care sunt emanaţiuni ale statului, judeţului sau comunei de ex. Universitatea, Casa Bisericii, Casa Şcoalelor, Academia Română, şi altele.

Persoanele juridice de drept privat sunt sau stabilimente de utilitate publică sau asociaţiuni de ordin privat, între particulari.

Stabilimentele de utilitate publică au menirea de a face servicii publice dar sunt fundate şi întreţinute de particulari de ex. Eforia Spitalelor Civile, Fundaţia Universitară Carol I. etc.

Ceeace caracterizează însă atât stabilimentele publice cât şi cele de utilitate publică este că în caz de desfiinţare întreg avutul lor trece în proprietatea statului.

Asociaţiunile de ordin privat, între particulari sunt societăţile civile şi comerciale de orice fel.

După cum vedem Statul este direct interesat şi exercită un control serios numai asupra persoanelor juridice de drept public şi stabilimentelor de utilitate publică. Acestea au fost prevăzute şi în Codul Silvic din 1881. Legiuirea silvică din 1910 însă dintr'un spirit de mai largă protecţiune precum şi din cauză că felul de exploatarea pădurilor moşneneşti şi distribuţia venitului lor dădea mult de gândit atunci ca şi acum dealtfel, a înfiinţat şi pentru obştiile de moşneni un regim special de exploatare şi administrarea averii lor.

Interesul şi scopul acestor proprietari confundându-se cu interesul şi scopul urmărit de Stat pe de o parte, iar pe de alta pentru că posedau întinse suprafeţe de păduri trebuiau ca acestea să fie supuse regimului silvic şi deci tuturor obligaţiunilor ce decurg din aceasta. Toate persoanele juridice cu excepţia obştiilor, obţineau acest caracter, până în Februarie 1924, din momentul în care puterea legiuitoare, parlamentul, le recunoştea acest caracter printr'o lege specială. Dela această dată, prin legea persoanelor juridice, recunoaşterea persoanelor juridice este atributul puterii judecătoreşti.

Societăţile comerciale sunt persoane juridice şi capătă acest caracter din momentul înfiinţării lor în condiţiunile Codului de Comerţ.

Dintre persoanele juridice ale codului de comerţ legiuitorul silvic din 1910 enumără numai societăţile anonime. Toate persoanele juridice enumărate la art. 1 alin. a şi b cred că sunt în spiritul şi economia legei silvice, pentrucă toate au o durată nelimitată sau destul de mare şi nu sunt în funcţie de existenţa unei persoane fizice; sunt create cu un scop bine definit şi dispun de capitaluri destul de mari pentru a putea suporta sacrificiile impuse de codul silvic.

Dacă legiuitorul ar fi înţeles să cuprindă în expresia „şi oricăror alte persoane juridice“ toate societăţile comerciale, cred că alta ar fi fost redacţiunea potrivită şi anume: Societăţile comerciale şi oricari alte persoane juridice, iar nu societăţile anonime şi etc.

Dacă am interpreta cu stricteţe litera legii, ar trebui să admitem, de exemplu, că şi societăţile în nume colectiv sunt puse alături de celelalte persoane juridice şi deci obligate a-şi exploata pădurile, proprietatea lor, după un amenajament, ceeace cred că ne-ar îndepărta de spiritul şi economia legii, care după cum am văzut, niciodată nu a neglijat interesul individului, persoană fizică.

Societăţile în nume colectiv au toate însuşirile persoanei fizice. Dealtfel chiar codul de comerţ deosibeşte societăţile anonime de cele în nume colectiv şi deosebirea e mare căci pe când societăţile anonime sunt asociaţiuni de capitaluri, societăţile în nume colectiv sunt asociaţiuni de persoane fizice.

Tovarăşii în societăţile în nume colectiv sunt responsibili nemărginit şi solidar faţă de cei de al treilea, pe când în societăţile anonime, întreaga responsabilitate o are capitalul societăţii care din această cauză trebuie să fie cât mai mare pentru a avea încrederea publicului.

Intr'o societate în nume colectiv ceeace face tăria asociaţiunei este tocmai încrederea reciprocă a asociaţilor, de obiciu cu capitaluri mici şi atunci care ar fi eficacitatea legii, dacă fugind de rigorile ei, pădurea trece foarte uşor în proprietatea unuia din asociaţi.

In acest caz poate nici nu ar mai fi supusă regimului silvic şi deci nici la amenajament. Nu cred că legiuitorul din 1910 să fi avut în minte sporirea numărului de vânzări de terenuri împădurite.

Cred că intenţiunea legiuitorului din 1910 a fost să se supună regimului silvic şi să oblige la continuitate de tăeri numai pădurile persoanelor juridice enumărate „şi ori care de acest fel“, redacţiune care se află şi în regulamentul codului silvic din 1885.

Că legiuitorul nu a fost bine inspirat în redacţiunea codului, ne dovedeşte vasta discuţiune la care a dat naştere în aplicarea legii, art. 35 şi 54 din Codul silvic.

In privinţa interpretării cuvântului omis din art. 35 jurisprudenţa s'a fixat în sensul că trebue înţeles enunciativ iar în ceeace priveşte aplicaţiunea art. 54 atât jurisprudenţa cât şi circulara Ministerului de Justiţie No. 5911/911 au recunoscut eroarea.

Dacă legiuirea noastră silvică din 1910, faţă de erorile şi mai ales cu evoluţia dreptului de proprietate mai corespunde timpului, aceasta este o întrebare la care voi răspunde ntr'un număr viitor.

Const. Dragu

CONTRIBUŢII
LA
PROBLEMA EXPORTULUI LEMNULUI DIN ROMÂNIA

Consiliul economic hotărîse într'o primă şedinţă noi taxe la export, cu începere dela 10 Martie 1926. In o altă şedinţă următoare s'a fixat definitiv taxele după care în urma aprobărei consiliului de Miniştri s'a publicat Decretul Regal No. 881 în M. O. No. 55 din 7 Marte, prevăzându-se noi taxe de export cu privire la materialul lemnos.

Dispoziţiunile aceste având de scop inlesnirea transportului traverselor de fag, prin noile taxe stabilite mai sus, a îngrijorat Direcţia generală a C. F. R.

In acest scop suntem informaţi că Direcţia generală C. F. R. ar fi intervenit printr'un memoriu amănunţit, arătând inconvenientele ce pot rezulta, în caz când nu se satisface complect trebuinţele interne, din cauza unui export a unei materii prime de care avem absolută nevoie. — In acesta ordine de idei ţinem util să menţionăm că d-l deputat Victor Moldovanu în şedinţa Camerei din 6/III a. c. a făcut mai multe întrebări D-lui Ministru al Industriei, arătând pericolul eminent al exportului nelimitat al traverselor de fag. Chestiunea exportului traverselor şi a cherestelei în ce priveşte măsurile luate de a se reduce în mod simţitor taxele de export, interesând atât pe proprietarii de păduri cât şi pe fabricanţii de cherestea inclusiv Direcţia C. F. R. reproducem mai jos noile taxe publicate în M. O. No. 55 din 7 Martie a. c. cât şi referatul subsemnatului, adresat Ministerului de Finanţe, publicat în buletinul economic *„Import şi Export“* No. 8/926.

Art. I. Se aprobă, potrivit legii promulgată prin înaltul decret regal No. 4.061 din 6 Octomvrie 1920, următoarele taxe de export la mărfurile specificate mai jos:

Trunchi de brad cu peste 22 centimetri grosime la mijloc şi peste 3 metri lungime	m. c. lei	300
Lemne de mine (rotunde) de brad şi trunchi de brad cu grosimea la mijloc de 10—22 centimetri şi lungimea de 2 metri	„ „	50
Lemn reşinos pentru celuloză, rotund sau crăpat, până la o lungime de 1,25 m.	vagonul „	150
Cherestea de brad (scânduri, laţi, şipci, dulapi, căpriori grinzi):		
a) dela 1—3 jum. metri lungime inclusiv.	m. c. lei	35
b) peste 3 jum. metri lungime	„ „ „	75
Cioplitură de brad cioplită pe ori câte feţe	„ „ „	65
Rămăşiţe de brad şi spărturi din albeţe scurtate dela 20 c. m. până la 1,20 metri în legături	vagonul „	200
Lăturoaie din lemn din care nu se pot confecţiona scânduri	„ „	500
Cioplitură de fag până la o grosime maximă de 25 c. m. diametru la mijloc (mai groase rămân ca şi trunchiurile de fag prohibite la export	„ „	200
Cherestea şi doage de fag fie în stare naturală fie aburat	m. c. lei	20
Laţi de fag	„ „ „	15
Traverse de fag	vagonul „	300
Lemne de foc, de fag şi şleau	„ „	300
Cherestea de stejar (scânduri netivite bulsuri, scânduri tivite, frize, lame, lambriuri. dulapi-platouri, feuiete	„ „	8.000

Trunchiuri de stejar ca şi orice fel de grinzi şi ciopliturl pentru construcţii rămân prohibite la export.

Doage de stejar	vag.	lei	10.000
Butoaie de stejar	dal. de doagă	„	2
Mobilă de stejar sau de orice esenţă lemnoasă, complet confecţionată fie şi vopsită, lustruită, cu sau fără placaj, tapetată, montată şi cu alte materii (cu excepţia metalelor nobile)	100 kg.	„	2
Uşi şi ferestre de stejar, ramele lor, complet confecţionate (încheiate), fie şi vopsite, lustruite	100 kg.	lei	2

La traversele de stejar se menţine starea actuală:

Lemnele de foc de cer amestecat, şi lemne de foc din alte esenţe de stejar de 4 m. lungime şi cu un diametru sub 20 cm.	vagonul	lei	4.000

Taxele se vor percepe în valută forte, devize sau numerar ale aceleiaşi valute, iar baza calculului va fi lira sterlină la care se va raporta orice valută forte admisă la plată.

Toate aceste mărfuri sunt scutite de taxa de comision.

Dispoziţiunile din prezentul decret intră în vigoare cu începere dela 10 Martie 1926.

Mărfuri pentru cari taxele se precep în lire engleze

	Taxa vamală de export			
	Lire engleze	Silingi	Penny	
Trunchiuri de brad cu peste 22 cm. grosime la mijloc şi cu peste 3 metri lungime	6	—	—	vagonul 10.000 kgr. socotit de 20 m.c
Lemne de mine (rotunde) de brad şi trunchi de brad, având grosime la mijloc dela 10—22 cm. şi lungime de 2 m.	1	—	—	idem
Lemn răşinos pentru celuloză fie rotund sau crăpat până la o lungime de 1,25 metri	—	3	—	vagonul 10.000 kg.
Cherestea de brad, (scânduri laţi, şipci, dulapi, căpriori, grinzi):				

	Lire engleze	Silingi	Penny	
a) dela 1—$3^1/_2$ m. lungime inclusiv	—	14	—	vagonul 10.000 kg socotit 20 m. c.
b) peste $3^1/_2$ m. lungime	1	10	—	
Cioplitură de brad cioplită pe oricâte fețe	1	6	—	„
Rămășițe de brad și spărturi și albețe, scurtate dela 20 cm.—1,20 m. în legături	—	4	—	vagonul 10.000 kg
Lăturoaie din lemn din care nu se pot confecționa scânduri	—	10	—	„
Cioplitură de fag până la o grosime maximă de 25 mc. în diametru la mijloc	—	4	—	„
Nota. — Cioplitura mai groasă de 25 cm. în diametru la mijloc și trunchiurile de fag	Prohibit			
Cherestea și doage de fag, fie în stare naturală, fie aburat	—	6	—	vagonul 10.000 kgr. socot. 14 m³
Lați de fag	—	4	—	idem
Traverse de fag	—	6	—	vagonul 10.000 kgr.
Lemnele de foc de fag și șleau	—	6	—	idem
Cherestea de stejar (scânduri netivite, bulșuri scânduri tivite frize, lame, lambriuri, dulapi, platouri, feuiete)	—	8	—	idem
Trunchiuri de stejar și orice fel de grinzi și cioplituri pentru construcții	Prohibite			
Doage de stejar	10	—	—	vagonul 10 000 kgr.
Lemne de foc de cer amestecate și lemne de foc din altă esență de stejar, de 1 metru lungime și cu un diametru de sub 20 centimetri.	4	—	—	„

Propuneri pentru limitarea exportului cherestelei și prohibirea stejarului

Delegația economică a guvernului discutând reducerea taxelor de export a lemnului a admis o reducere din taxele actuale pentru lemnul rotund și ecarisat. Pentru cheresteaua de brad 30% și pentru stejar 40%.

Nouile taxe au şi fost stabilite în urma calculelor făcute de comun acord de ministerele de finanţe şi de industrie.

Ca membru specialist în Comisia superioară vamală, am atras binevoitoarea atenţiune a ministerului de finanţe şi Comisiunei superioare vamale, prezentând referatul de mai jos.

(*Referat*)

I

Cu privire la cheresteaua de brad

1. Pentru timp de 3 ani a se maxima (limita) exportul la 50000 vagoane anual, adică în funcţie de rezerva lemnoasă a pădurilor de brad ce mai posedă România.

2. Taxa de export a cherestelei să fie în funcţie de 3 factori: *x*, *y* şi *z*.

x) în funcţie de distanţă dela fabrică, respectiv gara de încărcare şi până la portul respectiv staţia de frontieră — căci nu e logic ca pentru un m. c. de cherestea care pleacă de la Buzău — (Nehoiaşi) până la Galaţi, adică 205 Km. să se perceapă aceeaş taxă de export ca pentru acelaş mc. de cherestea care pleacă din gara Topliţa-Română la Galaţi pe distanţă de 360 Km. ori din Tg. Mureş la Galaţi pe distanţă de 670 Km. căci fiecare mc. de cherestea a grevat deosebit—în raport distanţa. – Asemenea şi pentru plutire.

y) *în funcţie de preţul de cost a lemnului brut din pădure*.

Cele mai multe societăţi forestiere depe întreg basinul văei Mureşului, Buzăului, Trotuşului, tae şi azi pădurile de brad cu 3 lei mc., pe când societăţile create după răsboiu şi cooperativele forestiere plătesc acelaş lemn şi pe aceeaş vale cu 200-300 lei mc.

z) In funcţie de impozitul foncier (agricol) de 18,5% ce'l plătesc aceleaşi societăţi forestiere, unele reperat la 3 lei mc. şi altele reperat la 100 300 lei mc.

Pe baza acestor 3 factori, *s'ar stabili o taxă justă* care să greveze la *unison* orice mc. de cherestea provenit din orice fabrică de cherestea din ţară căci numai simpla reducere dela lei 150 mc. la lei 105 mc. de cherestea, va naşte perturbări în industria forestieră şi pregăti împuţinarea pădurilor răşinoase.

II

Cu privire la exportul stejarului

Pădurile de stejar în România sunt pe sfârşite.

Reforma agrară pentru crearea de islazuri a condamnat la moarte şi ultimele rezerve de păduri de stejar; ceeace mai avem deabia este suficient pentru consumul intern şi căile ferate fapt pentru care s'a fixat o taxă prohibitivă de lei 1.500 de mc. de stejar iar în urmă 500 lei mc. numai pentru parchetele de stejar, ca o încurajare a industriei stejarului.

Cu toate taxele prohibitive, totuş în trimestrul al III/925 au ieşit din ţară 416 vagoane lemne de stejar lucrate din topor şi ferăstrău şi 10 vagoane traverse.

Reducerea de 40% adică dela lei 1.500 cât este astăzi la lei 900 mc. de stejar, iar la parchete dela lei 500 la lei 300 va permite *pomparea accelerată* şi a ultimelor rezerve de stejar ce mai avem azi în România.

In loc de reducerea taxelor de export la stejar şi a limita şi cantitatea anuală de export, trebue din contră *a proteja stejarul.*

In acest scop rog a se pune în deliberarea Comisiunei vamale în una din şedinţele apropiate, spre a se face un schimb de idei şi fixa taxele.

Intocmit de inginer inspector silvic.

2/III/926

M. P. Florescu
membru în Comisia Superioară vamală de import şi export

DIN STATISTICA PADURILOR
(1925)

Datorită sforţărilor şi sacrificiilor ce şi-a impus Administraţia Casei Pădurilor, s'a putut scoate de sub tipar, în cursul anului expirat, prima statistică a pădurilor României întregite.

Importanţa unei statistici pentru economia şi administraţia modernă este de primul ordin, neputându-se concepe una despărţită de celelalte. Gradul de înaintare şi perfecţionare al unei administraţii se poate vedea după exactitatea statisticilor şi după măsura în care uzează de statistici.

In cele ce urmează, dăm în câteva tablouri cifrele rezumate şi totalizate ale voluminoasei statistici forestiere.

Ilie C. Demetrescu
ing. silvic

Tabloul No. I

Distribuţia pădurilor pe categorii de proprietari şi provincii

Categ. prop.	Categoriile de proprietari pe provincii	Poeni şi goluri Ha	Suprafaţă împădurită Ha.	TOTAL Ha.
I	*Pădurile Statului*			
	Vechiul regat	146.130	1.097.056	1.243.186
	Ardeal	54.976	564.823	619.799
	Bucovina	119	1.498	1.617
	Basarabia	23.499	190.399	213.898
	Total	**224.724**	**1.853.776**	**2.078.500**
II	*Păd. part. ad-te de Stat*			
	Ardeal	62.767	758.096	820.863
	Bucovina	101	16.561	16.662
	Total	**62.868**	**774.657**	**837.525**
III	*Păd. Instit. Publice*			
	Vechiul Regat	24.974	183 647	208.621
	Ardeal	48.461	783.300	831.761
	Bucovina	20.789	259 299	280.088
	Total	**94.224**	**1.226 246**	**1.320.470**
IV	*Păd. part. cu ad-ţie prop.*			
	Vechiul Regat	242.872	1.232.778	1.475.650
	Ardeal	88.519	1.266.373	1.354.892
	Bucovina	9.729	151.913	161.642
	Basarabia	1.296	19.010	20.306
	Total . . .	**342.416**	**2.670.074**	**3.012.490**
V	*Total pe provincii*			
	Vechiul Regat	413.976	2.513.481	2.927.457
	Ardeal	254.723	3 372.592	3.627.315
	Bucovina	30.738	429.271	460.009
	Basarabia	24.795	209.409	234.204
	Total	**724.232**	**6.524.753**	**7.248.985**

DISTRIBUŢIA SUPRAFEŢEI OCUPATĂ DE ESENŢELE FORESTIERE PE NATURĂ DE PROPRIETARI

No. categoriei proprietari	Categoriile de proprietari pe provincii	Brad	Molid	Pin	Larice	Fag	Gorun	Gârniţa	Querc. ped.	Cer	Tei	Carpin	Frasin	Ulm	Paltin	[illegible]
		Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.	Ha	Ha.	Ha.	Ha.	Ha.
I	*Pădurile Statului*															
	Vechiul Regat	81.327	72.600	284	57	274.117	74.646	48.274	158.539	74.521	42.584	56.764	11.463	8.582	500	[illegible]
	Ardeal	17.969	131.305	1.368	201	307.439	40.202	15.134	12.629	20.270	2.200	9.580	1.525	389	809	[illegible]
	Bucovina	10	4	1	—	835	—	236	—	—	4	373	—	8	10	—
	Basarabia	—	25	33	—	2.479	5.111	17.534	86.232	185	13.181	20.466	11.332	6.936	505	[illegible]
	Total	**99.306**	**203.934**	**1.686**	**258**	**584.870**	**119.959**	**81.178**	**257.400**	**94.976**	**57.969**	**87.183**	**24.320**	**15.915**	**1.824**	[illegible]
II	*Păd. partic. ad-te de Stat*															
	Ardeal	36.845	251.763	1.897	226	339.414	53.109	2.507	34.358	12.054	209	8.928	275	56	102	[illegible]
	Bucovina	4.877	6.386	54	3	2.907	—	—	107	—	—	861	133	19	163	[illegible]
	Total . .	**41.722**	**258.169**	**1.951**	**229**	**342.325**	**53.109**	**2.507**	**34.465**	**12.054**	**209**	**9.789**	**408**	**75**	**265**	[illegible]
III	*Păd. Instituţiilor Publice*															
	Vechiul Regat	28.910	18.576	91	850	56.150	6.441	6.714	21.967	5.041	2.244	6.091	968	1.177	470	[illegible]
	Ardeal	20.399	158.457	4.047	382	321.168	127.124	4.269	71.464	16.580	277	31.403	731	516	349	[illegible]
	Bucovina	59.645	132.721	636	2.343	51.310	-	—	3.116	—	27	6.589	312	55	935	[illegible]
	Total	**108.954**	**309.754**	**4.774**	**3.575**	**428.827**	**133.565**	**10.983**	**96.547**	**21.630**	**2.548**	**44.083**	**2.011**	**1.748**	**1.754**	[illegible]
IV	*Păd. part. cu ad-ţie proprie*															
	Vechiul Regat	121.986	122.571	798	54	417.242	74.232	29.848	190.598	19.765	8.868	27934	4.563	7.932	592	[illegible]
	Ardeal	26.782	181.608	5.407	2.537	635.165	212.128	11.985	59.873	38.347	4.887	52.261	2.378	2.856	1.481	[illegible]
	Bucovina	23.161	65.703	105	12	47.452	—	—	2.034	—	7	7.904	63	20	50	[illegible]
	Basarabia	—	-	—	—	12	61	1.554	5.941	19	2.017	3.469	1.209	866	61	[illegible]
	Total	**171.929**	**369.882**	**6.310**	**2.603**	**1.099.871**	**286.421**	**43.387**	**258.446**	**58.131**	**15.799**	**91.568**	**8.213**	**11.674**	**2.184**	[illegible]
V	*Total pe categ. de propr.*															
	Păd. Statului	99.306	203.934	1.686	258	584.870	119.959	81.178	257.400	94.976	57.969	87.183	24.320	15.915	1.824	[illegible]
	„ part. ad-te de Stat	108.954	309.754	4.774	3.575	428.627	133.565	10.983	96.547	21.630	2.548	44.083	2.011	1.748	1.754	[illegible]
	„ Instituţiilor Publice	41.722	258.169	1.961	229	342.321	53.109	2.507	34.465	12.054	209	9.789	408	75	265	[illegible]
	„ part. cu ad-ţie prop.	171.929	369.882	6.310	2.603	1.099.871	286.421	43.387	258.446	58.131	15.799	91.568	8.213	11.674	2.184	[illegible]
	Total pe provincii															
	Vechiul Regat	232.223	213.747	1.173	961	747.509	155.319	84.836	371.104	99.327	53.716	90.789	16.994	17.691	1.568	[illegible]
	Ardeal	101.995	723.153	12.719	3.346	1.603.185	432.563	33.895	178.324	87.260	7.573	102.172	4.909	3.817	2.735	[illegible]
	Bucovina	87.693	204.814	796	2.358	102.504	—	236	5.257	—	38	15.727	508	102	1.158	[illegible]
	Basarabia	—	25	33	—	2.491	5.172	19.088	92.173	204	15.198	23.936	12.541	7.802	566	[illegible]
	Total General . .	**421.911**	**1.141.739**	**14.721**	**6.665**	**2.455.689**	**593.054**	**138.056**	**646.858**	**186.791**	**76.525**	**232.623**	**34.952**	**28.412**	**6.027**	[illegible]
	Procentul din sup. păd. %	6,46	17.50	0.23	0.10	37.64	9.09	2.11	9.91	2.86	1.17	3.56	0.53	0.45	0,09	[illegible]

PĂDURI EXPLOATATE PÂNĂ LA 1912, ŞI DELA 1912—1922

Tablou No. 5

No. categoriei	Categoriile de proprietari pe povincii	CRANG				CODRU						TOTAL			Pădure rămasă ne-exploatată după 1922
		simplu		cu rezerve		regulat		tăeri rase		grădinărit					
		Până la 1912	1912-1922	Până la 1912	1912-1922	Până la 1912	1912-1922	Până la 1912	1912-1922	Până la 1912	1912-1922	Până la 1912	1912-1922	general	
I	*Pădurile Statului*														
	Vechiul Regat	142.880	94 405	74 459	27.239	14 060	16.403	25.334	16.685	34.735	12.800	291.468	167.532	459.000	638.056
	Ardeal	1.226	648	46	53	3.025	4.294	61.950	16.851	931	236	67.178	22.082	89 260	475 563
	Bucovina	—	—	—	—	—	489	—	—	—	—	—	489	489	1.009
	Basarabia	53.845	74.872	6 702	4.886	2.209	1.273	517	1.414	1.173	44	64.446	82.489	146 935	43.464
	Total . . .	**197 951**	**169.925**	**81.207**	**32.178**	**19.294**	**22.459**	**87.801**	**34 950**	**36 839**	**13.080**	**423.092**	**272 592**	**695.684**	**1.158 092**
II	*Păd. partic. ad-te de Stat*														
	Ardeal	32.627	27 780	1.758	1.862	28.970	7.573	29 254	29.706	2.070	2.943	94.679	69.864	164.543	593.553
	Bucovina	—	—	2	1	201	214	1.336	971	882	263	2.441	1 449	3 89	12 671
	Total . . .	**32 627**	**27 780**	**1 760**	**1 863**	**29.171**	**7.787**	**30.610**	**30.677**	**2.952**	**3.206**	**97.120**	**71.313**	**168 433**	**606.224**

ASUPRA PROIECTULUI DE LEGE FRANCEZ

pentru supunerea pădurilor particulare, regimului silvic (Le Figaro économique No. 112 din 1 Martie 1926, Jean Chevrettes)

Anunţarea în parlament a proectului de lege pentru supunerea exploatărei pădurilor particulare regimului silvic, a dat naştere la vii şi largi discuţiuni în lumea economică. Nu s'a reflectat îndeajuns la imposibilitatea de a putea aplica un program aşa de pretenţios, care va necesita o lărgime bruscă a cadrelor serviciului apelor şi pădurilor. Cu toată valoarea technică şi cu tot devotamentul agenţilor săi, administraţia forestieră are deja o sarcină destul de grea. Putem să o vedem însărcinată şi cu gestiunea tuturor pădurilor particulare ?

Nu este vorba însă de aceasta. Proectul de lege prezentant de Ministrul agriculturei parlamentului are ca singur obiectiv o mărire considerabilă a numărului pădurilor de protecţie.

Ce e o pădure de protecţie ? Legea din 1922 a clasat pădurile în 2 categorii :

1. Pădurile de protecţie supuse, pentru cauză de utilitate publică, unui regim silvic special (nu regimului silvic g-l, termen vag ce s'a interpretat în sensul gestiunei prin serviciul apelor şi pădurilor).

2. Pădurile supuse singurilor dispoziţiuni ale codului forestier.

Se pot clasa ca păduri de protecţie *„acelea a căror conservare va fi recunoscută ca necesară la fixarea solului în munţi şi pe pante, la apărarea contra avalanşelor, eroziunilor şi cotropirea apelor şi nisipurilor“*. Regimul special al pădurilor de protecţie consistă în aceia că propietarul este obligat de a supune aprobarea amenajamentului şi planului de exploatare al pădurei, administraţiunei forestiere ; i se poate acorda o indemnitate în cazul când restricţiile impuse ar avea ca consecinţă o micşorare a veniturilor. Proiectul de lege depus propune de a se adăoga la definiţia mai sus dată a pădurilor de protecţie şi aceste singure cuvinte :

„Precum şi la regularea regimului apelor“. Nimic mai mult, dar aceasta nu e deloc o pretenţiune neînsemnată !

Actualmente pădurile de protecţie nu pot exista decât în munţii înalţi ; de aci înainte vor fi susceptibile de a fi clasate ca păduri de protecţie toate pădurile de pe teritoriul francez, a căror menţinere ar putea să aibă o influenţă notabilă asupra creşterilor cursurilor apelor.

Expunerea de motive a proectului de lege, o spune clar că nu este vorba de vreo imixtiune a administraţiei forestiere în gestiunea massei micilor proprietăţi forestiere, ci de a se controla exploatarea unui oarecare număr de mari masive forestiere ce aparţin particularilor. Cu ce drept totuşi, aceşti mari proprietari de păduri ar putea fi supuşi brusc unei aspre servituţi şi n'ar putea astfel să mai dispue după bunul lor plac de un capital constituit încetul cu încetul prin pădurile lor? Fără îndoială o că este dureros să vezi tăiată ras o pădure frumoasă, dar este în acelaş timp şi într'o oarecare măsură, scandalos să vezi indignându-se de aceasta pe acei cari se mulţumesc să guste gratuit, la umbra sa din farmecul bunului altuia!

Puneam şi noi autorului acestui articol această întrebare? Cu ce drept marele proprietar de păduri poate să dispue după bunul său plac de o bogăţie naturală a cărei distrugere, ca consecinţă a unei folosinţe individuale absolute şi imediate, contribue într'o oarecare proporţie la năruirea şi pustiirea pământului Franţei?

Andrei Ionescu

O VÂNATOARE DE URŞI ÎN MUNŢII RUNCULUI SUB BUCEGI

Un bun prieten al meu, Consul General al Republicei Argentiniei, Arhitect, de origină German, împreună cu alte persoane sus puse, aveau în arendă vânătoarea din M-ţii Runcului, direcţia Pucioasa, sub lanţul Munţilor Bucegi, în spatele Vârfului cu dor, de la Sinaia.

Se raportase de pădurarii localnici, că s'a ivit câţi-va urşi prin partea locului, dintre care unul grozav de mare, judecând de pe urmele lăbilor şi a băligei, care după spusa lor era cât căciula.

Timpul fiind bun, toamna, pe la Octobre, să hotărăşte facerea unei mari vânători, la care sunt invitate personalităţi înalte, ca: Prinţul V. B. Ministru Germaniei K. W. şi alţii vânători reputaţi.

Primesc dela amicul meu, o invitaţie caldă de a-l însoţi cu orice preţ.

N'am stat mult la gânduri şi'n ziua hotărâtă, m'am înfiinţa la gara de Nord de unde, am plecat împreună, cu trenul de după prânz, iar dela gară terminus cu trăsura la Runcu, cale cam de 2 ceasuri.

Ajunşi la destinaţie găsim toţi invitaţii în fiinţă şi după scurte recomandaţii ne retragem.

In faptul zilei, ne sculăm vioi şi veseli, pregătindu-ne de plecare, călări spre locul destinat vânătoarei.

După un ceas mai bine de drum, pe locuri rele cu pâraie şi bolovani, ajungem la un punct unde, lăsăm caii şi după ce tragem sorţi plecăm să ocupăm, fiecare, ţiitoarea ce i-a căzu la sorţi.

Intâmplarea m'a favorizat, căzându-mi una din cele mai bune posiţii de şi era penultimul, având un loc strategic, cu o vale mare în faţă cu multă desime şi rupturi, unde sunt obicinuit ascunzătorile favorite ale vânatului mare; ultimul vânător, la deal de mine ca 300 m. era Ministrul Germaniei.

Mi-am ales punctul la care trebuia să păzesc, şi fac recunoaştere din ochi localităţei; în faţa mea, aveam o vale mare şi îngustă, pe unde venea hăituşal, vale ce da, în valea ţiitorilor, împănată cu vânători şi care avea o lărgime de cel puţin 100 m; două picioare ale dealurilor din faţă, coborau la gura văiei cu repezişuri ascuţite; o desime de pădure tânără, acoperea coasta văiei stângi, pe care venea bătaia, de la o depărtare de câţiva kilometri. Mă aşez comod pe scaunul meu de vânătoare, curăţindu-mi ţiitoarea, de uscătură, ceia ce obişnuiam de regulă să fac, din experienţă, ca să nu sperii vânatul, în momentul critic.

Nu se auzea nimic, de cât freamătul şi geamătul codrului suspinând, sub adierea unui vântuleţ slab; din când în când, tresăriau de trosnitura vre-unui copac, care se prăbuşa, sau de vre-o cracă uscată căzând la pământ. Aşteptam c'am de $^1/_2$ ceas, când aud două împuşcături repetate, la mici intervale, la dea de mine, în spre ţiitoarea Ministrului Germaniei, apoi, după un ecou prelung, care răspundea din munte în munte, să făcu linişte peste tot şi o tăcere mormântală domni în jurul meu.

Intr'un târziu, aud pe valea din faţa mea, la o depărtare bună, ţicnind lătratul unui câine de vânătoare, din cei luaţi de noi, de rasă basset, foarte buni la vânat mare, căci mâna domol, iar dihania vine încet şi nesperiată.

Nu trecuse ca 10 minute şi zăresc coborând din coasta stângă a văiei, din faţa mea, pe unde venea goana, un urs galopând, spre punctul unde mă aflam; mă ridic uşurel gata de tras, mascat fiind de o tufă deasă.

Nămila, căci era un urs mare, trecea curmeziş valea în galop, făcând tirul nesigur, depărtarea fiind ca 40—50 metri de locul meu. Eram armat cu puşca mea favorită pentru vânat mare, un drilling englez, de o precizie extraordinară, având o bătaie lungă, puşca făcută după comandă, la fabrică; ţeava stângă era ghintuită paralel pentru glonţ rotund, putând trage şi cu alice, fără să devieze tirul, ţeava de jos, a 3-a era ghintuită în spirală, de mare precisie, făcută pentru cartuşul puştei Manlicher, cu care împuşcam şi la dropii.

Ochesc liniştit coasta stângă, puţin înainte şi aprind focul!.. încremenit văd însă, ursul fugând mai iute în galop, către piciorul dealului, din spatele meu. N'am timp să mai trag un foc, căci scăpase după un mălişor, care'mi acoperea vederea; dau fuga şi caut la locul unde am tras, vre-o urmă de sânge sau de păr, dar nu găsesc absolut nimic, observasem însă că la detunătura puştei, ursul a ţcnit şi s'a sburlit, atunci am bănuit, că spaima a fost pricina, cum mi se mai întâmplase şi altă dată; eram mâhnit să scap asemenea bucată frumoasă, dar m'am resemnat.

Intre timp, sosi un câine basset, gonind năvalnic pe urma ursului; văzându-mă, să gudură puţin, şi reluă goana, lătrând pe urmele ursului; mă iau după el, dar văzându-l că nu mai goneşte şi tace, întorcându-se înapoi, am crezut că, fiind obosit, nu mai vrea să urmărească dihania.

Se terminase bătaia, vânătorii adunându-se, Ministrul Germaniei spune, că a tras într'un mistreţ mare şi că l'ar fi rănit, dar s'a dus; desolaţi trimete 2 pădurari în urmărire şi noi treceam la altă bătaie, continuând o serie de goane, fără nici un resultat. Mai târziu, după ce am plecat, pădurarii urmărind porcul rănit, nul'au mai găsit, însă, au dat peste ursul meu mort, într'o râpă la câteva sute de metri, de punctul unde am tras focul; era un urs foarte mare; l'a luat consulul, spunându-mi că blana nu-i tocmai frumoasă şi că începuse să-i cadă părul, din pricină c'a stat nejupuit o zi!! — erau mulţumit, cel puţin că căzuse, şi m'am convins, cum de multe ori, să pierde vânatul, când nu e urmărit cum se cade, de un câne bun, ceia ce nouă ne lipseşte, pe când alte ţări au câini speciali; aşa Germanii au *„Schweiss-hundul"* iar Francezii „limierul" care ţinut în lanţ, urmăreşte vânatul până ce dă de el.

Er. C. Gheorghiu
Ing. Insp. Silvic, Aninoasa

ASIGURAREA MUTUALĂ FORESTIERA

(din „Revue Politique et Parlementaire)

„Legea recent promulgată, ce are de obiect să prevină încendiile pădurilor, — dispune că va fi precedată de *clasarea Zonelor* împădurite în deosebi mai expuse acestui flagel.

Proprietarii forestieri ai zonelor astfel clasate vor trebui să se *asocieze* pentru a organiza temeinic apărarea contra focului, constituind o *Asociaţie sindicală*, formă de reuniune practicată curent la executarea lucrărilor de ameliorări *Agricole şi fonciare*.

Când Asociaţia sindicală primeşte învestitura autorizaţiei Administrative, ea poate apoi, sub oarecare condiţiuni să oblige pe cei interesaţi care ar vrea să se izoleze, să ia totuşi parte la sarcinile repartizate şi impuse în comun. S'ar părea că această formă de asociaţie să fie destul de suficientă pentru ajutorul şi asigurarea executării noii *Legi*.

Tot odată, întrucât s'ar putea întâmpla ca, fie din rea voinţă, fie din neglijenţă, Asociaţia Sindicală să nu se constituiască, sau chiar, — constituită fiind, să neglijeze execuţia mandatului sau, — *Prefectul*, — (ca Şef Ad-tiv al Districtului), *asistat de un Consiliu Forestier local*, va avea totdeauna facultatea de a face *să se execute din Oficiu* şi pe seama interesaţilor, — lucrările pe care, de acord cu *Comisiunea forestieră locală*, le vor socoti necesare pentru prevenirea incendiilor pădurilor.

După cum se vede, legislatorul n'a ezitat pentru a asigura apărarea intereselor particulare, *să le impune să se asocieze*. El s'a crezut autorizat să o facă, în prezența evidentă a pasivităţii, — nepăsării şi relei înţelegeri a proprietarilor forestieri.

Nu există o altă cale,—conducând la acelaş scop, pe unde să intri respectând mai ales *libertatea de acţiune a celor interesaţi*, pe care rişti câteodată să-i descurajezi, substituindu-te lor.

In mod cert, lucrările celui de al XI-lea *Congres Internaţional* de Agricultură, ţinut la Paris acum un an (1923,—Revista e din 1924), ne face cunoscut documente din care se relevează rezultatele surprinzător de bune ce au dat, în unele ţări, *iniţiativa particulară pentru* apărarea pădurilor contra incendiilor.

Congresul a luat act, însărcinându-se a recomanda, *Oficial* formulat,—să se studieze posibilitatea de a desvolta măsurile protecţiei contra incendiilor pădurilor, — coordonând *sau legând aceste măsuri, asigurărilor* contra acestui flagel.

Se pare deci că, *tot de partea asigurărilor* trebue să ne întoarcem pentru a ridica un sistem de protecţie a pădurilor contra incendiilor, bazată, mai întâi pe *concursul* spontan şi voluntar al proprietarilor interesaţi.

Nu trebue tot odată ascunse *dificultăţile* mari, de ori ce fel, pe care le comportă asigurarea forestieră, şi în ce priveşte caracterul în aparenţă fortuit sau ascuns (ilegal) ce învălue adesea sinistrul la originea sa, — ceiace face în deosebi delicată descoperirea unei fraude ori delict totdeauna posibile, — cât şi prin mulţimea şi varietatea circumstanţelor : fizice, geologice, botanice, şi topografice, susceptibile a modifica natura riscurilor de acoperit.

De asemeni, se pare, întâi, că Societăţile de asigurare locale sunt în situaţia de a le aprecia mai exact, pentru că ele cunosc mai bine şi în ansamblu, şi în parte. La aceasta, — se poate obiecta că : prin limitarea şi specializarea câmpului lor de acţiune, ele se vor găsi private de resursele pe care le-ar putea duce rezervelor lor,—produsul unui portofoliu (post) îmbrăţişând riscuri mai numeroase şi judicios răspândite pe un mai vast teritor şi contribuabili mai mulţi.

In afară de aceasta, se poate admite ca o Societate (mutualitate) forestieră, tocmai fiind că grupează şi solidarizează interese *omogene* va ajunge mai bine să desvolte la membrii aderenţi, - dorinţa de a stabili o organizaţie mai potrivită pentru a preveni şi combate un dezastru (flagel) distrugător al pădurilor lor.

Administraţiei i-ar reveni fireşte, — sarcina nobilă, — de a *încuraja* grupările de acest gen, chiar *prin subvenţiii în natură*, în schimb descărcându-se şi trecând acestora funcţiuni pe care nu le-ar putea face cum trebue, fără să mărească cheltuelile Statului.

Legea nouă a prescris just proprietarilor pădurilor situaţi în zonele clasate, să contribue fiecare, în proporţie cu interesele sale, la cheltuelile unei apărări comune contra incendiilor: *realităţile economice sunt mult mai tari decât textele legislative* şi e de temut că ele să nu suspende uneori aplicarea lor, în ce priveşte incendiile de păduri, pe diverse părţi ale teritoriului.

O detaliată comunicare făcută Congresului Internaţional al Agriculturei, prin *Delegatul Norvegiei*, permite de altfel, să se constate că: *un sistem de asigurare mutuală poate să fie aplicat* cu mare avantaj pentru apărarea pădurilor contra incendiilor, prosperitatea crescândă a Societăţii mutuale de asigurări contra incendiilor de păduri, existentă în această ţară, este proba evidentă.

Această Societate fondată în 1912, de un număr restrâns de câţiva proprietari, chiar după naşterea sa a prins a lua o mare desvoltare. Ea a început cu un portefeuil, — s:u efecte de 30 milioane Coroane, la finele anului 1923, ea atinge cifra de 314 milioane coroane; — In primii anii fiecare membru a asigurat în mijlociu pentru 100,000 coroane, acum, cu toate că valoarea pădurilor a crescut considerabil între timp, această medie a scăzut la 40000 coroane de fiecare membru. Valoarea asigurărei pe ha, care era de 100 coroane, s'a urcat doar la 180, numărul Poliţiştilor dela 1200 câţi erau în 1913, ajunge la 9000 în 1923, primele şi celelalte reţete care în primul an se ridicau la suma de 58000 cor. ating în 1923, aceia de 418207. Fondurile de rezervă, de bonificaţii, (excedente), de regulare, la fel cu fondurile pentru catastrofe şi pensii confirmă un total de 1.450.000 coroane.

O desvoltare aşa de bine susţinută şi aşa de considerabilă, dovedeşte că existenţa acestei „Mutualităţi Forestiere" *răspunde unei nevoi certe*, pe care trebue să o satisfacă, — în condiţii favorabile fireşte, — intereselor coasociaţilor.

Orice proprietar de pădure, particular sau Comună, e admis să facă parte cu toate proprietăţile ce posedă. Beneficiile ce realizează această Societate mutuală incurg în un fond de rezervă generală, girate astfel încât primele să fie tot odată şi *stabile şi moderate*.

Obiectul ei principal este să acopere pagubele cauzate membrilor prin incendii, — *dar*, în acelaş timp ea caută să *prevină* incendiile prin toate mijloacele, barând sau evitând dezastrele.

Societatea indemnizează pentru pagubele cauzate *solului* şi pentru perderea populamentului încă neapt de tăere, (sau neajuns la vârsta exploatabilităţii), dar e *rezervat proprietarilor* dreptul de a fixa dimensiunile ce trebue să atingă arborele pentru a înceta asigurarea. Cele I. patru prime de depus, sunt fixate cu dobânda 1,25 la mie, apoi ele scad gradat aşa încât pentru cei patru ani următori nu sunt decât 1 la mie, şi de aci încolo 0.6 pentru o mie.

Posibilitatea de a obţine împrumuturi *hipotecare* în bune condiţiuni, când era vorba de păduri asigurate, nu a prea contribuit la desvoltarea Societăţii. Astăzi, proprietarul unei păduri asigurate, poate să-şi procure fonduri pentru a *desvolta şi exploatarea sa*, pe când altă dată garanţia pe care ele o constituiau era considerată ca foarte puţin sigură. Se mai spune clar, în Comunicatul din care extragem aceste detalii, că o altă mutuală Norvegiană „Societatea mutuală ipotecară a proprietarilor" oferă (împrumută), pădurilor asigurate până la 6/10, *din valoarea lor*.

Se pare că reducerea pe care o consimt asupra dobânzilor intereselor pentru împrumut asupra pădurilor compensează urcarea primelor de asigurare.

De bună seamă, că exemplul oferit de Societatea mutuală de asigurări forestiere cu sediul în Norvegia, nu poate fi urmat şi aplicat aici fără a i se face modificările necesare pentru a racorda sau *armoniza instituţia, cu condiţiile particulare ţării noastre (Franţa)*.

Ar fi de dorit fireşte, ca dările pe care ea le aplică pentru asigurarea pădurilor să poată fi practicate cu privire la marile regiuni împădurite din Sud Est, când se pare că seria sau revenirile frequente ale perioadelor de uscăciune (secetă) şi regimul vânturilor se unesc pentru a mări şansele incendiilor, căruia, la prepară cel mai bun mediu (teren).

Nu trebue totuşi crezut prin aceasta, că pădurile ţărilor de Nord ale Europei nu cunosc ravagiile atât de considerabile şi extinse, ca acele ce le vedem producându-se la noi, în genere din aceleaşi cauze. Numai spre mijlocul ultimului secol, în Finlanda regiunea cea mai septentrională a Norvegiei *20 km. patraţi de păduri* excelente au fost distruse de foc, şi 100 km. patraţi de crâng şi mesteacăn, de asemeni, luând proporţii catastrofale.

Autorul Comunicărei, ne arată că una din primele griji ale Societăţii Norvegiene de asigurări mutuale contra incendiilor pădurilor, a fost de *a înmulţi staţiile de supraveghere şi semnalizare pentru incendii*, în aşa fel ca fiecare district forestier, să-şi aibă staţiuni legate telefonic cu centrul cel mai apropiat, formând o adevărată reţea.

Legea permite utilizarea telefonului ziua şi noaptea pentru a anunţa şi grăbi echipele de salvare îndreptându-le *precis* către locul sinistrului, care ades e mijlocul cel mai eficace pentru a stăvili creşterea incendiului, pentru că permite să-l combaţi chiar dela început.

Şi nu numai atât, dar *Comunicările telefonice* relativ la incendii de păduri *au prioritate asupra tuturor celorlalte.* S'au desvoltat şi perfecţionat mult aceste staţii de alarmă, ceia ce a permis graţie numărului, să repere (fixeze), exact punctul unde a isbucnit incendiul şi să îndrepte imediat ajutoarele spre acel loc, fără a tatona sau rătăci prin alte locuri, pierzând timpul favorabil propagărei incendiului.

Pentru organizarea acestui sistem de semnalizări, opera Societăţii mutuale, — de sigur a fost de o importanţă considerabilă.

Acest sistem de asigurări mutuale contra incendiilor pădurilor, a fost imitat de Finlanda, unde pădurea e foarte întinsă şi procură resurse uriaşe. — Valoarea asigurărilor la societatea mutuală forestieră *Finlandeză*, fondată în 1915, ating deja cifra de 600 milioane mărci finlandeze, (acum 2 ani). E bine ca aceste detalii, relative la funcţionarea puternicelor asigurări mutuale forestiere *să fie cunoscute şi popularizate chiar.* Ori care ar fi încrederea acordată prevederilor legislatorului şi zelului funcţionarilor însărcinaţi să aplice Legile, în materii în care e în joc interesul privat, nimic nu se face mai bine, desigur, decât ce se face de *el însuşi şi pentru sine!!* — Ziua când această convingere va fi pătruns în spiritul public, *bugetul naţional se va* găsi mult uşurat, şi arborele înăbuşit de legislaţiile puţin practice şi ades slovă moartă, — va respira în spaţiu mai larg, elagat şi luminat, ceia ce va fi spre binele (profitul), intregei lumi. — Aceste consideraţii ce pot să vizeze *Viitorul*, nu micşorează întru nimic valoarea legii recent votate şi utilitatea aplicărei sale imediate.

Dr. Chauveau
Sénateur dela Côte D'or

Am tradus acest articol din „Revue Politique et Parlementaire" No. 354/1924.

Cezar Cristea

LEGE

PRIVITOARE LA

Desfiinţarea instituţiunii fideicomiselor prevăzute de legile în vigoare în Transilvania şi Bucovina

Art. 1. — Instituţiunea substituţiunilor fideicomisarii şi a fideicomiselor prevăzute de legile în vigoare în Transilvania şi Bucovina se desfiinţează.

Actualii titulari ai averii fideicomisară devin proprietari în condiţiunile dreptului comun.

Art. 2. – Persoanele având vocaţiune la succesiune după încetarea din viaţă a actualilor titulari ai averilor fideicomise vor avea asupra averii ce constitue fideicomisul drepturile recunoscute lor după dreptul comun.

Drepturile câştigate ale fraţilor şi surorilor actualilor titulari ai fideicomisului, prevăzute în actele constitutive de a primi rente viagere sau alte avantaje, rămân neatinse. Ele vor fi înscrise în registrele funciare ca sarcini după cererea celor în drept.

Art. 3. — Pentru asigurarea plăţii rentei prevăzută la art. 2, partea interesată va putea cere, înăuntrul termenului de un anintabularea dreptului ei asupra imobilelor aparţinând fideicomisului. Renta intabulată va avea rang înaintea creditorilor ipotecari posteriori promulgării acestei legi.

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Art. 4. — Ceilalţi creditori ai proprietarului fideicomisar au dreptul a cere şi obţine acoperirea creanţei lor din averea fideicomisară după dispoziţiunile dreptului comun.

Art. 5. — Pentru operaţiunea exproprierii şi împărţirii pământurilor aparţinând fideicomiselor, desfiinţarea acestora este considerată că a avut loc la data promulgării legilor agrare.

Art. 6. — Se abrogă orice legi, ordonanţe sau decrete aflate în vigoare cu privire la instituţiunile fideicomisare şi anume: în Transilvania legea IX din 1687; legea L din 1723, § 3, partea I, al decretului No. 15.742 din 9 Noemvrie 1862; ordonanţa Ministerului Justiţiei ungar din 7 Aprilie 1869; art. 608-646 din codul civil austriac şi decretul aulic din 1844; iar în Bucovina titlul X, partea II din codul civil austriac, cuprinzând §§ 608—646.

Această lege s'a votat de Adunarea deputaţilor în şedinţa dela 26 Martie anul 1926 şi s'a adoptat cu unanimitate de *nouăzeci* şi *şapte* voturi.

Preşedinte, M. G. Orleanu.
(L. S. A. D.)
Secretar, *Petre P. Gârboviceanu*

Această lege s'a votat de Senat în şedinţa dela 27 Martie anul 1926 şi s'a adoptat cu unanimitate de *cincizeci* şi *şapte* voturi.

Vice preşedinte, Dim. Th. Arţăreanu.
(L. S. S.) Secretar, *Vas. I. Tomov.*

Promulgăm această lege şi ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului şi publicată în *Monitorul Oficial.*

Dat în Bucureşti la 27 Martie 1926

(L. S. St.) FERDINAND

Ministru justiţiei
ad-interm

N. D. Chirculescu.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

FERDINAND I,

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României.

La toţi de faţă şi viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul agriculturii şi domeniilor sub No. 11.951 din 26 Martie 1926,

Văzând jurnalul consiliului de miniştri, sub No. 911 din 26 Martie 1926,

Am decretat şi decretăm:

Art. I. Jurnalul consiliului de miniştri menţionat mai sus, se aprobă de Noi.

Art. II. Regulamentul aci anexat, privitor la atribuţiunile personalului central al casei pădurilor, se aprobă de Noi.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul agriculturii şi domeniilor este însărcinat cu executarea prezentului decret.

Dat în Bucureşti, la 26 Martie 1926.

FERDINAND

Ministrul agriculturii şi domeniilor
Al. Constantinescu

No. 1431.

REGULAMENTUL

Serviciul central al Casei Pădurilor

CAPITOLUL I

Conducerea generală

Art. 1. — Şeful administraţiei Casei pădurilor este administratorul ei, care lucrează sub autoritatea ministrului de domenii, conform art. 1 din legea pentru înfiinţarea Casei pădurilor.

Art. 2. — Administratorul are următoarele atribuţiuni şi anume:

a) Intocmeşte bugetul Casei pădurilor pentru venit şi cheltuieli şi îl supune spre deliberare consiliului de administraţie.

b) la toate măsurile de ordin şi disciplină asupra întregului personal al Casei Pădurilor, pentru personalul silvic de orice grad, aplicând dispoziţiunile cuprinse în legea de organizare a corpului şi învăţământului silvic, iar în ce priveşte ceilalţi funcţionari, statutul funcţionarilor;

c) Ţine licitaţiile, încheie contractele, face tratările, tranzacţiunile şi alcătuirile de orice natură, în conformitate cu deciziunile consiliului de administraţie, aprobate de ministru;

d) Subscrie toată corespondenţa Casei pădurilor, contrasemnată de directorii respectivi;

e) Dispune întrebuinţarea fondurilor bugetare şi plata pentru lucrări de orice natură şi semnează ordonanţele de plată;

f) Reprezintă în justiţie Casa pădurilor, fie ca reclamantă, fie ca pârîtă şi dă toate delegaţiunile în acest scop.

Procesele de orice speţă, în cari drepturile şi pretenţiunile nu ar trece de 3.000 lei, se pot intenta de administrator singur.

Inchiderea oricărui proces ca şi tranzacţiunile de orice fel nu le va putea face decât cu avizul consiliului de administraţie, aprobat de ministru.

In chestiunile juridice poate să se servească de advocaţii ministerului sau să angajeze alţi avocaţi;

g) Aprobă prin bună învoială vânzări şi închirieri pânăla 3.000 lei şi cumpărări până la 100.000 lei, iar prin licitaţie publică pânăla 1.000.000 lei.

h) Aprobă pentru orice sumă vânzări de lemne la autorităţi pe baza legii din 1910 publicată în *Monitorul Oficial* No. 253/910 şi la cooperative pe baza decretului-lege publicat în *Monitorul Oficial* No. 196 din 23 Noemvrie 1918;

i) El dirijează în fine toate afacerile Casei pădurilor în limita legilor, şi execută toate deciziunile şi măsurile luate de consiliul de administraţie şi aprobate de ministru.

El are competinţa a aproba toate avizele de orice natură ale consiliului tehnic al pădurilor, afară de acelea cari atrag decret regal pentru întărirea lor.

Art. 3 — Administratorul Casei pădurilor este ajutat în îndeplinirea funcţiunii sale de 3 subadministratori ingineri silvici, cu gradul de cel puţin inginer inspector general, numiţi prin decret regal.

Subadministratorii rezolvă toate lucrările pe baza delegaţiei ce li se va da de administrator.

Ei semnează corespondenţa şi vor lua dispoziţiuni de pregătirea soluţiilor şi deciziilor cari ar fi date de administrator.

Nu vor putea lua dispoziţiuni cu caracter general, aceasta fiind de competinţa exclusivă a administratorului.

Art. 4 — Pentru control, cercetări şi anchete importante funcţionează pe lângă Casa pădurilor un serviciu special compus din ingineri silvici cu gradul de cel puţin inspector silvic şi al căror număr se va stabili după necesitate şi cari vor lucra după delegaţiunile date de administrator.

Art. 5 — In toate chestiunile importante cu un caracter general în afară de cazurile prevăzute în legea pentru înfiinţarea Casei Pădurilor şi codul silvic, unde se cere avizul consiliului de administraţie şi consiliului technic, administratorul oridecâteori va găsi necesar va putea la avizul consiliului de avocaţi, al consiliului de administraţie sau al consiliului tehnic.

Art. 6 — Avizele consiliului technic se înscriu într'un registru special.

Avizele acestui consiliu se dau în ordinea intrării lucrărilor, cu excepţiunea acelora asupra căror se cere urgenţă personal de adminstrator.

CAPITOLUL II
Impărţirea serviciilor

Art. 7. — Serviciul central al Casei pădurilor se împarte în următoarele direcţiuni:

I. *Direcţia personalului şi materialului* cu următoarele subdiviziuni:

1. Serviciul personalului şi materialului cu 4 birouri:
   - *a)* Biroul personalului superior;
   - *b)* Biroul personalului mediu şi al învăţământului;
   - *c)* Biroul personalului inferior;
   - *d)* Biroul materialelor.
2. Serviciul proprietăţii şi contenciosului cu 2 biurouri:
   - *a)* Biroul proprietăţii şi hotărniciei.
   - *b)* Biroul contenciosului;
3. Serviciul statisticii.

II. *Direcția amenajerilor și regimul silvic*, cu următoarele subdiviziuni :

1. Serviciul amenajerilor cu 2 birouri :

a) Biroul amenajerii pădurilor statului și administrate de Stat.

b) Biroul ridicărilor în plan ;

2. Serviciul regimului silvic cu 2 birouri :

a) Biroul amenajerii pădurilor particulare ;

b) Biroul defrișării.

III. *Direcția valorizării pădurilor*, cu următoarele subdiviziuni :

1. Serviciul exploatării pădurilor Statului cu 2 birouri :

a) Biroul produselor princpale.

b) Biroul produselor secundare.

2. Serviciul arendării și accesoriile.

3. Serviciul regiilor cu 3 birouri :

a) Biroul exploatărilor în regie.

b) Biroul exploatărilor prin autorități și cooperative ;

c) Biroul comerțului și întocmirii tarifelor.

4. Serviciul exploatării pădurilor administrate de Stat cu 2 biurouri :

a) Biroul pădurilăr comunale, bisericești etc. ;

b) Biroul pădurilor composesorale și obștilor de moșneni.

IV. *Direcția împăduririlor*, care cuprinde :

1. Serviciul împăduririlor cu 2 birouri :

a) Biroul împăduririlor ;

b) Biroul corecțiunii torenților.

1. Serviciul arhitecturii și construcției, cu 2 birouri :

a) Biroul arhitecturii ;

b) Biroul coustrucțiunilor de căi ferate, fabrici etc.

VI. *Direcția contabilității*, care cuprinde :

1. Serviciul ordonanțării și veniturilor cu 2 biurouri :

a) Biurouri ordonanțărilor și

b) Biuroul veniturilor.

CAPITOLUL III

Atribuţiuni

Art. 8. — Direcţia personalului are în atribuţiunile sale chestiunile privitoare la personal atât din serviciul Statului cât şi a instituţiunilor administrate de stat, publice şi particulare, în cadrul legii de organizarea corpului şi învăţământului silvic.

Ţine evidenţa proprietăţilor Statului şi întocmeşte statistica pădurilor ţării.

Art. 9. — Direcţia amenajerilor se ocupă cu toate chestiunile ce se referă la amenajarea sau reglementarea exploatărilor în pădurile Statului, în cele administrate de Stat, în pădurile persoanelor juridice, etc, şi în ale particularilor.

In ce priveşte pădurile Statului şi administrate de Stat, va lua măsuri pentru întocmirea amenajamentelor cu metode cât mai potrivite condiţiunilor tehnice şi economice ale ţării, căutând să înzestreze şi cu planuri exacte toate aceste păduri.

In ce priveşte pădurile persoanelor juridice, etc. şi ale particularilor, va urmări o normalizare a exploatări în cadrul legilor silvice şi va face lucrările de supunere la regimul silvic.

Va lua măsuri pentru controlul aplicării amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare.

Art. 10. — Direcţia valorizării pădurilor, va avea să îngrijească de realizarea complectă a veniturilor ce se pot obţine din desfacerea tuturor produselor.

Pentru pădurile Statului va căuta să valorifice la timp posibilităţile şi să tindă la mărirea veniturilor Casei pădurilor.

Art. 11 — Direcţia împăduririlor se ocupă de restaurarea arboretelor degradate, completarea şi ajutorarea regenerării naturale, împăduriri în terenuri goale şi punerea în valoare prin împăduriri a terenurilor erozible, surpătoare, sterile, inundabile, sburătoare şi executarea lucrărilor de artă pentru fixarea coastelor surpătoare, a terenurilor sburătoare şi pentru stingerea torenţilor.

Art. 12. — Direcţia tehnică se ocupă cu construcţiunea mijloacelor de transport, fabrici, etc, pentru punerea în valoare a pădurilor proprietatea Statului, cum şi cu construcţiuni de case, etc, necesare serviciului, şi

Art. 13. — *Direcţia contabilităţii* se ocupă cu aplicarea bugetului şi controlul cheltuelilor.

Art. 14. — Fiecare direcţie va fi condusă de un inginer silvic cu gradul de cel puţin inspector silvic, afară de direcţia technică a contabilităţii, serviciul contencios şi al hotărniciilor, cari pot fi conduse şi de specialişti.

Directorul va fi ajutat de personalul necesar.

Serviciile vor fi conduse de ingineri silvici cu gradul de cel puţin subinspector silvic, iar biurourile de ingineri silvici şi funcţionari în afară de corpul silvic.

Numărul serviciilor şi al biurourilor se pot micşora sau mări după ncesitate.

Art. 15. — Numirea în funcţiunea de director, şef de serviciu şi şef de biurou se va face de ministru, după propunerea administratorului Casei pădurilor, cu avizul conform al consiliului de administraţie.

Art. 16. — Directorii lucrează după un program pe care sunt obligaţi a-l întocmi periodic şi a-l supune spre aprobare administratorului.

Ei sunt răspunzători de aducerea la îndeplinirea la termen a programului aprobat.

Art. 17. — Directorii pregătesc lucrările pentru aprobarea cărora trebuie a se da deciziuni de administrator, cum şi lucrările pentru cari sunt necesare avizele consiliului de administraţie şi consiliului technic.

Lucrările se supun spre rezolvare cu referat, în care se rezumă întreaga afacere. Referatul se semnează numai de director şi în lipsa sa dela serviciu de şeful de serviciu respectiv şi va cuprinde şi părerea celui care îl semnează.

Art. 18. — Directorii, în baza delegaţilor date de administrator, vor semna corespondenţa cu serviciile dependinte de Casa pădurilor şi vor putea să facă vânzări şi cheltuieli în limita sumelor prevăzute de legea de înfiinţarea Casei pădurilor.

Art. 19. — Directorii sunt obligaţi să ţină lucrările la curent, şi să înfiinţeze un registru în care să se treacă toată corespondenţa pentru care se cere răspunsul cu termen, referind ori de câte ori nu s'a răspuns la timp.

Directorii controlează modul cum funcţionarii îşi îndeplinesc datoria şi face propunerile relativ la personal şi buget.

Art. 20. — Şefii de serviciu sunt obligaţi ca lucrările ce li se dau să le execute în termen şi să le prezinte directorului cum şi să observe ca toate registrele necesare serviciului să se ţină la curent.

Art. 21. — Fiecare direcţie are un biurou al archivei, condus de un şef de biurou care răspunde de bunul mers. El are datoria de a jurnaliza, corespondenţa, a o depune directorului, a clasifica lucrările, a forma dosarele şi a face expediţia corespondenţei în totdeauna la zi.

Art. 22. — Registratura generală îngrijeşte a-şi aduce zilnic corespondenţa dela poştă, înscrie la intrare şi ieşire hârtiile Casei pădurilor, le predă archivelor respective şi expediază ieşirea primită la zi.

Dispoziţiunile finale

Art. 23. — Administratorul Casei pădurilor va putea restrânge, dacă găseşte necesar, în total sau în parte, din competinţele acordate prin acest regulament.

Art. 24. — Toate regulamentele şi ordinele anterioare cari vor fi contrarii dispoziţiunilor acestui regulament sunt şi rămân desfiinţate.

Art. 25. — Prezentul regulament intră în vigoare pe data decretării.

Victor Heinrich

Inginer sub.-inspector Silvic
Şeful ocolului silvic Valea-Oltului

Incetat din viaţă în dimineaţa zilei de 12 Februarie. A fost înmormântat la Sibiu, Duminică... Februarie. La înmormântare a vorbit d-l Inginer Inspector silvic Coman Marinescu, Directorul dela Sebeşul-Săsesc, în numele corpului silvic şi al Soc. „Progresul Silvic", a arătat meritele lui Victor Heinrich, ca specialist şi coleg.

Societatea „Progresul Silvic" şi pe această cale, îşi arată condoleanţele sale faţă de familie.

Informaţii

Colegul nostru M. P. Florescu în seara zilei de 15 Martie a. c. în aula Liceului „Şaguna" din Braşov, sub auspiciile Uniunei Ofiţerilor de Rezervă din Braşov, şi-a desvoltat conferinţa d-sale tratând despre: *„Răsboiul contra pădurilor României"*.

* * *

Majorarea taxelor pentru permisele de vânătoare

Taxa unui permis de vânătoare a fost majorată dela 300 la 500 lei anual, cu începere din anul curent.

Suma de lei 200 cu care s'a majorat aceste taxe se destinează pentru organizarea pazei şi controlului aplicării legii pentru protecţia vânatului şi reglementarea vânătoarei.

* * *

In primăvara a. c. urmând a se *sărbători sădirea arborelui*, Societatea *„Progresul Silvic"* invită călduros pe toţi Ingineri silvici atât din serviciile Statului cât şi particulari, de a se da o deosebită atenţiune acestor serbări, prin lucrări efective pe teren, cerându-se concursul autorităţilor şi în special al şcoalelor de toate gradele. Rezultatele ar fi de dorit a se trimete şi Soc. „Progresul Silvic"

* * *

Consiliul de ad-ţie al Soc. *„Progresul Silvic"* în şedinţa dela 8 Ianuarie a. c. a hotărât ca congresul nostru să fie amânat la 10 Mai 1926.

La acest congres trebuia să inaugurăm şi palatul nostru; şi fiindcă lucrările interioare, nu puteau fi terminate până la 24 Ianuarie a. c., consiliul s'a văzut nevoit să hotărască această amânare.

Congresul dela 10 Mai 1926 va fi de o deosebită importanţă: în afară de importanţa chestiunilor technice, se vor discuta în afară de modificarea statutelor ce se vor propune, *se va inagura şi palatul nostru, un act important în viaţa societăţei,* fiindcă concretisează progresul pe care l'am realizat.

Reamintim chestiunile technice ce au a se discuta şi cu rugarea ca până la 15 Aprilie a. c. să înaintaţi comunicările dv, pentru ca comitetul Societăţi să le poată cistematiza şi presenta congresului în mod ştiinţific.

Aceste chestiuni suut:

1. Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestor stări.
2. Restaurarea şi regenerarea pădurilor.
3. Normalizarea exploatărilor.
4. Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţei.
5. Impositele pădurilor.

Modificările statutului se vor comunica ulterior.

Tot pentru a mări importanţa acestui congres, s'a decis ca congresiştii să participe la o excursiune în delta Dunărei, pentru a studia masivele şi vegetaţia cu totul excepţională a acestei părţi din ţara noastră.

Administraţia Casei Pădurilor va dispune pentru campania de împădurire de primăvara anului 1926 de o însemnată cantitate de sămânţă de molid dezaripată, de excelentă calitate recoltată în ţară în toamna acestui an.

Nevoile proprietarilor particulari se pot satisface în cea mai mare parte, sămânţa constând la locul de recoltă (Gheorghieni, Miercurea Ciuc, Tarcău sau Câmpeni) 200 lei kgr. pentru proprietarii particulari şi Societăţile Exploatatoare de păduri şi 150 lei kgr. pentru proprietarii pădurilor administrate de stat ca păduri comunale, composesorate etc.

Distribuţia se face pe baza cererilor primite la Casa pădurilor până la data de 15 Aprilie 1926, când se va comunica solicitarilor cantitatea aprobată a li se vinde şi condiţiile de livrare.

* * *

S'a făcut următoarele înaintări în corpul silvic al Statului, în mod onorofic, pe ziua de 1 Ianuarie a. c. şi bugetar pe 1 Aprilie a. c., şi anume:

La gradul de inginer consilier d. inginer inspector general silvic C. P. Georgescu.

La gradul de inginer inspector general silvic d-nii ingineri inspectori silvici G. Năstăsescu şi G. Gogulescu.

La gradul de inginer inspector silvic d-nii ingineri inspector silvici: V. Vaideanu, Toma Popescu, M. Păcescu, G. Novac, Z. Pşemetzchi, N. Mateescu, V. Aschner, E. Inize, M. Niculescu, Mihail Popescu, Ştefan Dumitrescu, Olteanu şi D. Muşat.

La gradul de inginer subinspector silvic, la vechime, d-nii ingineri şefi: St. Constantinescu, St. Mantea, Ion S. Ionescu Gh. Belinschi, Marin Georgescu şi Gr. Burda, iar la alegere; G. Suciu, G. Cinta, M. Drăgan, C. Apostolescu, A. Pukşa, Ion Petre şi V. Sperling.

La gradul de inginer şef silvic d-nii ingineri silvici: Iuliu Hager, Eug. Neuman, St. Früstök, I. Valics, I. Komy, I. Henter, I. Dubravschi, I. Czeizell, A. Moldovanu, I. Moga, V. Petrescu, I. Marinescu, Gh. Antonescu şi V. Stănescu.

⁂

In ziua de 24 Martie a. c. colegul nostru M. P. Florescu, a ţinut la şcoala Medie de Silvicultură dela Casa Verde (Timişoara) o conferinţă, tratând despre:

„Necesitatea penetrărei urgente a elementelor româneşti în industria forestieră".

Anul XXXVIII Aprilie 1926 No 4

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări [1]

Exproprierile în urma aplicărei Legilor de reformă agrară.

Structura proprietăţei forestiere a fost profund modificată prin aplicarea ultimelor legi de reformă agrară.

Integralitatea acestei proprietăţi, prin defrişările datorite legilor în chestiune, a fost grav atinsă, iar modul repartiţiei sale între diferitele naturi de proprietari a suferit notabile schimbări, astfel că nu putem intra în studiul ce mi-am propus a-l desvolta cu acest prilej, fără a face geneza împrejurărilor cari au provocat neajunsurile constatate.

Maiestatea Sa Regele României Ferdinand I, în preajma marilor lupte dela Mărăşti, Oituz şi Mărăşeşti din anul 1917, când s'a pus stavilă năvălirei duşmane şi când s'a întrezărit întruchiparea României mari, şi-a dat cuvântul vitejilor săi soldaţi de pe front, că în caz de izbândă pământul ţării va fi dat acelora cari îl muncesc, pentru ca devenind stăpâni pe ogorul lor să-l cultive cu toată tragerea de inimă în folosul bunului lor traiu şi al familiilor lor.

Următor acestei Auguste şi solemne făgăduinţe Regale atât guvernul din timpul războiului prezidat de d-l I. I. Brătianu, cât şi cel de sub preşedinţia d-lui general Averescu, au luat toate măsurile pentru ca pătura cea mai numeroasă şi mai interesantă a poporului român, ţărănimea, să-şi poată înbunătăţi material soarta şi să se descătuşeze pentru tot d'auna de regimul vitreg al proprietăţei latifundiare.

---

[1] Comunicarea pentru congresul inginerilor silvici din 1926.

Cea dântâi măsură în acest scop a fost, după cum știm, modificarea art. 19 din vechia Constituție din 1866, când s'a stabilit un nou principiu, adecuat de altminteri stării specifice a țării noastre și anume al interdependenței proprietății agricole individuale de interesul social, economic și umanitar în același timp, pentru că numai astfel pământul țării putea să intre în stăpânirea celor mulți, a acelora cari de fapt îl cultivă și îl rodesc de veacuri cu sudoarea frunții lor.

Iată cum justifică acest principiu fostul senator d-l C. G. Disescu, raportorul nouei Constituțiuni:

„Aliniatul I al articolul 19 trebuie suprimat, pentru că el „cuprinde o declarație emfatică a Constituțiunei franceze din „1789, care numai corespunde realității de mulți ani. Proprie„tatea în concepția timpurilor moderne nu mai este un drept de „folos, fie chiar abusiv, al cuiva.

„Proprietatea este un drept individual, dar în același timp „și o funcție socială. El nu are nimic de sacru, inviolabil. Con„stituțiunea franceză voia să limiteze acțiunea revoluționară. N'a „isbutit, căci bunurile exilaților tot s'au confiscat, iar în Ro„mânia exproprierea s'a făcut cu tot textul alin. 1 al art. 19.

Marii proprietari, direct interesați, nu numai că nu se împotrivire dispozițiunei luate de Adunarea constituantă din Iași, continuată apoi în București, de a li se expropria bunurile lor rurale pentru cauză de utilitate națională, dar înțelegători ai noilor vremuri și în patriotismul lor luminat, consimțiră de bună voie la acest sacrificiu: cel mai mare ce se putea cere unei anumite clase sociale.

La punctul I al art. 19 modificat s'a prevăzut, în adevăr exproprierea totală a terenurilor cultivabile ale Domeniului Coroanei, ale Casei Rurale și ale persoanelor morale publice sau private, fundațiuni etc., (alin. a), proprietățile rurale în întregime aparținând supușilor străini sau deveniți străini prin mariaj sau prin ori ce alt mod (alin. b) precum și proprietățile absenteiștilor (alin. c).

„Și cel d'întâi proprietar din țară care și-a dat moșiele pentru țărănime, a fost însuși M. S. Regele Ferdinand, Regele Țăranilor. Acel român, care după ce și-a condus oștile Sale la izbânda cea mare, a voit să vază țărănimea română liberă pe ogoarele sale și pe munca sa[1]

---

[1] Improprietărirea Sătenilor. Legea agrară scrisă pe înțelesul tuturor București. Anul 1921. Imprimeria Statului. Pag. 19.

Punctul al II-lea tratează despre exproprierea pământurilor cultivabile ale proprietarilor particulari până la concurența cifrei de 2.000.000 hectare.

Iar la punctul al III-lea se specifică, că legea de expropiere va trebui să prevadă, pentru regiunile de deal și munte, constituirea de pășuni comunale prin exproprierea de proprietăți particulare neintrând în categoriile de mai sus.

Observăm, așa dar, că în întregul text al art. 19 menționată mai sus nu se vorbește nimic despre exproprieri de păduri, iar când tratează despre constituirea de pășuni comunale, legiuitorul a precizat, că acestea se vor face numai din proprietățile particulare, iar nu din cele ale persoanelor morale publice sau private, fundațiuni etc., și mai puțin ca să se dea preferință acestor din urmă, după cum în realitate s'a procedat pe baza legilor de reformă agrară posterioare modificării art. 19 din Constituțiune.

Prima expropriere, cuprinzând o suprafață de 2.382.005 ha. terenuri cultivabile, inclusiv cele de pe proprietățile Domeniului Coroanei, ale persoanelor morale, ale absenteiștilor, precum și cele cedate de Stat, s'a făcut pe temeiul decretului-lege No. 3097 publicat în Monitorul Oficial No. 215 din 15 29 Decembrie 1918.

A 2-a expropriere, cu ocaziunea căreia s'a luat din stăpânirea proprietarilor particulari o întindere de 470.295 ha. depășindu-se astfel cu peste 20.000 hectare cifra de 2.000.000 ha. fixată de Adunarea constituantă din 1917, s'a efectuat în conformitate cu legea pentru reforma agrară din Oltenia, Muntenia și Moldova (vechiul Regat) publicată în Monitorul Oficial No. 82 din 17 Iulie 1921, prim ministru fiind d-l general Al. Averescu, iar ministru președinte al comitetului agrar d-l C. Garoflid, actual ministru al domeniilor.

Exproprierile de păduri se începu de fapt încă din anul 1920, când prin legea de reformă agrară pentru Basarabia, publicată în Monitorul Oficial No. 258 din 13 Martie din acel an, s'a dispus ca „toate pădurile în afară de cele ce fac parte din proprietatea țărănească sau răzășească, să treacă în proprietatea Statului" (art. 8), iar prin legea pentru înființarea de pășuni comunale în vechiul Regat din 24 Septembrie 1920 s'a prevăzut, că la coline și la munte, unde terenul destinat pășunelor comunale nu va fi îndestulător spre a se putea constitui izlazul cuvenit, se va complecta

Drepturile ce particularii au asupra pământurilor miriie concesionate, le au şi stăpâni pădurilor particulare. Legea din 1883 nu schimbă natura acestei stăpâniri.

46. Legea din 28 Decembrie 1883 a fost abrogată prin Legea asupra pădurilor promulgată prin decretul No. 283 din 16 Decembrie 1889. Potrivit art. 1 din această lege, pădurile în Principatul Bulgariei sunt de trei categorii:

a) Particulare adică acelea cari alcătuiesc proprietatea („sobstfenost") persoanelor particulare sau juridice; b) comunale, adică pădurile cari au fost recunoscute ca atari ab antiquo: acestea nu pot fi vândute pentru datorii comunale; şi c) domeniale adică pădurile cari formează proprietatea statului.

Dispoziţiile art. 11 al legii din 1883 nu mai sunt reproduse Art. 9 al legii celei noui prevede că supravegherea generală în privinţa îngrijirii şi exploatări tuturor pădurilor din Principat şi administrarea pădurilor statului este de resortul Ministerului de finanţe.

Potrivit art. 34, pentru lemnele şi materialul care se taie sau se culeg din păduri, de orice categorie ar fi pădurea, se plăteşte în folosul statului o dare proporţională de 10 la sută din valoare. De această dare sunt scutite lemnele şi materialele pe cari stăpânii („stopanite") pădurilor le taie pentru propria lor trebuinţă.

Nici prin această lege nici prin modificările aduse ei în 15 Decembrie 1890, în 20 Decembrie 1894 şi în 11 Februarie 1896 nu se schimbă caracterul de embatic al pădurilor.

47. Legea din 1883 a fost abrogată prin legea din 21 Martie 1897, publicată în Monitorul Oficial No. 92 din 1 Maiu 1897,

Art. 1. Pădurile din Principat sunt de trei categori: particulare, comunale şi domeniale.

Păduri particulare sunt acelea cari constitue proprietate („sobstfenost") a unei persoane particulare sau juridice.

Pădurile scolilor şi instituţiunilor pioase sunt inalienabile

Păduri comunale sunt acelea cari au fost cedate ab antiquo unui oraş sau sat spre a se folosi de ele. Aceste păduri nu pot fi vândute, nici împărţite sau transformate în proprietate particulară şi în general ele nu se pot înstrăina sub nici o formă. Instrăinările de astfel de păduri, efectuate până în prezent se socotesc ineficace, nevalide.

Documente pentru păduri se socotesc acelea în cari se spune că s'au dat pentru POSESIUNEA („vladenie") pădurilor, sau la eliberarea acestor documente, POSESIUNEA („vladenieto") pădurii a fost în mâinile vânzătorilor. Posesor („stopania") al unei păduri se socoteşte şi acela care a dobândit-o prin PRESCRIPŢIE.

Păduri domeniale sunt acelea cari nu aparţin nici persoanelor particulare şi nici comunelor.

Art. 2 prevede că pentru a se şti cari păduri sunt ale statului, cari comunale şi cari particulare — adică pentru stabilirea pădurilor din Principat conform art. 1 din această lege, se numeşte în fiecare judeţ, prin decret princiar, câte o comisune compusă dintr'un membru al Tribunalului ca preşedinte, şi ca membri: inspectorul silvic, administratorul financiar, un membru din consiliul judeţean şi primarul respectiv. Hotărârile comisiunii devin executorii imediat după confirmarea lor de către Ministerul de comerţ şi de agricultura. Partea nemulţumită — iar statul în toate cazurile — când nu i-se recunoaste posesiunea *(„vladenieto"), trebue să intenteze acţiune cel mai târziu până la un an dela comunicarea ei (hotărârii). In caz contrariu, hotărârea comisiunii dobândeşte autoritate de lucru judecat.*

Potrivit art. 35, tezaurului public se plăteşte, după tarif stabilit, numai pentru materialul lemnos (de foc şi de construcţie) din pădurile domeniale (ale statului); pentru cel din pădurile comunale se plăteşte numai comunii. Vre-o plată pentru materialele din pădurile particulare precum dispuneau legile din 1882 şi din 1889 — legea din 1897 nu prevede.

Legea din 1897 a fost abrogată prin Legea Pădurilor din 25 Februarie 1904 1) despre care vom vorbi în capitolul privitor la Legea despre bunuri, proprietate şi servituţi din 1904.

Din dispoziţiile reproduse mai sus se constată că, după legiuitorul din 1897, pădurile particulare sunt aceleea cari se află în „posesiunea" particularilor, fie pe bază de documente — „în care se spune că s'au dat pentru posesiunea („vladenieto") pădurilor" fie prin prescripţiune (art. 1 al. 5 şi 7). Dreptul particularului asupra păduri este: „sobstfenost", proprietate (art. 1

---

1) A se vedea această lege, in româneşte, în Colecţia de legi bulgare in vigoare în Bulgaria la 27 Iulie 19.3, ediţia oficială a Ministerului nostru de Justiţie.

al. 2), sau „vladenie", posesiune (art. 1 al. 5; art. 2 al. 2); iar particularul este: „sobstfenic", proprietar, sau „stopanin", posesor (art. 1, al. 6), sau persoană „vladetelca" (art. 2, al. 2).

Aici „sobstfenost" este „nepâlna sobstfenost", neplină proprietate, emabatic; „vladenie": posesiune, şi folosinţă, adică în sensul de embatic (Supra, No. 27.)

61. **Legea pădurilor din 1904.** Această a patra 1) lege bulgărească despre păduri este promulgată sub No. 29 din 25 Februarie 1904 şi potrivit art. 72, abrogă legea pădurilor din 1897 precum şi toate legile şi dispoziţiile contrarii.

Din expunerea de motive se vede că două raţiuni au prezidat la alcătuirea acestei legi: prima e „scoaterea la iveală" a pădurilor statului; conservarea, delimitarea şi înmulţirea lor; a doua, exploatarea, folosinţa raţională a pădurilor în general.

Pentru stabilirea şi delimitarea pădurilor şi păşunilor comunale, ale statului şi particularilor, se fixează un termen de doi ani dela publicarea legii.

Această lucrare o face silvicultorul local, care încheie pentru aceasta un proces verbal. Partea nemulţumită are drept să facă contestaţie în contra procesului verbal; astfel procesul verbal se publică în mon. oficial, dobândind astfel puterea titlurilor de posesie — „vladetelni documenti" 2) *(art. 3).*

Contestaţiile se judecă în prima instanţă de comisie alcătuită din preşedintele Tribunalului, un judecător delegat de tribunal şi judecătorul de pace local (art. 4). Contra hotărârii acestei comisiuni se poate face apel la comisiunea supremă compusă din doi judecători ai Curţii de apel respectivă şi un judecător de tribunal. Hotărîrile acestei comisiuni sunt definitive, nefiind nici o altă cale de atac contra lor (art. 5).

Comisiunile rezolvă contestaţiunile atât asupra **hotarelor** *cât şi asupra* **proprietăţii pădurilor şi islazurilor întregi**: *a) dintre stat şi comuni*; *b) dintre stat şi persoane particulare*; *c) dintre comune şi comuni, şi d) dintre comuni şi persoane particulare (art. 6).*

Potrivit art. 1, pădurile principatului sunt: a) particulare; b) comunale si c) ale statului.

---

1) Supra, No. 47, pag. 81.

2) Supra, No. 47, pag. 81.

Pădurile particulare sunt acelea, cari constituesc proprietatea persoanelor private sau juridice.

Pădurile comunale sunt de două feluri: pădurile cari au fost cedate din vechime vreunui oraş sau sat în veşnică folosinţă („baltalâcuri"), şi pădurile cari constituesc proprietăţile de domeniu privat al comunelor (art. 26 din legea despre proprietate).

Pădurile statului sunt acelea, cari nu aparţin nici persoanelor particulare, nici comunelor.

Iailacurile se declară proprietate a statului. Guvernul expropriază dreptul de păşunat şi adăpat pe cari l-au avut vechii lor stăpâni („pritejateli": embaticari).

Indemnizarea se va determina de o comisiunea numită de consiliul de miniştri. Partea nemulţumită poate apela hotărârea acestei comisiuni după regulele prevăzute în legea exproprierii pentru utilitate publică.

Art. 2. „Pădurile comunale cedate ab antiquo în veşnică folosinţă *), sunt inalienabile".

Cu prilejul desbaterilor asupra art. 1 din proectul de lege s'a ridicat chestiunea „iailacurilor". După legea otomană despre pământuri, art. 101, iailacurile sunt pământuri cedate ab antiquo uneia sau mai multor comuni pentru păşunatul şi adăpatul vitelor locuitorilor — iailâcuri pentru vara, câşlacurile pentru iernatic — ca baltalâcurile pentru lemne; iar potrivit art 25 din aceeaşi lege iailâcurile sunt pământuri cultivate şi localităţi cari au servit ab antiquo de iailac—câşlac cu titlu particular sau se posedă ca de obiceiu cu tabu fie aparte fie în comun; ambelor acestor feluri de iailac, prevăzute în art. 25, se aplică dispoziţiile relative la pământurile miriie.

Iailac—câşlac nu e păşunea şi apa, nici dreptul de păşunat şi adăpat, ci pământul miriie cedat comunei sau particularilor pentru a se folosi de iarbă şi apă—astfel cum alte pământuri miriie se dau pentru tarlale, fâneaţă, etc. Iailacul este pământul supus embaticului, ca şi tarlaua, fâneaţa; embaticarul plăteşte iailakie—câşlakie, în proporţie cu venitul iailacului.

Cum iailacurile erau de obiceiu locuri întinse, în munţi, pe ele se aflau şi crânguri şi păduri—unele din acestea erau în fiinţă la cedarea iailacurilor. altele au crescut ulterior concesiunii. Acestor arbori şi păduri li s'au aplicat dispoziţiile legii despre pământuri, art. 28, abrogat în 1870 (Supra, No. 44, pag. 76).

---

*) In şedinţa din 22 Ianuarie 1904 la afirmaţia deputatului Pasarof că baltalâcurile răman proprietatea comunelor domeniul public al acestora, ministrul de comerţ şi agricultură Ghenadief, depunătorul şi susţinătorul proectului de lege, îl întrerupe adăugând: „deplină proprietate" („pălna sobstfenost").

Pe iailacurile acesteea se aflau, în 1904 după spusele în Sobranie ale ministrului de resort Ghenadief, circa 80000 hectare pădure, din cari 60000 pădure splendidă, o adevărată bogăţie a ţării.

In discursul său ministrul dă următoarele lămuriri: „Iailacurile, conform legii otomane, fac parte din categoria aşa zisă miriie, pentru care putea să se dobândească şi dreptul de tapiu sau, mai bine zis, care putea să se stăpânească. Luaţi în consideraţie însă că legea despre pământuri nu da persoanelor particulare deplină proprietata asupra tarlalelor şi celorlalte pământuri din categoria miriie, da un fel de goală proprietate, fiindcă pământurile aparţineau statului sau sultanulu. Legea noastră despre proprietate este o inovaţie 1), care ne impune datoria să rezolvim chestiunea ialâcurilor fiindcă iată unde a fost complicaţia acesteia: In anul 1870 art. 28 din Legea despre pământuri e abrogat în Imperiul otoman şi se dispune: „Până acum art. 28 din lege în privinţa iailacurilor glăsuia că pământul este al posesorilor, sau, mai de grabă, nu pământul, nu plina proprietate, ci posesiunea acestui pământ, iar lemnele (arborii) sunt ale statului. De astăzi înainte şi arborii cari cresc pe ialacuri vor fi şi ei proprietatea posesorilor („vladeteli„) particulari". Aceasta e modificarea adusă legii despre pământuri. Legea noastră despre proprietate, noua lege, glăsueşte acelaş lucru, numai că vorbeşte mai categoric (art. 33). O nouă chestiune se pune acum: Devin proprietate a posesorilor iailâcurilor numai lemnele (arborii) cari au crescut pe iailâcuri cu începere dela 1870, sau şi acelea cari erau deja în fiinţă la 1870?. A rezolva această chestiune hotărând că posesorii particulari ai iailâcurilor sunt proprietari şi ai lemnelor, e un lucru periculos. Grav e, fiindcă putem comite o mare nedreptate, întru cât nu e vorba de păşuni, cari au fost proprietate exclusivă a unei persoane şi apoi au crescut pe ele arborii, ci e vorba de păduri

---

1) Inovaţie, („novovăvedenie„) deci aşezare nouă juridică se stabileşte prin noua lege, A se confrunta această declaraţie a ministrului cu alta făcută anterior (Supra. No. 58 pag. 121, şi nota, pag 128).

primitive. Acestea sunt păduri, date persoanelor particulare de acum 100, 200 şi 300 ani, poate chiar şî de mai mulţi ani... Dacă privim chestiunea din punct de vedere istoric, noi nu avem dreptul ca dintr'o dată să dăm posesorilor iailâcurilor şi proprietatea lemnelor; dacă privim chestiunea în latura ei practică, lemnele acestor păduri de 60.000 decare valorează milioane, iar noi nu avem dreptul de a dărui milioane persoanelor particulare... Fiindcă lichidăm cu vechea lege, cu toată această unică) chestiune... In proectul de lege se prevede; „statul răscumpără („otcupuva„) dreptul de păşunat şi adăpat". Nu am putut întrebuinţa alţi termeni, fiindcă nu am putut să facem o mărturisire că au avut deplina proprietate a pământurilor acestor iailâcuri".

Deputatul Nelcof V. „Dacă iailâcurile în timp de 500 ani au fost în mâinele posesorilor („vladeteli„) lor, posesori cari au fost exclusiv de origină musulmană, atunci se înţelege bine că celor lalţi locuitori, locuitorilor satelor din jurul iailâcurilor, gurile li-au fost astupate, limbile încătuşate, nedându-li-se posibilitate să ridice glasul în potriva acestei favori ce s'a acordat cu mare dărnicie unora, pe când alţii, sunt lipsiţi de posibilitatea de a-şi procura strictul necesar fie pentru încălzit, fie pentru hrană sau spre a-şi face o colibă pentru oi, dacă nu pentru oameni... Posesorii iailâcurilor îşi bazează dreptul lor şi asupra pădurilor de pe iailâcuri, pe o iradea imperială care întăreşte o tescherea vizirială prin care, în cursul desbaterilor asupra legii pădurilor, s'a introdus şi chestiunea iailâcurilor, hotărându-se ca posesorilor iailâcurilor să le aparţină şi pădurile venite, crescute dela natură, pe iailâcuri: această sancţionare, prin iradea, constitue o nouă lege. ...Dacă un sultan a crezut că are drept să modifice regimul iailâcurilor în folosul posesorilor lor, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept să schimbe însuşi acest drept

---

1) Sublinierile nu există în original; le-am făcut noi, spre a se evidenţia felul de exprimare a ministrului Ghenadief în această privinţă. Nu trebue să luăm ad litteram afirmaţiile ministrului, care, ori de câte ori are de susţinut o chestiune, caută prin orice mijloace, cu riscul chiar de a depăşi limitele adevărului, a-şi atinge scopul. Aici prezintă, iailâcurile ca singură chestiune rămasă, din legislaţia otomană, nesoluţionată. Totuşi în cursul desbaterilor. în altă parte, vorbind despre islazuri spune că proprietatea lor nu e plină, comunele au o dispoziţie turcească asupra propietăţii, nelichidată: Dar embaticul asupra pădurilor particulare, pământuri miriie? Dar embaticul pe celelalte pământuri miriie?

în alt, chip. în folosul statului şi al comunelor? Cum aceste iailâcuri s'au dat ca o favoare unora, pentru ce un alt sultan să nu aibă drept, să nu poată schimba însuşi regimul, legea însuşi, în contra posesorilor iailâcurilor?... Noi aci, în acest sanctuar, în această supremă aulă, suntem urmaşii sultanului... Sobrania naţională, statul bulgar, înlocuind Imperiul Otoman în graniţele Bulgariei—are puterea neîngrădită să facă cum e mai bine, mai folositor pentru interesele sale de stat şi interesele populaţiei sale..."

Alt deputat, G. Pasarof, în aceeaşi chestie, între altele spune: „Iailâcurile au fost create acum 280 sau 300 ani. în folosul iurucilor—aceştia sunt caracaceni[1]*) turciţi. Sultanul printr'un firman a vrut să-i recompenseze şi le-a permis să păşuneze vitele în munţii Rodop; a urmărit un dublu scop; pe de o parte desvoltarea creşterii vitelor, iar pe de alta. pentru a se găsi element turcesc în munţii Rodop, la începerea islamizării elementului creştin, din care se trag actualii pomaci*[2]*) In firmanurile ce posedă, se arată că li-se dă drept de „otlac şi sulamac". adică de păşunat si adăpat vitele lor. Când mai târziu s'au ivit neînţelegeri între posesorii iailâcurilor şi stat, s'a făcut o confuzie şi tribunalele noastre au socotit pe posesorii iailâcurilor ca posesori şi ai pământurilor şi ei, întru cât se socoteau ca atari, au pretins sa fie şi posesori („pritejateli") ai pădurilor..."*

In proectul de lege nu figura nici o dispoziţie privitoare la iailâcuri; raportorul legii declară că s'a introdus de comisie o notă în această privinţă sub art. 1. La discuţia pe articole s'au introdus în art. 1 ultimele două aliniate privitoare la iailâcuri când li s'a dat şi redactarea actuală.

Mai întâiu se prevăzuse răscumpărarea numai a iailâcurilor pe cari se aflau păduri spontane („samorasli„): crescute dela sine). Aceasta s'a admis şi de guvern. Dar la observaţia făcută de un deputat (Pasarof) că sunt iailcâuri şi fără păduri şi că şi acestea nu trebue lăsate, în care scop recomandă a se prevedea în lege „toate iailâcurile" - ministrul intervine afirmând: „D-l Pasarof pricepe foarte bine ideia din notă. Toate iailâcurile. ...Din vechile iailâcurile nu rămâne nimic. Cu indemnizarea, cu lichidarea acestei chestiuni odată pentru totdeauna: pădure, pământ, apă, tot aparţine statului. "Raportorul declară şi el că s'a admis „toate iailâcurile", şi se înţelege prin aceasta atât iailâcurile pe cari se află pădure, cât şi cele în cari nu se află..

---

[1] Caracaceanl: populaţie nomadă care se ocupă cu păstoritul. Cutreera altă dată cu turmele întreaga peninsulă balcanică, vara în munţi, iarna la şes. Dela înfiinţarea difetelor state cari au luat locul imperiului otoman în Balcani, nouile graniţe i-au făcut pe Caracaceani să-şi scurteze peregrinaţiile lor. De toate popoarele balcanice sunt consideraţi ca fiind de origină română; ei înşişi îşi zic „valhi". Portul şi obiceiurile sunt ca ale românilor nomazi. Mai toţi caracaceanii şi-au perdut graiul românesc. Numele de Cara—caceani ar însemna, în turceşte: nomazi bruni (cara-negru; cacean-care fuge, nomad).

[2] Pomaci: populaţia musulmană de origină slavă.

Am reprodus în această chestiune o bună parte, tocmai cea mai importantă, din declaraţiile făcute în Sobranie; am insistat chiar prea mult numai din dorinţa de a se vedea mai bine cât de meşteşugit opera statul bulgar şi pe cale de legislaţie, pentru a priva un element nebulgar, dar din cetăţeni ai acelui stat, de avutul, de drepturile legalmente câştigate.

Consideraţiile istorice şi juridice invocate în Sobranie sunt nişte simple pretexte. Aceleaşi consideraţiuni puteau fi invocate şi pentru lichidarea embaticurilor particulare pe celelalte pământuri miriie: tarlale, fâneaţă, etc., sau cel puţin în privinţa pădurilor particulare. De ce nu se lichidează şi cu aceste rămăşiţe ale regimului otoman?

Se decide răscumpărarea drepturilor ce embaticarii aveau asupra iailâcurilor, pe consideraţia că modificarea legii otomane despre pământuri din 1870 nu i-ar fi făcut proprietari şi pe pădurile existente la acea dată, ci numai pe cele cari aveau să crească ulterior acelei date — Se răscumpără totuşi şi iailâcurile cu păduri crescute după 1870; iar despăgubire se dă numai pentru păşunat şi adăpat, nu şi pentru păduri. Se merge şi mai departe: se răscumpără şi iailâcurile cari nu au pe ele nici o pădure, nici un arbore. Răscumpărarea se legitimează pe dreptului de nud proprietar al statului asupra acelor pământuri miriie: iailâcurile cedate în folosinţa particularilor — aşa precum prevede legea otomană despre pământuri. Embaticarii, în schimbul drepturile lor de folosinţă răscumpărat de stat, primesc o despăgubire. Cum răscumpărarea e forţată, constitue o expropriere şi s'a convenit ca procedura de urmat în privinţa aceasta şi a despăgubirii, să fie cea prevăzută în legea exproprierii pentru utilitate publică. [1]

Statul bulgar ori de câte ori a avut interes s'a prevalat de drepturile ce-i sunt conferite de Legea otomană despre pământuri. In virtutea acestei legislaţii otomane a declarat ca aparţinând în deplina proprietate a statului bunurile miriie ale refugiaţilor otomani, a declarat răscumpărarea pământurilor gospodăreşti şi ciflicheşti, a iailâcurilor etc.

Legea otomană despre pământuri a fost ca o sabie a lui Damocles de asupra populaţiei din Bulgaria, a celei musulmane în deosebi.

Trecând la legea pădurilor din 1904, se constată că vechii aşezări otomane nu i se aduse vre o schimbare: nu se declară că pădurile pe care le folosise particularii ca bunuri miriei devin proprietatea deplină a posesorilor lor Ceva mai mult, continuă a se considera titlurile lor ca „vladetelni documenti", (documente de posesie), iar embaticarii: „ceastnite gorovladelţi", particularii posesori de pădure.

O dispoziţie categorică prin care să se convertească dreptul de embaticar în cel de proprietar deplin nu există în lege, şi nici din desbaterile parlamentare nu rezultă. Şi expunerea de motive nu conţine nimic în această privinţă.

---

1) Din desbateri rezultă că numai cei cari işi vor dovedi prin documente drepturile lor şi folosinţa de aceste drepturi în momentul publicării legii noui—vor avea dreptul la despăgubire. Urmează deci că se vor verifica titlurile de embatic. De altfel documentele se impune a se prezinta şi potrivit legii de expropriere pentru utilitate publică; iar legea despre pământurile gospodăreşti şi cifliicheşti serveşte drept un foarte bun precedent. In fapt nu am putut afla cum s'a procedat.

JURISPRUDENŢA SILVICA

Facem aci loc unor jurisprudenţe în materie de delict silvic apărute în „*Jurisprudenţa generală*" organ de publicitate ce apare săptămânal în Bucureşti sub direcţia d-lui Gr. C. Conduratu, fost consilier la curtea de apel din Bucureşti, Avocat.

N. R.

Delict silvic.

578. Proces-Verbal dresat de şeful de post pe care-l semnează şi pădurarul, asistat de 2 martori, Nulitate.

Art. 58 din codul silvic nu acordă dreptul jandarmilor să constate infracţiunile la aceastâ lege, prin urmare un proces-verbal dresat de un atare funcţionar este nul chiar dacă-l semnează pădurarul, asistat de doui martori. (Jud. oc. Herţa Carte de judecată nr. 204, din 19 Febr. 1925. Inculpat: Petrache Gheorghiu, asistat de adv. Har. Dimitriu. Preş.: Traian R. Scriban).

NOTA. Inalta Curte de Casaţie, II, prin decizia nr. 3055 din 1 Dec. 1924 *Jurisprudenţa Generală 1925, broşura 6, specia 346)* a hotărât că jandarmii n'au dreptul să constate infracţiunile prevăzute de codul silvic.

Inalta Curte s'a mai pronunţat asupra acestui caz, prin decizia nr. 2812—922 publicată în *Jurisprudenţa Română*, 6—923. Vezi: *Legiuiri silvice* de *Corneliu Botez*, p. 118).

S'a dat prea mare drept pădurarilor, remarcă d. Corneliu Botez, L. S. p. 117, nr. 128, de a constata infracţiunile, pe care art. 77 îi face răspunzători de lipsurile ivite în pădure.

Ca să scape de plata lor, ci pot imagina delicte silvice, fapt care dăunează enorm populaţiei rurale, alegându-se şi ideia de dreptatea socială, acolo unde este întuneric şi unde raza aruncată de lumina creatoare a justiţiei, poate întări temeliile unui neam.

Faptul că procesul-verbal dresat de jandarm îl semnează pădurarul şi doi martori, nu-l face valabil, pentrucă constatarea trebuie să fie personală agentului care instrumentează, nu a acelor cărora legea nu le recunoaşte nici o competenţă în materie.

Ar fi însă bine dacă s'ar recunoaşte dreptul jandarmilor să constate abateri la codul silvic, restrândând drepturile pădurarilor, sau luând alte garanţii, care să dea mai multă tărie constatărilor lor.

Traian R. Scriban

579. Constatare. Proces-verbal de flagrant delict dresat de jandarm, altul decât cel de reşedinţa unde s'a comis delictul.

Infracţiunile la legea silvică se urmăresc şi se constată de agenţii silvici enumeraţi de art. 78. cod. silv. combinat cu art. 81, excluzând pe jandarmii ofiţeri de poliţie cum şi pe ceilalţi agenţi administrativi cărora codul silvic prin art. 58 al. b. nu le recunoaşte decât un drept de poliţie silvică.

Astfel fiind, un jandarm ofiţer de poliţie, este încompetent să urmărească şi să constate asemenea delicte şi unită această lipsă de calitate şi cu faptul că nu era competent să instrumenteze pe teritoriul altei comuni, procesul-verbal pe baza căruia deliquentul a fost supus judecăţii este unul, şi prin urmare urmează a se anula şi deliquentul achitat în baza art. 10 al. II pr. pen. (Jud. oc. Corbii Mari, Vlaşca, Cartea de jud. penală nr. 64 din 30 Ianuarie 1924. Achitat delicv. Ilie Şt. Petre în proces cu M. Dom. Casa Pădurilor, Pres.: G. Georgescu, Judecător).

NOTA. I. C. de casaţie s. II prin decizia nr. 2812 din 6 Decembrie 1922 publicată în rezumat în *Jurisprudenţa Generală* an. I, speţa 43, a decis că, dacă art 58 c. s enumără în al b pe toţi funcţionarii administrativi şi agenţii forţei publice, acest text se referă numai la poliţia silvică şi nu se poate deduce de aici că ei au şi dreptul a urmări şi constata asemenea infracţiuni.

Prin decizia nr. 1546 din 11 Iulie 1923 *Jurisprudenţa Generală* an, I, speţa 1166, decide că numai când nu este vorba de flagrant delict infracţiunile la legea silvică pot să fie constatate de chiar agentul silvic al locului, iar nu şi în cazul de flagrant delict când poate să instrumenteze şi alţi agenţi, decât acel al locului unde s'a comis infracţiunea, destul numai ca ei să fie din cei enumeraţi de art, 55 c, s,

G, Georgescu
Judecător

INFIINŢAREA CAMERILOR DE AGRICULTURA

Spicuiri din anteproectul de lege

Dăm mai jos câteva din principalele dispoziţiuni cuprinse în anteproectul de lege pentru înfiinţarea Camerilor de Agricultură, dispoziţiuni cari lămuresc rostul, alcătuirea şi funcţionarea acestei noui instituţiuni asupra înfiinţărei căreia Parlamentul va fi chemat să se rostească în curînd.

CAPITOLUL I

Infiinţarea şi scopul

Art. 1. — Se înfiinţează Camere de Agricultură judeţene cu sediul în capitalele de judeţ şi o Cameră Centrală de Agricultură în capitala ţării.

Camerele de Agricultură sunt instituţiuni publice, create cu scopul de a reprezenta şi ocroti interesele agriculturii, cu toate ramurile ei (viticultură, horticultură, zootehnie, etc) şi ale silviculturii, precum şi de a contribui prin toate mijloacele la sporirea producţiunii tuturor ramurilor agricole şi silvice.

Camerele de Agricultură Judeţene şi cea Centrală sunt persoane juridice şi reprezentate în justiţie prin preşedintele lor.

CAPITOLUL II

Atribuţiuni

Art. 2. — Atribuţiunile Camerilor Agricole Judeţene sunt. între altele:

De a da din propria iniţiativă, sau după cererea guvernului: prin Camera Centrală de Agricultură, avize motivate asupra proiectelor de legi şi regulamente relative la agricultură şi silvicultură, asupra tarifului vamal, taxe de export şi import convenţiuni comerciale tarifelor de transport pentru produsele agricole şi forestiere pe căile ferate şi pe cele navigabile, asupra proiectelor technice obşteşti, în legătură cu agricultura şi silvicultura, irigaţii, drenaje, canalizări, indiguiri, docuri, silozuri, împăduriri, corecţiuni de torenţi, etc.

De a înfiinţa, singure sau în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi în conformitate cu legea generală a învăţământului, şcoli pentru staţiuni agronomice, centre de curăţit seminţe şi de tratat contra boalelor criptogamice, centre de descuscutare, staţiuni de montă, etc.

De a înlesni agricultorilor aprovizionarea cu seminţe selecţionate, maşini, unelte, reproducători, prin ţinerea unei colecţii de mostre şi prin punerea în legătură a producătorilor cu agricultorii cari au nevoie:

Art. 4.— Atribuţiunile Camerei Centrale de Agricultură sunt:

a) De a reprezenta interesele generale ale agriculturii şi silviculturii, putând corespunde direct cu orice autoritate publică;

b) De a da din proprie iniţiativă, după cererea guvernului sau după intervenţia Camerilor Agricole judeţene, avize motivate asupra tuturor lucrărilor prevăzute la art. 2.

CAPITOLUL III

Constituirea Camerelor Agricole Judeţene

Art 5. Camera de Agricultură care deserveşte un singur judeţ se compune din 17 membri aleşi şi din 10 membri de drept.

Când o Cameră Agricolă deserveşte interesele mai multor judeţe, alegătorii fiecărui judeţ, cari fac parte din circumscripţia acelei Camere, aleg câte 10 membri. Judeţul în care Camera îşi are sediul alege tot 10 membri.

Membrii aleşi în fiecare judeţ, împreună cu cei de drept din oraşul de reşedinţa Camerei, compun Camera Agricolă pentru acele judeţe.

Mandatul membrilor aleşi durează 5 ani dela confirmarea lor.

Membrii de drept vor funcţiona atâta timp cât exercită funcţionarea lor în judeţ.

Art. 6. — Au dreptul de alegător cetăţenii români, agricultorii şi proprietarii de păduri cari au satisfăcut legea recrutării, se bucură de drepturi civile şi politice şi cari îndeplinesc una din următoarele condiţiuni;

a) Să fie agricultor cu o întindere de cel puţin 3 ha. proprietate.

b) Să fie arendaş practicând agricultura pe o întindere de cel puţin 10 ha.

c) Să fie pomicultor, viticultor, apicultor, horticultor, proprietar sau arendaş pe o întindere de cel puţin 1 ha.

d) Să fie proprietar de pădure a unei întinderi de cel puţin 5 ha;

e) Societăţi cu caracter agricol cari sunt proprietare, sau se ocupă cu arendarea şi îndeplinesc una din condiţiile de mai sus, votează printr'un reprezentant;

f) Absolvenţii cu diplomă ai şcoalei de agricultură, de silvicultură, medicină veterinară, au dreptul la vot, chiar dacă nu îndeplinesc nici una din condiţile de mai sus.

Art. 7. — Listele electorale se întocmesc de fiecare circumscripţie de judecătorul de ocol, după propunerile consiliilor comunale. Primele liste se vor întocmi până în două luni dela promulgarea legii de faţă.

Art. 8. — Prima alegere se va face la cel mult 6 luni după promulgarea legii de faţă.

Data alegerilor se fixează prin Inalt Decret Regal, după propunerea Ministerului de Agricultură şi Domenii şi nu poate fi mai scurtă de 20 zile nici mai lungă de 2 luni dela publicarea decretului de convocare a alegătorilor în *Monitorul Oficial.*

Art. 9. — Va putea fi ales orice alegător prevăzut *la art. 6*, dacă are vârsta de cel puţin 30 ani împliniţi.

Art. 10. — Alegerea se face pe liste pentru tot judeţul, la reşedinţa fiecărei judecătorii, în ziua fixată prin decretul de convocare.

In afară de membrii titulari aleşi, preşedintele proclamă şi un număr egal de supleanţi, dintre acei candidaţi cari au întrunit cel mai mare număr de voturi, pe oricari din liste, în ordinea numărului voturilor.

Art. 13 — Membrii de drept sunt:

a) Primul-preşedinte sau preşedintele tribunalului local;

b) Prefectul judeţului;

c) Consilierul agricol al judeţului;

d) Reprezentantul cel mai mare în grad din judeţ al direcţiunii zootehnice şi sanitare veterinare;

e) Reprezentantul silvic cel mai mare în grad;

f) Un reprezentant al cooperaţiei agricole din judeţ;

g) Un delegat al Camerei de Comerţ şi Industrie;

h) Un delegat al Camerei de Muncă din localitate;

i) Administratorul financiar;

j) Primarul oraşului de reşedinţă;

k) Preşedintele Sindicatului Agricol.

Toţi aceştia sunt membri titulari cu vot deliberativ.

In afară de aceştia, Camera de Agricultură poate să cooopteze un număr de cel mult 5 membri colaboratori, cu vot consultativ, dintre specialiştii în diferite ramuri ale agriculturei şi silviculturei.

CAPITOLU IV

Art. 14 — Camera Centrală de Agricultură se compune din:

a) Câte un membru delegat de fiecare Cameră Agricolă Judeţiană dintre membri ei aleşi:

b) Din următorii membri de drept:

1. Primul-preşedinte al Curţii de apel, Bucureşti;
2. Un membru al Inaltei Curţi de conturi, delegat de Curte;
3. Directorul general al îndrumărilor agricole Ministerul Agriculturii;
4. Directorul general al Casei Improprietăririi;
5. Administratorul Casei Pădurilor;
6. Directorul general al fermelor;
7. Directorul general al serviciului zootehnic şi sanitar-veterinar;
8. Directorul fiecărei Centrale a Obştiilor, a Băncilor Populare şi a Cooperativelor Săteşti;
10. Preşedintele Uniunii Sindicatelor Agricole:
11. Un delegat al Soc. naţionale de agricultură;
12. Un delegat al Soc. Agronomilor;
13. Un delegat al Soc. inginerilor silvici „Progresul Silvic"
14. Un delegat al Asociaţiei medicilor veterinari;
15. Câte un delegat al Camerei Centrale de Comerţ şi Industrie şi al Camerei de Muncă;
16. In afară de membrii titulari de mai sus, Camera Centrală Agricolă poate coopta membri colaboratori dintre persoanele cari, prin cunoştinţele şi experienţa lor, ar putea să colaboreze cu succes la înfăptuirea programului Camerei de Agricultură.

Art. 15 — Guvernul poate să numească pe lângă Camera de Agricultură Centrală un comisar al său care să observe ca activitatea acestei Camere să se desfăşoare conform prevederilor legii de faţă.

Informații

Miercuri 4 Februarie a. c. ora 9 seara, s'a ținut la Școala Politechnică din București, a doua ședință a Soc. elevilor secției silvice, cu programul următor:

1) Relațiunea dintre climă. sol și vegetație, în România (Conferință ținută de Const. D. Chiriță Student în anul III)

2) Solo voce:

a) Caro mio ben
b) Cântecul ciobanului
c) Cântec de leagăn din Ardeal
d) Cântecul plopilor (Stud. I. Rădulescu).

3) Solo vioară:
a) Doina Oltului.
b) Ciocârlia (Stud. E. Ștefănescu)
c) Canzonetta de Ambrosio
d) Balada de C. Porumbescu
(Stud. Șt. Popescu)

La această ședință au asistat dintre profesori, D-nii Petre Antonescu și Em. Protopopescu-Pache, iar din corpul technic silvic al Statului, D-nii Anastasescu și I. Comanici, Sub administratori ai Casei Pădurilor.

D-l profesor Antonescu a făcut câteva precizări în relațiune cu subiectul tratat de conferențiar.

Numerosul auditor compus din elevi ai Școalei Politechnice și persoane particulare a fost plăcut impresionat de frumoasa inițiativă luată de menționata societate în scopul îmbogățirii cunoștințelor profesionale ale elevilor, prin conferințe cu caracter științific.

* * *

Amnistierea delictelor silvice din țara Moților.

Prin „Monitorul Oficial" din 11 III 925 a fost promulgată următoarea lege:

Art. unic. — Se amnistiază, atât în ceeace privește pedeapsa, cât și despăgubirile civile, toate infracțiunile la legile silvice, săvârșite în intervalul dela 2 Noembrie 1918 până la 31 August 1924, data comemorării centenarului lui Avram Iancu, pe teritoriul plășilor următoare: Gilău și Huedin din județul Cojocna, Iara, Câmpeni și Baia-de-Arieș din județul Turda-Arieș, Baia-de Criș și Brad din

Amnistia cuprinde toate infracţiunile de mai sus, fie ele numai constatate sau pendinte în faţa instanţelor judecătoreşti, fie judecate şi asupra cărora s'au pronunţat hotărâri condamnatoare definitive, dar încă neexecutate.

* * *

Comitetele asociaţiunilor de profesionişti intelectuali întrunindu-se la sediul asociaţiei generale a inginerilor din România au ţinut în ziua de 13 Martie a. c. o consfătuire comună asupra legei administrative, a raportului ei faţă de legile organice ale fiecărui corp de specialitate.

Au participat comitetele federaţiei asociaţiilor muncitorilor intelectuali din România (F. A. M. I. R.), asociaţiei generale a inginerilor (AGIR), asociaţia generală a arhitecţilor, asociaţia generală a medicilor, asociaţia generală a medicilor veterinari, asociaţia generală a profesorilor secundari şi primari, a inginerilor silvici şi a agronomilor etc., hotărând în principiu ţinerea unui congres generul extraordinar a tuturor asociaţiilor de profesiosionişti intelectuali la Bucureşti, în vederea unei acţiuni comune.

* * *

Vineri 6 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Belu (militar) I. Negoescu fostul Director Technic al Cadastrului.

Date fiind legăturile colegilor din corpul silvic cu această instituţie, Soc. Progresul Silvic a fost reprezentată prin D-nii M. P. Florescu, Dem I. Ciurileanu, Paul Teodorescu, Gună Ştefănescu şi N. Nedelcovici.

* * *

Sâmbătă 7 Martie a. c. a fost înmormântat la cimitirul Sf. Vineri din Capitală, G. Munteanu Murgoci, Geolog şi profesor la Şcoala Politecnică din Bucureşti.

Corpul profesorul al secţiei Silvice a fost reprezentat prin d-nii: N. Saegiu, Paul Grunau, D-r. Marin Drăcea, V. N. Stinghe iar Soc. Progresul silvic prin d-l M. P. Florescu, secretarul Societăţei.

* * *

In comisia specială pentru impunerea inginerilor din Capitală, au fost aleşi prin tragere la sorţi d-nul Inginer Tiberiu Eremia şi ca supleant d-l Inginer silvic M. P. Florescu.

Comisia a început să funcţioneze dela 1 Martie pe lângă administraţia Financiară a Capitalei.

* * *

Societatea **„Progresul Silvic" roagă pe toţi d-nii Ingineri silvici, atât din cadrele Statului cât şi particulare, a da toată atenţia pentru ca *„Serbarea sădirei arborilor"*, să se facă cu un deosebit fast în întreaga ţară, comunicându-ne şi dările de seamă, pentru a putea fi publicate în „Revista Pădurilor."**

„BANCA ROMANEASCA"

Societate anonimă, fondată în anul 1911

Capital vărsat şi Fond de rezervă Lei 379.000.000

Sediul Central „BUCUREŞTI"

SUCURSALE: *Arad, Bălţi, Bazargic, Braşov. Cernăuţi, Cetatea-Albă, Chişinău, Cluj, Constanţa, Craiova, Galaţi, Ismail, Oradia-Mare, Satu-Mare, Sibiu, Soroca, Tg.-Mureş, Timişoara, Tighina, Tulcea.*

BĂNCI AFILIATE:

Banca Almajului, Bozovici
„ *Bacăului*, Bacău
Câmpulungul Moldovenesc, C. Lung
Banca de Comerţ şi Industrie, Roman
Banca Comercială şi Industrie din Valea Târnavei, Diciosânmartin
Banca Corvineană, Hunedoara
„ *Creditul obrogei*, Constanţa
„ *Cedilul Prahovei*, Ploeşti
„ *Dunărea Romanească*, Brăila
„ *Durostorului*, Silistra
„ *Economul*, Cluj
Banca Ieşilor, Iaşi
„ *Maramureşeana*, Sighetul Marmaţiei
Banca Mehedinţului, T.-Severin
„ *Petrodava*, P.-Neamţ
„ *Pieţei*, Bucureşti
„ *Rădăuţilor*, Rădăuţi
„ *Română*, Dorohol
„ *Românească a Banatului*, Lugoj
Banca Românească a Orientului, Bucureşti
Banca Sebeşeană, Sebeşul Săsesc
„ *Ştefan cel Mare*, Fălticeni
„ *Suceava*, Suceava

Face toate operaţiunile de Bancă

Serviciu special pentru relaţiunile cu străinătatea.

HOTEL

„ROYAL PALACE"

Proprietatea Societăţei „Clădirea Românească"

BUCUREŞTI — STR. SĂRINDAR COLŢ CU BREZOIANU

Tarif foarte avantagios. — Camere cu luna

CONSTRUCŢIUNE NOUA

CALORIFER, ASCENSOARE, TELEFOANE, BAI,

APA CALDA şi RECE, LUMINA ELECTRICA, ETC.

Curăţenie, Ordine, Linişte.

„PETROŞANI“

SOCIETATE ANONIMĂ ROMANĂ

PENTRU

EXPLOATAREA MINELOR DE CĂRBUNI

Capital Social Lei 550.000.000

STRADA AUREL VLAICU No 22
BUCUREŞTI

Adresa telegrafică: „PETROŞANI“.

Telefon 3977

Anul XXXVII Martie 1925 No. 3

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

ORGANUL SOCIETĂŢEI „PROGRESUL SILVIC"

Apare sub conducerea comitetului de redacţie compus din d-nii:

Dr. M. D. Drăcea, M. P. Florescu, I. Guguianu, N. Iacobescu, Z. Prsemitky, D. Robănescu, V. N. Stinghe, I. Timoc şi G. Turneanu

Sub preşedinţia d-lui **PETRE ANTONESCU**

Redacţia şi Administraţia Revistei la Casa Pădurilor
(în Ministerul de Domenii)

ABONAMENTUL 200 LEI PE AN

Problema defrişărei pădurilor dela şes, din punct de vedere legal. . . . . **M. P. Florescu**
Un pericol naţional: Eroziunea . . . . * * *
Ridicarea in plan a pădurilor . . . . **G. Ştefănescu Gună**
Contribuţiuni la problema comerţului şi industriei lemnului în România. . . . . **M. P. Florescu**
Construcţia fabricei de cherestea a Cooperativei forestiere „Arnota" din Costeşti - Bistriţa (Vâlcea) . . . . **E. M. Mark**
Regimul juridic al proprietăţei moşneneşti . . . Ioan D. Neagu Negrileşti
Racordarea planurilor . . . . **D. Ciurileanu**
Aplicarea legei pădurilor comunale în Dobrogea Nouă . . . . **Mihail Fiera**
Către camarazi . . . . M. Tănăsescu Moşandrei
Legiuiri silvice: Codul silvic . . . . **I. I. Marinescu**
Recenzii . . . . **D. A. Sburlan**
Plata pământurilor expropiate în vechiul regat şi Bucovina . . . . * * *
Informaţii . . . . * * *
Decizii . . . . * * *

BUCUREŞTI
TIPOGRAFIA „NAŢIONALA", JEAN IONESCU & Co.
1, STRADA BURSEI, 1
1925

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE
AL
SOCIETĂȚEI „PROGRESUL SILVIC"
PE PERIODUL 1921—1925

Recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 dela Aprilie 1904, cu sediul în palatul Ministerului de Domenii

Consilieri:

Ion Aleman
M. Boldur
Al. Constantinescu
Aureliu Eliescu
Mihail P. Florescu
Liviu Marțian
Ion Moldovanu
Const. Opran
Const. Sava-Goiu
Vintilă Stinghe
M. Tănăsescu

Cenzori:

Ovidiu Crattero, C. P. Georgescu și Xenofon Sculy.

Cenzori Supleanți:

I. Comanici, Dr. Marin Drăcea și G. Turneanu.

Biroul Societăței „PROGRESUL SILVIC"

Președinte: Al. Constantinescu

Vice-Președinți: Aureliu Eliescu, Liviu Marțian

Secretar: M. P. Florescu

Casier: N. Elefterescu

Ajutor de Secretar și Casier Emil Niculescu

Anul XXXVII MARTIE 1925 No. 3

REVISTA PADURILOR
UNIFICATĂ CU
ECONOMIA FORESTIERA

PROBLEMA

DEFRIŞĂREI PĂDURILOR DELA ŞES, DIN PUNCT DE VEDERE LEGAL

Prin art. 13 din Codul Silvic din 1910 se spune textual: Defrişarea se poate permite numai în următoarele cazuri:

a) *Pentru pădurile aflate pe moşiile de câmp, când rămâne cel puţin un sfert din suprafaţa totală a moşiei acoperită cu păduri.*

AZI:

S'a expropriat din mai toate moşiile dela câmp, o suprafaţă apreciabilă.

Deci, suprafaţa lor totală şi individuală a moşiilor s'a redus Pădurile de câmp nu s'au cam expropriat şi au rămas proprietarilor·

Mulţi din proprietari, vor a'şi defrişa acum pădurile pe. baza tocmai a art. 13 din codul silvic din 1910, adică susţin că din suprafaţa actuală a moşiei lor totale redobândite după expropriere (teren agricol şi pădure), să li-se aprobe defrişarea pădurilor dela şes, menţinând ca pădure numai 25 % din suprafaţa actuală a moşiei redusă după expropriere, adică să raporte cei 25 % de pădure din art. 13 codul silvic la suprafaţa de azi a moşiilor lor.

⁂

Pe de altă parte prin art. 2 din Decretul Lege No. 2596 din 25 Iunie 1919, publicat în M. O. No. 55 din 26 Iunie 1919 se spune textual:

„*Defrişarea pădurilor,* fie supuse sau nu regimului silvic, *este oprită.*

Ea va putea fi admisă numai în cazurile art. 13 al. *a) b) c) d) e) f)* şi *g)* din Codul Silvic.

Deci de al. *a.* din art. 13 din vechiul cod silvic din 1910. cu privire la pădurile de şes nu vorbeşte nimic, *adică nu mai este admisă defrişarea pădurilor de pe moşiile de câmp în sensul* de a se respecta 25 % împădurite din suprafaţa actuală a moşiilor reduse după expropiere.

* * *

Apoi prin noua modificare adusă codului silvic, prin înaltul Decret Regal No. 3775 din 1920 şi publicat în M. O. No. 131 din 16 Sept. 1920, la art. 10 se spune textual:

Defrişarea tuturor pădurilor particulare mai mari de 25 Ha. este oprită; în calculul cifrei de 25 Ha. nu intră poenile. Nu se pot defrişa pădurile proprietăţilor particulare mai mici de 25 Ha. dacă sunt lipite de pădurile Statului.

Asemenea defrişarea va putea fi încuviinţată în cazurile prevăzute de art. 13 al. *a. b. c. d. e. f.* şi *g.* din codul silvic, adică iar se elimină al. *a* dela art. 13 din codul silvic din 1910, cu privire la respectarea cotei de 25 % la pădurile dela şes Ba mai mult acum se elimină şi al. *d.* din acelaş art. 13 adică nu se aprobă defrişeri mici, *„când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrişate să treacă peste 2 % din întinderea totală a sa şi fără ca suprafaţa defrişată să fie mai mare de 25 hectare“.*

OR,

Pe dealtă parte, prin *regulamentul* pentru aplicarea legii modificatoare a codului silvic, la art. *22,* din eroare se neglijează atât art. 2 din Decretul lege No. 2596 din 25 Iunie 1919 cât şi art. 10 din legea modificată prin Decretul Regal No. 3775/20, căci deşi şi una şi alta din legi elimină *al. a* din art. 13 din codul silvic 1920, adică atât chestia defrişărei pădurilor dela şes până la ¼ din suprafaţa moşiilor, cât şi al. *d* dela art. 13 din codul silvic eliminat prin legea din 1920 pe care-l introduce complect în regulament, dar elimină acum pe *e* căci în art. *22* din regulament se spune textual:

„Defrişarea pădurilor va putea fi. încuviinţată şi în cazurile prevăzute de art. 13, alin, *a. b. c. d. f.* şi *g.* din codul silvic, precum şi atunci când va fi necesar a se da un perimetru mai regulat unei păduri, fără ca întinderea defrişată să treacă peste 2% din suprafaţa totală a pădurei şi fără ca suprafaţa defrişată să fie mai mare de 25 ha. — Toate defrişările nu se vor putea face decât în urma unei constatări.

In schimb regulamentul omite acum al. *e. dela art. 13*, tocmai cel mai *util* din punct de vedere technic, pentru linii de amenajamente, etc.

Semnalând aceste nepotriviri între cele două legi şi regulament, adică aşa zisa inadvertenţă rămâne în picioare că defrişarea pădurilor dela şes e oprită şi că respectarea cotei de 25 % în funcţie de un nou reper, adică a suprafeţei actuale a moşiilor rămase după expropriere, ar constitui un pericol pentru existenţa puţinelor păduri dela şes, dacă nu s'ar respecta legea din 1919 şi 1920 şi s'ar aplica prevederile art. 22 din regulament.

⁂

Pe dealtă parte la Cap. IX din instrucţiunile relative la aplicarea legei pentru înfiinţarea păşunelor comunale şi care explică aplicarea art. 2 din legea înfiinţărei păşunelor comunale, se spune clar că pentru înfiinţarea păşunelor la şes se exclud *pădurile*, livezile cu pomi, grădinile, etc.

Deci legiuitorul, faţă de *lipsa pădurilor dela şes, le-a protejat* chiar şi la crearea islazurilor, precizând chiar şi altitudinea maximă de 200 m. până unde se înţelege a se întinde şesul, enumerând şi comunele chiar.

Deci nu e logic, ca dupăce pădurile dela şes au fost ocrotite de expropriere, azi proprietarii să ceară defrişarea lor, pe motiv că suprafaţa moşiei lor li s'a redus, şi să alerge la trucul art. 22 din regulamentul modificărei codului silvic care din eroare a intercalat şi defrişarea pădurilor cuprinse în art. 13 al. *a* din codul silvic din 1910, întrucât legea modificatoare din 1919 şi 1920, a omis *al. a dela art. 13* din vechiul cod silvic tocmai bazat pe instrucţiunile legei păşunilor comunale publicată în M. O. No. 138 din 24 Sept. 1920.

Acesta este *poate singurul art. bun din toată reforma agrară care ne oferă pădurile din zona de şes* şi pe baza numai a unei neprevederi introduse în regulament nu se poate aproba nici o defrişare a pădurilor dela şes. Deci nu se ţine seamă de cota de 25 % a pădurilor reperate la suprafeţele actuale ale moşiilor rămase după expropriere, *căci aceasta ar însemna dezastrul forestier complect dela şes.*

M. P. Florescu

UN PERICOL NAȚIONAL: EROZIUNEA

La Casa Școalelor doi oameni ai științei d. Ionescu-Sisești și M. Drăcea au ținut conferințe și au demonstrat — complectându-se — că prin modul negligent și lăcomia de exploatare a teritoriului nostru cu pante mai repezi sau mai dulci vom ajunge la pierderea pădurilor și la distrugerea solului de supt ele, dar și la pustiirea unei mari părți din celălalt teren productiv.

Unele ziare au publicat scurte dări de seamă fără comentarii. Cu aceasta însă nu trebue să fim satisfăcuți.

Presa trebue să contribue la popularizarea principiilor științei în mai largă măsură contribuind la schimbarea opiniei publice asupra unor lucruri despre cari credea altfel. Iar omul de stat să remedieze răul, căci nu e de glumă. Peste 2 3 din suprafața teritoriului național este teren cu pante mai repezi sau mai dulci. Și cu cât acest teren e mai fragil și mai favorabil vegetației, cu atât e și mai supus eroziunii, mai ales când se fac exploatări neomenești. Defrișarea neștiințifică a pădurilor, aratul și chiar pășunatul pantelor contribuesc la progresul eroziunii, dislocându-se treptat solul, subsolul și chiar rocele primitive. Inconștient, populația duce o luptă dușmănoasă contra arboriculturii. Nici marea proprietate n'a cruțat pădurile. Acesteia nici legea n'are ce-i face. Oameni cu greutate și-au distrus și-și distrug pădurile depreciindu-și terenurile fără a-i putea cineva împiedeca. Pentru moment poate fi un câștig și încă mare: agricultura câștigă mii de hectare virgine. Dar exploatarea nerațională duce repede la pierderea altor mii de hectare în mod iremediabil, prin eroziune. Deci soluția ar fi: O exploatare științifică pe care nu numai să se mențină actuala suprafață în stare productivă, dar încetul pe încetul să se smulgă și naturii ceva. Dacă privim chestia și din alt punct de vedere, pericolul e și mai mare: Se știe că solul acoperit cu păduri constitue un strat spongios sugător și depozitar de apă ce se scurge ușor formând isvoarele. Cu dispariția pădurilor dispare în bună parte și stratul umed. Râurile în a căror bazinuri nu mai sânt păduri, au în timpul ploilor un debit colosal și dispar când nu mai plouă. Asta a început să se întâmple și cu apele de la munte: Ex. Trotușul.

Morile de apă au început să recurgă la locomobile pentru suplinirea forţei apei, ceia ce n'au apucat bătrânii. Explicaţia: Pădurile din bazinul Trotuşului sunt pe isprăvite. Datoria de replantare revine tuturora măcar că focoasele au fost şi sânt numai ale unora. Dragostea de plantaţii trebue desvoltată mai ales prin şcoala rurală. Dar cine n'a văzut şcoala fără un pic de vegetaţie în juru-le: nici un arbore, un arbust, o floare! Doar despre acestea nu se întreabă la examene.

Să ne îngrijim deci. Căci dacă pierderea teritoriului prin nepaza graniţelor ar fi un dezastru — poate temporar — apoi pierderea teritoriului prin proprie pustiire ar fi un dezastru veşnic. Pământul nostru roditor, udat cu sânge, munţii şi dealurile cu codrii slăviţi de poeţii noştri, ar ajunge cu vremea un Takla-Makan al Europei.

NEAMUL ROMANESC
(20 Martie 1925)

RIDICAREA IN PLAN A PADURILOR

Intr'o gospodărie silvică bine organizată, este nevoie ca în prima linie să avem planul pădurei respective, spre a'i putea cunoaşte atât suprafaţa totală, cât şi suprafeţele parţiale, ocupate de diferitele categorii de arborete, suprafeţe fără de cari nu se poate întocmi amenajamentul acelei păduri.

Ţinând seamă de întinderea pădurei şi de gradul de preciziune cu care voim a obţine acest plan, ştiinţa Topografiei ne pune la îndemână diferitele metode, dela cele mai simple şi deci mai expeditive şi mai puţin precise, până la cele care ne dau maximum de precisiune; având numai greutatea alegerei uneia din aceste metode, potrivit scopului urmărit.

Privind lucrurile mai superficial, ar părea că pentru păduri nu este nevoie la măsurarea lor de o prea mare exactitate, ci o diferenţă oarecare, în plus sau în minus, la o întindere mai mult sau mai puţin mare a unei păduri, n'ar avea mare importanţă. Acesta a fost de sigur criteriul care s'a avut în vedere la executarea lucrărilor de măsurătoare a pădurilor Statului în ultimele 2 – 3 decenii, căci singura metodă care a fost utilizată, afară de rari excepţiuni, a fost, indiferent de întinderea pădurei *metoda drumuirei cu busola, cu raportare grafică cu raportorul iar calculul suprafeţelor făcându-se prin metode grafice sau cu planimetrul.*

Este lesne de înţeles că această metodă, destul de expeditivă şi uşor de aplicat, dă rezultate tolerabile când suprafaţa este mică – maximum 200 Hectare — ; în schimb însă dă rezultate cu atât mai eronate, cu cât suprafaţa se măreşte.

In ocaziuni excepţionale, în decursul acestui timp, la unele păduri ale Statului şi servind mai mult ca şcoală pentru stagiarii silvici, s'au făcut triangulaţii cu instrumente perfecţionate, stabilindu-se cu destulă preciziune un număr suficient de puncte de cari s'au legat detaliile, ridicate tot cu busola şi raportate grafic, cum a fost cazul, după câte ştiu, la pădurile Pasărea şi Barboşi-Ghermăneşti (Ilfov); Piscul-Câinelui, Verbila şi Cocorăşti-Mislea (Prahova), executate unele de subsemnatul în colaborare cu colegii mei de promoţie, sub conducerea fostului meu Profesor, Domnul Inginer consilier Silvic Petre Antonescu; iar altele de elevii Scoalei Superioare de Silvicultură (promoţiile D-lor Drăcea, şi Suhăţeanu), sub conducerea mea.

Abia în anii 1909 şi 1910 s'au făcut primii paşi spre progres, în ce priveşte exactitatea lucrărilor de ridicare în plan când s'a abandonat cu totul busola şi metodele grafice, utilizându-se pentru prima oară metodele tachimetrice, bazate pe coordonatele numerice ale tuturor punctelor ridicărei, metodă aplicată pentru prima oară de cel ce semnează aceste rânduri, la pădurile Lucieni (Dâmboviţa) şi Tărnauca (Dorohoi); şi în urmă la toate pădurile Casei Scoalelor, pe cari le-am ridicat în plan.

Zic că prin aplicarea acestei metode s'au făcut primii paşi către progres, dar nu s'a atins însă şi apogeul, căci instrumentele de cari m'am servit pentru ridicarea detaliilor erau mai mult sau mai puţin rudimentare — cercuri cu aproximaţiune de un minut sexagesimal, — şi numai pentru triangulaţii am utilizat un tachimetru cu aproximaţiune de 10 secunde sexagesimale; iar calculele erau lungi şi plictisitoare, căci le făceam cu logaritmi, iar calculul suprafeţelor rezultate din coordonate le făceam de asemenea prin înmulţiri cu mâna, ne având la dispoziţie Table pentru calculul direct al coordonatelor, sau table de va lorile naturale ale liniilor trigonometrice şi nici maşini de calcul.

In loc de a merge înainte pe calea progresului, în ce priveşte lucrările de ridicare în plan a pădurilor, după câte ştiu, s'a făcut din contră un mare regres, căci pentru ridicarea detaliilor s'a înlocuit busola, care cel puţin are meritul că era uşor de manipulat, prin planşetă, care 'şi poate găsi aplicaţiune practică la ridicarea detaliilor pentru o hartă, unde nu se cere decât o preciziune relativă şi în teren descoperit, iar nici de cum la păduri.

Oricât s'ar căzni iniţiatorii acestei inovaţiuni de a justifica superioritatea întrebuinţărei planşetei în lucrările forestiere, ar fi în zadar, căci acest instrument prezintă următoarele inconveniente.

a) Oricât de mic format ar avea, este cel mai greu instrument şi cel mai dificil de purtat montată dela o staţie la alta, mai ales în teren accidentat.

b) Este mai greu de manipulat şi de pus în staţie ca oricare alt instrument, şi deci răpeşte mai mult timp operatorului.

c) Nu se poate lucra pe orice timp şi mai ales când atmosfera este prea încărcată cu vapori de apă, căci se influenţează hârtia, care este foarte higrometrică, modificându'i simţitor dimensiunile.

d) Prezintă minimum de preciziune, mai ales când se utilizează metoda drumuirei—singura aplicabilă la păduri—şi mai ales în teren accidentat, unde aliniamentele sunt foarte scurte, şi unde trebue a orienta planşeta pe laturi de câteva zeci de metri, cari pe plan n'au lungimi mai mari de un centimetru, astfel că toate drumuirile sunt dezorientate, iar la rezultatul final se obţin erori de neînchidere mai mari ca la orice alt instrument.

e) Pe lângă mica preciziune a instrumentului, mai are o mare influenţă negativă şi erorile inevitabile ale desenului şi spre a le reduce cât mai mult, se cere multă abilitate artistică din partea operatorului, la tragerea diferitelor linii pe plan.

Aceste consideraţiuni şi poate şi altele, fac ca planşeta să nu fi instrumentul forestierului, ci el poate fi utilizat numai la câmp deschis pentru facere de hărţi, unde nu se cere precizie, sau de către ingineri improvizaţi, fără multe cunoştinţe matematici şi după noi locul acestui instrument ar fi într'un muzeu de antichităţi, alături de grafometru, pantometru şi nivela cu apă.

Astăzi, când ştiinţele matematice găsesc o largă aplicaţiune în Topografie şi când această ştiinţă a făcut uimitoare progrese, mai ales în Ţara noastră, căci graţie multor inovaţiuni introduse, s'a ajuns la perfecţionarea şi în acelaş timp la simplificarea vechilor metode de lucru tachimetrice, astfel ca în minimum de timp şi cu minimum de efort din partea operatorului, să se poată obţine rezultate cu cea mai mare preciziune; — cred că şi pentru ridicarea în plan a pădurilor trebueşte a introduce cu un moment mai curând aceste metode.

Acest fel de metode se impun astăzi cu atât mai mult, mai ales pentru uniformizare, cu cât concomitent alte două instituţiuni ale Statului, Serviciul Geografic al Armatei şi Direcţiunea Cadastrului, lucrează pentru executarea Cadastrului Ţărei, lucrare atât de importantă şi care a fost începută cu multă vreme în urmă de toate statele civilizate. Pentru realizarea acestei mari opere, Serviciul Geografic al armatei, întocmeşte lucrările de Geodezie, iar Direcţia Cadastrului execută pentru moment lucrările de măsurătoare a moşiilor expropriate pentru parcelare la săteni, a introdus cele mai perfecţionate metode de lucru, tocmai în vederea viitorului Cadastru, spre a nu se mai reveni la aceleaş moşii cu o nouă măsurătoare, ceeace s'ar traduce prin timp perdut şi cheltueli inutile.

Cum viitoarea cadastrare va cuprinde absolut întreaga suprafaţă a Ţării, deci şi pădurile, este logic ca toate lucrările viitoare de ridicare în plan a pădurilor Statului să se facă după aceleaş principii, spre a nu mai fi nevoe de o nouă remăsurare a lor, ci să rămână numai ca să se aşeze planurile pădurilor pe Harta Ţării la locul ce ele il ocupă.

Fără a intra în multe detalii ale metodelor de ridicare, mă voi mărgini de a da indicaţiuni de modul cum concep eu că trebuesc executate lucrările de măsurătoare a pădurilor Statului, călăuzindu-mă de normele adoptate de Direcţia Cadastrului, publicată în Monitorul Oficial Nr. 33 din 15 Mai 1921 şi Nr. 106 din 15 August 1922.

Iată aceste norme, aplicabile la păduri:

Se va face o triangulaţie a întregei suprafeţe a pădurei, alegând în prima linie punctele de triangulaţie pe hotar, sau în apropiata lui vecinătate, stabilind aceste puncte la distanţe de mînt, vom reuşi numai încape îndoială ca cooperativele forestiere, în înţelesul pe care îl dăm noi, să ia fiinţă în timpul cel mai scurt posibil, să se multiplice în toate regiunile păduroase ale ţării, acolo mai cu seamă unde starea de diviziune a proprietăţei ţărăneşti reprezintă un însemnat procent, ameninţând a lua o desvoltare şi mai mare în viitorul apropiat.

Ca încheiere sunt de părere, dacă congresul împărtăşesce modul de a vedea expus mai sus, să adopte următoarea moţiune:

Congresul inginerilor silvici:

Având în vedere inconvenientele proprietăţei mici forestiere din punctul de vedere al pazei, al culturei, al exploatării şi al administraţiei, cari necesită cheltueli relativ mari.

Considerând că numai în complexe forestiere de o întindere mai însemnată este posibilă o cultură raţională şi o producţiune anuală şi susţinută.

Işi exprimă dorinţa:

1º Ca să se aplice strict dispoziţiunile art. VIII din legea din Septembrie 1920 modificătoare a codului silvic din 1910 şi a decretului lege cu No. 2596/919, care prevede că în ce priveşte exploatarea pădurilor moşnenilor sau răzeşilor împărţite în baza art. 36 din codul silvic starea de indiviziune continuă mai departe.

2º Să se favorizeze pe baza unei legi, care urmează a se vota în viitoarea sesiune a Camerelor legiuitoare, constituirea de cooperative în vederea reunirei micilor proprietăţi de păduri particulare spre formarea de complexe păduroase cât mai mari, cari să asigure continuitatea exploatării produselor principale, adică adoptarea unei exploataţiuni amenajate.

3º Să se revizuiască art. 36 din c. s., care permite împărţeala în natură a pădurilor, proprietate a moşnenilor, experienţa dovedind ca această dispoziţiune nu a corespuns bunei intenţiuni a legiuitorului din 1910.

4º Prin măsuri corespunzătoare să se oprească divizarea pădurilor proprietarilor particulari, supuse regimului silvic, prin parcelarea şi vânzarea lor în loturi la ţărani etc. şi să se considere din punctul de vedere al exploatării asemenea împărţeli ca neexistente.

Petre Antonescu

CATEVA NOŢIUNI

PRIVITOARE LA

MODUL DE EXPLOATARE A PĂDURILOR DE RĂŞINOASE

Intenţia-mi este să vedem în cele ce urmează, câteva cunoştinţe referitoare la lucrările de exploatare prin tăere rasă a pădurilor de răşinoase aşa cum ele se practică de către câteva societăţi de exploatare din Moldova, Oltenia şi Ardeal — încredinţa că aduc prin aceasta un modest serviciu acelora cari ar dori să se iniţieze în această direcţie. Ţin să menţionez, că în prezenţa expunere voiu evita pe cât posibil latura teoretică a chestiunilor, cu atât mai degrabă cu cât astfel de studii s'au făcut destul de detailat şi la noi.

Exploatarea în sens restrâns cuprinde toate lucrările de doborâre, cojire, fasonare în buşteni şi scoaterea materialului lemnos prevenit din tăere.

Din punctul de vedere al sezonului în care se efectuează lucrările, se disting exploatări de vară şi de iarnă.

Cele dintâi încep odată cu perioada de vegetaţie, de obiceiu în primele zile ale lunii Mai şi se termină — acolo unde există mijloace de transport pe timp de vară — pe la mijlocul lui Iulie, spre a se avea timp necesar pentru restul lucrărilor.

Exploatarea de iarnă se face în timpul repaosului vegetativ şi se împarte în 2 perioade. Prima începe pe la mijlocul lui Septemvrie, în care caz lucrarea trebue continuată cu aşa intensitate încât lemnul să fie alunecat de pe coaste înainte de căderea zăpezilor mari, a doua, pe la finea lunii Februarie şi durează până în momentul când începe circulaţia sevei în arbori, deci aproximativ 2 luni. Bineînţeles, că în caz de ierni uşoare exploatarea se poate efectua în tot decursul sezonului hibernal.

In ce priveşte calitatea lemnului provenit din exploatările efectuate în diferitele perioade specificate mai sus, este necontestată superioritatea materialului lemnos exploatat în sezonul mort faţă de cel provenit din tăerea de vară, când lemnul, expus fiind influenţelor defavorabile ale factorilor climaterici, dă un randament calitativ inferior celui dintâi.

Pe de altă parte însă, cheltuelile de exploatare în decursul iernii sunt mai ridicate - cu aproximativ 10-20%, ceteris paribus —

din cauza timpului neprielnic lucrărilor sub cerul liber, cum sunt cele de pădure, a zilelor scurte şi a greutăţii specifice mai mari a lemnului moment, ce influenţează atât asupra manipulaţiei buştenilor cât şi a cherestelei [1]) : o împrejurare defavorabilă, uneori de importanţă determinantă este şi durata prea scurtă a perioadelor de lucru din campania de iarnă. In genere însă alegerea sezonului de exploatare este funcţie de un complex de factori locali, precum condiţiile climaterice, configuraţia specială a terenului, forţele de muncă disponibile, mijloacele de transport etc. etc. cari restrâng în cazuri destul de frecuente, timpul de exploatare la sezonul de iarnă.

Despre aceste din urmă ne vom ocupa mai detailat în prezentul articol.

1) Lucrările de doborâre şi cojire.

Aceste încep, precum amintim mai sus, în primele zile ale lunii Mai, sau după limbajul lucrătorilor atunci, când începe a înflori fagul.

Pentru efectuarea acestor lucrări se angajează la timp numărul necesar de lucrători, socotindu se ca dobândirea şi cojirea să fie terminate în 4—6 săptămâni.

Astfel, dacă urmează a se exploata o cantitate de c. a. 10.000 m^3, pentru această lucrare vor fi angajaţi cel puţin 50 lucrători, calculând, că un muncitor de pădure doboară şi cojeşte la zi [2]) (4—8 m^3) în medie 6 m^3. (In timp de iarnă, cantitatea de material lemnos, doborâtă cojită şi fasonată în buşteni, se reduce la 2.50 5m^3 pe zi).

Lucrătorii sunt împărţiţi în echipe de câte 2—5 inşi, cărora li se dă spre lucrare porţiuni de pădure numite făgaşe, secţiuni, postăţi, martoare, dupe localităţi.

La lucrările de doborâre şi cojire sunt a se observa următoarele regule:

a) Doborârea se va face cu ferestreul şi cu securea, încrestându-se arborele mai întâi, cel mult $^1/_3$ din diametru, cu toporul în partea unde voim să cadă, apoi cu ferestreul în partea opusă. Pentru asigurarea căderi arborilor în direcția voită se bat, când e nevoie, în deschiderea făcută cu ferestreul pene de lemn sau de fier numite icuri.

---

[1]) Menţionăm aici, in treacăt că lemnul provenit din tăerea de iarnă urmează a se debita in cherestea, fără intârziere, pentru a nu suferi calitativ. Deltfel intervalul intre exploatarea — efectuată in orice sezon şi debitarea in cherestea, nu poate trece, fără pierderi considerabile, peste, maximum 1½ ani.

[2]) Muncitorul acordant de pădure nu lucrează cu ora, prin zi de lucru înţelegem deci aci „din zori şi până 'n noapte"

b) Direcția ce trebue să se dea arborelui cu ocazia doborârii este spre deal pentru a nu se zdrobi în căderea sa.

In vederea înlesnirii scoaterii materialului din parchet, se caută totodată ca trunchiul să cadă în direcția corhănirei (târârei) şi paralel unul lângă altul.

c) Retezătura se face pe cât posibil aproape de colet, aşa ca tulpinile rămase să nu fie mai înalte decât e motivat prin rădăcini ceeace coincide de obicei cu $^1/_2$ din diametrul dela suprafața tăeturii.

d) Pentru evitarea accidentelor, se întrerupe cu desăvârşire doborârea arborilor în caz de vânturi mari.

e) Cepuirea (curățirea de crăci) şi cojirea se face cu securea, netezind trunchiul, fără a'l sdreli, pe toată suprafața lui, afară de partea cu care e aşezat pe pământ, urmând ca această lucrare să fie complet terminată cu ocazia fasonării în buşteni a materialului.

f) Scoarța şi crăcile se îndepărtează dela grosimea minimală în diametru a trunchiului de 10—14 cm. în sus.

După desăvârşirea acestor lucrări, arborii rămân pe loc, 6—8 săptămâni împreună cu vârfurile lor, în scopul uscării în mod uniform, prin absolvirea sevei de către vârful care mai vegetează câtva timp. Prin aceasta se diminuiază intensitatea formării crăpăturilor pe suprafața buştenilor, expuşi căldurilor de vară ferindu-l astfel de influențele dăunătoare ale precipitatelor atmosferice. (In cazul exploatărilor de iarnă, fasonarea în buşteni precum şi retezarea vârfurilor se efectuează odată cu lucrările de doborîre şi cojire a materialului, din motive lesne de înțeles).

2) Fasonarea în buşteni a materialului lemnos.

După trecerea intervalului de timp arătat mai sus, destinat uscării lemnului, se procedează la curmarea în lungimi determinate a trunchilor şi la îndepărtarea vârfurilor — lucrări ce se efectuează exclusiv cu forestierul, — precum şi la terminarea completă a cojirei arborilor.

De vreme ce prin usanțele în comerțul lemnului sunt stabilite anumite lungimi fixe ale cherestelei, este învederată importanța deosebită, ce trebue să se dea curmării în buşteni a trunchilor; aceasta cu atât mai mult cu cât eventualele greşeli făcute cu ocazia acestor lucrări nu mai sunt separabile ulterior.

Din aceste motive, dacă mai luăm în considerare dificultatea supravegherii acestor lucrări în pădure, apoi faptul că intervalul de timp dela curmarea în buşteni a materialului, până în momentul debitării în cherestea este prea îndepărtat, ca producătorul să poată cunoaşte pieţele de desfacere şi deci dimensiunile cerute, apare indicat a se transporta lemnul din pădure în trunchi întregi, rămânând a se fasona în depositul fabricei dimensiunile conform cerinţelor momentane ale pieţelor.

Intrucât însă din motive de ordin technic materialul nu se putea scoate şi transporta în trunchi întregi, aceştia se curmă în pădure în lungimi din cari poate realiza ulterior diferite categorii de dimensiuni în vederea satisfacerii cerinţelor pieţelor variate de desfacere. Astfel se fasonează buşteni de 10 m. (din cari rezultă 2×5 m. sau 4+10 m) sau 12 m. (= 3×4 şi 2×6 m.); Lungimi de 7 m. precum şi acele sub 4 m. se evită pe cât posibil.

De altfel curmarea în pădure pe loc a trunchilor este indicată şi din considerente de rentabilitate, prin alegerea şi scoaterea exclusiv a materialului comercializabil.

La lungimile specificate mai sus se lasă pentru fiecare buştean fasonat în pădure o supramăsură care variază după împrejurări între 20—40 cm. astfel ca lemnul, după scăderea pierderilor cauzate prin olaritul buştenilor şi a celor inerente corhănirei, scoaterii, transportului şi curmării în depozitul fabricei, să aibă exact dimensiunile cerute.

3. Recepţia materialului în pădure.

In vederea achitării către muncitori a lucrărilor, ce se efectuează în regulă generală în acord, apoi pentru a avea o evidenţă despre cantitatea obţinută prin exploatare sau în sfârşit în scopul unei eventuale vânzării a lemnului în forma sa brută, se procedează nemijlocit după terminarea doboririi şi fasonării, la recepţia materialului, lucrare ce se face în principiu pe locul de tăere.

Recepţia se execută de regulă de o echipă de 4 inşi, dintre cari unul măsoară lungimile buştenilor, un altul diametrul la mijloc, al treilea însemnează în carnet dimensiunile aflate iar ultimul bate cu ciocanul de numerotare numărul corent. De altfel numărul persoanelor care măsoară se poate reduce după împrejurări la una singură rămânând bineînțeles ca aceasta să execute toate lucrările arătate.

Menționăm că în afară de agenții cari sunt însărcinați cu măsurarea dimensiunilor, scriitorul în carnet este deasemenea obligat a controla fiecare lemn pentru a semnala eventuale erori de măsurare precum și defectele buștenilor în scopul scăderii procentuale din cantitate a părților defectuoase.

Pentru recepție se angajează oameni tineri și de încredere, această lucrare fiind destul de obositoare iar pe de altă parte de cea mai mare importanță.

Pe timp nefavorabil lucrarea lasă adeseori mult de dorit din pricină că muncitorii sunt mai puțin scrupuloși străduindu-se a ermina cât mai curând, așa încât un control permanent și intensiv teste indispensabil.

Luându-se în considerare că în momentul recepției în pădure lemnul nu este îndeajuns uscat, se obicinuește a se scade în vederea contragerii sale ulterioare, un cm. din diametru ceeace coincide aproximativ cu scăderea în volum a materialului care la molid și brad este, precum se știe de ca. 2 –3%.

4. Scoaterea lemnelor.

Prin scoaterea lemnelor se înțelege strângerea lor din întreg parchetul pus în tăere și aducerea lor cu ajutorul oamenilor, eventual și al animalelor până la un loc de deposit sau de reexpediție prin mijloacele cele mai simple și economice.

Buștenii, cari dupe tăere se află împrăștiați pe toată întinderea parchetului, se corhănesc mai întâi de către lucrători cu ajutorul țapinelor, (o unealtă indispensabilă la lucrările de pădure), până la pârae sau jghiaburi de pământ, care se curăță în prealabil de orice resturi rămase de pe urma exploatării și pe care urmează a se aluneca tot materialul ce cade în acest perimetru.

Depinde aproape exclusiv de configurația și natura terenului și de anotimpul scoaterii lemnului, dacă aceste pârae se utilizează în forma lor naturală, dacă ele urmează a se căptuși și mărgini parțial sau pe toată lungimea lor cu lemne rotunde sau dacă în sfârșit se prezintă necesitatea construirei de instalațiuni mai costisitoare precum sunt scocurile de lemn uscate sau de apă.

Asupra modului de construcţie al acestor instalaţiuni nu vom insista aci, de vreme ce această chestiune a fost tratată destul de larg şi în această revistă. *) Menţionăm numai, că alegerea potrivită a diferitelor mijloace de scoatere a materialului, este momentul cel mai important la o lucrare de exploatare şi necesită cunoştinţe temeinice şi o practică îndelungată în această direcţie.

Dealtfel într'un articol viitor voi arăta detailat diferitele metode de scoatere întrebuinţate în porţiuni deosebite ale unui singur parchet precum şi diferenţele de preţuri pe care le-au pricinuit.

V. Mare 22 III 926.

Ing. A. Pridie
Dir. Reg. Silv. Bistriţa
Serv. exploatărilor Valeamare

---

*) Confer. R. P. No.9/923 şi 11/923, apoi d. N. Saegiu. Construcţiuni forestiere. Mai vezi: Gayer-Fabricius, Die Forstbenutzung, Dr. Tulsho-Lorey Forstwirtschaft Abeles. Handbuch der Technik des Weichholzhandels, Apletal Forstliche Bauinvestitionen.

O VANĂTOARE DE DROPII PE BĂRĂGAN LA MĂRCULEŞTI, ELENA ŞI JIGĂLIA

Primisem răvaş dela pădurarul statului, care păzeşte plantaţiile de salcâm din dreptul gărei Mărculeşti depărtare cam de 5 km. de această staţie, ca să viu negreşit, fiind dropii multe şi încă nesperiate de vânătorii ce vin obicinuit primăvara dela Bucureşti, din cari mulţi, după ce au tras o mulţime de focuri, se întorc cu mâna goală, pentru că acest soi de vânat, nu se poate face decât cu puşca cu glonţ, de mare precizie, şi cere să fii un trăgaci de forţă, pentru că tirul nu'l faci stând jos, unde ai avea putinţă să ocheşti liniştit aşezându-te comod, ci la răpezeală, de teama să nu sboare acest vânat fiind foarte sperios şi bănuitor; unde mai pui tremurăturile căruţei cu covâltir, care se produc fie prin adierea celui mai mic vântuleţ, fie prin mişcările cailor, ori câte precauţiuni ai lua.

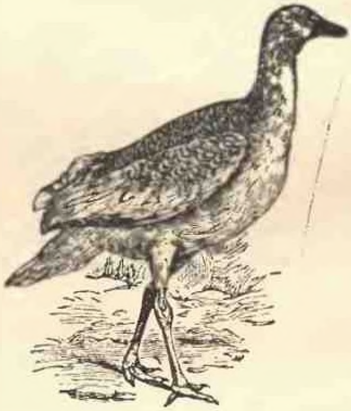

Dropie

In fine vânătorul adevărat cearcă, se trudeşte, umblând ziulica întreagă pe largul pustiului din Bărăgan şi chiar dacă nu isbândeşte să aibă măcar o bucată rămâne cu sufletul mulţumit de primblarea ce face prin măreţia şi frumuseţea câmpiilor fără sfârşit, pe care se leagănă grâul verde mişcat ca valurile unei mări sub dulcea adiere a zefirului.

Numai vânătorul pătimaş hoinărind ziua întreagă pe imensitatea Bărăganului într'o zi călduţă şi plină de soare din luna April, când legea permite vânătoarea numai la dropiile bărbaţi, cari atunci se adună întocmai ca curcanii, şi se rotesc pe loc, cu cozile în evantail şi cu aripile lăsate în jos—poate aprecia frumuseţea acestei grele vânători,—şi nu o dată, m'am întors cu mâna goală, după o zi sau două de alergături în largul câmpiilor.

Era pe la sfârşitul lui April 1908; obicinuiam să dau roata în fiecare primăvară de mai multe ori frumosului Bărăgan.

Aveam prieteni, doi mari proprietari chiar lângă gara Mărculeşti cari mă găzduiau cu toată delicateţa punându-mi la dispoziţie când trăsura, când căruţa cu coviltir anume echipată pentru aşa fel de vânat.

Mă hotărăsc şi plec cu trenul de Constanţa împreună cu amicul meu C. H., Consulul Republicei Argentina; la gara Mărculeşti, coborâm, aci ne aştepta pădurarul Statului cu căruţa la trenul de seara, conducându-ne la casa de pădurărie aşezată cam la 5 km. de gară în mijlocul plantaţiei de salcâm din perimetrul *Mărculeşti.*

Aveam odaie curată cu 2 paturi, îmbălsămată prin legături de ismă şi busuioc atârnate la grinzile tavanului.

Ne facem comod, aranjându-ne pentru dormit cele necesare, apoi ne punem la masă, având merinde aduse de acasă pentru 2 zile; pădurarul ne mai servi un lapte cald de vacă şi smântână proaspătă cu mămăliguţă.

Intrăm din una în alta în vorbă cu pădurarul asupra vânatului de mâne şi el ne spune, că's dropioi mulţi minune mare, şi că n'a mai fost nimeni până atunci din vânătorii Bucureşteni, ca să-i vâre în draci; ne mai spuse cum ar fi putut să împuşte el singur 2 dropioi, după ce făcuse horă cu alţii, sau încăerat la bătaie aşa de năprasnic, că putuse să se apropie ca la 50 paşi fără ca să'l vadă, fiind atunci ameţiţi de dragoste, de luptă şi de duşmănie dar n'avea puşca la el continuă: Numai să-l fi văzut, domnule Inspector, cum să ciocneau ca cu ciocanele, cum se muşcau de gât şi se învârteau câte $^1/_2$ ceas împrejur, până juca de-a polca, şi numai, drăcia dracului, scăpa câte unul din cioc pe celalt apoi la cel mai slab şi mămulică dragă, unde să răpezea, ca un turbat, cel voinic mi'l înhăţa iar de gât, şi'l smucea şi'l sucea, de-ţi era mai mare mila—bată-i D-zeu să-i bată, că înveninaţi mai sânt la amureala şi la bătaie, adicătelea cum s'ar zice ei nu ştiu de glumă.

Ne luăm sara bună dela pădurar — după ce i am spus să ne deştepte înainte de zorii zilei, ca să putem da roată mai de dimineaţa pe răcoare, când vânatu e mai puţin sperios — şi să pregătească cele 2 căruţe, cu care trebuia să colindăm câmpii.

Căruţa prietenului meu avea cai mai buni, şi covâltir de rogojină cu 2 găuri mari pe stânga şi pe dreapta, pe unde trebuia să observe câmpul şi să tragă cu puşca; la căruţa mea, aveam 2 mârţoage de cai, pe cari din experienţă i-am înhămat lung, aşa că mişcările lor, când se opreşte echipajul—nu produc vibraţiuni prea mari, cari deranjează tirul; apoi în loc de covâltir, am adoptat tot din experienţă, o garnitură cu snopi de coceni — sau de buruieni lungi, înfipte în ţepuşele unei corlate— de care se servesc ţăranii la căratul snopilor la arie, legând apoi o prăjină orizontal — cam la înălţimea pieptului, pe care răzimi carabina, când împuşti; acest laţ sau nuia fixează mai solid snopii, cari scuturaţi toată ziua prin mersul căruţei, s'ar desface sau ar cădea altfel. Am observat, că dropia e mai puţin bănuitoare ca la căruţa cu covâltir, când punem paie sau cocieni, cu care ochiul ei ager e deprins mereu, pe când cu covâltir rar te poţi apropia după primul foc la bătaie bună, ca să poţi trage mai cu siguranţă.

Abia ieşiţi din bătătura cantonului de pădurar, şi plecăm fiecare în altă parte, eu iau direcţia de miază-zi, iar prietenul meu spre miază noapte, cu înţelegere ca la amează, să revenim la canton pentru a odihnii caii şi a mânca.

N'apuc a ajunge la 5 — 600 metrii de plantaţie — că şi zăresc un dropioi solitar mare pe tarlaua de grâu înalt cam de o palmă; în această epocă dropioii stau aproape tot timpul sburliţi întocmai ca curcanii - nume care li se dă de ţărani, căci au întocmai aceeaşi înfăţişare şi obiceiuri şi se găsesc, fie singurateci, fie mai mulţi adunaţi rotindu-se ca curcanii, cum am mai spus, cu aripile lăsate şi desfăcute către pământ, iar coada în evantail; se deosibeşte însă la vedere de curcan prin penajul alburiu; în acel timp, bărbaţii au gâtul umflat grozav atingând de multe ori un diametru de 10 — 15 cm.; femeile nu se văd decât rare ori câte una umblând după mâncare, celelalte stând la clocit!..

Iau direcţiea diagonală cu căruţa pe un drumuşor îngust care despărţeşte obicinuit tarlalele şi când ajung ca la 150 m. opresc fiind cu carabina gata la ochi, căci dropia nu stă jos decât câteva secunde, până ce'şi dă bine socoteală, cam ce vrea cel din căruţă; ochiesc liniştit, dar văd prin luneta puştei cum se mişcă ţelul, din cauza mişcărilor unui cal, care dă din coadă apărându-se de muşte.

Aprind focul — şi mare îmi fu bucuria, când zăresc — că dropioiul se lungeşte la pământ!.. aştept o clipă să observ de nu mai mişcă, pentru a-i trimete al 2-lea foc, dar era trecut pe lumea cealaltă!

Căruţaşul sare sprinten din căruţă dând fuga mare, şi'l găseşte mort — îl ia în braţe şi mi-l arată cât e de voinic!... îl prohodim puţin şi după ce l-am pus bine în fân la spatele căruţei pornim înnainte.

Se făcuse binişor ziuă; dimineaţa era liniştită şi răcoroasă, nici o adiere de zefir nu tulbura măreţia câmpului înverzit, mireasma de grâu verde şi de rapiţă înflorită, îmbălsăma văzduhul răcoros. In răsărit de soare prepeliţele cu cârsteii ţineau concert înveselind largul câmpiei fără margini cu cântul lor răsunător. Iată tablouri măreţe ale naturei, pe cari vânătorul mai mult ca ori cine are prilej a le întâlni şi a le gusta deliciul. Aci se potrivesc minunat versul marelui bard al României, Vasile Alecsandri:

„Vânătorul soarbe în cale-i răcoreala dimineţei...
„Admirând jocul luminei, pe splendoarele verdeţei...

Dar las poezia câmpenească şi mă reîntorc la povestirea mea:

Urmând unul din acele drumuri economice ce despart tarlalele proprietăţilor mari având lungimi colosale, mai văd pe dreapta un dropioi frumos, rotindu-se cu un altul pe tarlaua de grâu; ne apropiem ca la 250 paşi, opresc căruţa şi trag două focuri fără rezultat — dropioii se ridică greoi şi se duc de se aşează ca la 1 km; îi urmăresc cu binoclul *Zeiss*, care 'mi arată şi distanţele.

Inaintăm pe oceanul de verdeaţă, care se întindea cât vezi cu ochii, întocmai ca o barcă pe luciul unei mări liniştite... dăm curând peste alt dropioi, care mă lasă să mă apropiu ca la 200 pași; trag și cade străbătut de glonț, era o bucată frumoasă deși nu așa mare, aveam deja doi și ceasurile erau abia 6 dimineața; ziua mi-se arăta cu favoare neobicinuită, fiind că de multe ori gonisem zile întregi trăgând multe focuri, dar fără de isbândă...

A fost în adevăr, o zi cu mare noroc, căci în toată viața nu m'am mai întâlnit cu o alta la fel...

In largul câmpiei, întâlnim o altă căruță, venind despre miază zi, cu un vânător! mi-a făcut multă plăcere găsind un bun cunoscut, unul din cei mai mari și mai pasionați pușcași ai țărei, demnitar înalt, regretatul decedat fost Ministru M. Ph. cu care dau o salutare afectuoasă, avea D-sa un trofeu frumos!.. Ne despărțim după câteva salutări prietenești — și norocul ajutându-mă, ucid încă 3 dropioi și un cocor, până la ora 11 când soarele începuse a se face arzător, iar foamea a mă 'nțepa... Mă reîntorc la casa de pădurar, unde găsesc pe amicul meu încântat, c'a ucis o dropie femelă!.. deși trăsese multe focuri în bărbați, fără nici un rezultat. Cum mă zări, dădu fuga la mine să mă controleze, cum fac obicinuit vânătorii, curioși să vadă, dacă tovarășul l'a întrecut...

Rămase tablou când căruțașul meu—începu a scoate din fân, unul câte unul, vânatul ucis. Nu-i venea a crede, și mă felicită călduros... i-am dat lui 2 dropioi, neavând ce face cu atâta vânat. Era foarte mulțumit, și m'a îmbrățișat frățește.

Am luat masa cu mare poftă, povestindu-ne peripețiile vânătorii, după care, fiind prinși de o moliciune somnoroasă din cauza sculatului de cu noapte, ne-am întins pe lațțele așternute cu lăicere și perne țărănești f. frumoase trăgând un somn letargic de acele ce numai tinerețea le cunoaște.

Pela ora 4 după prânz plecăm spre gară, fiecare pe altă direcție, în nădejdea de a mai toca vreun dropioi; dar n'am mai avut noroc. Deși am tras câteva focuri, însă rezultatul a fost nul!..

Așa e vânătoarea de dropii și dacă ai avut șansa a face într'o zi una sau două bucăți, poți fi mulțumit și a te felicita.

Luăm trenul de Constanța și ajungem cu bine la București, înțeleși ca peste 5 zile, când era sărbătoare, să revenim!... *„lupul unde a mâncat măgarul ține minte și revine“* așa și noi — am revenit dar ne-am întors teferi... cu mâna goală...

Er. C. Gheorghiu
Ing. Insp. Silvic

DIN TRECUTUL PĂDURILOR ȚARII

Spre a ne da seama de vicisitudinele prin cari au trecut pădurile țării și a contribui la alcătuirea istoriei lor, în timpul expoziției naționale din București, care a avut loc în anul 1906, admirabil organizată de mult regretatul profesor universitar și fost ministru, dr. C. I. Istrati, când am prezintat și eu lucrarea — **Comerțul și Industria lemnului în România,** — am cercetat prin diferite *archive și biblioteci ca să-mi procur elementele necesare.*

Cu ocaziunea publicațiunei în chestiune am utilizat câte-va dintr'însele: extrase din **Istoria Românilor de V. A. Urechie,** din **Tezaurul de Monumente istorice,** din **monumentala lucrare a lui Hurmuzache,** din **Uricare,** din **scrierile lui Fotino, Drăghici, Cronica Moldovei** etc.

Ca să poată fi folosite și celel'alte documente pe cari mi le-am procurat, cari de asemenea prezintă interes din punctul de vedere al scopului urmărit le dau cu acest prilej publicității. Ele urmează neapărat a fi întregite, această sarcină însă o las să o îndeplinească colegii mai tineri, căci primăverile, ca să nu zic toamnele, cari îmi stau în spinare (67 ani împliniți) au început să mă cam înpovăreze..

Pun dar acest mic mănunchiu de cunoștințe cari interesează trecutul pădurilor țării, strânse cu multe sacrificii de timp și de osteneală din nu prea iscoditele de către ai noștrii biblioteci publice, la dispoziția celor ce se vor decide a întreprinde o asemenea lucrare destinată a umplea o lacună de mult simțită în literatura noastră silvică.

Petre Antonescu

După 1774? (1217 anul Hegiriei).
Principatul Moldovei

Cheresteaua necesară zidirei cetăților să se tae din codrii Moldovei și Munteniei, să se care la locurile de trebuință; să se ia chitanțe dela *bina-emini,* și costul total al tăiatului și căratului să se scadă „din banii miriei" a Moldovei și Munteniei, „fără a nu se scădea nici un ban".

Uricarul III pag. 190

1774. Principatul Moldovei

Din Hatişeriful sultanului Hamid (II, 16–23)

Cheresteaua din munţii Moldovei şi Munteniei la cetăţile din Rumelia, să se plătească din birul ţărei.

Anexa la pagina 28 volumul I.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor, volumul II. pagina 21

1774. Principatul Moldovei

Hatişeriful imperial p. pronom. Moldovei dat lui Gr. Ghica.

Cheresteaua ce „din vechime" se tăia din munţii Moldovei să se dea şi de acum înainte (când se vor cere) pentru trebuinţa cetăţilor Rumeliei. Bina-eminii să dea chitanţe. Ea să se plătească din birul ţărei, atât tăiatul cât şi adusul.

Uricar VI pag. 442.

1776 Moldova

M-rea Sf. Spiridon din Iaşi percepea venituri de la:

Şeicele mari „ce se pogoară pe Siret", şi dela şeicele mici – de tot calargul ce se pogoară pe Siret, de la toată cârma, de tot trinketul, de tot şirinul mare şi mic, de tot „tahatlâcul ce se pogoară pe Siret de la tot dulapul mare şi mic, dela grinzi dela scânduri de brad şi de teiu, „ce vin pe *apă*".

Uricarul XIX, pagina 380

1782 Febr. Moldova

Răspuns Divanului făcut din ordinul lui C. D. Moruzi, la întrebările Guvernatorului Bucovinei.

Dumbrăvile şi rădiurile sunt ale stăpânului moşiei şi fără învoirea stăpânului nimeni nu poate lua lemne sau nuele, sau a dărâma. Iar codrii şi pădurile meree sunt libere şi oricine poate tăia şi lua orice fel de lemne, fără plată, şi neoprit de nimeni; însă numai locuitorii ţărei aceştia; iar locuitorii megieşi din ţările limitrofe, sunt opriţi prin firman împărătesc. Unde vor fi sate (româneşti) pe sub codri şi păduri, „alţii streini" (streini de altă ţară) nu pot tăia lemne pentru trebuinţa lor, împrejurul acelor sate; dar mai înlăuntru, mai în fundul codrului pot şi streinii să taie şi să ia.

Uricarul XI, pagina 263–4.

1785 August. Muntenia

Sub Mihail Suţu.

Dumbrăvile „după obiceiu şi după dreptate“ sunt păzite (acele pentru cari e anume ordin); locuitorii opriţi a nu lua nimic din ele.

Pădurile de ghindă sunt *„ferite“*; locuitorii pot numai lua lemne din cele uscate şi din dărâmături căzute, cari nu vor fi de altă treabă decât p. foc.

Pădurile neroditoare nu sunt oprite; locuitori pot lua lemne pentru trebuinţele caselor lor ori de ce trebuinţă şi de foc, „că pentru aceea clăcuesc“; însă numai locuitorii şezători pe acea moşie. Iar de vor vrea acei locuitori să ia lemne pentru cherestea de vânzare sau lemne de neguslorie să se înţeleagă cu stăpânul moşiei şi să dea dijmă, şi aşa vor fi liberi a lua.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. I pagina 425

1791 Oct. Muntenia

In diverse judeţe un număr de locuitori (chiar unele sate întregi) sunt *podinari*, „osebiţi de orânduiala locuitorilor ţărei de obşte“.

Au obligaţia de a tăia din păduri podinele şi a le aduce la oraş, când se cer. Ei se jăluesc că stăpânii de păduri nu-i lasă să taie *„după cislu ce s'au făcut din partea Divanului“*. Ordin să fie ajutaţi de ispravnici.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. IV pag. 359—60
vezi şi pag. 363—4.

1791 Noembrie, Muntenia

Cazuri de păduri apărate, cari au fost mai de tot prăpădite în vremea răsboiului.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. IV pag. 130, 131 şi 132

Carte de pădure *„oprită“*. Totuşi locuitorii au drept a tăia lemne pentru trebuinţele caselor lor, pentru lemne de foc, nuiele, pari etc. fără plată; iar pentru cherestele şi lemne de vânzare au a plăti adetul pământului (zeciuială); locuitorii de pe alte moşii nu au voe nimic.

Pagina 131—2

1792 Ianuarie Muntenia

Lemnele de foc ce se *vând în ţară* plătesc vamă 1 ban la 10. *„Cheresteaua adică lemnele cele lucrate“* se exportă în Turcia. plătind vamă 10 bani de car.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. vol. IV pagina 235

1792 Ianuarie. Muntenia

Mihail C. Suţu

Ordine ca pentru tăierea de podine necesare pentru pavarea Bucureştiului să se facă cisluire *„cu analoghie pe toate pădurile... după trebuinţă şi după starea fieşte căreia păduri“*. Apoi stăpânul pădurei să 'şi rânduiască câte un om ca să observe ca ţăranii să nu facă vre-o stricăciune mai mult peste cislă şi să 'şi ia şi dijma dela podinari pe un copaciu 2 parale după obiceiu.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. vol. IV, pagina 359.

1792 Oct. şi Noem., Moldova

Al. C. Moruzi a luat măsură ca să proteagă tăierea pădurilor fără nici o socoteală.

Până acum, prin condica Visteriei, era hotărât ca numai *rediurile şi dumbrăvile să fie oprite şi apărate*, iar *luncile şi pădurile meree* (= întregi), adică codrii merei (întregi) erau neapărate şi liber oricare a tăia ori câte lemne ar vrea.

Aceasta a adus un mare rău. Mai ales *lunca Prutului* fiindcă n'au fost până acum de loc şi nici o dată poprită, ea a suferit foarte mult, ceea ce a făcut ca cheresteaua din locurile învecinate cu ea să se scumpească, fiind nevoe a se aduce acum cheresteaua mai de departe din alte păduri, aceasta pentru că n'au fost păzite pădurile *„dupe cum prin alte ţări“* ; s'a su preţul cherestelei atâta de mare că parc'ar veni din străinătate.

Locuitorii ce aduceau spre vânzare lemne de foc, nefiind pădurile poprite căutau care copaciu este mai bun şi mai drept şi-l tăiau pentru foc, despicându-l ca să arate lemnele cât mai frumoase spre a lua un preţ cât mai bun. Nu luau lemnele cele oborâte jos, bune de ars, dar nearătoase.

Alţii doborau copaci mari şi luau numai crengile de încărcau carăle ca să nu se ostenească; şi lăsau tulpinele să putrezească, pe când „dintr'o tulpină ca acelea puteau să încarce 10 şi 20 care“, zic boerii.

Locuitorii, ce făceau cherestea şi le duceau pe plute pentru corăbii, tăiau câte 10 şi 15 copaci până aflau un lemn bun de le venea la măsura ce le trebuia; aşa că pentru un lemn stricau 10 şi 15, care rămâneau să putrezească în pădure.

Locuitorii apoi îşi iernează mulţi vitele prin pădure şi le strica ariambra mai ales dumbrăvile.

Mulţi din locuitori obicinuiesc de tae dearândul copacii din păduri meree de o fac câmp pentru arat, nevoind să meargă să are la câmp, pentru depărtare.

Alţi locuitori strică pomeţii şi livezile cu arbori fructiferi, netiind vre-o poruncă de apărare a acestora.

Aşa în cât multe dumbrăvi şi păduri şi codrii meree au rămas aproape câmp. „Aşa la ţinutul Sorocăi au fost nişte dumbrăvi ca nişte codri, „acum mai nici nu se cunosc unde au fost“; asemene şi în judeţul Covurluiului au fost câţiva codrii meree, din care cu înlesnirea se trimetea la Galaţi pe plute cherestea pentru trebuinţa Ţarigradului, acum au rămas aproape câmp numai abia se cunosc ciriteii. Tot asemene au rămas şi alte păduri mari şi lunci şi de nu se vor lua măsuri va ajunge vremea să nu mai aibă de unde lua cheresteaua mare necesară Ţarigradului şi altor sarhaturi. Ei propun mai multe măsuri, tinzând în acelaş timp a 'şi crea mari beneficii dela ţăranii ce ar tăia lemne.

Măsurile propuse de boeri şi aprobate de Al. C. Moruz pentru *păduri:*

1. Sub nici un cuvânt să nu se tae lemne din **rediuri şi dumbrăvi.** *Jirul* ce se face acolea să'l aibă stăpânul moşiei să'l vândă la *negustori şi alţii ce fac turme de mascuri.* Contravenienţii la acestea să se pedepsească. — Ciubuccii ce tae ciubuce din pădure să dea stăpânului din 10 unul. Din: haragii pentru vii, beţele pentru cercuri pari şi nuele să dea iarăşi din 10 unul; bani însă drept zăciuială să nu ia stăpânul moşiei. — Din lemnele căzute jos să fie liber ori care a lua fără să dea zeciuială.

2. **Lunca** Prutului şi a Siretului şi alte lunci să fie poprite a nu se strica *„după obiceiul norodului celui prost“.* Lemne de

foc de aici să ia numai din cele căzute jos, sau să-şi taie, dar numai copaci de fag „nefiind atâta de trebuincios. Negăsind nici lemne căzute jos nici de fag, să taie din copacii cei proşti, ce nu sunt de trebuinţă. Pentru lemnele de foc nu vor da zeciuială din 10 lemne unul. Contravenienţii se pedepsesc.

3. La pădurile şi codrii meree să pue stăpânii păzitori. Pentru cheresteua de negoţ să se învoiască cu stăpânii şi să dea zeciuială din 10 unul. Pentru cheresteaua cerută dela locuitori prin ordin domnesc, pentru cea necesară bisericilor şi pentru cheresteaua necesară locuitorilor şezători pe acea moşie (unde e pădurea), pentru trebuinţele zidirei caselor lor, să nu dea zeciuială. Lemne de foc, din cele căzute jos, din fag ori din copacii cei proşti să fie liberi ori cine a lua, fără zeciuială, atât locuitorii de pe acea moşie (cu pădure) cât şi alţi locuitori ori de unde ar fi.

4. Cu totul oprit a se tăia *pomii (fructiferi)* pentru nici o trebuinţă.

In fine boerii mai cer şi Vodă aprobă ca toamna după terminarea lucrului de câmp, boerii să ceară „un *ajutoriu*, în chip de clacă", dela locuitori şezători pe acele moşii, ca să iasă într'o zi sau în câteva fi trebuinţă cu plugurile să are şi samene ghindă; iar pe unde vor fi ciritei să-i cureţe ca să se înlesnească creşterea copacilor.

Uricarul I
pagina 345–352.

1792 Oct. Moldova

Anaforaua boerilor pentru protejarea pădurilor sub Alexandru Constantin Moruzi al Moldovei.

Intocmai după Uricar.

V. A. Urechiă
Ist. Românilor vol. IV pag. 439—442.
Vezi Uricarul t....

1792 Decembre. Moldova

Alt hrisov pentru păduri întocmai ca cel mai înainte (din v. I s. II fr.). Aceste măsuri se iau: „întâi ca să nu strice pădurile, dumbrăvile, luncile şi codrii în zădar, precum s'au stricat până acum, ca să vie întru cea desăvârşită „lipsă" al doilea pentru ca şi stăpânii de păduri să aibă un beneficiu dela păduri etc. de pe moşiile cum au acei cu moşii de câmp. Se interzice cu totul ţăranilor a'şi ţine vitele prin pădure de mâncau jirul şi dărâmând pădurea; ci numai învoindu-se cu stăpânul moşiei, atunci să fie liberi. Este *apoi interzis ţăranilor a tăia pădurile şi a preface locul în câmp pentru arat.* Se obligă apoi ţăranii şi pentru clacă şi a semăna ghindă.

Uricarul IV pagina 43—48.

1793 Maiu. Muntenia

A. C. Moruzi

Carte pentru pădurile din jud. Ialomiţa, a nu se strica, după jalba stăpânilor de moşii.

Au fost stricate cu ocazia conacului Elciului rusesc lemnele conacului.

Ordin ispravnicilor: „*trebue să nu priviţi la aceste dumbrăvi, care vă sunt aproape*" ci să trimeată din vreme la păduri mari.

V. A. Urechiă
Ist. Românilor vol. VI pagina 350.

1793 Martie. Muntenia

A. C. Moruzi

S'au dat jalbe la d-nii pentru rândul *pădurilor şi al dumbrăvilor*, atât din partea proprietarilor de moşii cerând apărarea lor, cât şi din partea locuitorilor că sunt popriţi.

Vodă invită pe Divaniţi să facă „*o teorie cu socoteală deobşte la aceasta adică să cercetaţi si* să chibzuiţi nizamul cel credincios.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VI pagina 346

1794 N-bre. Muntenia

A. C. Moruzi

„*în judeţele ţărei sunt păduri în două chipuri*": slobode fără nici o poprire de către stăpânii moşiei; din acestea locuitorii îşi taie ce trebue; pentru lemnele de trebuinţele casei lui nu dă nimic, iar pentru lemnele de negoţ dă zeciuială. Pentru carul de lemne de vânzare e obiceiu de dă câte 4 parale. A II-a categorie : Dumbrăvi care sunt poprite şi chiar cu cărţi domneşti la mânele stăpânilor de moşii, pe care stăpânii le ţin cu cheltuială şi au şi paznici din acestea locuitorii nici chiar cei ce şed pe moşie, nu au voe să taie lemne de cât pentru trebuinţa caselor lor şi cu învoirea şi ştirea stăpânilor moşiei.

Sunt *„zăvoaie cu plopi, cu anini, cu sălcii şi cu răchiţi, care acestea nu sunt poprite"*; dar ţăranii nu merg la acestea ci merg în pădurile cele poprite (dumbrăvi); şi afară de aceasta când intră în aceste păduri nu iau copacii cei căzuţi şi uscaţi, ci taie pe cei verzî, şi nu taie ramurile, ci-l taie din rădăcină.

..*„şi dintr'această pricină s'au şi împuţinat pădurile, în cât în puţină vreme şi chiar pentru podurile politiilor şi alte trebuincioase cherestele va fi mare isterisis"*.

Deci boerii propun reînoirea ordin la ispravnici în sensul de mai sus.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VI pagina 374.

1794 Decembre. Moldova

Locuitorii se jăluesc că pe baza regulamentului pădurilor, făcut mai înainte, proprietarii fac abuzuri şi-i asupresc, fie oprindu-i cu totul, fie luându-le dela toate zeciuială

Hrisovul lui Mihail C. Şuţu pentru rânduiala dregătorilor ţinutului.

Uricarul IV pag. 53.

1794 Muntenia

A. C. Moruzi

Sudit care cumpără (arendează) un crâng cu *paţachină* de dela un raia. Locuitorii i-au tăiat în silă paţachina.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VI, pagina 368.

1794 N-bre. Muntenia

A. C. Moruzi

Carte la ispravnici pentru păduri, să păzească nizamul (il ştim) la *păduri* şi *dumbrăvi*.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VI, pag. 373

1794 Dec. Moldova

M. Suţu

Nizam pentru păduri.

V. A. Urechiă
Istoria Rom. vol. V pagina 532 şi vol. VI.
Uricar IV pag. 213.

1795 Sept. Muntenia

A. C. Moruzi

S'a făcut nutreţ; locuitorii opriţi a 'şi mai băga vite prin păduri pentru hrană în iarna ce urmează.

Ordin apoi să se păzească nizamul pădurilor în sensul ştiut.

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. VI pagina 380.

1796 Dec., Moldova

Al. I. Calimah

Dumbrăvile, rediurile, pădurile şi codrii „merei“ sunt apărate *„după domneştile condici“* şi poprite ca să nu se taie de nimeni făr' de ştirea şi cu învoirea stăpânilor moşiei. Sunt liberi a lua din toate acestea copacii căzuţi jos, precum şi copacii de fag. Lemne de foc pot lua locuitorii, fără a da zeciuială. Dar pentru lemne sau cherestea de neguţitorie trebuie să se învoiască.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VII pag. 271.

1796 Dec. Muntenia

Tabacii din Bucureşti scutiţi de vamă pentru scumpia ce o strâng din ţară, necesară meşteşugului lor.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VIII pag. 112.

1799 Dec. Moldova

Şeici şi catarge veneau pe Siret; ele plăteau o dare; asemenea veneau pe Siret (la Galaţi); Sirean (G) *tahtalâc* (M), dulapi, trunchiuri, grinzi, scânduri etc.

Uricarul I pag. 87.

Hrisov dela C. A. Ipsilant pentru M-rea Sf. Spiridon.

1785 August

Idem un hrisov dela Al. I. Mavrocordat (întocmai), în aceeaşi cauză.

Uricarul I pag. 107.

1800 Febr., Muntenia

Al. C. Moruzi

Locuitori acuzaţi că au tăiat lemne dintr'o dumbravă poprită *care aceasta le curge* din **lenevire şi răutate**, *ca să nu meargă un ceas cale mai înainte, unde sunt păduri slobode c să'şi tae lemne de foc cu avaetul cel obicinuit al moşiei, ma vârtos că ei le aduc aicea la târg de le precupeţesc şi le vând cu preţ bun de se folosesc*".

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. VIII pag. 6

1801 Oct., Princip.

„Când vede cineva cu ce profuziune Providenţa a acoperi cu păduri ţermii mării negre şi când se gândeşte că în ori c altă localitate Constantinopolul — prin chipul său de a constru şi prin desele sale incendii — ar fi epuisat numai de cât pădurile cele mai vaste, nu se poate a nu-i veni în minte că vorba trivială că e un D-zeu pentru copii şi beţivi, se potriveşte şi turcilor de minune".

Hurmuzache
Suplimentul I vol II pag. 216.

1802 Martie. Muntenia

M C. Suţu

Podinarii fac mare dărăpănare şi stricăciune pădurilor, căci au obiceiu *„a tăia pentru o podină câte doi şi trei sau patr copaci, cu pricină că n'a ieşit podina bună, din care se stârpesc şi se împuţinează pădurile, care cu mulţi ani îndelungaţi nu po veni în starea lor*".

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VIII pag. 22

1802 N-bre. Princip.

Cheresteaua ce se va cere din ţară, să se plătească preţul tăierei şi căratului în bani gata de către cei însărcinaţi cu binalele (bina-emină). Dar raelele să nu cumva să ducă aceste cherestele afară din hotarele ţării, în altă parte.

Hatişeriful de privilegiele ţărei
(în condica lui C. Ipsilant) în tezaurul
de monumente istorice vol. II pagina 312.

1803 Februarie. Muntenia

C. A. Ipsilant

Cărţi particulare pentru rânduiala tăierei pădurilor ca în urmă: Ce să taie locuitorii, ce au voie ce nu, ce să deie etc.

V. A. Urechiă
Istoria Românilor vol. VIII pagina 625.

1803 Mart. Principat.

Din tractatul între Rusia şi Porta (in 1802?):

Art. II. — Când va fi trebuinţă de lemn pentru construirea cetăţilor din Rumelia, acel lemn să se taie din pădurile Moldovei şi Muntenia, şi transportate la locurile fixate, cu condiţia că tăiatul şi căratul cherestelei să fie complect plătite din (sau de) „Mali Zissyé" a acestor 2 Provincii după chitanţa semnată ce se va da de către Bina-Emini *(„Bissa Emini")*.

Hurmuzache
supl. I v. II pag. 262

1803 Iulie. Moldova

Pe baza actelor vechi se dă un hrisov în pricina imaşului Boloşenilor. Intre altele găsim că:

„Vii mai mult de cât sunt până acum făcute pe locul acesta, împrejurul târgului, altele să nu se mai adăoge" ?!

Uricarul
IV pagina 161.

1804 Ianuarie. Muntenia

C. Al. Ipsilant

„Paţachina ca un rod ce cu desineşi se face pre pământul acelei moşii, este folos al stăpânului moşiei."

V. A. Urechiă
Istoria Rom. vol. VIII pag. 604.

1807 Decembrie. Muntenia

Ocupația rusească

Pădurile mânăstirești și boerești se taie cu nemiluita. Nu se respectă nici chiar dumbrăvile tinere. Se taie de muscali; le trebue lemne de foc, lemne de poduri peste ape și peste Dunăre.

V. A. Urechiă
Istoria Rom. vol. IX pag. 558

Acte din 1812. Moldova

Notițe statistice aflate la finele unui chronograf

Cherestea de tot felul; e foarte bună. Se exportă *pe Prut și Siret* la Dunărea și de aci pe *marea Neagră la Țarigrad și alte locuri.*

Uricarul XIX
pag. 284.

Acte 1812. Mold.

Notițe statistice aflate la finele unui chronograf

„Frumoasele păduri și codri n'au nici o pază și nici o orânduială în tăerea lor, mai mult se dărapănă. Chiar acea cherestea care se taie nu se exportă cu prețurile cuvenite. Din speculația tăierei pădurilor, se folosesc mai mult străinii speculanți, de cât însuși acei cu codrii și munții".

Uricarul XIX
pag. 293.

1818. Muntenia

„Abia de câțiva ani s'au înființat vre-o cinci șease mori pentru tăiatul scândurilor, dar și aceasta se face cu mare neîngrijire.

Fotino
vol. III pag. 143

1818. Muntenia.

„Lemnărie de tot felul și foarte bună se exportează o mulțime".

Fotino
vol. III pagina 135.

1818. Muntenia

Are 570 de păduri mari cu stejari, 25 de dumbrăvi mai însemnate, afară de o mulţime care sunt fără de nume.

Fotino
vol. III pag. 128.

— —

1810—12. Muntenia

Ocupaţia rusească.

Diverse măsuri pentru protejarea pădurilor.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. vol. IX pag. 541.

— —

1819 Febr., Muntenia

Al. C. Suţu

Breasla tabacilor din Bucureşti are diverse cărţi (din 1802, 1803 şi chiar din 1797) prin care li se acorda privilegiul ca *„pentru scumpia ce strâng de aici din ţară de trebuinţa meşteşugului lor, să nu se supere de vamă, iar vânzându-se prin târguri să plătească vamă"*. Tot asemenea şi „şi *rânza i şovârful şi frunza de măr ce le strâng tot pentru a lor meşteşug"*.

Aceste privilegii s'au micşorat încă înainte de pace, iar la 1813 după pace au fost puşi să plătească vamă la pei şi chiar la vitele lor când le aduc la Bucureşti. Asemene şi pentru scumpie şi pentru toate celelalte să plătească vamă. — De atunci până acum mereu am dat jălbi. — Al. Suţu îi scuteşte de vamă ca şi mai înainte de 1813.

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. XII pag. 396—7

— —

1819 Martie, Muntenia

Al. N. Suţu

„Chiristigii de afară dela judeţele Dâmboviţei, ce ştiu bine meşteşugul cherestelei".

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. XII pag. 280.

— —

**1819 Decembrie
Muntenia**

Al. N. Suţu

S'a încheiat un contract între vistierie cu inginerul Freiwal („Fraivalt") prin care i s'a acordat monopolul ca *„în curgere de*

10 ani, să aibă voe numai Dumnealui a aduce pe apa Argeşului cherestele şi lemne de foc pentru trebuinţa poliţiei", cum şi podini pentru cele 4 poduri domneşti din Bucureşti. Intre preţurile contractului sunt şi aceste (relative numai la chestiunea plătirei; cele relativ la exploatarea cherestelei, vezi-le pe altă fişă):

3. Câte mori stătătoare şi umblătoare vor fi pe apa Argeşului, de va fi trebuinţă să taie zăgazurile morilor, poate să le taie, dar să plătească de roată pe lună câte taleri 100; asemene şi pentru pive, pe câtă vreme vor sta morile (pivele) din pricina plutelor. Această plată să o dea tot timpul până când vor sta zăgazurile stricate; aceste zăgazuri, tot contracciul să fie dator a le face la loc, cum au fost, cu cheltuiala lui. Iar de va găsi alt mijloc ca să nu se strice zăgazurile, nici să se ia apa dela mori, nu va plăti nimic.

4. Pentru podurile de pe Argeş, atât pentru cele stătătoare pe pari cât şi pe cele stătătoare pe vase, de le va strica, să fie obligat contracciul a le face la loc, plătind, pe tot timpul cât nu vor funcţiona acele poduri, tot venitul podului.

5. Pentru vadurile de mori şi de poduri pe care au apucat a le face până acum stăpânii moşiilor, să fie volnici şi nepropriţi de nimeni acei stăpâni a şi le face când vor putea; însă să dea de ştire şi contracciului, pentru ca acesta să poată lua măsurile cuvenite ce le va socoti spre înlesnirea plutirei fără vătămare şi pagubă a acestor mori şi poduri.

6. Morile ce sunt făcute sau pot a se mai face de acum înainte pe alte ape mai mici ce se varsă în râul Argeş, adecă: Potopul, *Cârcinovul*, *Râul Doamnei*, *Vâlsanu*, *Argeşelul* şi alte asemenea mai mari şi mai mici nu are voe contracciul să ia apa dela aceste mori (din susul lor) şi să o abată în râul Argeş rămânând cu acest chip morile uscate.

7. De se va întâmpla ca din pricina plutirei sau a tăierei zăgazurilor morilor, să se abată apa Argeşului cu totul dupe la mori în altă parte şi să rămână astfel morile fără apă, atunci chezaşul contracciului (care era o raia) să despăgubească acele mori până va aduce apa la loc.

8. ...Pe apa Argeşului poate aduce ori ce fel de neguţătorie va voi...

V. A. Urechiă

Istoria Românilor vol. XII pag. 284—285

1819 Decembrie
Muntenia

Al. N. Suțu

Pentru cheresteaua necesară la pavarea celor 4 poduri mari domneşti din Bucureşti, s'au primit propuneri dela inginerul Freiwald („Fraivalt") în privința exploatărei de cherestele şi a transportului cu plute pe apa Argeşului. (Aci vom pune punctele relative la exploatare):

1. Să nu fie volnic să exporte cherestea, ducând-o în altă țară.

2. Să nu îndrăznească a tăia păduri cu sila! ci să se tocmească cu stăpânii acelor păduri „cu *riza-pazar*", să le plătească sau să'i „*siguripsească*" cu alt mijloc.

8. Locuitorii să nu fie propriți a aduce şi ei cherestele şi lemne de foc de vânzare în oraş (căci privilegiul lui Freiwald era ca în curs de 10 ani, „*numai Dumnealui*" să aducă „*pe apa Argeşului*" „cherestele şi lemne de foc pentru trebuința poliției" cum şi podinele pentru cele 4 poduri), ci să fie toți slobozi a aduce ori ce lemne sau cherestele, sau orice lemn lucrat sau orice marfă însă numai *pe uscat*, fiindcă numitului i se dă acel (monopol) privilegiu „*numai pe apa Argeşului, iar nu şi într'altă parte, pe care apă poate aduce ori cel de fel de neguțătorie va voi*".

V. A. Urechiă
Istoria Romanilor vol. XII pag. 284—5.

1819 Maiu. Muntenia.

Al. N. Suțu

Carte de apărare pentru mai multe păduri ale lui Vel Vistier Barbu Văcărescu din județul Saac; cerere de apărare încă din 1814; acum reînoire. Apărare pentru că aceste păduri, care erau „*oprite şi păzite cu grea cheltuială de le-au adus în starea cea mai bună*"; în trecuta rezmeriță, s'au tăiat din ele pentru încremetul cetăților peste 3000 de copaci roditori; de aceea de acum înainte să fie apărate „*despre toate trebuințele locului ce vor ieşi pentru tăiat, de cherestele domneşti şi pentru trebuințele țărei şi altele*".

V. A. Urechiă
Istoria Rom. vol. XII pag. 256

1819. Muntenia

Al. N. Suțu

Cărți domnești de apărare de dumbrăvi și păduri poprite.

V. A. Urechiă
Ist. Rom. vol. XII pag. 172.

——

1824 Maiu. Muntenia

Ca și la Iași tot așa și la București toate străzile sunt pavate cu lemn; acestea se strică foarte repede prin enorma mulțime a equipajelor cât și prin carele țărănești ce vin cu provizii pentru populația capitalei. Cu aceasta se devastează frumoasele păduri de stejar ale țării, și deja se simt efectele acestei nechibzuite tăieri a pădurilor.

Hurmuzache
Vol. X pagina 275.

——

Moldova

Nucii s'au împuținat de când au început a se face mobile de lemn de nuc. Erau foarte mulți în Moldova și de o grosime rară.

Drăghiciu
Vol. I pagina 26.

——

1826. Moldova

Cheresteaua ce se pogoară la schela Galați să plătească 3% din valoare. Cea împărătească și domnească nici o vamă. Dar este cu totul prohibit a exporta cheresteaua în altă parte de cât la Țarigrad.

Cheresteaua ce se importă de aiurea liberă de ori ce vamă *„spre îndemnarea celor ce o vor aduce"*.

Uricarul XXII, pag. 302.

——

1836. Moldova

Plutele cu lemne ce se scoborau pe Siret plăteau la Vădeni o taxă, de care pe nedrept se bucura guvernul Munteniei. Deja prin Reglementul organic plutele de pe Siret erau scutite de ori ce taxe.

Comercianții de lemne din Galați au cerut guvernului să intervină pentru abolirea acestei taxe (conform Reglementului);

în acelaş timp ei cer de bună voe stabilirea acestei taxe la Galaţi (taxe care să'i atingă numai pe ei; sumele rezultate să servească la înfrumuseţarea oraşului.

Hurmuzache
Supl. I vol. V pag. 51

— —

1836. Ianuarie Muntenia

Căi de comunicaţie pe ape.

Adunarea obştească a votat o lege pentru lucrările de a face navigabile unele din râurile ţărei, care se vor declara propice pentru aceasta de către experţi. Navigabilitatea Oltului existând deja, această Adunare a fixat următoarele taxe de cheiagiu (droit de péage) pe Olt pentru mărfuri, precum urmează, pentru anii 1836, 37 şi 38:

1. Mărfurile de ori ce fel, cereale şi băuturi vor plăti 40 parale pentru suta de ocă. 2. Cărbunii 20 parale pentru 100 de ocă. 3. *Plutele încărcate cu orice fel ~~de lemne~~ vor plăti 3 lei fiecare, când sunt mari şi 1 leu şi $^{1}/_{2}$ când sunt mici.* 4. Sarea nu e supusă la nici o taxă. Mărfurile încărcate pe vase (luntre) aparţinând supuşilor streini vor plăti cu $^{1}/_{3}$ mai mult de cât vasele române.

Notă a guvern. muntean catre Consulatul Prusiei
Hurm. X, pag. 475 si 76.

— —

Consulii tuturor puterilor protestară contra impunerei la o taxă mai ridicată a luntrelor streine pentru plutirea pe Olt

Hurmuzache
Vol. X, pagina 477

— —

1841. Moldova

S'a exportat în acest an o mare cantitate de lemne. „*Spicuitorul*“ cere ca să se ia măsuri pentru o tăiere mai sistematică a *pădurilor;* căci aşa cum se exploatează acum pădurile, cu toată abundenţa de lemne ce o dau munţii atât consumaţiei interne *cât şi Turciei*, ele — pădurile vor fi în curând distruse

Spicuitorul moldo-român
1841, No. II pe April Maiu, Iunie, pag. 106

1847 Martie. Moldova

In cursul anului 1846 s'au pus în lucrare: legea care regularizează administraţia averilor clirosului; legea pentru desrobirea ţiganilor mânăstireşti în deobşte şi ai Statului; şi legea pentru cruţarea pădurilor prin înţelepte îngrădiri (pagina 540). Departamentul averilor bisericeşti este datori, între altele şi a se îndeletnici de cruţarea pădurilor aflate pe moşiile clerului. Departamentul a depus multă sârguinţă; până acum „s'au parchetuit" 41.645 fălci de pădure.

Ofisul etc. pe 1846.
Hurmuzache
Supl. I vol. VI, pag. 543

— —

1848

In cursul lui 1847 „s'au parchetuit" 36.440 fălci de pădure pe moşiile mânăstireşti; aceeaşi operaţie se va începe în primăvara anului următoriu şi asupra pădurilor de pe moşiile mânăstirelor închinate.

Ofisul etc. pe 1847
Hurmuzache
Ibidem pagina 557.

— —

1848. Moldova

„Siretiul... serveşte de vehicul cherestelei ce din munţi se cară la Galaţi.

La Piatra se formează principalul depozit de cherestea, adusă aci pe Bistriţa şi apoi tot pe acest rîu se transportă în Siret şi de aci la Galaţi.

Princip. N. Suţu
Notiţe Statistice asupra Moldovei
(Traducere de T. Codrescu) pag. 15

— —

1850. Moldova

Din munţi se scoate cheresteaua, care se transportă la Galaţi pe Bistriţa *„şi alte pârae ce dau în Dunărea"*

Manolache Drăghiciu
Cronica Moldovei pe 500 de ani. Vol. I pag. 28

— —

1850. Moldova

Cheresteaua scoasă din munţi se transportă la Galaţi pe Bistriţa *„şi alte pârae ce dau în Dunărea"* La Galaţi o cumpără neguţătorii streini şi o transportă pe mare, *„în porturile mari unde se durează corăbiile"*

In Constantinopole cele mai multe case sunt făcute cu lemn din Moldova.

Ea aduce un venit anual de mai multe milioane de lei.

Mai înainte de 1828 cheresteaua ce se cerea foarte multă la Constantinopol de turci se plătea cu fiat (*„preţul hotărât din Ţarigrad"*). Apoi era şi un special slujbaş orânduit pentru cherestelele din Moldova el se numea *Direccibaşa*; venea în ţară să îngrijască lemnul ce se cerea; aducea cu sine măsurile după cari să se tae lemnul trebuitor. Ţinuturile Bacău, Neamţ şi Suceava *„nu făcea alta peste vară de cât cherestele turceşti"* Direccibaşa avea oamenii săi *„împănaţi prin satele dela munte cu privigherea măsurilor"* pe lângă aceasta se mai trimiteau şi într'adinşi boeri ai Domniei, *„eczecutori în facerea cherestelelo ca să fie mai degrabă"*

Drăghiciu
vol. I pag. 28–2

——

1852. Moldova

Gr. A. Ghica

După al 3-lea an a D-niei lui Ghica s'a dispus a nu se mai pava uliţele cu lemn ci cu pietre cubice. Pavagiul cu lemn avea 2 mari desavantagii: 1) Pădurile care se prăpădesc cu aceasta. 2) nu era solid trebuind a se repara de 2 ori pe an ceea ce era cu neputinţă a se face în Moldova regulat.

Drăghiciu
Vol. II pag. 23

PROCESELE DE DELICTE SILVICE

Urmărirea proceselor de delicte este o sarcină în plus a şefului de ocol, pe care trebue s'o primească, fiind unul din corectivele eficace ale stârpirii delictelor.

Ceea ce face însă pe foarte mulţi şefi de ocoale să nu se prezinte în instanţă — în afară de alte considerente — este lipsa de timp. Amintesc acelor care văd în această lipsă de timp, singurul impediment, o circulară a Ministerului Justiţiei cu No. 21752/910, dată cu ocazia aplicării codului silvic şi adresată tuturor judecătoriilor rurale în care se spune că de acord cu şefii de ocoale, Judecătorii vor fixa câte o zi pe fiecare lună pentru judecarea proceselor de delicte silvice. Deci două-trei zile pe lună poate sacrifica oricare şef de ocol atunci când vrea să pue puţină ordine în gospodăria ce-i este încredinţată.

Utilizând circulara ministerului de justiţie, am putut urmări, atât din interes personal cât şi administrativ, multe procese care au prezentat un interes mai deosebit, iar rezultatele lor le voi consemna într'o serie de articole, începând cu cel de faţă.

⁂

Un ordin circular primit de ocoale anul trecut, spune în esenţă că, în conformitate cu avizul consiliului de avocaţi al ministerului, în cazuri de furturi de lemne cu căruţele, acestea se vor restitui proprietarilor lor imediat după dresarea actelor, întrucât ele nu intră în prevederile art. 80 c. s.

Deci, poftiţi d-lor delicuenţi şi operaţi în linişte, fiindcă atunci când veţi avea nenorocul să fiţi prinşi, căruţele sunt inviolabile, lemnele furate vor fi arse de primari sau notari, iar amenzile neînsemnate la care veţi fi condamnaţi, le veţi plăti din câştigul altor furturi nedovedite.

Aşa s'ar întâmpla pretutindeni, dacă unii din şefii de ocoale n'ar interpreta drept *pripit*, avizul onoratului nostru consiliu şi n'ar proceda aşa cum glăsueşte art. 80 c. s. care spune că *instrumentele* şi *zăloagele* se vor confisca, etc.

Nu mi se pare deloc nedrept şi nici ireventios calificativul *pripit*, pe care un simplu student în drept îl aruncă unui aviz dat de o seamă de avocaţi consumaţi. Dar câteva procese câştigate în ciuda acestor avize şi mai ales avizul dat de acelaşi consiliu cu privire la interpretarea art. 24 c. s. pe care Casaţia l-a statornicit cu totul altfel, mă determină să stărui în aplicarea acestui calificativ.

Avizul, dat în pripă, privitor la interpretarea art. 80 c. s. este incomplet fiindcă nu spune de ce o căruţă nu poate fi nici zălog nici instrument. Ce este atunci; o bijuterie? care este rostul ei în comiterea delictului? O simplă podoabă a delicuentului sau o unealtă fără ajutorul căreia proporţia furtului s'ar reduce simţitor?

Intrebările acestea le-am pus şi avocatului părţii civile într'un proces desbătut în faţa secţiei I-a trib. Vlaşca, în a cărui judecată fusesem dat pentru delictul prevăzut de art. 155 c. penal (abuz de putere prin deposedarea unui particular de un bun al său). Speţa era aceasta: şeful ocolului Căscioarele deţine pe nedrept în curtea de reşedinţă a ocolului, căruţa unui locuitor din com. Zădariciu-Vlaşca prins într'o noapte pe când căra lemne de ulm şi frasin din pădurea statului Căscioarele.

Daunatul cerea numai 30.000 lei despăgubiri!

Amintind principiul de drept că *infractorul nu poate cere daune pentru pierderile suferite la comiterea unui delict* şi întrucât delictul era dovedit, tribunalul a respins acţiunea ca neîntemeiată; iar după soluţionarea procesului am depus căruţa la primăria respectivă şi este foarte probabil ca, cu prilejul recentelor alegeri comunale, să fi intrat din nou în patrimoniul stăpânului ei, în schimbul unui vot.

Cum rămâne, în acest caz, cu avizul? Este sau nu pripit? Mai putem ţine seama de el? Sau poate consiliul, dând acel aviz, a avut în vedere art. 407 din procedura civilă? Dar textul acestui articol pomeneşte de uneltele care nu se pot vinde decât în anumite cazuri, iar nu de confiscare. Ori, în conformitate cu art. 80 c. s., agenţii silvici nu fac o vânzare a instrumentelor şi uneltelor care au servit la comiterea delictului, ci numai o confiscare, după care urmează depunerea la primăria respectivă [1].

Altă speţă, alt aviz.

In cursul ernei 1924/925, Ocolul Căscioarele emite un bon de 12 d. steri pentru Ad-ţia unei plăşi, fără indicarea pădurii şi parchetului de unde s'ar fi putut ridica acel material, de oare ce la data emiterii bonului ocolul nu poseda material fasonat şi recepţionat, iar Pretorul acelei plăşi cerea bonul pentru a justifica banii primiţi pentru cheltuelile de încălzit, urmând ca ulterior să i se indice pădurea şi parchetul din care va putea ridica materialul indicat în bon.

---

[1] Ceea ce nu este precizat in art. 80 c. s. este faptul că nu se indica de cine se va face vânzarea uneltelor şi zăloagelor confiscate. De primăria căreia i s'au depus produsele confiscării, sau de ocolul care le-a depus? Chestiunea aceasta, care nu este lipsită de interes, n'a fost soluţionată încă de justiţie. La primul prilej, tot pe proprie răspundere, voi căuta să provoc o acţiune, pentru a obţine interpretarea instanţelor de fond.

După exploatarea şi recepţia unuia din parchetele de la pădurea Căscioarele, Pretorul în chestiune, fără să mai prezinte ocolului bonul pentru a i se indica pădurea şi parchetul şi în lipsa brigadierului însărcinat cu distribuirea lemnelor la păd. Căscioare, intră în pădure însoţit de cărăuşi, ameninţă pe pădurar, încarcă lemnele şi pleacă. Mi s'a raportat, fireşte, imediat această ispravă, am dresat acte pe care le-am înaintat Direcţiei cu rugămintea de a mă autoriza cu darea în judecată. Răspunsul a întârziat, până ce s'a cerut avizul consiliului de avocaţi, comunicându-mi că întrucât Pretorul plăşii achitând valoarea lemnelor, nu poate fi dat judecăţii.

Am socotit, însă, că achitarea valorii lemnelor de foc nu constitue un drept al cumpărătorului de a le ridica din orice pădure sau parchet ar vrea şi, pe proprie răspundere, l'am dat în judecată pe baza art. 75 şi 76 c. s.

La instanţa de fond s'a arătat, în esenţă, că simpla deţinere a unei creanţe, al cărei termen — conform înţelegerii dintre părţi — urma să se fixeze ulterior, nu poate îndritui pe creditor să-şi execute debitorul înaintea termenului scadenţei care, în speţă, nu era fixat. Ori, Pretorul plăşii deţinea un bon care nu spunea decât că s'au achitat un număr de steri, fără indicaţia parchetului sau pădurii la care acel bon poate fi valorificat; iar simpla posesie a acelui bon nu putea constitui un drept cu care, prevalându-se, posesorul lui poate intra în orice pădure şi ridica lemne. In caz similar, ce s'ar întâmpla cu posesorul unei ordonanţe de plată pe care nu s'a indicat Ad-ţia financiară îndreptăţită a o achita ? Ar putea fi încasată legal de la orice Ad-ţie financiară ar dori posesorul ei ?

Pe temeiul acestor concluziuni, judecăroria ocolului Corbii Mari-Vlaşca condamnă pe Pretorul plăşii Neajlov-Vlaşca la 3 luni închisoare şi 5000 lei amendă.

Am scris aceste rânduri încredinţat că vor fi de folos camarazilor şefi de ocoale şi poate, ştiu eu, chiar consiliului de avocaţi al ministerului nostru.

Al. Ştefanopol

CEVA CARE TREBUE SPUS

In anul dela Christos, cu numărul 1926 se petrec încă lucruri cu explicaţie în timpul războiului, dar fără comentarii azi. Cine va voi să vadă îi arăt cu plăcere adresa, pentru deplină convingere. Până atunci cer credit.

In Tg-Ocna există un spital, fost în vremurile de fericire ale ţării în proprietatea şi sub îngrijirea Spiridoniei din Iaşi, care ca şi alte instituţii similare (Eforia Spitalelor din Bucureşti) a fost expropriată fără milă. Statul arogându-şi datoria de a îngriji bolnavii, aşa cum îngrijeşte de şosele, căi ferate, etc. După câţiva ani de experienţă a văzut, acelaş stat, că o duce cam greu din partea obligaţiei ce şi-a luat, aşa că a trecut pur şi simplu spitalele, la judeţe, ca să facă acestea ce trebuie să îndeplinească el ca autor al greşelii fără precedent de a expropria instituţiile mai sus arătate.

Prin urmare, judeţele au îndatorirea de a da fondurile trebuitoare pentru îngrijirea bolnavilor. Fie că n'au bani fie că cei din fruntea trebilor judeţene n'au fost nici odată bolnavi — în spitale — n'aş putea să spun, dar fapt sigur e că ad-ţiile de spital n'au bani când e nevoe. In treacăt fie zis, n'au bani nici odată, fiindcă nu li se dă, iar atunci când e nevoie de 100.000 lei, li se acordă... 10 % adică 10.000 lei.

Concluzia o poate trage oricine: spitalele suferind, suferă bolnavii comiţându-se una din cele mai mari crime.

Vreau să explic aceasta: ce crimă mai mare poate fi, decât să laşi un bolnav în timp de iarnă, fără foc în sobă? Ce poate fi mai neuman, decât să operezi pe un bolnav la o temperatură de 3 grade, când chirurg şi asistenţi îmbrăcaţi tremură şi le clănţănesc dinţii? Ce poate fi mai urât, decât să condamni pe un om bolnav să moară de foame, fiindcă cu cei 25 lei pe zi nu poţi să îi dai mai nimic.

In această stare de lucruri am văzut spitalul din Tg-Ocna întâmplător, unde doctorul şef îmi spunea cu lacrimi în ochi, că *a fost nevoit să taie copacii din parc*, pentru a procura puţină căldură bolnavilor şi mai cu seamă: *să le poată pregăti o mizerabilă supă*. L-am rugat să îmi arate unde a tăiat copacii şi am văzut nişte salcâmi uriaşi doborâţi şi nişte... duzi!

Mi-a mai declarat că în ultimele două-trei săptămâni ale iernii a cheltuit personal, vre-o 10.000 lei, din buzunarul său ca să cumpere lemne, dar a ajuns la capătul rezistenţelor şi a trebuit să lae parcul, deoarece strigătele sale au rămas fără ecou.

Unde şi când s'au mai pomenit asemenea lucruri?

Care ţară, cu pretenţii de civilizaţie, dă asemenea spectacole?

Care e criteriul de a se intitula „Belgia orientului" ? Cum să nu se ferească ţăranii de spitale şi să rămână a se lecui cu babele din sat? Cum să nu moară copii cu zile, fără putinţă de ajutor? Unde ne este progresul realizat în ultimile 4 decenii? Nu suntem oare la începutul civilizaţiei?

După îngroparea celor 300.000 de hectare de păduri, să fi venit rândul parcurilor?

Şi de ce nu? Pentruce ne-am da la o parte de a satisiace trebuinţa momentului?

Dar ce n'am înţeles, este tocmai antiteza concepţiei în care trăim: Sărbătorim cu fast „sădirea pomilor"; trezim o cunoştiinţă forestieră, sau mai bine zis o creem, fiindcă ea n'a existat nici odată, pentru-ca pe de altă parte să „exploatăm" parcurile pentru încălzirea spitalelor!

Amară ironie!!

Horia Manole

CONTRIBUŢIUNI

LA INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI

„Marfa engleză“

In limbajul cel de toate zilele pentru precizarea „mărfei de orient“ ne servim de diviziunile şi subdiviziunile sistemului metric. Cu „marfa engleză“ chestiunea se schimbă, întru'cât şi Anglia se enumeră printre ţările cari n'au aderat la acest sistem.

Şide aici intervine o serie întreagă de avantaje, cât şi de greutăţi în fabricarea şi manipularea acestui soi de marfă.

Acum să precizăm câteva date, cu care, odată înarmaţi, să putem trece mai departe.

I

Dimensiuni şi denumiri

Grosimile şi lăţimile se măsoară în ţoli ("): un ţol englezesc fiind egal cu 0,0254 m.

Se zice: „material de dimensiune“ sau mai pe româneşte „dulapi“, mărfei dela 1½ „grosime în sus; marfa ce cade în dimensiuni sub această grosime, poartă numele de, „material de margini“ – pe româneşte ar fi sinonime cu „scânduri“ şi se numesc astfel pentru că la formarea unui „spanung“ (dispozitivul de aranjarea pânzelor într'un gater) aceste dimensiuni provin din marginile buşteanului ce se debitează.

Se zice: „marfă lată“ materialului ce are dela 8" în sus lăţime şi „marfă îngustă“, celui sub 8".

Lungimile se măsoară în fuşi sau picioare ('): un fus fiind egal cu 0,305 m.

Se zice: „marfă normală“ dimensiunilor dela 9' lungime în sus; iar materialul dela 3 8' lungime inclusiv poartă numele generic de „scurtături“.

Volumul se măsoară în „standarzi“ (♀) şi sub diviziunile lui, ce merg până la o zecime de miime.

Având aceste date la îndemână, putem trece mai departe al studierea diferitelor categorii şi sortimente, care le vom prezenta începând dela dimensiunile cele mai mari, în tabloul ce urmează.

E de notat că prima dimensiune reprezintă grosimea, iar a doua lăţimea. In ceeace priveşte lungimea, orice sortiment din tabloul în chestiune, se poate prezenta în lungimi dela 3–25, respectiv dela 0,915 — 7,98 m.

Bine înţeles că pentru o eventuală fabricaţie, totul rămâne în funcţie de tranzacţia ce se încheie în concordanţă cu cererea pieţei la un moment dat. — In acest tablou sunt dimensiunile:

4„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6"
„ 5"
„ 4"
3½„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
3„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7½"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
2½„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
2„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"

2„ × 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
1¾„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 1½"
„ 2"
1¼„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"
1½„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"

1½„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
1¼„ × 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"
1¼„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"
1„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7½"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ "
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"
⅞„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"

× 6"
„ 5½"
„ 5"
/₈„ × ½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
¾„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7½"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
⅝„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"
½„ × 12"
„ 11"
„ 10"
„ 9"
„ 8"
„ 7"
„ 6½"
„ 6"
„ 5½"
„ 5"
„ 4½"
„ 4"
„ 3½"
„ 3"
„ 2½"
„ 2"
„ 1½"

De exemplu: un dulap de 4" grosime şi 12" lăţime poate să cadă în urma unei exploatări în lungimi dela 3—26 fuşi; însă din această dimensiune piaţa, la un moment dat, poate cere numai anumite lungimi. Pe lângă dimensiunile arătate mai sus, mai sunt o serie întreagă de „leţuri", cari se extrag din manipulaţia deşeurilor.

De exemplu un dulap de 4" grosime cu 12" lăţime, poate să cadă în urma unei exploatări, în lungimile dela 3—26 fuşi; însă din aceste lungimi piaţa, într'un moment oarecare, poate cere numai anumite lungimi din acest sortiment, etc.

II

Cubajul

Pentru a afla volumul unui dulap se înmulţeşte: grosimea cu lăţimea şi cu fuşii lineari (Lf') ce rezultă din înmulţirea bucăţilor cu lungimile lor respective în fuşi.

Apoi rezultatul obţinut se împarte la 144 şi se obţin fuşii cubici (c'). Impărţind fuşii cubici la 165, dăm peste standarzi (ϙ) şi pentru a reveni la sistemul metric se înmulţeşte standarzii cu 4,672 obţinând, însfârşit, metri cubici.

Pe scurt: gros × lăţ. × Lf : 144 =... C' : 165 =... ϙ × 4,672 =...m^3

De exemplu: 3" × 10" 66 buc. × 12' : 144 = 165c' : 165 = 1 = 4,672 m^3

Pentru uşurinţa calculelor sau conceput un soi de table speciale, cu ajutorul cărora cubajul se reduce simţitor.

III

Calitatea

Se uzitează împărţirea „dulapilor" în trei clase şi anume: Clasa aşa zisă „superioară", în care materialul ce cade, cu excepţia celui putred, rupt şi roşu, cu crăpături uzuale admise, fără găuri de insecte, totuşi admiţându-se petele roşii izolate.

Clasa aşa zisă „inferioară" se compune din ceeace rămâne la sortarea de mai sus, fără a fi putred şi rupt, precum şi fără găuri mari de insecte.

Iar materialul ce rămâne din clasele de mai sus, poartă numirea de „brac" sau „marfă de greutate" pentru că se prinde pe cântar.

Materialul de margini şi scurtăturile formează o singură clasă fără a fi putred şi rupt; iar ce cade la această sortare trece în brac.

Bine înţeles că limitele claselor de mai sus nu se pot fixa cu putere de lege, sortarea fiind mai întotdeauna în funcţie de mersul pieţei care se regulează după legea cererei şi a ofertei.

IV

Livrarea

Englezii obişnuesc să cumpere mai întotdeauna „fob", fiind astfel scutiţi de a-şi face de lucru cu C. F. R. prin diferite servicii de... mişcare, sau cu revizorii ce... aşteaptă (?!) pentru ca să-şi facă datoria, ungând fel de fel de osii aprinse din cauza încărcăturei vagoanelor... într'o parte, cum zic ei, etc!

Cumpărând astfel vânzătorul rămâne răspunzător cantitativ până la încărcarea pe vapor, el cunoscându şi mai bine ţara şi oamenii: iar socotelile dintre ei se lichidează pe baza încărcăturei trecută în conosament (documente de vapor).

Se admite câte odată, ca preluarea calitativă să aibă loc la fabrică, respectiv la încărcarea în vagon.

Condiţiunile de plată, ca de altfel orişice termene şi obligaţiuni luate de ambele părţi, sunt funcţie de transacţiunea ce se încheie.

V

Consideraţiuni technice asupra tăerei în ferestrău

„Marfa engleză" pe lângă cerinţele obişnuite ale mărfei de Orient este cu mult mai pretenţioasă şi ajungând până la 7,93 m. lungime cere o construcţie specială de fabrică. Este ştiut că nu orişice instalaţie poate să tae material peste 6 m lungime.

Intr'o bună măsură întreaga manipulaţie a fabricei, inclusiv depozitul de buşteni, cherestea şi încărcare, precum şi socotelile de birou se îngreunează din cauza atâtor feluri de dimensiuni (circa 6000 inclusiv laţurile).

Materialul în majoritate cerându-se de mari dimensiuni la aceeaş cantitate de lemn rotund, întrebuinţându-se un „spannung" inteligent socotit, se poate ajunge la circa 60°/₀ randament.

— Şi pentru ca într'o bună parte să se poată evita manipularea greoaie şi costisitoare cu prea multe lungimi deodată, se recomandă ca tăerea în ferestrău să se execute numai pe câte trei lungimi consecutive, cel puţin pentru un spannung, adică 9 ore cât ţine ascuţişul pânzelor. — Este însă cu mult mai în interesul exploatărei, respectiv a micşorărei preţului de cost pe m³ cherestea fabricată, dacă tăerea a trei dimensiuni consecutive, se execută în 24 ore, sau chiar continuu până la complectarea cantităţei, de care eventual este nevoe. In acest ultim caz, tăerea trebue să înceapă cu dimensiunile mari, din cari accidental pică şi altele mai mici, din cauza defectelor care cer scurtarea.

VI. Concluziuni finale

— Obiectul principal al exploatărei formând dulapii, este uşor de presupus că la un spannung dat, se vor întrebuinţa mai puţine pânze decât în cazul debitărei unei mărfi mai subţiri, fapt ce va face pe de o parte ca maşina să tragă mult mai uşor, neîntrebuinţându-se întreg travaliul ce produce; iar pe de altă parte randamentul implicit va creşte, lucru ce este de o importanţă capitală în materie de ferăstrău.

— Debitând material în dimensiuni până la 7.⁹³ m. lg. tăerea în lemn rotund — respectiv cherestea — a fabricei într'un timp dat şi în condiţiuni egale, va fi mai ridicată, decât dacă s'ar tăia numai marfă de Orient, cu toate că în exploatarea mărfei engleze, tăerea „scharf" nu se prea obişnueşte ca la marfa de Orient de exemplu.

Aceasta se explică şi prin faptul uşurinţei de tăere, despre care am vorbit mai sus, precum şi din cauză că un buştean de 7.⁹³ m. lg. odată prins în gater rămâne fixat în vagonete până la complecta lui tăere; pe când la marfa de Orient pentru aceeaş lungime tăiată avem o dublă manevră la gater.

Afară de aceasta, la lungimi mari, gaterului i se poate da mai uşor întreg „steuerung"-ul (mecanismul de avansarea buşteanului în gater) decât la lungimi mai mici, cărora trebue să li se dea un steuerung potrivit, pentru ca în mod continuu gaterişlii să poată face faţă lucrului.

Tăerea la circulare se îngreunează simţitor din cauza materialului prea lung şi mai ales cel subţire care se înconvoaie, survenind, în cazul unei lipse de supraveghere continuă, material prost tăiat şi fără dimensiuni.

Deasemenea trebue dat o deosebită atenţiune ca dintr'o anumită grosime să nu se scoată decât numai lăţimile uzuale şi admise, fapt care contribue simţitor la mărirea procentului de deşeuri şi în acelaş timp la micşorarea randamentului, pentrucă dintr'o scândură dată nu putem întrebuinţa maximum de lăţime.

Din cauza prea multor margini şi rămăşiţe ce cad, pentru o fabrică cu 4 gatere un circular are în permanenţă de tăiat leţuri „englezeşti" sau de „Orient". Circularul special numai pentru leţuri (cu mai multe pânze) în cazul debitărei numai a mărfei engleze, cu greu şi-ar găsi o întrebuinţare permanentă.

Având lungimi atât de variate este dela sine înţeles, că volumul buştenilor în dimensiunile veniţi dela pădure, va fi mai bine întrebuinţat căzând mai puţine capete.

Aceste credem că ar fi în câteva cuvinte esenţialul asupra „mărfei engleze".

Ştefan P. Teodorescu
Ing. silvic

Dornişoara (Bucovina)
18. XI, 1925

SOC. PROGRESUL SILVIC ŞI SERBAREA SĂDIREI ARBORILOR

La apelul Soc. „Progresul silvic" în diferite părţi ale ţărei s'a serbat sădirea arborilor cu un deosebit fast, ceiace contribuie la creiarea unui curent favorabil conservărei pădurilor.

La Arad

Sâmbătă 17 Aprilie, toţi elevii şcoalelor din Arad şi anume : a Liceului *„Moise Nicoară"*, Şcoala medie No. 2, Liceul de fete „Elena Ghiba Birta", Şcoala normală de băeţi etc. cu întreg corpul profesoral s'au adunat în bulevardul din faţa Primăriei Arad, de unde încolonaţi în coloană de marş şi în sunetul fanfarei Regimentului de Infanterie au străbătut bulevardul până la pădurea *Ciala* din marginea oraşului. Aci întreaga şcolărime adunaţi în careu în număr de peste 4000 au fost întâmpinaţi de *General Scărişoreanu*, comandantul Diviziei a 2-a de cavalerie şi *Lt. Colonel Georgescu* Şef de Stat major şi numeros public şi părinţi ai şcolarilor.

Inainte de a se proceda la plantare, D-l Inginer Inspector silvic *M. P. Florescu*, Secretarul Societăţei „Progresul Silvic" a arătat în cuvinte simţite şi rostite româneşte importanţa acestor serbări, în special azi când 95% din păduri ne sunt acaparate de străini, citind şcolarilor un pasaj despre serbarea sădirei arborilor datorit D-lui I. Simionescu, profesor la Universitatea din Iaşi. Mulţumind corpului militar, didactic şi tuturor autorităţilor locale de concursul dat, se adresează în fine şcolărimei cu rugăciunea de a perpetua dragostea de păduri şi cultul arborilor.

Apoi în sunetul ariilor naţionale cântate de fanfara militară, elevii şi elevele şcoalelor cu concursul pădurarilor au plantat pueţi în pădurea *„Ciala"*, pădure care servă ca loc de agrement orăşenilor din Arad, dar care a fost distrusă în parte de Bolşevici.

Ţinem să aducem mulţumiri D-lui Inginer Inspector silvic I. Piso, Directorul silvic din Arad, D-lui Cinta şeful serviciului plantaţiunilor şi D-lui Novak şeful ocolului silvic, care au organizat această serbare; D-lor Ingineri silvici Lager, Pascu, Apostolescu, Magos, Mircea, Streng, Ioanovici etc. cât şi Doamnelor care au onorat cu prezenţa lor această manifestare naţională şi constructivă.

La Timişioara

Duminică 18 Aprilie, cu prilejul sosirei în localitate a D-lui Profesor universitar A. C. Cuza, şi care a fost primit de Studenţii şcoalei politecnice din Timişioara, la adunarea festivă, D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, în urma invitaţiei studenţilor şcoalei politecnice, a arătat efectul despăduririlor din Ardeal care a avut repercusiuni asupra inundaţiilor din aceste regiuni, şi că blocarea canalului Sulina e datorită în parte şi depozitelor duse în suspensiune de Dunăre, a pământului fin provenit de la suprafaţa pădurilor care se taie barbar. Făcând apel la tineretul Şcoalei politecnice din Timişioara, ca în activitatea lor de Ingineri — de ori ce specialitate ar fi — să apere şi să încurajeze dragostea de păduri, luând parte la toate manifestările de creaţiune ca şi aceia a *serbărei sădirei arborilor* cari trebuie infiltrată în inima şcolărimei noastre româneşti.

D-l Profesor A. C. Cuza, a mulţumit călduros D-lui Florescu, pentru cuvintele frumoase spuse tineretului Şcoalei politecnice din Timişioara despre importanţa pădurilor rugând tineretul să ia o parte cât mai activă în apărarea pădurilor ţărei noastre.

La Lipova

Luni 19 Aprilie, la Lipova, de pe malul stâng al Mureşului, în piaţa centrală din faţa catedralei şi a ocolului silvic Lipova, se aflau adunate elevii şi elevele şcoalelor din localitate şi anume : Şcoala superioară de comerţ
„ medie de băeţi
„ „ „ fete
2 şcoli primare, în frunte cu D-l Revizor şcolar, întreg corpul profesoral şi autorităţile locale şi studenţii şcoalei politecnice detaşaţi în lucrări.

Incolonaţi în coloane de marş cu drapele tricolore, au străbătut oraşul pe şoseaua de pe malul stâng la Mureşului până la *„Coasta Rea"* din satul Lipoviţa.

Aci, elevilor adunaţi în careu de către D-l *M. P. Florescu*, secretarul Societăţei, „Progresul Silvic" în cuvinte mişcătoare, a arătat tuturor celor de faţă importanţa acestor serbări, în special pe valea Mureşului, unde ni se distrug pădurile accelerat, relevând chiar şi semnalul de alarmă dat de sanctitatea Sa Dr. Miron Cristea Patriarhul României.

Făcând apel la tineret să iubească pădurile şi la onoratul public să încurajeze şi pe viitor aceste serbări şcolare, menite de a creia o tradiţie forestieră românească.

După care apoi copilaşii cu ajutorul pădurarilor dela şcoala de pădurari din „Lipova" au plantat 1 Ha de teren steril din un islaz comunal.

Serbarea a fost onorată de prezenţa părintelui *Manoilă* protoereul judeţului.

Bereş, Şeful serviciului cadastral.

Anica, Delegatul oraşului.

Stoicovici, reprezentantul justiţiei etc. Se aduce mulţumiri D-lor ingineri silvici Popovici şi Pandrea organizatorii serbărei, cât şi D lor Ingineri, Lagler, Buchrainer, Dănilă, Roşescu şi conductori silvici care au participat la această serbare.

La Comana (Vlaşca)

Vineri 23 Aprilie a. c. la Comana jud. Vlaşca, s'a serbat cu o deosebită solemnitate serbarea primăverei şi a sădirei arborilor. In dimineaţa zilei de 23 Aprilie, au venit atât cu trenul de Giurgiu cât şi de Bucureşti, Studenţii şcoalei Politecnice din Bucureşti, studenţi, studente dela Universitate, elevi de licee şcoli normale, primare etc. de unde apoi din gara Comana, încolonaţi în coloane de Marş, în sunetul fanfarei Regimentului 5 Vlaşca şi a orchestrei şcoalei Normale din Grădişte, au străbătut satul Comana până la pădure, la marginea plantaţiunei din anul 1925. Aci, elevilor adunaţi în careu, de către D-l Inginer inspector Silvic *M. P. Florescu*, secretarul Soc. *Progresul silvic* li s'a rostit următoarele:

Iubiţi cetăţeni
şi
Iubiţi studenţi şi şcolari

Luăm azi parte aci pentru a 2-a oară la *Serbarea Primăverei* şi a *Sădirei arborilor* serbare menită a populariza foloasele ce ne aduc arborii şi pădurile — cu privire la rostul acestor serbări tot cela ce a spus cândva la asemenea serbări, Inspectorul D-l Clain vi le voi repeta şi acum.

In toate ţările de pe lume unde cultura şi unde cetăţenii sunt consecienţi de dreptul şi datoriile lor—la o anumită zi pe an, primăvara, orăşanul ca şi ţăranul, bogatul ca şi săracul, nobilul ca şi cel din urmă locuitor, toţi cetăţenii, fără osebire de avere sau clasă socială, merg alături cu Şeful Statului — numească-se acel şef: Impărat, rege, preşedinte de republică şi plantează arbori. In acele ţări serbarea sădirei arborilor cimentează: înfrăţirea şi solidaritatea claselor sociale prin muncă şi cultură.

In Franţa, *Asociaţiunile şcolare forestiere* care nu sunt altceva decât Societăţi formate din elevii şcoalelor primare rurale, în timp de 11 ani (1899—1910) au impădurit 70 mii pogoane în câteva judeţe, punând în pământ 132 milioane arbori, iar lucrările lor în 1910 erau evaluate la 5 milioane franci. Azi din fericire aceste serbări, au început a prinde şi în România, în special dela război încoace.

Sâmbătă 17 Aprilie am fost la Arad, hotarul de vest al ţărei unde am prezidat serbarea sădirei arborilor, au asistat peste 4000 şcolari în frunte cu comandantul Diviziei.

Luni 19 Aprilie, la *Lipova,* pe malul stâng al Mureşului, pe acel Mureş — de unde se taie în mod abuziv pădurile — am prezidat altă serbare a sădirei arborilor—şi unde toate Scoalele cu autorităţile în frunte au participat la acea măreaţă serbare.

Am observat – *cu satisfacţie* — că în faţa utilului şi frumosului, copii minoritarilor cu copii ahtonilor noştri, în sunetul armonios al cântecelor străbunilor noştri cântate de fanfara militară, se întreceau care mai de care de aşi planta pomul ce le era destinat.

Era ceva mistic — ceva simbolic la acel hotar depărtat al ţărei, când vedeai acel tineret şcolar plantând arbori, ca să formeze oarecum perdeaua sau cordonul de apărare al graniţei noastre etnice—graniţă păzită azi cu atâta mândrie de dorobanţul nostru, care până mai eri străjuia la graniţa convenţională din Carpaţi.

Azi mai mult — ca ori când — când pădurile au numai duşmani—conscienţi şi inconscienţi—e o sfântă datorie pentru noi, să apărăm, să păstrăm, să îmbunătăţim şi să refacem pădurile şi arborii distruşi.

Secetele ce de la o vreme bântue în ţara noastră, îşi au obârşia în despădurirea munţilor.

Puhoaiele recente din Ardeal, de pe cele 3 văi ale Crişului, care a cauzat ravagii colosale în avutul sătenilor noştri, îşi are explicaţia tot în despădurirea munţilor, căci existenţa pădurilor opreşte topirea repede a zăpezilor împedicând inundaţiile.

*Impotmolirea gurilo*r *Dunărei*, azi chiar şi a braţului *Sulina*, adică a plămânului României, îşi are explicaţia tot în despădurirea accelerată a munţilor noştri, căci apele ploilor duc în suspensiune sistematic la vale — *pământul fin de la suprafaţă* — care apoi depunând, continue la gurile Dunărei, face azi astfel imposibilă intrarea şi eşirea vapoarelor. Şi aceasta coincide tocmai cu anul 1925, când am tăiat în mod accelerat din România, Bucovina şi Ardeal, cea mai mare cantitate de păduri, din câte cunoaştem noi specialiştii.

Dezastrul pădurilor din România, a ajuns punctul culminant, fapt care l'a determinat chiar şi peSanctitatea Sa Patriarchul României Dr. Miron Cristea, ca în Senatul Român, în şedinţa dela 17 Martie a. c., să dea semnal de alarmă, semnal care a avut ecou chiar şi în inima M. S. Regelui Ferdinand I.

Căci azi din fericire 95% din frumoşii noştri codri sunt în mâinile străinilor şi în special al ovreilor, fapt care a determinat chiar actualul guvern să ia măsuri de îndreptare în frumoasa noastră Bucovină, ale căror păduri — lăsate prin testament de Ştefan cel Mare — pentru scopuri religioase, azi se taie de un străin de neam pe preţul de 8 lei mc. de brad.

•

In această regiune frumoasă a ţărei, existenţa pădurilor are o importanţă deosebită, căci agricultura trebue să se reazime pe pădure, lucru amintit chiar de M. S. Regele Ferdinand I la 5 Martie 1905, pe când era principe moştenitor, care a spus textual:

„Acel care pune toporul la tulpina unui arbore, nu trebuie să uite că el pregăteşte sicriul agriculturei".

Nicăeri ca aci, la Dv. în regiunea aceasta eminamente agricola a ţărei, cuvintele princiare de eri, regale de azi, îşi au înţelesul lor.

Căci nu e mai puţin adevărat, că dacă câmpul ne procură hrana cea de toate zilele, nu trebuie însă să uităm că din lemnul din pădure orce gospodar îşi face casa, grajd, coşar, hambar gard etc. Din lemn sunt făcute uneltele de care se serveşte ţăranul la munca câmpului precum: car, plug, furcă, greblă.

In leagăne de lemn ne-au culcat şi desmerdat mamele noastre, din lemn sunt făcute furca şi răsboiul atât de necesare oricărei gospodine.

Şi tot din lemn s'au făcut sutele de mii de cruci, ca stau azi reci pe mormintele atâtor eroi, scumpi nouă Românilor.

Dar în timpul iernei sătenii din această regiune a ţărei, nu'ş găsesc ei oare de lucru numai în pădure?

Câte sute de mii de lei, nu intră în pungile sătenilor noştri cari se ocupă cu tăiatul, fasonatul şi cărăuşia lemnului la Bucureşti?

Se cuvine deci să vedem în pădure, un binevoitor al nevoilor noastre, iar nu un dusman, pentru că numai astfel vom înţelege rostul zicătoarei populare:

„Codrul este frate cu Românul“.

Elevii tuturor şcoalelor, care asistă an cu an la aceste măreţe sărbători, părăsind şcoala vor duce în mijlocul poporului respectul de pădure.

Elevii şi elevele şcoalelor normale să nu uite că au chemarea de a forma mintea şi sufletul fiilor ţărei.

Peste câteva zile, ceiace facem noi aci, în mic, la Bucureşti, din iniţiativa unor oameni de bine, se va face în mare când toate şcoalele din Capitală îşi vor da întâlnire la diferite grădini din marginea oraşului spre a sărbători primăvara.

O zi de sărbătoare şi pentru cultul naturei se cuvenea şi la noi în România.

Sunt fericit că aci la Dv. în acest colţ mănos şi frumos al ţării, să anunţ că ceia ce a întrevăzut pe vremuri Ion Kalinderu, Spiru Haret şi la 13 Martie 1921 D-l profesor universitar I. Simionescu, care spunea: că serbarea arborilor nu e numai serbarea ci *chemarea spre muncă* şi care vor găsi oameni cu inimă care să dea semnalul, azi s'a realizat complect pe tot teritoriul României, datorită acelora care au ştiut să dea alarma şi datorită publicului şi şcolărimei noastre, care răspund an cu an, în mod tot mai numeros la asemenea serbări.

Inainte de a încheia rostirea mea, şi de a proceda la plantare operă pozitivă a generaţiei tinere — am datoria morală în numele Soc. *„Progresul silvic"* de a mulțumi tuturor autorităților care au participat azi *la sărbătoarea primăverei a sădirei arborilor,* a respectului și cultului naturei cât și harnicului și neobositului coleg Ionescu, inginerul șef al ocolului silvic Comana, care a contribuit a ne aduna atâți de numeroși și pentru care chiar și natura pare a fost atât de binevoitoare cu noi, cu vremea atât de calmă și soarele atât de dulce.

In aceste momente de sărbătoare, când aproape se împlinesc 10 ani dela răsboi, mintea noastră să îndreaptă către Acel care este Augustul nostru protector al pădurilor, către acel care pe câmpul de luptă a condus la glorie armata și care în timp de pace veghează la prosperitatea țărei și a neamului.

Grupați în jurul steagului tricolor, pe care stă scris: *„Unire"* să zicem:

Să trăiască națiunea Română una și nedespărțită.
Trăiască M. S. Regele tuturor Românilor.
Trăiască Augusta dinastie a întregului neam Românesc.
Trăiască armata română.
Trăiască și înflorească școala românească.

Apoi de către un student al școalei politecnice (secția silvică) și de un elev al școalei normale, s'a spus în cuvinte simțite importanța acestor serbări.

După care în sunetul ariilor famfarei s'a procedat la plantarea unui hectar cu pueți de salcâm, de către studenți și elevi cu ajutorul pădurarilor.

După plantare, elevii s'au risipit în grupe în pădure, profitând de o zi frumoasă de primăvară. In parcul ocolului silvic „Comana" a avut loc o agapă colegială oferită tuturor persoanelor oficiale, prietenilor și studenților școalei politecnice de către D-l Inginer silvic G. Ionescu, titularul ocolului.

•

Societatea „Progresul silvic" mulțumește și pe această cale tuturor autorităților civile și militare, cât și corpului profesoral care au răspuns la apelul colegilor ingineri silvici, dorind ca această serbare să fie reglementată oficial în întreaga țară.

La Brebu (Prahova)

Duminică 25 Aprilie, în com. Brebu din Prahova, unde Eforia Spitalelor civile are întinse păduri date spre exploatare Cooperativei forestiere „Brebu", din inițiativa studenților universitari creștini, s'a sărbătorit *„serbarea Primăverei"*.

In fața școalei primare din Brebu, erau adunați preoții, învățătorii, săteni, sătence, capii școalelor etc. și unde *D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu*, a vorbit de importanța cultului arborilor și conservarea pădurilor, mai ales aci în regiunea Prahovei, unde ni se desgolesc accelerat munții și râpele și torenții apar la suprafață, îndemnând poporul a'și iubi pădurile și a ajuta în opera de replantare.

O STATISTICĂ ASUPRA PĂDURILOR RUSEȘTI

Moscova. — Asupra pădurilor rusești despre cari se spune că printr'însele n'a călcat încă picior de om, statisticele din Februarie ne aduc următoarele date:

Pădurile exploatabile din întreaga Rusie Sovietică au suprafața de 962 milioane 774.000 ha. Suprafețele pădurilor diferă în întindere dela regiune la regiune.

In extremul Orient pădurile epploatabile prezintă o suprafață de 503 milioane 383.000 ha., în partea europeană a Rusiei 75.840.000 ha., în restul Asiei 303.651.000. Sporirea anuală a lemnelor ajunge în Siberia 330 milioane m. c. în regiunile europene ale Rusiei 230 milioane m. c. Din aceste cantități se exploatează în ținuturile cele mai împădurite și cari se află lângă porturile Mării Albe și Oceanul Inghețat $5^1/_2$ la sută, în Ural 8 la sută, în Siberia 3 la sută. In special sunt tăiați copaci aciculari, ca brazi, cedri de nord și pini. Din copacii frunziferi se tae mai ales stejari și plute. Cele mai compacte întinderi de păduri se află în ținuturile mai puțin locuite. Transportul se face în special pe apă. In acest scop sunt folosite râurile Onega, Dvina de nord, Pecora, Ob, Enisei, Lena, Amur.

Sovietele concesionează în special pădurile cari încă n'au fost exploatate. Obiectul nouilor concesiuni formează: 1) pădurile din apropierea Mării Albe şi Oceanului Inghețat cari au o întindere de 16.500,000 ha. 2) cele din Extremul Orient cari se află în din apropierea porturilor şi cari au o întindere de 13.500.000 ha. Din aceste păduri cu suprafața de 30 milioane ha. se exploatează anual 30 milioane m. c., fără a se atinge prosperitatea lor.

In nordul republicei sovietice ruseşti (Rsfsor) se află încă 31 păduri concesionabile, în Ural 6, în Extremul Orient 23. Suprafețele concesiunilor de păduri din gubernia Arhanghelsk oscilază între 300 mii şi 1.500.000 ha. din regiunea autonomă Komi între 240 mii şi 2.000.000 ha. din Extremul Orient între 175.000 şi 1.750.000 ha. (Ceps).

CONTRIBUȚII

LA

COMERȚUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI

La Uniunea Industriaşilor din Cluj, s'a discutat o importantă chestiune, din care în esență, rezultă progresul pe care îl fac unele întreprinderi industriale din Ardeal.

Fabricele de parchete au intervenit la „Ugir" cerând ca aceasta să facă demersurile necesare la guvern, în senzul de a se obține o reducere simțitoare a taxelor vamale de export, pentru produsele acestor fabrici.

Astăzi sunt în Ardeal 18 fabrici de parchete şi producțiunea acestor întreprinderi a întrecut cu mult nevoile consumului intern.

S'a produs însă un fapt înbucurător: fabricele noastre de parchete au primit însemnate comenzi din străinătate, în special din Anglia şi din Palestina.

După ce membrii de conducere ai Uniunei au examinat chestiunea, s'a hotărât să se facă de urgență intervenții la Bucureşti, în senzul cererei fabricanților de parchete.

Modificarea regimului apelor

Nouile taxe fixate de Ministerul Lucrărilor Publice

Ministerul Lucrărilor Publice a adus de curând unele importante modificări în legea asupra regimului apelor din România, modificări ce urmează a fi pe curând promulgate.

Nouile taxe ce se vor percepe

In conformitate cu aceste modificări, instalaţiunile de irigaţii de orice fel, instalaţiunile permanente cari utilizează apa pentru alimentarea cazanelor cu aburi sau răcirea maşinelor motrice, instalaţiunile de forţă motrice şi instalaţiunile industriale cari întrebuinţează apa pentru fabricaţiune sau pentru transport, vor plăti pe viitor următoarele taxe:

Taxele pentru irigaţiuni

Pentru instalaţiuni de fâneţe şi culturi de cereale pe ha. anual 20 lei.

Pentru irigaţiuni de zarzavaturi, pe ha. 130 lei.

Pentru alimentarea cazanelor şi răcirea maşinelor cu aburi, pe cal putere instalat, anual 5 lei.

Pentru răcirea motoarelor cu explozie, pe cal putere instalat, anual 5 lei.

Mori, ferestrae, piese şi alte instalaţiuni de forţă motrice cari sunt acţionate prin roţi hidraulice, pe cal putere instalat, anual 30 lei.

Instalaţiuni de forţă motrice

Instalaţiuni de forţă motrice acţionate prin turbine, pe cal putere instalat, anual 60 lei.

Fabricile cari utilizează apa la fabricaţiuni lei 200, la spălai 100 lei pentru 100 litri pe secundă anual.

Taxele la transportul lemnelor

Pentru transportul lemnelor libere, pe metru cub şi kilometru (proporţional cu distanţa şi numai până la maximum 2 lei de m. c. în total), 4 bani.

Pentru transportul plutelor un leu pe metru cub.

Taxele se aplică de serviciul apelor prin o hotărâre motivată, fie pe baza elementelor primite, fie pe baza elementelor cuprinse în caetele de autorizare respective.

Contestaţiile

Cei nemulţumiţi cu hotărârea serviciului apelor, au dreptul să facă întâmpinare către ministerul lucrărilor publice, care decide cu avizul consiliului superior al apelor.

Intâmpinările acestea se depun în termen de 15 zile libere dela comunicarea hotărârii, la serviciul apelor, care o va înainta ministerului lucrărilor publice, împreună cu dosarul respectiv.

Taxele anuale

Taxele anuale se plătesc în două rate anticipate, la 1 Ianuarie şi 1 Iulie şi se incasează prin organele ministerului de finanţe.

Pentru taxele neachitate la termen se va plăti o dobândă de întârziere egală cu aceia prevăzută în legea pentru unificarea contribuţiunilor directe.

*

Posesorii cari anunţă în termenul prescris datele referitoare la folosinţele lor vor fi impuşi la taxe îndoite pentru tot timpul în care s'au sustras astfel dela plata taxelor aplicându-se procedura prevăzută mai sus

---

De ce nu se lichidează societăţile cu capital inamic

Cum sunt dăunate interesele Statului

Se ştie că la ministerul de finanţe s'a instituit un oficiu de lichidare a bunurilor inamice. Acest oficiu lucrează de mai mulţi ani, fără să se întrevadă un rezultat serios al lucrărilor lui. Şi, aşa cum a fost compus acest oficiu, a dat mai mult de lucru ministerului de finanţe, întrucât nici procesele verbale ale şedinţelor nu sunt redactate într'o formă clară, ceeace dă posibilitate instanţelor judecătoreşti să atace aproape toate hotărârile luate.

Din această cauză, procesele între stat şi părţile interesate în lichidare au durat ani de zile, pentru ca la urmă statul să le piardă.

*

Pe de altă parte, acest oficiu a lucrat tot timpul în funcţie de diversele intervenţii politice, care au devenit un fel de teroare pentru funcţionarii ministerului, mai cu seamă acum în ajun de plecarea guvernului.

*

Oficiul de lichidare, în şedinţele lui, care de obiceiu au fost prezidate de d. Vintilă Brătianu, s'a ocupat aproape întotdeauna, numai de lucruri mărunte.

De abia în ultimul timp s'a adus în discuţie lichidarea societăţilor de exploatare forestieră, şi aceasta cu foarte multă teamă.

Se spunea doar în taină că se vor lichida şi aceste societăţi cu capital inamic.

Dar, la urma urmei de ce atâta teamă pentru acei ce distrug pădurile, ştiind că în curând societăţile lor vor fi lichidate?

De ce se dă posibilitatea ca bogăţia ţării să treacă peste hotare, ca pe urmă să se întoarcă împotriva noastră?

Explicaţia e foarte simplă: Câţiva politiciani intraţi proaspăt în aceste societăţi au întârziat lichidarea lor.

M. P. Florescu
Expertul Ministerului de
Finanţe pentru liquidarea
averilor supuşilor inamici

PRESA ŞI CULTUL ARBORELUI *

Am fost până bine de curând o ţară bogată în păduri cum puţine altele pe pământ. Clima fericită şi belşugul agriculturii — era urmarea firească a acestei împrejurări.

Impuţinându-se astăzi peste tot în Europa, îndeosebi bradul, ochii lacomi ai străinătăţii au căzut asupra codrilor noştri. Cruzimea exploatatorilor barbari, stările turburi de după războiu ajutate şi de nesocotinţa ţăranilor noştri, au făcut ca străvechii noştri codri să-şi plece din ce în ce tot mai mult fruntea.

Stânci pleşuve, secetă, potop — iată la ce ne mai putem aştepta pe urma despăduririi munţilor.

In faţa acestor stări de lucruri, formarea unei puternice conştiinţe forestiere, se impune imperios. Serbarea *sădirii arborelui* are acest scop.

*

Serbarea sădirii arborelui la Arad.

Direcţia Reg. Silvică a aranjat Sâmbătă, 17 Aprilie a. c. *„Serbarea sădirii arborelui“*, la care au luat parte şcoalele secundare din localitate: Liceul „Moise Nicoară“, Şcoala Normală de băeţi, Liceul de fete „E. G. B.“, Şcoala medie „Iosiv Vulcan“, Şcoala medie de Stat No. 2 etc.

---

*) Voinţa poporului din Arad No. 12, din 25 April 1926

Tinerimea a fost însoţită şi de numeroşi oaspeţi între cari remarcăm prezenţa următorilor domni, doamne şi d-şoare *Ascaniu Crişan* dir. lic. *M. Nicoară* şi d-na ; *I. Dimitriu* şi d-na ; *Traian Mager*, d-na *Bucurescu*, d-şoara *Droc*, d-na *Cornel Săbău*, *Nestor Blaga*, *I. Lipovan*, *St. Mănciulescu* ş. *a*

La orele 2 d. a. elevii împreună cu profesorii lor, însoţiţi de muzica militară, au pornit în corpore spre pădurea *Ciala*, locul unde era aranjată serbarea. Aici, între asistenţi am remarcat prezenţa D-lor *General Scărişoreanu*, comandantul Diviziei din localitate, D. *Colonel Georgescu*, şeful de Stat Major şi alţi domni ofiţeri ale căror nume ne scapă.

D-l Inginer Inspector Silvic *M. P. Florescu*. secretarul general al Societăţei Progresul Silvic din Bucureşti. D-nii Insp. Silv. *Pascu Lagler*, *Novac Cinta*, *Apostolescu*, *D-l Ing. Ivanovici*, *D. Ing. Silvic Cotta*, *Sandi Mircea*, *Magoş*, *Pelle etc.* D-nii ingineri familişti împreună cu D-nele.

D. inginer Florescu a rostit o cuvântare, prin care arată pe scurt situaţia pădurilor din timpurile de azi. D-sa compară pădurea cu armata şi alături de cei 800.000 ostaşi români, căzuţi pe câmpul de luptă în războiul mondial, au căzut şi alte mi de ostaşi fără grai — au căzut şi aceşti soldaţi, falnicii arbori din mândrile noastre păduri. Indeamnă tinerimea spre muncă, după care fiecare elev plantează câte un pom. D Florescu intregeşte cuvântarea d-sale prin cetirea unui pasagiu din cuvântarea *S. S. P. Miron Cristea.* Apoi mulţumeşte d-lui director Piso pentru frumoasa iniţiativă de a organiza astfel de serbări reuşite ca în ziua de Sâmbătă.

Ocolul Silvic a pus la dispoziţia elevilor 500 covrigi şi 20 litri de lapte. Imediat după gustare muzica militară a intonat arii naţionale, iar asistenţa a întins o horă. Dansul a continuat până la ora 6 când serbarea a luat sfârşit.

*

Serbarea sădirii pomilor în Orşova. Sâmbătă în 17 Aprilie dimineaţa, toţi elevii şi elevele şcolare secundare şi primare, corpul profesoral şi autorităţile locale s'au adunat la poligonul de tragere, unde cu deosebit fast s'a serbat tradiţionala serbare a sădirii pomilor.

Serbarea o deschide d. inginer silvic Boldescu, care prin cuvinte pline de entuziasm a arătat importanţa serbării de astăzi al cărei frumos scop e să infiltreze în sufletul copiilor dragostea pentru sădirea şi îngrijirea pomilor, care constituesc una din cele mai mari bogăţii ale ţării şi care astăzi se află exploatată de străini de neamul şi religia noastră.

Urmează câteva recitări şi piramide executate de elevii şcoalei superioare de comerţ şi civile.

D. prof. Bâtea, dirijează admirabil cazul şcoalelor secundare, care caută bucăţi frumoase prin farmecul şi armonia lor.

Toată lumea a luat masa pe iarbă verde, în timp ce muzica regimentului şi un taraf de lăutari cântau arii naţionale.

Serbarea a luat sfârşit într'o atmosferă plăcută la ora 7 seara.

Virgiliu Boeru

Inginer inspector general silvic
Directorul personalului Ad-ţiei Casei Pădurilor

Marţi noaptea 27 spre 28 Aprilie s'a stins din viaţă în Bucureşti, inginerul inspector g-l silvic Virgiliu Boeru, după o grea suferinţă de câteva zile prevenită din o răceală, contractată la Buhuş din jud. Neamţ, unde fusese cu o delegaţie de serviciu, la pădurea afectată fabricei de postav „*Buhuş*". Deci a murit la datorie.

*

Corpul neînsufleţit a fost condus de toţi camarazii în frunte cu D-l V. Teodorescu subadministratorul Casei Pădurilor şi toţi funcţionarii Casei Pădurilor de la modesta sa cameră de suferinţă, din Calea Victoriei, la Biserica Unită din strada Polonă.

In dreptul Palatului Societăţei „*Progresul Silvic*" unde e şi sediul Casei Pădurilor, de către d-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu, secretarul Soc. „Progresul Silvic" s'a rostit următorul discurs de adio:

Camarazi,

Am o delegaţie pe cât de duioasă, pe atât de grea, de a rosti cuvântul de despărţire de colegul care până acum câteva clipe, a fost printre noi: inginerul inspector general silvic Virgiliu Boeru.

Cu ochii înecaţi în lacrimi de durere, durere pe care o citesc din belşug în ochii tuturor ce-l înconjoară strânşi ca un mănunchiu în jurul rămăşiţelor lui pământeşti, mă voi achita de delegaţia delicată ce mi-a fost acordată şi de astă dată extrem de delicată căci constat cu durere că din jurul lui în acest moment fatal îi *lipseşte tot ceia ce i-a fost mai drag pe lume: Soţia şi copii* care sunt departe, departe..., în altă ţară peste alte graniţe..., fiind astfel înconjurat numai de noi... care constituim familia forestieră şi funcţionarii civili cu care a colaborat până în ultimele sale clipe.

*

Născut în com. Lechniţa de Mureş judeţul Mureş, în acel ţinut frumos brăzdat de apa Mureşul, fiu de popor, tatăl său fiind preot, deci născut şi crescut în datinele noastre creştineşti. După ce a terminat Liceul din Blaj, unde a fost printre fruntaşi a urmat şi terminat cu succes şcoala superioară silvică dela Schemnitz, de unde a obţinut diploma de Inginer silvic.

A intrat în serviciul pădurilor Statului din Croaţia care a fost sub stăpânirea Habsburgică.

A fost şef de ocol la Fugine, înaintând din grad în grad, prin meritele sale proprii.

Deşi căsătorit în Croaţia, din momentul unirei pe veci a Ardealului la România mare s'a alipit cu totul la sânul patriei mame, ideal de care era înflăcărat.

In 1920 a fost ataşat pe lângă Consiliu Dirigințe. — După desfiinţarea consiliului Dirigințe, a fost ataşat la Direcţia Pădurilor din Cluj. — Apoi când Direcţia pădurilor din Cluj s'a desfiinţat s'a ataşat la Casa Pădurilor din Bucureşti, la Direcţia personalului, şi unde şi-a dat sfârşitul.

Toţi care au conlucrat cu el, s'a putut convinge de caracterul său ferm, loial, sincer.

Element harnic, îl vedeai lucrând fără preget şi adesea chiar şi sărbătorile.

Element cinstit! Calitate atât de rară pe aceste vremuri de intervertiri de valori morale, când zilnic vedem atâţia din acei unii şi unele cari 'şi prostituiaza conştiinţa, se culcă săraci şi se scol bogaţi, milionari, cu palate, cu vile în Staţiunile climaterice etc.

In numele acestei calităţi comoară nepreţuită pentru el şi acelora care trăesc din cinste, mă închin în faţa rămăşiţelor lui pământeşti.

Dar ce folos! Ce folos de aceste calităţi nobile, când s'a smuls dintre noi, atât de timpuriu, la o vârstă deabia de 54 ani! Deşi a ajuns la cea mai înaltă treaptă, ce o poate ajunge un funcţionar public — *inspector general* — aţi văzut prea bine cu toţi care am fost martori la acel modest pat de suferinţă, de pe care l'au şi ridicat pe umeri, iubiţii mei camarazi, aţi văzut o cameră simplă, fără mobilă, fără confort, fără..., A trăit întocmai cum trăiesc azi majoritatea din sărmanii noştri studenţi, a trăit exact viaţa din piesa *„Heidelbergul de altă dată“*.

Aceasta e soarta tuturor funcţionarilor care înţeleg a fi cinstiţi... şi totuşi funcţionarii sunt acei ce constitute pârghia de sprijin al acestui neam.

Virgiliu Boeriu, a fost şi un bun român a înţeles a se sacrifica până în ultimele clipe pentru corpul silvic şi pentru ţara care i-a fost atât de drag, chiar departe de scumpa lui soţie şi copii care azi la *Zagreb* ar fi primit vestea tristului desnodământ.

Şi, când văd arborat drapelul de doliu d'asupra palatului nostru, — unde am făcut acest popos din drum, — drum ce'l face acum Boeriu pentru ultima oară, pentru ultimul adio ce şi-l ia dela noi, mă coprind lacrimile, când văd cu ce începem să inaugurăm palatul nostru...

In numele Societăţei „Progresul Silvic“ şi al corpului silvic român, în faţa rămăşiţelor lui, depun ultimul salut atât al colegilor cât şi — funcţionarilor ce l'au cunoscut.

Vom păstra veşnic în inimile noastre personalitatea aceluia ce a fost printre noi *„Virgiliu Boeriu“*.

Şi acum, cu toţii să-l conducem până la acea *bisericuţă Unită*, ce i-a fost lui atât de drag, pentru că tot în astă seară, să ia drumul către acel frumos ţinut al Ardealului desrobit spre a fi înmormântat în satul lui natal, aşa cum a fost dorinţa în ultimele sale clipe.

Adio, dragă coleg!

După care carul funebru s'a pus în mers înconjurat de toată Casa Pădurilor, până la bisericuţa Unită din strada Polonă,

unde de către preotul unit, după sfârşitul serviciului divin, s'a rostit o frumoasă cuvântare arătând calităţile sufleteşti ale lui Virgiliu Boeriu.

•

La ora 5 p. m. corpul său a fost transportat dela Biserică la gara de nord, înconjurat de colegi şi funcţionari, urmând în frunte cu d-l I. Comanici subadministratorul Casei Pădurilor, pentru ca cu acceleratul de noapte să plece către Valea Mureşului.

Delegaţii Societăţei „Progresul Silvic" şi ai Casei Pădurilor, care au plecat la mormânt au fost d-nii Emil Mihalescu, Dem. Robănescu şi I. Fonai. Lentele dela carul funebru a fost purtate de d nii I. Comanici, Gh. Năstăsescu, I. Fonay şi Leon Vasiliu.

De către Ad-ţia Casei Pădurilor, Soc. „Progresul Silvic" şi funcţionari civili s'au depus câte o coroană precum şi numeroase jerbe de flori naturale de către prieteni.

•

Şi aşa a plecat pe negândite dintre noi Bucureştenii şi Virgiliu Boeriu.

Anastasa Dumbraveanu

Inginer subinspector silvic (pensionar)
Fost şeful ocolului silvic Lucieni (Dâmboviţa)

S'a stins în vârsta de 52 de ani, după o grea boală (ulcer la stomac).

A fost înmormântat în Târgovişte la 17 Februarie a. c.

La înmormântare a luat parte colegii noştri: Victor Priboianu şi Poenariu şi personalul pădurărei de la ocolul Lucieni şi Târgovişte.

S'au depus 2 coroane din partea colegilor şi personalului.

De către colegul Priboianu, în cuvinte bine simţite s'a arătat calităţile dispărutului, scoţând, în relief: *cinstea şi nobleţa* ce l'a caracterizat întotd'auna.

Societatea *„Progresul silvic"* îşi exprimă şi pe această cale, regretul despărţirei de acest coleg.

✝

I. D. IVĂNESCU

Inginer subinspector silvic (pensionar)

Duminică *25 Aprilie* 1926, a fost înmormântat la Craiova Inginerul Inspector Silvic pensionar I. D. Ivănescu fost până în ultim şef de ocol silvic la Buccovăţ.

La înmormântarea sa a luat parte D-l Insp. g-l Silvic Emil Mihalescu care în numele Soc. „Progresul Silvic" a arătat meritele defunctului ca specialist, bun părinte şi mai ales ca bun român. A mai asistat la înmormântare D-l Inspector silvic V. Statescu, şi tot personalul pădurilor din localitate, Societatea „Progresul silvic", în numele tuturor camarazilor exprimă şi pe această cale, condolenţe îndureratei familii.

Informaţiuni

Plantaţii în valoare de 1 miliard lei distruse de foc

Londra, 4 (Rador). — Aflăm din Melbourne că la Plenty Rangers în Statul Victoria, s'a declarat un incendiu care a distrus plantaţiile evaluate la 1 milion de lire sterline şi ameninţă plantaţiile de molift având aceiaş valoare.

* * *

D-l Inginer inspector g-l silvic I. Aleman, a fost numit Comisarul guvernului al pădurilor grănicerilor dela Bistriţa Năsăud, iar D-l Inginer inspector silvic Al. Popescu a fost numit comisar al Guveranului la pădurile comunităţei de avere din Caransebeş.

D-lor sunt primii comisari specialişti ai guvernului, în asemenea întreprinderi şi dorim ca şi pe viitor asemenea însărcinări să se dea numai specialiştilor.

* * *

Duminică 2 Mai a. c. la Comana a avut loc serbarea tradiţionalului 1 Mai. Toţi D-nii Ingineri silvici din capitală şi împrejurimi, îşi au dat întâlniri în aceia zi, pentru strângerea rândurilor colegiale.

* * *

A apărut *„Anuarul corpului tecnic silvic"*, pe 1925.

D-nii ingineri cari doresc a'l avea, sunt rugaţi a trimite prin mandat poştal suma de 40 lei, pe adresa D-lui N. Elefterescu, casierul Societăţei „Progresul silvic" spre a li se trimite apoi anuarul.

E necesar ca acest anuar să nu lipsească din biblioteca ori cărui inginer silvic.

* * *

Amânarea congresului silvic

Domnule şi Iubite Coleg,

Avem onoare a vă încunoştinţa că din cauza alegerilor parlamentare cari vor avea loc dela 25 Maiu înainte, cât şi a timpului întârziat din acest an, care reclamă ca o mare parte din personalul Silvic superior să *conducă pe teren plantațiunile din munți chiar în prima jumătate a lunei Maiu; Adunarea Generală cât și congresul anual ce urmau să aibă loc la 10 Maiu a. c.,* **se amână irevocabil pentru Duminică 20 Iunie a. c.**

La timp vi se va trimite și programul detaliat al congresului.

Cu acest prilej, vă rugăm călduros de a trimite Societății noastre, comunicările la problemele enunțate a fi discutate în congres, cel mult până la 15 Maiu a. c., pentru a putea fi cercetate de Comitet și dispune astfel publicarea lor din timp.

Binevoiți vă rugăm, Domnule Coleg, a primi asigurarea stimei noastre.

Președinte: **AURELIU M. ELIESCU**

Secretar: *M. P. Florescu*

⁂

In cursul lunei Maiu, va eși de sub tipar *Noțiuni de Silvicultură*, lucrare datorită colegilor noștri I. Simionescu și I. Zeicu, pentru brigadieri și pădurari. Lucrarea, format 16×24, va cuprinde circa 300 pagini cu numeroase figuri în text și va costa 100 lei exemplarul. D-nii Șefii de ocoale, cari vor dori a avea aceasta lucrare vor adresa comenzile lor, minimum 10 volume, cu costul respectiv D-lui Inspector I. Simionescu, la Pitești.

⁂

Luni 3 Mai a. c. s'a serbat în București: **Serbarea Primăverei**.

Toate școalele primare au avut cursurile suspendate.

Sub conducerea Institutului de educație fisică și a profesorilor copiii au fost conduși în cele 4 centre mari ale Capitalei, unde s'au desfătat și recreat.

Societatea *„Progresul silvic"* a fost invitată a participa la asemenea serbări.

D-l Inginer inspector silvic *M. P. Florescu* Secretarul Societății, a participat la grădina dela Societatea de Dare la semn. D-l Inginer silvic *Eftimie Petrescu* la Parcul Național (Șoseaua Kiseleff), D-l Inginer silvic *I. Popescu Salcie* la Grădina de la Câmpia Grand (Regie) și *D-l Inginer silvic Suteu* la grădina dela Pantilimon.

Toți delegații Soc. „Progresul silvic" a arătat copilașilor importanța serbărei primăverei sfătuind copiii a iubi păsărelele, florile și arborii. E un început demn de toată lauda, meritul revenind primăriei Capitalei care a organizat asemenea serbări.

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Parângul, pendinte de comuna Livezeni, Jud. Hunedoara, proprietatea Soc. Anonime pentru exploatări de lemne „Valea Jiului“, în suprafaţă de 825 ha. 6100 m. p. din care pădure curată 699 ha. 5400 m. p.—Din această suprafaţă s'a exploatat în 1911-912 suprafaţa de 103 ha. 2000 m. p. deci în periodul 1924/1936 se va exploata suprafaţa de 596 ha. 3400 m. p. — Tratamentul Codru cu tăeri rase. — Revoluţia normală 40 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Acest regulament de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din acest amenajament referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 12 Februarie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 6004

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi:

Regulamentul de exploatare al pădurii Rezul Mic pendinte de comuna Voivozi, jud. Bihor, proprietatea Abaţiei de Melc în suprafaţă de 469 Ha. 9365 m. p. regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1933.

Art. II. — Acest regulament de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulament referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafaţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul anexat fiacăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 24 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Al. Constantinescu**

No. 13506

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea Modificatoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Tardod, pendinte de comuna Vârşag, Jud. Odorhei, proprietatea D-nei Pavel Tomas, Eugen Tomas şi D-na Iliena Gaal, în suprafaţă de 144 ha. Regimul Codru cu trei tăeri succesive. Revoluţia normală 60 ani, exploatarea în 18 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare a pădurii Călineşti-Enachi, pendinte de com. Călineşti-Enachi, Jud. Suceava-Bucovina, proprietatea D-lui Iacob Has, în suprafaţă de 57 ha. 4500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatare în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Studiul sumar al pădurii Maciovi, pendinte de com. Maciovi, Jud. Caraş Severin, proprietatea Văduvei Maria Litsek născut Makai, Marg. Litsek şi Dr. Zoltan Litsek în suprafaţă de 1000 ha. din care se pune în exploatare 26 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea într'un an pentru supr. de 26 ha. 5000 şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de hectar. Revizuirea nu se va mai aproba decât făcându-se un regulament de exploatare pentru întreaga pădure.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Dămăşcani, pendinte de com. Petroşani jud. Bălţi, proprietatea d-lui Gh. I. Precup, în suprafaţă de 13 ha. 3400 m. p. — Regimul Crâng simplu. — Revoluţia normală 8 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Muravineţi, pendinte de com. Pascăuţi, jud. Bălţi, proprietatea d-lui D. I. Precul, în suprafaţă de 22 ha. 7000 m. p. — Regimul Crândul cu 100 rezerve la hectar. — Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de hectar.

f) Regulamentul de exploare al pădurii Mijloc, pendinte de com. Rastoliţa, jud. Mureş-Turda, proprietatea d-lui Emil Teplanscki, în suprafaţă de 1209 ha. 3500 m. p. din care se pune în exploatare 375 ha. 3700 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de 6 ani. Revoluția normală 89 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1923.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Apața, pendinte de com. Apața Jud. Braşov, propr. com. Braşov, în supr. de 952 ha. 9700 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani cu 4 perioade exploatare, prima perioadă 1925/44 cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1925.

Art. II. — Aceste regulamente de expl. (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele propr. etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajam.) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăței, suprafeței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Cassei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 14558

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaele Văcăreşti, trupurile Bazgociu şi Râpa, pendinte de comuna Văcăreşti, jud. Dâmboviţa, proprietatea Moşt I. Văcărescu, în suprafaţă de 44 ha. 2000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 2 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Bădeni, pendinte de comuna Scobinţi, jud. Iaşi, proprietatea d-lui Gh. Barbu, în suprafaţă de 642 ha. 6900 m. p. pădure curată. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 18 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Leiculeşti, pendinte de com. Tisău, jud. Buzău, proprietatea Obştei Moşnenilor Leiculeşti, în suprafaţă de 81 ha. 9200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Măgura despre Bătrâna, pendinte de com. Sotrile, jud. Prahova, proprietatea d-lui Lt. D. P. Niculescu, în suprafaţă de 13 ha. 4100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Cucuteni, pendinte de com. Leţcani, jud. Iaşi, proprietatea d-lui Moise Alpern, în suprafaţă de 18 ha. 1600 m. p. Regimul Codru cu tăeri. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cotul lui Cujbă. pendinte de com. Hermeziu, jud. Iaşi, proprietatea d-lui Petre Moraru, în suprafaţă de 31 ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Stejarul nu se va tăia. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Hudeştii Mari, pendinte de comuna Hudeşti, jud. Dorohoi, proprietatea d-nei Eufrosina Ciolac în suprafaţa de 119 ha. 6060 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 3 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 200 leide fiecare hectare Revizuirea după 3 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Data astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Al. Constantinescu**

No. 14560 1926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131 920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Amenajamentul pădurii Ruşii Moldoviţei, pendinte de comunele Ruşii moldoviţei, Vatra Moldoviţei, Ciumarna şi Ruşii pe Boul, Judeţul Câmpulung, proprietatea Fondului bisericesc ort. Român din Bucovina, în suprafaţă de 12215 ha. 4900 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. — Revoluţia normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare.

b) Amenajamentul pădurii Cuciurul Mare, pendinte de comunele Cuciurul Mare, Carapcin şi Iordăneşti, Jud. Storojineţ (Cernăuţi), proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român din Bucovina în suprafaţă de 3294 ha. 4200 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. — Revoluţia normală 100 ani, cu cinci perioade de exploatare.

c) Amenajamentul pădurii Putna. pendinte de comunele Putna şi Gura Putnei, Jud. Rădăuţi, proprietatea Fondului Bisericesc ortodox român în suprafaţă de 11239 ha. 1700 mp. — Regimul Codru cu tăeri localizate. Revoluţia normlă a 130 ani.

d) Amenajamentul pădurii Argel, pendinte de comuna Argel şi Ruşii Moldoviţei, Jud. Câmpulung, proprietatea Fondului bisericesc ort. român, în suprafaţă de 13616 ha. 5800 mp. Regimul Codru cu tăeri rase în molid şi cu tăeri succesive în celelalte arborete. — Revolaţia normală 120 ani cu şase perioade de exploatare.

Art. II. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea Prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) Al. Constantinescu

No. 14562

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Ar. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Havarna, pendinte de comuna Havarna, Jud. Dorohoi, proprietatea Institutului N. Sofian, în suprafaţă de 28 ha. 1825 m. p. — Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în trei ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. — Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Păltinetul, pendinte de comuna Rucăr, Jud. Muscel, proprietatea indiviză a D-nei Elena I. A. Ghika, D-nei Gh. Pr. Anastase şi Iancu Gh. Pr. Anastase, în suprafaţă de 270 ha., din care de exploatat 137 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 3 ani de exploatare.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoba, pendinte de comuna Cândeşti, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Constanţa Philipide, în suprafaţă de 132 ha. 4975 m. p. din care de exploatat 50 ha. 8750 m. p. Regimul Crâng simplu Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoba, pendinte de comuna Cândeşti, Jud. Buzău, proprietatea D-rei Maria Antonescu, în suprafaţă de 133 ha. 1050 m. p. din care de exploatat 47 ha. 5000 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia se împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea normală de 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Odoba, pendinte de comuna Cândeşti, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Virginia Colonel Palada, în suprafaţă de 134 ha. 9950 m. p. din care de exploatat 48 ha. 0600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2? ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Se anulează regulamentul de exploatare al pădurii Odoba pendinte de comuna Cândeşti, Jud. Buzău, proprietatea D-lui Mihail Antonescu, aprobat prin Deciziunea No. 33339/920 publicată în Monitorul Oficial No. 126/920, întrucât această pădure s'a divizat între moştenitori.

f) Amenajamentul pădurii Lucieni, pendinte de comuna Suţa Seacă, Jud. Dâmboviţa, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2119 ha. 6800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani, începută din 1913.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III. — şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 30 Martie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) Al. Constantinescu

No 14564

Anul XXXVIII Mai 1926 No. 5

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

GEOGRAFIA BOTANICĂ ŞI IMPORTANŢA SA DIN PUNCTUL DE VEDERE SILVIC [1]

Geografia botanică, după cum se ştie, este ştiinţa care se ocupă cu legile după care se face distribuţiunea speciilor vegetale pe suprafaţa globului, inclusiv cele forestiere.

Ea datează dela începutul secolului trecut fiind întemeiată de marele învăţat german Al. de Humboldt, autorul cunoscutului său voiaj în regiunile echinoxiale (1769-1859).

Merite incontestabile în această privinţă şi-a câştigat şi scriitorul Zentner, care prin lucrarea : Die Vegetationsverhältnisse Südbayerns" publicate în 1854, a adus un insemnat contingent de cunoştinţe preţioase, precum şi marele naturalist Alphonse de Candolle (1778-1841) care prin tratatul său relativ la Geografia Botanică din 1853 a dat acestei ştiinţe o mare impulsiune.

Griesebach prin monumentala sa operă din 1872 „Die Vegetation der Erde nach ihre Klimat" care a fost tradusă în limba franceză cu numeroase adnotaţiuni şi o hartă de Tchihatchef sub titlul de *„La végétation du globe d'après sa disposition suivant les climats"* în anii 1875, 1877 şi 1878, contribui asemenea la promovarea acestei ştiinţe.

Rolul şi importanţa Geografiei Botanice din punct de vedere strict forestier au fost puse în evidenţă de Nördlinger, fostul profesor de silvicultură la Academia din Hohenheim prin scrierea sa editată în 1874 : *„Geographische und topographische Verteilung der Waldbäume"* precum şi de către botanistul german

---

1) Comunicare prezentată pentru congresul inginerilor silvici dela 20 Iunie 1926.

Willkomm prin lucrarea sa din anul 1875: *„Forstlische Flora von Deutschland und Osterreich“.*

Acela însă care a demonstrat în mod clar strânsa relaţiune ce există între Silvicultură şi Geografia Botanică a fost regretatul H. Mayr, fostul profesor dela Universitatea din München cu ocaziunea publicărei excelentului său tratat de silvicultură, bazată pe conştiinţa legilor naturale: *„Waldbau auf naturgesetzlicher Grundlage,* 1909.“

In această ordine de idei este oportun de a reliefa deosebita activitate a diferitelor staţiuni de cercetări forestiere şi în special a acelei din Finlanda, pusă sub conducerea distinsului profesor şi în acelaşi timp directorul general al Departamentului pădurilor în Finlanda *Helsingsfors* **A. K. Cajander**, ale cărui recente lucrări asupra diferitelor tipuri de păduri (Waldtyen) caracterizate prin natura şi compoziţia florei herbacee ce apare în subetajul pădurilor aproape de explotabilitatea lor, floră care la rândul ei este o funcţiune directă a circumstanţelor telurice şi climaterice locale, a creiat silviculturei mondiale o bază ştiinţifică, care bine explorată va fi cu siguranţă fecundă în excelente rezultate pe viitor.

Staţiunea de experienţe forestiere din Stokholm dirijată până la moartea sa de cunoscutul învăţat Gunnar Schott ~~Dr. Hassellman~~ iar actualmente de Dr. Hasselman ~~Gunar Scholt~~, precum şi cea din Zürich pusă sub conducerea lui **A. Engler**, eruditul profesor de silvicultură dela politechnica din Zürich, decedat în anul 1924, iar de la această din urmă dată dirijată de fostul său adjunct **Flury**, şi acum în urmă de profesorul de la şcoala forestieră din Zürich, **Henry Badoux** şi-au câştigat necontestabile merite în această privinţă.

De menţionat mai sunt afară de aceasta lucrările profesorilor **Dimitrie Morosov** (Rusia), **Dr. A. Cieslar** (Austria), **Schwappach** (Germania), precum şi ale lui **Fekete** în unire cu **T. Blattny** (Ungaria). Importanta operă a acestor doi din urmă autori, la desăvârşirea cărela a contribuit întreg corpul silvic din ţara respectivă intitulată: „Die Verbreitung der forstlich Wichtigen Bäume und Sträucher in ungarischen Staate“ cu 5 hărţi colorate şi 18 ilustraţiuni anexe, în heliogravură, autipie-litografie, a luat fiinţă în urma deciziunei Ministerului de

Agricultură respectiv, ca Ungaria să facă deasemenea parte din uniunea internațională a stațiunilor de cercetări forestiere, fapt care s'a săvârșit în anul 1896.

Ea a fost publicată în Decembrie 1913 în limba ungară iar în 1914 în limba germană.

Pentru noi această scriere prezintă o deosebită însemnătate pentru că tratează și despre aria de distribuțiune geografică a esențelor forestiere din Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș provincii cari, prin autodeterminare, în urma războiului mondial de eliberare a naționalităților asuprite, fac astăzi parte din România-Mare.

Intre autorii care s'au ocupat cu chestiuni de geo-botanică referitoare la speciile lemnoase din România putem cita pe: A. Borza, D. Brândză, P. Enculescu, E. de Martonne, D. Grecescu, I. Grințescu, G. P. Grințescu, V. A. Golescu, P. Herblich, C. Hormuzaki, Huffel, N. Iacobescu, Gh. Ionescu, A. Kanitz, I. A. Knapp, F. Mach, Zach. Panțu, F. Pax, F. Portius, F. Schur, L. Simonkai, Schwappach, etc. etc.

Determinarea limitei de vegetație a speciilor forestiere din România și biologia acestor vegetale lemnoase prezintă atât din punct de vedere științific, cât și din cel al practicei propriu zise, o importanță netăgăduită.

Prin numeroase studii și cercetări experimentale s'a dovedit în adevăr, că limitele latitudinale (horizontale) și altitudinale (verticale) ale esențelor forestiere se datoresc nu unui fapt întâmplător, ci ele sunt rezultatul acțiunei combinate a diferiților factori staționali, care nu numai că au fixat aria geografică naturală a fiecărei specii forestiere, în parte, dar au dat naștere și la forme sau rase climaterice deosebite.

De cunoștința exactă a biologiei și a modului de repartizare a acestor specii în România, precum și a factorilor cari au contribuit la aceasta, va profita de sigur în primul rând Silvicultura națională sau știința creațiunei și culturei pădurilor în țara noastră, fiind în măsură prin această doctrină de a statornici mai în deplină cunoștință de cauză ca până acum reguli pozitive și norme corespunzătoare technice silvice, care va da preferință în viitor metoadelor fiziologice, care nici odată nu dau greș.

Cunoscându-se afară de aceasta condițiunile optime de desvoltare a esențelor noastre forestiere, precum și dacă ele ajung până aproape de limita superioară de vegetație sub forma de arbori cu trunchiuri înalte constituind masive încheiate proprii de a forma obiectul unei exploatațiuni forestiere, inginerul silvic va recurge negreșit la alte norme, va întrebuința alte procedeuri ca în cazul când limita în chestiune nu este formată numai din arbori crescuți în mod sporadic (împrăștiați) și cu o înălțime redusă, fapt datorit climei rezultat al unei altitudini prea mari dar uneori și bazei mineralogice stâncoase, care dă terenului un caracter superficial precum și pășunatului excesiv al vitelor aflătoare în golurile munților.

Când va fi vorba de împădurirea terenurilor sterile, a nisipurilor sburătoare, a acelor din bazinele de recepțiune ale torenților din regiunea muntoasă a țărei, practica forestieră va ști mai dinainte cărora anume specii urmează a li-se da preferință spre a nu fi expuși la riscuri eventuale sau la cheltueli zadarnice.

Arnold Engler [1]) ca să nu citez decât pe acest mult regretat învățat, prin studiile sale botanice și în deosebi asupra provenienței semințelor a dovedit în mod peremtoriu că factorii ecologici, dau naștere la forme vegetale dotate cu anumite însușiri, care se transmite prin ereditate, că puieții de molid, de exemplu, proveniți din sămânța recoltată din arbori crescuți la altitudini inferioare și plantați în regiunea munților înalți au o vegetație anuală mai îndelungată ca cei proveniți din această din urmă regiune, totuși creșterea lor în înălțime este aci cu mult mai redusă ca a acelor din sămânța recoltată la o mare altitudine.

Aceşti din urmă pueți sunt mai puțin expuși gerurilor târzii ca cei dintâi, iar creșterea lor este mai susținută, mai normală, astfel că produc de ordinar exemplare cu trunchiuri mai bine condiționate din punctul de vedere technologic și prin urmare al rentabilității forestiere.

Nu este deci indiferent a se ști, când este vorba de repopulări artificiale, până la ce altitudine se poate obține masive încheiate, și unde numai arborete rare cu exemplare scurte, co-

---

1) Ar. Engler. Ein fluss provenienz der Samen auf die Eingenschaften der forstlichen Holzgewächse. Mitteilungen der schweizerichen Zentralanastalt für das forstlichen Versuchswesen VIII. Band 1905.

nice şi acoperite cu crăci până aproape de baza lor, fapt caracteristic acelora dela limita vegetaţiunei forestiere.

Negreşit că structura anatomică a foilor aciculare ale reşinoaselor, cari la noi cresc în mod spontaneu numai în regiunea de munte, nu este identică pretutindeni şi în toate situaţiunile, căci după cum reiese din numeroase cercetări şi studii anatomice făcute. Cele provenite dela altitudini mari au o epidermă mai groasă, sunt mai cuticularizate şi conţin mari multă reşină, însuşiri care le face proprii pentru mediul ambiant în care ele sunt destinate a vieţui.

Studiul repartiţiunei geografice a speciilor forestiere şi a condiţiunilor lor biologice ne serveşte deasemenea atunci când urmează a ne pronunţa ce anume metoade de tratament convin a se aplica unei păduri, ce anume specii pot intra în compoziţiunea viitoarelor arborete în scopul de a favoriza amestecul lor atât de dorit, fără însă a fi expuşi la suprinderi neplăcute.

Un astfel de studiu în vechiul Regat, în Basarabia şi Bucovina în special lipseşte, sau este foarte incomplect, deoarece nu dispunem de cât de foarte puţine monografii asupra pădurilor din diferite ocoale silvice, iar acea referitoare la pădurile de pe domeniul Gurghiului, format din ocoalele „Lăpuşna, Isticeu şi Ierbuş“, deşi premiată de societatea „Progresul Silvic“ nu a fost încă publicată de Casa Pădurilor cu toate că prin avizul din 31 Ianuarie 1924 al consiliului de administraţie al acestei societăţi s'a propus aceasta de către D-nii M. Tănăsescu, P. Antonescu, C. P. Georgescu, E. Elefterescu, I. Comaniciu, V. Stinghie, D. Drăcea, M. P. Florescu, în urma raportului elogios al d-lui Consilier silvic C. P. Georgescu.

Cauza lipsei unor astfel de studii în România, precum şi în altele mult mai bătrâne în civilizaţie ca ţara noastră este că botaniştii consideră în general studiul arborilor ca o ramură specială cunoscută sub numirea de „Dendrologie“ căreia de regulă ei nu-i dau importanţă, lăsându-o pe seama silvicultorilor, iar aceştia la rândul lor nu se ocupă de cât de creşterea arborilor de regenerare, exploatarea pădurilor şi de modul de formaţiune al valoarei materialului lemnos, neglijând cu desăvârşire, sau dând numai o însemnătate secundară cunoştinţelor biologiei vegetalelor lemnoase constituind mari asociațiuni, sub cuvânt că aceasta intră în atribuțiunea botaniștilor.

Cu ocaziunea primului congres internațional al Stațiunilor de cercetări forestiere ținut la Viena în anul 1894, s'a produs însă un reviriment căci s'a intocmit atunci un program amănunțit asupra modului cum trebuie făcut studiul repartițiunei speciilor forestiere mai importante din diferitele țări atât în altitudine cât și în latitudine.

Prima lucrare care s'a efectuat în Germania în conformitate cu acest program tratează despre distribuția Geografică a pinului silvestru (Pinus Silvestris), a molidului (Picea excelsa) și a bradului (Abies pectinata).

In această ordine de idei au desfășurat o deosebită activitate și Stațiunile de experimentări forestiere din Austria, Elveția, Finlanda, Suedia și Rusia.

Iar în ·Franța cel care a luat inițiativa unor asemenea studii a fost cunoscutul profesor Flahault dela Universitatea din Montpelier, care în anul 1894 a întocmit un proiect pentru alcătuirea hartei forestiere și agricole a Franței. Din nefericire din această lucrare n'a apărut până acum, de câteva foi și anume acelea, privitoare la regiunea Mediterană, iar în anul 1914 a fost dat publicităţii studiul lui *Fekete* și *Blattny*, despre care am menționat mai sus.

Un modest început în această privință s'a făcut și în România (vechiul Regat) cu ocaziunea expozițiunei universale din 1900 din Paris, când serviciul silvic al Statului a întocmit harta pe scara 1: 200.000 a pădurilor Regatului României cu arătarea speciilor predominante.

Din nefericire din această hartă nu se pot trage prea multe concluziuni, din cauză că toate coniferele, adică atât cele care formează masive cum sunt molidul, bradul și laricele cât și cele în stare diseminată ca tisa, iuperul, pinul cembra pe care îl găsim la altitudini mari și relativ prea puține exemplare sunt reprezintate prin aceiași culoare. Fagul (Fagus silvatica) în amestec cu diferite conifere este de asemeni indicat printr'o singură culoare, așa că nu se poate preciza distribuția geografică a fiecărei esențe forestiere în parte.

Ar fi de dorit așa dar ca Administrația Casei pădurilor să înființeze în timpul cel mai scurt posibil un serviciu având de scop nu numai de a complecta lucrarea întreprinsă de Fekete și Blattny referitoare la distribuțiunea speciilor forestiere în provinciile Române de peste Carpați, și cu date privitoare la vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, și ca să fie însoțită și de studiul biologic al asociațiunilor acestor specii, al arboretelor și masivelor formate de dânsele căci un asemnnea studiu prezintă atât din punctul de vedere științific cât și cel practic o importanță primordială.

Trebue însă a se proceda după un program unitar, întocmit cu spirit de discernământ în vederea continuității lui și ca serviciul respectiv să fie încredințat unor persoane cari pe lângă competință să aibă aptitudinea necesară și să se consacre unei asemenea opere cari necesită timp îndelungat cu zel și devotament cu atât mai mult cu cât din partea lor se cere multă abnegațiune, multă muncă și privațiuni mai cu seamă când se lucrează în regiuni muntoase fără poteci și drumuri, expuși intemperiilor și lipsiți de orice confort, ceace nu este cazul în străinătate unde până la altitudini mari găsești sate, ori cătune sau cel puțin cabane, ori case de refugiu înființate pentru turiști etc.

Ca concluziune la cele de mai sus expuse sunt de părere ca Congresul să voteze următoarea moțiune:

Congresul inginerilor silvici din anul 1926.

Având în vedere importanța, atât din punctul de vedere științific cât și practic al studiului repartițiunei geografice a speciilor forestiere din România Mare precum și al condițiunilor biologice, ale formațiunei arboretelor și complexelor de pădurici ce ele constitue în diferitele regiuni ale țării, Casa Pădurilor să prevadă în bugetul anului viitor sumele necesare spre a se înființa un serviciu sau o direcțiune care să se ocupe cu toate chestiunile cari contribue la promovarea științei silvice inclusiv cele relative la studiul ariei de distribuțiune a speciilor forestiere și a condițiunilor lor biologice.

G. P. Antonescu
Inginer șef silvic și profesor la Academia
de Agricultură Cluj.

O VANĂTOARE REGALĂ DE IEPURI, LA DĂBULENI IN ROMANAŢI

Dăbuleni, comună rurală din cele mai mari din ţară, are peste 10.000 de suflete şi este formată dintr'un singur sat, foarte întins, aşezat pe platoul d'asupra Dunărei, cam la 5—6 km. depărtare de ea; domeniul Dăbuleni, aparţine aşezămintelor Brâncoveneşti având o suprafaţă de peste 5000 ha. din care partea cea rodnică de pe deal — au fost nu de mult timp, năpădită de nisipuri sburătoare, aduse de vânturi depe proprietăţile vecine — sterilizând mii de hectare de pământ, din cel mai fertil.

Eram Inspectorul silvic al acelor aşezăminte trimis prin delegaţie de Ministerul Domeniilor, ca să le organizez serviciul Silvic şi agricol.

Incă de pe la anul 1900 imediat ce mi-am dat seama de primejdia care se lăţea mereu, cotropind pământurile arabile am început pe o scară mare, plantarea şi stabilizarea lor, prin plantaţii cu salcâmi, punând în valoare toate părţile inundate şi acoperite de nisip de unde cultura agricolă fusese alungată, producând pagube enorme aşezămintelor.

Aceste nisipuri pure formau pe câmpia Dăbulenilor, mai multe fâşii în curmezişul moşiei — cu lăţime până la 1 km. şi cu lungime de 4 — 5 km. unde nu creştea un firicel de iarbă, presentând aspectul unor adevărate dune în miniatură, cum sunt cele din Sahara — cu delureţe până la 10 m. înălţime şi cu văi aproape toate paralele — în sensul direcţiei vântului Băltăreţu, care dominează obicinuit, în acele meleaguri.

După o muncă încordată de 10—15 ani, am parvenit a planta toate nisipurile, cu o reuşită frumoasă, pe supraf. aproape 2000 ha; aceste nisipuri, conţinând multe substanţe nutritive, înlesneau salcâmului, care este o specie de lumină şi-i prieşte mult asemene teren mobil, să se desvolte exstraordinar, atingând la vârsta de 15 ani, dese ori, diametrul de 20 cm. lemnul fiind escelent pentru foc, pentru lucru şi de construcţii, au atins valoare mare — mai ales că nici păduri nu sânt pe acolo, locuitorii suferind mult în această privinţă. Astăzi venitul păduri e mai mare de cât cel al întregului domeniu.

O particularitate pe care n'o cunoşteam încă, a fost, că toţi iepurii din vecinătăţi de pe câmpiile întinse ce înconjurau acele plantaţii, găsind un adăpost şi un refugiu, când erau alungaţi şi goniţi de câini, vulpi sau vânători s'au oploşit pe moşia Dăbuleni — unde vânatul era oprit cu rigurositate, iar vulpile distruse cu otravă prin săparea vizuinilor; ei s'au înmulţit în aşa măsură, că i puteai vedea cu zecile roind ziua mare dela o plantaţie la alta.

Directorul aşezămintelor, devenit un pasionat vânător, hotărî, împreună cu amicul meu C. Cr. din Craiova — să invite pe M. S. Regele organizând o vânătoare de mai multe zile, şi în alte păduri vecine ale aşezămintelor, cât şi a Domeniilor Coroanei Segarcea, unde iarăşi vânatul fiind ocrotit, şi îngrijit, se găsea în belşug.

Nu trec cu vederea a spune, că toate aceste păduri erau amenajate şi în vederea vânătoarei, cu linii şi bulevarde numeroase, unde se putea trage focurile cu precisie.

Majestatea Sa primi bucuros poftirea ce i se făcu şi veni la vânătoare cu câţiva invitaţi, fiind găzduiţi chiar în satul Dăbuleni la spitalul rural al aşezămintelor.

Plantaţiile unde organizasem vânătoarea din ziua întâia, erau la o depărtare de 5—6 km. până unde am mers cu briscele iar M. S. cu auto, pe un drum natural destul de bun.

Până la ceasurile 9 dim. când sosi Maj. Sa, am aranjat tot restul bătăilor, însemnând şi ţiitorile unde trebuia aşezat Inaltul nostru musafir.

Intre timp, chem pe unul din vânătorii ţărani foarte hazliu şi priceput în ale vânatului şi sfătuim cum să punem la cale bătăile, ca să meargă mai bine goana, apoi dacă e nădejde de a găsi vânatul la pădure sau la câmp?

Moş Căciulă să scărpină în cap o ţâră, scuipă printre dinţi după obiceiul ţărănesc, tuşeşte odată şi începe:

Domnule Inspector, cum aţi dat ordinul, am şi făcut, cu noaptea în cap când se crăpa de ziuă, am dat târcol la plantaţii ca să văd cam ce rost de treabă are să hie, şi să mă bată unul D-zeu de spun minciuni, ce minunaţie am văzut, ce nu mi sa întâmplat de când m'a făcut mămulica şi nu cred nici la Taligrad să se pomenească aşa ceva.

Nu mergeam o sută de paşi şi mă întâlneam ba cu unul, ba cu doi, ba cu câte 4—5 urechiaţi, jucând de-a polca!.. bată-i D-zeu săi bată — că multe năzdrăvănii mai fac când sunt la un loc—sar unii pe alţii—stau sluj pe 2 labe din dărăt — fug, sar, dau roată şi tot felul de ghiduşii fac, de te strici de râs. Apoi numai ce zăresc şi pe cumătra vulpe cu un hulpoi cât un câne — înroşaţi cu blana mândră — umblând după chilipir — am stat $^1/_2$ ceas pe loc şi m'am minunat; să trăiţi D-le Inginer, socot că are să-i placă şi Măriei sale Vodă, cântecul puştelor de azi — Răspund scurt: „să dea D-zeu noroc şi voe bună".

Mă bucuram mult, văzând, cum jucau iepurii în număr mare, trecând cruciş peste luminişul dintre plantaţii, şi eram sigur ca vânătoarea noastră, va fi poate unica din ţară relativ la mulţimea vânatului!..

Ne-am aşezat la răpezeală, fiecare la locul destinat—şi în scurt timp, s'a dat semnalul de începerea bătăiei!..

Peste câteva minute încep focurile a vorbi şi a face să clocotească pădurea—în prima bătaie am numărat peste 250 focuri—parcă era o luptă nevăzută, şi un alai încă nepomenit la o vânătoare!..

Dealurile şi văile de nisip fiind în lungul bătăilor, iar salcâmii plantaţi la 1,50—2m. distanţă unul de altul—da putinţa, să vezi de departe, manevrele iepurilor şi ale vulpilor zăpăcite de focuri; câte 4—5 veneau când în goana mare, când oprindu-se şi ascultând stând sluj, pe labele dinapoi, cum sta cânele dresat pe 2 labe!.. alţii să tupilau de spaimă. Era un tablou vrednic de văzut.

Prima bătaie ne-a dat un succes strălucit. Singur M. S. R. împuşcase peste 10, s'au ucis totul aproape 200 bucăţi!..

Următoarele bătăi, au fost tot aşa de rodnice; erau cu toţii încântaţi şi suprinşi de numărul colosal al iepurilor găsiţi în aceste plantaţii! Iată resultatul ce se poate dobândi, când se protejază şi să îngrijeşte bine vânatul!..

Ni se făcuse foame după a doua bătaie, şi întindem o massă mare, la cantonul de pădurar din plantaţie, unde ospătăm la repezeală, tot felul de bunătăţi, după care continuăm bătăile.

La dejun am avut printre alţi invitaţi, unul din cei mai, prietenoşi şi hazlii tovarăşi, înalt magistrat din Craiova, C. Cr. care, tot timpul mesei, ne-a distrat cu anecdotele lui vânătoreşti spuse cu un humor artistic, de care mai ales M. S. făcea mare haz!..

Resultatul final al acestei memorabile vânători de o zi după socotelele făcute, a fost peste 700 iepuri şi câteva vulpi! cifră neatinsă încă la vre una din vânătorile din ţara românească, vechiul regat!

După vânătoarea din prima zi dela Dăbuleni, am plecat continuând a doua zi vânătoarea pe alte proprietăţi şi pe Domeniul Coroanei Segarcea, unde s'a găsit iarăşi mult vânat, dar incomparabil cu Dăbuleni; şi am împuşcat şi câţiva fasani prăsiţi pe domeniu; administraţia acestei enorme proprietăţi fiind încredinţată unui energic şi priceput şef de regie Fl. D. îi aduc omagii pentru organizarea fermelor model în număr de 10 create pe acel domeniu—şi mai ales pentru îngrijirea şi paza vânatului, fiind el însăş un vânător distins.

Seara cu trenul regal m'am reîntors la Bucureşti, ducând cu noi o amintire, unică în felul ei—pentru frumuseţea, aranjamentul şi mulţimea vânatului, datorite îngrijirei energicului şi simpaticului ei Director Gr. N. Gr. care într'un scurt timp, a devenit un escelent vânător şi un camarad afabil şi distins.

Iepurile (*Lepus timidus*). L. *)

Sexul mascul se numeşte „*Iepuroi*“, cel femel „*Iepuroaică*“ Vânătorul distinge 2 feluri de iepuri: *Iepurele de câmpie* şi *Iepurele de munte*, după localitatea unde se găseşte; cel 1-iu este mai mic şi are carne mai proastă la gust ca cel al 2-lea,

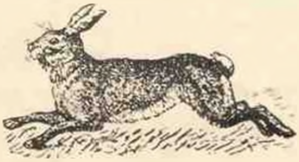

Iepure

de asemenea la iepurele de munte, coloarea părului e mai închisă pe spate, gâtul are mai mult alb ca cel de câmp. De alt-fel, coloarea lor variază după climat. Germanii deosebesc.

---

*) Extras din „*Vânătoarea în România*“ al cărei autor e D-l Ernest Gheorghiu.

acest animal în: iepure de câmp şi iepure de pădure; primul este mai mic ca secundul.

Descrierea, forma şi coloarea: Iepurele aparţine secţiunei vânatului mic. Pentru vânător este cel mai cunoscut animal. Capul lui e aproape rotund, are urechi foarte lungi, servindu-i ca nişte cornete acustice, pentru a auzi departe; mustăţile sânt de asemnea lungi, nările totdeauna umede şi continu în mişcare. Falca superioară este înzestrată cu 4 dinţi incisivi, din care doi aşezaţi dinainte, sunt mai lungi, canelaţi, şi dispuşi aproape în semicerc; canini n'are. Picioarele de dinapoi, sunt mult mai lungi ca cele de dinainte, ceea ce-i înlesneşte fuga la deal, iar la vale, o îngreunează; labile sunt lungăreţe, cu păr pe tălpi, iar degetele, reunite printr'o membrană, care-i înlesneşte înotul şi trecerea pe zăpada adâncă, fără a se afunda, ele sunt înzestrate cu unghii ascuţite.

Vederea iepurelui e slabă şi cu mult inferioară altor animale; din cauză că ochii sunt situaţi lateral în cap, nu vede drept înainte. Mirosul lui e şi mai puţin desvoltat. Atinge la noi până la 6 kg. greutate şi o lungime de 40—50 cm.

Se găsesc iepuri de coloare albă, sură, negricioasă, gălbuie şi tarcaţi, dar foarte rar; de asemenea şi monstruosităţi; cu opt picioare, cu 2 capete sau 4 urechi. Iepurele, neavând alte mijloace de apărare scăparea lui constă într'o fugă foarte repede, adesea văzându-se constrâns face zig-zaguri şi scapă din gura câinilor, sau din mâinile omului; când e rănit, sau se vede prins, scoate un ţipăt ascuţit: *„meac, meac!"* sgârie şi muşcă. Trăieşte 7 – 8 ani.

Locul unde se ţine: El e răspândit în toată Europa, în Nord ca şi în Sud, atât la câmp ca şi la munte, unde nu se ridică sus, preferă în pădurile dela poalele lor, iar la câmpie iubeşte lăstărişurile, tufişurile şi mărăcinile, stă şi la câmp gol pe timp bun; primăvara prin arături şi cereale, vara în vii şi în porumbişte, toamna pe mirişti, în lunci cu mult păiuş, pe semănături şi pe haturi, în fine ori unde găseşte un adăpost. El doarme cu ochii deschişi, este foarte fricos şi viclean. Se îmblânzeşte când e crescut de mic; dacă a fost neliniştit la câmp sau pe timp de furtună şi de ploaie, se retrage la pădure, la tufişurile din marginea câmpului, noaptea însă, revine iar la câmp, dacă este mâncare abundentă, întorcându-se în zori de ziuă, din nou la pădure, când timpul, continuă a fi rău, sau chiar nu iese de fel la câmp; contrarul are loc, dacă simte a vreme bună, rămâne la câmp. Iepurele presimte timpul, cu 24 ore înainte; dacă se va strica vremea, se dă la adăposturi, în mărăciniş, tufe sau în pădure, dacă se va face vreme bună, iese la câmp gol. Pe timp de viscol, şade 2—3 zile pe loc, rozând în jurul său ce poate găsi, atunci îl găsim ascuns prin râpi, mâncături de ape, mărăcini sau la desime. Vara trăieşte mai mult în câmp, ascuns prin recolte, dacă pădurea e departe, rămâne vara şi iarna în câmp adăpostindu-se pe unde poate.

In localităţile unde prin câmpia de cultură, sunt pâlcuri de pădure sau tufişuri, vom găsi iepurile de la Mai la Noembrie prin ogoare. Cel mai bun timp pentru găsit iepuri mulţi fără copoi, este pe vremea culesului porumbului şi viilor, când se trag la mărăcini, în luncile şi tufărişurile din mijlocul lanurilor de cereale, sau iarna pe pospai, imediat după ce a stat ninsoarea. E cu mult mai lesne de găsit când încetează *a cădea zăpada* pe la miezul nopţei, acoperind urmele făcute de cu seară. Iarna iubeşte coastele soroase, adăpostite de vânt, cu multe rupturi şi cu mărăcinişte pe ele. Iepurele nu se depărtează nici odată de locul de unde a crescut, chiar când a fost gonit de copoi, sau când s'a tras focuri după el.

Nutrimentul lui principal, consistă în vegetale, dintre care preferă leguminoasele şi cerealele când sunt tinere, iubeşte în deosebire varza, napii, fructele, mănâncă chiar ghindă şi jir când e zăpada mare, roade lăstarii tineri şi scoarţa puilor de arbori, preferând mărul, părul, salcâmul, frasinul, măcişul şi mlaja. Prin Noembrie şi Decembrie, e cel mai gras: mai târziu slăbeşte din cauza insuficenţei de hrană, din pricina amorului şi din cauza însărcinărei. Carnea iepurelui de munte, e cu mult mai fragedă şi mai gustoasă, căci mănâncă plante şi flori mai aromatice; carnea celui din localităţi mlăştinoase, e cea mai rea, tare şi fără gust. Iepurele nu bea apă niciodată, afară de epoca când suge lapte.

Reproducţia poate avea loc în ori-ce ano-timp, principalmente însă, de la Ianuarie la Septembrie; iepuroaica primeşte ori-când pe iepure; atât de mare e fierbinţeala lor, în cât întâlnim chiar ziua, unul sau mai mulţi iepuroi, alergând pe urma unei iepuroaice şi luptându-se între ei ca câinii.

După o lună de la ziua împărechierei, iepuroaica naşte 2—4 pui, rar mai puţin sau mai mult, depunându-i într'o tufă deasă cu păiuş, într'un ogor de cereale sau într'un fâneţ; alaptează 15—20 zile; imediat după ce a fătat, primeşte din nou amorul iepurelui, şi fată de 3—4 ori pe vară la noi. După cele 20 zile de alaptare, părăseşte puii, atunci ei se pot hrăni singuri şi nu se depărtează nici odată de locul unde s'au născut şi crescut. Puii când se nasc, au ochii deschişi. Un caz curios s'a găsit la acest animal, având două mătci deosebite, amândouă capabile de generaţiune. Iepuroaica de un an, fată de obiceiu de 3 ori, din primăvară până toamna; una bătrână, poate făta de 4 şi rar de 5 ori, putându-se obţine într'o vară 10—15 iepuri. Iepurele până la 1 an se numeşte şoldan (Moldova), vătui (Muntenia).

Particularităţi:

1. Doarme cu ochii deschişi.

2. Face minciuni pentru a înşela câinele sau vânătorul; se duce şi revine pe aceiaşi urmă, apoi făcând o săritură mare, îşi alege un loc convenabil pentru culcuş, către care merge în copaci mici; obişnuit îşi face mai multe găuri sau culcuşuri, mai ales iarna când zăpada e mare, pentru a amăgi mai bine pe vânător, care neştiind de unde va sări, adesea îl scapă.

3. Când se vede urmărit din scurt de copoi, face şi sărituri mari în lături, vătuiul se tupeşte adesea, iepurele bătrân însă, fuge mai departe şi nu să tupeşte până nu-şi face minciunile de scăpare.

4. Iepurele urmărit din scurt de câine, caută de multe ori a'şi pierde urma, trecând o apă, sau amestecându-se într'o turmă de oi, de vite mari, une-ori sare într'o scorbură de arbore, pe o ciată înaltă şi înconjurată de lăstari deşi, sau intră într'o viziune de vulpe ori de viezur.

5. Când l'am stârnit, fuge o bucată, apoi se ridică sluj pe cele 2 labe de dinapoi pentru a asculta şi observa.

6. Când îl goneşte copoiul într'o pădure, apucă un drum sau un colnic, pe care vine până la picioarele vânătorului, fără a'l vede, de oare ce ochii lui sunt situaţi lateral.

7. Pe timp când e zăpadă mare, sau când acesta e moale

şi se afundă, sau când e zăpadă multă pe pădure (când ninge moale) în fine când tufărişul e plin de apă, iepurele aleargă mai mult pe drum, fără a se vârî în desime.

8. Când se topeşte zăpada de pe arbori şi cade sub formă de picături, de pe crengi, nu şade bucuros în pădure.

9. Iubeşte feţele cu soare şi lăstărişurile buruienoase, mai ales cele încărcate cu iarbă mare.

10. Când îl goneşte copoiul, sau îl stârnim de pe o coastă, mai tot deauna fuge la deal, sau costiş, rar la vale, din cauză că picioarele de dinapoi sunt prea lungi.

11. Dacă se ţine vara prin cereale foarte dese, îşi face cărări, pe care circulă tot-deauna.

12. Nu se depărtează nici odată de locul unde a crescut; vătuii se ţin în vecinătate unul de altul; de aceea, când găsim unul, putem căuta cu siguranţă un al 2-lea în apropiere.

13. Dacă imităm ţipătul iepurelui în pericol de moarte (meac, meac!) mai ales pe timpul reproducţiei, iepuroii aleargă, când sunt pe aproape şi se pot împuşca uşor atunci.

14. Iepurele mânat de copoi, după ce a făcut o cursă mai mult sau mai puţin lungă, revine la locul de unde a sărit, ţinând urma dintâi, la care trebue să se aşeze şi să aştepte vânătorul.

15. Ori-care ar fi etatea iepurelui, face aceleaşi minciuni.

16. Iepuroaica când e gonită de copoi, face ca vătuiul minciuni şi să tupeşte des, iepuroiul bătrân însă, fuge mai drept şi mai departe.

17. Când a intrat la culcare într'o grădină, sau într'o vie închisă, iese pe aceeaşi gaură, fie stârnit sau nu; însă dacă a fost rănit, iese prin alt loc.

18. Iepuroaica păstrează mai mult timp acelaşi culcuş, dacă n'a fost speriată, iepuroiul îl schimbă neîncetat.

19. Pe timp umed, sau când a plouat noaptea şi tufişul e ud, iepurele se trage la margini de pădure sau în mărăcini, arătură, pe mirişti etc.; pe timp uscat şi rece, stă de preferinţă în crânguri, mărăcinişte, lastarişuri sau în pădure.

20. Iepurele când sare din culcuş, face la început câte-va zigzaguri: să nu împuşcăm atunci, ci mai pe urmă puţin, cam 15—20 metri pentru a avea timp, dacă îl greşim cu primul foc, să tragem pe al 2-lea.

21. Când fuge curmeziş, să ochim puţin înainte; când vine

la noi, între picioarele de dinainte, iar când fuge de la no înainte, între urechi.

22. In vii, iepurele se culcă de preferinţă în părţile ierboase sau cu mărăcini având expoziţie sudică.

23. Iarna, majoritatea iepurilor se trag în pădure, preferând tot deauna coastele soroase şi lăstărişurile tinere ierboase. Primăvara, vara şi toamna se ţin la câmp, prin recolte şi mărăcinişte.

24. Când zărim un iepure în culcuş, să nu ridicăm puşca la ochi repede şi nici să păşim drept la el, ci să vorbim tare, singuri, ridicând puşca încetinel şi când am dus-o la ochi, ne oprim, tragem sau jos la cap sau când sare.

25. După seceriş, să căutăm iepurii în porumbişte, pe timpul culesului porumbului, să trag la mărăcini, la mirişti, la vii şi la arături bolovănoase.

26. Nu căuta iepuri în părţile cutreierate de cârduri de oi.

Urma. Iepurele pune picioarele, după cum se vede pe zăpadă astfel : — — = — — = — — = ; Urmele picioarelor de dinapoi sunt mai mari, căci el calcă şi cu cotul până la călcâi, deosebindu-se lesne, care sunt cele de dinainte şi care cele din dărăt ; când merge la culcare face urme duble duse şi întoarse pe acelaş loc, apoi sare în lături (face minciuni) urmând o distanţă scurtă în sărituri mici, până la culcuş.

Folosinţe şi pagube. Carnea iepurelui tânăr, e foarte fragedă şi gustoasă, cea de iepure bătrân e tare şi mai puţin plăcută, care trebuie ţinută câteva zile să se frăgezească. Blana lui de iarnă e deasă, cea de vară mai subţire.

Părul servă la fabricat pălării, mănuşi etc. Grăsimea foloseşte contra buboaielor.

Pagube cauzate de iepure se deduc din hrana lui ; ele nu sunt mari la noi, nefiind mulţi ; devine însă un flagel când se înmulţesc peste măsură, cum a avut loc în Australia, unde s'a dat lui Pasteur un premiu de 625.000 lei, pentru descoperirea unui mijloc (inocularea cu holera găinilor) de a-i distruge.

Ernest C. Gheorghiu
Ing. Inspector Silvic, Aninoasa

NORMALIZAREA EXPLOATĂRILOR PĂDURILOR

de Ing. ANDREI I. IONESCU

Exploatarea pădurilor supuse regimului silvic se poate face în conformitate cu dispozițiunile codului nostru silvic, pe bază de: amenajamente, regulamente de exploatare și studii sumare. *Amenajamentul* este obligatoriu la: *a*) pădurile statului și persoanelor morale publice, *b*) pădurile persoanelor morale private, *c*) pădurile în care statul este coproprietar nedivizat, și *d*) pădurile indivize ale moșnenilor sau răzeșilor. *Regulamentul de exploatare* este obligatoriu la toate pădurile particulare supuse regimului silvic și mai mari de 25 ha. *Studiul sumar* — atunci când nu s'ar face regulament de exploatare — este obligatoriu pentru pădurile mai mici de 25 ha.

Prin art. 3 din c. s. se prevede expres: amenajamentul va stabili *posibilitatea pădurei în vederea continuității exploatărei produselor principale*; este vorba deci de continuitatea producțiunei lemnoase în sensul larg al noțiunei, definită de știința amenajamentului, iar nu de continuitatea strictă anuală, de raportul strict susținut. Intr'adevăr, producțiunea anuală a unei păduri nu poate fi constantă decât atunci când pădurea este normală, adică cu creșteri normale, cu clase de vârstă normale și cu capital normal de exploatare, stare ce nu se poate găsi niciodată mai ales atunci când este vorba de păduri cu suprafețe mari și revoluțiuni lungi, pădurea normală este pădurea ideală. (Idealwald, Iudeich). Realitatea ne pune totdeauna în fața pădurilor ne normale, fie cu capitaluri lemnoase supra-abundente, sau — din contra — suficiente, fie cu arborete bolnave sau în general anormal crescute, fie cu vârste neregulat repartizate și pe suprafețe variabile, deci atâtea stări cari nu permit realizarea unui raport strict susținut. Prin amenajament trebue să tindem a apropia cât mai mult pădurea reală de starea sa normală, prin *normalizarea exploatărilor.*

Amenajamentul — care are ca principiu fundamental, cheia de boltă în realitatea economică și fizică a pădurei pe care o reglementează, *normalizarea exploatărilor* — a fost impus de legiuitorul *silvic* din 1910 proprietarilor de păduri mai sus arătați pe baza adevărului că pădurile acestor proprietari neperitori trebuesc considerate ca patrimoniul comunal generațiunilor succesive, generaţiunea actuală neputându-se folosi decât de venitul lor şi având datoria imperioasă de a lăsa generaţiunei următoare capitalul de exploatare normal, intact, asigurându-i un venit cel puţin egal cu cel actual. Actul amenajărei pădurilor proprietarilor neperitori este un act de utilitate socială, răspunde unei necesităţi sociale şi în faţa interesului utilitarist individual, a fost garantat prin lege. Amenajamentul n'a putut fi impus prin legea silvică din 1910 şi pădurilor particulare supuse regimului silvic pentru motive deduse din dreptul de proprietate cu atributele sale : *jus utendi, fruendi et abutendi*; pentru aceste păduri obligativitatea menţinerei unui venit anual continuu corespunzător unui capital de exploatare îndreptat pe cât este posibil spre starea normală, nu s'a putut justifica riguros economiceşte şi mai puţin juridiceşte. Proprietarul particular nu are numai decât nevoe să dispue de un venit continu, pe cât posibil constant, riguros reglementat de mai înainte ; se poate ca acest proprietar să-şi aranjeze exploatarea pădurei sale în raport cu nevoile ce are, făcând economii când voeşte şi când poate spre a-şi mări capitalul, consumând aceste economii când nevoia îl sileşte ; se poate ca acest proprietar să menţie pădurea în starea sa actuală sau dacă este un bun pater familias, prin ameliorațiuni diverse, să o îmbunătăţească apropiind-o de starea normală. Ceiace proprietarul de păduri particular este obligat să primească în interes general pentru motive de utilitate socială, de conservare şi desvoltare a avuţiei naţionale, renunţând la o mare parte din atributele dreptului de proprietate, este numai regimul silvic pentru pădurea sa, nu şi amenajamentul riguros. Legea silvică din 1910 arată destul de clar ce trebue să se urmărească printr'un amenajament, regulament de exploatare sau studiu sumar. *Amenajamentul* are ca obiective : a) ordonarea în timp şi spaţiu a exploatărilor, normalizarea exploatărilor, tinzându-se la stabilirea unei stări normale pentru pădure ; b) continuitatea producţiunei anuale ca consecinţă a normalizărei exploatărilor; c) asigurarea regenerărei cu specii de valoare ; d) producerea lemnului de lucru şi construcţie. *Regulamentul de exploatare* are ca obiective : a) conservarea pădurei ; b) regenerarea cu specii de valoare proprii regiunei. Deci regulamentul de expl. conceput de legiuitorul nostru silvic nu cuprinde nici una din condiţiunile normalizărei exploatărilor. Pentru *studiul sumar* codul silvic nu fixează ce trebue să se urmărească ; întrucât legiuitorul a găsit cu cale să înfiinţeze şi această a 3-a modalitate legală în exploatarea unor anumite suprafeţe păduroase — sub 25 ha — distinctă de amenajament şi regulament de exploatare, conchidem că prin studiul sumar nu s'ar putea urmări decât conservarea pădurei.

Aşa dar prin codul silvic din 1910 s'a impus normalizarea exploatărilor acolo unde s'a impus şi amenajamentul şi legiuitorul silvic autor al acelui cod, ca o emanaţiune a liberalismului economic ce domina întreaga viaţă economică pe atunci, a văzut cu ochi răi normalizarea exploatărilor acolo unde el a impus regulamentul de exploatare sau studiul sumar — deci la păduri particulare — ca fiind o flagrantă încălcare a dreptului de proprietate „sacru şi inviolabil".

Trebue evidenţiat însă faptul că codul silvic românesc din 1910 face onoare celor cari l-au alcătuit, prin unitara şi ştiinţifica lui întocmire, prin înaintatele principii ce-i stau la bază, prin complexa, variata şi totuşi perfect ordonata materie legiferată; trebuie să se ştie că la acea dată nici una din legiuirile silvice streine nu privea în tot întregul lui patrimoniul forestier al unei ţări prin aceiaşi lumină de imperioasă utilitate socială, de clară viziune a intereselor g-le, prin care fusese privit de legiuirea românească.

Deşi legiuitorul din 1920 a luat măsuri suficiente, pentru ca dispoziţiunile privitoare la reglementarea exploatărilor pădurilor supuse regimului silvic, să fie respectate, prescriind sancţiuni destul de severe contra infractorilor, deşi opera acestui legiuitor conţinea în economia celor câteva articole dela cap. II-lea secţiunea I, „Amenajarea pădurilor" elementele suficiente cu care s'ar fi putut pune bazele unei adevărate gospodării silvice pur naţională la toate categoriile de proprietari de păduri, având la bază principiul de economie forestieră *normalizarea exploatărilor* totuşi scopul legei este departe de a se fi atins, căci acţiunea nefastă a despăduririlor prin exploatări dezordonate secătuitoare, absolut nenormale, n'a putut fi oprită din următoarele cauze:

a) Inainte de 1910 multe din pădurile particulare supuse regimului silvic aveau deja întocmite amenajamente în condiţiuni cari constituiau adevărate abateri de la principiile ştiinţei silvice, condiţiuni ce n'au putut fi înlăturate prin Codul Silvic din 1910 care prevedea revizuirea amenajamentelor existente numai în ceiace priveşte obligaţia de împădurire (art. 10).

6) Reaua aplicare sau mai bine zis inexistenţa aplicărei amenajamentelor şi regulamentelor de exploatare la pădurile particulare neevidenţierea mersului exploatărilor prin registre controlabile şi lipsa totală de control a acestor exploatări; adoptarea de metode de tratament neeconomice sau chiar contrarii ştiinţei amenajamentului; abuzul ce s'a făcut – prin eludarea legei — de revoluţii tranzitorii sau perioade de exploatare prea mici în raport cu revoluţia normală şi ca consecinţă posibilităţi de amenajament prea mari în raport cu posibilitatea normală, nesocotindu-se prin aceasta principiul normalizărei exploatărilor.

c) Insuficienţa personalului tehnic silvic necesar operei de producţie normală forestieră şi menţinerea acestui personal într'o stare de inferioritate morală şi materială care nu i-a putut asigura independenţa si obiectivitatea profesională necesară unei stricte aplicări a legei silvice.

d) Neîncurajarea de către Stat a industriei forestiere alimentată de exploatări cu tendinţe de normalizare, prescrise de amenajamente.

e) Instreinarea a aproape 500.000 de hectare din pădurile ţărei, vândute spre exploatare în termene scurte la Societăţi cu capital şi direcţiune streină, societăţi cari n'au urmărit şi nu vor urmări decât realizarea în timpul cel mai scurt posibil a unor beneficii imense cu sacrificarea celei mai frumoase podoabe ale pământului ţărei noastre, cu distrugerea uneia din bogăţiile naţionale cele mai însemnate ce stau la baza însăşi a existenţei noastre.

f) Ocupaţiunea duşmană din 1917/1918 în Muntenia, Oltenia şi Dobrogea când s'au întrecut de 15 – 20 ori posibilităţile normale ale multora din pădurile Statului.

g) Nevoile războiului, apoi nevoile de refacere postbelice au distrus în multe păduri de ale Statului, persoanelor morale sau proprietarilor particulari raporturile normale dintre suprafeţele exploatate şi suprafaţa păduroasă.

h) Fărămiţarea proprietăţei forestiere şi trecerea acestei proprietăţi extrem de divizată în mâna sătenilor, cari n'au înţeles şi nu vor înţelege încă multă vreme să fie ordine în exploatarea loturilor lor de păduri; cu sau fără acele „note statistice" aşa de democratice, exploatările defrişetoare ale sătenilor vor da noi islazuri pentru turmele de vite ce tind să dea un aspect asiatic economiei noastre naţionale.

i) Şi în fine, islazurile comunale făcute din păduri, au cerut însemnate sacrificii patrimoniului nostru forestier prin reducerea suprafeţei păduroase a ţărei cu o cantitate de 12%!

Legiuitorul din 1920, preocupat de marele rol pe care pădurile il au în economia naţională şi dându-şi bine seama că exploatările de suprafeţe mari ce întrec cu mult posibilităţile normale ale pădurilor, duc sigur la despăduriri definitive şi de aici la tot cortegiul de nenorociri cari urmează fapta despăduririlor a venit cu legea modificărilor la Codul Silvic din 1910. Din art. 1 al acestei legi se precizează că modificările ce se aduc Codului Silvic sunt făcute în vederea asigurărei regenerărei pădurilor şi „a exploatării lor raţionale în marginele posibilităţilor normale" se afirmă principiul *„normalizărei exploatărilor"* ca scop al modificărilor ce se aduceau vechei legiuiri silvice. Din fericire însă principiul a rămas în starea latentă de literă de lege inoperant în drept şi fapt pentru motivul că în tot cuprinsul legei nu se statuiază nimic cu privire la modificările ce anume se aduc codului Silvic în vederea exploatărei raţionale a pădurilor în marginile posibilităţilor lor normale; cel mult, printr'o largă interpretare a art. 2 din legea modificatoare, am putea conchide că numai la amenajamentele şi regulamentele de exploatare ce trebuiau revizuite s'ar fi putut introduce un plan de normalizare al exploatărilor, dacă ştiinţificeşte şi juridiceşte ar fi fost posibil această normalizare adaog şi juridiceşte — căci în baza cărui text de lege puteam ca prin revizuire să readucem suprafeţele anuale de exploatat în marginile posibilităţi normale a pădurei atunci când contracte încheiate deja prevăd suprafeţe anuale de exploatat cu mult mai mari de cât posibilitatea normală? Art. 969 din Codul civil este categoric: Convenţiunile legal făcute au putere de lege între părţile contractante. Ele se pot revoca prin consimţimântul mutual sau din cauze autorizate de lege. Aşa dar contractele de exploatare încheiate anterior legei modificatoare şi perfect legale — adică care nu contravin la nici o dispoziţiune de ordine publică, implicit nici unei dispoziţiuni din Codul Silvic şi în care voinţa părţilor s'a exprimat.

Conştient, liber — au putere de lege şi raportul creiat între părţi persistă atâta timp cât şi convenţiunea persistă sau legea atot-puternică nu desfiinţează raportul printr'o dispoziţiune expresă. La fel neatinse rămân şi drepturile concedate terţilor prin efectul transferului de drepturi produse de contractul primitiv. Prin legea modificatoare, nu se statuiază cu nimic asupra modificărilor contractelor, existente ce ar fi trebuit să se facă de drept cu ocazia revizuirei amenajamentelor sau regulamentelor de exploatare, derogarea dela dreptul comun trebuia expres prevăzută în legea specială. Dispoziţiunea din art. 1 al. *b*) al regulamentului legei modificatoare cu privire la limitarea suprafeţelor de tăiat ras anual, la 50 hectare, este absolut inoperantă în drept şi neaplicabilă în fapt atunci când limitarea ar urma să se facă în contra voinţei părţilor, această dispoziţiune strictă fiind o nouă statuare şi de esenţa legei pe care un regulament n'o poate face sub nici un motiv, acesta explicând numai legea fără să poată a-i aduce vre-o modificare. Cât de imperfectă este legea din 1920 cu privire la atingerea scopului ce şi l-a propus prin art. 1, normalizarea exploatărilor, ne-o dovedeşte chiar regulamentul de aplicare al legei, care, lămurind laconica formulă din sus citatul articol în ceiace priveşte normalizarea exploatărilor şi vădit în imposibilitate de a putea prescri dispoziţiuni precise de aplicarea textului din lege, se mărgineşte ca prin art. 9 să dea o definiţie a pădurei, definiţie vagă ce găsim în orice tratat elementar de amenajament, iar prin art. 2 al. 2 să dea câteva simple consilii de specialitate ce nu pot rămâne decât în starea lor de dezirabilitate fără a putea fi impuse cu putere de lege.

Care poate fi quantumul posibilităţei pentru o pădure particulară pentru ca această posibilitate să fie şi prefect legală, să satisfacă şi interesele financiare ale proprietarului, să fie în acelaş timp admisă şi de ştiinţa amenajamentului, este o problemă ce n'a fost rezolvată până în prezent de niciuna din legiuirile silvice existente. Codul forestier francez statuiază astfel prin art. 2: „Particularii exercită asupra pădurilor lor toate drepturile ce rezultă din proprietate, afară de restricţiunile ce vor fi specificate în prezenta lege“. Dar prin cele 226 de articole nu găsim absolut nici o restricţiune în ceiace priveşte exploatarea raţională a acestor păduri. Proectul de lege, prezentat în 1908 Camerei franceze de către D-l deputat Dumont, prin care se urmărea reprimarea tăerilor abuzive în pădurile particulare, înţelegându-se prin „tăeri abuzive" exploatările ce întreceau de 5 ori posibilitatea normală, a fost modificat înlocuindu-se această limită cu cea corespunzătoare raportului 1/10 din materialul existent al pădurei, şi s'a votat de cameră; senatul însă a respins proectul, lăsându-se astfel neştirbit principiul secular stabilit prin Codul din 1827.

Abia în 1922 prin legea din 28 Aprilie Franţa, în faţa pericolului de care este ameninţată prin despădurirea munţilor ca o consecinţă a exploatărilor abuzive, o rupe în parte cu sacrosanctul drept absolut în proprietatea forestieră şi supune pădurile de munte necesare menţinerei coastelor apărărei contra avalanşelor, eroziunilor şi cotropirilor de ape, regimului strict al protecţiei.

Legea silvică din 1854 a ducatului de Baden, pedepseşte cu lichidarea temporară a dreptului de administrare al pădurei pe proprietarii cari vor exploata pădurile lor „contrariu unei bune ordine a tăerilor" fără ca să se fixeze care este suprafaţa limită a tăerilor anuale. Legea silvică din 1879 a Würtembergului statuiază aceiaşi sancţiune contra proprietarilor de păduri cari recidivând îşi exploatează în mod abuziv pădurile lor, fără ca să se determine însă, care poate fi maximul tăerilor anuale. In Indii, în Japonia, statul exercită o putere tutelară ceva mai mare în controlul exploatărilor pădurilor particulare, dar legiuitorul n'a fost nici aici mai fericit în găsirea unor dispoziţiuni precise, pentru a putea impune prin lege normalizarea exploatărilor.

Din analiza acestor legiuiri silvice se desprind următoarele concluziuni:

a) In producţiunea şi consumaţiunea bogăţiilor forestiere nu se poate stabili cu preciziune pentru pădurile particulare care este limita dintre *abuz* şi *folosinţă legitimă*: care este linia de demarcaţie dintre o *exploatare abuzivă* şi o *exploatare normală* sau cel puţin normalizatoare.

b) Este greu să se legifereze pentru pădurile particulare de o manieră practică şi precisă această folosinţă legitimă, care să se exprime în textele de legi printr'o formulă precisă din care să se deducă măsura, fie în suprafaţă fie în volum, a exploatărei anuale.

c) Orice legiferare cu caracter de îngrădire, de restrângere a folosinței legale din pădurile particulare suferă obiecțiuni de ordin juridic ce își au sorgintea în greutatea — dacă nu imposibilitatea — de a se putea aprecia just „socialul" și „economicul" din „individual" și „interes" personal; în greutatea de a se fixa raportul dintre drepturile societăței bazate pe utilitatea socială și drepturile individului isvorâte din perpetuu și universalul drept de proprietate. Și juridic și social rămâne o problemă a viitorului în economia forestieră de a se putea fixa cu o preciziune admisibilă limita legală, justă de subordonare a interesului individual, intereselor generale, în folosința bunului forestier.

Exploatările dezordonate ale pădurilor țărei noastre au luat un caracter de pericol național. Anual se realizează de 5 ori mai mult de cât producția normală a pădurilor țărei deci anual se distruge o parte din capitalul normal național de exploatare. Intr'o perioadă de timp ce se poate prevedea, pădurile țărei vor fi aduse în starea de a nu mai putea produce bogății utile, încetând pentru un timp ce va fi destul de îndelungat și până la refacerea capitalului normal de exploatare de a mai fi o bogăție în sensul economic al noțiunei. Tot ca un rezultat al exploatărilor cu totul nenormale avem și despădurirea progresivă a țărei, întrucât regenerările — în special cele artificiale nu urmează pas cu pas exploatărilor pe suprafețe întinse păduroase, rămânând astfel, anual porțiuni neregenerate din pădurile exploatate.

Pădurile particulare sunt pur și simplu devastate și aceasta se petrece văzând cu ochii, la adăpostul unor amenajamente sau reg. de exploatare cu revoluții normale de 120 ani și perioada de exploatare de 2—5 ani! Atrași de mirajul unor prețuri mari oferite de speculanți, în cea mai mare parte streini de neamul nostru, dușmani înverșunați ai intereselor noastre economice și naționale de popor agricol, cinstit și păstrător al iubirei de pământul strămoșesc așa de bogat înzestrat de natură, profitori odioși ai unor vremuri de adânci frământări economico-sociale, proprietarii particulari și-au vândut pădurile spre exploatare pe termene scurte și în condițiuni ce duc la sigură defrișare. Nici pădurile statului nu sunt mai fericite căci și aci microbul distrugător al devastărilor puse în slujba unor interese quasi sociale și-a făcut de mult apariția și luptă cu înverșunare contra organismului aşa de sănătos, de viguros al corpului tehnic silvic român.

Inţelege generaţia actuală să-şi ia răspunderea ducerei mai departe a acestui regim de devastare ale pădurilor ţărei? Desigur că nu, afară numai dacă această generaţie ar înţelege să-şi asume şi răspunderea dezastrului ce va urma exploatărilor abuzive.

Politica noastră economico-socială îşi are o latură importantă de politică forestieră, ce aşteaptă soluţiuni urgente, fără de care actuala legislaţie silvică nu va putea opri mersul vertiginos al lichidărei pădurilor ţărei prin exploatări anuale ce întrec cu mult puterea lor de producţie. O parte din aceste soluţiuni se pot grupa în *„măsuri de normalizarea exploatărilor forestiere“* şi care trebuesc urgent legiferate. Aceste măsuri ar fi următoarele:

1) Inalienabilitatea pădurilor statului, judeţelor şi comunelor.

2) Obligativitatea *raportului susţinut*, pe baza posibilităţei normale şi a capitalului normal de exploatare stabilite ştiinţificeşte prin amenajament, în exploatarea pădurilor statului, judeţelor, şi celorlalte persoane morale publice; aceiaşi obligativitate *pentru toate pădurile de protecţie* fără distincţiune de proprietar cu o justă şi prealabilă despăgubire a proprietarilor particulari ale cărora venituri s'ar găsi diminuate prin obligaţiunea amenajamentului pe baza raportului susţinut.

3) Extinderea regimului silvic la toate pădurile particulare din ţară, aceste păduri fiind reduse, în suprafaţa lor actuală, la *„minimul forestier“* cu caracter incontestabil de utilitate publică.

4) Baza oricărei reglementări forestiere în pădurile particulare supuse regimului silvic să fie stabilirea capitalului normal de exploatare şi unitatea economică seria de exploatare a cărei suprafaţă să se limiteze la maximum 1000 hectare; întinderea exploatărilor să fie limitată anual la maximum 10 posibilităţi normale în pădurile cu regenerare naturală şi 5 posibilităţi normale în pădurile cu regenerare artificială [1]).

Să se revizuiască toate amenajamentele, regulamentele

---

[1]) De sigur că autorul înţelege că după realizarea într'un an 5 sau 6 posibilităţi în cei 4 sau 9 ani următori să se suspende orice exploatare (*Nota Redacţiei*).

şi studiile sumare existente în scopul normalizărilor exploatărilor după principiile mai sus arătate, chiar dacă contractele dintre părţi ar stipula contrariul.

5) Amenajamentele, regulamentele de exploatare sau studiile sumare să preceadă totdeauna contractele ce au de obiect exploatările de păduri supuse regimului silvic, contractele încheiate cu lipsa unor asemenea amenajamente, regulamente sau studii sumare sau contrarii dispoziţiunilor ce acestea cuprind să fie considerate ca fondate pe o cauză nelicită în sensul art. 966 şi 968 c. c.

6) Un regim de impunere protecţionist să fie baza impuneri pădurilor amenajate şi exploatate cu raport susţinut; să se dea prime de producţiune sau să se aplice tarife reduse diferenţiale pentru încurajarea producţiunei pădurilor amenajate.

7) Comasarea economică a pădurilor cu suprafeţe mici în serii de exploatare; menţinerea stărei de indiviziune în ceiace priveşte exploatarea pădurei, în urma diviziunilor succesorale sau convenţionale.

8) Infiinţarea unui *credit forestier* care să încurajeze şi să susţină exploatările raţionale în pădurile amenajate.

9) Răscumpărarea pădurilor particulare devastate prin exploatări abuzive fie pe cale contractuală, fie pe calea expropierei.

10) Taxe prohibitive contra acaparărei pădurilor ţărei de către capitalişti, societăţi, grupuri concernuri sau trusturi streine cari, urmărind câştiguri fabuloase, ne-au despădurit pământul scump al ţărei prin exploatările devastatoare ale frumoşilor codrii româneşti.

10 Aprilie 1926 **Andrei I. Ionescu**

CÂTE-VA DATE DIN ISTORIA PĂDURILOR COMUNALE DIN JUDEŢUL BRAŞOV

de OTTO WITTING — Braşov

Inainte de executarea Reformei Agrare au fost în Judeţul Braşov următoarele păduri clasificate pe categorii de proprietari.

1) Păduri comunale.	61056.67 Ha.
2) Păduri bisericeşti.	816.07 „
3) Păduri particulare	48 34 „
Total	61921.08 Ha.

prin urmare în primul rând aveam păduri comunale, păduri de ale statului de loc, iar păduri particulare numai în o măsură foarte mică.

Cred că ar fi interesant a arăta unele date din istoria acestor păduri, care dovedesc clar şi neîndoios, că proprietarii lor au cunoscut şi au apreciat în timpurile trecute valoarea mare a pădurilor din punctul de vedere al economiei naţionale.

1) *Date vechi de natură administrativă.*

După o chitanţă din secolul XVI-lea Oraşul Braşov a avut deja din acel timp păzitori de pădure [1]).

La anul 1686 centumvirii cer, ca să fie ţinuţi numai 3 pădurari [2]).

In anul 1801 Oraşul Braşov a avut 6 pădurari, în 1806 deja 15 şi în 1840 s'a propus angajarea de 60 de pădurari [3]).

In acelaş timp au avut pădurari şi comunele rurale din Judeţul Braşov, urmând pilda Oraşului Braşov. De fapt Biserica evang. din Râsnov, avea deja în anul 1753 un pădurar, care era plătit anual cu un salar de 3 fl şi 2 ocale de grâu [4]).

Din partea autorităţilor s'a ordonat angajarea pădurarilor la pădurile comunale conform deciziunilor regale No. 4409 din 1 III. 1828, No. 4177 din 28 XI. 1828 şi No. 2431 din 11 Martie 1831, observ însă ca regulamentul silvic al Impăratului Josef II-lea din 30 Maiu 1781 a cerut deja angajarea pădurarilor.

---

[1]) Anul 1548: „tutoribus campi vulgo Schyczen, solvi quod custodierunt campum et sylvas fl. 6. Zaminer : Istoria pădurilor Oraşului Braşov pag 36.

[2]) Isvoarele la historia Oraşului Braşov VI. pag. 278.

[3]) Zaminer: Istoria etc. pag. 75

[4]) Luat din archiva Bisericei evang. din Râşnov.

Până la începutul secolului al XIX-lea s'au administrat şi s'au condus pădurile comunale prin funcţionari ai Primăriilor comunale, pe cari şi i-au ales liber fiecare comună. Numai în anul 1804 s'a prescris prin înaltul decret regal angajarea specialiştilor în materie silvică, adică angajarea silvicultorilor pentru conducerea gestiunei silvice. In 1805 Oraşul Braşov a angajat primul silvicultor, în a cărui competinţă intra nu numai administrarea pădurilor Oraşului Braşov, ci şi administrarea celorlalte păduri comunale din acel judeţ.

Deja de atunci găsim începutul unui control din partea statului asupra pădurilor comunale, care reese din ordinul primit de Oraşul Braşov în anul 1811, din partea forurilor superioare că „finanţiar-inspector general silvic Giulleaume Domokos Athanasisus" va sosi la Braşov pentru a inspecta pădurile.[1])

Anul 1855 — adecă după aducerea codului silvic din anul 1879 — pădurile comunale din Judeţul Braşov s'au administrat precum urmează:

1) Oraşul Braşov a avut un oficiu silvic propriu pentru pădurile orăşeneşti.

2) Era câte un silvicultor pentru Comunele:

a) Râsnov şi Cristian.

b) Codlea, Vulcan şi Satu-Nou.

c) Crizbav, Feldioara, Rotbav, Maierus, Apata, Bod, San-Petru şi Harman.

d) Prejmer (şi pentru pădurile Comunei Prejmer din judeţul Treiscaune).

3) Era o comisie silvică în mod provizoriu pentru Săcele, compusă dintr'un silvicultor şef, 4 silvicultori şi 9 pădurari pentru pădurile Oraşului Braşov şi ale Comunelor din cuprinsul Săcelelor.

Administraţia Statului asupra pădurilor comunale s'a estins numai în sensul legei XIX din anul 1898, conform căreia a rămas Oraşului Braşov oficiul silvic propriu, iar pentru administrarea pădurilor comunale şi bisericeşti s'a înfiinţat în judeţul Braşov un oficiu silvic de stat, având sub controlul său 4 Ocoale silvice şi anume: Ocolul silvic Braşov, Codlea,[2]) Feldioara şi Săcele.

---

1) Zaminer: Istorie etc. pag. 93.

2) Codlea incepând numai din 1912.

2) Referitor la *ilustrarea economiei forestieră* în trecut ar servi următoarele date:

Abia în secolul al XV-lea s'a făcut distincţiunea între „păduri oprite“ şi păduri „libere“ adecă s'a declarat atunci acele porţiuni de pădure, ce trebuiesc strict cruţate, şi numai la unele porţiuni de pădure, a căror limite s'a fixat exact, sau dat autorizaţiuni de exploatare.[1] Pentru acoperirea trebuinţelor proprii a avut fiecare locuitor din Comună drept a exploata şi a transporta din pădurile libere, bine înţeles, lemnele de foc şi de construcţie, conform condiţiunilor stabilite de Primăriile comunale. Vânzarea acestor lemne la locuitorii din comune străine a fost în general strict oprită. Pentru vânzarea de lemne la alte comune s'au dat autorizaţiuni speciale pentru care mai târziu s'au încasat aceste comune cu o taxă anumită.

Referitor la administrarea raţională a pădurilor s'au dat din partea forurilor superioare numai la finea secolului al XVIII-lea ordinile speciale şi precise. Regulamentul silvic al Impăratului Iosef II-lea' din anul 1781 dispunea împărţirea pădurilor în tăeri anuale, dupăce măsurătoarea pământului se executase în judeţul Braşov în anii 1774—1790.

Dealtmintrelea regulamentul silvic al Impăratului Iosef al II-lea conţinea multe prescripţiuni interesante şi positive, referitoare la administrarea pădurilor: astfel fixa revoluţiunea normală (pentru stejari 200, fag 120—150, brad 80—130 de ani) la pădurea tratată în crâng, pentru stejar 30—40, fag 28—30 brad 20, salcie 10 ani), timpul şi modul detailat al tăerilor, ordona lăsarea de 16 arbori de sământă pe jugh., mai departe prevedea sămănături directe şi plantaţiuni cu pueţi, interzicea păşunatul în masivele de sub 10 ani, cojitul şi inelatul arborilor, dădea dispoziţiuni referitoare la executarea lucrărilor culturale, la facerea focurilor în pădure, dispunea înfiinţarea drumurilor de pădure, conservarea semnelor de hotar, drenajul locurilor mlăştinoase precum şi împădurirea locurilor sterile; conţinea date referitoare la timpul maturităţei, a seminţelor precum şi la modul executărei sămănatului şi în sfârşit trata chestiunea pazei pădurilor.

---

[1] Anul 1417 s'a pedepsit Comuna Rotbav cu 2000 Ufl. tăind locuitorii lemne din „Pădurea oprită“ a Comunei Feldioara (Isvoarele la historia Oraşului Braşov IV. pag. 52)

Pe baza acestui regulament a compus atunci oraşul Braşov în anul 1784, un regulament silvic special pentru administrarea pădurilor orăşeneşti şi în anul 1805 un regulament de serviciu, care prescria în mod detailat competinţa şi datoria silvicultorului orăşenesc. [1])

A durat însă vr'o 100 de ani, până când a luat început economia forestieră raţională din judeţul Barşov, când prin anii 1880 — 1900 s'au întocmit amenajamentele definitive atât la pădurile oraşului Braşov cât şi la pădurile comunale şi bisericeşti.

3) *Impăduririle artificiale* au început în anii 50 ai secolului al XIX-lea, când s'a plantat la comuna Zizin Dealul negru cu pin. [2]) Dela 1862—1870 s'a plantat în pădurea oraşului Braşov numită „Apata" cam 5800 Ha. cu puieţi de stejar, iar în anul 1876 s'au început plantaţiunile locurilor sterile aflate împrejurul oraşului Braşov şi anume coastele sterile ale dealurilor: Tâmpa mică, Goriţa, Faţa dracului, Intre pietre, Pârâul dracului, Faţa tiului, Văgleniste, la Cruce, etc,

In cursul anilor următori s'a plantat aicea cam 288 Ha. cari în foaia cadastrală au fost declarate ca izlaz ori ca locurile sterile, cu pin silvestris, pin negru, pin frasin (excelsior şi ornus) larice, (L. europaea), pinus strobus, abies Douglazii, acer platanoides şi pseudoplatanus.

Azi aceste plantaţiuni formează o podoabă a oraşului şi sunt atât din punct de vedere estetic cât şi din punct de vedere climatic şi higienic de mare valoare pentru Oraş. Abia la unul şi acelaş timp (1880—1900) s'au împădurit în mod artificial cu multe cheltueli şi foarte mult lucru, locurile sterile aflate la marginea satelor: Râşnov, Codlea, Săcele, Cristian, etc.

Tâmpa ca semn caracteristic al Oraşului a rămas în cursul secolelor neatinsă, iară un semn evident, că populaţiunea Oraşului Braşov a ştiut să aprecieze valoarea şi importanţa pădurilor deja în timpuri vechi. Numai în anul 1[illegible]95 s'a tăiat o mare

---

1) Zaminer: Istoria, etc. pag. 67—71 şi 94—96.

2) Impădurirea artificială cu puieţi de stejar s'a ordonat încă din anul 1754, iar de fapt au început împăduririle în măsură mai mare numai in anul 1850. (Zaminer: Istoria etc. pag. 66 şi 320).

parte a Tâmpei din cauza războiului pentru a putea baricada Oraşul [1]).

4) Drastice au fost amenzile pentru comiterea *delictelor silvice*.

In 1417 s'a pedepsit Comuna Rotbav cum s'a arătat mai sus cu 2000 Ufl. tăind lemne din pădurea oprită a Comunei Feldioara.

La 1773 consiliul comunal al Oraşului Braşov decide ca pe viitor să fie interzis a exploata lemne din pădurile oprite, ori a devasta astfel de păduri. Delicventul va fi pedepsit cu 6 fl. ori în caz dacă el va fi sărac cu 24 bastonate [2]).

La 1870 s'a decis, ca locuitorii din Harman, San-Petru şi Săcele să fie pedepsiţi cu 12 bastonate dacă vor cauza pagube la păduri prin tăeri de arbori tineri.

La 1784 s'a fixat în regulamentul silvic al Oraşului Braşov ca sub pedeapsă de confiscare a vitelor, va fi interzis a păşuna vite, mai cu seamă capre, în păduri, mai departe acela, care are autorizaţie a exploata lemne uscate şi rupte de vânt şi va tăia lemne sănătoase, va fi pedepsit cu 1 Ufl. ori cu 12 bastonate, iar care va înfiinţa drumuri noui în pădure va fi pedepsit cu 3 Ufl [3]).

La 1845 regulamentul funcţionarilor comunali dispune referitor la administrarea şi conservarea pădurilor (No. 5500 din 16. V. 1845), ca pădurarul ori locuitorul care a arătat pe un delicvent, i se da 1/3 din amendă, iar celelalte 2/3 să fie vărsate casieriei comunale, iar lemnele tăiate în delict să fie confiscate şi valorizate în favorul comunei proprietare.

5. Deja în secolul al XVI-lea Oraşul Braşov a avut *fabrici de cherestea* („moleadinum serrae") şi anume: una în Oraş iar alta la Bran. Lemnele tăiate la aceste cherestele le-a folosit Oraşul pentru acoperirea trebuinţelor proprii şi le-a depositat în secolul al XVI-lea la un depozit orăşenesc („horrem civitatis" [4]).

In 1787, Oraşul Braşov a înfiinţat un depozit pentru lemne de foc, din care locuitorii Oraşului primeau lemne de foc fasonate şi tăiate în regie proprie din partea Oraşului Braşov cu un preţ fixat de Primărie [5]).

---

1) Zaminer: Istoria etc. pag. 283.
2) Zaminer: Istoria etc. pag. 249.
3) Zaminer: Istoria etc. pag. 69—70.
4) Zaminer: Istoria etc. pag. 194—198, 228—229
5) Zaminer: Istoria etc. pag. 230—233.

Cu toate că Oraşul Braşov începuse deja în anul 1787 a exploata în regie lemne de foc — natural la început numai în măsură mică — pentru locuitorii oraşului, totuşi s'a menţinut dreptul vechi al locuitorilor până în anul 1840, de a exploata şi a transporta lemne din păduri necesare gospodăriilor lor.

Numai pe la finea secolului al XIX-lea a început atât Oraşul Braşov cât şi Comunele din Judeţul Braşov a exploata pădurile în mod raţional conform cerinţelor economice şi financiare a timpurilor noui, în urma schimbărei situaţiunei economice generală a lumei şi sub influenţa puternică a ştiinţei forestiere din ce în ce mai desvoltată, pe lângă aplicarea normelor forestiere stabilite pentru conservarea pădurilor şi între limitele stricte a continuităţii.

Exploatarea şi debitarea lemnului de către Soc. Goetz prin fabrica din Nehoiu de pe valea Buzăului

La $1^1/_2$ km. dela vărsarea râului Bâsca Rosilii în râul Buzău, acolo unde valea se lărgeşte puţin, Societatea Goetz a ridicat cea mai mare fabrică de cherestea pe care o avea ţara noastră înaintea războlului, dealtfel una din cele mai mari pe care le are astăzi.

Şi alegerea a fost justificată de orografia ţinutului, cât şi de distribuţia masivelor păduroase şi în special cele răşinoase în munţii Buzăului.

Aveau două văi mari, Buzăul şi Bâsca, pe care fără prea mari cheltueli puteau construi o linie îngustă cu care pătrundeau adânc în mijlocul munţilor acoperiţi cu răşinoase. Tot ce era cuprins între aceste văi cât şi alăturat lor, putea furniza îndeajuns şi pentru mult timp materialul necesar întreprinderei.

Preţul de cumpărare, azi derizoriu, de altfel şi atunci destul de redus, mâna de lucru destul de eftină, agricultura nerăpindu-le prea mult timp, au fost motive pe cari le-au luat serios în seamă.

Problema materialului şi lucrătorilor necesari exploatării şi debitării fiind destul de fericit rezolvată de însăşi starea locală le mai rămânea să vadă cum puteau ajunge în pieţile mari de desfacere. Eşirea la o cale ferată publică principală, ca purtătoare a produselor spre debuşeuri interne sau externe le era indicată şi uşurată de însăşi valea Buzăului, pe cari puteau construi, ajungând astfel într'un centru principal de ramificaţie, Buzăul.

De aici puteau ajunge uşor la Brăila şi Galaţi, iar de aici pe apă, acolo unde piaţa le-ar fi oferit condiţii avantajoase de desfacere.

Urmărind şi planul alăturat, ne putem întări convingerea că instalarea din punct de vedere general a fost destul de judicios făcută.

Să vedem acum deaproape cum se prezintă fabrica:

I. Hala maşinilor.

1) Fabrica are un motor principal de 1600 H. P. cu 2 cilindri, alimentat de aburii produşi în sala cazanelor de către 6 baterii de câte 3 cazane fiecare baterie. Incălzirea cazanelor se face cu rumeguş dela debitarea scândurilor şi cu deşeuri cărora nu li s'ar putea da altă întrebuinţare.

Fusul principal de transmisiune a energiei este aşezat în subsolul halei de gatere. Acest sistem presintă avantajii destul de importante. Astfel în caz de incendiu transmisiunile pot rămâne, vibraţiunile sunt evitate pe lângă acestea atelierul este lipsit de curele manipularea nefiind incomodată.

2) Un motor necesar iluminatului de 150 H. P.

3) Trei generatoare de 380 volţi.

4) 15 dinamuri pentru producerea energiei electrice necesară maşinilor aflate afară din hala gaterilor.

Pentru luminatul fabricei şi locuinţelor funcţionarilor se întrebuinţează până la ora 6 p. m. curent electric produs de dinamouri, iar dela ora 6 p. m. până la ora 6 a. m. energia electrică necesară iluminării este furnizată de acumulatori.

II. **Hala gaterelor** are o lungime de 138 m. iar lăţimea de 36 m. Pentru construirea unui acoperiş de o aşa deschidere le-ar fi fost greu, dacă nu chiar imposibil să găsească grinzi de o aşa lungime şi cărora să li se fi putut da curbura exactă pe care ar fi dorit-o.

S'a recurs deci la acoperiş sistem Stephan în care grinda este obţinută prin scânduri suprapuse şi petrecute una peste alta, urmărind curba unui şablon construit mai dinainte.

Numărul gaterelor este următorul:

1 gater de 14" (ţoli).
2 gatere de 16" „
2 gatere de 18" „
4 gatere de 24" „
4 gatere de 36" „
1 gatere de 36" „
2 gatere de 42" „
4 gatere de spintecat.

In total 20 gatere. Fabrica a avut mult mai multe gatere, dar faptul împuţinării materialului de care mai dispune societatea, cât şi în urma incendiului avut loc acum 2 ani, numai numărul lor s'a redus la cel actual.

Azi toate gaterele lucrează în plin, având, după mărime 180—330 învârtituri pe minut. Cele două gatere de 42" tae numai prisme, ce sunt apoi trecute gaterelor de spintecat, unde se obţin scânduri de 8—12 m/m grosime.

Pe lângă acestea în interiorul halei de gatere se mai găsesc:

2 circulare duble.
14 circulare simple.
1 ferăstrău cu panglică, lung de 8 m. şi lat de 5 cm.

Aşezarea gaterelor şi celorlalte maşini unelte în interiorul halei s'a făcut astfel ca acele cari au nevoe de mai mult travaliu motor să fie aşezate cât mai aproape de motor.

Aceasta se vede şi din schiţa alăturată.

III. Organizarea lucrului

Societatea are un administrator forestier, răspunzător de mersul întregei întreprinderi.

Domeniul forestier este împărţit în 3 ocoale de exploatare şi anume: 1) Ocolul de exploatare Secuiul. 2) Ocolul de exploatare Bâsca-mare şi 3) Ocolul de exploatare Caşoca, conduse fiecare de câte un inginer silvic, ce are supravegherea tuturor operaţiunilor în legătură cu pădurea.

Fabrica are mai multe resorturi sau servicii şi anume:

1) *Resortul înpăduririlor* sub conducerea unui inginer silvic şi care se ocupă de înpăduririle din întregul domeniu.

2) *Resortul depozitului de butuci*, ce se ocupă de toate lucrările din depozit: 1) scurtarea butucilor de diferite dimensiuni

conform comenzilor primite dela cancelaria societăţi. 2) Slivuirea după calitate şi grosime. In ce priveşte calitatea deosebesc 3 calităţi. 3) Facerea cubajului cu ajutorul formulei γl. 4) Incheierea socotelilor.

Intreaga lucrare din depozitul de butuci este cedată unui antreprenor care este asistat în lucrări de către şeful resortului. Cantitatea de butuci ce se găseşte în depozit este aproximativ de 15000 m^3.

3. Resortul depozitului de cherestea şi de expediţie.

In acest depozit societatea a construit o hală de sortare unde materialul este sortat în 5 calităţi.

Calitatea I-a, în care sunt cuprinse scândurile fără noduri şi fără fibră roşie. Calitatea II-a, în care sunt cuprinse scândurile cu puţine noduri fixe, dar fără fibră roşie.

Calitatea III-a, cu ceva mai multe noduri fixe, dar fără fibră roşie.

Calitatea IV-a cu noduri, cu fibră roşie, dăr fără crăpături.

Calitatea V-a, în care se cuprinde ceiace mai rămâne.

După sortare fiecare scândură se dimensionează şi numerotează, ducându-se apoi după calitate şi dimensiune la stiva respectivă.

Pentru expediţie, conform comenzii, se ia materialul corespunzător din stivă, se duce la circular de se retează la ambele capete, se marchează şi apoi se încarcă în vagoane de linie normală. Marcarea se face cu coloare verde pentru materialul exportat în Alexandria, albastru pentru cel exportat în Grecia, iar cu roşu cel trimis în portul Constanţa, de unde apoi este încărcat în vapoare, cu destinaţie fixată de reprezentanţa societăţii din port.

Pentru exportul în Germania se dau scândurilor o lungime de 8m ; pentru exportul în Anglia o lungime de 7,9,11m, după cerinţele pieţei de desfacere. Grosimea variază între 8-80 m/m.

Comenzile mai mici de un vagon se face la Administraţia societăţii din Nehoi, cele mai mari se fac direct la centrala societăţii la Galaţi.

Cantitatea de cherestea ce se găseşte în depozit este de 13000 m^3 de scânduri.

4. Resortul halei de gatere.

Butucii aleşi din depozit după dimensiuni şi calitate, sunt transportaţi pe vagonete în hala gaterelor.

Inaintea gaterului sunt iarăş cubaţi, după aceiaş metodă γl. Fiecare gater are o tablă sau buletin, pe care sunt scrise dimensiunile scândurilor ce trebuesc obţinute, conform comenzilor împărţite de şeful resortului.

Pe lângă împărţirea comenzilor şeful resortului are în sarcina sa controlul execuţiei comenzilor. Tot el are îndatorirea de a face apelul lucrătorilor şi a supraveghea munca în interiorul halei.

Cantitatea de scânduri produsă zilnică de fiecare gater, este: Un gater de 42' tae în timp de 10 ore, 120m³ prisme, ce apoi sunt trecute gaterelor de spintecat.

Un gater de 36" tae în timp de 10 ore 40m³ scânduri.
Un gater de 30" „ „ „ „ „ „ 34m³ „
Un gater de 24" „ „ „ „ „ „ 28m³ „
Un gater de 18" „ „ „ „ „ „ 25m³ „
Un gater de 16" „ „ „ „ „ „ 20m³ „
Un gater de 14" „ „ „ „ „ „ 18m³ „

Circularile şi pendulele pot fasona în timp de 10 ore, până la 200m³.

In timp de 20 zile, lucrându-se câte 10 ore pe zi, s'au dat la gater 9087m³ de buluci. Din această cantitate au rezultat 4761m³ cherestea şi 35m³ de margini, sau în total 4793m³ material fasonat. Exprimată în procente, aceasta reprezintă 52%. Această pierdere importantă, care se prezintă sub formă de rumeguş şi deşeuri, este întrebuinţată drept combustibil pentru încălzirea cazanelor. Astfel problema combustibilului a fost rezolvată fără ca fabrica să aibe nevoe de alt combustibil. Rumeguşul rezultat din ferăstruire este colectat în subsolul fabricei şi cu ajutorul unor ventilatoare puternice este condus pe nişte tuburi de fier ce ating o grosime de 60 cm. până în sala cazanelor.

Până acum câţiva ani fabrica era nevoită a arunca în apa râului Buzău, ce trece prin apropiere, o mare parte din deşeurile ce nu puteau fi folosite drept combustibil.

Astăzi, ce prisoseşte, este vândut locuitorilor, rămânând ca ei să-şi aleagă ceiace cred de cuviinţă din grămada unde sunt depozitate.

5. Serviciul de mişcare.

cuprinzând tot ce priveşte circulaţia pe întreaga ramificaţie a liniei înguste.

In fiecare seară la ora 6 se întocmeşte un tablou de cursele ce trebuesc făcute a doua zi, de maşinile ce trebuesc să facă aceste curse, cu specificarea destinaţiei, a numărului de vagoane goale ce trebue să le ducă depozitelor de buturi din pădure, a numărului de vagoane încărcate ce trebue să le aducă la întoarcere, fixându-li se totodată şi ora de pornire.

Pe lângă transportul materialului propriu al societăţii, se fac şi transporturi particulare, atât ale locuitorilor, cât şi ale celorlalte societăţi de exploatare mai mici.

Acestea pe baza unei înţelegeri şi plăţi prealabile.

Până acum câtva timp locuitorii puteau călătorii fără nici un control. In urma multelor accidente ce au avut loc, nu se mai poate călătorii decât în baza unui bilet de călătorie, eliberat de acest serviciu.

6. Serviciul de tracţiune.

In care sunt cuprinse atelierele căii ferate, unde se pot face toate reparaţiile de cari au nevoe locomotivele şi vagonetele.

De acest serviciu ţin şi toate lucrările ce privesc întreţinerea liniei şi executarea construcţiunilor necesare tracţiunei.

Calea ferată îngustă are o lăţime de 76 cm. şina fiind tipul 16. Intreaga ramificaţie are o lungime de 105 Km. Pe lângă aceasta mai sunt 5 Km. de linie îngustă de 60 cm. în parchetul Arţagul, Ocolul de expl. Caşoca, pe care tracţiunea se face cu ajutorul cailor.

Societatea are 6 locomotive care asigură transportul materialului necesar fabricei, totdeodată servind şi interesele particularilor. Vagoanele de care dispune sunt 200, legate două câte două formând platforme de lungime variabile.

7, Atelierele fabricei.

In care se lucrează din nou şi se repară tot ce s'ar simţi nevoe în legătură cu fabrica, exploatarea în pădure, cât şi pentru nevoile funcţionarilor.

Aici deosebim: atelierul de tâmplărie, atelierul de curelărie, lăcătuşerie, electricitate, etc.

8) *Magaziile technice*, în care sunt depozitate uneltele.

9) *Resortul de alimente*, de unde funcţionarii şi lucrătorii îşi pot furniza alimentele cu oarecari avantajii. Aceste avantajii sunt luate serios în seamă de lucrători.

Fie care resort are câte un şef şi alţi funcţionari şi lucrători al căror număr este dictat de însăşi nevoile resortului.

Toate resorturile sunt sub ordinele directe ale Administratorului forestier.

Orice operaţiuni dela un resort la altul se face pe baza unei chitanţe eliberată de şeful resortului ce primeşte.

Această chitanţă serveşte la descărcarea şefului de resort care eliberase ceva sau efectuase vre-o lucrare.

Fiecare şef de resort este răspunzător de tot cea ce priveşte resortul său.

Administraţia fabricei întocmeşte un raport zilnic de mersul lucrărilor în fabrică, un raport săptămânal de toate lucrările în legătură cu pădurea şi pe lângă aceasta un raport lunar de mersul lucrărilor atât în pădure cât şi în fabrică. Din aceste rapoarte se poate vedea oricând adevărata situaţie în care se află întreprinderea până în cele mai mici detalii.

Controlul este făcut de către Administratorul forestier a societăţii a cărui reşedinţă este chiar în Nehoiu.

Direcţiunea centrală controlează la rându-i prin organele de inspecţiune trimise la faţa locului.

Organizarea lucrului în pădure

Toate lucrările ce au loc în pădure se execută în acord sau antrepriză. Antrepriza a fost găsită de societate ca mai potrivită pentru faptul că problema lucrărilor cădea în sarcina antreprenorului, totdeodată pe baza contractului, asigurându-şi materialul de exploatat anual.

Pe lângă îndatorirea ce o au antreprenorii de a controla lucrările în pădure, societatea la rându-i asistă şi controlează prin oamenii săi.

Sunt şi cazuri de subantrepriză în care un antreprenor poate găsi mai mulţi subantreprenori, răspunderea rămânând însă celui dintâi.

La doborâtul arborilor se întrebuinţează echipe de câte 5 lucrători, din care 2 cu topoare la doborât, 2 cu joagăre pentru scurtat iar 1 pentru curăţatul arborilor de crăci. Scurtarea trunchiurilor se face după calitate şi grosime, căutând a se da buştenilor cea mai mare lungime, dela 8—18 m.

Recepţia buştenilor este supraveghiată de ambele părţi:

societate şi antreprenor, cubajul făcându-se cu ajutorul formulei lor.

In ce priveşte lemnul de fag, acesta se întrebuinţează ca lemn de foc şi la facerea traverselor pentru linie îngustă şi normală. Se plăteşte 5 lei de traversă pentru linie îngustă, 10 lei pentru cea normală.

Transportul buştenilor la distanţe mici se face în timpul verei pe drum podit iar în timpul iernei pe drum nepodit. Canalele au fost scoase din uz pentru faptul că butucii aveau de suferit mari stricăciuni.

Anual se exploatează dela 120—300.000 m^3, cantitate ce merge din an în an micşorându-se, odată cu împuţinarea materialului ce-l mai are de exploatat societatea.

Organizarea lucrului în fabrică

Spre deosebire de pădure şi depozitul de butuci, unde toate lucrările sunt făcute în antrepriză, lucrările din interiorul fabricei sunt făcute în regie de către societate prin funcţionarii şi lucrătorii ei. Aceasta pentru motivul că, pe când în pădure şi depozitul de butuci nu era nevoie de instalaţie şi maşini prea costisitoare, în hala gaterilor din contră, acestea reprezenta o valoare considerabilă. Apoi chiar dacă instalaţia ar fi fost făcută de către societate şi cedată unui antreprenor, oricâte clauze ar fi fost cuprinse într'un contract de cedare, totuşi s'ar fi născut neînţelegeri la fiecare pas, instalaţia şi maşinile având numai de suferit.

Răspunderea lucrărilor din interiorul halei de gatere o are şeful resortului. Lucrătorii sunt împărţiţi pe echipe fiecare echipă având câte un şef. Numărul lucrătorilor dintr'o echipă variază între 3—6 după atribuţie. Numărul lucrătorilor zilnici din interiorul halei de gatere şi hala de maşini sunt 100—150.

Numărul total al lucrătorilor întregei întreprinderi: pădure, transport, depozit de butuci, hală de gatere, depozit de sortare, ateliere, sunt aproximativ 300 în timpul verei, în timpul iernei, ajungând până la 700.

Salarizarea

Funcţionarii societăţii sunt plătiţi cu leafă fixă, pe când lucrătorii sunt plătiţi cu ziua.

Leafa funcţionarilor variază cu gradul şi vechimea între 4500—10000 lei, orele de serviciu fiind pentru cei din fabrică şi atelier aceleaş cu ale lucrătorilor, deci 6—12 şi 2—6 p. m. iar orele celor din birouri 8—1 şi 3—6 pm.

Plata lucrătorilor variază cu atribuţia, vârsta şi vechimea, dela 50 lei până la 150 lei pe zi.

Plata lucrătorilor se face săptămânal, în fie care sâmbătă seară, de către şeful resortului pe baza listelor de plată.

Cheltueli de producţie

Pentru obţinerea a 25733 m^3 de butuci s'au plătit în pădure 8.234.560 lei ceace revine la 300 lei m^3.

Cheltuelile ce revin la m^3 pe natură de lucrări sunt următoarele:

tăiat şi curmat	50—70	lei
corhănit	20—40	„
tras şi scos în drum	30—75	„
construcţie de drumuri	15—30	„
construcţia rampelor	4—10	„
construirea colibelor	3-6	„
stivuit şi încărcat	12—20	„
chelt. diverse şi câştig antrepr	20—40	„
transportul cu trenul	10	„
întreţinerea liniei	15	„
descărcat şi stivuit în depozit	5	„
salarii	6	„
cheltueli de manip	8	„
plata în picioare	5	„

După cum vedem, până la sosirea în depozitul de butuci, m^3 de buşteni costă în mediu 300. Cum pierderea în hala gaterelor este de 48$^0/_0$, rezultă că materialul necesar obţinerii unui m^3 de cherestea costă în mediu 600 lei.

Cheltuelile făcute în hala gaterelor şi întreaga instalaţie pentru obţinerea unui m^3 cherestea sunt pe natură de lucrări următoarele.

1) In depozitul de butuci	46.31	lei
2) Atelierele	29.84	„
3) Interiorul halei	58.86	„
4) Depozitul de cherestea	51.40	„

5) Reparații	30.00 lei
6) Arenzi . . . , ...	0.50 „
7) Asigurări forestiere	6.36 „
8) Salarii de fabricație. . . .	21.57 „
9) Chelt. de expl.	14.36 „
10) Chelt. de încărcare	37.48 „
11) Cheltueli generale	67 01 „
In total . . .	429.71 lei

sau m^3 de cherestea costă 600+429.71=1029.71 lei.

Prețul de vânzare.

După cum am spus, scândurile sunt împărțite în 5 calități, având prețurile următoare: Calitatea I 2500 lei m^3, calitatea II 2250 lei m^3, calitatatea III 2000 lei m^3, calitatea IV 1600 lei m^2, calitatea V 1300 lei m^3.

Producția zilnică și anuală.

Producția zilnică a gaterelor după mărimea fiecăruia este următoarea:

1 gater	de 14"	lucrând câte 10 ore pe zi debitează	18 m^3.
2 „	„ 16"	„ „ „ „ „ „ „	40 m^3.
2 „	„ 18"	„ „ „ „ „ „ „	50 m^3.
4 „	„ 24"	„ „ „ „ „ „ „	112 m^3.
4 „	„ 30"	„ „ „ „ „ „ „	136 m^3.
1 „	„ 36"	„ „ „ „ „ „ „	40 m^3.
2 „	„ 42"	„ „ „ „ „ „ „	240 m^3.

In total ar trebui ca producția zilnică să fie de 636 m^3, însă producția medie zilnică poate fi socotită la 500 m^3 de cherestea.

Astfel că producția anuală ar fi aproximativ 150000 m^3 cherestea, cifră ce reprezintă o cantitate cu mult redusă față de producția anilor dinaintea războiului și imediat după război.

Incendii și pază.

Contra incendiilor societatea a afișat dispoziții preventive de localizare în cazul când focul s'a declarat. Societatea dispune de un serviciu de pompieri propriu, apa furnizând-o din râul apropiat.

Paza de asemeni este destul de riguros organizată.

Capitalnl.

Din informaţiunile primite, capitalul societăţei era înaintea războiului de 32 milioane lei aur.

Capitalul şi averea actuală a societăţii nu este precis cunoscut. Totodată nu se ştie ce parte din capital este românesc şi ce parte străin.

Consiliul de administraţie al societăţii este românesc,

Negulescu G. Emil
Student forestier
Şcoala Politecnică din Bucureşti

CONTRIBUŢII LA COMERŢUL ŞI INDUSTRIA LEMNULUI

I

Spesele manoperei lemnului din pădurea Valea-Seacă (jud. Ciuc) până la fabrică, în Martie 1926, pro m. c.

tăiatul	lei	25
invârtit şi curmat	„	10
corhănit	„	45
pălăncit	„	10
fasonat	„	15
ulucit	„	35
încărcat	„	20
Total la pădure	Lei	160
Transport până la fabrică pe c. f. industrială	„	55
Total la fabrică pro m. c. brut	Lei	215
Costul lemnului şi plantaţia	„	85
Costul pe rampă fabrică	Lei	300

Cum un mc. brut de brad adus pe rampa fabricei ar costa 300 lei, cumpărat din comerţ.

Resultă că pentru realizarea unui mc. fasonat ne trebuie 1.888 mc. brut adică

1.888 × 300 = 566.40 lei
care cu costul manoperei care e de 538.80
1.105.20

Preţul unui mc. de cherestea fabricat adică în gară şi încărcat în vagonul C. F. R. costă azi deci . . . . . 1.105 lei
la care se mai adaugă încă 30 % procent pe $^1/_2$ an . 165
Total . . . 1.270 lei

Or dintr'o cantitate de 100 mc. fasonat realizate în fabrică după sorturi şi calităţi avem:

marfă de export 50 % preţul cu 1900 lei mc.
marfă p. interior $\left\{\begin{matrix}\text{IV}\\\text{V}\end{matrix}\right.$ 43.0 % preţul 1000 lei m.
marfă clasa VI (greutatea) 7.0 % cu 700 lei.
Or 100 mc. fasonat costă 127.000

De fapt se reallizează pentru 50^m × 1900 lei = 95.000
43^m × 1000 lei = 43.000
7^m × 700 lei = 4.900
142.900

Din 142.900
Scăd. 127.000
beneficii 15.900

deci 159 lei la mc. de cherestea (beneficiu).

II

Costul manipulaţiei în fabrică pentru realizarea unui m. c. fasonat cherestea în luna Martie 1926

	Pentru 1 m. c. lemn rotund brut Lei
a) Descărcatul din vagoane şi volatul butucilor pe rampă	3.42
b) Cioplitul, stivuitul, stampilat	0.94
c) Retezatul	14.—
d) Sortatul	5.—
	23.36

e) Costul debitărei în fabrică	48.15
f) Atelier	12.13
g) Articole tecnice	16.72
h) Plata lucrătorilor lunari din fabrică	9.09
i) Ad-ţia şi Centrala	21.30
	130.75
j) Cheltueli g-le, întreţ. vitelor, vehiculelor	30.89
k) Intreţinerea clădirilor	5.84
l) Asigurări sociale	1.84
m) Asigurări pentru foc	4.70
n) Chirii şi arenzi	7.—
o) Imposite	12.—
p) impositul 1 %	1 93
Cheltueli totale pentru un m. c. brut : . Lei	194.95

Cum randamentul materialului realizat prin fasonare e de $53.^{11}$ %, adică că din $188.^{200}$ m. c. brut se realizează 100 m. c. fasonat.

Rezultă că cheltuelile pentru un m. c. fasonat sunt de : 366 89

La care se mai adaugă :

Manipulaţia în depozitul de cherestea	Lei	56.08
„ pentru expediţie, încărcat vag. particulare	„	56.48

Cheltueli totale pro 1 m. c. fasonat Loco Fabrică	Lei	479.45	538.78
Transport pe c. f. particulare 38 km.	„	35.33	
Descărcat şi încărcat	„	24.—	
Cuie, sârmă pentru legat.	„	2.—	

III

Repartizarea pe calităţi a materialului realizat fasonat de cherestea

Din o cantitate de 847.142 m. c. fasonat, sortat pe calităţi a rezultat :

		mc.	
I.	Marfa tombanta 4.00—6 m. l.	195.785	— A_1 Export
II.	Messer Falend fünfte de frei 450—600.	52.830	— A_2
III.	„ 3—350	[illegible]8.212	— A_2
IV.	Alexandria (or) 4.	114.657	— A_2 Export
V.	Cls. IV 4—6	66.984	— A_2 $^2/_3$ Export
VI.	M. F. f. frei scurt (1.250)	48.724	— B
VII.	Cls. V lung 4—6	110.275	— B
VIII.	„ „ (3—350)	23.121	— B
IX.	„ „ (scurtături 1—2.50).	17.476	— C

X. Cl. VI 1.50 - 6	29.086 — C	
Morali 4	37.758 — A_1	Export
Rigle 3—6 m.	27.064 — A_2	
Şipci 1,50—6 m.	18.036 — B	
Cantinele 1.50—4 m.	27.134 — A_2	Export
	847.142	

Exclusiv mărginele care reprezintă 1 $^0/_{00}$ din cauză că se fabrică şi cantinele de 0.012 — 0.024 grosime şi lăţime.

Din această cantitate realizată de 847.142 m. c. cherestea ca marfă aptă pentru export este numai mc. 419.990 adică:

195.785
114.657
44.656
37.758
27.134
419.980

Deci 50 $^0/_0$ din cheresteaua realizată în fabricele noastre e aptă ca marfă pentru export atât ca calitate cât şi ca dimensiuni.

IV

Repartizarea procentuală pe dimensiuni a cherestelei rezultată din fabricele de cherestea

Din o cantitate realizată de 847.142 m. c. fasonat.

Ca grosimi realizăm:

Feluri	Lăţimi		Total
Grosimi .	8 - 15 c/m - $^0/_0$	17—36 c/m $^0/_0$	mc.
12 m/m	45.922—5.^{4} $^0/_0$	127.901 —15 $^0/_0$	173.823 - 20.^{4} $^0/_0$
18	53.043—6.^{3} $^0/_0$	188.592 - 22.^{2} $^0/_0$	241.635 - 28.^{5} $^0/_0$
24	52.332—6.^{2} %	166.157—20. %	218.489—26.^{2} %
28			
38	—.995 - 0.^{1} %	28.594— 3.^{3} %	29.589— 3.^{4} %
48	1.773 - 0.^{2} %	71.841— 8.^{3} %	73.614— 8.^{5} %
morali	37.758 - 4.^{4} %		37.758— 4.^{4} %
rigle	27.064 —3.^{2} %		27.064 — 3.^{2} %
şipci	18.036 - 2.^{1} %		18.036 — 2.^{1} %
cantinelli	27.134 - 3.^{3} %		27.134 3.^{3} %
	264.657—31.^{2} %	583.085—68.^{8} %	847.142— 100

Lungimi			
1—2.50 mt.	37.083—4^{3} %	31.947— 3^{8} %	69.030 — 8^{1} %
3—3.50 „	38.293—4^{5} %	64.658 — 7^{6} %	102.951—12^{1} %
4— „	61.780—7^{1} %	409 241 - 48^{3} %	471.021—55^{7} %
450—6 „	16.909—2 %	77.239 9^{1} %	94.148—11^{1} %
morali „	37.758—4^{4} %		37.758 — 4^{4} %
rigle „	27.064—3^{2} %		27.064— 3^{2} %
şipci „	18 036—2^{1} %		18.036 — 2^{1} %
cantinelli „	27.134—3^{3} %		27.134— 3^{3} %
	264.057—31^{2} %	583.0.85—$68.^{8}$ %	847.142—100

Cantitatea de lemn plutibil pe apa Bistricioara pe 1926

13.000 mc. dela Valea Seacă — „România Forestieră”
10.000 „ „ gura Cupelor — „Foresta“
2.200 „ „ pădurea „Labontz” - Rosenberg-Smilovici Piatra
2.000 „ „ „ „Borzek” — D. Dobreanu
500 „ „ „ com. Ditrău — N. Vaisman
3.500 „ „ „ Barasău şi Chilieni Michel Pascal
2.000 „ „ „ „Chilieni-Arad” - „Foresta”
250 „ „ „ comunele Tulghes — Michel Pascal
33.450 mc.
20.000 „ Gara Grinţieşului mare şi mic — „*Foresta*”
53.450 mc. total.

Spese pro m. c. de lemn plutibil dela Bistricioara la Galatz

	LEI
a) Plutăritul dela gura Văiei Seci (afluent al Bistricioarei până la Tulgheş, pe distanţa de 22 km., în care se coprinde: legatul şi plutărit	33.—
2. Dela Tulgheş la Piatra N. pe distanţa de 72 km. . .	50.—
3. Dragomania la Tulgheş	4.—
4. Cârme, chingii, cuie, sârmă, etc.	12.—
5. Costul plutăritului pe Bistricioara dela Valea Seacă—Tulgheş pe distanţa de 22 km. a 1.66 de mc. şi km.	36.50
6. Taxa statului pe Bistriţa mare, dela gara Bistricioarei până la Piatra, pe distanţa de 50 km.	1.—
7. Cheltueli de administraţie, personal etc.	5.
	141.50
II	
8. Schelăritul în Piatra N.	15.—
9. Plutăritul dela Piatra N. la Bacău, pe distanţa de 60 km.	25.—
Total . . .	181.50

III

a

La Piatra N.	141.50
a) Schelăritul în Piatra N.	15.
b) Plutit din Piatra N. — la Galatzi *lemn verde*	100.—
	256.50

b

a) Schelărit în Piatra N.	15.—
b) Plutit din Piatra N. la Galatzi **lemn uscat**	70.—
	226.50

IV

a) Schelăritul la Galatzi	5.—
b) Comision 2 % din valoarea mărfei reprezentantului schelei	14.—
	19.—

Rezumat al preţului de plutit

Pentru lemnul verde	256	Pentru lemnul uscat	226.50
	19		19.—
	265 pro mc.		245.50 pro mc.

Bursa lemnului brut de plute la 1 Mai 1926

La Tulgheş 500 lei mc. brut pe mal nelegat în plute.
„ Piatra 650—700 lei mc. brut, după dimensiuni.
„ Galatzi 850—900 lei mc. brut, după dimensiuni.

NECESITATEA REVIZUIREI NOMENCLATUREI ŞI TAXELOR VAMALE FORESTIERE

Deoarece în tariful vamal nou apărut sunt multe nepotriviri datorită faptului că specialiştii din comisia superioară vamală nu au fost consultaţi, ţinem de a noastră datorie de a semnala nepotrivirile constatate în acest tarif vamal cu privire la nomenclatură şi dimensiuni.

1. Numirea de „trunchi de brad cu peste 22 c/m, grosime la mijloc şi peste 3 m. lungime" este prea confuză; mai bine ar fi fost *„trunchi pentru cherestea"* şi de ce anume dimensiuni, astfel că s'ar putea aduce în concordanţă cu celelalte numiri şi dimensiuni internaţionale.

2. Lemn de mine (rotund) de brad şi trunchi de brad cu grosime la mijloc de 10—22 c/m şi lungimea 2 m.

Vameşii noştri neglijând pe *şi* din textul vamal îi dau acestui text următorul înţeles : Prin lemn de mină, înţeleg trunchii de brad cu grosimea de 10—22 c/m şi lungimea precis 2 m.

Or, trunchiuleţii de 15 c/m grosime şi 1.50, 1.80, 2.20, 2.40, etc. lungime, nu sunt lemne de mine, ci altceva pentru care tariful nou nu prevede nimic la taxe.

Ar fi necesar să se explice vameşilor ca acel **şi** din text are alt înţeles şi tot odată pentru orientarea generală să se dea instrucţii, că lemnele de mine au foarte variate lungimi, începând dela 1.25—7.00 m. De ex. minele de cărbuni cele mai mari din Ungaria „M. A. K. „întrebuinţează pentru lemn de mină următoarele lungimi ; 1.25, 1.50, 1.70, 1.80, 2.00, 2.20, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00, 5.00, 6.00, şi multiplii lor până la 7.60 metri. Aproape fiecare societate îşi are dimensiunile ei speciale.

Deci nu trebue puse lemnele de mine la un loc cu „trunchii de brad cu grosimea 10—22 c/m şi lungimea "20 metri" precis.

Asemenea fac încurcătură vameşii şi la cheresteaua de brad, de oarece ei ne luând în considerare supra dimensiunile ce se uzitează la cherestea, cheresteaua de 3.53 — 3.55 m. l. o clasifică ca cherestea mai lungă de 3.50 şi o taxează în loc de 35 lei cu 75 lei pe m^3.

Este un lucru binecunoscut înaintea specialiştilor, că cheresteaua să taie în sistem metric cu diferența din $\frac{1}{2}$ în $\frac{1}{2}$ metru sau în sistem de *urme* (fuss) cu diferențe din 3 în 3 *urme*; și dacă eventual scândura este mai lungă ca măsura obicinuită în comerț, se ia lungimea uzuală mai mică, prin urmare cheresteaua are următoarele lungimi uzuale: 1, 1.50, 2.00, 2.50, 3.00, 3.50, 4.00, 4.50, 5.00, 5.50, 6.00 m. în urme 9'(2.85); 12'(3.80), 15'(4.75) 18'(5.70) adesea în uzul comercial există 3.0, 3.50, 3.80, 4, m. l.; prin urmare scândurile cu lungimi de 3.51-3.55 acelea sunt a se considera de 3.50 și plusul acela de 1 5 c/m lungime este supralungime pretinsă de comerciu, care eventual dacă trece peste 3 c/m până la 10 c/m, este vina comisă de retezătorul de trunchi, când se face cu mâna și când scândurile nu se retează la cap din nou la ștanță.

Pe scurt plusul de 1—6 c/m, la măsurare să nu se ia în considerare de vameși.

Afară de aceasta nu este fixată taxa vamală pentru:

1) *manele*, sub cari se înțeleg trunchiulețe de 3—8 m. lungime și cu 5—11 c/m grosime la capătul cel subțire, taxa vamală ar trebui să fie circa 500 lei pe 10.000 kg. (Manelele având în metrii liniari).

2) *stâlpi de telegraf* și trunchii de brad cu grosime de 14—22 c/m grosime mijlocie și 4—12 m. lungime (taxa nu trebue să fie ca la lemn de mine).

3) *Trunchi de brad* sub 3·00 m. lungime și peste 22 c/m grosime.

4) *Capete de trunchi* sub 22 c/m grosime și până la 1.0 m. lungime, taxa ar trebui să fie 100-150 lei de vagon (10000 kg.)

Pentru interesul comerțului internațional, ca și noi să putem concura cu alte țări, corectarea celor de mai sus e necesară.

M. P. Florescu
Ing. inspector Silvic
Deputat

PĂDURILE DIN DELTA DUNARII [1]

Se vorbeşte şi se scrie mai mult de silvicultura altor ţări de cât de a noastră, dar se constată în acelaş timp cu îndreptăţită nedumerire, că terenul cercetărilor noastre silvice este departe de a fi epuizat.

Dintre cei care au studiat până acum complicatele aspecte ale deltei Dunării, unii au pomenit şi de păduri ca de nişte culturi pe alocurea existente, de oarecare importanţă actuală, dar de neînsemnat viitor.

Deltologii noştri silvici — d-l P. Antonescu la 1881 în Revista Pădurilor şi d-l M. P. Florescu la 1925 în Buletinul A. G. I. R. —, ne prezintă numai câte una din feţele chestiunii, aureolate de oarecare mister fiziologic şi de mai multă importanţă de cât ni se pare nouă că are — Pădurea Letea — depe grindul cu acelaş nume.

Am mai auzit că ar exista unele studii şi rapoarte documentare asupra pădurilor Letea şi Caraorman, dar nu le cunosc. Poate acum, în urma acestei provocări, să se scoată la iveală.

Eu, folosindu-mă de studiile morfologice, fiziologice şi de valorificare ale deltei Dunării, examinate cu competinţă de d-nii C. Brătescu, Ionescu Dobrogeanu, Murgoci, Antipa, Vidraşcu, Enculescu şi de unele observaţiuni proprii, — pentrucă nicăeri mai bine ca în Deltă, ştiinţa silvică nu poate urmări cauzal până la origină, rezultatul desvoltării şi pieirii treptate a pădurilor cu caracter aluvionar — voiu cerca să pun o ordine în haosul unui bogat material istoric şi fiziologic şi să relev interesul ce prezintă pentru silvicultură, această regiune.

Desvăluind măcar un colţ din întunericul ce acoperă silvicultura acestei regiuni, se va putea lămuri unele chestiuni referitoare la valorificarea deltei.

*

Neputând să public întreaga lucrare acum, ca să constitue şi un fel de călăuză congresiştilor silvici din acest an, ce fac excursie în deltă, redau deocamdată în rezumat, câteva părţi din ea, cari mi se par mai importante.

* * *

---

[1] Comunicare pentru congresul silvic din 1926.

Delta Dunării

Delta Dunării este un triunghiu cu baza la mare de 75 km între brațele Kilia și Sf. Gheorghe și înălțimea dela Ceatal Ismail la mare, de 80 km. Intre aceste limite, ea are 250.000 ha, dar regiunea inundabilă a deltei — întreaga unitate morfologică —, trece de oparte și de alta a brațelor Chitila și Sf. Gheorghe cu încă 220.000, ceace face în total *470.000* ha. Această suprafață se compune din:

a) Uscat	56.000	ha	adică	13%	din	Deltă
b) Bălți	124.000	„	„	26%	„	„
și *c)* Plaur și Mlaștini	290.000	„	„	61%	„	„

Harta deltei Dunării, lucrată în 1909 – 1912 de Direcția Pescăriilor, prin îngrijirea d-lui Ing. I. Vidrașcu, a rectificat greșelile grosolane ale vechilor hărți, a fixat pentru epoca noastră stadiul unui ținut în continuă transformare și prin examinarea completă a planimetriei, altimetriei și hidrografiei deltei, a deschis drumul la multiple cercetări și observațiuni și a înlesnit stabilirea unor importante relațiuni între culturile prin cari se speră a se valorifica această complicată regiune.

Pe hartă, se poate deosebi cu mare ușurință trei formațiuni distincte ale uscatului:

a) grindurile ce însoțesc ambele maluri ale brațelor și canalelor pe toată lungimea lor, până aproape de intrarea în mare,

b) grindurile interioare formate dintr'o serie de cordoane aproape paralele curenților maritimi și dispuse într'o oarecare continuitate dela Vâlcov și Periprava prin grindul Letea, Răducului, Ceamurlia, Caraorman, Porcărețu, Crasnicol și Dranov. la mare.

Acestea din urmă, separă delta în 2 părți: una vestică în care uscatul se formează numai de fluviu și de aci numirea de *grinduri fluviatile* și alta estică la care a lucrat și lucrează în special marea — *grinduri marine* — sau *cordoane litorale* cu excepția grindurilor fluviatile și din această regiune.

c) grindul Chilia este un pintene de loess basarabean, deci cu o origină deosebită de terenurile acum în formațiune din deltă.

Grindurile fluviatile

In decursul vremurilor, fluctuațiunile mari ale nivelului M. Negre, au influențat nu numai proeminarea sau scufundarea deltei Dunării, ci mai toată regiunea câmpiei române.

Acum ne aflăm în epoca în care, din cauza cantităților mari de aluviuni ce se descarcă la gurile Dunării, acest fluviu își înalță continuu fundul la extremitatea inferioară a cursului său și datorită legii eroziunilor și depunerilor regresive, înălțarea se propagă treptat și în partea mai superioară a cursului și deci a afluenților lui.

Mare parte din materialele cărate din zona de debleiare a văilor, rămân pe drum în zona de rambleiare, lucrându-se și acum destul de activ la o nivelare a scoarței globului.

Regimul torențial al râurilor din țara noastră, la intervale destul de mici, revarsă în albia lor majoră, apele ce nu mai încap în cea minoră, lăsând pe maluri, după fiece viitură, stratul respectiv de depunere aluvionară. Materialele se depun în ordinea mărimii și a cantității lor dela mal spre exterior și din partea superioară spre cea inferioară a cursului și dau atât profiletor transversale ale regiunii inundate, cât și celui longitudinal al malurilor, în aceeaș direcție, înălțimi din ce în ce mai mici.

Ceea ce impropriu s'a numit retragerea golfului Dunării din uscat, în realitate este înălțarea prin depuneri succesive a malurilor albiei minore, este indiguirea naturală a regiunii inundabile, este canalizarea apelor într'o albie îngustată pe măsura unui debit obicinuit și este în fine înălțarea succesivă e terenurilor din regiunea inundabilă dinspre coada ei și dinspre maluri. Față de nivelul mării, aceste maluri au de ex. în Oltenia 40 m. altitudine și scad treptat spre mare unde pier în apele ei.

Toate terenurile pe cari apa le descopere în epoca de prolifică fructificare a salciei și plopului (Maiu—Iunie) se împăduresc. Aceste terenuri pot fi:

1. insulele din fluviu.
2. malurile fluviului și ale canalelor,
3. brațele vechi împotmolite.

și 4. marginea bălților, depe care apa s'a retras.

Insulele și deci ostroavele depe ele, au spre deosebire de celelalte formațiuni, următoarele caractere:

a) insula apare la suprafața sa deodată toată împădurită.

b) până ce se exploatează. arboretul este etajat, corespunzător succesivelor formațiuni aluvionare,

c) adăugirile de teren și de pădure se fac dela centru spre periferie și deci creșterea este centrifugă.

d) creşterile mai mari de teren se fac în avalul curentului şi dau astfel insulelor o formă de elipsă alungită.

Faptul că într'un moment considerat, nu găsim prea multe insule în albia fluviului, nu înseamnă că aceste formaţiuni nu au prea multă importanţă, pentrucă majoritatea lor, pe măsură ce s'au format, s'au alipit malurilor. Suprafaţa lor totală, cu care ele au îngroşat grindurile malurilor nu este mică şi ele constituesc cele mai frumoase păduri de sălcii.

Malurile fluviului şi ale canalelor, împart delta într'o mulţime de compartimente de diferite forme şi mărimi, dându-i aspectul unei reţele neregulate.

Ramificaţiile braţului Chilia, numeroasele canale din interiorul deltei, precum şi cele 3 braţe ale Dunării, — ca să vorbim şi de cele mai mici, ca şi de cele mai mari — închid între ele nişte *lacuri*, nu cum s'ar putea crede după numirea lor impropríe, insule.

Orice porţiune din această reţea, cuprinsă între 2 braţe sau 2 canale, are în secţiune transversală, malurile, punctele cele mai înălţate şi dela ele, terenul este în pantă spre interior, având cam la mijloc, în regiunea de colectare a apelor, cea mai mare adâncime.

Spre deosebire de insule,

a) lacul este înconjurat de o coroană de uscat pe care se desvoltă pădure,

b) adăogirile de teren şi deci de pădure se fac dela periferie spre centru şi prin urmare creşterea este centripedă,

c) întinderea acestor grinduri împădurite este în funcţie de vechimea lor şi de debitul braţului sau canalului pe lângă care este situat.

Pe malurile Dunării, grindurile au lăţimi din ce în ce mai mici cu cât ne apropiem de mare, iar grinderile braţului Chilia, care varsă în mare 67 % din debitul total al Dunării, sunt cu mult mai largi ca ale celorlalte două braţe Sulina şi Sf. Gheorghe cu câte 12 % şi 21 % din debit.

Fenomenul se verifică şi când considerăm suprafaţa mare dintre 2 braţe ale fluviului. Şi aici, malurile sunt punctele cele mai înălţate şi dela ele spre interior terenul în general coboară în pantă, având cam în mijlocul lor ghiolurile cele mai mari.

Ceea ce s'a întâmplat treptat cu golful actualei regiuni inundabile a Dunării, ce înaintase odată până la Calafat, continuă a se întâmpla acum cu delta, începând cu cotul dela bifurcarea ei. Inălţarea se face tot dela W spre E în virtutea persistentei retrageri a golfului din uscat şi se manifestă prin mulţimea de canaluri din acest colţ al Deltei. Orice canal din deltă este un nucleu de înălţare al fundului ei şi cu cât mai multe canale, deci mai multe puncte de explorare şi începuturi de uscaturi, cu atât mai repede scoaterea acestei regiuni din categoria terenurilor submersibile şi trecerea lor succesivă prin terenurile des inundabile la altele mai rar inundabile.

Cordoanele litorale

Apele dulci din braţele Dunării, venind în mari cantităţi şi cu iuţeală ca să se reverse în mare, înving puţin câte puţin rezistenţa apelor sărate şi le silesc să ia forma unui plan înclinat al cărui vârf înaintează în albia Dunării şi al cărui unghiu mort este cu atât mai mic, cu cât curentul apelor fluviale este mai puternic. Apele dulci la revărsare, sunt nevoite să părăsească fundul albiei şi să se ridice pe planul înclinat al apelor sărate, împrăştiindu-se la suprafaţa mării în vântar, pe o suprafaţă destul de mare, a cărei culoare galben murdară, contrastează cu albastrul-verde al mării, stabilind între ele o limită distinct vizibilă. Din lupta amestecului apelor dulci cu cele sărate, din frecarea apelor dulci în urcare peste cele sărate şi din lărgirea imensă a mării la revărsare, cele mai multe din aluviunile în suspensiune, ca şi aluviunile rostogolite pe fund se depun la gură formându-se o bară ce se înalţă treptat şi înaintează necontenit spre mare şi spre deltă. Curenţii mării favorizează depunerea mai activă a acestor aluviuni după linii determinate de forma şi direcţia g-lă a coastei, aşa că deodată vedem apărând la suprafaţa mării, de obiceiu agăţate de puncte de sprijin pe coaste, nişte cordoane de nisip — cordoane litorale — cari separă intrătura mării de largul ei şi o încorporează la ţărm, sub forma unui lac, la început sărat, dar care cu timpul, prin vărsarea repetată a apelor fluviului în el, îşi pierde salinitatea.

Valurile mării îşi iau grija de a înălţa şi lăţi aceste cordoane, transformându-le în plaje înalte de 0.^{m}90—1.^{m}30.

Formaţiunile mai înalte, sunt datorite acţiunii vânturilor cari răscolesc nisipurile nefixate de vegetaţie, imediat după depunerea lor, formând dune şi nisipuri sburătoare.

Marea fiind agentul principal ce contribue în cea mai mare parte la formarea cordoanelor litorale, le imprimă caracteristica, pentrucă sunt: *a)* quasi paralele valurilor mării şi în direcţia curenţilor costali şi *b)* în constituirea lor intră odată cu nisipul mării, cochilii şi scoici ale faunei mării.

Revărsările repetate şi oricât de mari ale Dunării, cu timpul n'au mai putut acoperi şi vârful anticlinalelor dunelor, dar în schimb au lăsat pe coastele lor şi în sinclinale, strate destul de groase de aluviuni cari au creiat condiţii strălucite de vegetaţie, pe nisipul mării, la început neprimitor de vegetaţie.

Cu ocazia unor asemenea revărsări, apele Dunării au adus peste dunele grindurilor marine, odată cu strate noi aluvinare şi sămânţa aşa de variată a tuturor esenţelor ce cresc în amontele ei, pe regiunea inundată şi au dat naştere pădurilor Letea şi Caraorman, constituite din esenţele reprezentative ale pădurilor noastre de luncă.

Curenţii apei, aruncă spre margini toate corpurile plutitoare cari, pe măsură ce apele se retrag, se depun în fâşii de lăţimi variabile sub numele generic de plavie. In masa acestor depuneri, aflându-se şi sămânţa muiată de apă şi gata pentru germinat a dat naştere fâşiilor de arborete, ce constituesc pădurile Letea şi Caraorman.

Impădurirea s'a făcut în fâşii paralele malurilor mării şi numai pe coasta dunelor, pentrucă atât anticlinalul lor neatins de ape, cât şi sinclinalul, pe care apele au stagnat, nu s'a putut însămânţa.

Următoare aluviuni şi înălţări ale fundului dunelor vor fi însămânţat mai în urmă şi aceste depresiuni, dar dacă omul n'a intervenit să fixeze vârful dunelor şi acum ele sunt tot călătoare.

Se mai poate mira de existenţa acestor păduri, cine nu ştie că chiar la noi în ţară, mai avem altele identice. Unde grindurile aluvinare s'au înălţat atât ca să fie mai rar inundate şi chiar în timpul inundaţiei, apa să stea o epocă scurtă pe ele, iar nivelul apelor freatice s'a coborât la cel puţin 1.^{m}50, locul salcei l-a luat alte esenţe de valoare.

Pe grindurile Letea şi Caraorman, marea şi vânturile, le-a ajutat atât de mult înălţarea, că deşi situate la extremitatea inferioară a fluviului, totuşi sunt în acelaş stadiu de înaintată stare ca terenurile din zona inundabilă a Dunării, dela Olteniţa în sus, unde există cu exact acelaş aspect, pădurea statului Lungul şi pădurea particulară Ulmetul din Oc. Comana şi pădurile particulare Petroşani şi Gaujani din Oc. Giurgiu.

Precum se vede, origina pădurilor Letea şi Caraorman nu mai este aşa de întunecută şi distruge toate legendele asupra formării lor, printre cari şi acelea că s'au însemânţat din ghinda transportată de un vapor ce a naufragiat tocmai în dreptul lor, ori din alta adusă aci înadins de marinarii genovezi.

* * *

Constatoriile de până acum, ne conduce a reduce pădurile din deltă, din punct de vedere al originei lor, la un număr restrâns de forme tipice, corenspunzătoare celor 2 tipuri de formaţiuni de terenuri aluvionare.

1. Pe grindurile fluviatale — insule, maluri de braţe şi canale, terenuri părăsite de ape — cresc păduri de esenţe moi — salcie, plop şi anin — ce-au luat naştere vara, imediat după fructificarea din Maiu—Junie şi sunt deci păduri cu *origina în vară*.

2. Pe grindurile marire, — cordoanele litorale aluvionate — cresc păduri de şleau contituie din esenţe ce au fructificat toamna şi cu sămânţa capabilă să reziste la un transport mai îndelungat pe apă şi le putem numi spre deosebire de cele dintâi păduri cu *origina de toamnă*, chit că însemânţarea lor s'a făcut char în toamna acelui an ori în primăvara ce a urmat.

P. Ioan

REGENERAREA ŞI RESTAURAREA PĂDURILOR

S'ar părea că această chestiune este tot atât de veche ca şi silvicultura însăşi; că este o teză despre care se vorbeşte în fiecare an în prelegerile şcoalelor de silvicultură şi care în mod normal n'ar fi trebuit să facă obiectul desbaterilor unui congres silvic.

Faptul însă că această chestiune a fost pusă la ordinea zilei de către prezidiumul societăţii „Progresul Silvic" este o indicaţie că în Ţara noastră se petrece ceva, care în mod involuntar îngrijorează şi insuflă temerea pentru soarta pădurilor noastre, precum şi a acelor dintre ramurile economiei naţionale, cari sunt în legătură strânsă cu silvicultura.

Şi într'adevăr, tot mai des şi mai tare au început să se auză glasuri, că pădurile se devastează, că munţii noştri se despăduresc, că şesurile noastre lipsite de pădure devin improductive, că torenţii impotmolesc cu dejecţiunile lor albiile fluviilor şi râurilor, că nivelul apelor subterane scade, clima se schimbă şi condiţiunile pentru agricultură devin din ce în ce tot mai neprielnice din cauza secetelor dese şi excesive.

Care sunt oare cauzele ce determină consecinţe atât de funeste?

Unde este acea dragoste de pădure despre care cântă doina poporului?

Atât timp cât această dragoste de pădure rămâne numai în domeniul vorbelor frumoase, mâna hrăpăreaţă a omului în goana lui nesăţioasă după realizarea bogăţiilor naturale, ce nu sunt creiate de el, se întinde cu lăcomie spre pădure şi o ameninţă din toate părţile cu distrugere.

Marele Creator, la facerea lumei, l'a făcut pe om stăpânul naturei, dându-i libertatea de a se folosi de toate bogăţiile ei, fără însă a-i insufla şi cunoştinţa legilor naturale de producţiune a acestor bogăţii, cunoştinţă pe care o au numai acei iniţiaţi, cari au datoria de a învăţa şi de a conduce pe calea progresului masele populare.

Din cauza acestei neştiinţe omul n'a păzit limita între uz şi abuz şi abuzând de libertatea, ce i s'a dat de a se folosi de pădure, omul a creiat acea situaţiune gravă în faţa căreia ne aflăm.

Să revenim însă la teza noastră. Ea în mod natural se divide în două părţi: 1) Chestiunea conservării pădurilor existente, adică chestiunea regenerărei şi 2) chestiunea creierii pădurei în locurile unde a fost în mod definitiv distrusă de om. Chiar Heinrich Cotta spunea, că silvicultura este copilul lipsei de pădure sau cel puţin a temerii ca o asemenea lipsă ar putea surveni.

Dacă n'ar fi existat maladia n'ar fi fost nevoie nici de medic; dacă n'ar fi existat lipsa de pădure sau cel puţin teama, că s'ar putea ivi o asemenea lipsă, n'ar fi apărut pe lume nici ştiinţa silvică. Lipsa de pădure naşte ideia continuităţii de folosinţă şi aceasta este ideia de bază a întregei gospodării silvice, care tinde către o asemenea organizare a folosirei de pădure, ca în consecinţă pădurea nu numai să nu dispară, dar din contră, pe cât posibil să se amelioreze calităţile ei gospodăreşti.

Chiar dacă au fost vre-odată timpuri, când pentru progresul civilizaţiei, era necesară reducerea suprafeţei păduroase, apoi acum de mult încă a sosit timpul, când în interesul aceleiaşi civilizaţii, trebuie să luptăm pentru menţinerea pădurilor.

Şi iată când gândul despre posibilitatea epuizărei pădurilor a început să devină tot mai îngrijitoare s'a pus problema unei astfel de organizări a folosirei pădurilor, ca ea să fie continuă, vecinică.

In ce constă însă continuitatea folosinţei? Ca răspuns la această întrebare, silvicultorii indică acea lege fundamentală a silviculturei că „exploatarea" şi „regenerarea" trebuie să fie sinonime, adică că exploatarea pădurei trebuie să fie organizată în aşa mod, că însăşi procesul exploatării să cuprindă in el elementele necesare pentru regenerare. Aceasta este o trăsătură caracteristică a silviculturei, prin care se deosebeşte nu numai de gospodăria minieră în care subsolul se exploatează dar nu se restabileşte prin acele elemente de valoare, ce se extrag din el, dar se deosebeşte chiar şi de cultura plantelor agricole unde recolta ridicată se înlocuieşte printr'o nouă sămănare sau plantare.

Pădurea este o creaţiune ca şi stepa, tundra şi deşertul este o parte a peizajului, adică a suprafeţei pământului, pe care din cauza unor anumite proprietăţi biologice, inerente condiţiunilor staţionare se acoperă cu asociaţiunile forestiere corespunzătoare.

In aceste asociaţiuni forestiere plantele arborescente sunt reunite în armonie cu proprietăţile lor biologice interioare. Mediul exterior determină compoziţia populaţiunei arborescente şi combinaţiunile pe cari de fapt le formează unul cu altul se determină pe de o parte de condiţiunile exterioare, pe de altă parte de proprietăţile biologice a diferitelor esenţe şi în fine de intervenţia omului. Cu alte cuvinte pădurea este un produs social şi în acelaş timp geografic.

Din acest punct de vedere, studiul local al pădurei, adică creiarea silviculturei naţionale capătă o importanţă covârşitoare.

Unele proprietăţi biologice sunt comune pădurilor din lumea întreagă, cum sunt de exemplu: lupta pentru existenţă, selecţiunea naturală şi reducerea numărului trunchiurilor în raport cu vârsta; sunt însă şi particularităţi aparţinând numai unor anumite condiţiuni de vegetaţiune forestieră.

Ne cunoaştem oare noi pădurile noastre? Pot să spun, că nu, de oarece aplicând în mod mecanic regulele stabilite în şcoalele dela Tarand sau Nancy, avem ca rezultat adesea ori lipsa regenerării naturale, în condiţiuni, în cari ea ar fi trebuit să se producă, aceasta fiind cuprins în însăşi natura pădurei.

Aceasta înseamnă că, necunoscând pădurea, noi nu ştim să ne atingem de organizmul ei şi în mod brutal distrugem armonia vieţei ei. Adesea ori auzim spunându-se că cutare sau cutare metodă nu a dat rezultate bune, că păşunatul vitelor în pădure mai mare de 15 ani nu este vătămător, că trebue pretutindeni făcute împăduriri numai cu salcâm — acest pretins remediu pentru refacerea pădurilor noastre, etc.

Dar unde sunt datele, unde sunt experienţele, cum s'au făcut acestea şi cine le-a făcut? „Silvicultorul" ori numai „agentul silvic?"

Aşa dar pentru stabilirea metoadelor de regenerare naturală a pădurilor este necesar înainte de toate să ne ocupăm cu studiul ştiinţific a tipurilor pădurilor noastre şi în primul rând înfiinţarea staţiunilor de experienţă silvice în cari spiritul observator al silvicultorului s'ar trudi să descopere legile pe cari se bazează regenerarea pădurilor noastre. Luând în consideraţie că pădurea este un produs geografic, staţiunile de experienţă vor trebui înfiinţate în diferite localităţi tipice pentru o regiune întreagă: pentru regiunea pădurilor de răşinoase, pentru regiunea podgoriilor, pentru regiunea şesului şi pentru zona de tranziţie dela pădure la stepă.

Staţiunile de experienţă ne vor da indicaţiuni asupra metoadelor unei astfel de exploatări, care ar conduce în mod natural la regenerarea pădurei, iar nu la dispariţia ei. Staţiunile de experienţă nu sunt un lux, — sunt o necesitate mai ales în Ţara noastră, care se consideră în timpul de faţă ca una din cele mai bogate în păduri din întreaga Europă.

Aci, în aceste staţiuni de experienţă se va creia silvicultura naţională şi tot de aci vor eşi acei luminaţi, cari vor instrui generaţiile viitoare de silvicultori.

Pentru conducerea lucrărilor şi unitatea lor, este necesar să se înfiinţeze pe lângă Casa Pădurilor o Comisiune permanentă pentru experienţe forestiere, compusă din silvicultori, precum şi din profesori de pedologie, botanică, zoologie şi meteorologie.

Pe lângă exploatările neraţionale, regenerarea pădurilor noastre şi mai ales a pădurilor de foioase este împiedecată prin păşunatul vitelor. De mult, foarte de mult este timpul să încetăm de a crede că introducerea vitelor la păşunat în pădure este vătămătoare numai prin faptul că vitele rod lăstarii şi că după 15 ani prejudiciile cauzate de păşunat ar fi reduse la minimum.

Practicarea păşunatului în pădure este un fenomen cu totul vătămător vieţei acestei asociaţiuni vegetale, ce constitue pădurea; păşunatul este un factor atât de vătămător în cât singur poate determina distrugerea pădurilor.

Prin bătătorirea pământului şi împiedicarea proceselor fiziologice, care se petrec în sol, păşunatul transformă solul cel mai fertil în sol steril, improductiv care nu este în stare a nutri o asociaţie vegetală aşa de puternică, cum este pădurea.

Degeaba sunt toate sforţările silviculturei, de a preconiza regiunile cele mai conservatorii pentru pădure ca acel al codrului cu tăeri succesive şi a crângului compus cu rezerve numeroase etc., dacă solul, din cauza păşunatului a devenit neprielnic pentru germinarea seminţelor. Numai un om prea orbit de interesul material de a păşuna, nu poate să vadă acest rău.

Silvicultura ca una din cele mai importante ramuri ale economiei naționale, nu poate tolera, inmixiunea elementelor streine de pădure, și trebue a fi lăsată pe seama specialiștilor.

Pădurea nu poate servi ca unealtă a demagogiei politicianilor în timpul campaniilor electorale și scopurilor egoiste.

Trebue să avem curaj și să spunem fățiș tuturor acestora, că pretențiunile lor sunt respinse, întrucât a venit timpul de a servi patriei și pădurea.

Trebue să recunoaștem cu toții că Țara va plăti scump orice amestec strein în viața pădurilor și va pune pe Stat față de necesitatea de a restaura din nou pădurile distruse cu sforțări și cheltueli enorme.

Aci ne-am apropiat de partea doua a tezei, ce ne-am propus și anume: la chestiunea restaurărei pădurilor.

Pe cât de ușoară poate fi rezolvată partea întâia a problemei noastre cu atât mai dificilă ne pare partea a doua.

Nu numai necesitatea, dar vom putea chiar spune, că nevoia inexorabilă este acea, care îndreaptă gândul nostru spre acele suprafețe neproductive destul de mare, rezultate prin defrișarea pădurilor.

Solul ca orice organizm viețuitor, ca să fie productiv, trebue să funcționeze în mod normal, trebue să fie sănătos, iar spre a se menține sănătos, trebue să se conforme cu stricteță regulelor higienice.

Cu regret facem constatarea, că Statul rezolvând chestiunea agrară prin îmbucătățirea proprietăților mari, n'a subordonat cultura acestor suprafețe întinse, destinate pentru folosința agricolă ca: terenuri de cultură, fâneața sau pășune unei legi de „higienă" a pământului ca să zicem așa.

Prin această „higienă" a pământului, înțelegem regulele, care stabilesc astfel de sisteme de exploatare agricolă, în cât prin aplicarea lor, solul să nu piardă capacitatea de producție și dintr'un sol viu, fertil să devină mort, steril.

Prin neobservarea acestor regule de „higienă agricolă", terenuri cari odată au fost fertile, au devenit neproductive, transformându-se în râpi, surpături de ape, locuri sterile etc., iar mâna lacomă a omului — se întinde spre pădure cu scopul de a se recompensa pe seama acestui aur verde, cu perderea fertilităței solului agricol, pe care el a risipit-o așa de neprevăzător,

Lăsând pentru altă dată, schițarea în trăsuri generale a unei legi de „higienă agricolă", care lege trebue să preocupe într'un viitor cât mai apropiat guvernul unei țări agricole ca a noastră, să revenim la chestiunea refacerei pădurilor.

Cu deosebită satisfacție morală trebue să recunoaștem cu toții faptul, că noi suntem participanți a unei epoci nouă în istoria silviculturei române.

Mulțumită d-lui administrator al Casei Pădurilor Opran și d-lui dr. Drăcea directorul Plantațiilor, că prin munca neobosită a silvicultorilor noștri mii de hectare de goluri din pădurile Statului și cele administrate de Stat anual se acopăr din nou cu pădure prin împăduriri artificiale.

Lucrările se execută pe bază solidă, astfel că nu mai e nici o nevoe de a discuta asupra suprafețelor neîmpădurite, care sunt înglobate aci.

Mai serioasă și mai importantă devine problema împădurirei terenurilor despădurite, care în prezent nu sunt administrate de Stat.

La un rezultat afirmativ în acest senz putem ajunge pe 2 căi: prin constrângere, expropriind terenurile improductive, pentru reîmpădurire sau benevol prin încurajarea persoanelor cari s'ar oferi să replanteze aceste terenuri.

Exproprierea ca și orice măsură cu caracter de constrângere provoacă în mod natural — cel puțin primele momente, — nemulțumirea proprietarilor, a căror terenuri se expropriază.

A doua cale, care totodată este mai lungă, ar putea da rezultate bune, numai atunci când Statul va pune la dispoziție credite suportante pentru constituirea premiilor în suma apreciabilă, astfel ca să trezească în proprietarii terenurilor neproductive, un puternic interes material pentru împădurirea acelor terenuri.

Insă această măsură este în funcțiune de starea înfloritoare a finanțelor Statului.

Credem însă că există și soluție medie, un fel de compromis, pentru rezolvarea acestei chestiuni importante și anume: prin lege să se impue proprietarilor, obligațiunea ca în termen de 10 ani să împădurească terenurile, sub sancțiunea că după trecerea acestui termen toate terenurile rămase neîmpădurite să treacă drept și fără nici o despăgubire în proprietatea Statului.

Se înțelege dela sine, ca în acest termen, Statul trebue să vină în ajutorul proprietarilor cu puieţi, seminţe şi personal technic.

Cum fără măsuri cu caracter de constrângere nu se poate lucra şi cum înfăptuirea acestor măsuri este totuşi în primul rând o chestiune de „salus publica" şi ridicarea nivelului cultural al ţărei.

Cum drept asupra pământului — după părerea noastră — trebue să-l aibă numai acei cari îl cultivă în aşa fel în cât să dea maximum de producţiune.

Iar nu după cum afirmă socialiştii în chestiuni agrare, că acest drept îl au numai acei cari lucrează pământul cu propriile lor mâni.

Şi aceasta cu atât mai mult cu cât mijloacele pentru existenţă, în raport cu numărul populaţiei, cresc în proporţii diferite.

Cum spune chiar şi Evanghelia „luaţi talantul dela cel care-l ţine îngropat în pământ şi daţi-l acestuia, care dintr'un talant a făcut doi".

Cât de asemănătoare cu parabola talanţilor din Evanghelie este situaţia creiată de om, când printr'o cultură agricolă neraţională, care secătueşte solul, îl transformă în teren inproductiv, şi apoi dacă l'a transformat în teren inproductiv, de ce pădurea să fie aceea care să plătească cu existenţa ei această neexploatare raţională şi lăcomie a omului.

Credem că a venit timpul să oprim orice tendinţe de distrugere, cari ameninţă pădurile şi să recunoaştem, că pădurea este destinată numai pentru producerea lemnului, fiind tot odată şi un puternic regulator al climei şi regimului apelor, precum şi un protector al solului, pe care creşte şi se desvoltă şi ca atare existenţa pădurilor este absolut necesar pentru ţara agricolă ca România.

Recunoscând şi necesitatea de a asigura regenerarea naturală a pădurilor existente, precum şi necesitatea refacerei pădurilor, de pe terenurile, cari din cauza distrugerei pădurilor au devenit improductive, pentru toate aceste mai sus enumerate, propunem :

1. Infiinţarea staţiunilor experimentale forestiere în diferite zone păduroase pentru studiul pădurilor noastre şi stabilirea metodelor de exploatare, care să asigure regenerarea naturală şi îmbunătăţirea arboretelor existente.

2. Asigurarea regenerărei naturale a pădurilor prin oprirea exploatărilor neraționale în special în pădurile exploatate de către persoane particulare.

3. Incetarea distrugerei pădurilor prin oprirea cu desăvârşire a păşunatului prin arborete indiferent de vârsta lor, apelând în acelaş timp către agronomii pentru îmbunătățirea izlazurilor existente şi reînființarea lor acolo unde aceste izlazuri sunt desființate.

4. Crearea unei legi, prin care toate terenurile neproductive vor fi supuse împădurirei obligatoriu în termen de 10 ani, după expirarea căruia terenurile rămase neîmpădurite vor fi expropriate în folosul Statului indiferent de natura proprietăței.

Z. Przemețchii

ESTIMAŢIA SUMARA A ARBORILOR DIN PICIOARE

de K. Bogdan Geza
Ing. Inspector. Silvic p.

In prezentul articol arătăm cum se poate cuba mai simplu şi uşor arbori până la 7 cm. grosime din o pădure mai bătrână de 50 ani.

Dacă volumul la un arbore în picioare mai bătrân de 50 ani până la 7 cm. grosime îl semnăm cu *V*, diametrul la piept cu *d* şi înălţimea arborelui cu *l*, atuncea cu aceste date aflăm următoarele formule simple de cubaj.

I. procedeu.

$$V_{I} = 10\ d^2 \text{ *)}$$

Cu formula aceasta obţinem volumul exact numai în cazul când înălţimea arborelui e de 25 m. sau apropie această înălţime.

II-lea procedeu.

$$V_{II} = 0.4\ d^2\ l$$

Pentru cazul când înălţimea arborelui nu e de 25 m. şi nici nu aproapie această înălţime.

III-lea procedeu.

$$V_{III} = \frac{\frac{d^2 \pi}{4}\ l}{2}$$

Formula aceasta se poate folosi în cazul când avem tabele de cubaj, când după diametru şi lungime cetim volumul cilindric, din care jumătate e volumul arborelui.

IV-lea procedeu.

$$V_{IV} = (0.7\ d)^2\ \frac{\pi}{4}\ l$$

Formula aceasta încă o putem folosi când dispunem de tabelele de cubaj, cu această formulă luăm diametrul la piept pe care îl înmulţim cu 0.7 care diametru obţinut reprezintă diametrul la jumătatea arborelui.

---

*) V. F. Denzin.

Cu acest diametru şi cu lungimea cetim direct din tabelele de cubaj volumul arborelui.

V-lea procedeu.

$$V_V = \frac{d^2 l}{3}$$

Această formulă o folosim la arbori conici, cari către vîrf se ascute (la Mesteacăn şi mai rar la alţi arbori).

Prevederile de mai sus le documentăm în următorul mod : Coeficientul de formă al arborilor mai bătrâni de 50 ani pentru volumul până la grosime de 7 cm. a arborului exprimat numai cu unu decimal e de 0.5 şi numai în cazuri excepţionale 0.4.

Volumul aproximativ la arbori din picioare mai bătrâni de 50 ani până la 7. cm. grosime cu aceşti coeficienţi de formă se poate exprima cu următoarele formule.

$$V_a = 0.5 \frac{d^2 \pi l}{4}$$

$$V_b = 0.4 \frac{d^2 \pi l}{4}$$

Pentru procedeurile I, II, III şi IV, s'au luat de bază formula primă iară pentru procedeul V, formula a doua. Să numim prima formulă de bază *a* şi ultima *b*.

Formulele dela I, II, şi V, devină dela formula de bază *a* şi *b* unde $\frac{\pi}{4}$ s'au concentrat cu coeficientul de formă. Aşa a rezultat din formula de bază *a*.

$$V_{II} = 0.4\ d^2 l$$

care în cazul când $l = 25$ s'a transformat în următoarea formulă :

$$V_I = 10\ d^2$$

Din formula de bază *b* a rezultat formulă dela procedeul V. Prin înmulţirea lui 0.4 cu $\frac{\pi}{4}$ rezultă numărul 0.32, care se poate exprima şi în fracţiunea $\frac{1}{3}$

$$V_V = \frac{d^2 l}{3}$$

Formula dela procedeul III derivă din formula de bază *b* dacă scriem în loc de 0.5 fracțiunea de $\frac{1}{2}$

$$V_{III} = \frac{\frac{a^2 \pi}{4} l}{2}$$

In momentul acesta formula e mai avantagioasă de oarece este mai ușor a împărți în cap un număr în două, decât a face înmulțirea cu 0.5.

Formula dela procedeul IV încă derivă dela formula de bază *a* prin faptul, că 0.5 s'a legat de *b* după cum urmează:

$$0.5\, d^2 = (\sqrt{0.5}\, d^2) = (0.7\, d^2) \text{ rezultă deci}$$

$$V_{IV} = (0.7\, d^2) \frac{\pi}{4} l$$

Aprecierea formulelor. Formulele dele I, II și V sunt altfel construite ca fără tabele de cubaj să se poate cuba cât mai ușor, pe când formulele dela III și IV sunt construite pentru cazul când dispunem de tabele de cubaj.

In cazul din urmă cubajul se face repede așa că aceste formule sunt superioare celor dintâiu.

Procedeul III, e superior față de procedeul IV deoarece este mai ușor a jumătăți numărul cetit din tabelele de cubaj ca a înmulți pe *d* cu 0.7 și apoi a ceti volumul.

Procedeul I în practică mai întrebuințat însă neluându-se în seamă înălțimea influențează exactitatea.

Procedeul II e necesar în cazul când estimatorul nu poate ajunge la rezultat bun cu procedeul I.

Formula de bază *a* este conul convex, formula de bază *b* este formula conului, care e între conul convex și conul cu laturi drepte. La conul convex diametrul la mijloc e egal cu diametrul de bază înmulțit cu 0.7. La procedeul IV, este vorba de acest diametru la mijloc. Din acestea rezultă că arbori mai bătrâni de 50 ani seamănă mai mult cu conul convex.

Pentru demonstrarea că diversele formule dela I, II, III și IV din acelaș volum să luăm un exemplu.

Fie d=35 cm. l=25 m.

$$V_I = 10 \times 0{,}35^2 = 1.225 \text{ m}^3$$

$$V_{II} = 0.4 \times 0.35^2 \times 25 \quad 1.225 \text{ m}^3$$

$$V_{III} = \frac{2.405}{2} = 1.202 \text{ m}^3.$$

$$V_{IV} = 1.227 \text{ m}^3$$

Volumul este destul de exact dacă îl calculăm cu un decimal ceiace în cazul de faţă ar fi 1.2 m^3 diversele formule dau aproape acelaş rezultat.

Exactitatea. Exactitate aproximativă rezultă în urma faptului, că coeficienţii de formă cu ajutorul cărora s'a determinat această formulă prezintă şi o exactitate numai aproximativă, de altă parte însă datorită omiterii celei de a doua zecimală, tinzându-se prin această operaţie la simplificarea calculilor.

Mai influenţează exactitatea şi faptul, că în practică lucrăm sau nu exact diametrul şi înălţimea arborilor.

Diametrul la piept (1.3 m. de la sol) se poate măsura exact precum şi înălţimea cu destulă precisiune cu diversele aparate ce există pentru măsurarea înălţimei. Pentru simplicitate se poată recomanda operatul Christen.

In cazul când nu avem pretenţii de exactitate prea mare s'au apreciem volumul numai pentru orientare, putem folosi atât pentru măsurarea directă a diametrului cât şi pentru măsurarea indirectă a înălţimei arborelui metrul (Zollstok).

Cu metrul înălţimea arborelui o măsurăm după cum urmează pe baza principiului lui Christen:

Punem lângă arbore o rudă de 4 m. l. şi ne depărtăm de arbore aproximativ la distanţa înălţimei arborelui. Ţinând metrul perpendicular de cap în mână facem ca cei 4. cm. de jos să acopere exact ruda de 4 m., când fără a mişca metrul uitându-ne la vârful arborelui acolo unde viza taie metrul cetim înălţimea arborelui. In cazul acesta cm. depe metru arată în metri înălţimea arborelui.

Insemnătatea practică a formulelor. Insemnătatea practică a formulelor stă în aceia că aproximativ putem afla volumul arborilor din picioare, foarte uşor şi repede şi ne ajută pentru a ne câştiga o experienţă la estimarea pădurilor exploatabile din ochi.

COMBUSTIBILUL SOLID IN AUTOMOBILISTICA

Ideia de a se utiliza combustibilul solid în motorii cu explozie este aproape tot atât de veche ca şi motorul cu explozie însuşi. Pe cale indirectă, s'a ajuns să se utilizeze combustibilul solid în aceşti motori.

A trebuit însă mai întâiu ca energia produsă de combustibilul solid, să fie înmagazinată într'un fluid, înainte de a se putea transforma în energie mecanică.

In maşinile cu vapori, combustibilul, fie el solid, lichid sau gazos, este întrebuinţat spre a produce şi încălzi vaporii de apă cari acţionează în cilindrii respectivi.

Deoarece în motorii cu explozie combustibilul trebue introdus chiar în aceşti cilindri, materia ce constitue acest combustibil trebue să se transforme într'una gazoasă. Aceasta transformare se face cu ajutorul aparatului numit *gazogen*,

Funcţionarea gazogenului se bazează pe o observaţie foarte veche, în ceeace priveşte combustiunea incompletă în aer a cărbunelui. In adevăr, când se arde cărbunele într'un exces de aer, produsul combustiunei este format din anhidridă carbonică (CO_2), dacă însă combustiunea are loc în prezenţa unui exces de cărbune, produsul ei este atunci oxidul de carbon (CO).

Gazogenul este dispozitivul (Focarul) în care aşezăm cărbunele sau orice alt combustibil solid, unde facem să treacă un curent de aer, care dupăce a alimentat combustiunea, străbate zona de combustibil încă incandescentă. Introducem prin urmare în gazogen printr'o parte cărbune iar pe de altă parte aer; produsul arderii este oxidul de carbon, amestecat cu gazele inerte ale aerului

In practică, ori care ar fi combustibilul întrebuinţat, conţine întotdeauna o oarecare cantitate de umezeală. Vaporii de apă în contact cu cărbunele incandescent se descompun, dând naştere la oxid de carbon şi la hidrogen.

Gazul, din gazogen, conţine prin urmare totdeauna pe lângă oxid de carbon şi o cantitate oarecare de hidrogen. Cu cât combustibilul în chestiune va fi mai uscat cu atât proporţia de hidrogen va fi mai mică.

In loc însă, în producerea de hidrogen, să ne mulţumim cu umiditatea conţinută în mod natural în combustibil, putem face să introducem în mod sistematic în focar vaporii de apă proveniţi dela o căldare încălzită cu căldura pierdută de gazogen.

Gazul produs se numeşte în acest caz gaz sărac.

Gazul combustibil, care iese din gazogen, dacă este amestecat cu o proporţie convenabilă de aer, formează un amestec explosiv.

Făcând să intre acest amestec în cilindrii motorului cu explozie, va fi uşor de a-l face să funcţioneze.

Pentrucă acest gaz, astfel obişnuit, nu este cu totul pur, pentru a-l curăţa de gudronul produs prin distilarea unei părţi de cărbune, şi de impurităţi, se ia anumite precauţiuni de curăţare, deoarece gudronul şi impurităţile vatămă organele motorului.

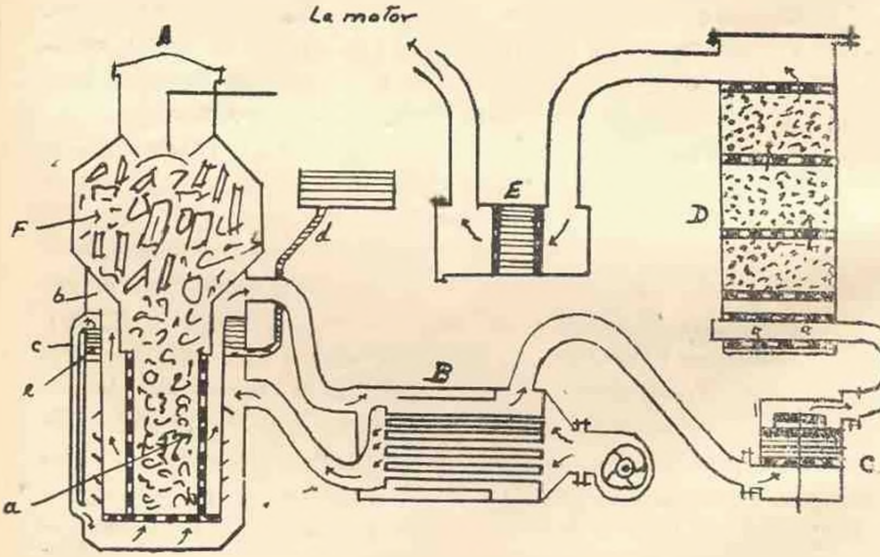

Schema de instalare a gazogenului tip „Renault" şi a aparatelor accesorii
A, capacul încărcăturei; a, focarul; b, colectorul; c. ţeava de ducere.
a vaporilor; d, alimentarea căldării; e, căldare; F, combustibilul;
B, răcitor; C, desprăfuirea; D, Desprăfuirea; E, filtre.

Am arătat mai sus că în gazogen se poate întrebuinţa ori ce fel de combustibil solid. — La un concurs, în Franţa, s'au prezentat mai multe firme cu diferite modele de construcţie întrebuinţând diferite soiuri de combustibile. — In cele de mai jos, arăt atât avantagiile cât şi inconvenientele a trei din aceste combustibile şi anume:

Antracitul, care alimentează majoritatea gazogenelor dela motoarele fixe, este conbustibilul care, la greutate şi volum egal, conţine cea mai mare energie. Din nefericire, el dă naştere la o mare cantitate de impurităţi, de care este foarte greu să ne scăpăm.

Instalaţii costisitoare de spălare, cari ocupă un volum mare, sunt indispensabile spre a se putea întrebuinţa gazul produs. Dacă atari instalaţiuni sunt admisibile când sunt destinate a rămâne fixe, avându-se în vedere greutatea lor şi spaţiul ce ocupă, transportul gazogenelor cu ajutorul camionului în acest caz prezintă mari dificultăţi.

Cărbunele de lemn, are marele avantaj de a da un gaz propriu, aproape lipsit de gudron şi de cenuşă. Este un combustibil relativ ieftin şi de fabricaţie uşoară. Prezintă şi el însă unele inconveniente şi anume :

a) Aprovizionarea cu cărbune de lemn nu se poate face uşor [pretutindeni. Acest inconvenient poate fi remediat căci generalizându-se întrebuinţarea camioanelor, cărbunii de lemn se vor putea procura cu înlesnire.

b). Cărbunele întrebuinţat în gazogen nu trebuie să fie prea fărămiţit, dar nici să formeze bucăţi mari.

c). Acest combustibil, ocupă mult loc şi cum el se fărămă uşor sub acţiunea sdruncinăturilor, murdăreşte atât motorul, cât şi pe cei care-l manipulează.

Spre a face să dispară unele din aceste inconveniente, s'a recurs la întrebuinţarea lui sub formă de *brichete.*

Lemnul pare —a priori— că prezintă maximum de avantegii cu minimum de inconveniente. In adevăr, el se poate procura relativ uşor şi preţul lui faţă de cel al antracitului şi al cărbunelui de lemn, este de ordinar mai redus.

Se va putea, afară de aceasta, introduce în gazogen lemne sub diferite forme, calităţi şi stări : verde, uscat, de foioase, răşinoase, până la cele mai mici dimensiuni. Se preferă însă cel din specii cu lemn tare.

El trebue afară de aceasta să fie, în mod prealabil, redus în bucăţi cât de mici şi regulate.

Economia, ce se realizează când se întrebuinţează lemnul este considerabilă, dacă se compară cu cheltuelile ce se fac la motorii cu explozie în care se întrebuinţează combustibilul lichid (benzina).

Experienţele au arătat că un camion de 4 tone consumă în mijlociu 90 kg. de lemne pentru un parcurs de 100 km. Socotind 150 lei costul a 100 kg. lemne, cheltuiala combustibilului pentru această distanţă va fi de 135 lei, pe când dacă am întrebuinţa benzină, el ar fi, după preţurile actuale, de 700 lei.

O camionetă de 2 tone, pentru 100 km. de drum, consumă lemn de 90 lei, şi benzină de 500 lei.

Diferitele firme, în timpul din urmă, au reuşit să construiască motori, cari permit întrebuinţarea combustibilelor solide, în special a lemnului, fără însă a fi prea voluminoase. Ele permit micşorări de iuţeală, precum şi reluări energice, fără însă a lua motorului supleţa de care are nevoie.

Aceste motoare sunt, afară de aceasta, puţin complicate, se întreţin uşor, iar diferitele lor părţi constitutive sunt cât mai accesibile, şi putându-se demonta în parte.

Gazogenele sunt astfel construite, ca să poată lua odată, combustibil pentru 100 km.

Motoarele permit însă să funcţioneze, fie cu benzină, fie cu orice altfel de combustibil solid.

Important este, că, prin perfecţionările aduse motorilor şi gazogenelor despre care am vorbit mai sus, ţările cari nu dispun de petrol şi de benzină, se pot foarte bine folosi de materia primă lemnul şi prin urmare în caz de un răsboiu eventual, nu mai sunt puse la discreţiunea altora.

Fapt pozitiv este, că, întrebuinţarea camioanelor cu gazogen a ieşit definitiv din perioada încercărilor, intrând în aceia a practicei propriu zisă.

Ath. M. Haralamb

IMPOZITELE ASUPRA PADURILOR *)

A

Lemnul Brut

Sarcinile impuse exploatatorilor de păduri prin noua lege de unificare a contribuţiilor directe, începând dela 1 Aprilie 1923, sunt următoarele:

1. *Taxa* de înregistrare 5% la facerea contractului raportată la suma integrală a contractului.

2. *Impozit agricol* (foncieră) de 10% la valoarea integrală a contractului, fie odată la începutul sau eşalonat pe numărul anilor de exploatare.

3. 5% *impuneri adiţionale* pentru *judeţe*, raportate la aceaşi sumă (art. 72 al. 1).

4. 3% *impuneri adiţionale*, pentru *comune*, raportate la aceiaşi sumă (art. 72 al. 3.)

5. 0.5% *impuneri adiţionale*, pentru *camerile agricole* şi de muncă, când s'or înfiinţa (art. 72 al. 5).

Deci dela început un impozit de 23.5% aşa că e prudent ca fie care cumpărător de păduri să-şi facă calculele, când licitează ţinând seama de acest plus iniţial, peste preţul ce'l oferă fie la licitaţie publică, fie prin bună învoială sau cointeresare (comercializare). Ca un corolar la aceasta, comisiunea centrală fiscală în şedinţa dela 30 Decembrie 1924 şi-a dat următorul aviz, asupra:

Aplicării impozitelor

Instrucţiuni date administraţiilor financiare

Ministerul de finanţe pe baza hotărîrilor Comisiunei centrale fiscale a trimes administraţiilor financiare următoarele instrucţiuni:

---

*) Comunicare prezentată congresului silvic din 1926.

Impunerea pădurilor

Dispozițiunile cuprinse în paragraful 10 din instrucțiuni și anume celor referitoare la impunerea pădurilor la impozitul agricol în caz când prețul în total sau numai o parte din el s'a primit anticipat, se modifică după cum urmează:

Pădurile date altora în exploarare se impun din momentul când ele sunt arendate fie că începe sau nu exploatarea. Venitul impozabil se determină repartizându-se prețul convenit la numărul anilor de exploatare prevăzuți în contractul de arendă.

Dacă exploatarea se face mai repede de cât este prevăzut în contract, impunerea se restrânge treptat cu exploatarea.

2. Pădurile statului care sunt date în exploatarea comunelor fie pentru trebuințele lor proprii, fie pentru a vinde lemnele populației cu prețuri reduse—nu se pot considera ca exploatate în regie și deci se supun la impozitul agricol, care cade în sarcina comunei.

II

In ordine imediate, mai trebuiesc avute în vedere garanțiile de regenerarea pădurei, care variază azi între 300—300 lei de hectar în curs de exploatare.

Azi dacă se depun garanțiile de regenerare în numerar se plătește la bănci o dobândă de 30% ceiace în 3 ani până la recepționarea plantației sau regenerărei naturale, se dublează ca valoare.

Dacă admitem că depunem o garanție în efecte garantate de Stat, care sunt depreciate azi până la 50% trebuie a se depune o valoare nominală dublă pentru a echivala cu valoarea efectivă impusă.

Pentru aceste efecte se plătește anual între 5—10% la valoarea efectivă. In fixarea acestor garanții de regenerare nu e însă o normă deplin stabilită în mod matematec sau diagramic, așa că unele societăți plătesc azi taxe de regenerare de 500 lei la Ha. iar altele 3000 lei de Ha. după imprejurare și siguranța regenerărei.

III

La facerea contractelor (exploatare) a pădurilor Statului se mai depune încă o garanție definitivă care este jumătate din rata anuală, conf. art. 20 din regulamentul licitaţiilor pentru executarea prevederilor contractate, care garanţie şade până la finele exploatării. Dacă se depune garanţia definitivă în numerar, statul nu plăteşte decât 5% procent anual.

IV

Costul facerei amenajamentelor care încă nici până azi nu e regulamentată, deşi prin art. 13 din regulamentul pentru aplicarea legei modificatoare a codului silvic din 1920 se prevede a se face tarife pentru amenajarea pădurilor, dar nici până azi nu s'au întocmit acele tarife.

Aşa că azi, de unii amenajişti se încasează dela 30—200 lei de Hectar, dacă nu şi mai mult.

Alţii pretind chiar o cotă a parte din valoarea pădurei.

La aceste sume se mai adaugă 20—25% procente căci mulţi proprietari sau arendaşi împrumută bani dela bănci pentru a plăti pe amenajişti.

V

In ordine imediată vine:

Costul efectiv al plantărei unui Hectar de pădure, care variază între 2500—4000 lei după teren, disponibilitatea de braţe şi proporţia de regenerat, şi aceste sume mai trebuiesc majorate cu încă 20—25% adică cu procente ce se plătesc azi pe piaţă la bănci.

VI

Impozitul de 1% asupra cifrei de afaceri, care se percepe lunar, în totalul încasărilor (vânzărilor).

VII

Impozitul de 10% pe venitul anual net al intreprinderei care micşorat cu 20% pentru intreprinderele industriale (exploatarea fabricelor de cherestea) se reduce la 8%.

La acest 8% din venitul net al întreprinderei industriale, se mai adaugă impunerile adiţionale de: 2% pentru judeţ, 3% pentru comună, 1% pentru camerile de comerţ, deci un imposit, de 15% din beneficiul net al întreprinderei forestiere.

VIII

La acestea se mai adaugă în fine şi impositul complimentar după scara procentuală de profit şi care pentru industriile forestiere anonime, dacă considerăm 15% venitul normal, se ridică cu încă 2·5% (conform scărei).

B.

Materialul fasonat

IX

Taxe de export

75 lei de m. c. cherestea de brad sau molid.
800 „ „ „ „ „ de stejar
500 „ „ „ „ parchete de stejar
300 „ Vagon lemne de foc de fag
4000 „ „ „ „ „ „ cer şi stejar

X

Transportul pe C. F. R.

Sporirea de 30% pe c. f. r. pentru lemnul destinat exportului peste tariful normal aplicat celor alte mărfuri.

Cum distanţele dela diverse păduri (respectiv fabrici de cherestea) diferă ca km., deci şi valoarea fiecărui m. c. ajuns la Galaţi, e diferit după numărul de km. ce are de parcurs până la frontieră sau port.

Concluziuni

In faţa acestor date spicuite şi ordonate in mod schematic se pune întrebarea:

1. Poate oare industria forestieră creată după război la noi în România şi care a achiziţionat şi achiziţionează lemnul cu 100—300 lei mc. brut în picioare (vorbesc de reşinoase) să plătească aceleaşi impozite ca Societăţile:

1. „Union" la Mt.-Caşin, jud. Bacău, care are achiziţionată pădurea cu 521 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu taxe de regenerare 1500 de Hectar.

2. „Union" la Soveja (Putna) cu 651 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1935, cu taxe de regenerare de 1500 lei Hectarul.

3. „Göetz" (Foresta) la Lucaceşti (Bacău) cu 506 lei Hectarul cu termen de prelungire până la 1931, cu 600 lei Hectarul taxa de regenerere.

4 „Göetz" (Foresta) la Muşa-Mică (Buzău) cu 1025 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1929, cu 1000 lei taxa de regenerare de Hectar.

5. „Göetz" (Foresta) la Slănic, Tg.-Ocna (Bacău) cu 1154 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1925 cu 1000 lei de Hectar taxa de regenerare.

6. Letea (Göetz) la Tarcau (Neamț) cu 270 lei Hectarul, cu termen de exploatare până la 1939, cu 1000 lei taxa de regenerare de Hectar.

7. A. Juster și I. Agaștein la Bogdănești-Rășca (Suceava) cu 655 lei Hectarul și care mai are de exploatat până la 1928.

8. O bună parte din pădurile din Ardeal care se taie de Societatea „Foresta" și azi cu 3 lei mc. în picioare, în special pe Valea Mureșului.

Aceiaș Societate Foresta în combinație cu Soc. „Göetz" taie în Buzeu din pădurile de brad ale succesiunei Maican cu 3 lei mc.

Pădurea de stejar Rotopănești (Fălticeni) a familiei Goilav, care se taie pe prețuri derizorii.

Pădurile de pe domeniul Comănești, ale regretatului N. D. Ghica se taie pe prețul de 20 lei mc. de Soc. „Göetz".

Pădurea „Petroșani" din județul Muscel a d-nei Zoe Caleya se taie și azi de Soc. „Pădurea Muscelului" cu 850 lei Hectarul.

Pădurile dintre Prut și Siret ale Sf. Spiridon și din întreaga Moldovă, chiar și ale regretatului Petru Carp se taie pe prețuri umilitoare.

Firma Anauch, taie pădurile fondului Religionar din Bucovina cu prețuri umilitoare etc. etc.

Cât oare a pierdut și va mai pierde numai fiscul din taxa de foncieră (impozitul agricol) ce ar fi trebuit să'l plătească aceste Societăți, dacă se obliga Societățile forestiere să plătească ratele, pădurilor în lei aur iar nu în lei hârtie, căci toate cotele pentru impuneri ale acestor Societăți sunt reperate la 270 lei, 655, sau cel mult 1154 lei Hectarul, pe când societățile creiate după războî plătesc imposite reperate la 20000 – 60000 lei Hectarul.

Iată că legea impozitelor are multe lacune din cauză că specialiștii silvici nu au fost consultați la alcătuirea ei.

Ca sfârșit constatăm:

1. Noile industrii forestiere românești creiate după război nu pot exista cu aceste impozite neputând concura cu industriile de mai sus, *care sunt privilegiate* chiar în dauna fiscului.

2. *Legea impreviziunei*, dacă s'ar fi legiferat ar fi modelat aceste asperităţi şi ar fi adus fiscului venituri apreciabile.

3. La alcătuirea legilor de fiscalitate forestieră ar trebui neapărat să fie consultaţi şi specialiştii.

4. Din cauza lipsei de numerar, cât şi a condiţiunilor grele de licitaţie, *când Statul pentru pădurile sale* nu garantează *nici cantitatea*, nici *calitatea*, *nici suprafaţa* se semnalează un simptom *foarte îngrijitor*, că la licitaţiile de păduri ale Statului nu se mai prezintă concurenţi ca în alte vremuri.

5. *Tarifele de preţuirea* lemnului din pădurile Statului, ar trebui modificate în cel mai scurt timp şi după norme care să corespundă localităţei, timpului şi posibilităţii de comercializare.

6. *Tarifele de export* pentru acele din industrii create după războ şi care plătesc mc. de lemn de brad în pădure cu 100 - 300 lei să fie reduse, astfel ca numai societăţile creiate dinainte de războ şi care plătesc şi azi încă 3 lei mc. de brad în picioare să suporte taxe de 75 lei la mc, la export ; sau contrarul să mărim taxele de export pentru aceste din urmă industrii chiar la 300—400 lei mc. de cherestea la export, ca o justă compensare fiscală.

Ca concluzie congresul silvic trebuie să voteze o moţiune în sensul celor de mai jos pentru imbunătăţirea finanţelor noastre.

Chestiea impozitelor şi a modificărei condiţiunilor generale de exploatare a pădurilor elaborate la 12 Aug. 1912, trebuiesc studiate şi modificate ne mai corespunzând timpurilor de azi dacă dorim ca renta pădurilor Statului să nu mai fie 44 lei hârtie pe an şi pe Ha. (1 leu aur) cum a fost în 1924.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic
Deputat

SEMNE IMBUCURĂTOARE

Credem că nu a scăpat multora dintre noi să nu facă dureroasa constatare că moralul membrilor corpului nostru silvic scade mereu. Această lature de ordin sufletesc, — căreia i se dă mai puţină atenţie de cât merită — are repercusiuni puternice asupra întreg rostului activităţii noastre.

Lipsa totală de încredere ce acordăm propriilor noastre puteri şi complectă în activitate, sau puţină activitate fărămiţită a unora, în această direcţie, atrag şi discreditul din afară asupra noastră.

In acelaş timp, asistăm la înălţarea morală, surprinzător de repede, la alte corpuri abia constituite şi la cari până mai eri, ne uitam de sus.

Un corp de 600 intelectuali cum este al nostru, toţi cu aceleaşi aspiraţiuni, toţi capabili de sacrificii chiar mari când li se cer, ar fi prea de mirat cum de nu se mişcă din loc, dacă nu ne-am explica cel puţin în parte şi cauza: 600 inşi, în 600 locuri diferite, trag în 600 de părţi.

Nu ne cunoaştem pe noi, nu ne cunoaştem camarazii şi în aşa atmosferă — viciată de tot felul de suspiciuni, — fiecare izolat se chiverniseşte cum poate, ignorând atingerea unor scopuri comune.

Când vom ajunge ca şi umilitul Şef de ocol din cine ştie ce colţ de ţară, să deschidă uşile biurourilor, centrale fără săi-tremure mâna pe clanţă, sau fără să se bâlbâiască în faţa superiorilor, când s'o rupe sloiul de ghiaţă dintre noi şi se va înlesni o comunicare uşoară şi naturală de idei şi sentimente, atunci încrederea reciproc va constitui cel mai solid suport sufletesc pentru o cooperare de muncă ordonată şi rezultate mult mai îmbucurătoare ca până acum.

Căminul, când o fi complet gata şi va putea să ne găzduiască şi pe noi proprietarii, într'o cameră, pentru adunări, aşa cum de mai multe luni de zile a putut să primească pe chiriaşi în 6 etaje, o să satisfacă aceste nevoi.

Dar la ceea ce reclamă curentul noilor vremuri, nu încape aşteptare şi nu rezistă împotrivire.

In seara de 17 Aprilie a. c. mai mulţi camarazi din Bucureşti şi din exterior, în număr aşa de mare ca să nu înşele speranțele inițiatorilor, s'au întrunit la o masă colegială în sala restaurantului Iordache și din puținele cuvântări, dar mai mult din ceea ce pornea dela suflet la suflet, s'a confirmat încă'odată adevărul că aceste întruniri camaraderești răspund unei nevoi unanim simțite și că odată începute, bine și practic este să se continue.

In lumina acestor detalii, sărbătorirea camarazilor înaintați de curând, —cum se anunțase în convocare—apare ca un pretext și natural, asupra pretextului s'a accentuat mai puțin de cât asupra adevăratului scop.

Iar în ce privește continuitatea, s'a și găsit pretextul unei viitoare adunări camaraderești — tradiționalul Mai să se facă Duminecă 2 Mai la Comana, — lucru care s'a și făcut.

P. I.

Informații

Către Camarazi.

La 20 Iunie a. c. se va inaugura Casa Societății **„Progresul Silvic“** din Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis; făcută în prima linie cu obolul tuturor silvicultorilor.

Această sărbătoare, a fost aranjată, ca să se țină de odată cu cel de al 37-lea Congres al Inginerilor Silvici din România.

Sperăm, că serbarea să fie onorată și cu presența **M. S. Regelui tuturor Românilor.** Rugăm ca la această unică Sărbătoare, să participe toți Inginerii Silvici din țară; pentru cari s'a intervenit ca să li se acorde concedii de diferitele administrații, pentru timpul de la 18—28 Iunie.

Programul detaliat îl veți primi în curând.

La revedere, și câți mai mulți!!

M. Tănăsescu.

22 Mai 1926

⁂

S'a pus sub tipar *o agendă forestieră*, lucrare de absolută necesitate pentru specialişti, industriaşi, societăţi forestiere, cooperative etc.

Ea este întocmită de D-l Inginer inspector Silvic *Vintilă N. Stinghe* şi inginer silvic *D. A. Sburlan*.

Pentru a facilita apariţia, e bine ca colegii să se înscrie din timp, trimiţând anticipat prin mandat poştal costul agendei care s'a fixat la 150 lei de exemplar, pentru acei care se vor înscrie înainte de apariţie.

Sumele colectate se vor trimite prin mandat poştal pe adresa:

Inginer Inspector silvic V. N. Stinghe Directorul Amenajorilor, Casa Pădurilor Bulevardul I. C. Brătianu 57 bis, Bucureşti sau Inginer silvic D. A. Sburlan Direcţia Amenajărilor, etc.

Se va indica precis numele şi adresa persoanelor cari urmează să plătească lucrarea.

Pentru sumele primite se vor trimite imediat chitanţe.

•

Joi 3 Iunie a. c. a fost înmormântat la Cimitirul Belu din Bucureşti, *Al. Maxim* mare exploatator de păduri. La înmormântare a asistat şi D-l Al. Constantinescu preşedintele Soc. „Progresul silvic" şi D-l Inginer inspector silvic şi deputat M. P. Florescu, care ca delegat al Liceului „Petru Rareş", (defunctul fiind ultimul elev în viaţă din prima promoţie 1869) a arătat meritele sale ca bun român filantrop, şi donator, căci Al. Maxim a înfiinţat un internat la Piatra N. pentru fii de ţărani şi funcţionari.

*

D-l Inginer inspector silvic M. P. Florescu secretarul Societăţii „Progresul Silvic" a fost ales deputat de Fălticeni, pe lista Ligei Apărărei Naţionale de sub preşedinţia D-lui A. C. Cuza.

Societatea „Progresul Silvic"

PROGRAMUL

celui de al 37-lea Congres Silvic şi al inaugurării Palatului Societăţii „Progresul Silvic".

Ziua I. — *Duminică 20 Iunie dim.*

Inaugurarea palatului Soc. „Progresul Silvic" în prezenţa Majestăţei Sale Regelui.

La ora 11 jum. primirea de Comitet în sala de serbări, a Majestăţei Sale Regelui.

Corul elevilor Şcoalei Politechnice — Secţia Silvică — va intona Imnul Regal.

Serviciul divin se va oficia de P. S. Platon Ploeşteanu, Vicarul Sfintei Patriarhii, faţă fiind şi Patriarhul României I. P. S. Dr. Miron Cristea.

Cuvântarea d-lui Al. Constantinescu, Preşedintele Societăţii «Progresul Silvic», de primirea Majestăţei Sale Regelui.

Cuvântarea d-lui M. Tănăsescu delegatul comitetului de direcţie a clădirei, care va preda casa Societăţii.

Răspunsul d-lui Al. Constantinescu, Preşedintele Societăţii «Progresul Silvic».

Cuvântările diferitelor delegaţiuni.

Cuvântarea d-lui Aureliu M. Eliescu Vice-Preşedintele Societăţii «Progresul Silvic», ca răspuns delegaţiunilor.

După prânz. — *ora 5–8.*

1) Darea de seamă a Consiliului de Administraţie şi raportul cenzorilor către adunarea generală a acţionarilor pe exerciţiul 1925.

2) Aprobarea bilanţului şi descărcarea Consiliului de Administraţie de gestiunea sa.

3) Darea de seamă de activitatea ştiinţifică a Societăţii pe 1924/925 şi 1925/926.

4) Modificarea statutelor.

Ziua II-a. — *Luni 29 Iunie ora 9 dim.*

1) Continuare la discuţia modificărei statutelor.

2) Aprobarea statutelor şi alegerea Consiliului de administraţie.

3) Alegerea a 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

După prânz. — *ora 4—8.*

1) Pulverizarea proprietăţii forestiere.

2) Restaurarea şi regenerarea pădurilor.

3) Normalizarea exploatărei pădurilor.

Ziua III-a. — *Marţi 22 Iunie ora 9 dim.*

1) Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţei.

2) Impozitele pădurilor.

3) Geografia Botanică şi importanţa sa din punctul de vedere silvic.

4) Votarea moţiunilor.

5) Discursul Prezidentului de închiderea Congresului.

După prânz.

O probă demonstrativă cu noui aparate mecanice de debitarea lemnului la o fabrică de cherestea din Capitală.

Seara cu trenul personal de 23.05 plecarea din Bucureşti la Galaţi.

Ziua IV-a. — *Miercuri 23 Iunie.*

La ora 7.30 sosirea în Galaţi.

La ora 9 plecarea cu vaporul din Galaţi la Vâlcov.

Cantonament în Vâlcov şi pe vapor.

Ziua V-a. — *Joi 24 Iunie.*

Plecarea din Vâlcov.

Un grup se opreşte la Periprava pentru a vizita pădurea Letea din delta Dunării, care apoi traversând delta cu căruţe sau bărci, ajung la Sulina.

Restul, cu vaporul prin Tulcea la Sulina.

Seara cantonament în Sulina.

Ziua VI-a. — *Vineri 25 Iunie.*

Vizitarea lucrărilor de indiguire.

O probă demonstrativă de dragare.

Conferinţele d-lor ingineri Vidrașcu şi Vasilescu asupra cauzelor împotmolirei gurilor Dunării.

Eventual o excursie în largul mării, la Insula Şerpilor.

Inapoerea în Sulina.

Seara plecarea din Sulina către Galaţi.

Ziua II-a. — *Sâmbătă 26 Iunie.*

Sosirea şi plecarea din Galaţi spre casă.

Preşedinte, AL. CONSTANTINESCU

Secretar,
M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR

CASA PADURILOR

DIRECŢIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mileşti, pendinte de comuna Mileşti, jud. Chişinău, proprietatea D-lui Victor Buhăescu, în suprafaţă de 59 ha. 0900 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Secătura, pendinte de comuna Crăceşti, jud. Maramureş, proprietatea Şcoalei comunale din com. Crăceşti, în suprafaţă de 41 ha. 1455 m. p. din care 28 ha. 8880 m. p. de exploatat. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani pentru porţiunea de exploatat şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Marmota, pendinte de comuna Silvasul de sus, jud. Hunedoara, proprietatea D-lui General Henry M. Berthelot, în suprafaţă de 34 ha. 5300 m. p. Regimul Crângul cu 20 rezerve la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 30 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Cufoaia, pendinte de comuna Cufoaia, jud. Solnoc Dobâca, proprietatea Composesoratului de pădure Cufoaia, în suprafaţă de 58 ha. 3500 m. p. din care în prima decenie se exploatează 14 ha. 5875 m. p. Regimul Crângul cu 30 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 10 ani pentru cele 14 ha. 5875 m. p. şi cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Plavălar, pendinte de comuna Plavălar, jud. Suceava, proprietatea fraților Weitmenn și Kluyer, în suprafață de 179 ha. 2700 m. p. din care de exploatat 89 ha. 6500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și pentru suprafața de 89 ha. 6500 m. p. și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului. etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 21571

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentru de exploatare al pădurei Marițel, pendinte de comuna Marița, Jud. Suceava, proprietatea D-lui Gabriel Pruncu, în suprafață de 143 ha. 5000 m. p., din care în prima subperioadă se exploatează 18 ha. 1200 m. p. din afectația I. Regimul codru cu 2 tăieri sucesive la interval de 5 ani. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru cele 18 ha. 1200 m. p. și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Todirești 2 trupuri, pendinte de comuna Todirești, Jud. Suceava, proprietatea D-lui Max Fischer, în suprafață de 237 ha. 4200 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la 5 ani. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 70 ani și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Sârbi, pendinte de comuna Sârbi, Jud. Arad, proprietatea Compos. foștilor urbarialiști ai com. Sârbi, în suprafață de 491 ha. 0200 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, în anii 1925 și 1926 se exploatează 123 ha. 9000 m, p. și cu garanția de împădurire 1200 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

d) Studiul sumar al pădurii Coeroesul, pendinte de comuna Filiași, jud. Odorhei, proprietatea bisericii Unitare din Filiași, în suprafață de 14 ha. 4038 m. p. Regimul Crângul oprindu-se toți slejarii plus 15 fagi la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

e) Studiul sumar al pădurii Coeroesul, pendinte de comuna Filiași, jud. Odorhei, proprietatea Bisericii Reformate din Filiași, în suprafață de 11 ha. 7566 m. p. Regimul Crângul cu 30 rezerve la hectar. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Măgurei, pendinte de comuna Helbav, jud. Făgăraș, proprietatea fraților Beer din comuna Vulcana jud. Brașov, în suprafață de 192 ha. 1600 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive Seria I și grădinărit Seria II. Revoluția normală 100 ani Seria I și 80 ani Seria II, exploatarea conform planului special de exploatare și cu garanția de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Din arboretele Seriei a II-a tratată în Codru grădinărit se vor extrage numai arborii cu diametru superior de 0.30. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente), referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare, sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Articolul IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 21569

DECIZIUNE

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul Silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pojorâta, pendinte de comuna Pojorâta, Jud. Câmpulung, proprietatea Obştei din com. Pojorâta, în suprafaţă de 1227 ha. 8500 m. p. Regimul Codru cu tăieri arse. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 4000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

b) Regulamentul de exploatare al păd. Hususău, pendinte de com. Hususău, Jud. Timiş, propr. D lui Vasile Deheleanu, în suprafaţă de 366 ha. 9600 m. p. din care în primul deceniu se

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAȘOV

exploatează 157 ha. 0100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 10 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al păd. Compos. Poeni, pendinte de comuna Solca, Jud. Gura Humorului, propr. Compos-Poeni, în suprafață de 181 ha. 5200 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Rușii pe Boul, pendinte de comuna Rușii pe Boul, Jud. Câmpulung, proprietatea comunei Rușii pe Boul, în suprafață de 1064 ha. 1000 m. p. Regimul Codru cu două tăieri sucesive. Revoluția normală 80 ani cu patru perioade de 20 ani una și cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Năgoiu, pendinte de comuna Almașu, Jud. Cluj, proprietatea D-lor Ion Man și Miron Suciu, în suprafață de 29 ha. 8300 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Vatra Dornei, pendinte de comuna Vatra Dornei, Jud. Câmpulung, proprietatea com. Vatra Dornei, în suprafață de 2270 ha. 1200 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 80 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc, au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra propietății, suprateței, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 21579

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului d-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Ar. I. — Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurei Fundul Rahovei pendinte de Comuna Lipova, Jud. Vaslui, proprietatea comunei Lipova, în suprafaţă de 177 ha. 4250 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani exploatarea în 25 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurei Zăvoiul Voineşti Miuleşti (Răceanu), pendinte de comuna Brâncoveanu, Jud. Dâmboviţa, proprietatea D-lui Alex. Bratu, în suprafaţă de 95 ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 7 ani, exploatarea în 7 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1932.

c) Regulamentul de exploatare al pădurei Rediu Galianu, pendinte de comuna Codăeşti, Jud. Vaslui, proprietatea D-lui Solomon Herscovici, în suprafaţă de 72 hectare 7318 m. p.

Regimul crâng cu modalitatea de tratament crâng simplu.

Revoluţia normală de 30 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru suprafaţa de 43 ha. şi 500 lei de fiecare hectar pentru suprafaţa de 30 ha.

d) Regulamentul de exploatare al pădurei Golanii pendinte de comuna Avereşti, Jud. Roman, proprietatea D-rei Eugenia Cosmita, în suprafaţă de 123 ha. 4000 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani exploatarea în 9 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1934.

e) Amenajamentul pădurei Muntele Condratu, pendinte de comuna Găurile, Jud. Putna, proprietatea Obștei Moșnenilor din comuna Găurile, în suprafață de 2622 ha. 6600 m. p. din care se exploatează 329 ha. 4584 m. p. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluția normală 120 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

f) Amenajamentul pădurei Muntișoarele, pendinde de comuna Herăstrău Jud. Putna, proprietatea Obștei locuitorilor răzeși din comuna Nistorești, în supraf. de 2537 ha. Regimul Codru grădinării. Revoluția normală 120 ani, cu rotație de 10 ani și cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare ha. Din suprafața cuponului fixat de amenajament nu se vor extrage decât arborii cu diametru superior de 0,40 la 1,30 dela sol fără ca volumul anual al materialului realizat să depășească cantitatea de 6162 m. c. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al plantației de salcâmi din pădurea de stejari Pătulele, pendinte de comuna Viasin, Jud. Mehedinți, proprietatea D-nei Adina Știrbey, în suprafață de 60 ha. 9884 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al păd. Huluba Coasta Albinei și Valea Popei, pendinte de comuna Bărzești, Jud. Muscel, proprietatea Obștei moșnenilor Bârzești-Davidești, în supraf. de 28 ha. 2800 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 4 ani și cu garanția de împădurire 5000 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid.

No. 21581

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificătoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatarea pădurii Ciocahaz, pendinte de comuna Zabala, Jud. Trei scaune, proprietatea Composesoratului din Zabala, în suprafaţă de 213 ha. 6800 mp. în 2 Serii. Regimul Crângul Seria I şi Codru cu tăeri rase Seria II. Revoluţia normală 40 ani Seria I şi 80 ani Seria II. Se exploatează în perioda 1924/33 în Seria I, 28 ha. 7800 m. p., iar în Seria II, 1924/43 – 31 ha. 6500 m. p. Garanţia de împădurire 500 lei Seria I şi 1000 lei Seria II de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Corneşti-Bahmut, pendinte de comuna Bahmut, Jud. Bălţi, proprietatea D-lui V. V. Iacubovici, în suprafaţă de 18 ha. 7600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1930.

c) Amenajamentul pădurii Dănesti, pendinte de comuna Dăneşti, Jud. Ciuc, proprietatea Composesoratului din Com. Dăneşti, în suprafaţă de 1806 ha. 3800 m. p. din care de exploatat 215 ha. 4000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 215 ha. 4000 m. p. şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1934.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ghera, pendinte de comuna Sângheorghe, Jud. Mureş-Turda, proprietatea D-lui Ludovic Mariaffy, în suprafaţă de 57 ha. 5500 m. p. din care în prima decenie se exploatează 28 ha. 7750 m. p. Regimul Crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 28 ha. 7700 m. p. şi cu garanția de împădurire 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea peste 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Coasta Mare și Coasta Mică pendinte de comuna Gheorghieni, Jud. Ciuc, proprietatea D-lor Elekes Iosif și M. Darvaș, în suprafață de 431 ha. 0600 m. p. din care de exploatat 210 ha. 5800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 70 ani, exploatarea în 6 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1931.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulalamente (amenajamente), referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului. etc. au fost date eronat, sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare -sau orice alte cauze,. regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței etc.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 21577

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Padurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Luizi Humorului pendinte de comuna Luizi Humorului, Jud. Suceava, proprietatea

Obştei Luizi Hamorului, în suprafaţă de 150 ha. 0100 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la intervalul de 5 ani. Revoluţia normală 80 ani, cu 4 perioade de exploatare şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Taransbükh pendinte de com. Malnaş, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-lui Iosif Balogh, în suprafaţă de 42 ha. 1150 m. p. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Comăneşti, pendinte de comuna Comăneşti, Jud. Suceava, proprietatea Obştei Comăneşti, în suprafaţă de 86 ha. 1500 m. p. Regimul Codru cu două tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 4 perioade a 20 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii Arşiţa Zidici, pendinte de comuna Costini, Jud. Maramureş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2844 ha. 9300 m. p. din care 2711 ha. 5200 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani în 5 perioade a 20 ani. Revizuirea în anul 1933.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Pietrele Albe, Malul Dănuleşti, Valea Poenei şi Almăşelul, pendinte de comunele Fuiş-Băgara, Vorţa Dănuleşti, Jud. Hunedoara, proprietatea D-nei Irène Baron Iosika Samoil, în suprafaţă de 877 ha. 4500 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 75 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 5000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, ect. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere tecnic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garofid

No. 21575

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raprtului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi,

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Iacoveasca, pendinte de comuna Băduleşti, Jud. Dâmboviţa, proprietatea D-lui Vlad Brătianu, în suprafaţă de 25 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 14 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Rasta, pendinte de comuna Rast, Jud. Dolj, proprietatea D-lui Const. Basarab Brâncoveanu în suprafaţă de 155 ha. 5000 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu o garanţie de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Odobeasca pendinte de comuna Odobeasca, Jud. R.-Sărat, proprietatea D-lui N. Teacă în suprafaţă de 806 ha, 9700 mp. pădure. Reginul crâng compus seria I cu 120 rezerve la ha. în parchete 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 şi 12 şi 200 rezerve la ha, în parchetul 6 iar Seria II codru cu 80 rezerve la ha. Revoluţia normală seria I 40 ani, seria II 80 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fie care hectar pentru seria I şi 800 lei de ha. pentru seria II. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciardac pendinte de comuna Rafaila Jud. Vaslui proprietatea D-lui I, N. Ornescu în suprafață de 84 ha. 6490 mp. pădure. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani, exploatarea în 3 ani cu începerea tăerei din 1925/26 și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Malosu pendinte de comuna Lipova Jud Vaslui proprietatea D-lui Theodor A. Bădărău. în suprafață de 102 ha. 6100 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. exploatare în 8 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Taslău pendinte de comuna Taslău Jud. Neamț, proprietatea Statului în suprafață de 17150 ha. Regimul codru cu tăeri succesive la interval de 10 ani. Revoluția normală 120 ani, cu 6 perioade de exploatare.

g) Studiul sumar pentru exploatare al pădurii Priseaca pendinte de comuna Colan Jud Dâmvovița proprietatea D-lui Ile Florea și tovarășii, în suprafață de 13 ha. 3212 mp. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 19 ani exploatarea într'un an și cu o garanție de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C, Garoflid

No. 21573

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicat în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Amenajamentul pădurei Săcele, pendinte de Comuna Satul Lung, Cernatu şi Zizin, Judeţul Braşov, în suprafaţă de 5720 ha. 7300 m. p. Regimul: Seria I Codru cu tăieri succesive, Seria III şi V Codru cu tăieri rase, Seria 2, 4 şi 6 Codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani pentru Seria 1, 3 şi 5, 100 ani pentru Seria 6 şi 150 ani pentru Seria 2 şi 4. Fără cauţiune de împădurire. Revizuirea în anul 1934/935.

b) Amenajamentul pădurei Timuş, pendinte de Comuna Braşov, Jud. Braşov, proprietatea Comunei Braşov, în suprafaţă de 3969 ha. 6100 m. p. Regimul în Seria. A. Codru cu tăieri succesive. Seria B. pădure de protecţie. Revoluţia normală 80 ani pentru Seria A. şi 10 ani pentru Seria B. Fără cauţiune de împădurire. Revizuirea în anul 1934/935.

Art. II. — Aceste amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se în urmă că arătările din aceste amenajamente referitoare la suprafaţa pădurei, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau orice alte cauze, amenajamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere pur tecnic silvic, fie asupra proprietăţei, suprafeţei, etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni cuprinse în amenajamentele respective şi articolele adiţionale anexate fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Octombrie 1925 în cabinetul nostru

Ministru (ss) Al. Constantinescu.

No. 46658

Deciziune

Noi, Ministrul Secretar Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Mesteacănul Valea Iaşilor şi Râpa, pendinte de comuna Goganvarolea, Jud. Târnava Mică propristatea D-lui Iosif Gal în suprafaţă de 75 ha. 8909 mp. Regimul crângul cu 30 rezerve la hectar şi crâng simplu pentru Salcâmi. Revoluţia normală 20 ani în clasa a c. „A" şi 30 ani în clasa „B" Exploatarea Clasa Economică „A" 5 ani şi Clasa Economică „B" în 10 ani. Garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Sadova pendinte de comuna Sadova, Jud. Câmpu-Lung proprietatea comunei Sadova în suprafaţă de 1018 ha. 4200 mp, pădure din care din prima subperioadă de 10 ani se exploatează 241 ha 1000 mp. Regimul codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 50 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 251 ha 3000 mp. şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935.

c) Amenajamentul pădurii Dealul Igoceanului Gusturici, pendinte de comuna Panşa Jud Satu-Mare proprietatea Bisericei Greco-catolice din com. Râşca în suprafaţă de 158 ha. 8400 mp. din care în prima decenie 1919/29 se va exploata 36 ha. 2900 mp. Regimul crâng simplu Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 10 ani (1919-29) şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1929.

d) Amenajamentul pădurii Valea Dracului, Dealul Mijloc, Complexul Beşa Dealul Crişului şi Rusu pendinte de comuna Sighişoara Jud Târnava Mare proprietatea oraşului Sighişoara în suprafaţă de 2885 ha 6700 mp. din care se pune în exploatare trupul Valea Dracului în supr. de 575,5000 Regimul codru cu două tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani exploatarea în

10 ani pentru suprafaţa de 175. 5000 mp. din trupul Valea Dracului 1923/933 şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1923.

e) Amenajamentul pădurii Tigani pendinte de com Roadeş Jud. Târnava Mare proprietatea Bisericii Ortodoxe din com. Roadeş în suprafaţă de 54 ha 0900 mp. din care în perioadă 1924/934 de exploatat suprafaţa de 20 ha. 3400 mp. Regimul Codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 3000 de lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Storojineţ, pendinte de comuna Storojineţ Jud. Storojineţ, proprietatea D-lui Iosef Orenstein, în suprafaţă de 888 ha 6171 mp. Regimul codru grădinărit. Revoluţia normală 70 ani, rotaţia 10 ani cu o garanţie de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1935,

Art. II. Aceste regulamente de exploatare (sau amenajamente-se aprobă numai din punct de vedere technic silvic luându-se drept definitivă situaţiunea comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicărei reformei agrare sau orice alte cauze regulamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere pur technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi art. adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. D-l Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 21565.

Deciziune

Noi, ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domenilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Crângureanca, pendinte de comuna Leordeni, Jud. Muscel, propietatea D-lui Alex. Gussi, în suprafaţă de 50 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Gheboaia, pendinte de comuna Gheboaia, Jud. Dâmboviţa, propietatea D-lui Jean Calimachi în suprafaţă de 170 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 5 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

c) Regulamentul de exploatare al Pădurii Brebu Predeal, pendinte de comuna Runcu, Jud. Dâmboviţa, propietatea D-lui Colonel N. St Diaconescu, Dr. C. Albulescu şi D. V. Albulescu. în suprafaţă de 253 ha. 4200 m. p. Regimul Crâng simplu, Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1932.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Gologanul, pendinte de comuna Sohatul, Jnd. Ilfov, în suprafaţă de 95 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3. ani şi cu garanţia de împădurire 5000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1955. Propr. I. G. Ioniţă şi I. M. Grigorescu.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Jeanu Mare Plantaţie de salcâmi, pendinte pe comuna Jeanu Mare, Jud. Mehedinţi, proprietatea D-lui N. Isvoranu în suprafaţă de 35 ha. 1599 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Drăgăieşti, Pămânienii şi Pârvuleşti, pendinte de comuna Ungureni, Jud. Dâmboviţa, proprietarea D-nei General Th. Petrescu, in suprafaţă de 31 ha. Regimul Crâng. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea intr'un an şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar Revizuirea în anul 1936.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii plantaţia de salcâmi Popeşti Tunarii, pendinte de comuna Tunari, Jud. Dolj, proprietatea D-nei Elena I. Marin, în suprafaţă de 110 ha. 5600 m. p. Regimul Crâng simplu Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 20 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III. şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926.

Ministru (ss) **C. Garoflid.**

No. 21567

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi :

a) Regulamentul de exploatare al pădurii pendinte de comuna Lazova, Jud. Lăpuşna, propietatea D-nei Pelaghia Morozova, în suprafaţa de 34 ha. 9800 m.p. din care în primii 10 ani se exploatează suprafaţa de 13 ha. 2800 m.p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa ce se exploatează şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulametul de exploatare al pădurii Damaşcani, pendinte de comuna Petroşani, Jud. Bălţi, propietatea D-nei Nădejda Stroescu, în suprafaţa de 13 ha. 3800 m.p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 8 ani exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurirea 100 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Tamas, pendinte de comuna Joseni, Jud. Ciuc, propietatea bisericii greco-catolice, în suprafaţă de 10 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 5000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Nagybükk, pendinte de comuna Vetca, Jud. Odorhei, proprietatea D-lui Ludovic Balint şi 60 tovarăşi în suprafaţă de 60 ha. 7771 mp. din care în primi 10 ani se exploatează 15 ha. 1950 mp. Regimul crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normal 40 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 15 ha. 1950 mp. şi cu garanţia de împădurire 300 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Dosu pendinte de comuna Priseasca, Jud. Alba de jos proprietatea D-lui N. David, în suprafaţă de 46 ha. 40 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 18 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 16 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurii la numele proprietarului etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii suprafeţei etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Iunie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid

No. 24646

Deciziune

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Vatra Fagului, pendinte de comuna Broscăuţii-Vechi, Jud. Storojineţ, proprietatea D nei Berta Steiner, în suprafaţă de 435 ha. 2866 m. p., din care se pune in exploatare 129 ha. 8441 mp. Regimul Seria I Codru cu tăeri succesive şi Seria II-a Crâng simplu. Revoluţia normală 80 ani Seria Codru şi 30 ani Seria Crâng şi cu garanţia de împădurire 1200 lei de fiecare la Seria Codru şi 600 lei la Seria Crâng. Revizuirea după 10 ani.

Tăerile să fie mai puţin concentrate la începutul semi perioadei.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Vineşti, pendinte de com. Vineşti Jud. Arad, proprietatea D-lui Maior Constantin Cosma şi soţia sa Stela născută Silivestru, în suprafaţă de 154 ha. 3200 mp., din căre se pune în exploatare 79 ha. 1500 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţie normală 15 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani. Exploatarea începe în anul 1925/926.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Făget, pendinte de comuna Criş, Jud. Târnava mare, proprietatea D-lui Balint Bethlen, în suprafaţă de 40 ha. 2800 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţa normală 40 ani exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Fagul Inalt, pendinte de comuna Lazarea, Jud. Ciuc, proprietatea D-lor Matei şi Ion Korpos şi tovarăşii în suprafaţă de 135 ha 6660 mp. din care de exploatat 99 ha. 9700 mp. Regimul codru cu tăieri rase. Revoluţia normală 100 ani exploatarea în 4 ani realizându-se în acelaş timp fagul şi bradul din masiv. Exploatarea începe în anul 1926/27 şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarulu etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare sau orcie alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 9 Iunie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **C. Garoflid**

No. 24646

de 35—40 m. iar grosimea sa în diametru atinge 1—1,10 m. măsurat la 1.30 m. dela pământ.

Inălţimea marei majorităţi a arborilor este însă de 30 33 m. iar grosimea lor în diametru dela 0,70—0,80 m.

Starea lor de vegetaţiune este foarte activă, mai cu seamă a celor de vârste ijlocii, cari sunt sănătoşi, bine desvoltaţi, drepţi şi având trunchiurile lipsite de crăci pe o lungime de peste 20 m.

Vârsta lor nu trece de 200 ani, când atinge de ordinar şi înălţimea maximă de 40 m.

In părţile unde solul este profund, înrădăcinarea bradului este puternică, din care cauză el rezistă în contra desrădăcinărilor de vânturi şi pretutindeni unde masivul nu este prea des, se instalează bogate însemînţişuri de brad, cari promit un frumos viitor.

Această împrejurare a îndrituit fosta administraţie Ungară a ocoalelor silvice Gurghiu, să favorizeze pe cât posibil introducerea sa în mijlocul masivelor, fie pe cale naturală, fie în mod artificial.

In acest scop s'a înfiinţat, încă din anul 1915, câte-va pepiniere de brad şi s'a plantat puieţii, aparţinând acestei specii, în masivele de molid constituind astfel un amestec intim foarte prielnic desvoltărei lor normale.

Judecând după starea de până acum rezultatul unei asemenea practice este foarte satisfăcător, din care cauză ea se continuă şi actualmente.

Calitatea lemnului de brad este foarte bună.

El se debitează în scânduri, draniţă şi şindrilă.

Cel de molid este însă mai căutat în comerţ.

Inmugurirea sa începe primăvara pe la începutul lui Mai (5—10).

Infloreşte pela sfârşitul lui Aprilie (25), maturitatea complectă a seminţelor sale având loc cam pela 6 Octombrie.

Lungimea seminţelor de brad, după multe măsurători ce am făcut, este de 9 m/m şi cu aripioare cu tot de 28 m/m, iar a conurilor de 14 c/m. în termen mediu.

Intr'un litru am constatat că intră 8880 seminţe de brad, iar intr'un kg. 31.000 seminţe dezaripate, ori 22.000 aripate.

Pinul Silvestru (Pinus Silvestris. Lin).

Spontaneu în masivele de pe munții Gurghiului nu există.

In anul 1898 şi anume în pădurea Mociar, aflătoare la o altitudine de 380 m. făcând parte din ocolul Ierbuş, s'au practicat plantaţiuni de pin silvestru în locurile cu un sol mai sărac, în scopul ameliorărei calităţei acestuia.

El creşte aici viguros şi nu suferă din cauza zăpezilor, cum se întâmplă în alte localităţi.

Lemnul său este de proastă calitate fiind poros, cel puţin până la vârsta de 25 ani ce au astăzi menţionatele plantaţiuni, cari au atins starea de desvoltare a părişului, trecând pe alocurea spre prăjiniş. Inălţimea lor medie este de 14 m.

Laricele (Larix Europaea DC) de asemenea nu există în mod spontaneu în localitate.

Totuşi încă de acum 23 ani în cele 3 ocoale silvice de pe domeniul Gurghiu, s'au făcut plantaţiuni cu această specie pe o întindere totală de 400 ha. fie în stare pură, fie în amestec cu molidul, şi anume un rând de larice şi altul de molid, distanţa între pueţi şi rânduri fiind de 1,50 m.

Rezultatul a fost, că până la vârsta 20 ani laricele a crescut mai înalt ca molidul, iar de la această vârstă rolurile s'au schimbat, laricele fiind întrecut de molid, a început să se usuce în picioare şi să dispară.

In plantaţiunile cu această specie făcute în ocolul silvic Ierbuş (300 ha.) şi anume în localitatea numită la Ţigle, vegetaţia lasă de asemenea foarte mult de dorit.

In ocolul Lăpuşna am început să fac plantaţiuni de larice pur la o altitudine de circa 1400 m. adoptând ca distanţă între rânduri şi puieţi 2 m. şi anume pe muntele *Drăguşa, platoul Sebeşului* şi în valea Meşterei. Rezultatul se va cunoaşte mai târziu.

Inmugurirea acestei specii începe cam pela 29 Aprilie, iar seminţele sale sunt coapte pela 15 Octombrie.

Zâmbrul (Pinus Cembra Lin).

In mod natural nu se găseşte această specie în pădurile din ocoalele Gurghiu.

S'a făcut în mai multe rânduri încercări de a-l introduce în aceste masive pe cale artificială, efectuându-se plantaţiuni cu pinus cembra pe valea Sirodului, a Isticeului, etc., din cauza cerbilor însă, cari au o deosebită predilecție pentru esențele streine de aceste ținuturi rozându-le, nu se poate vorbi până acum despre o reușită în această privință.

Aceasta nu însemnează însă, că trebuie să încetăm de a întreprinde noi încercări, luând bine înțeles măsurile de protecție ce necesită această foarte prețioasă specie forestieră.

Tisa (Taxus Baccata Lin).

Din cercetările ce am făcut, reiese, că această specie în trecut era foarte răspândită în localitate, pe când astăzi ea nu se găsește de cât pe ici și colea și aceasta din cauza ciobanilor cari de frică ca oile să nu se otrăvească, când mănâncă frunze de tisă, o distruge peste tot locul, unde o descopere.

Pe domeniul contelui ungur Banfy din Reghin, aflător la o distanță de comuna Gurghiu de 17 km. se află un exemplar având o grosime de 0,65 m. în diametru și o înălțime totală de 24 m.

Tisa înflorește pe la 10 Aprilie, fructul său, care este o bacă, se coace pela 15 Octombrie acelaș an.

Ienuperul comun (Iuniperus Comunis Lin).

Se găsește în mică cantitate și anume pe coastele expuse spre SV. ale muntelui *Gristigi* (Dealul Crucii) la o altitudine de 1063 m., în schimb *Ienuperul pitic.* (Iuniperus Nana Willd) este foarte răspândit în munții Gurghiului găsindu-l în următoarele localități:

Pe muntele *Fâncel* la o altitudine de . . . . 1584 m.
„ „ *Cristigi*, pe coastele sale expuse spre SV. la 1079 „
In vârful *Saca* la o altitudine de . . . . 1777 „
„ muntele *Buneasa* „ „ . . . . 1640 „
Pe vârful muntelui *Fâncel* „ „ . . . . 1684 „
„ muntele *Drăgușa* pe coastele expuse spre S. . . . 1530 „
In poiana *Sirod* la o altitudine de . . . . 1237 „
Pe muntele *Găineasa* „ „ . . . . 1654 „
„ „ *Tătarca* „ „ . . . . 1627 „
„ „ *Bătrâna* „ „ . . . . 1713 „

Limita inferioară a acestei specii se află, așa dar, la 1079 m. (muntele Cristigi), iar cea superioară 1777 m. (vârful muntelui Saca).

Expozițiile scăldate în lumină îi priește în general foarte bine ienuperului pitic, formând tuferişuri dese pe cele nordice. Aceste tuferişuri sunt des întrerupte însă de locuri goale.

Fagul (Fagus Silvatica Lin).

Este foarte respândit în pădurile de pe domeniul Gurghiu.

Proporţia ce fagul reprezintă faţă de molid şi de brad este de 41%, iar suprafaţa ce el o ocupă este de 17943,82 ha.

De oarece în localitate el se coboară până la cele mai mici altitudini, se poate zice că nu are o limită inferioară propriu zisă.

Limita sa superioară de vegetaţie o găsim:

	Formând masive	In stare singuratecă
Pe vârful muntelui *Fâncel* la .	—	1305 m.
„ *muntele Piatra* la	—	1304 „
„ „ *Măgura* coastele de SV,V.	—	1390 „
„ „ *Sălăşelul* „ „ N. . .	1311 m.	—
„ *muchea Sirodului* la	1237 „	1386 „
„ *muntele Drăguşa* „ N,NV .	1274 „	1354 „
„ *valea Creanga albă* la . . .	1240 „	—
„ *vărful Cristigi* „ „ SV. .	1329 „	1440 „
„ *valea Cristigi*	1334 „	1389 „
„ *muntele Bătrâna*, coastele S.	1400 „	(formează pâlcuri pure)
„ *muntele Bătrâna* „ SV.	—	1410 m.
„ *muchea Bătrânei*	—	1428 „
„ *valea Bătrânei*	—	1308 „
„ *muntele Beleuţa*, coast. S,SE.	1262 m.	1380 m.
„ *dealul Dobrilor*	1272 „	—
„ „ *Alunişului*	1138 „	1266 „
„ „ *Coţa*, coastele SV . .	1209 „	—
„ *muchea Chiherului*	—	1460 „
In *poiana Ţiglei*	1341 „	1352 „

In stare pipernicită îl găsim:

In muntele *Cristigi* şi anume pe coastele expuse spre SV. la 1448 m.

In Vârful mic amestecat „cu molid" pe cele expuse spre SV. la 1479 m.

In rezumat, în pădurile de pe domeniul Gurghiu limita superioară medie a fagului, în stare de masiv, este de 1280 m., iar cea maximă de 1400 m.

In stare diseminată (împrăştiat) el atinge altitudinea medie de 1350 m., iar cea maximă de 1460 m.

Forma pipernicită se observă la o altitudine medie de 1420 m., iar cea maximă de 1479.

Masivele de fag prezintă în general aspectul codrului virgin, iar pe alocurea a arboretelor uniforme cu vârste şi dimensiuni confuz amestecate.

Inălţimea maximă a arborilor de această specie este de 38 m., iar a majorităţii lor variază între 30—33 m., cu o grosime în diametru de 50—70 cm. la înălţimea de 1,30 m. dela pământ.

Vârsta lor trece de 150 ani.

Fagul este dintre foioase specia cea mai răspândită.

Arborii sunt înalţi şi drepţi. Lemnul lor este de foarte bună calitate.

Când se întrebuinţează ca combustibil, se fasonează în steri, iar când se utilizează ca lemn de lucru se secţionează în buşteni, cari se debitează în scânduri la fabrica de cherestea din Ierbuş.

Scândurile de fag, după ce au fost aburite, adică supuse vaporilor de apă şi s'au uscat, se vând de ordinar cu un preţ mai mare chiar decât cele de molid de prima calitate.

Ele sunt foarte căutate pentru confecţionarea mobilelor.

Din cauză că în timpul fostei administraţiuni ungare fagul a fost obiectul unei exploatatţiuni intensive, reducându i mult suprafaţa de odinioară, în ultimul timp un revirement s'a făcut în această privinţă, luându-se măsuri de a fi cruţat pretutindeni acolo unde se găsesc exemplare frumoase cu o însemnată proporţie de lemn de lucru.

Ca tratament se dă preferinţă codrului plin cu tăieri succesive sau progresive, cari convine de minune acestei specii, din punctul de vedere al uşurinţei cu care se face regenerarea sa naturală.

Fagul fructifică mai în fiecare an şi în mod abondent.

El înfloreşte cam pe la 15 Aprilie, iar fructul său (jirul) se coace la începutul lunei Octombrie.

Gorunul (Quercus Sessiliflora Smith).

Această specie se ridică, formând masiv, la punctul numit *Capul Dealului*, până la o altitudine de aproape 800 m. In stare singuratecă până la 988 m. (valea Tireului), iar în locuri adăpostite până la 1000 m.

In locul zis la *„Ţigle“* la o altitudine de 1200 m. el are înfăţişarea unui arbust de 6 m. înălţime.

Gorunul în pădurile din munţii Gurghiu atinge un diametru de 30—50 cm. la înălţimea pieptului, lemnul său fiind căutat pentru doage. Gorunul înfrunzeşte cam pela 5 Mai, iar ghinda sa se coace pe la începutul lunei Octombrie.

Stejarul pedunculat (Quercus Pedunculata Ehrh.).

Preferă expoziţiile vestice.

Pe valea Gurghiului se găseşte în stare de masiv până la o altitudine de 612 m., iar în stare de amestec sub formă de grupe sau individual, până *la 752* m. (Capul Dealului), unde vegetează bine având trunchiuri drepte şi netede.

Cu această specie s'a pus în valoare terenul mlăştinos numit Mociar de pe valea Gurghiului dintre Ierbuş şi comuna Gurghiu, unde astăzi se află nişte frumoase arborete de stejar.

In timpul regimului ungar păşunatul fiind interzis, vegetaţia lor era activă, actualmente însă din cauza introducerei vitelor la păşune în aceste masive, de creaţiune relativ recentă, într'un număr disproporţional, lasă sub acest raport mult de dorit

In ocolul silvic Ierbuş, secţia A. şi B. stejarul pedunculat în tinereţe creşte foarte bine şi anume până când rădăcinele sale dau de stratul de pietriş din subsol, care se află la o adâncime de 50 cm., din care cauză creşterea devenind mediocră, scoarţa lui cam dela etatea de 15 ani începe a se crăpa, iar creşterea anuală în înălţime a arborilor se reduce foarte mult, astfel că ei nu se pot desvolta decât aproape numai în diametru.

Grosimea lor variază între 30—40 cm. în diametru la 1,30 m. dela suprafaţa solului la vârsta de 50 ani, atingând atunci o înălţime de 23 m.

Lemnul lor, când ajunge aceste dimensiuni, este căutat pentru confecţionarea traverselor de drum de fer.

In ocolul Ierbuş pe o suprafaţă de 375 ha. există un masiv de stejar în etate de 180—250 ani cu un volum numai de 60—80 m^3 lemn de lucru la unitatea de suprafaţă.

Stejarul pedunculat înfrunzeşte în primele zile ale lui Aprilie şi înfloreşte cam pe la 25 aceiaşi lună. Ghinda sa se coace cam pe la 25 Septembrie.

Stejarul roşu (Quercus rubra).

In mod natural nu se găseşte în pădurile de pe domeniul Gurghiu.

In ocolul silvic Ierbuş, seria de exploatare A, s'au făcut în anul 1906 şi anume pe o întindere de 8 hectare plantaţiuni cu această specie exotică, astfel că arboretul respectiv are astăzi o vârstă de 20 ani.

Creşte bine, suferă însă din cauza gerurilor târzii de primăvară.

Este puţin expus maladiei „făina stejarului", datorită ciupercei *Microsphaera quercina*, studiată de d-l profesor universitar Grintzescu, actualul decan al facultăţei de ştiinţe din Cluj, cu ocaziunea găsirei peritecilor sale pe stejarul pedunculat din Mociar. Studiul în chestiune s'a publicat în „Revista Pădurilor" Nr. 5-6 din anul 1923.

Carpenul (Carpinus Betulus Lin.).

In localitate nu formează arborete pure, ci se găseşte numai în amestec cu fagul.

Pe valea Gurghiului se urcă până la altitudinea de 796 m., în valea Fâncelului de 800 m., iar în valea Isticeului de 855 m.

Aici starea sa de desvoltare este aceea de prăjiniş.

Frasinul (Fraxinus Excelsior Lin.).

Este rar în pădurile din ocoalele silvice Gurghiu.

Diseminat îl întâlnim în valea Gurghiului până la 726 m., înălţime absolută, în muntele *Fâncel* până la 805 m., iar în *Valea Isticeului* până la 778 m.

In parcul şcoalei de brigadieri din comuna Gurghiu se găsesc foarte frumoase exemplare de frasin cu o înălţime de 30-38 m. şi o grosime de 40-80 cm.

Această specie înfrunzeşte cam pe la 25 Aprilie, iar fructul său, care este o samară, se coace pela 10 Octombrie.

Paltinul de munte (Acer Pseudoplatanus Lin.).

Se găseşte diseminat ridicându-se pe expoziţiile de V. ale muntelui *Comoara* până la altitudinea de 1440 m., iar pe muntele *Frăsileasa* până la 1101 m. In muntele *Cristigi* pe coastele de NV. se urcă până la 1478 m., iar pe cele de SV. până la 1422 m. Pe versanţii expuşi spre NV ai muntelui *Drăguşa* el se ridică la o altitudine de 1380 m. Pe valea *Lăpuşnei* la 1321 m. La locul numit *Măgura* atinge altitudinea de 1480 m. Pe Vârful mic cea de 1411 m., pe *Aluniş* de 1363 m., iar la poiana *Ţiglei* de 1361 m.

Această specie are un trunchiu neted şi drept, bine constituit, cu o înălţime de 25—30 m., şi o grosime de 40 60 cm. în diametru.

In pădurile de pe domeniul Gurghiu se găsea mai inainte mult *paltin creţ*, dar firma *Goldfinger* i-a făcut un război de exterminare extrăgându-l aproape din toate părţile unde exista, fiind cerut foarte mult pentru confecţionarea mobilelor fine.

Actualmente nu se mai găsesc decât prea puţine exemplare.

Lemnul de paltin, chiar ne fiind creţ, dar având creşteri ondulate, este foarte căutat de fabricele de mobile aflătoare pe valea Mureşului, din cauza lemnului său care este alb şi curat.

Paltinul de câmp sau arţarul cu foile ascuţite (Acer Platanoides Lin.) se găseşte de asemenea în stare diseminată ridicându-se în muntele *Cristigi* până la 1074 m altitudine, iar pe valea *Tireului* până la 1224 m.

Lemnul său este căutat atât pentru mobile, cât şi pentru instrumente muzicale.

Atât din lemnul paltinului de munte, cât şi din cel al paltinului de câmp, se fac ploşti pentru ţuică şi vin, gâturi de viori etc.

Jugastrul (Acer Campestre Lin.) îl întâlnim pe muntele „*Capul Dealului*“ până la o înălţime de 720 m.

Ulmul de munte (Ulmus Montana Smith) se găsesce, nu în prea multe exemplare, în arboretele de fag şi de molid ridicându-se pe coastele văei *Creanga alba* şi anume pe expositiunile de E. până la o altitudine de 1046 m., pe *valea Secuieului* până la 1123 m., pe *vârful Beleuţa*, pe exposiţiele S. până la 1180 m., iar pe valea *Isticeului* pe exposiţiile de E, până la 1144 m.

Arborii aparţinând acestei specii sunt bine constituiţi având înălţimi de 25—30 m., iar diametrul lor variază dela 55—65 cm. la înălţimea pieptului.

Lemnul de ulm este deasemenea căutat pentru fabricarea mobilelor.

Din cauza aceasta atât ulmul cât şi paltinul aflători în arboretele de fag sau de molid, cărora li se aplică tratamentul codrul cu tăieri rase, se păstrează ca arbori de rezervă în scopul favorizărei înseminţărei naturale cu aceste specii foioase, a căror întrebuinţări industriale sunt numeroase.

Aninul negru lipicios (Alnus Glutinosa Gaert).

Aninul se ridică sub formă de pâlcuri în valea Gurghiu

Vedere din Lapuşna.

Vedere din Lapuşna

Bloc format din conglomerat de andesit (arboret de fag).

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Arborete de molid de pe vârful Fâncelului (1609 m).

Arboret de molid depe muntele Tătara (1474 m)

Vedere despre exploatările făcute în anul 1922 în Ocolul silvic Lapuşna.

Arboret de molid de pe valea Secuieului (810 m).

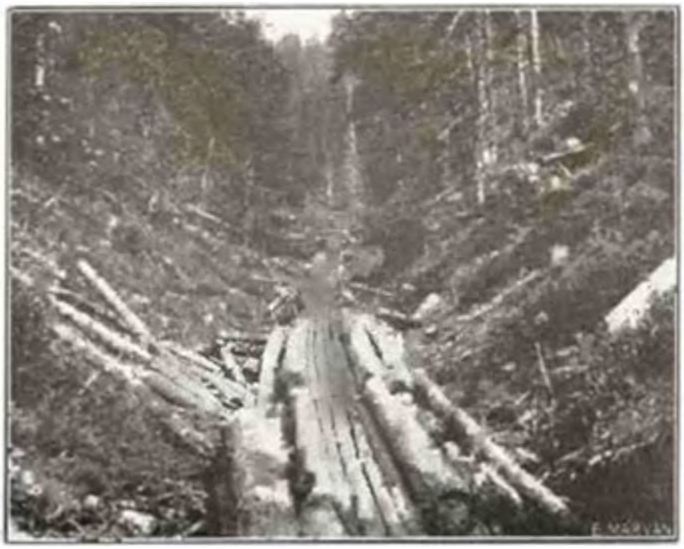

Scoc pentru transportul trunchilor din Ocolul silvic Lăpuşna.

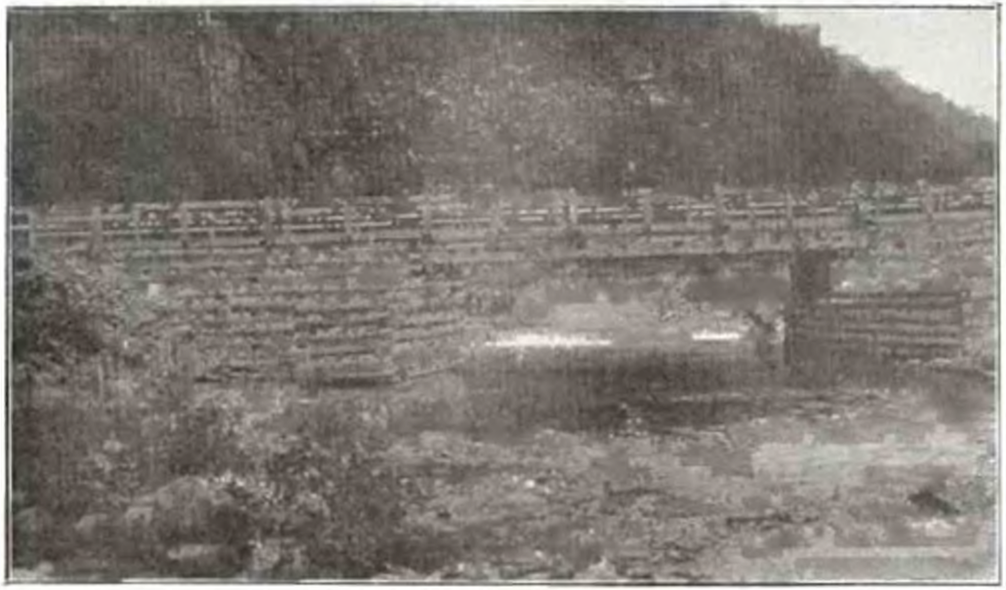

Podul dela Fâncel de pe şoseaua forestieră Ibăneşti-Lăpuşna (Deschidere 10 m) până la 524 m. altitudine, iar în mod împrăştiat până la 641 m.

Aninul alb (Alnus Incana Lin).

Această specie nu are în localitate o limită inferioară. Pe pârâul *Secuieu* se ridică până la o înălţime de 1077 m. Pe valea *Creanga albă* până la 974 m., iar pe valea Lăpuşnei până la *1044* m.

Lemnul aninului lipicios (negru) precum şi al aninului alb nu este întrebuinţat pentru foc, coaja lor este însă foarte preţuită, căci dacă se amestecă cu calaican, iese o coloare neagră durabilă, cu care se vopsesc ţesăturile de lână.

Aninul negru şi cel alb ating o înălţime de 28 m. şi un diametru de 60 cm. la 1,3 m. de la pământ.

Liliacul de munte (Alnus Viridis D. C.) se coboară pe expoziţiile de E. ale muntelui Saca, sub formă de grupe, până a 1400 m., limita sa superioară de vegetaţiune fiind pe acest munte de 1745 m.

Inălţimea sa obicinuită este de 4 m. iar diametrul său de 10–15 cm. la 1,3 m.

Plopul tremurător (Populus Tremula Lin).

Diseminat se ridică pe valea *Secuieului* până la o altitudine de 1168 m.

Mesteacănul (Betula Verucosa Ehrh.) se găseşte foarte puţin în pădurile de pe domeniul Gurghiu.

Lemnul lui este însă căutat pentru facerea de oişte la căruţe, din care cauză se vinde foarte scump.

Sorbul păsăresc (Sorbus Aucuparia Lin).

Are următoarea limită superioară :

Pe muntele	Fâncel	1402	m. altitudine
„ „	Frăsileasca	1552	„ „
„ „	Tătarca	1550	„ „
„ „	Cristigi	1419	„ „
„ „	Ţigle	1458	„ „
„ „	Gâti	1460	„ „

In stare pipernicită îl întâlnim pe expoziţiunile N. de pe muntele Fâncel la 1550 m. altitudine, precum şi pe muntele *Bătrâna* la 1634 m.

Teiul cu foaia mică (Tilia Parvifolia Ehrh.).

Pe valea Isticeului se ridică până la o altitudine de 662 m.

Pătura arbustivă.

Pătura arbustivă din pădurile care fac parte din ocoalele silvice Gurghiu, este formată din:

Alun (Corylus Avellana Lin.), se află diseminat pe valea *Creanga* albă până la 940 m. înălțime, pe valea *Isticeu* până la 850 m., pe muntele *Beleuța* până la 1172 m. în stare de nuieliş şi păriş.

Din nuielele de alun țiganii fac coşuri pentru căratul puieților destinați a fi plantați, sau spre a fi vândute prin sate.

Salcia căprească, Iov (Salix Caprea Lin.). In urma tăierilor rase şi în plantațiunile rare, imediat se instalează această specie copleşitoare punând stăpânire pe sol şi înlesnind formarea de masiv, în care caz buruienile nu se mai pot înmulți. Atunci când specia principală creşte, salcia căprească dispare încetul cu încetul.

Salix Pentandra Lin. se ridică pe aceiaşi vale până la 690 m.

Salix alba Lin. se găseşte pe valea Gurghiului până la 676 m.

Salix purpurea Lin. se află pe această vale şi a Fâncelului, ridicându-se până le 680 m. altitudine.

Salix Fragilis Lin. se întâlneşte pe valea Secuieului până la 1098 m.

Salix Viminalis Lin. o găsim pe valea Gurghiului până la 700 m.

Salix Cinereia pe aceiaşi vale până la 800 m.

Socul (Bambucus Racemosa Lin.) se ridică pe muntele Țigle până la 1341 m., pe valea *Fâncelului* până la 1410 m., pe muntele Găineasa până la 1588 m., iar pe valea Găinesei până la 1564 m.

Evonimus Europeus Lin. îl întâlnim până la 757 m. pe valea *Ramura mică.*

Lonicera Nigra Lin. şi **Lonicera Xylosteum** Lin. se găsesc pe vârful *Fâncelului* până la 1344 m., pe valea *Secuieului* până la 1443 m, iar pe muntele *Găineasa* până la 1325 m

Pătura herbacee

Numărul plantelor ce cresc şi se desvoltă sub acoperişul pădurilor de molid este destul de restrâns.

In tot cuprinsul ocolului silvic Lăpuşna, în afară de câteva muscinee şi ferige de umbră, nu întâlnim de cât în unele locuri suprafeţe mai întinse acoperite cu *Lycopodium annotinum* în asociaţie cu *Oxalis acetosella* şi *Pulmunaria rubra*, dar şi pe acestea nu le găsim de cât acolo, unde pot primi un minimum de lumină şi umiditate.

Pe marginea pădurilor de molid întâlnim însă adevărate asociaţiuni de plante.

Compoziţia grupărilor respective variază bine înţeles dela un loc la altul în raport cu factorii oecologici.

Totuşi am putut observa că anumite specii se găsesc aproape pretutindeni.

In cele ce urmează voi enumera în ordine sistematică pe cele ce mi s'au părut mai caracteristice: (aceste plante au fost observate şi determinate în anii 1922 şi 1923 cu ocazia escursiunilor făcute cu d l profesor I. Grinţescu dela universitatea din Cluj)

Pteris aquilina, Polyistichum Filix-mas, Asplenium Filix-femina, Equisetum silvaticum, Lycopodium clavatum, Poligonatum verticilatum, Majanthemum bifolium, Luzula angustifolia, Luzula silvatica, Actea spicata, viola arvensis, Sanicula europaea, Astrantia major, Angelica silvestris, Ribes alpinum, Epilobium angustifolium, Daphne mezereum, Rosa alpina, Rubus Idaeus, Rubus fructicosus, Spiraea ulmifolia, Gentiana Asclepiadea, Gentiana Cruciata, Melampyrum silvaticum, Stachys silvatica, Campanula cervicaria, Galium cruciata, Valeriana officinalis, Gnaphalium silvaticum, Senecio sarracenicus, Hieracium murorum, etc.

Prin locurile umede şi prin depresiuni se găsesc:

Carex silyatica, Alopecurus geniculatus, Alisma plantago, Lychnis floscuculi, Epilobium hirsutum, Lythrum salicaria, Spiraea ulmaria, Lysimachia numularia, Myosotis palustris, Mentha aquatica, Mentha pulogium, Lycopus europaeus, Scutellaria galericulata, Stachys palustris, Galium palustre, Eupatorium canabium, Telekia speciosa, Achillea ptarmica, Cirsium palustre, etc.

De alungul numeroaselor păraie, afluenţi ai râului Gurghiu, am observat ici şi colea câte un exemplar de *Aconitum cermum* şi *Aconitum moldavicum.*

Planta ce o găsim aproape pretutindeni, caracteristică pâraielor montane din această regiune, este însă *Petasites officinalis*.

In sfârşit, prin locurile umede şi umbrite, în asociaţie cu *Senecio saracenicus*, am întâlnit câte un rar exemplar de *Mulgedium alpinum*, adus probabil de curenţii de apă de prin văile superioare ale munţilor Gurghiului.

Nu mai puţin interesantă este şi vegetaţia herbacee de pe lângă drumurile deschise pentru exploatarea pădurilor din bazinul superior al Gurghiului.

Pe lângă numeroasele plante ubiquiste, ca de exemplu: *Rumex crispus*, *Urtica dioica*, *Stellaria media Ranunculus repens*, *Geranium robertianum*, *Galeopsis tetrahit*, *Cirsium arvense* etc. am mai observat: *Melandrium dioicum*, *Impatiens nolitangere*, *Mercurialis perennis*, *Sanicula europaea*, *Circaea lutetiana*, *Circaea alpina*, *Salvia glutinosa* în asociaţie cu diferite specii de *Rubus*.

Nicăeri nu se află o vegetaţie mai luxuriantă ca prin pădurile de molid de curând tăiate.

Se ştie, că bogăţia acestor asociaţiuni vegetale nu este datorită marelui număr de specii, ci aceluia de indivizi de aceiaş specie.

Primul ocupant al locurilor exploatate din această regiune este cunoscutul *Epilobium angustifolium*, care în unele locuri constituie formaţiuni atât de compacte, în cât devine un obstacol serios pentru desvoltarea puieţilor plantaţi în acele locuri.

Printre arborii, arbuştii şi plantele erbacee ce se grăbesc să se instaleze pe locurile exploatate destinate a se planta în al doilea an dela exploatare cu puieţi de molid, brad şi larice, sunt:

Corylus Avellana, *Salix silesiaca*, *Salix capraea*, *Populus tremula*, *Betula verrucosa*, *Ulmus montana*, *Polygonum convolvulus*, *Acer pseudoplatanus*, *Fagus silvatica*, *Euphorbia amygdaloides* *Heracleum sibericum*, *Angelica silvestris*, *Chaerophyllum aromaticum*, *Daphne mezereum*, *Sorbus aucuparia*, *Fragaria vesca*, *Potentilla argentea*, *Rubus Idaeus*, *Rubus fruticosus*, *Astragalus glycyphyllea*, *Vaccinium myrtillus*, *Gentiana saclopiadea*, *Atropa Belladonna*, *Verbascum nigrum*, *Digitalis lutea*, *Melampyrum silvaticum*, *Origanum vulgare*, *Galeopsis versicolor*, *Galiopsis tetrahit*, *Campanula glomerata*, *Campanula* *rapunculoides, Campanula trachelium, Sambucus racemosa, Viburnum Opulus, Valeriana officinalis, Eupatorium cannabium, Gnaphalium silvaticum, Cirsium lanceolatum, Cirsium arvense*, etc.

Composiția acestei asociațiuni se schimbă, bineînțeles, pe fie care an.

Lupta se dă la început între plantele erbacee și cele lemnoase.

Cele dintâi, dat fiind însușirile lor heliofile, dispar pe măsură ce plantele lemnoase ating o anumită înălțime.

Prin poienele montane, care sunt mai toate păscute, am găsit :

Veratrum album, Anthoxantum odoratum, Cynosurus cristatus, Festuca ovina, Ranunculus Steveni, Hypericum quadrangulum, Polygala vulgaris, Alchemilla vulgaris, Anthyllis vulneraria, Medicago lupulina, Trifolium pratense, Trifolium repens, Trifolium hybridum, Lotus corniculatus, Veronica officinalis, Veronica Chamaedrys, Euphrasia officinalis, Brunella vulgaris și *Carlina acaulis.*

Pătura moartă.

Este formată dintr'un gros strat de foi uscate și căzute pe jos, prin a cărui descompunere se dă naștere unei însemnate cantități de humus, care favorizează mult instalarea însemințișurilor naturale sau reușita plantațiunilor.

Proporția speciilor.

In ocolul silvic Lăpușna molidul ocupă proporția de 0,7 fagul de 0,25, bradul de 0,03, paltinul, ulmul, laricele și carpinul de 0,02.

In ocolul silvic Isticeu se află 0,3 molid, 0,05 brad, 0,62 fag, 0,01 ulm, 0,01 paltin și 0,01 carpin.

In ocolul silvic Ierbuș există: 0,2 stejar, 0,37 fag, 0,25 molid în amestec cu brad, 0,01 pin, 0,01 plop, salcâm și diferite esențe 0,16.

Clasele de vârstă.

In pădurile din ocoalele silvice ale Gurghiului există o mare neregularitate în repartizarea diferitelor clase de vârstă.

Astfel în ocolul silvic Lăpuşna clasele de vârstă a IV-a şi a V-a ocupă o suprafaţă mai mare decât cea normală.

In ocolul silvic Ierbuş dimpotrivă predomină clasele de vârstă a IV-a şi a V-a.

Iar în ocolul silvic Isticeu tot clasele de vârstă a IV-a şi a V-a.

Fapte economice.

Exploatarea. Doborâtul lemnelor în pădure. Preţul lucrului şi al transportului.

Exploatarea în ocoalele silvice Lăpuşna şi Isticeu se face în regie, pe când în ocolul silvic Ierbuş, din cauza lipsei mijloacelor de comunicaţie a porţiunilor de pădure cari sunt prea depărtate de calea ferată silvică, materialul lemnos se vinde în picioare prin licitaţie publică.

Posibilitatea anuală a acelor trei ocoale silvice menţionate mai sus până în anul 1923, când s'a revizuit amenajamentele referitoare, dar revizuirea nu a fost trecută încă prin consiliul technic al pădurilor şi deci nu este aprobată de Administraţia Casei Pădurilor, a fost:

In ocolul silvic Isticeu de 173,17 ha. cu un volum de 54785 m³
„ „ „ Lăpuşna „ 142,72 „ „ „ „ „ 46144 „
„ „ „ Ierbuş „ 109,79 „ „ „ „ „ 37472 „

Din cauza războiului şi a evenimentelor, ce au survenit în decenlul trecut, au rămas ne exploatate:

In ocolul silvic Isticeu de 835,34 ha. cu un volum de 263301 m³
„ „ „ Lăpuşna „ 725,60 „ „ „ „ „ 237821 „
„ „ „ Ierbuş „ 824 „ „ „ „ „ 236520 „

Tăierea reşinoaselor din aceste ocoale se începe de obicei în luna Mai şi se continuă cam până la 10 August, timp în care seva circulă, pe când tăierea fagului, care se întrebuinţează ca lemn de foc fasonat în steri, se practică mai în tot cursul anului, dar mai cu seamă vara şi toamna.

Iarna se fac relativ puţine tăieri, dar se transportă lemnele de molid tăiate şi sterii deja fasonaţi, deoarece cade zăpadă în mare cantitate, din care cauză am fi nevoiţi a tăia arborii dela înălţimi de 1, 5—2, 5 m., pierzându-se astfel o mare cantitate de material lemnos şi rămânând în urmă cioate mari, cari ar prezinta afară de aceasta un aspect foarte neplăcut. De altfel cheltuiala într'un astfel de anotimp ar costa mult.

In anul 1923, pentru un m^3 s'a plătit următoarele preţuri:

1. Doborâtul şi cojitul pe trei părţi ale trunchiurilor pe loc	25 lei de m^3
2. Intorsul şi descojitul ultimei părţi	10 „ „ „
3. Adusul la scocuri şi construirea acestora	18 „ „ „
4. Datul pe scoc, facerea rampelor şi sortarea în trei categorii a trunchiurilor	15 „ „ „
5. Construirea de drumuri şi trasul cu animalele până la calea ferată: distanţă de 500—1500 m.	14 „ „ „
5. Incărcatul pe vagoanele căei ferate	8 „ „ „
Total	90 lei de m^3

Lemnele sosite pe scoc se sortează în trei categorii şi anume:

Până la 25 cm. se întrebuinţează ca lemne de mine, dela 26 cm. în sus pentru scânduri, iar buştenii care sunt proprii pentru draniţă, şindrilă, văcălii, ori ca lemn de rezonanţă, se aşează separat pe altă rampă.

Pentru un ster lemne de foc s'a plătit următoarele preţuri:

1) Tăiatul şi fasonatul unui ster cu o înălţime de 1,25 m.	40 lei
2) Adusul la scocuri şi facerea lor, de ster	15 „
3) Datul pe scoc şi adusul la calea ferată, de ster	10 „
4) Incărcatul pe vagon a unui ster	3 „
Total	68 lei

Metoadele de tratament.

Exploatarea pădurilor de molid curat sau în amestec cu brad se face prin tăieri rase.

Cu toate că prin amenajamentul întocmit de Administraţia silvică ungară s'a prevăzut aplicarea tratamentului codru cu tăieri succesive, din cauza vânturilor violente însă, cari în anul 1915 au doborît la pământ un masiv compact de molid în vârstă de 100 ani—cantitatea de material lemnos rezultată reprezentând un volum de 13165 m^3,- s'a renunţat la acest tratament în arboretele pure de molid.

In acele unde această specie se află în amestec cu brad şi fag se extrage în anul prim molidul şi bradul, în anul al doilea fagul, iar în al treilea se plantează suprafeţele exploatate întrebuinţându-se puieţi de 3 ani ne repicaţi de molid, brad, larice şi de frasin.

Arboretele de fag se exploatează tot prin tăieri rase.

Cu ocaziunea ultimei revizuiri a amenajamentelor în vigoare s'a propus generalizarea tăierilor succesive pentru a se asigura regenerarea pe cale naturală.

In caz de se va aproba o asemenea propunere, pe lângă ca arboretele de molid rărite prin practicarea unei tăieri de însemânţare deschisă, după cum comportă de altfel temperamentul acestei specii de quasi lumină şi cu sminţă uşoară, vor fi de bună seamă doborîte de vânturile, care bat cu putere în munţii Gurghiului, Afară de aceasta după calculul făcut am constatat că:

1) Cheltuielile în plus, ce necesită astăzi exploatările de codru cu tăieri succesive, întrec dela 2—3 ori cele necesare pentru executarea plantaţiunilor.

2) Tăierile succesive aplicate imediat vor necesita construirea mai multor mijloace de transport permanente sau provizorii, fiind că exploatările ar trebui să se efectueze pe o suprafaţă mai mare. Costul lor împreună cu cheltuielile în plus de exploatare vor consuma toate veniturile exploatărilor în regie, sau cea mai mare parte dintr'însele, pe când prin practicarea tăierilor rase aceste cheltuieli de exploatare vor fi mai reduse, iar capitalul de învestit pentru instalaţiuni de transport, întrebuinţându-se în mod progresiv, va fi de asemenea mai mic.

3. Din cauza căderei în cantităţi mari a zăpezii care deordinar trece de înălţimea de 1,50 m., atunci când urmează a se reveni cu tăierile secundare şi cu cea definitivă, fiind obligaţi a le executa iarna spre a nu prejudicia însămânţişurile instalate, extragerea arborilor rămaşi va fi foarte greu de executat, ba aproape chiar imposibilă, costând în tot cazul sume mari şi pierzându-se mult material lemnos reprezintat prin volumul cioatelor rămase, cu o înălţime de cel puţin 1, m., iar cele de molid devenind, în acelaşi timp, un mediu favorabil pentru desvoltarea insectei cunoscută sub numirea de *Hilobius abietis.*

In munţii Gurghiului până acum s'a practicat tratamentul codru cu tăieri rase, împădurindu-se imediat suprafeţele exploatate, din care au ieşit arborete frumoase şi de viitor, plantaţiunile efectuate dând un procent de reuşită de 87 % în termin mediu.

Buştenii de molid şi brad exploataţi se corhănesc, după care se face rampa pe valea principală lângă calea ferată înainte de a cădea zăpada, căci în caz dacă s'ar găsi în pădure ei nu s'ar mai putea transporta.

Lemnele de foc se fasonează în steri, cărora li se dă o înălţime de 1,25 m. la ambele feţe. Lucrătorii în majoritate sunt români de prin satele Ibăneşti, Hodac, Orşova, Caşva, Chinces, etc., întrebuinţaţi atât pentru fasonarea lemnelor de foc cât şi pentru cele de construcţie; iar ceilalţi sunt străini veniţi din judeţul *Maramureş, şi Satu Mare*: parte Ruteni, parte Români.

Când se ia în primire doborâtul şi cojirea pe trei părţi a trunchiurilor de molid şi brad, se scade de la fie care trunchiu, dacă sunt mai scurţi de 20 m., un centimetru din diametru şi un metru din lungime, iar dacă sunt mai lungi de 20 m. 2 centimetri din grosime şi 2 m. din lungime.

Aceasta se face ţinându-se seamă de eventualele pierderi ce le suferă lemnul în timpul corhănirei, până când se încarcă în vagoane.

Dacă însă nu se pierde atâta material, cât a rezultat din scăzămintele specificate mai sus şi în vagoane se încarcă mai mulţi m^3, de cât s'a plătit lucrătorilor pentru tăiat şi descojit diferenţa constatată li se restituie.

Şi din cauză că personalul existent în ocoalele Lăpuşna şi Isticeu este insuficient pentru a controla zilnic 200-400 lucrători, aceştia se plătesc cu m^3 sau cu sterul.

Ei sunt afară de aceasta asiguraţi la Casa cercuală de asigurări muncitoreşti din Târgul-Mureş, fiind vizitaţi în caz de boală în mod gratuit de medic, dându-li se şi medicamente fără plată.

Când se întâmplă accidente li-se plăteşte de către Casa cercuală despăgubiri, pentru zilele ce nu au putut să lucreze, iar în caz când cel care a suferit accidentul a rămas infirm ne mai putând lucra, sau dacă el a sucombat, i se dă în cazul prim pensia cuvenită, iar în cel d'aldoilea ultima pensie o primeşte urmaşii lui.

In scopul acesta li-se opreşte lucrătorilor din plata ce o primesc un procent de 2°/$_0$, iar patronul, care în cazul nostru e Statul mai plăteşte Casei cercuale 2°/$_0$ pentru asigurarea muncitorilor în caz de boală, precum şi 2°/$_0$ din suma ce li se cuvine pentru asigurarea lor, în caz de accidente.

In total Casa cercuală încasează prin urmare 6°/$_0$.

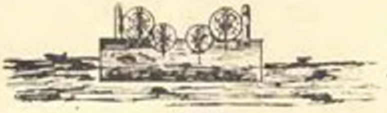

FIG. 3

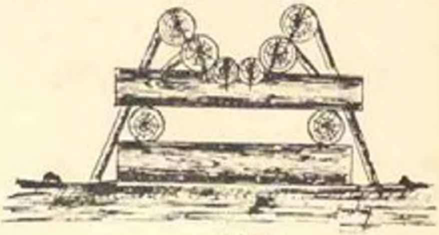

FIG 5

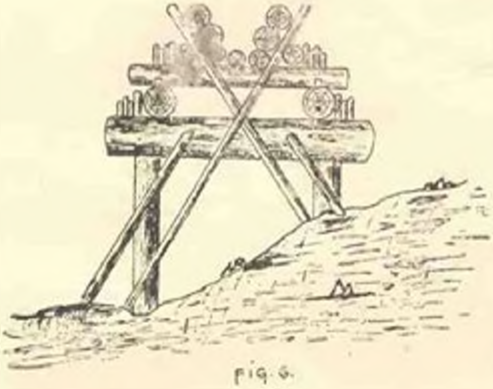

FIG. 6.

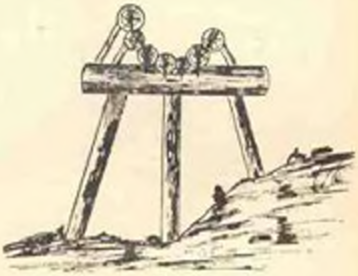

FIG 4.

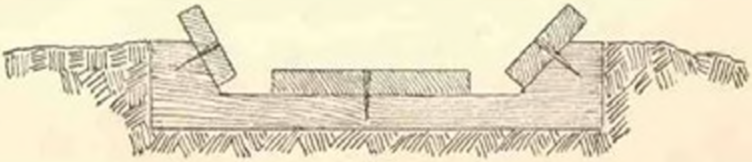

FIG. 7

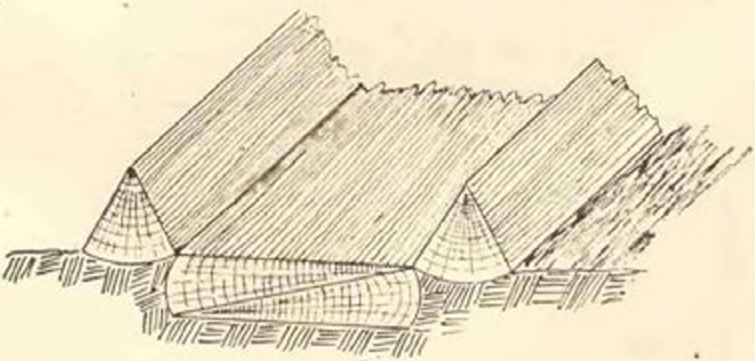

FIG. 8

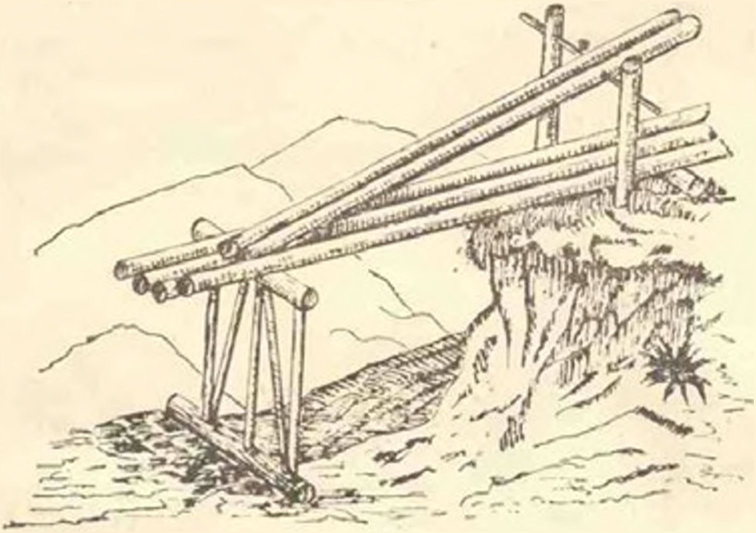

FIG 9

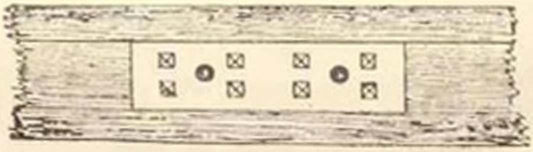

FIG. 10.

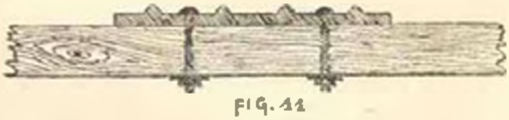

FIG. 11

Mijloace întrebuinţate pentru transportul lemnelor.

Pentru scoaterea lemnelor din pădure şi aducerea lor la depozitul Statului din Ierbuş; ce se află la o depărtare de 200 m. de gara Reghinul-Săsesc, domeniul Gurghiu posedă mijloace de transport permanente şi provizorii.

Ca mijloace de transport provizorii se întrebuinţează următoarele:

1) Când parcela exploatată se află la o depărtare mai mare de valea principală, adică a Gurghiului şi când panta terenului este mică, transportul trunchiurilor şi buştenilor de molid se face cu ajutorul tracţiunei animale.

In acest scop se construesc mai întâi nişte drumuri provizorii, cari constau din nivelarea pământului pe ici şi colea şi din facerea podeţelor necesare.

Iată cum se face transportul: trunchii sau buştenii se aşează cu capătul lor cel gros pe o sanie numită în localitate *sânceu*, de care se leagă cu lanţuri şi cârlige de fier trăgându-se apoi fie cu tânjala cu boi ori cu caii înhămaţi; iar lemnele de foc se pun pe o sanie pe care este făcut un cadru de lemn în care intră 2 steri.

Acest mijloc de procedare este foarte avantagios mai ales în timpul ernei.

2) Când parchetul exploatat se află la o depărtare mai mică de valea principală şi când terenul are panta necesară, se construesc scocuri uscate atât pentru transportul lemnelor de foc, cât şi pentru cel al trunchiurilor sau al buştenilor.

Scocurile uscate pentru transportul lemnelor de foc.

Modul de construire al acestor scocuri uscate şi părţile lor constitutive se specifică mai jos:

La un scoc deosebim trei părţi şi anume: *origina scocului* (partea lui superioară) unde se adună lemnele spre a se da pe scoc, *scocul propriu zis* şi *gura* lui.

Capătul din vale al scocului este mai ridicat, dându-i-se câteodată şi o contra pantă pentru ca lemnele căzând dela înălţime să se poată aduna în grămezi mari, cari se numesc în localitate „Cucuri".

După fixarea traseului scocului lucrarea se începe din partea din sus şi se continuă spre vale, construindu-se din trunchiuri lungi de 6—8 m. şi groşi de 0, 15-0, 25 m. *Tablele scocului* (elementele din care este format scocul) au o lăţime, în partea de sus a secţiunilor transversale a canalului semicercular ce-l formează, dela 0, 50-0, 60 m.; iar adâncimea lui dela 0, 15-0, 20 m.

Aceste table se aşează sau direct pe teren, sau pe o fundaţie de lemn, după configuraţia mai mult sau mai puţin accidentală a terenului. Ele constau în majoritatea cazurilor din 6 trunchiuri, din care două formează fundul scocului, două laturile sau coastele lui, iar celelalte două aşa zisul parapet.

Fiecare trunchiu se fixează pe talpă, sau traversa fundaţiei scocului, prin cue de lemn bătute în găurile ce se practică la capetele trunchiurilor cu ajutorul unui sfredel.

Tot pe tălpile în chestiune se reazimă şi legăturile între două table vecine, pentru ca acestea să nu fie mai sus sau mai jos, ci întotdeauna la acelaş nivel.

Trunchiurile întrebuinţate la construirea tablelor trebue să fie drepte, iar nu strâmbe.

In vederea forţei centrifuge a lemnelor, ce coboară prin alunecare de ordinar cu mare iuţeală, se adaogă în curbe şi anume în partea exterioară a coastei scocului încă câte un trunchiu, pentru ca lemnele să nu poată sări dintr'însul.

Partea principală a fundaţiei scocului o formează *talpa*, ce i se mai zice şi *traversă*, pe care se pun capetele tablelor.

Talpa sau traversa constă dintr'un lemn rotund lung de 1,5 — 2 m. şi gros de 0,25 — 0,30 m.

După configuraţia terenului talpa se aşează direct pe pământ, sau pe un picior în formă de jug, ori pe o fundaţie care nu este altceva de cât o căsoaie (fig. 3, 4, 5, 6).

Pe coastele foarte înclinate ale văilor, scocurile întrebuinţate pentru transportul lemnelor de foc în timpul iernei se fac uneori din despicături de lemne (blane de fag), cele din fundul scocului, care se pun direct pe zăpadă sau pe pământ, fiind mai late, iar cele alcătuind laturile scocului, mai înguste (fig. 7).

Aceste scocuri de multe ori se acopăr cu zăpadă sau cu pământ. Pentru a i se da scocului o stabilitate mai mare, blănile de fag se bat cu muchia unei săcuri spre a se fixa mai bine în pământ sau în zăpadă. De fapt de aceste scocuri de construcţie specială ne servim atunci, când este vorba de a se transporta lemnele dintr'o porţiune oarecare de pădure până la scocul principal.

Scocurile laterale se fac şi din scânduri, în care caz după terminarea scoaterei lemnelor dintr'un loc se mută în altă parte a pădurei. (fig. 8).

Scocurile uscate pentru transportul trunchiurilor şi a buştenilor.

Scocurile întrebuinţate pentru transportul trunchiurilor sunt de dimensiuni mai mari şi se construesc mult mai solid de cât cele pentru lemnele de foc.

Profilul lor în secţiune transversală are următoarele dimensiuni: în partea de sus a secţiunei lăţimea este de 0,80—1,60 m., iar fundul depinde de grosimea maximă a trunchiurilor, pe câtă vreme adâncimea lor variază dela 0,30—0,50 m.

Felul construcţiei acestor scocuri nu diferă de cel pentru lemnele de foc.

Tablele scocului constau din trunchiuri mai groase, alcătuind fundul lui, laturile fiind formate din câte două trunchiuri bine fixate unul de altul, iar în curbe la partea lor exterioară se mai adaugă încă câte unul.

Legăturile între table şi fundaţii se face cu o mai mare îngrijire şi în mod mai solid ca în scocurile utilizate pentru transportul lemnelor de foc.

La exploatarea în regie a pădurilor din ocolul silvic Lăpuşna se întrebuinţează tipul bavarez (fig. 4), cu deosebire numai că proptelele de susţinere ale trunchiurilor, ce formează laturile precum şi parapetul scocurilor, sunt fixate pe talpă sau pe traversă, iar nu pe pământ.

Origina scocului constă din câteva table, dintre care prima, ca şi la scocurile pentru transportul lemnelor de foc, este cea mai lată, după care urmează două sau trei din ce în ce mai înguste, până ce ajunge la lărgimea strict normală a scocului de formă semicirculară adoptată; aceasta spre a se putea introduce mai cu înlesnire lemnele într'însul. Ultimei table dela capătul din vale al scocului i se dă o pantă mai mică. Ea poate să fie chiar orizontală, sau să alcătuiască o contra pantă în scopul de a se reduce întru câtva viteza de alunecare a lemnelor. In tot cazul când se construeşte un scoc, se dă multă importanţă alegerei pantei, de oarece dacă aceasta e prea mică, lemnele se opresc mereu pe scoc alcătuind adevărate obstacole, cari, pentru înlesnirea transportului, trebuesc înlăturate, iar dacă ea este prea mare trunchiurile alunecă cu o viteză excesivă, astfel în cât adesea ori sar afară din canal, dând naştere la cheltueli însemnate cu strânsul şi datul lor din nou pe scoc.

Panta scocului depinde de altfel de felul sortimentelor, adică de categoria materialului lemnos ce urmează a se transporta, de timpul când se face transportul, precum şi de lungimea scocului.

Pentru cele destinate transportului lemnelor de foc se admite o pantă mai mare ca la cele pentru buşteni, iar la acestea din urmă una mai mare ca la cele pentru transportul trunchiurilor.

Anotimpul trebue de asemenea luat în considerare, când e vorba de alegerea pantei. Scocurilor mai lungi li se dă de ordinar o pantă mai mică de cât celor scurte.

Astfel fiind pantele ce se adoptă în diferitele soiuri de scocuri, sunt cele prevăzute mai jos:

a) Pentru scocurile servind la transportul lemnelor de foc:
1) Când timpul este uscat . . . . 35—50 % sau 19—27°
2) „ „ „ umed . . . . 25—30 % sau 14—19°
3) „ este zăpadă . . . . . . 15 20 % sau 8—11°
4) „ „ îngheţat . . . . . . 6—12 % sau 3—7°

b) Pentru cele utilizate la transportul buştenilor.
1) Când timpul este uscat . . . . 25 30 % sau 14 19°
2) „ „ „ umed . . . . 20—25 % sau 11 14°
3) „ este zăpadă . . . . . 10-15 % sau 6-8°
4) „ „ îngheţat . . . . . . 4 8 % sau 2-4°

c) Pentru scocurile întrebuinţate la transportul trunchiurilor.
1) Când timpul este uscat . . . . 20-25 % sau 11 14°
2) „ „ „ umed . . . 15—20 % sau 8—11°
3) „ este zăpadă . . . . . . 6—10 % sau 3 6°
4) „ ter. „ îngheţat . . . . . . 3—6 % sau 2—3°

La origine li se dă scocurilor o pantă mai mare, pentru ca lemnele ce se introduc într'însele să-şi capete viteza necesară spre a nu se putea opri pe drum, ci a continua până la gura lui, în vecinătatea căreia panta este de regulă cu 1/5 până la 1/2 mai mică de cât în restul scocului.

Regularea vitezei.

Atunci când din cauza configurației topografice a terenului suntem nevoiți a da scocului o pantă mai mare, de cât ar fi necesar, pentru a se micşora iuțeala de alunecare a lemnelor se întrebuințează diferite mijloace şi anume:

Se reduce lărgimea pereților scocurilor, dându-li-se o direcție mai aproape de verticală, de oarece prin aceasta lemnele în timpul alunecărei lovindu-se de pereți îşi micşorează viteza.

In caz însă când nu se obțin rezultatele dorite, atunci în părțile unde scocul este aşezat direct pe teren, se scot câte-va table, astfel că trunchiurile târându-se pe pământ îşi micşorează din viteza câştigată.

Acest mod de procedare pentru reducerea iuțelei de alunecarea lemnelor este recomandabil. Se mai poate însă micşora viteza împrăştiindu-se pe scoc prundiş umed sau nisip şi anume în părțile unde pantele sunt mari, sau făcându-se uz de aşa zisele opritori, cari constau din simple trunchiuri de lemn (fig. 9), ori din anumite piese de fier (fig. 10, 11) cari în localitate poartă numele de mâțe.

Sunt cazuri însă când se cere ca să mărim viteza de alunecare a lemnelor pe scocuri.

In acest scop vara, în timpurile uscate, se stropeşte scocul cu apă, sau se unge cu ulei, ori trunchiurile de molid din câteva table se înlocuesc prin altele de fag pe cari lemnele alunecă mai uşor ca pe cele dintâi.

Modul de construire a unui scoc depinde şi de timpul destinat pentru funcționarea sa.

Astfel, cel care este menit să servească un timp îndelungat se construeşte mai solid, decât cel care nu are să dureze decât unul sau doi ani de pildă. Direcția lui caută să fie cât mai dreaptă, iar pentru curbe să se întrebuințeze raze cât mai mari. Joncțiunea scocurilor laterale, adică de pe văile secondare, cu cele principale se face sub formă de unghiuri cât mai ascuțite, iar în locurile unde scocurile trec peste drumuri, tablele sunt portative, spre se putea ridica şi pune la loc după necesitate.

Pentru buna îngrijire a scocului sunt angajați supraveghetori, a căror obligațiune este, ca din când în când să-l curățe de materialele depuse cu prilejul alunecărei, să-l ude cu ajutorul stropitoarelor, când este nevoie, sau să capteze apele isvoarelor în timpul verei, iar iarna să-l acopere cu un strat potrivit de zăpadă, sau să-l stropească cu apă, pentru ca acesta înghețând alunecarea să se facă mai repede.

Datoria principală a acestor supraveghetori este, ca să repare la nevoie stricăciunile cauzate scocului în timpul transportului lemnelor, în care scop ei au în totdeauna la îndemână uneltele și materialul necesar.

La originea scocului lemnele se introduc în canal cu ajutorul cângilor, iar trunchiurile și buștenii cu țapinele (fig. 1, 2) Dealungul canalului supraveghetorii sunt așezați la o depărtare unul de altul de circa 150—200 m.

Pe lângă celelalte atribuțiuni ale lor ei trebue să ia măsuri, ca să nu se oprească lemnele pe scoc.

In caz de oprire sunt datori a da de știre prin strigări, convenționale lucrătorilor, cari la origine introduc lemnele pe scoc, pentru ca lucrul să înceteze până când obstacolele vor fi înlăturate.

Introducerea lemnelor pe scoc durează fără întrerupere, până ce se termină cu cele adunate la origină, după care lucrătorii aduc alte lemne.

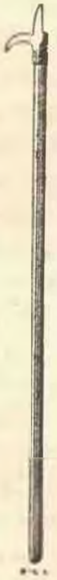
Fig. 12.

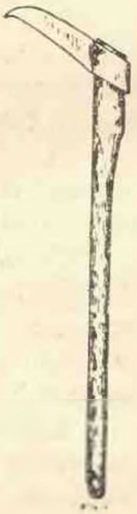
Fig. 13.

In timpul acesta supraveghetorii curăță scocul și fac reparațiunile necesare în locurile stricate.

Ca mijloace de transport permanente domeniul Gurghiu posedă mai multe drumuri forestiere șoseluite și o cale ferată.

Calea ferată silvică Gurghiul C. F. S. G.

Ea servește la transportul produselor lemnoase ce se exploatează în regie din pădurile munților Gurghiu până la depozitul din Ierbuș, a cărui suprafață este de 40,28 hectare, și se află, după cum am mai spus, la o depărtare de 200 de metri de gara „Reghinul Săsesc".

Construirea acestei linii ferate s'a început în anul 1904 şi s'a terminat în 1905 de către d-l Ing. Consilier silvic L. Marțian, actualmente director g-l la pădurile Reşiței.

La construirea ei s'a avut în vedere:

Concesionarea. Concesionarea circulației pe calea ferată s'a făcut pe un termen de 50 ani.

Drepturile şi obligațiunile născute din această concesionare au revenit serviciului silvic al Statului, reprezentat mai întâi prin fosta Direcțiune sillvică din Cluj.

Pe calea ferată în chestiune se transporta la început numai produsele forestiere din pădurile Statului, uneltele necesare pentru circulația liniei, precum şi lucrătorii trebuitori exploatărei şi întreținerei căiei ferate.

Mai târziu s'a aprobat, ca să se facă cărăuşie publică pe distanța Ierbuş—Ibăneşti, cu obligațiunea de a se forma cel puțin două trenuri de persoane pe săptămână.

Construcția liniei. Lungimea întregei rețele a căiei ferate Gurghiu este de 73,2 km, socotit dela Reghinul Săsesc, de unde porneşte o ramificație din linia normală a C. F. R. până la depozitul de lemne din Ierbuş, unde se încarcă lemnele destinate a fi transportate mai departe.

Lungimea liniei principale, care trece peste proprietățile comunelor Solovastru, Jabenița, Gurghiu, Orşova şi Ibăneşti este numai de 41 km.

Ramificațiile laterale a'e acestei linii principale se găsesc pe:

1. Valea *Isticeului* pe o lungime de 16,17 km.
2. „ *Sirod* „ „ „ 5,5 km.
3. „ *Meştera* „ „ „ 4,5 km.
4. „ *Lăpuşna* „ „ „ 4 „ şi
5. „ *Creanga Albă* „ „ „ 1,5 „

Infrastructura. Panta liniei principale este de 25‰ a celor laterale de 60‰, curbele de racordare având ca raze minime 60 m. pentru linia principală şi de 40 m. pentru cele laterale

In stațiuni panta maximă nu trece de 3‰.

Lărgimea platformei terasamentului măsurată la înălțimea suprafeței inferioare a stratului de pietriş este de 2,80 m. pe linia principală şi de 2,40 m. pe liniile secundare.

In partea externă a rambleurilor situate în curbe s'a aplicat o supra lărgire.

Taluzele rambleurilor până la înălțimea de 2 m. au panta de 1 : —1 $^1/_2$ sau 1 $/_4$, iar pentru umpluturi mai mari de 2 metri au cel puțin 1 : 1 $^1/_2$.

Taluzelor debleurilor, ținându-se seamă de natura și compozițiunea mineralogică a solului, li s'a dat în general o inclinare de 1 : 1.

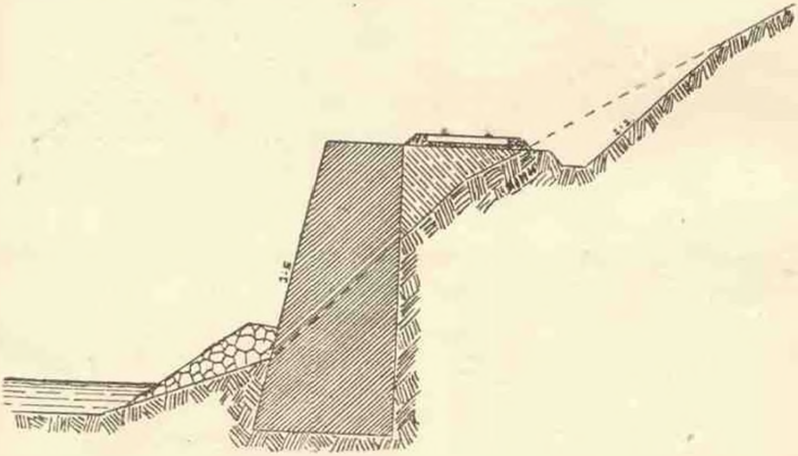

Fig. 11.

In debleuri șanțurile laterale au o pantă, care permite scurgerea apelor.

Gropilor de împrumut și depozitelor s'a căutat să li se dea o formă regulată, spre a nu împiedica comunicațiunea și scurgerea apei, precum și de a nu da loc la înzăpezirea trenurilor.

Pentru împiedicarea surpăturilor sau a dislocărilor de terenuri cu ocaziunea executării rambleurilor și a debleurilor, s'au făcut lucrările necesare pentru fixarea pământului și apărarea lui în contra viiturei apelor fig. 14, 15, 16 și 17.

Rambleurile situate pe locurile expuse inundațiunilor s'au construit astfel, ca platforma liniei să depășească cu cel puțin 0,4 m. nivelul cel mai ridicat al apelor.

In lucrările de apărare în contra acțiunei apelor s'au aplicat normele adoptate de direcția căilor ferate Ungare.

3

Podurile mai mari s'au construit astfel ca nivelul apelor mari să fie cu cel puţin 1 m. mai jos, iar podurile mai mici şi podeţele să aibă o deschidere de cel puţin 0,50 m., direcţia lor fiind perpendiculară la axa liniei.

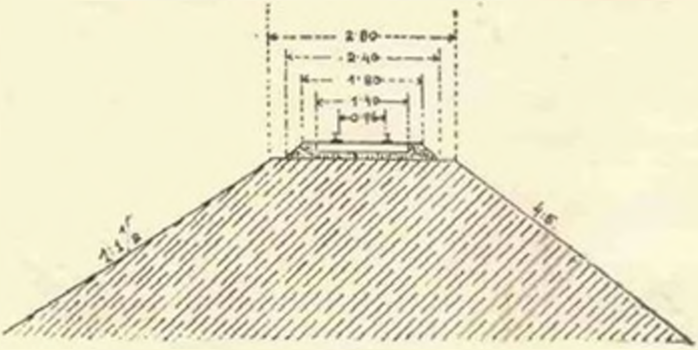

Fig. 15.

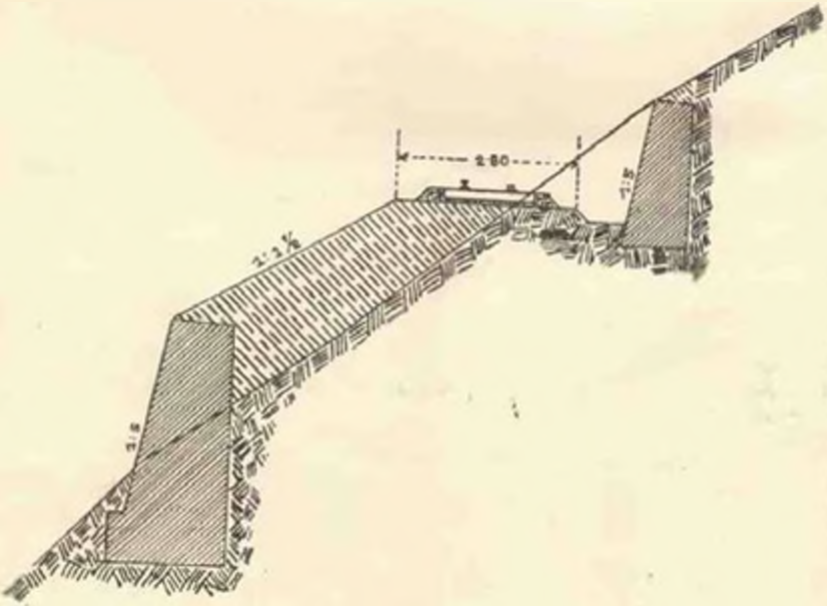

Fig. 16.

In locurile unde s'au putut asigura înălţimea necesară pentru scurgerea apelor, s'au construit poduri cu grinzi de fier, de lemn de stejar, sau de molid, după necesitate.

Dimensiunile grinzilor au fost astfel calculate, încât la cele de stejar încărcătura maximă pe cm^2 să nu treacă de 70 kg., iar la cele de brad să nu fie mai mare de 60 kg.

In multe locuri s'au construit apeducte din piatră şi ciment Portland aplicându li se o supraumplutură de cel puţin 0,60 m. până la platforma terasamentului.

Contrazidurile şi aripile podurilor deschise s'au făcut din piatră şi mortar de ciment, iar zidurile de sprijinire din zidărie uscată (blocuri de piatră, fără mortar), afară bine înţeles de locurile mai mult expuse.

Fundaţiile podurilor deschise în solurile mai rezistente au o înălţime de cel puţin 0,80 m. şi o deschidere de 0,60 m. până la 10 m.

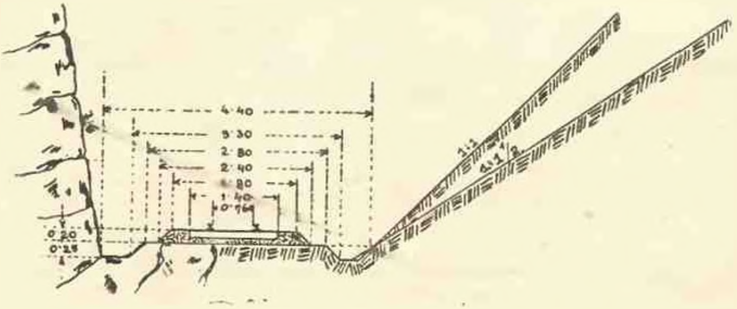

Fig. 17.

Capetele lor sunt construite din beton sau din piatră, ori cu pitoţi de stejar.

Grinzile sunt de fier sau de lemn.

Podul cel mai mare este cel dela km. 33 + 135 având grinzile de fier şi o deschidere de 10 m.

La apeducte deschiderile variază dela 0,60—2 m.

Pe linia forestieră principală de pe valea Gurghiului există 135 poduri şi podeţe.

La calcularea dimensiunilor grinzilor s'a luat de bază presiunea de 2250 kg. a roatei unei locomotive.

In locurile unde linia este traversată de un drum, s'a întrebuinţat aşa zisele şine conducătoare (adică pe lângă cea existentă s'a aşezat o altă şină scurtă), între şine vine o podeală de pietriş, iar suprastructura liniei s'a făcut întocmai ca

Profilul şinelor de oţel de 12 kg pe m linear, cu îmbinare (eclisaj) suspendată

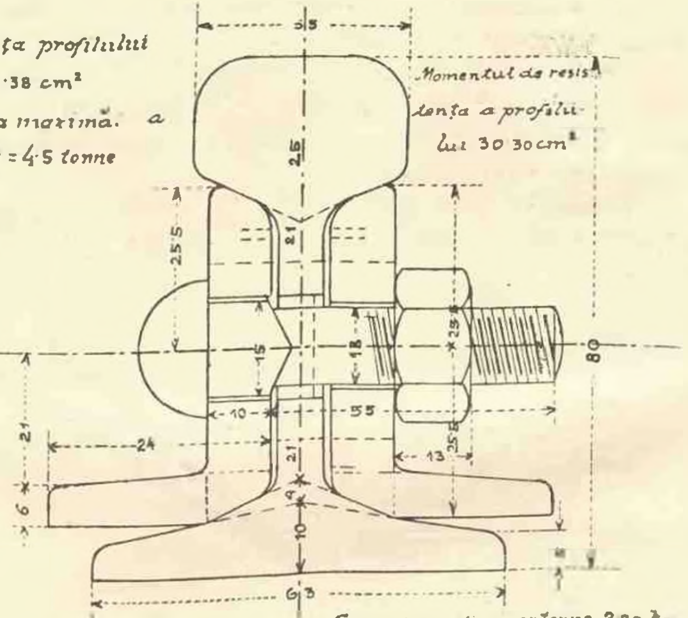
55
25
25·5
21
15
18
23·5
80
10
55
21
24
21
13
25·5
6
4
10
63
8

Suprafaţa profilului 16·38 cm²

Presiunea maximă a osiei = 4·5 tonne

Momentul de resistenţa a profilului 30 30 cm³

Greutatea butoanelor 0·106 Kg.

Greutatea crampoanelor 0 093 Kg

Greutatea plăcei de suport = 0 67 „

Greutatea eclisei externe 2 20 Kg

Greutatea „ interne 1·804 „

Fig. 18.

Distribuirea traverselor.

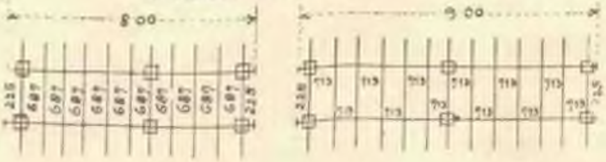
8 00
9 00
225
687
687
687
687
687
687
687
687
687
687
225
226
713
713
713
713
713
713
713
713
713
713
713
713
715

Dimensiunile traverselor de stejar

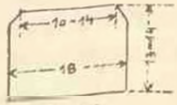
10-14
18
13-14

l = 1·40 m.

1:100

fig. 66.

Fig. 19.

a drumului şoseluit, iar când el era natural, adică neîmpietruit, s'a întrebuinţat un strat de pietriş gros de 10 cm.

La asemenea treceri peste drumurile cu o mare circulaţie, precum şi acolo unde mecanicul locomotivei nu le poate observa dela o distanţă mai mare de 150 m., s'au aşezat pe linie stâlpi cu *semnale indicatoare* pentru micşorarea vitezei.

In celelalte cazuri s'a utilizat *table avertizătoare.*

Unde panta liniei se schimbă trecând peste 10‰ pe o lungime de 500 m. se aşează stâlpi de nivel.

Suprastructura liniei. Ecartamentului liniei ferate este de 76 cm., iar şinile sunt fabricate din oţel Martin.

Ele au pe linia principală o greutate de 12 kg. pe metrul liniar legătura capetelor şinelor fiind (reclisajul) suspendat fig. 19. Distanţa dintre traverse este de 60 cm., rezistenţa şinelor sub presiunea osiei locomotivei de 4500 kg., iar sub presiunea roatei locomotivei de 2250 kg pe cm^2. Şinele de pe liniile laterale au greutatea de 9,25 kg pe metru liniar. Distanţa între traverse este calculată astfel ca rezistenţa şinelor sub presiunea de 1500 kg. a roatei locomotivei să nu fie mai mare de 1200 kg. pe cm^2.

Macazele liniilor sunt cu limbă montantă şi cu regulator de stabilizare.

In gările unde se fac încrucişările de trenuri există de ordinar mai multe linii.

Distanţa între acestea este de 3,25 m. socotit din axă în axă.

Aproape de punctul lor de întâlnire se aşează câte o *traversă* zisă *de limită.*

Traversele întrebuinţat sunt de stejar, lungi de 1,4 m., groase de 0,18 sau de 0,14 m. având o lăţime de 0,18 m. la partea lor de jos şi de 0,13 sau de 0,14 m. la cea superioară.

Balastul. Constă dintr'un strat de pietriş având o grosime măsurată sub talpa şinelor de 0,20 m. şi o lăţime de 1,80 m.

La macazuri el are o grosime de 0.30 m.

(va urma)

Dr. George P. Antonescu

STEREO-FOTO-TACHIMETRIE AERIANĂ [1])

Unul din principiile cele mai esenţiale ale *Topografiei* este de a se obţine *preciziunea necesară cu minimum de muncă şi de cost.*

In acest scop nu numai în chestiuni de *Topografie* ori de *Geodezie*, ci şi în toate celelalte ramuri ştiinţifice, unde este vorba de măsurarea obiectelor din spaţiu, se caută a se întrebuinţa atari mijloace, ori acele metoade, cari elimină rolul operatorului, care alcătueşte un izvor de greşeli.

In operaţiunile topografice pentru evitarea greşelilor, precum şi pentru micşorarea muncei şi a cheltuelei, se întrebuinţează anumite instrumente, cum de exemplu este la ridicarea planurilor *camera fotografică*, care, în regiunile accidentale, dar mai cu seamă în cele neaccesibile, ne este de un mare folos.

In cele ce urmează ne vom ocupa cu descrierea în mod sumar a elementelor, cu ajutorul cărora se poate obţine proecţiunile orizontale ale unei întinderi oare care de teren, servindu-ne de *aeroplanograme* luate dintr'un *balon dirijabil.*

După aceste premize vom examina:

I., Metoada Fotogrametriei;
II., „ Stereo-fotogra mmetriei terestre;
III., „ „ „ „ aeriene.

I. Metoada Fotogrametriei

Această metoadă constă în a determina un număr oare cari de puncte, ori de distanţe reduse la orizont, ale unei porţiuni de teren oare care, servindu-ne de o dreaptă aleasă după voe zisă *bază* şi de unghiuri reduse la orizont, formate din dreptele duse la punctele alese sau văzute dela extremităţile bazei, puncte cari se fotografiază şi se identifică pe imaginile pozitive ale fotografielor. Metoada *Fotogrametriei* în principiu nu este altceva decât metoada prin intersecţii întrebuinţată cu *planşeta topografică*, cu deosebirea însă că alidada planşetei s'a înlocuit cu o cameră fotografică instalată pe un tripied şi prevăzută cu un ac magnetic şi cu o lunetă, din care cauză se numeşte *foto-busolă.*

---

1) Comunicare făcută în congresul inginerilor silvici din luna Iunie a. c.

Cu o asemenea foto-busolă putem face ridicări de planuri în mod foarte expeditiv. Alegem în scopul acesta pe teren 2 puncte A_1. şi A_2. (vezi fig. 1) situate în genere în faţa terenului ce vrem să ridicăm în plan (vezi punctele P şi Q). In punctul A_1 aşezăm în mod orizontal şi exact d'asupra lui *foto-busola* noastră, o orientăm spre punctele P şi Q şi dăm drumul acului magnetic, ca să se poată mişca. După aceasta ne transportăm

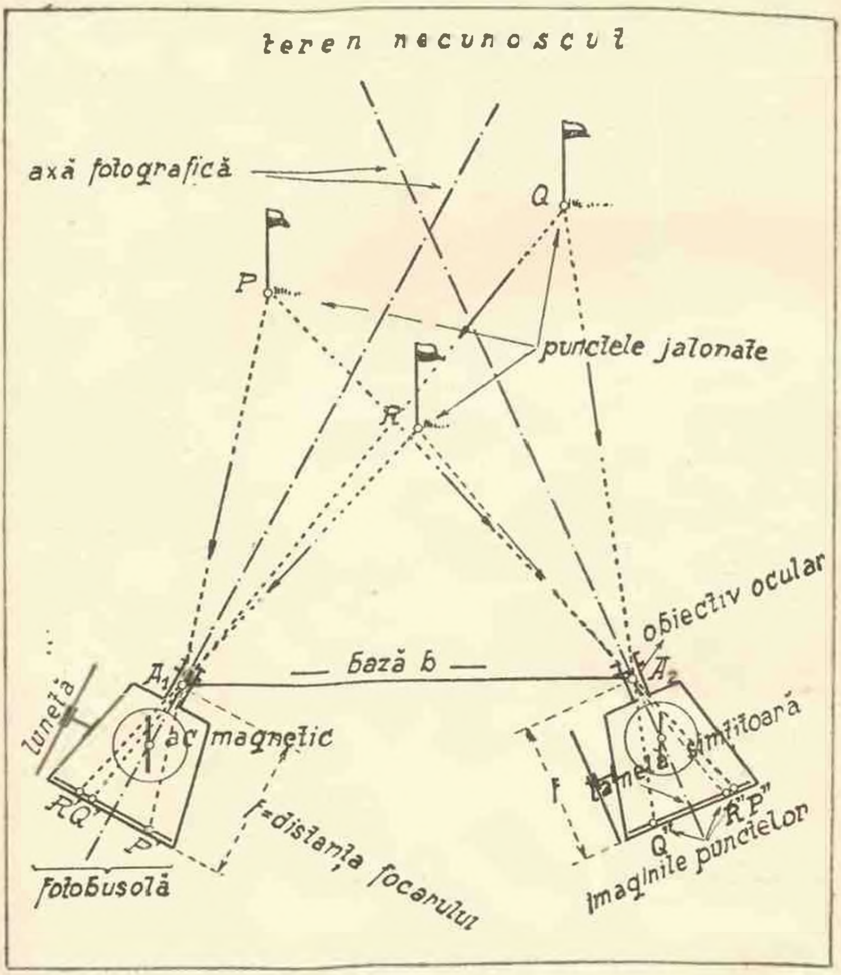
teren necunoscut
axă fotografică
Q
P
punctele jalonate
R
obiectiv ocular
bază b
A_1
A_2
lunetă
ac magnetic
R' Q'
P'
fotobusolă
f=distanţa focarului
f
lamelă
simţitoare
R'' P''
Q''
imaginile punctelor

Fig 1.
Ridicarea planului pe cale fotogrametrică

cu *foto-busola* în cealaltă extremitate a bazei (A_2) unde repetăm aceiaşi operaţiune ca în punctul A_1. Astfel procedând putem fixa pe teren *fără al parcurge cu piciorul* numeroase puncte, ale căror imagini ne servesc pentru construirea la biurou a planului şi anume prin intersecţia razelor prelungi e, duse din imaginile punctelor identificate şi proectate în plan prin extremităţile bazei deja plănuite după scara determinată şi pe urmă prelungite până la intersecţia voită, (vezi fig. 2.)

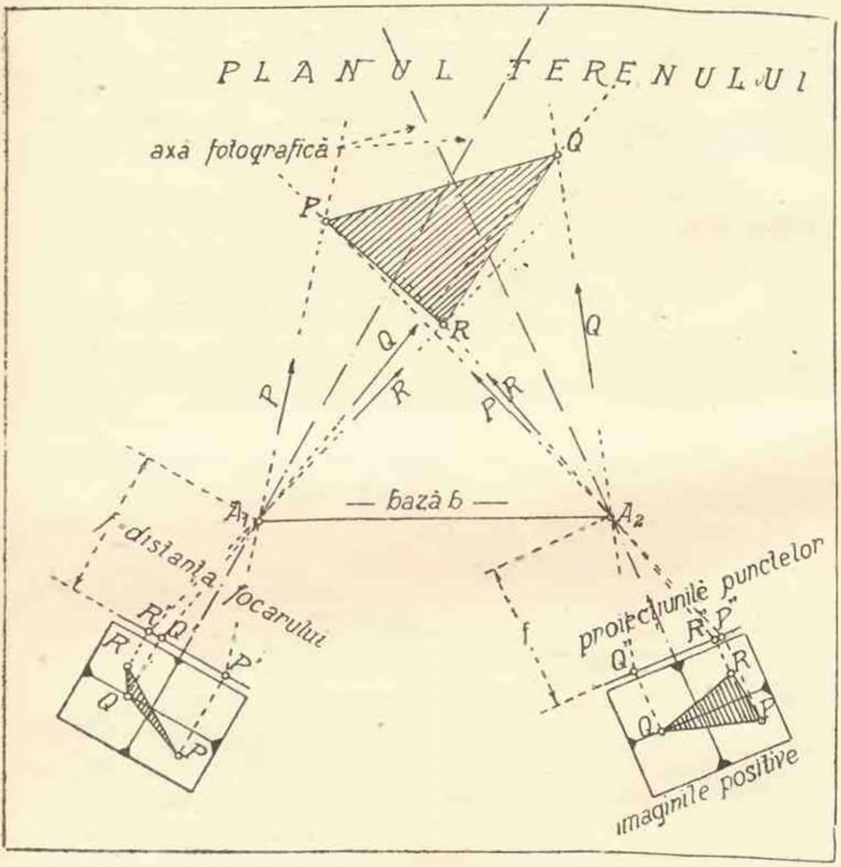
PLANUL TERENULUI
axa fotografică
P
Q
R
Q
P
R
Q
P
R
A_1
— bază b —
A_2
f
f-distanţa focarului
t
R'
Q'
P'
R
Q
P
f
proiecţiunile punctelor
R''
P''
Q''
R
P
Q
imaginile positive

Fig. 2.
Construirea planului prin intersecţia razelor duse din imaginile punctelor

In *Franţa*, în anul *1864*, căpitanul *Iavary* a ridicat în plan cu această metodă o porţiune de teren având o suprafaţă de *20 Km.* pătraţi dimprejurul oraşului *Grenoble* în timp de *60* de ore — adecă în *5—6* zile — întrebuinţând în acest scop *29* staţiuni. Impiegaţii săi, pentru ca să întocmească şi să deseneze planul respectiv pe scara de *1.5000*, au întrebuinţat *2* luni întregi Lucrarea în chestiune fiind verificată cu ajutorul hărţilor cadastrale de către Academia de Ştiinţă din *Paris* a fost găsită în regulă şi de o exactitate cum nu se aştepta nimeni.

Vedem dar, că operaţiunile de ridicare în plan prin aplicarea camerei fotografice sunt foarte mult reduse, în schimb însă lucrările de biurou durează relativ mult.

Pentru accelerarea acestora din urmă se întrebuinţează însă *stereo-comparatorul* şi celelalte *stereo cartografe*, cari se bazează pe proprietăţile vederei stereoscopice.

II. Metoada Stereo fotogrametrică

a) *Vederea stereoscopică*

Vederea stereoscopică se obţine în genere de către animalele vertebrate, cari sunt prevăzute de natură cu 2 ochi normali.

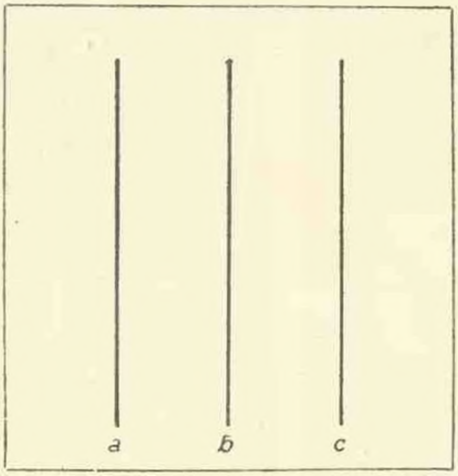

Fig. 3.
e scutită de efect

1. *Efectul vederei stereoscopice* îl putem realiza în modul următor :

Să presupunem, că în faţa ochilor noştri se află în spaţiu trei linii verticale în totul identice ca formă şi ca poziţie, (vezi fig. 3). Aşa fiind asupra distanţei liniilor sau obiectelor, la care se află nu ne putem forma o noţiune precisă.

Deformând însă poziţia lor, (vezi fig. 4), putem susţine că linia ·*b* este cea mai depărtată în raport cu celelalte *a* şi *c*.

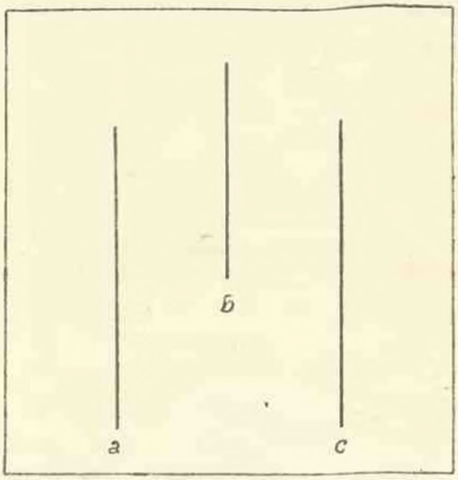

Fig. 4.
cu efect impusat

Efectul stereoscopic va fi şi mai pronunţat întregind desenul nostru aşa cum se vede în figura 5, deci în cazul acesta putem

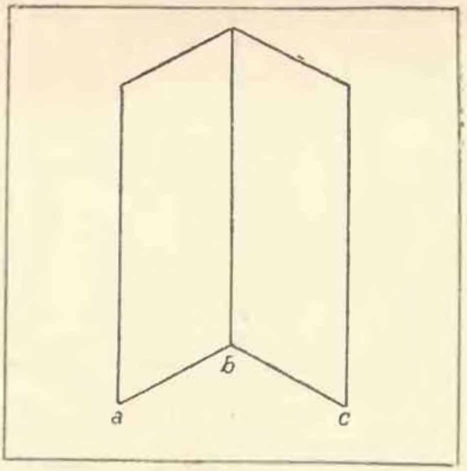

Fig. 5.
cu efecte verse şi inverse

zice că are o *plastică*, deoarece *vedem* că cele 2 linii *a* şi *c* sunt mai depărtate decât linia b şi că imaginea — ce o avem înainte — ne dă impresia unui acoperiş de casă. Dar noi putem vedea plastica liniilor în chestiune şi *invers*, susţinând că linia *b* este cea mai îndepărtată linie, iar *a* şi *c* cele mai apropiate, ca şi cum am avea de a face cu o carte deschisă, sau cu o vale al cărui talveg e în punctul b.

2. *Precizia vederei stereoscopice naturale* o putem obţine

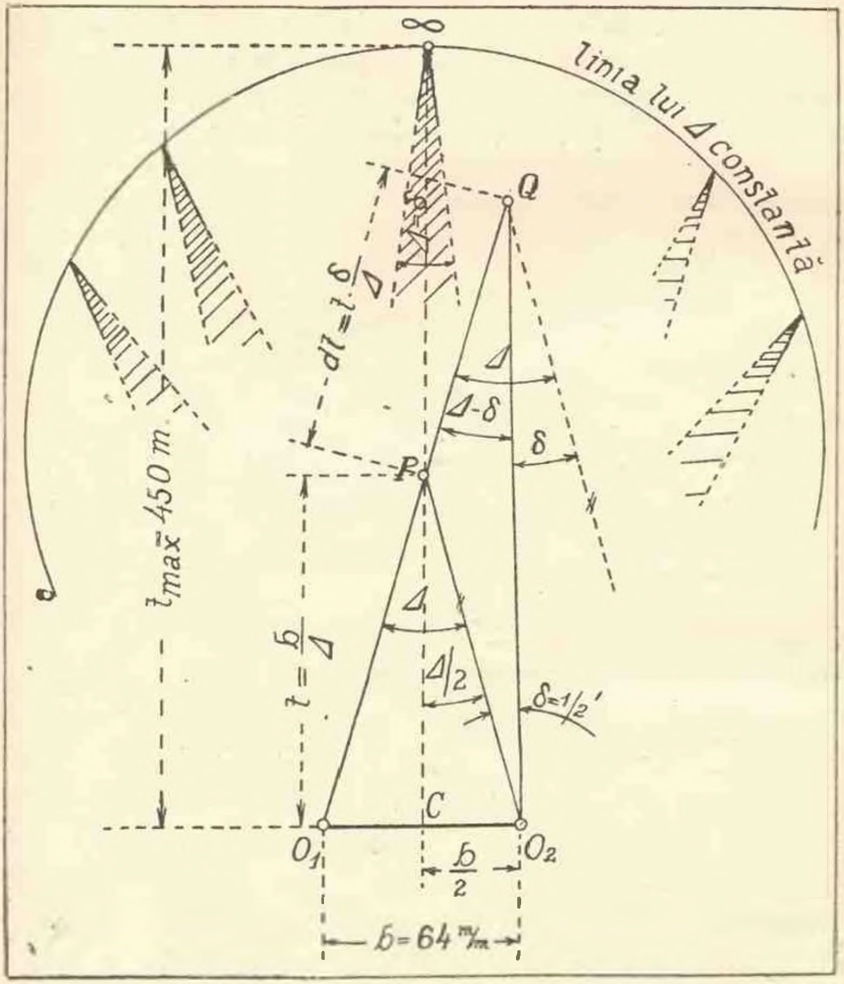
∞
linia lui Δ constantă
Q
dt = t·δ/Δ
Δ
Δ-δ
δ
P
t_max = 450 m
t = b/Δ
Δ
Δ/2
δ=1/2'
C
O1
O2
b/2
b=64 m/m

Fig. 6.

$$t = \frac{b}{\Delta}$$

din formula fundamentală a preciziei, în care scop este nevoe de a analiza elementele geometrice ale vederei noastre cu ajutorul celor 2 ochi.

Fie un punct *P* al terenului (sau un obiect oarecare) către care atenția noastră să fie concentrată spre el.

In acest caz axele ochilor noştri se îndreptează dela pupilele O_1 şi O_2 la punctul *P* unde fac între ele unghiul Δ, vezi fig. 6.

Fie un al doilea punct *Q*, îndepărtat de *P* la o distanță *dt*. Să numim unghiul central al acestei diferențe de distanță. încă visibilă *dt* cu δ, ce după *Helmholtz* este identic cu $^1/_2$ — $^1/_6$ dintr'un minut, în general *10 secunde*.

Pe noi ne interesează în primul rând ecuația distanței directe *PC* a punctului considerat şi pe care o obținem din triunghiul $PO_1\ C$ ori $PO_2\ C$, ori de unde urmează că:

$$\operatorname{tg} \frac{\Delta}{2} = \frac{b}{2.\cdot t}$$

Dar întrucât unghiul Λ este foarte mic, putem pune

$$\Lambda = \frac{b}{t} \;,$$

de unde:

$$t = \frac{b}{\Lambda} \;,$$

din care conform calculului diferențial avem:

$$dt = \frac{\eta}{\Lambda^2}\, d\,\Lambda = \frac{b}{\Delta} \cdot \frac{\delta}{\Lambda}\,, \quad \text{sau } dt = t.\ \frac{\delta}{\Lambda}\,, \text{ şi}$$

$$\text{dacă } \underline{\delta = \Lambda,} \text{ atunci } \underline{dt = t,}$$

adecă dacă $\delta = \Lambda$ atunci $dt = t$ sau dacă valoarea lui Δ se micşorează până la valoarea lui δ, atunci toate celalte puncte în care $\Lambda \overset{=}{<} \delta$ se află fără excepție la o aceaşi depărtare, adică toate sunt la infinit. Cu alte cuvinte: efectul vederei stereoscopice se pierde pentru $\Lambda \overset{=}{<} \delta$. Putem zice aşa dar că raza vederei naturale stereoscopice, ce se poate evalua şi folosi, este o rază de actiune cu raza

$$r = \frac{b}{\Lambda_{\text{min.}}} \quad \text{care în practica ar fi de}$$

$$r = \frac{b}{\delta} = \frac{64 \text{ mm.}}{1/7000} = \frac{\text{distanța ochilor}}{\Lambda_{\text{min.}}\ (=)\ 10''}$$

aşa dar $r_{\text{max. nat.}} = 450 - 500$ metri

ce de bună seamă n'ar fi îndestulită pentru scopurile noastre topografice.

3. *Mărirea preciziei vederei stereoscopice în mod artificial*, cea ce o putem face mărind pe b, ori micşorând pe δ, întrucât din cele de mai sus rezultă, că vederea stereoscopică *naturală*, dată de ochii omeneşti, este proporţională cu distanţa ochilor (b) şi învers proporţională cu precizia vederei stereoscopise (δ).

Mărirea lui b se poate obţine prin aplicarea plăcilor fotografice. In scopul acesta pentru orientarea mai precisă a plăcilor fotografice în extremitatea unei baze mai lungi, camerile fotografice trebuesc minuţios prevăzute ca busolă cu un limbalidadă, cu o lunetă, cu 2 verniere, etc. ca la un teodolit obicinuit, care nu se mai numeşte cameră flografică, ci teodolit de fotografiat, sau mai pe scurt *fototeodolit*.

Dar pe *b* nu-l putem prea mult mări, în schimb trebue *să micşorăm pe δ cât de mult*, ceeace putem obţine prin aplicarea unui *microscop-binocular*, evaluând cu el imaginele fotografice positive primite dela fototeodolitul nostru.

Aşa dar, dacă după întocmirea ochilor noştri întrebuinţăm cu ajutorul unei camere fotografice *(fototeodolit)* o bază de *m*. ori mai mare de cât aceea naturală a ochilor noştri *(64 mm.)* şi la evaluarea imaginilor fotografice ne servim de un microscop-binocular *(stereocomparator)*, cu care putem *observa* şi *măsura* diferenţe de n ori mai mici decât $\delta_{nat.}$ $^1/_2{}'$ — *la* $^1/_6{}'$, atunci *raza câmpului stereoscopic* (raza vederei stereoscopice artificiale) va fi şi ea de *m*. n ori mai mare de cât cea determinată de vederea naturală, adecă

$$r_{nat.} = \frac{b}{\delta}, \text{ iar } r_{artif.} = \frac{m.\,b}{n.\,\delta} = m.\,n.\,r_{nat.}$$

Dacă de exemplu:

$m = 8.$ şi $n = 1.75$, atunci $r_{artif.} = 6160$ *m.* $= 6$ *km.*

Ori având în vedere fototeodolitul şi microscopul stereoscopic al d-rului *Pulfrich* (din Iena), (vezi fig. 7.) cu cari s'a luat ca bază pe teren $N.\,b = 100^{\circ}.\,64$ *mm.* $= 6.4$ *m.*, iar la biurou cu microscopul stereoscopic, o bază de $n.\,b = 2.5.\,64$ *mm.* $= 16$ *cm.*, mărirea obiectivului de fotografiat fiind $M = 36$ ×, iar mărirea obiectului la microscop $m = 6$ ×, proporţia lor ,

$$\frac{M}{m} = \frac{36}{6} = 6 \times; \quad \frac{N}{n} = \frac{1000}{25} = 40 \times,$$

pe urmă în *modelul plastic*, ce ni se arată sub microscopul

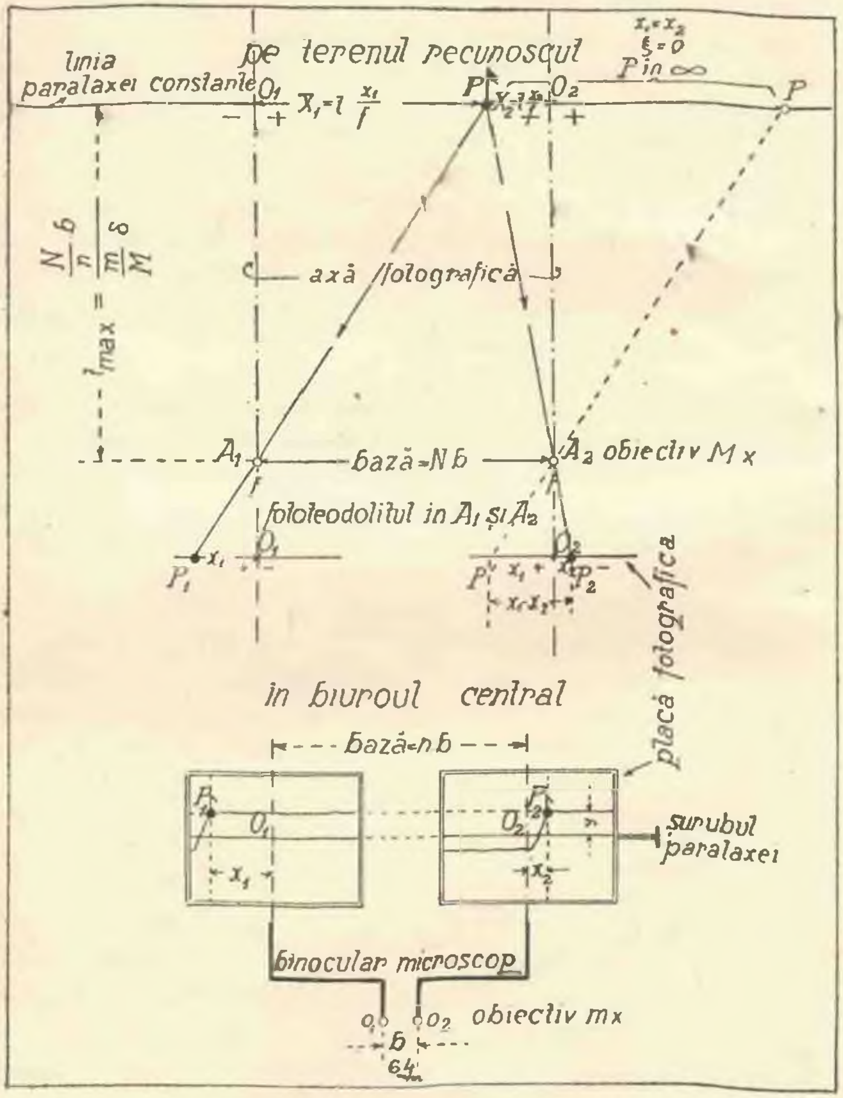
pe terenul recunoscut
linia paralaxei constante
$x_1 = x_2$
$\xi = 0$
P in ∞
O_1
$X_1 = l \frac{x_1}{f}$
P
$X_2 = l \frac{x_2}{f}$
O_2
P
$l_{max} = \frac{N \frac{b}{n}}{\frac{m}{M} \delta}$
axă fotografică
A_1
bază = N b
A_2 obiectiv M x
fototeodolitul in A_1 și A_2
P_1
x_1
O_1
O_2
P'
x_1
x_2
P_2
$x_1 - x_2$
placă fotografică
in biuroul central
bază = n b
P_1
O_1
x_1
P_2
O_2
x_2
șurubul paralaxei
binocular microscop
o_1
o_2
obiectiv m x
b
64

Fig. 7.
Ridicarea unui plan pe cale stereo fotogram metrică.

stereoscopic, trebue să aibă o rază valorizată cu una de

$$r_{artif.} = \frac{\frac{N}{n} . b}{\frac{m}{M} . \delta} = \frac{40. b}{\delta / 6} (=) 120 \text{ km.}$$

și diferența minimală *dt'* pentru valoarea lui *t = 100 m.*

$$dt' = \frac{t^2}{r_{artif.}} = 100^2 . \frac{1}{121.500} = 0.08 \text{ m.} = 8 \text{ cm.} ,$$

care, ca *eroare neevitabilă*, chiar și în măsurile cadastrale ar fi tolerabilă.

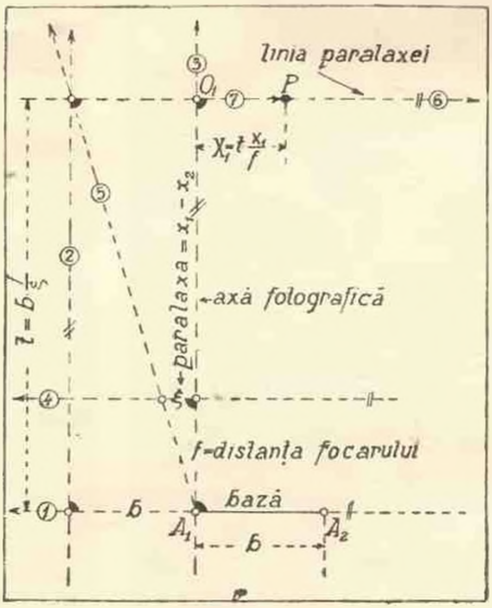
linia paralaxei
③
O_1
⑦
P
⑥
$X_1 = t \frac{x_1}{f}$
⑤
②
$t = b \frac{f}{\xi}$
paralaxa = $x_1 - x_2$
←axă fotografică
④
ξ
f-distanța focarului
bază
①
b
A_1
A_2
b

Fig. 8.
Principiil cstereocartografelor

Stereofoto-grametria terestră nu este totuși aplicabilă cu succesul dorit pentru terenurile împădurite mai cu seamă în pădurile seculare, de cât dacă ne ridicăm d'asupra lor.

Pentru documentare considerăm analiza elementelor geometrice ale ridicărei unui plan aplicând pe teren un fototeodolit, iar la biurou un microscop stereoscop presupunând, conform instrucțiunilor d-rului *Pulfrich*, că *axele fotografice* ale fototeodolitului au fost în momentul expunerei lamelelor fotografice *orizontale și paralele*, ori ridicându-ne d'asupra terenului într'un balon-captiv, sau într'un balon dirijabil, presupunem, că *axele fotografice* ale camerelor fotografice fixate la

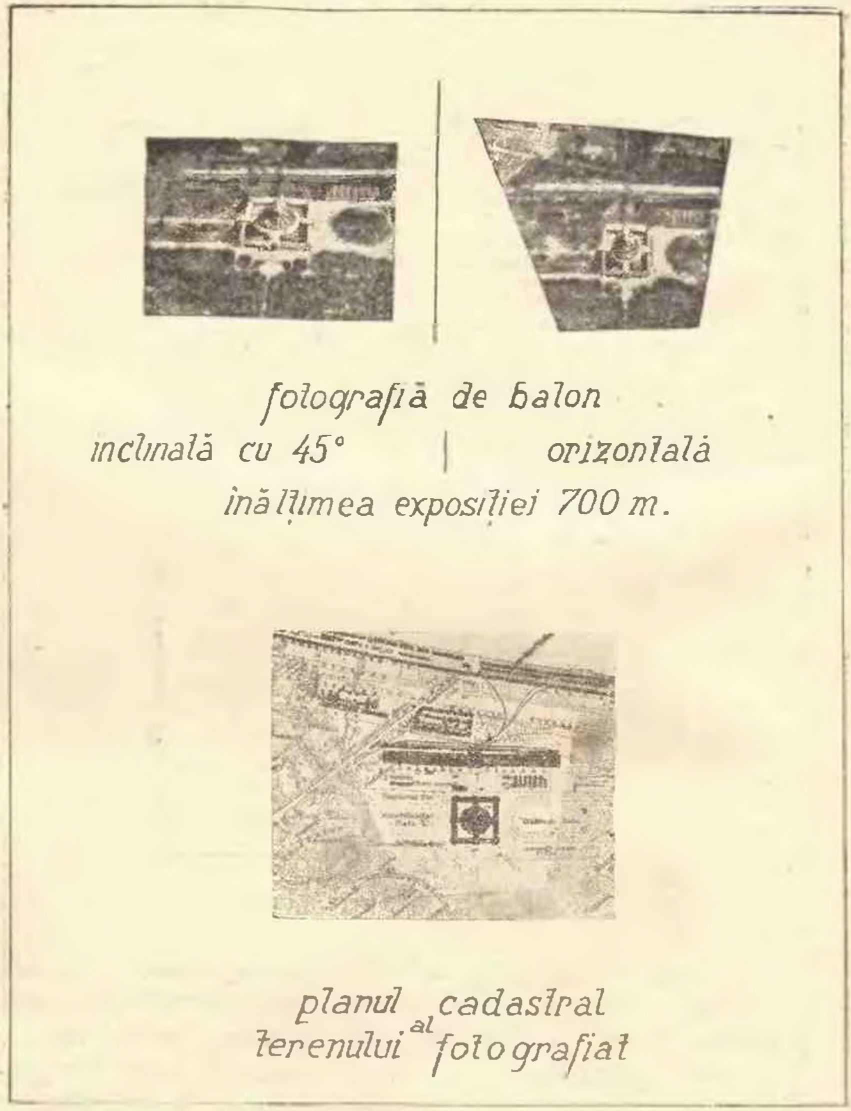
fotografiă de balon
înclinată cu 45°
orizontală
înălțimea exposiției 700 m.
planul cadastral
al
terenului fotografiat

Fig. 9.

balon au fost în momentul expunerei lamelelor fotografice *verticale și paralele*, (vezi fig. 7 și 8.)

Din triunghiurile $O_1 \, P \, A_1$ şi $P \, A'_2 \, O_2$ precum şi $P_2 \, O_2 \, A_2$ şi $A_2 \, O_2 \, P_2$ rezultă că:

$O_1 P + P . O_2 : t = X_1 - X_2 : f$, din care $\frac{b}{t} = \frac{\xi}{f}$,

şi $t = \frac{b . f}{\xi}$, de unde $b . f =$ *constant*, denumind diferenţa abscisselor χ_1 şi χ_2 cu o singură cifră de ξ, care se numeşte *paralaxă stereoscopică.*

Tot asemenea $X_1 = \frac{t}{f} . \chi_1$, în care $\frac{t}{f} =$ *constant* şi înălţimea punctului considerat $= Y = \frac{t}{f} . y$, în care $\frac{t}{f} =$ *constant.*

Putem dar determina distanţa şi înălţimea punctelor considerate *fără a le parcurge* obţinându-le în mod indirect, dar totuşi expeditiv, mai ales dacă întrebuinţăm acele cartografe stereoscopice, al căror principiu ne arată fig. 8. Aceasta însă numai dacă punctele considerate sunt bine luminate şi dacă pot fi fotografiate cel puţin din *2 direcţii diferite,* ceeace este greu de realizat în pădurile seculare. Ca să nu pierdem avantajele stereofotogrametriei şi ca să putem satisface principiului mai sus amintit, care e uşor şi expeditiv, *trebue să ne ridicăm d'asupra pădurei* unde stând într'un balon dirijabil, prevăzut cu cel puţin 2 camere fotografice suspendate de balon prin legături à la *Cardan* şi depărtate una de alta la o *distanţă constantă,* reprezintând *baza,* să luăm la un moment dat prin aplicareaunei baterii electrice cele *2 fotografii horizontale,* cari sunt *planogramele* terenului considerat.

In sfârşit pentru **documentarea utilităţei metoadei stereofotogrametriei aeriane** să luăm *câteva exemple din practică, produse cu teodolitul sau cu planşeta topografică ori omnimetrică.*

No. cor.	NUMIREA LOCULUI ŞI LUCRULUI	Suprafaţa terenurilor ridicate în plan	Munca prestată	
			durata ei ori termenul	costul ei
1	Suprafaţa pământului nostru este ridicată în plan (bine-suficient) în 15,4°/₀, nu e ridicată de loc în 84.6 °/₀	15.4 °/₀	—	—
2	In *Chili*, hotărnicirea este plănuită la 368 de ani	—	368 de ani	—
3	Intre *Persia* şi *Turcia* hotărnicirea graniţei a ţărei a costat	—	—	4.5 milioane franci
4	In *Scoţia* hotărnicirea graniţei	—	—	60 milioane franci
5	In *Franţa*, ridicarea ţărei în plan cadastral s'a terminat	—	în anul 1850	a fost de 150 milioane franci
6	In *Franţa*, pentru reînoirea cadastrului învechit s'a preliminat	—	în anul 1906	s'a evaluat la 600 milioane franci
7	In *Germania* costul operaţiunilor cadastrale	—	anual	se urcă până la 65 milioane mărci aur
8	Oraşul *Berlin* măsurarea oraşului	cu o supraf de 6350 km pătraţi	a durat în continuu peste 22.5 ani	1·595 milioane mărci aur
9	Oraşul *Berlin* măsurarea oraşului	pe 20 km. patraţi	—	50.200 mărci aur
10	In *Bavaria* măsurarea distanţelor şi unghiurilor	pe o supraf. de 76 mii km. pătraţi	dela 1808—1871 în un interval de 63 de ani de zile	43 milioane mărci aur
11.	In *Bavaria* pentru nivelmentul (ridicarea cotelor punctelor) s'a preliminat	—	pentru intervalul dela 1914—1944 (pe 30 de ani)	4-5 milioane mărci aur

Concluziune

I	Ridicarea planului (măsurarea distanţelor) în general cu punctuositate de hotărnicie	pe o suprafaţă de 20 km. pat.	cu planşetă topografică	a fost de 12—17 mii mărci aur
II	Ridicarea planului (măsurarea unghiurilor prin triangulaţie) cu punctuositate de hotărnicire	pe o suprafaţă de 20 km. pătr.	cu teodolitul	a fost de 24.2—29.2 mii mărci aur

Să mai luăm câteva exemple de lucrări fototachimetrice pentru comparaţie:

<table>
<tr><th>No. cor.</th><th>NUMELE INGINERULUI
denumirea instrumentelor aplicate; personalul de ajutor</th><th>Locul operaţiei</th><th colspan="4">Munca prestată şi resultatul obţinut</th></tr>
<tr><td rowspan="3">1</td><td rowspan="3"><i>Ing. Thiele</i> cu un balon captiv, legat şi prevăzut cu 7 camere fotografice
(pe cale aeriană)</td><td rowspan="3">Transiberia</td><td colspan="4">a putut ridica în plan din o staţiune singură</td></tr>
<tr><td>din o înălţime de metri</td><td>distanţele maximale</td><td colspan="2">suprafeţele maximale</td></tr>
<tr><td>100
300
500
1000</td><td>193 m. lin.
580 „ „
967 „ „
1935 „ „</td><td colspan="2">37.500 k. p.
337.000 „ „
936.000 „ „
3.746.000 „ „</td></tr>
<tr><td rowspan="2">2</td><td rowspan="2">Conform constatărilor făcute de docentul pentru Geodesie <i>Dr. M. Gasser</i> (Darmstadt) pe lângă aplicarea unui balon dirijabil. Personalul a fost alcătuit de un inginer (pe teren) 12 împiegaţi (în biurou) (pe cale aeriană)</td><td rowspan="2">Bavaria</td><td colspan="4">Se poate ridica in plan o suprafaţă de 12 mii km. pătr. <i>anual</i>.</td></tr>
<tr><td colspan="4">Deci o suprafaţă de 36 mii de km. pătraţi o putem ridica în plan într'un interval de 2·5—3 de ani.</td></tr>
<tr><td>3</td><td>Căpitanul Institutului cartografic din Wiena <i>Sigismund Truck</i>
Personalul a fost alcătuit de un inginer (pe teren), 12 împiegaţi (în biuroul central) prevăzuţi cu fototeodolit stereocomparator, stereocartograf (pe cale terestră)</td><td>Bosnia şi Tirol</td><td colspan="4">A putut statornici zilnic poziţia celor 1.500 de puncte vizate, iar biuroul central a ridicat 18 mii de puncte zilnic în plan.
Deci şi luând anual 250 zile de lucru şi 700 puncte pe km. pătr. <i>produsul anual</i> s'a urcat până la 6400—6500 km. păt cu 4,5 milioane de puncte.</td></tr>
<tr><td rowspan="6">4</td><td rowspan="6">Conform resultatelor publicate de <i>Prof. Dolezal</i> (Wiena) din anul 1908.</td><td rowspan="6"></td><td colspan="3">In măsurarea distanţelor planimetric) s'a obţinut rezultatele următoare:</td><td rowspan="2">In general</td></tr>
<tr><td>pe cale fotogrametrică</td><td>pe cale topografică (cadastrală)</td><td>diferenţa lor ca erori neevitabile</td></tr>
<tr><td>53·62 m
100·48 „
139·80 „</td><td>53·56 m.
100·60 „
139·82 „</td><td>+ 0·05 m.
— 0·12 „
— 0·02 „</td><td>— 12 cm.
+ 6 „
pe 100 metri</td></tr>
<tr><td colspan="3">In măsurarea înălţimelor (altimetrie) s'a constatat următoarele:</td><td rowspan="2">In general</td></tr>
<tr><td>pe cale fotogrametrică</td><td>pe cale topografică (cadastrală)</td><td>diferenţa lor ca erori neevit.</td></tr>
<tr><td>111.196 m.
110.123 „
110.343 „</td><td>111.210
110.110
110.910</td><td>— 0·014 m.
+ 0·013 „
+ 0·037 „</td><td>— 14 m/m.
+37 m/m.
pe 11 metri</td></tr>
</table>

CALCUL

pentru ridicarea în plan a pădurilor Statului, cari în ţara noastră are o suprafaţă totală de circa 22 mii km. pătraţi.

No. corent	OBIECTUL	DURATA		CHELTUELILE	
		lucrărilor de ridicat			
		câte unul	Total în ani de z.	câte unul Lei	Total Lei
1	Măsurarea distanţelor (planimetrarea suprafeţelor păduroase) pe cale topografică (cadastrală) aplicând theodolit-busolă-planşetă.	anual 250 zile de lucru şi 700 puncte pe km. pătr.	20—21	anual 700 de lei	14—15 milioane de lei
2	Măsurarea înălţimelor (ridicarea cotelor punctelor) pe cale topografică (cadastrală) ca mai sus subnum. 1.		10—11	anual 200 mii de lei	1 6 — 2·0 milioane de lei
I	Suma totală	anual 700 kl pătr 490 mii de puncte	30	anual 600 mii de lei	15·6—17·0 mil. de lei
3	Măsurarea distanţelor şi înălţimelor pe cale stereo-fotogrametrică aplicând pe teren un balon dirijabil prevăzut cu 6—7 camere fotografice, iar în biuroul central 12 impiegaţi prevăzuţi cu stereocomparatori ca stereocartografe.	anual 250 zile d l. şi 700 puncte pe km pătr.	3—4 ani	anual 500 mii de lei	2·0 milioane de lei
II	Suma totală	anual 5500 km. p. 3—4 mil. de punc.	4	anual 500 mii de lei	2·0 milioane de lei

Concluziuni

Aplicarea metoadei stereo-fotogrametricei este mai expeditivă şi mai ieftină de *10 ori*, de cât aplicarea acelei topografice cadastrale.

Onorat Congres!

Având în vedere problema cadastrului ţărei noastre atât de strâns legată de problema forestieră.

Ţinând seamă de necesitatea permanentă a unui serviciu special de topografie forestieră pe lângă Cassa Pădurilor, mai cu seamă că în codicele silvic din 1910 s'a recunoscut dreptul inginerilor silvici de a face şi lucrări de hotărnicie cu ocaziunea amenajărei pădurilor;

Considerând bunele rezultate din diferitele ţări cari s'au obţinut prin aplicarea Stereo-foto-tachimetriei aeriane, îmi permit a propune următoarele:

1, instituirea regimului fotogrametrial în întreaga ţară printr'o *anumită lege*;

2, formarea unui *personal select* de conducere prin specializarea lui în technica fotogrametriei în şcoala politechnică din Bucureşti (ori Timişoara), înfiinţând în scopul acesta o catedră separată, la care va fi ataşat un biurou central pentru construirea planelor de pe planogramele date de către baloanele dirijabile prin ajutorul stereocomparatorilor ori cartografelor;

3. creiarea unui *consiliu de perfecţionare* pe lângă direcţia cadastrului din technicieni distinşi, între cari să facă parte şi reprezentanţi ai aeronauticii din armată, preconizând: a) promovarea Stereo-fotogrametriei aeriane prin colaborarea inginerilor civili şi militari; b) lărgirea principiului diviziunei muncei prin separarea personalului însărcinat cu construirea planurilor din biuroul central folosindu-se de planograme.

In Baia Sprie 15/IV/1926.

inginer şef silvic **Andrei Szabó**

COMERȚUL EXTERIOR AL ROMÂNIEI

Serviciul comerțului exterior, direcțiunea statisticei financiare și a despăgubirilor de răsboiu din ministerul finanțelor, a dat publicității în timpul din urmă buletinul relativ la comerțul exterior al Românlei pe trimestrul Octombrie-Decembrie 1925 și pe întreg acest an (cifre preliminare).

Din datele ce coprinde acest buletin rezultă că:

In anul 1925 am importat în total . . . . 925.792 tone mărfuri diferite
Pe câtă vreme în 1924 impor. nostru a fost de 801.427 „ „ „
In anul 1915 am importat, deci, mai mult cu 124 365 tone.
Valoarea acestor mărfuri a fost în acest din urmă an de 30.097.931.355 lei
iar „ . . . 1924 . . . „ 26.192.449.304 „
Importul nostru total a fost, prin urmare, mai mare în anul trecut ca valoare cu . . . . 3.905.481.961 „

Dacă vrem să știm ce anume categorii de mărfuri am importat și exportat, referindu-ne numai la acelea a căror valoare trece peste un miliard lei hârtie, constatăm că:

In anul 1925 am importat:

	Tone			In valoare de lei		
1. *Textile, vegetale și industrii derivate*	39.039	sau	4.22%	8.835.044.992	sau	29.36%
2. *Metale, lucrări de metale și alte produse minerale*	552.784	„	59.71%	5.949.374.473	„	19.77%
3. *Lână, păruri, lucrări din aceste materii*	5.817	„	0.33%	2.095.767.149	„	6.96%
4. *Vehicule*	26.324	„	2.84%	1.814.677.668	„	6.03%
5⁰. *Fructe, coloniale* . . .	23.373	„	3.07%	1.090.917.366	„	3.62%
Totalul acestor 5 categorii de mărfuri a fost, deci, de	652.337	„	70.17%	19.785.781.948		

ceeace reprezintă față cu întregul nostru import pe anul în chestiune un procent de 70.17 % ca cantități-tone și 65,74 la % ca valori lei.

In anul 1925 am ezportat în total . . . . 4.614.666 tone
Iar în anul 1924 am exportat în total . . . . . 4.731.484 „
In anul trecut am exportat deci mai puțin cu . . 116.818 „
Valoarea acestor mărfuri a fost în 1925 de . 29.024.956.947 lei
Pe când în 1924 de . . . . 27.823.601.568 „
In 1925 am exportat față cu anul precedent mai mult cu . . . . 1.201.355.379 lei.
Dacă comparăm însă valoarea importului din 1925 care a fost de . . . . 30.097.931.355 „
cu valoarea exportului din 1925, care a fost de 29.024.956.947 „
constatăm că balnața comercială a anului trecut a fost deficitară cu . . . . 1.072,974.408 lei

Dacă voim acum să cunoaştem, ce anume categorii de mărfuri am exportat mai mult, referindu-ne ca şi la import numai la acelea a căror valoare a trecut de 1 milion lei, constatăm că în anul 1925 am exportat:

	Tone			In valoare de lei		
1⁰) Cereale şi derivatele lor	844.527	sau	18,30 %	7.319.002 918	sau	25.22%
2⁰) Lemne şi industrii derivate	2.467.197	„	53.47 %	6.239.680 387	„	21.50%
3⁰) Petroleu şi bitumuri . .	787.617	„	17.07 %	5.759 729.248	„	19.85%
4⁰) Animale vii	78.910	„	1.71 %	4.207.463.905	„	14.50%
5⁰) Legume, flori, seminţe şi părţi de plante	112 344	„	2.44 %	1.401.561 513	„	4.83%
6⁰) Produse animale alimentare	22.981	„	0 50 %	1 312 711.196	„	4.52%
Totalul acestor 6 categorii de mărfuri s'a urcat la .	4 313.576	sau	93.49%	26.239.549.167	sau	90.45%

In ce priveşte categoria lemnelor şi industriilor derivate observăm, că în exportul nostru total ea ocupă, imediat locul al 2 lea după cereale, ca şi în 1924 de altfel, cu deosebire însă că în acest din urmă an valoarea acestora s'a urcat la 12.214.415.011 lei, adică cu 4.895.412.093 lei mai mult ca în 1925, pe câtă vreme exportul lemnelor atunci a fost de 5.356.504.897 lei,adică cu 882.575.490 lei mai puţin ca în 1925.

Din punctul de vedere al lemnelor balanţa comercială anul trecut a fost favorabilă.

Intrebarea însă care se impune în mod firesc este aceasta: Această situaţiune se va menţine ea oare mult timp? Şi tendinţa actuală de a se da exportului lemnelor şi industriilor derivate (categoria a 15-a), care în anul trecut (1925) a atins cifra de 246.720 vagoane, aceeaşi estenziune şi de aci înainte, nu compromite oare justa proporţiune ce trebuie să existe între capital şi producţiune, adică între materialul lemnos de pe domeniul nostru forestier şi recoltă, cu alte cuvinte între ceeace se taie în fiecare an şi creşterea pădurilor respective? Exploatăm, mai puţin, ori mai mult decât această creştere? Şi în acest din urmă caz în ce anume proporţie?

Iar mai departe:

Mai dispunem noi de un material lemnos supra abondent, care să ne permită să forţăm încă raportul între posibilitatea de amenajament şi cea normală sau teoretică şi anume cât timp şi în ce măsură ţinând socoteală, bineînţeles, de necesitatea de a nu desgoli terenurile noastre forestiere pe suprafețe prea mari, ori a exploata mai mult decât putem să împădurim fie în mod natural, ceea ce ar fi de recomandat, sau cel puțin pe cale artificială? Neapărat fără a căuta să formăm masive pure de câte o singură specie, de molid de exemplu, care, după cum o lungă experiență a dovedit pretutindeni acolo, unde exclusivismul în această direcțiune a mers prea departe, a dat rele rezultate atât din punctul de vedere al rezistenței lor în contra agenților atmosferici, cât și al atacului insectelor, sau a altor inimici cari amenință atari păduri.

Iată atâtea chestiuni cari nu pot fi lăsate fără un răspuns positiv bazat pe date statistice reale, pe constatări rezultate din studii amănunțite, din inventarierea materialului lemnos de dimensiuni trecând peste 25 cm. diametru mediu la înălțimea peptului, exploatabil de pildă într'o perioadă viitoare de 40 — 50 ani de aci înainte, Zicând acestea ne referim la pădurile de reșinoase precum și la cele de foioase, cărora urmează a li se aplica de preferință regimul codrului, spre a dispune de cât mai multe arborete provenite din sământă și deci cât mai longevive și capabile de a ne procura o însemnată proporție de lemn de lucru și construcțiuni. Această categorie de material pe măsură ce se istovesc rezervele mondiale, se scumpește în adevăr pe zi ce trece și poate deveni pentru țara noastră unul din cele mai importante articole de exportațiune, destinat a alcătui un isvor permanent de venituri inepuizabile, dacă în exploatări vom avea ca normă de a nu realiza decât cuantumul creșterei anuale a pădurilor, pe care știința silvică ne învață cum putem să o sporim și să o îmbunătățim într'o limită convenabilă bine înțeles.

Să examinăm acum ce anume articole cu o valoare mai însemnată din categoria XV (arbori, lemne și industrii derivate) a format obiectul comerțului nostru de importațiune și exportațiune în 1925.

In acest an am importat:

	Kg	Total valoare lei	Evaluat kg. cu lei	Eval. în 1924
1°) Extracte din orice materii pentru argăsit	4 634.805	92.696.000	20	17
2°) Taninuri nedenumite	3.673.789	84.497.147	23	16
3°) Trunchiuri de brad şi de alte specii răşinoase	23 375.000*)	42.021.000	1.8 **)	
4°) Cărbuni pentru lămpi electrice cu arc	683.662	41.019.720	60°	50
5°) Foi de lemn pentru placaj	686.973	24.731.028	36°	30
6°) Modele de lemn tapetate, sculptate, marchetate, combinate cu alte materii fine, aurite, argintate, smălţuite	136.635	23.227.950	170	
7°) Dopuri de plută	246.640	17 264.800	70	70
8°) Aparate şi maşini de lemn pentru meserii, industrii, etc	133.933	12.053.970	90	80
9°) Mânere şi bastoane de umbrele, coade de bice, ţigarete, tocuri de condee, nasturi, tocuri de ghete şi alte obiecte mici de strungărie chiar combinate cu orice fel de materii	47 310	9.935 100	210	200
10°) Cărucioare pentru bolnavi pentru copii şi orice trăsuri mici care se pun în mişcare cu mâna sau cu piciorul	91.687	9.168.700	100	95
11°) Alte lucrări de tâmplărie gata, însă netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate, etc.	145.052	9.138.276	63	60
12°) Obiecte mici de tâmplărie: cutii, carete, cuţite de lemn pentru hârtie, călimări şi altele, combinate sau nu cu alte materii comune	57.245	8.586.750	150	150
13°) Alte lucrări de tâmplărie gata, tapetate, sculptate, marchetate, combinate etc.	39 870	6.977.250	175	150
	33 922 601	381.317.691		

Dat fiind că totalul mărfurilor importate din categoria a XV în anul 1925 a fost de 41.366.168 kg. sau 4136 vagoane având o valoare de 481.648.177 lei rezultă că cele 12 articole reproduse mai sus reprezintă, faţă de cele 129 articole ce coprinde această categorie ca greutate un procent de 82 %, iar ca valoare de 79 %.

---

*) 46.690 m. c.

**) 900 lei m. c.

In acelaşi an am exportat următoarele mărfuri, alegând de de asemenea pe cele mai principale ca cantitate şi valori :

		Total	Evaluat în	
	Kg	valoare lei	1925	1924
1°) Scânduri din esenţe răşinoase . .	959 418.409	4.077.528.238	4.25	4.10
2°) Lemne de foc de orice fel . . .	1.212.391.032	921.417.184	0.76	0.75
3°) Alte lemne de construcţie de esenţe reşinoase lucrate din topor sau cu ferăstrăul	148 890 798	603 007.732	4.05	4.00
4°) Lemne de construcţie din altă esenţă foioasă, lucrate din topor sau cu ferăstrăul	52.692 487	184.423.706	3.50	3.50
5°) Lemne de construcţie de stejar lucrate din topor sau cu ferăstrăul .	22 036.015	143.234.098	6 50	6 50
6°) Cărbuni de lemn în bucăţi . . .	21.433.783	64.301.349	3.00	3.10
7°) Trunchiuri de brad şi alte specii răşinoase	25.480.000*)	53.508.000	2.10	2.10
8°) Alte lucrări de tâmplărie gata, însă netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate, etc.	3.162.981	18 977.886	6(!)	40.9
9°) Parchete neîncheiate, nemarchetate, nelustruite	1.575.347	18.904.164	12	1.29
10°) Lemne de construcţie date la rindea din esenţe răşinoase . . .	2 426.813	13 104.790	5.40	5.40
11) Truuchiuri de ulm, pichipin şi alţi copaci nedenumiţi.	3.659.237	10.977.711	3.00	3.20
12°) Traverse de fag lucrate din topor sau cu ferăstrăul	3.106.908	9.320.724	3 00	3.00
	2.456.273 890	6.118.705.582		

Totalul lemnelor şi industriilor derivate exportate în 1925 fiind de 2,467 196.838 kg. sau 246 720 vagoane, iar ca valoare de 6.239.080.387 lei, articolele în număr de 12 specificate mai sus reprezintă ca greutate un procent de 99.5 %, din care numai scândurile de reşinoase şi alte lemne de construcţie de esenţe reşinoase lucrate din topor sau cu ferăstrău 110.831 vagoane iar ca valoare un procent de 98 %.

Dacă voim să stabilim valoarea medie a mărfurilor lei importate, din categoria 15, va trebui să divizăm 481.648.177 (totalul importului din anul trecut) prin 64.711.168 kg., în care intră şi cei 46.690 m³ a 500 kg. trunchiuri de brad ce am importat în 1925, ceeace revine la 2,5 lei preţul mediu al unui

---

1) 50.960 m³ a 500 kg.

kg., iar pentru aflarea valorei lemnelor şi industriilor derivate exportate în acelaşi perioadă de timp, inclusiv cei 50.960 mc. trunchiuri de lemn a 500 lei, găsim că preţul mediu al unităţei de greutate (kg.) este de 7,4 lei, ceeace însemnează că starea lor de industrializare este de 3 ori mai mică ca a celor importate, dovedind în acelaş timp inferioritatea noastră din acest punct de vedere.

De remarcat este că deşi am atras în anul trecut, cu ocaziunea publicărei articolului meu purtând acelaş titlu ca şi cel de astăzi, atenţiunea direcţiunei generale a statisticei de pe lângă ministerul de finanţe**) că este o eroare neadmisibilă de a se trece pitchipinul, iar nu *pichipinul,* o exenţă exotică la un loc cu trunchiurile de ulm, totuşi până acum nici o măsură de îndreptare nu s'a luat, desigur că vor mai trece câţiva ani până ce se va găsi cineva din direcţiunea statisticei, ca să facă să dispară această anomalie!

Intreb asemenea cum se face că s'a evaluat la import: „Alte lucrări de tâmplărie gata, însă netapetate, nesculptate, nemarchetate, necombinate“ cu 63 lei, iar la export numai cu 6 lei, când anul trecut a fost taxate la import cu 60 lei, iar la export cu 40 lei?

Desigur că este vorba aici de o omisiune.

Surprinzător de asemenea este că pe câtă vreme în 1924 se evaluase „Parchetele neîncheiate, nemarchetate, nelustruite cu 1.20 lei kg." în buletinul comerţului exterior pe 1925 s'a taxat cu 12 lei kg.

Este posibil o variaţiune de preţuri aşa de bruscă de la un an la altul? Nu avem dreptul, prin urmare, să ne îndoim de seriozitatea cu care se stabileşte preţurile unitare ale mărfurilor de către membrii comisiunei respective?

In general însă comparând preţurile în chestiune din cei 2 ani consecutivi, despre care se face menţiune mai sus, ne putem încredinţa că în anul 1925 mai la toate articolele din grupa lemnelor şi industriilor adevărate s'a majorat câte puţin valorile, ceea ce de altminteri este şi explicabil.

Petre Antonescu.

**) 1050 lei m³
Revista Pădurilor 1925 pag. 1040–1046.

UTILIZAREA BOGAŢIILOR ŢARII

PLANTE DIN ŢARA NOASTRĂ CE SE POT INTREBUINŢA LA TĂBĂCITUL PIEILOR

PROBLEMELE INDUSTRIEI CASNICE POPULARE DE TĂBĂCĂRIE

Chestiunea utilizării plantelor ce conţin tanin şi care cresc în ţară, prezintând un interes deosebit pentru industria tăbăcăriei a fost deja tratată de mine în presă. Şi, dacă industria mare a fabricilor de tăbăcărie se menţine numai cu extractele tanice scumpe importate din străinătate, apoi realizarea posibilităţei desvoltării considerabile a industriei casnice populare, prin utilizarea materialelor de tăbăcărie eftine, de provenienţă locală, se impune şi este posibilă.

Industria tăbăcăritului la noi se găseşte într'o strânsă dependenţă de importul extractului pentru tăbăcirea pieilor şi numai într'o măsură mică se foloseşte şi de coajă de o calitate proastă şi cu un conţinut foarte mic de corpi tanici.

Mulţi îşi vor fi aducând aminte de anii 1919—1920, când situaţia tăbăcăriilor deveni într'adevăr catastrofală din cauza prohibirii importului extractelor tanice, lucru care a şi cauzat încetul cu încetul oprirea fabricării pieilor.

Această dependinţă exclusivă de importul extractelor pentru tăbăcirea pieilor din afară e un fenomen anormal, fiindcă există posibilitatea întrebuinţării bogăţiilor tanice proprii, ce ne vor permite să ne desrobim dacă nu complect cel puţin în parte de importul străin, contribuind tot odată şi la eftinătatea pieilor.

Chestiunea aceasta ar merita cu atât mai multă atenţie, cu cât nu avem nici un motiv să presupunem, că aceste extracte importante se vor efteni, sau se vor opri măcar la preţurile de azi. Preţurile trebue să se ridice. Iată de ce: Pădurile de Chuebracho din America, care furnizează cel mai răspândit extract, se distrug treptat; aceiaşi soartă au şi alte esenţe care dau extracte tanice ca Gambir, Mirobolan, Div-Divi, etc., care cresc în America şi alte ţări. In afară de aceasta, toate întreprinderile de extracte pentru tăbăcărie sunt în mâna unei singure firme „Forestal". Importul altui extract „Valonea", nu mai puţin răspândit din Asia Mică e greu din alte motive.

Trebue totuşi să spunem, că introducerea în uz a extractelor provenite dela alte plante se face cu greu, de oarece ele trebue să întrunească anumite condiţiuni, pe care tăbacarii le cer.

Plantele trebue să conţină o cantitate mare de corpi tanici, recoltarea nu trebue să fie prea grea şi complicată, iar plantele trebue să fie bine cunoscute şi tăbăcarilor.

Cu toate acestea până şi după timpul de războiu, când satisfacerea normală a diferitelor cerinţe a fost aproape sau cu totul imposibilă, am fost siliţi să ne folosim de ceeace aveam la îndemână, chiar de produse până atunci necunoscute.

Experienţa din acele timpuri a demonstrat în mod strălucit, că înainte nu se întrebuinţau extracte pentru tăbăcire din ţară, nu din cauza că ele n'ar fi bune, ci numai din cauza preferinţei ce o avem pentru tot ce e străin.

Nu e destul de demonstrativ oare faptul că plantele, de care ne vom ocupa mai jos, care n'aveau nici o întrebuinţare la noi, erau transportate peste hotarele ţării, ca pe urmă să se întoarcă tot la noi, însă sub forma unui extract scump ?

Acelaşi lucru trist se întâmplă şi cu plantele medicinale care cresc la noi în ţară.

Cred că aş abuza prea mult de bunăvoinţa cititorilor, ca, în cadrul acestui articol, să mă opresc la descrierea amănunţită asupra fiecărei plante în parte din mulţimea varietăţilor, ce cresc la noi în ţară, care conţin în diferite măsuri elemente pentru tăbăcit, de aceia mă mărginesc a arăta mai jos, enumerarea lor pe scurt. Mai amănunţit descriu deocamdată calităţile numai a două specii de astfel de plante, care corespund cerinţelor menţionate mai sus şi care au fost deja experimentate în lucru, pentru producţie în massă.

Aceste plante sunt : Scumpia (Rhus cotinus) şi Sica (Statice).

Scumpia. Pentru tăbăcire se întrebuinţează numai frunzele. Din tulpină se extrage o văpsea galbenă pentru safian şi mătase In medicina populară se întrebuinţează ca astrigent în orce în hemorogii, etc.

Planta e toxică şi animalele domestice nu o ating.

Creşte în Basarabia, în Dobrogea, în Muntenia şi Moldova totdeauna la limita stepei, formând tufişuri înalte de 3—4 metri.¹)

Pieile tăbăcite cu frunzele acestei plante sunt de culoarea galbenă dela nuanţa albue până la cenuşie. Se întrebuinţează pentru tăbăcirea piei de ţapi, berbeci şi dă soluri moi de piei.

Frunzele scumpiei conţin dela 16 % până la 24 % de corpi tanici, adică de 1, 5—3 ori mai mult decât coaja de stejar.

Timpul şi felul recoltării joacă un rol mare pentru obţinerea

---

¹) Asupra „Ariei geografice a genului *Rhus cotinus L.* in România", ce-i mai zice după Scop. şi *Cotinus Coggyrea*, s'a publicat in Revista Pădurilor volumul din anul 1909, pag. 177—182 un important articol de d-l *Dr.P.Enculescu*, din care rezultă că această specie nu se află întotdauna numai la limita stepei ci după cum se exprimă d-l Enculescu şi pe „solurile negre, cernoziomuri, din pădurile antestepei unde se găseşte de obiceiu genul *Rhus cotinus*. Din această cauză cele mai multe din localităţile citate fac parte tocmai din antestepă, mai puţin din stepa propriu zisă şi numai câte-va (T.-Severin, Vârciorova, Cerna Valea Tesnei Boboci, Dumitreşti Piatra) se găseşte in zona de pădure". La Dumitreşti (R.-Sărat) o citează Dr. Grecescu in monumentala sa operă „Conspectul Florei române, pag. 151, despre care menţionează şi d-l Enculescu. Spre complectare ţin să fac cunoscut că *Scumpia* se găseşte relativ din mare cantitate in trupurile de pădure *Tinoasa, şi Blidăria* dar mai cu seamă pe *Dealul Mărtăului*, care face parte din marele complex păduros Dealul Lung din comuna cu acelaşi nume, judeţul Râmnicul Sărat.

In acest trup de pădure, Scumpia (Rhus cotinus L), formează in subarboret mici petice cu o înălţime de 20—30 cm. şi numai prin luminişuri sau unde masivul este ceva mai rar acest arbust atinge o înălţime de 2—3 cm, şi o grosime la înălţimea pieptului de 1—2 m. Cu aschiele din lemnul Scumpiei, din duramenul său curăţit de alburn, ţăranii din localitate obicinuiesc ai da ţuicei o coloare galbenă frumoasă ca a untdelemnului cum se prezintă ceea vechie de mai mulţi ani.

In acest scop se introduce prin vrana butoiului cu ţuică un snopişor de aşchii subţiri de lemn de Scumpie legat de o sfoară, care se ţine in lichid un timp cam de 24 ore, după care se scoate afară.

De remarcat este, că in susmenţionatele trupuri de păduri *Scumpia* se află pe culmele dealurilor sau pe expoziţiunile calde de Sud şi Vest mai cu seamă, dar nu numai pe coastele pietroase şi aride. cum arată d-l Enculescu, terenul ocupat fiind in cazul nostru concret de un masiv de gorun sau argilo-sipos şi profund caracteristic quercineelor, dovadă că in trupurile de pădure Tinoasa şi Dealul Mărtăului arborii la o vârstă de 50—30 ani au o înălţime de 16—18 m.

Ar fi de dorit, totuşi ca d-nii şefi de ocoale in special cu ocaziunea inspecţiunilor ce fac pădurilor respective să indice in ce anumite locuri au întâlnit arbustul despre care vorbim, in ce anume terenuri, expoziţiuni, altitudini şi in ce anume proporţie se găseşte, studiul sau interesându-ne nu numai din punctul de vedere geobotanic, dar şi din cel industrial.

Petre Antonescu

maximului de corpi tanici. Abaterile dela aceste regule fixate micşorează uneori până la $^3/_4$ cantitatea lor.

100 kgr. de frunze verzi de Scumpie dau 20 kgr. foi uscate.

Frunzele Scumpiei erau exportate în cantităţi mari din Rusia înainte de război.

Se prinde uşor prin răsadă şi altoi. Inmulţirea Scumpiei, care nu este pretenţioasă în ce priveşte calitatea solului ca arbuştii de pe lângă păduri este de recomandat. Datorită desvoltării repezi a foilor sale late, crengilor ce le dă, care sunt puternice, precum şi faptului că se întinde aproape de pământ, apără bine solul de condiţiunile nefavorabile şi umbreşte vlăstarii tineri sădiţi pentru împădurire favorizându-le creşterea.

Scumpia se cultivă în calităţi mari pe malurile Mării Negre de la Novorosiisc până la Anapi. In anul 1914 şi 1915, statul rus a monopolizat dreptul de comerţ cu Scumpia pentru trebuinţele armatei din acele timpuri.

Sica. Pentru tăbăcire se întrebuinţează rădăcina sa, foarte bogată în corpi tanici care variază după specie. Dintre speciile care cresc la noi se întrebuinţează două: Statice Gmelini Wild. şi Statice Latifolia Sm. Plantele acestea sunt herbacee persistente. Cresc din belşug prin solurile nisipoase şi lutoase sărate mai cu seamă pe litoralul Mării Negre, în jurul limanurilor şi locurilor sărate.

Cantităţi de corpi tanici conţinuţi în plantă depinde de locul creşterii, de cantitatea de săruri ce se află în sol şi variază pentru Statice Gmalini Wild, între 17—20 %, iar pentru Statice Latifolia Sm. între 20 –28 %.

Rădăcina sa se întrebuinţează pentru tăbăcirea pieilor de tălpi, însă se poate întrebuinţa şi pentru tăbăcirea pieilor mai fine, fiind amestecată cu alte extracte de o calitate mai superioară, Culoarea pieilor tăbăcite cu Sica e roză.

Are întrebuinţare şi în medicina populară: în turburări gastrice, în rachitizm, în bolile de gură, ciumă la oi. Pescarii o întrebuinţează pentru tăbăcirea năvoadelor.

Şi aici timpul şi felul recoltării joacă un rol mare şi poate să scadă din calităţile plantei, când recoltarea n'a fost făcută cum trebue.

100 kgr. rădăcini proaspete de Sica dau aproximativ 40 kgr. rădăcini uscate. Un lucrător într'o zi de lucru de opt ore, lucrând

intensiv, poate strânge dela 30 până la 50 kg. rădăcini de Sica Se sapă cu hârleţul (casmaua) sau se scoate cu plugul, care uşurează foarte mult lucrul.

In timpul războiului şi după războiu Sica a avut o întrebuinţare mare în sudul Rusiei, mai cu seamă în Caucaz, Turkestan, Crimea şi regiunea Odessei, unde unii tăbăcari nu întrebuinţau decât această plantă.

A fost exportată din Rusia încă din 1868, mai cu seamă în Franţa.

Date mai amănunţite despre culegerea şi cultura Scumpiei şi a Sicii, vor fi tratate într'un articol special în viitorul apropiat.

Alte plante tanice şi elementele de tăbăcit ce le conţin în procente, sunt următoarele: coaja diferitelor specii de stejar (Quercus pedunculata Ehrh., Q. Sessiliflora Sm., Q. pubescens Wild, şi altele) dela 8—10 % în coaja ordinară arborilor tineri de 15—30 ani, în timpul când seva circulă mai puternic şi în aşa zisă coaja oglinzii până la etatea de 20 de ani dela 16—20 %. In coaja diferitelor specii de sălci : Salix alba L. dela 9,4—9.76 %; S. triandra L. (s. amygdalina L.) dela 9,3—10.59 %; S. viminalis L. dela 7,58 - 12 %; S. purpurea L. dela 8,06 —16,12 %; S. caprea L. dela 12—12.76 %; S. cinerea L. şi S. aurita L. 11 %: S. repens 13 % şi alte multe varietăţi, care au fost puţin cercetate. Sălciile tinere conţin în coaja lor mai mulţi corpi tanici, decât în acele bătrâne, primăvara mai mult de cât toamna deaceia coaja trebueşte jupuită numai primăvara. Cu coaja de salcie peile tăbăcite sunt mai moi şi mai elastice. Ea tăbăceşte bine şi pielea pentru pingele şi în general se consideră materia de calitatea I, mai cu deosebire coaja depe Salix albă L. In coaja diferitelor varietăţi de molifi (Abies excelsa Poir. şi altele) dela 7—23%. In coaja de mesteacăn (Betula pubescens Ehrh. şi altele) dela 5,5%. In coaja de anin (Alnus incana Dc. şi altele) dela 7—12%. In fibrele lemnoase ale castanului sălbatic (Aesculus Hypocastanum L.) 8%. La diferite specii de cătină-roşie (Tamarix gallica L.; T. germanica L., T. Pallasii Desu.) în coajă dela 16 - 18% şi în frunze dela 11—22%. La viţa de vie (Vitis vinifera L.) în rădăcină şi seminţe dela 6,5 până la 10% şi în frunze 4,8%. Se pot utiliza deasemenea şi ciorchinii de struguri storşi. La planta vivace de apă: Polygonum amphibium L. în rizome şi frunze până la 18% şi Nufăr luteum Sm. în rădăcină şi rizome dela 8 -10%. La Polygonum Bistorta L. până la 10,7%.

După aceia urmează o serie de plante care conţin puţin corpi tanici, cum sunt de exemplu: Polygonum Hydropiper L. 3, 4%, P. Persicaria L. 1, 5%, Prunus Spinosa L. 3% (în coaja), Robinia Pseudeacacia L., Rhamnus catartica L., Lythrum Salicaria L., etc.

Multe din ultimele plante au fost încă puţin cercetate în ce priveşte stabilirea exactă a cantităţii elementelor ce le conţin şi lucrările în această direcţiune ar fi putut da un material foarte interesant.

Din plantele enumărate în acest articol cele care conţin corpi tanici în calitate mai însemnată în primul rând sunt: Salcia, Scumpia, Sica şi Stejarul. In legătură cu aceasta mai e de remarcat încă o chestiune foate importantă. Prin înmulţirea sălciilor de speciile arătate mai sus, prin văi şi cotlovine, concomitent se prezintă deplină posibilitate pentru împiedicarea năruirilor de terenuri, provocate de apele de ploaie şi altele, care din an în an fac să se micşoreze suprafaţa pământului productiv al săteanului şi întărirea risipurilor mişcătoare, plantarea Scumpiei, ca arbust de pădure, prin poenile din pădurile tinere ar ajuta foarte mult, după cum s'a arătat mai sus, la creşterea mai abondentă, iar însămânţarea cu Sica a terenurilor sărate şi neproducătoare le-ar transforma în terenuri cultivabile, producătoare de venituri.

Trebue să mai observ, că aproape toate plantele aci enumărate, cari conţin corpi tanici în acelaş timp sunt şi medicinale, atât pentru medicina oficinală, cât şi pentru cea populară.

Expunerea de faţă nu epuizează de loc chestiunea atinsă. Am vrut numai să arăt posibilitatea complectă de a micşora prin mijloacele proprii, dependenţa industriei pieilor de importul din afară a materialului necesar tăbăcirii şi să arăt şi căile pentru o întrebuinţare raţională a bogăţiilor proprii din ţară, mai cu seamă în vederea dezvoltării industriei casnice de tăbăcărie.

I. I. Florescu
Agronom-Specialist în plante medicinale
de pe lângă Ministerul Agriculturii şi
Domeniilor

Soroca, Basarabia. 1926.

ZIUA COOPERAŢIEI ŞI MANIFESTAREA CAUZEI FORESTIERE

Duminică 4 Iulie a. c. la Bucureşti s'a serbat cu un deosebit fast ziua Cooperaţiei. La Fondaţia Universitară Carol, s'a rostit discursuri de d. ministru al Cooperaţiei *Trancu Iaşi*, de d. *Petrescu Comnen* ministru României la Berna, *Titu Axente* directorul general al Băncilor populare şi *Ionescu Paşcani* inspector general al Cooperativelor.

Din partea *Ligii Apărării Naţionale Creştine* de către subsemnatul s'a rostit:

Domnule Ministru şi Onorat auditor

După manifestarea atât de de solemn săvârşită astăzi dimineaţă în Parlamentul ţărei, pentru sărbătorirea *zilei Cooperaţiei* manifestarea la care s'au asociat toate partidele politice, venim acum şi de la această tribună—de unde radiază toate mişcările intelectuale, sociale, economice şi naţionale, să manifestăm în numele parlamentarilor, pe care îi văd representanţi în număr în această sală.

Serbarea zilei cooperaţiei româneşti are un rol covârşitor în emanciparea economică a ţărei noastre, - în special acum când toate bogăţiile ţărei ne sunt acaparate de străini.

Dacă generaţiile de până azi au contribuţi cu succes la realizarea idealului naţional — adică România între graniţele ei etnice - , de azi şi cele viitoare au datoria morală, ca să emancipeze ţara şi din punct de vedere economic, pentru ca România să fie cu adevăr a Românilor.

Această mişcare este încredinţată în primul rând : Cooperaţiei româneşti.

In ce mă priveşte—personal ca *apărător al pădurilor*, ţin a aduce la cunoştinţa Domniilor Voastre, că acum 20 ani, adică la 1906 nici nu exista mişcarea coperatistă forestieră. Deabia la 1907 datele statistice pentru prima oară înregistrează că exista 9 cooperative forestiere cu 330 membrii şi 46.000 lei capital. Aceasta a fost primul sîmbure, embrionar şi de atunci mişcarea cooperativă forestieră a mers tot progresiv astfel că azi (1926) constatăm că după 20 ani avem ; 889 cooperative forestiere, cu

68.000 acţionari şi 68.000.000 lei vărsat, 13.7000.000 lei fonduri de rezervă, 6.400.000 lei fonduri pentru opere sociale,—30 fabrici de cherestea proprii, având, avâud o forţă motrică de 2500 H. P. 125 km. de cale ferată îngustă, 62 locomotive şi 286 vagoane cu o capacitate de încărcare de 2000 tone.

Neapărat acesta constitue un progres şi o speranţă mai ales azi când 95 la sută din produsele noastre, după datele statistice, sunt acaparate de anumiţi străini şi societăţi străine, ostile intereselor economice româneşti.

Mişcarea cooperativă forestieră din România se datoreşte numai celor 2. legi şi anume:

Legea din 12 Februarie 1910 publicat în M. No. 253/910, datorită d-lui A. Constantinescu, fost ministru de domenii, care prin art. 3 a stabilit, că să poate vinde din pădurile Statului prin bună învoială la cooperative lemn până la concurenţa sumei de 10.000 lei (aur), şi Decretului Lege No. 3438 din 15 Noembrie 1918 dela Iaşi, prin care ministerul de domenii e autorizat a vinde pe preţ de bună învoială *până la orice valoare,* porţiuni de păduri sau păduri ale Statului.

Aşa că tot la Iaşi, în acea metropolă a Moldovei de unde au plecat toate mişcările mari ale Neamului tot acolo sa emancipat o viaţă coperatistă forestieră.

Era o dreptate socială, mai ales pe acele vremuri, când representaţii societăţei străine „Göetz“, care ne-au despuiat munţii pe preţuri de nimic’ venise din teritoriul ocupat la Iaşi şi aruncase pe piaţa Iaşului sute de mii de lei — în dreapta şi în stânga pentru ca această lege să se aprobe.

Eram pe atunci căpitan de rezervă demobilizat şi făceam slujbă la Casa Pădurilor.

Legea a fost făcută de reposatul *Fotin Enescu,* ministrul de domenii de pe atunci şi de d, Th Cudalbu ad-tor al Casei Pădurilor, azi ministru al justiţiei.

Primisem consemnul să duc decretul imediat la Palat, spre a fi iscălit de M. S. Regele.

Palatul regal era în str. Lăpuşteanu, acolo chiar unde a locuit şi *Alex. Cuza Vodă.*

M’am prezentat mareşalului Palatului cu rugămintea de a face astfel, ca M. S. Regele să semneze chiar în acea zi—15 Noembrie—acel Decret Lege.

Doriam mult să poarte această dată istorică, căci în acea zi s'a unit şi Bucovina cu patria mumă.

Fac această comunicare Domniilor Voastre, în această zi de sărbătoare, ca să cunoaşteţi adevărul adevărat.

Iar azi când *pădurile Comunale* din Ardeal sunt exploatate de străiai rog călduros pe d. ministru al Cooperaţiei, să facă o altă lege pentru ca şi aceste păduri să se exploteze tot prin cooperative pentru a face un pas în viaţa cooperaţiei forestiere şi în Ardeal unde Statul are păduri foarte puţine,

Căci e păcat ca această avuţie naţională, avuţie păstrată cu sânge de strămoşii noştri, să ajungă pe mâna străinilor de neam şi aspiraţii naţionale.

Şi pentru ca Statul să fie mai profitat, propun ca prin o lege, *statului să i se afecteze din beneficiile realizate anual de cooperativele forestiere o cotă parte, în loc de a face acele comercializări de păduri favorabile străinilor, lege care este detestabilă intereselor economice ale Statului,* fapt pentru care o parte din statul major forestier a luptat ca să nu se aplice la păduri.

Fac apel la toţi cooperatorii ca să nu facă celace a făcut străinii cu pădurile care n'au avut altă deviză decât

„după ei potopul"

Cooperativele forestiere să aibă obligaţia morală şi naţională *de a replanta imediat pădurile* pentru a lăsa şi altor generaţii avuţii tot atât de frumoase, după cum strămoşii noştri ni le-au păstrat pe acele din care îşi satisfacem nevoile generaţia de azi şi de a nu mai vinde pădurile date de Stat spre exploatare la străini, lucru ce cu durere îl semnalez de la această tribună.

Dorim ca într'un viitor apropiat acel dicton dureros care se rezumă în:

Munţii noştri aur poartă,
Noi cerşim din poartă în poartă.

Să se transforme cu ajutorul cooperativelor în:

Munţii noştri aur poartă,
Nu mai cerşim din poartă, în poartă.

Aşa să ne ajute Dumnezeu.

M. P. Florescu
Deputat

Exploatarea în regie a pădurei Gherboveţ din Ocolul silvic Tighina dela 1921—1926

Ocolul silvic Tighina care face parte din Direcţiunea II-a silvică Chişinău fiind situat în regiunea de câmpie, caracterizată printr'un procent mic de păduri, este chemat a satisface nevoile în lemne de lucru şi de joc a populaţiei rurale şi urbane din din regiune; autorităţile sunt asemenea avizate la produsele acestei păduri. Se înţelege deci ca Ocolul silvic, cu toată bunavoinţa ce o are, nu poate satisface complect aceste juste cereri, producţia în lemn a posibilităţii anuale fiind cu mult inferioară cererei locale. Pentru a nu lăsa însă populaţia şi mai cu seama autorităţile şi funcţionarii în voia speculanţilor de lemne, ceiace s'ar întâmpla negreşit, dacă exploatările s'ar da în mâna acestora din urma, autorităţile silvice superioare au găsit că este bine, şi chiar necesar, că exploatările să se facă în regie de către Ocol. In modul acesta s'a dat posibilitatea funcţionarilor, autorităţilor şi populaţiei nevoiaşe, să aibă cu un preţ destul de modest lemnul atât de necesar în orice gospodărie, fie ca lemn, fie lemn de foc.

Este adevărat că veniturile pădurei sunt cu mult mai mici, decât în cazul când parchetele exploatabile s'ar vinde în picioare prin licitaţie publica, căci comercianţi de lemne, având perspective de speculă, deci de o uşoare şi repede îmbogăţire, ar oferi un preţ superior preţului tarifar (în picioare) şi în acelaş timp Agentul silvic ar dispune de mai mult timp pentru efectuarea diferitelor operaţiuni cu caracter pur cultural. Pe de altă parte, ţinând seama de situaţia geografică şi climaterică a pădurilor din acest Ocol (limita sudică o vegetaţiei forestiere, clima uscata, ploi insuficiente, secete mari şi frecvente) asemenea de starea lor actuală (arborete în mare parte degradate cu o consistenţă de 0.2 — 0.7) avem tot interesul din punct de vedere cultural să facem noi singuri exploatările, fiind în măsura a ne ocupa mai mult de interesele pădurei, decât un negustor pe care-l interesează numai marfa brută, căci în ea vede realizarea speranţelor lui de jaf şi îmbogăţire, iar pădurea ca atare nu îl interesează deloc. Odinioară (anii 1919—1920) se obişnuia, ca o parte de parchetele anuale să se vânză cu preţuri tarifare autorităţilor (Primării, Prefecturi, Zemstve) spre exploatare, cu deligaţia de a aproviziona cu lemnele necesare pe funcţionari şi populaţia nevoiaşă. Rezultatele au fost puţin satisfăcătoare, căci unele din aceste autorităţi au înţeles greşit rolul lor social şi s'au apucat să facă cel mai ruşinos comerţ cu produsele rezultate din aceste exploatări, iar funcţionarii şi populaţia săracă a rămas lipsită de această marfă, atât de necesară, sau a trebuit să plătească preţuri exagerate.

In acest Ocol, ca şi în multe alte din ţară, exploatările se fac numai în regie de către Ocolul silvic respectiv. Culegerea datelor complecte şi suficiente pentru toate pădurile din Ocol fiind o muncă grea şi cerând mult timp, m'am mulţumit a arăta cifrele ce interesează exploatarea numai pentru pădurea Gherboveţ în suprafaţă de 3703 Ha 80 (dintre care: pădure curată 3289 Ha 85, goluri 377 Ha 85 (în parte deja împădurite) şi 76 Ha 30 drumuri etc.) pentru anii 1921—1926. In tablourile anexate, am arătat suprafeţele exploatate anual, modul exploatării materialul rezultat şi valoarea lui. Asemenea am anexat tariful preţurilor cu care s'au vândut diferitele materiale, care tarif a fost aprobat de Consiliul technic al Casei Pădurilor.

Exploatările făcându-se în dijmă, în tabloul de situaţia exploatărilor în regie sunt trecute numai materialele rămase partea statului, aşa că venitul arătat este venitul net fără cheltueli de exploatare. Din acest tablou rezultă că venitul net la Ha. (exploatat) este de:

2762 Lei 30 bani — în anul 1921 — 1922
3067 Lei 70 bani — în anul 1922 — 1923
4408 Lei 80 bani — în anul 1923 — 1924
7505 Lei 10 bani — în anul 1924 — 1925

Nu trebue să ne mire aceste cifre (cifre relativ f. mici) căci în aceşti ani au fost exploatate arborete complect degradate şi într'o stare de vegetaţie deplorabilă, cu o consistenţă de 0.2—0.4 (în majoritate), care au avut aspectul mai mult a unor tufişuri decât păduri. Vânzările au fost făcute asemenea în mare parte funcţionarilor, invalizilor şi văduvelor de război, cari după cum se ştie au drepturi la reducere, pentru anumite categorii de lemne şi pentru cantităţi bine precizate, de care trebuia să se ţină seama. Deci aceste cifre nu pot să ne

SITUAȚIA

Exploatărilor în regie efectuate în pădurea Gherboveț în intervalul 1921 – 1926.

Pădurea	Anul exploatării	Suprafața exploatată anual		Modul expl. în bani sau dijmă	Material de lucru				Material de foc					Valoarea materialului vândut				Valoarea totală		Observațiuni
		Ha.	Ari		M. c.	Dm. c.	Pari dubl.	Haragi	Steri tari	Dubli-steri	Grămezi craci	Nuele	Butuci	Lemn de lucru Lei	B.	Lemn de foc Lei	B.	Lei	B.	
Gherboveț	1921 – 1922	147	47	Dijmă	9	595	—	3270	4998½	144	1782½	77	—	1554	10	405988	90	407543	—	
"	1922 – 1923	121	94	"	28	498	—	12011	3120½	108½	1857½	302	—	5655	96	368291	62	373947	58	
"	1923 – 1924	139	14	"	13	158	10	1575	4018	108	2104½	—	4	28665	25	584593	85	613259	10	
"	1924 – 1925	131	76	"	30	830	265	567½	4029½	—	3466	425½	—	39493	94	948933	—	988426	94	
"	1925 – 1926	145	03	"	21	273	35	282½	3422½	—	1545½	560½	—	—	—	—	—	—	—	Materialul nefiind încă vândut nu se poate prevedea valoarea materialului

Direcţiunea II silvică Chişinău

T A R I

De preţurile cu care s'au vândut produsele fore

	Diametrul trunchiului la mijloc în centimetri cu scoarţa	Lemne de lucru *în picioare* fasonat				Preţul lemnului de foc pe ster în *picioare fasonat*			D	
		Esenţa şi preţul pe m. c.								
		Stejar	Frasin	Salcâm	Alte specii tari	Esenţe tari	Amestecate 50 %	Esenţe moi	Pari pe ster cu diametrul mai puţin de 0m.10	Araci în figuri 1m. X 1m. lungimea naturală esenţa tare
		Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
Anul 1922/1923	Până la 20	100	100	200	80	50/62	—	—	60/75	60/90
	21—30	140	140	—	100					
	31—40	160	160	—	120					
	41—50	200	200	—	160					
	51 în sus	300	300	—	200					
Anul 1924	Până la 20	195/245	255/305	300/350	165 215	105 128	90/110	75/90	Esenţă tare 120 144	Cal. I 75/113
	21—30	270/320	360/410	—	195 245					Cal. II
	31—40	440/490	570/620	—	240 290				Esenţă moale	53/83
	41—50	600/650	800/850	—	300 350				90/110	Cal III.
	51 în sus	875/925	1200/1250	—	375 425					30/45
Anul 1925	Până la 20	230/250	300/320	300/350	180 200	130 150	100 120	80/100	Esenţa tare	Cal. I 150/225
	21—30	300/320	400/420	—	200 220				160 180	Cal. II
	31—40	500/530	600/630	—	250 280				Es. m.	105 158
	41—50	800/840	1000/1040	—	400 440				75/95	Cal. III
	51 în sus	1000/1050	1500/1550	—	460 510					60/90

Exploatarea făcându-se în regie, fasonarea materialului priveşte pe vân
celui fasonat, în cazul când s'ar cheltui mai mult cu fasonarea decât este pre
grosime în diametru la capătul gros Cal. I când lungimea este 7—9 metri;
cu o grosime în diametru la capătul gros de 8 cm. Cal. I, 10—12 metri lun

Ocolul silvic Tighina

FUL

stiere din pădurea Gherboveţ în ani 1922 — 1925

VERSE											Observaţiuni
Nuele de sulc... în figuri de 1m.X1m lungime naturală.	Nuele de alte esenţe tari în figurile de 1m.X 1m. lungime naturală	Nuele de esenţe moi în figuri de 1m.X 1m. lungime naturală.	Araci în figuri 1m.X 1m. lungimea naturală esenţa moale	Crăci în grămezi de 1 50 X 2m. lung. naturală	Mărăcini un car sau o grămadă	Dărâmătură un car sau grămadă	Nuele de alun şi alte esenţe pentru cercuri pe bucată	Permis pentru cules fructe cu luna	Buturugi noduroase pe ster	Permis pentru strâns iarba cu l.	
Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	
200 300	100 150	—	—	24 36	15 30	15|30	—	—	—	—	Preţul lemnului de lucru este cel în picioare; la vânzare se adaugă cheltuelile pentru fasonat. Tariful valabil până la anul 1924.
00 450	Cal. I 195|293 Cal II. 150 225 Cal. III 105 158	Cal. I 98/150 Cal. II 75/113 Cal. III 53/83	Cal. I 150|225 Cal. II 105 158 Cal. III 60 90	30 45	15| –	15 —	—	8/—	—	23|—	Am trecut şi valoarea diverselor materiale din esenţe moi, spre a arăta diferenţa faţă de esenţe tari, deşi în pădurea Gherboveţ nu sunt esenţe moi, ci în celelalte păduri din acest Ocol.
200 240	Cal. I 500|240 Cal. II 180 225 Cal. III 110|150	Cal. I 130 150 Cal. II 100|120 Cal. III 60/80	Cal. I 80/12 Cal. II 53/83 Cal. III 30/45	40 50	20 —	20 —	—	50| –	15|—	50| –	Tariful este valabil până în prezent. (Martie 1926).

ător (Stat) In tariful de faţă este trecută valoarea materialului în picioare şi a
zut, preţul se majorează cu diferenţa. Haragi sunt socotiţi până la 5 c. m.
Cal. II, 4—7 m. lungime şi Cal. III, 1—4 m. lungime. Ca nueli sunt socotite piese
gime; Cal. II, 7—10 m. lung. şi Cal. III, până la 7 metri lungime.

dea o ideie justă de rentabilitatea pădurei în chestiune, referindu-se la arborete care se găseau într'o stare excepţional de rea şi vânzările fiind făcute în majoritate cu preţuri reduse. Dealtfel se vede că venitul net la Ha. creşte simţitor de la an la an. Aceasta se datoreşte în parte diferenţei tarifare, însă influenţa cea mai mare trebuie atribuită producţiei mai mare pe Ha. la început fiind puse în exploatare arboretele cu cea mai proastă stare de vegetaţie, Numai când se vor pune în exploatare arboretele normal crescute se va putea cunoaşte puterea de producţiune a solului, de acest moment nu ne desparte mult timp.

In anii 1921—1922, 1922—1923, 1923—1924, exploatările au fost făcute pe baza studiilor pentru formarea seriilor de exploatare, însă nu s'a putut respecta riguros posibilitatea fixată, din cauza cerinţelor mari de lemn şi Direcţiunea silvică Chişinău a fost nevoită a permite tăeri şi peste posibilitatea fixată. In anii 1924 1925, 1925—1926 pădurea având deja aprobat amenajamentul provizoriu, tăerile erau reglementate de acest amenajament, totuşi nici atunci nu s'a putut respecta riguros posibilitatea în toate seriile (4 serii de exploatare) ci s'a simţit nevoia de a se corecta greşelile din trecut, însă in toată pădurea se cauta a nu se depăşi posibilitatea anuală.

Toate tăerile s'au făcut în regie. Pentru muncă s'a plătit sătenilor cu lemne în modul următor; dijma pentru lemnele de foc tari a fost 1/8, pentru crăci 1/4, pentru lemnele de lucru o grămadă de crăci pentru fiecare 3 m.c. Vânzările s'au făcut de către Şeful de Ocol în limitele competinţei, pentru cantităţi mai mari se cerea aprobarea Direcţiunei silvice Chişinău. Vânzări prin licitaţie publică nu s'au făcut, nerămânând disponibilităţi pentru acest scop Parchetele în rând de exploatare se delimitau în fiecare an şi numai după aprobarea delimitării de către Direcţiune se începea tăerea. După terminarea tăerei se făcea de către şeful de ocol recepţia, după a cărei aprobare se elibera sătenilor dijma cuvenită, iar restul rămânea pe seama statului. Ocolul se încărca cu acest material şi îl vindea în modul arătat mai sus. Pădurea fiind la o depărtare de 6—7 Km. de oraşul Tighina, materialul lemnos este întrebuinţat aproape exclusiv pentru satisfacerea nevoilor în lemn a autorităţilor, funcţionarilor şi populaţiei din acest oraş, fiind însă neîndestulător restul de material se dă din pădurile mai îndepărtate.

G. N. Domusci
elev ing. silvic

Tighina 28 Februarie 1926

CONSIDERAŢIUNI GENERALE
Asupra întocmirei unei statistici forestiere.

In ori-ce ramură de bogăţie, de producţiune, de consumaţiune şi în genere în ori-ce fel de activitate omenească, statistica este istoria trecutului, oglinda prezentului şi programul de lucru al viitorului.

El stă la baza ori-cărui progres.

Importanţa statisticei fiind deci prea evidentă toate statele civilizate, au luat serioase măsuri pentru organizarea serviciilor respective.

In România s'a înfiinţat Institutul naţional de statistică.

In gospodăria forestieră, atât de mult încercată prin devastările răsboiului, şi prin consecinţele sale sociale, statistica capătă o însemnătate cu totul deosebită.

Pentru a se putea stabili un program de activitate relativ la cultura şi exploatarea pădurilor în viitor, este absolut necesar a se cunoaşte în mod sigur şi precis, starea reală actuală a tuturor pădurilor, de toate categoriile, ce constituie domeniul forestier al ţărei.

Pentru ca o lucrare statistică, să poată corespunde scopului său, trebuie să îndeplinească următoarele condiţiuni:

1. Să fie exactă.
2. Să fie ţinută la curent, adică să reprezinte situaţia reală a pădurilor la o dată cât mai recent posibilă.
3. Să fie clară, spre a fi consultată de ori cine fără dificultate.

Statistica pădurilor întocmită şi publicată în ultimul timp, nu poate avea decât o valoare relativă, şi mai mult documentată de-oarece pe lângă că se referă la situaţiunea pădurilor din anul 1922, când încă nu se aplicaseră dispoziţiunile legilor agrare, cari au decimat simţitor domeniul forestier, dar ea fiind întocmită în grabă, era firesc ca datele înscrise într'însa să nu prezinte toate garanţiile de riguroasă exactitate.

Pentru ca Serviciul Statisticei, din Administraţia Centrală a Casei Pădurilor să poată coordona şi centraliza diferitele date furnizate de Ocoalele Silvice, este necesar a se adopta cea mai strictă uniformitate în interpretarea termenilor, în culegerea datelor, şi în transcrierea lor în tablourile statisticei.

Pentru realizarea acestor condițiuni, dăm mai jos câte-va premize, cari trebuie avute în vedere cu ocaziunea întocmirei acestor tablouri:

1. Tablourile statistice se întocmesc separat pe județe și pe natură de proprietari.

2. După natura proprietarilor, pădurile se împart în 4 categorii:

a) Pădurile statului, administrate de Casa Pădurilor,

b) Pădurile Instituțiunilor Publice și stabilimentelor de cultură și de bine facere.

c) Pădurile particulare administrate de stat;

d) Pădurile particulare cu administrație proprie.

In categoria *a*, se vor trece pădurile statului administrate de Cassa Pădurilor.

In categoria *b*, se vor trece pădurile Domeniului Coroanei acelea administrate de celelalte Ministere și servicii publice, decât Ministerul Domeniilor (Casa Pădurilor) precum și pădurile Spitalelor, Bisericilor de mir, ale școalelor, ale Monastirilor ale Fondurilor religionare, acelea ale județelor și comunelor, ale Academiei Române, ale casei Rurale, și ale tuturor persoanelor juridice de interes public (cultural sau de bine-facere) fiecă sunt administrate de Sat, fiecă au administrație proprie.

In categoria *c*, se vor trece pădurile persoanelor juridice de interes privat (diverse societăți) și ale persoanelor fizice, (ca composesoratele, foști urbarialiști, obștiile de moșneni, acele date pentru folosința preoților și învățătorilor, etc) cari sunt administrate de stat prin Casa Pădurilor.

In categoria *d*, se vor trece toate pădurile persoanelor particulare (juridice sau fizice) cu administrație proprie, atât cele supuse regimului silvic, cât și cele ne supuse acestui regim.

3. Orice tablou statistic, va trebui să poartă în partea superioară a cadrului:

a) Data la care se referă științele înscrise în tablou, (anul luna și ziua).

b) Județul,

c) Natura proprietarului;

De regulă tablourile statistice, forestiere se întocmesc pe ziua de 1 Aprilie, când se închide epoca exploatărilor.

Tablourile statistice referitoare la pădurile statului şi la acelea ale instituţiunilor publice şi stabilimentelor de cultură şi de binefacere, din vechiul regat, se vor întocmai pe păduri aranjate în ordine alfabetică.

Tablourile statistice referitoare la toate categoriile de păduri din Ardeal, Bucovina şi Basarabia, şi cele privitoare la pădurile particulare din vechiul regat, se vor întocmi pe comune aranjate în ordine alfabetică.

4. Este absolut necesar ca datele din tablourile statistice să fie bine şi complect scrise, pentru a se evita erori şi confuziuni.

Toate literile vor fi scrise după *caligrafia* română, mai ales literile *a*, *d*, *c*, *m*, *n*, *r*, *s*, şi *u*, spre a nu se confunda unele cu altele.

5. Este oprit a se scrie cuvinte în coloanele destinate pentru cifre. Orice adnotări se fac în coloana „Observaţiuni".

6. Este oprit a se depăşi limitele unei coloane, cu înscrierea datelor cuvenite a se trece numai în acea coloană. Dacă nu este suficient numai un rând pentru aceste date, se va utiliză şi rândul sau rândurile următoare.

7. Acoladele, nu se întrebuinţează decât în coloanele cari cuprind cifre, şi numai la pădurile cu mai multe trupuri, spre a arăta că cifrele care urmează se referă la toate trupurile cuprinse în acoladă.

In această privinţă se va observa cu atenţie şi statisticile imprimate anterior.

8) Unitatea statistică este pădurea.

Pădurea cuprinde unul sau mai multe trupuri cari formează o unitate din punct de vedere al gestiunei şi al pazei.

Trupul de pădure este o bucată izolată de cele-l-alte trupuri, prin proprietăţi streine, sau chiar şi ale aceluiaş proprietar, însă cu altă destinaţiune de cât aceia a culturei forestiere.

Cantoanele de păduri, adică porţiunile din acelaş trup, cari poartă diferite numiri în localitate, precum şi clasele economice şi seriile de exploatare, nu se trec în statistica generală a pădurilor, de cât atunci când vor avea tratamente şi revoluţiuni diferite.

9) Trupurile de pădure, se trec în coloana respectivă

unele sub altele, cu numirea lor locală, ocupând fie-care câte un rând (o linie orizontală) şi numerotate cu literile alfabetului latin a, b, c, etc.

Numirea pădurei, numirea primului trup de pădure, comuna, Ocolul Silvic, Direcţiunea numele, proprietarului, şi tratamentul aplicat, se vor scrie pe acelaş rând (linie).

10) Toate pădurile creiate artificial prin plantaţiuni, pe locuri care anterior avea altă destinaţiune, se vor trece în statistică sub denumirea de „Plataţiunea" (cutare) după numirea moşiei sau a locului unde s'a făcut plantaţiunea.

11) Toate Ostroavele Dunărei, se vor trece nominal şi în ordinea alfabetică, la litera şi, anume: Ostrovul A, Ostrovul B, etc. fiecare formând o pădure aparte.

12) Zăvoaiele de pe marginea Dunărei se vor trece la litera Z, în ordinea alfabetică după cum urmează:

Dacă pe aceiaş moşie sunt mai multe zăvoaie atunci în coloana „Numirea pădurei", se trece zăvoaiele de pe moşia . . . . . iar la coloana „trupurile de pădure" se trece numele fie-cărui zăvoiu în ordine alfabetică, numerotându-se cu literile a. b. c. d. etc.

Dacă pe aceiaşi moşie se găseşte numai un zăvoi, atunci el se trece cu numele său în coloana „numirea pădurei" astfel.

„Zăvoiul" (cutare) fără a se menţiona numirea moşiei.

13) Zăvoaiele de pe marginea celor-l-alte râuri, se vor trece astfel: Dacă pe aceiaşi moşie pe care se află zăvoiul, se mai găseşte şi o pădure de esenţe tari, atunci zăvoiul sau zăvoaiele, se trec ca trupuri la acea pădure.

Dacă însă pe aceiaşi moşie nu se mai află altă pădure, atunci zăvoaiele se trec la litera Z, conform indicaţiunilor date la § precedent.

14) Ca pădure, urmează a se conta şi trece în statistică, suprafaţa acoperită efectiv cu arbori, poienile interne, poienile şi locurile perimetrale afectate pădurei şi administrate împreună cu aceasta precum şi golurile de munte.

Terenele sterile neînpădurite şi golurile de munte fără vegetaţie forestieră, cari formează proprietăţi separate, nu se vor trece în tablourile statistice,.

15) Toate datele destinate diferitelor coloane din rubrica

„suprafeţele exploatate“, urmează a se socoti dela data (anul) începerei revoluţiunei în curs.

16) In pădurile exploatate în codrul regulat cu tăieri succesive de regenerare şi în cele tratate în codru grădinărit nu se va trece în coloanele respective întreaga suprafaţă după care s'a recoltat volumul lemnos fixat de posibilitatea normală ci se va socoti în mod restrâns, adică, numai suprafaţa care ar fi capabilă să dea volumul exploatat dacă s'ar fi tăiat ras, dela începutul revoluţiunei până azi.

17) In coloana“ Suprafaţa neexploatabilă“ se va trece pădurea care azi are etatea mai mică decât durata revoluţiunei admise, iar în coloana, „Suprafaţa rămasă exploatabilă“ se va trece pădurea care are astăzi etatea mai mare decât durata revoluţiunei.

18) Proporţia esenţelor în zecimi, nu este tot, una cu proporţia suprafeţelor ocupate de fie-care specie.

Proporţia esenţelor pe specii, se referă la proecţiunei coronamentului acestor specii pe sol.

Se atrage atenţiunea că în tablourile statistice imprimate, aproape toate speciile forestiere au coloane separate astfel că în coloana „Diverse“ se vor trece numai acele esenţe cari nu au coloane deschise în corpul tabloului.

Determinarea suprafeţelor ocupate de fiecare specie, după numărul trunchiurilor sau după proiecţiunea coronamentelor, nu caracterizează în mod precis starea arboretelor ; de aceia se va adopta o altă normă pentru determinarea acestor suprafeţe şi care se va arăta mai jos.

19) Caracterizarea unor arborete, din punct de vedere al stărilor de desvoltare şi al volumului lemnos existent, se face în mod mai precis prin arătarea consistenţei şi a categoriilor de diametre.

De aceia pe lângă rubrica „Suprafaţa în Ha. pe clasa de etăţi“ din imprimatele statistice, este necesar a se mai înfiinţa încă o rubrică intitulată: „Suprafaţa în Ha. pe clase de diametre“ după cum urmează ;

1 10 cm.
10—20 cm.
20 - 35 cm.
35 - 50 cm.
50 cm. în sus.

Această rubrică se va înființa numai pentru pădurile statului.

Denumirea diferitelor stări de desvoltare a arboretelor este următoarea:

1—10 cm. diametru : semințiș, desiș, păriș,
10—20 cm. „ prăjiniș,
20—35 cm. „ codrișor sau codru tânăr
35—50 cm. codru normal,
50 cm. în sus codru bătrân.

Stabilirea suprafețelor ocupate de diferite categorii de diametre, este o operațiune foarte grea și reclamă multă atențiune din partea Silvicultorilor respectivi, însărcinați cu culegerea datelor statistice.

Atât pentru stabilirea suprafeței ocupate de fiecare specie în masiv, cât și pentru stabilirea suprafețelor ocupate de fiecare categorie de diametre, trebue a se face numeroase și detaliate piețe de experiență în diversele arborete ale pădurei, ținându-se carnetul de cubaj (calepinul) atât pe esențe, după distincțiunea arătată în tablourile statistice, cât și pe diametre, socotite pe categorii din 5 în 5 cm.

După terminarea inventarierei pe teren a piețelor de experiență, se va proceda la stabilirea suprafeței secțiunilor de bază ale arborilor: 1) *pe categorii de diametre*, 2) *pe esențe* și 3) *în total*.

Prin secțiunea de bază, se înțelege secțiunea trunchiului la 1 m. 30 dela sol.

Se adună suprafețele secțiunilor de bază ale tuturor categoriilor de diametre, separat pe esențe.

Se totalizează aceste rezultate parțiale și avem astfel suprafața totală a secțiunilor de bază a întregului arboret considerat, sau numai a unei piețe de experiență.

Se stabilește apoi proporția fie-cărei esențe, față cu rezultatul total.

Ținând seamă de această proporție, procedăm la repartiția suprafeței arboretului pe speciile găsite în masiv.

Pentru a face reparația suprafeței arboretului, pe categorii de diametre, procedăm în modul următor:

Facem totalul suprafeței secțiunilor de bază pe categorii de diametre, indiferent de esențe.

Adunăm aceste totaluri parţiale ale categoriilor de diametre şi obţinem suprafaţa totală a secţiunilor de bază, a arboretului considerat, sau a pieţei de experienţă.

Stabilim apoi proporţia fiecărei categorii de diametre, faţă de rezultatul total.

Ţinând seamă de această proporţie, procedăm la repartiţia suprafeţei arboretului pe categoriile de diametre existente.

20) Starea de desvoltare a unui arboret se determină în modul următor:

Se face cubajul total al arborilor din piaţa de experienţă,

Se divide prin 2, acest volum.

Diametrul sau categoria de diametre care marchează jumătatea volumului determină starea de desvoltare a arboretului în care s'a făcut piaţa de experienţă.

Etatea arborilor care au diametrul arătat mai sus, este etatea medie a arboretului.

21) Repartiţia suprafeţei arboretelor, pe clase de vârste se face uşor în arboretele tratate în crâng simplu, crâng compus şi codru cu tăeri rase.

Această operaţiune devine însă mai deficilă atunci când avem arborete virgine sau tratate în codru regulat şi grădinărit.

In aceste din urmă cazuri, pe lângă facerea pieţelor de experienţă, este nevoe a tăia şi mai mulţi arbori de diferite diametre şi esenţe pentru a se stabili proporţia etăţilor în masiv.

22) Prin „Volum lemnos“, în statistică, înţelegem întreaga substanţă lemnoasă ce creşte pe sol, inclusiv coaja, crecile, ramurile subţiri şi vârfurile.

In coloana „Volumul, materialului lemnos în porţiunea exploatabilă“ sa va trece numai volumul aflat în porţiunea de pădure care azi are etatea mai mare decât revoluţia admisă.

Se înţelege că în regiunea de câmpie, se va pierde foarte puţin prin exploatare, din volumul lemnos existent.

Procentul pierderilor se măreşte treptat în regiunea colinelor, spre a ajunge în regiunea muntoasă până la 30% pentru foioase, şi până la 20% pentru răşinoase.

23) In coloana „Observaţiuni“ se va înfiinţa o mică rubrică intitulată; „Creşterea medie anuală pe hectar“, având 2 coloane: „răşinoase“ şi „foioase“. In aceste coloane se va

înscrie creşterea anuală în metri cubi şi fracţiuni de metru cub cu o singură zecimală. — Exemple: 1, 6; 2, 1; 2, 7; 3, 4; 0, 8; etc.

24) Suprafeţele exploatate ras şi neregenerate, se va trece în statistică la prima categorie de diametre, (1—10 cm.) iar la coloana „observaţiuni" se va face menţiune despre aceasta.

25) Numirea de rubrică; se dă în statistică la un despărţământ mai mare ca *rubrica suprafeţelor*, *rubrica esenţelor*. etc.

O rubrică coprinde una sau mai multe *coloane*.

26) Dacă pădurile din raza unui ocol silvic, cad în mai multe judeţe, se va întocmi câte un tablou statistic pentru fiecare judeţ şi pentru fiecare categorie de propietari.

27) Unitatea de măsură pentru suprafeţe, este hectarul.

Suprafeţele se vor rotunji în hectare întregi.

28) Nu este permis a se mări tablourile statistice imprimate prin adăogirea în jos a altui imprimat sau a vreunei bucăţi de hârtie.

Imprimatele se vor utiliza în formatul lor, iar în cazul când nu sunt suficiente, se va face cerere de imprimate la autorităţile superioare.

29) Se va face economie de imprimate.

In acest scop ocolul silvic va înfiinţa pentru fiecare pădure câte o fişă, pe o coală de hârtie albă, şi în care se vor aduna şi trece toate datele indicate în tabloul statistic imprimat.

După ce s'a terminat adunarea tuturor datelor pentru toate pădurile din ocol, se va proceda la înscrierea lor în tablourile statistice imprimate.

30) Tablourile statistice se vor întocmi şi înainta Direcţiunei Silvice respective, în 2 exemplare.

Direcţiunea Silvică va dispune verificarea lor conform instrucţiunilor ce va avea, după care va înapoia Ocolului un exemplar vizat.

31) Odată cu înaintarea tablourilor statistice, ocolul silvic va mai înainta ca anexe şi următoarele acte, într'un exemplar:

a) Harta ocolului silvic, făcută pe pânză de calc, la scara 1:200.000, reprodusă după harta Statului Major al Armatei, şi pe care se vor figura: toate comunele (fără cătune) toate pădurile statului, colorate cu roşiu; — toate pădurile instituţiunilor publice şi stabilimentelor de cultură şi de bine facere, colorate cu galben, — toate pădurile particulare administrate de stat, colorate cu sepia, — toate pădurile particulare cu administraţie proprie, colorate cu verde.

Perimetrele pădurilor vor fi figurate pe hartă, în mod cât se poate de exact.

Numele comunelor se va scrie cu tuş negru.

Pădurile vor purta un număr de ordine, închise într'un cerc. Acest număr va corespunde cu numărul corent din tabloul statistic respectiv.

b) Un tablou de suprafeţele expropriate în baza legei de reformă agrară, din pădurile statului, întocmit pe judeţe, şi după modelul dat de Directoratele Silvice.

32) Toate tablourile statistice, pentru toate categoriile de proprietari, împreună cu actele arătate la § 31 se vor înainta Direcţiunei silvice, de către Ocoale, cu un singur raport, arătându-se detaliat, ce anume tablouri se trimit şi pentru cari judeţe, făcându-se menţiune expresă, asupra motivelor pentru cari lipsesc unele categorii de proprietari adică nu sunt date în administrarea ocolului, sau lipsesc asemenea păduri din coprinsul ocolului.

33) Direcţiunile silvice vor centraliza toate tablourile statistice pentru toate categoriile de proprietari, pe care le-a primit dela ocoalele silvice, le va verifica şi înainta Casei Pădurilor la termenele fixate prin ordinele circulare ce vor avea în această privinţă, *cu rapoarte separate pentru fiecare categorie de proprietate.*

Rapoartele Direcţiunei Silvice vor fi însoţite de câte un bordereu în care se vor trece toate actele ce înaintează.

In borderou se vor trece toate ocoalele silvice ce compun Direcţiunea Silvică, aranjate în ordine alfabetică.

Dacă în vreun ocol silvic nu sunt păduri din categoria acelora pentru care s'a întocmit borderoul respectiv, sau un sunt date în administrarea sa, se vor da explicaţiuni asupra lipsei tablourilor statistice, în coloana „Observaţiuni".

34) Când în raza unei comune se găsesc mai multe păduri particulare cu suprafeţe mici de 5 ha. toate aceste păduri se vor totaliza şi se vor trece în statistică sub denumirea: „*Păduri mai mici de 5 ha.*" care se va scrie în coloana respectiv intitulată „numirea pădurei".

In coloana respectivă se va trece numărul proprietarilor astfel: 15 sau 20 locuitori din comuna sau satul . . . (N) . .

Această dispoziție se aplică numai la pădurile particulare

Pentru pădurile persoanelor juridice de interes public sau ale persoanelor particulare administrate de stat, se admite totalizarea numai pentru pădurile mai mici de un hectar, şi se vor trece în tablourile statistice astfel: în coloana cu „numirea pădurei" se va scrie:

„Păduri mai mici de un hectar". iar în coloana respectivă se va scrie complect numirea şi sediul proprietarilor acelor păduri.

35) S'a observat că unele din pădurile fondului religionar din Bucovina, cad în câte 2 județe.

De oarece statistica pădurilor se întocmeşte pe județe Ocoalele silvice sunt ținute să calculeze suprafața ce revine fie cărui județ din acea pădure, şi să treacă în tabloul respectiv al județului numai suprafața cuvenită acelui județ

Pentru pădurile fondului religionar din Bucovina. nu se vor întocmi tablouri separate, ci aceste păduri se vor trece în aceleaşi tablouri cu celelalte păduri ale instituțiunilor publice şi stabilimentelor de utilitate publică.

36) Pădurile aparținând Casei M. S. Regelui şi celor lalți membri din familia domnitoare. se vor trece în tablourile statistice privitoare la persoanele particulare.

37) Toate numirile de păduri şi trupuri de păduri cari în statisticile precedente au fost date în limbi streine, se vor traduce şi scrie în româneşte în viitoarele tablouri statistice.

Acele numiri, cari nu se vor putea traduce în româneste se vor scrie în tablourile statistice exact după cum sunt scrise în limba în care ele se pronunță.

Toate premizele ce am arătat mai sus, se vor avea în vedere numai atunci când se va dispune de Casa Pădurilor întocmirea statisticei pădurilor.

Aceste premize sunt numai simple recomandațiuni, pe cari la fac în interesul uniformizărei lucrărilor de statistică şi pe baza experienței ce am căpătat în această privință, timp de un

* * *

an, cât am lucrat exclusiv la întocmirea recentei statistice forestiere publicată de Casa Pădurilor.

* * *

In present s'au format numeroase comisiuni cu scopul de a aplica legea pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și de construcție ale populațiunei din vechiul regat, Basarabia și Bucovina.

Credem că aceasta este ocaziunea cea mai nimerită, pentru ca Onor. Ad-țiune a Casei Pădurilor, să dea ordine Inginerilor Silvici din acele comisiuni, ca cu ocaziunea lucrărilor pe teren la fie-care comună, să procedeze și la întocmirea statisticei tuturor pădurilor din ori-ce categorie, ce cad în raza fie-cărei comune.

Dacă timpul și împrejurările nu ar permite ca să se întocmească statistica complectă, totuși însă, va fi de mare folos cel puțin indicarea pădurilor, numele proprietarilor. întinderea fie—cărei păduri (aproximativ) și esențele ce o populează, rămânând ca complectarea datelor să se facă de Ocolul silvic respectiv.

Ioan Simionescu
Inspector silvic

FABRICA DE CHERESTEA DIN ILVA-MICA

Fabrica de cherestea din Ilva-Mică este proprietatea Direcţiunei silvice Bistriţa înfiinţată pentru administrarea pădurilor grănicereşti din regiunea Munţilor Carpaţi. Deşi proprietatea numitei Direcţiuni la această fabrică de cherestea lucrează astăzi Societatea „Foresta". Această societate este o societate anonimă, se spune că ea are sub diferite numiri peste 30 de fabrici de cherestea în ţară şi în străinătate. Sediul central al acestei Societăţi este la Paris, având sucursale în Viena, Budapesta, Berlin, etc. iar unul din acţionarii mai importanţi este *Rotschild*. Societatea „Foresta" în anul 1914 a făcut un contract cu sus numita Direcţiune pe un timp de 10 ani, când a arendat pentru exploatare suprafeţe întinse de păduri reşinoase în general amestecate cu fag, urmând a scoate numai arborii răşinoşi mai groşi de 22 cm., arborii mai subţiri şi fagi trebuind să rămână în pădure. Exploatând anual suprafeţe întinse de păduri şi rămânând ca regenerarea să se facă de către direcţiune, care nu are posibilitatea a regenera artificial suprafeţele exploatate, deşi regenerarea urmând a se face dela sine (eventualele însemânţişuri şi arbori rămaşi în picioare după exploatare suprafeţele exploatate rămân în voia lor, în unele locuri se instalează seminţişuri dorite, în altele vine plopul tremurător, mesteacănul, salcia căprească, spre a ţine locul 20 - 30 ani şi numai după aceia să se poată instala esenţele preţioase. Seminţişurile preexistente şi arbori subţirti în majoritate sunt distruşi cu ocazia doborârei şi scoaterei materialului exploatat. In majoritatea cazurilor însă suprafeţele se acoperă cu un seminţiş de fag, care mai de vreme sau mai târziu formează masiv şi elimină eventualele seminţişuri de brad şi molid şi rămân arborete pure de fag.

Odată cu arendarea pădurilor pentru exploatare (numai lemne răşinoase), a fabricei de cherestea pentru transformarea butucilor în scânduri spre a fi mai uşor şi mai convenabil vândute, Direcţiunea Silvică a arendat pe acelaş timp şi toate căile ferate forestiere, care servesc la scoaterea lemnelor şi anume: linia Ilva-Mică, Ilva-Mare 40 Km., Ilva-Mare-pădure (trei guri de exploatare) 15 Km, linia Ilva-Mică-Leş 12 Km, Leş-pădure (2 guri de exploatare) 24 Km. In total deci 91 de Km. lungime cu tot materialul de rulement ca ; locomotive, vagoane, vagonete etc. In anul arendării (1914) existau c. f. f. numai până Ilva-Mare (40 Km.) şi Ilva-Mică-Leş (12 Km.), restul a fost construit de societate cu fonduri proprii cu condiţiune însă ca la expirarea contractului să rămână împreună cu materialul de rulement proprietatea Direcţiunei fără nici o despăgubire. Odată pe an delegatul technic al Direcţiunei în chestiune inspectează amănunţit atât fabrica de cherestea cu toate dependinţele ei cât şi c. f. f. spre a se asigura că totul este în bună stare, în contract fiind prevăzut că reparaţiile trebuesc făcute la timp de către Societate.

Fabrica de cherestea este administrată de un Director. *inginer Weiss* de origină germană, ajutat încă de un inginer mecanic ungur. Aproape tot personalul de administraţie şi control sunt (străini şi evrei) Lucrătorii la fabrică sunt asemenea în majoritate străini (unguri şi evrei) şi numai în număr mic români. In schimb tăietorii de lemne din pădure sunt toţi români, a căror principală ocupaţie este tăiatul şi fasonatul lemnelor. Pentru transportul butucilor până la fabrică societatea se serveşte de c. f. f., scoaterea butucilor până la c. f. f. se face cu ajutorul corhănitului şi cu căruţe cu două roţi (vara), iar iarna cu sănii trase de oameni. Se caută însă ca tot materialul să fie scos însă în timpul veri şi toamnei, fiind mai uşor şi mai eftin. Exploatările se fac de obicei vara târziu şi toamna.

Fabrica eeᴧcherestea, având la dispoziţie o reţea de c.f.f. pentru aducerea materialului brut din pădure, iar pentru transportul mai departe până la locurile de consumaţie, servindu-se de c. f. de interes public, are o aşezare din cele mai fericite, asemenea având un renume deja format dispune de un plasament sigur. Majoritatea produselor se exportă în Ungaria, iar altă parte prin Galaţi şi Brăila în Grecia, Turcia şi Egipt.

Fabrica de cherestea are 6 gatere pentru debitul buştenilor în scânduri, diametrul maxim al buştenilor ce se pot debita la aceste gatere este de 0 m. 80. Pânzele sunt de oţel cu o grosime de 0m. 002, lungimea lor este de 2m. 10. Lungimea cursei cadrului este de 0m. 60. Distanţele între diferite pânze din acelaş gater sunt diferite, scăzând dela mijloc spre periferie. Cadrul este animat de o mişcare alternativă verticală, căruţul pe care este solid fixat buşteanul înaintează automat, datorit unui angrenaj cu cadrul gaterului. Mai sunt două ferăstrae circulare şi 2 ferăstrae cu panglică sau cu lamă fără de sfârşit. Aceste din urmă sunt întrebuinţate pentru retezatul scândurilor.

Pentru a pune toate aceste ferestrae în-mişcare, în camera de alături se găseşte un motor cu aburi de 350 H. P. Aburul este produs într'un cazan, încălzit cu rumegătură şi numai în caz când aceasta nu ajunge se întrebuinţează şi resturi rezultate din debitarea buştenilor. Transmisiunea puterei mecanice este subterane, fusul principal purtând roţi pentru curelele de transmisiune. Prin această transmisiune se asigură o cât mai mare

Plan de situaţie

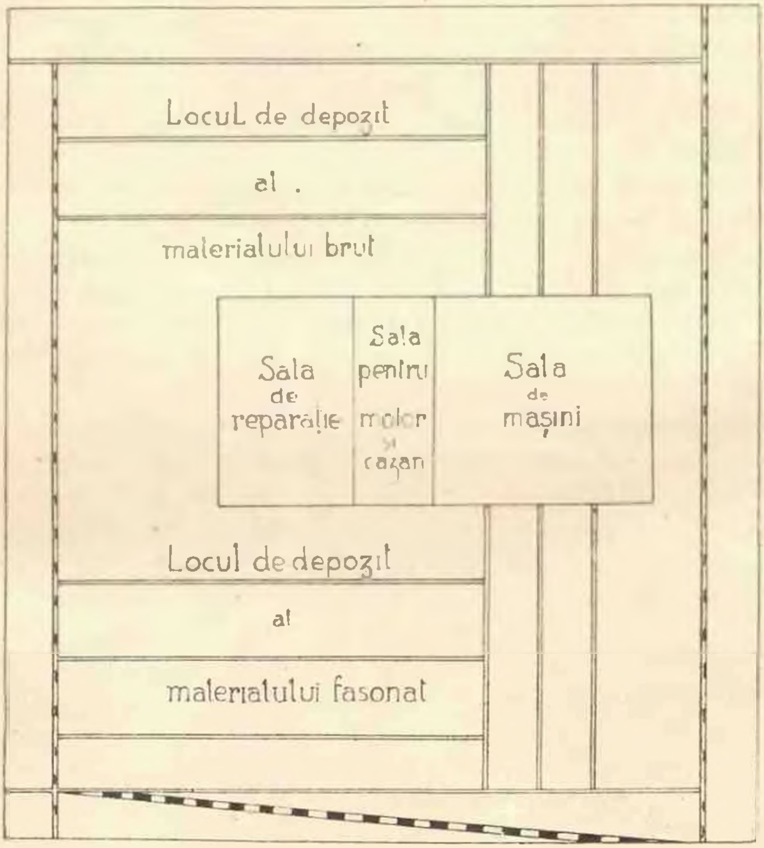
Locul de depozit
al
materialului brut
Sala de reparaţie
Sala pentru motor şi cazan
Sala de maşini
Locul de depozit
al
materialului fasonat

stabilitate a maşinelor de lucru. In sală nu sunt curele cari să împiedice libera circulaţie, din cauza aceasta accidentele de muncă sunt mult reduse. Rumegătura este aspirată de aparate speciale, cari o conduc până la gura sobei într'un cilindru mare e lemn şi aci fochistul în măsura nevoiei o pune în sobă.

Fabrica este iluminată cu electricitate, energia necesară este dată de o uzină electrică, care deserveşte toate localurile publice şi private — uzina este proprietatea Societăţii. Distribuţia se face sub tensiunea de 220 Volţi.

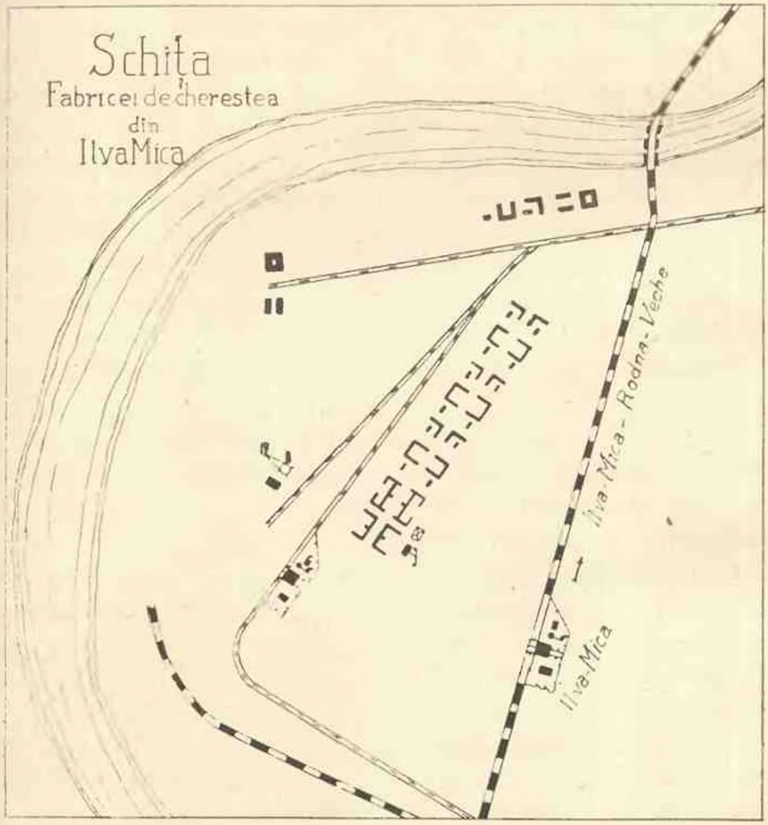

Fabrica lucrează dela ora 4 până la ora 24 fără nici o întrerupere ; lucrători sunt împărţiţi în 2 grupe şi lucrează cu schimbul dela ora 4 până la ora 14, iar al doilea dela ora 14 până la ora 24, In fabrică lucrează atât bărbaţi, cât şi femei, însă femeile sunt întrebuinţate pentru lucrări cari cer mai puţină muncă normală şi care e mai puţin obositoare ca sortarea materialului debitat, strângerea resturilor rezultate din debitarea buştenilor, depozitarea lor etc. Lucrătorii primesc pentru surplusul de 2 ore de muncă (ziua de lucru reglementară fiind de 8 ore) un salar mai mare. In mediu un lucrător de fabrică primeşte (an. 1923) 90 lei zilnic, iar femeile 60 lei, în plus au drept la o cantitate suficientă de făină albă, făină de porumb, slănină grăsime etc. Aceste alimente se vând cu preţ redus lucrătorilor de câte o cantină a societăţii, pentru lucrători de pe teren (tăetorii din pădure din serviciul esterior de control şi supraveghere etc.) aceste alimente se aduc regulat de 2 ori pe săptămâni la locul de lucru. Lucrătorii din pădure (tăetorii de lemne) primesc un preţ, fix pentru fiecare m. c. de buştean tăiat şi fasonat. Lungimile reglementare sunt: 12 m. 8 m. şi 6 metri. La fiecare buştean se lasă o supra lungime de 0 m. 15 de fiecare capăt.

Materialul de exploatat fiind aproape pe sfârşite, fabrica lucrează în prezent aproape numai cu 4 gatere.,Anual se poate socoti că fabrica lucrează 250 zile restul fiind sărbători tori şi reparaţie. Producţia anuală este aproximativ de 150.000 m. c. scânduri. Din lemnul brut adus la fabrica se socăteşte că aprocsimativ 25 se pierde în deşeuri şi rumegătură.

Contractul a expirat în anul 1924, în prezent cred că s'a reînoit pe un nou termin, aceasta Societate fiind aproape singură în măsura a oferi cele mai avantagii Administraţiei silvice, căci are deja format un personal propriu şi a acaparat aproape toate fabricile din împrejurimii.

Suprafaţa ocupată sub fabrica este 3 ha. clădirile ocupă o suprafaţă cam de 0 ha 5000. restul este destinat pentru depozite (sun cer liber) a materialului brut 1 ha. 5000 şi material fasonat — 1 Ha. în anul 1923 luna Septembrie se găseau cantităţi mari de cherestea, aşteptând a fi îndreptate peste graniţă.

G. Domuşcii
elev în şcoala Politechnică, Bucureşti

INTERPELĂRILE D-LUI DEPUTAT M. P. FLORESCU
făcute în Cameră, în ziua de 15 Iulie a. c.

I

Cu cunoscuta sa competenţă D-l deputat M. P. Florescu a adresat următoarele întrebări ministrului respectiv.

Intrucât chestiunea anulărei contractelor de exploatare a pădurilor fondului regilionar din Bucovina ce se exploatează de Societatea Bucovina în frunte cu Anauch urma a se discuta în adunarea eparhială convocată pentru Mercuri 7 Iulie şi care se sesiune s'a amânat, până la efectuarea lucrărilor tehnice de către o comisie de specialişti, rugăm Camera să-şi trimită din sânul ei 3 deputaţi din care unul să fie specialist, pentru o anchetă paralelă de cercetarea situaţiei financiare dezastroase creiată fondului religionar din Bucovina pri nerespectarea decret lege de pe urma căruia fondul religionar e păgubit anual cu peste o jumătate de miliard.

II

Rog pe d. ministru al Domeniilor ca concomitent cu comisia instituită la Casa pădurilor pentru controlul contractelor de exploatare a pădurilor Statului din Transilvania. să bine-voiască a numi o altă comisie şi pentru controlul contractelor Societăţilor din vechiul regat ca *Union* care tae şi azi cu 521 lei hectarul pădure la mănăstirca Casin, judeţul Bacău, idem la Soveja Göetz (Putna) cu 651 lei hectarul; Societatea Göetz la Lucăceşti (Bacău) 506 lei hectarul, idem la Muşa Muşa Mică (Buzău) cu 1025 hectarul, idem la Slănic (Bacău) cu 1154 ha. idem la Tarcău (Neamţ) fostă Letea cu 270 lei ha.; Juster şi Agastein la Râşca (Fălticeni) cu 655 lei ha etc. *pentru ca să le plătească Statului aceste valori în lei aur* întruct aceste Societăţi plătesc pădurile în rate anuale şi deci nu s'a plătit în bloc înainte de război.

III

Cunoaşte d. ministru de domenii că mai sunt o mare parte din pădurile din Ardeal şi vechiul regat proprietate particulară şi care se mai tae încă de Societăţile forestiere străine încă cu trei lei m c., dar în loc de lei aur, cu trei lei hârtie, provocând ruina atâtor proprietari de păduri?

Nu oare ar fi momentul a se prepara pentru s esiunea de toamnă de către d. ministru al domeniilor şi justiţiei. *legea înpreviziunei cu privire la păduri*?

Ca specialist şi deputat stau gratuit la dispoziţia guvernului pentru a contribui la elaborarea acestei legi pe care o aşteaptă atât Statul cât şi o mare parte de proprietari de păduri.

IV

Optzeci de săteni din comuna Pipirig judeţul Neamţ li s'a refuzat arendarea locuitorilor de fâneţe pentru coasă, pe motiv că au votat pe lista „Ligei Apărărei Naţionale Creştine“.

Cerem de urgenţă d-lui ministru de domenii de a cerceta, întrucât aceste locuri care au fost folosite până acum de ţărani din Pipirig s'au dat în arendă altor sate dela zeci de kilometri depărtare provocând nemulţumiri legitime în localitate.

Cei 80 ţărani sunt ameninţaţi a nu avea fân pentru hrana vitelor la iarnă.

V

Conform legei contribuţiunilor directe dela 1 Aprilie 1923 s'a fixat impozitul agricol de 18,5 la sută asupra pădurilor ce se exploatează anual. Ştie oare d. ministru de domenii şi finanţe că acest impozit se aplică pentru unele păduri reperat la trei lei m. c. iar la altele reperat la 150—200 lei m. c

Ştie d, ministru de finanţe că fiscul perde anual 3-400.000.000 lei din acestă cauză.

Cerem d-lui ministru de finanţe să ordone o anchetă financiară la toate Societăţile forestiere străine adică la acele care şi azi tae pădurile cu trei lei m. c. şi plătesc impozitul agricol repeta la această infimă sumă; pe când cooperativele forestiere şi Societăţile româneşti create după răsboi plătesc impozitul reperat l 159—200 de m. c.

VI

In şedinţa dela 15 Iulie a. c. parlamentul a ales în persoana d-lui Jaques Jaroslavici ca mandatar al nostru în Consiliul de îndrumare pentru comercializarea bunurilor Starului.

Are cunoştinţă d. ministru de interne că poate d. Jaques

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Jaroslavici să fie tocmai acela care a rămas în teritoriul ocupat şi s'a ocupat în special cu acapararea terenurilor petrolifere dela români băstinaşi pe preţuri de nimic de comun acord cu Societatea maghiară E. I. A. G.

Are cunoştinţă d. ministru de finanţe în ce stadiu se află lucrările ee lichidare dela oficiul de lichidare cu E. I. A. G. al cărei reprezentant şi om de afaceri să fie tocmai d. Jacques Jaroslavici, nu ar fi oare o contrazicere cu interesele superioare de Stat, numirea d-lui Jacques Iaroslavici care e recunoscu, mai mult ca om de afaceri persoanele ?

VII

Direcţia poştelor şi telegrafetor, are cunoştinţă de înfiinţarea unei societătii Evreeşti, „*Steaua*" *canduse de evreul Gersohn* şi care are monopolul vămuirei mărfurilor dela vama poştei din Bucureşti ?

Are cunoştinţă d. ministru de interne că această societate străină a început să *elimineze parte din funcţionari creştini de carieră şi îi-înlocueşte cu funţionari evrei,* şi că în consiliul de administraţie al acestei societăţi ar fi poate şi funcţionari publici ?

Are cunoştinţă că accastă societate străină a început să perceapă taxe cu mult superioare celor fixate de tarifele de până acum ?

Cine a autorizat înfiinţarea acestei societăţi evreşti care are azi monopolul vămuirei şi pe baza cărei dispoziţii legale ?

MONOGRAFIA FABRICEI DE LAZI DIN NEHOIU A SOCIETAŢII GOETZ

Alăturat halei gaterelor, societatea Goetz, a construit o hală de maşini unelte pentru fabricarea lăzilor bătute în cue. Deşi numai de câţi-va ani înfiinţată, instalaţia prezintă destulă importanţă din punct de vedere al modului cum este organizată, în acelaş timp şi prin producţia care astăzi este destul de ridicată.

Lucrările de ezploatare din pădure sunt unele şi aceleaşi cu ale fabricei de cherestea, făcându-se, după cum am spus în în studiul acesteia, sub formă de acord sau antrepriză, câte odată găsind şi cazuri de subantrepriză.

Transportul la distanţe mici pe drumuri podite în timpul verei, pe drumuri nepodite în timpul iernei, transportul la distanţe mari pe linia ferată îngustă, cubarea, stivuirea după calităţi şi dimensiuni în depozitul de buluci, transportul în hala gaterilor, darea la gater, sunt iarăşi acelea ale fabricei de cherestea

Dela sortarea materialului ecarisat începe deosebirea.

Aici se aleg toate scândurele crăpate, marginile, toate resturile ce încă mai pot avea o dimensiune suficientă şi sunt destinate fabricei de lăzi. In modul acesta o mare parte din materialul ce ar fi fost dat la deşeuri este ales dându-i-se o întrebuinţare destul de rentabilă. Pe lângă acest material se destinează pentru fabrica de lăzi şi scânduri groase până la 1 cm. căutându-se în special ca să aibă noduri puţine: cele cu noduri căzute sau cari vor putea să cadă în timpul operaţiilor la cari sunt supuse în interiorul fabricei de lăzi, sunt excluse cu desăvârşire. Aceste scânduri sunt improprii pentru lăzi prin faptul că găurile ce rămân în urma lor după cădere, aduc prejudiţii conţinutui. In general se aleg scânduri groase de 8 m/m, provenite din debitarea prismelor tăiate de gaterele de 42 ţoli.

Să vedem cum se prezintă fabrica de lăzi din punctul de vedere al maşinelor şi al reparţiţei lor în interiorul fabricei.

Hala maşinilor are o lungime de 35 m. şi o lăţime de

30 m. fiind construită din lemn, iar acoperişul fiind tot sistem Ştephan ca şi cel al halei de gatere.

In interior sunt instalate următoarele maşini unelte:

5 circulare de spintecat.
4 maşini de geluit — rindelese.
4 circulare de retezat.
2 maşini de senţuit — lambă şi uluc.
1 rindea de cioplire—isbire—Absichshobel.
In total 16 maşini unelte.

Pe lângă maşini într'o parte a halei este atelierul pentru ascuţirea uneltelor dela maşini, alăturat căruia se află un birou.

Pentru sortarea şi legarea lăzilor este de asemenea un loc rezervat în interiorul halei.

Numărul lucrătorilor se ridică la 50, împărţiţi pe echipe de 2—5, după natura lucrării şi maşinii la care sunt repartizaţi.

Lucrătorii specialişti sunt numai străini, ceilalţi fiind ca şi în toate celelalte lucrări ale intreprinderei, numai români.

Fabrica de lăzi formează un resort aparte, fiind condusă de un şef căruia îi incumbă supravegherea tuturor operaţiilor n legătura cu această fabrică.

Consum şi producţie.

Cantitatea de chirestea necesară zilnic este de 30 m^3, celace revine la un consum mediu anual de 9000 m^3

Din această cantitate în urma operaţiilor de transformare prin cari trec scândurile până la obţinerea părţilor compănente ale lăzei, pierderea este de aproape jumătate.

In modul acesta se obţin zilnic 15 m^3 de scânduri pregătite — rindeluite, ulucite.

Aranjarea scândurilor componente în legături este astfel făcută ca în 2 legături să fie materialul necesar construirei a 10 lăzi.

Se apreciază la 9 legături la m^3.

Fabrica formând zilnic 15 m^3 rezultă că avem 135 legături, sau câte 10 lăzi la 3 legături avem 450 lăzi zilnic.

Producţia anuală în metri^3 ar fi de 4500 m^3 scânduri pregătite, sau scânduri pentru construirea a 135.000 lăzi.

Dimensiunile lăzilor sunt următoarele: lung 70 cm. lăţimea 40 cm. iar înălţimea 26 cm. Scândurile destinate capetelor au o grosime de 1.5 cm. îmbinarea făcându-se în lambă şi uluc, cele pentru laturi 1 cm. iar cele pentru fund şi capac fiind de 6 m/m.

Pentru folosinţa proprie şi locală construirea lăzilor se face în interiorul fabricei de către lucrători exersaţi.

Cele destinate exportului se împachetează după cum am spus mai sus.

Lăzile oprite pentru folosinţa proprie şi locală, servesc la ambalatul prunelor uscate.

Cele exportate în Palestina servesc la ambalatul portocalelor; cele cu destinaţia insulelor Canare, la ambalatul bananelor.

Fabrica deosebeşte două calităţi, cu preţurile următoare: Calitatea I 70 lei bucata; Calitatea II 50 lei bucata.

In ce priveşte controlul, acesta este făcut de către Administratorul Societăţii, cum şi de organele de inspecţie delegate de Direcţia centrală.

De mersul fabricei se întocmeşte un raport zilnic şi altul săptămânal odată cu cel al fabricei de cherestea, iar cel lunar odată cu al întregei întreprinderi,

Emil G. Negulescu

CONTRIBUŢIUNI ASUPRA COMERŢULUI ŞI INDUSTRIEI LEMNULUI

Dăm aci mai jos tabloul de lemnul de cherestea ce s'a încărcat în luna Iunie 1926, în toate staţiele de c. f. r. din ţară, extras din buletinul C. F. R. şi care s'a reproeus de „Argus" din care se constată:

că din regionala Cluj s'a încărcat 4715 vagoane
„ „ „ Bacău „ „ 4138 „
„ „ „ Cernăuţi „ „ 3541 „
„ „ „ Braşov „ „ 2054 „

adică din regiunile mai bogate în păduri s'a extras cantităţi apreciabile, care ne dă de reflectat dacă vom continua tot astfel, întrucât bilanţul anului 1925, la export s'a închelat cu 111.000 vagoane, adică dublu de cât e posibilitatea de export, în raport cu rezerva ce o mai avem în pădurile de reşinoase ale României.

Cifrele din acest tablou sunt interesante pentru cei ce urmăresc problema exploatărilor pădurilor noastre şi de aceia o reproduc şi în „Revista Pădurilor"

M. P. Florescu
Deputat

Încărcările de cherestea, lemnărie cioplită şi butuci efectuate în luna Iunie 1926

INSPECŢIA	Cota globală cuvenită lunar pe Inspecţii	Cât s'a înc. din cota globală	Prisos rezultat de la cei ce n'au încărcat cota	Inc. din acest prisos pe Inspecţie	Totalul vag. înc. pe Inspecţii	Mai rămâne prisos	OBSERVAŢIUNI
Bucureşti	219	102	117	16	118	101	Prisosul se justifică de Inspecţie prin aceia că n'au fost cereri.
Piteşti	375	243	132	68	311	64	Idem
Craiova	696	416	280	—	416	280	Idem
Timişoara	563	232	331	—	232	331	Idem
Arad	404	239	165	101	340	64	Idem
Satu-Mare	556	297	259	61	358	198	Idem
Cluj	4871	4387	484	358	4745	126	Idem
Cernăuţi	3795	3301	322	240	3541	254	Din cota nu s'a încărcat 96 vag. din cauza restricţiei dela Galaţi şi 76 vag din lipsa de vag. cu distanţa 4. 1. m. lungime. Prisosul se justifică prin aceia că n'au fost cereri
Iaşi	128	66	62	12	78	50	Prisosul se justifică de Inspecţie prin aceea că n'au fost cereri.
Galaţi	354	108	246	8	116	238	Idem
Bacău	4731	3817	914	321	4138	593	Idem
Buzău	171	9	162	—	9	162	Idem
Braşov	3270	1987	1283	67	2054	1216	Idem
Total . .	20133	15204	4757	1252	16456	3677	

La cele 16.456 vagoane cherestea adăogându-se 253 vagoane încărcate cu cherestea la grupa III-a şi 1108 vag. încărcate cu butuci şi cioplitură, rezultă un total de 17.817 vag. încărcate în luna Iunie, în toată ţara faţă de 19.105 vag. cât s'a încărcat în luna Iunie 1925.

MINISTERUL LUCRARILOR PUBLICE

Şcoala politechnică din Bucureşti

Condiţiunile şi programul cunoştinţelor cerute la examenul de admiterea în anul I al şcoalei politechnice din Bucureşti

CONDIŢIUNILE

Se face cunoscut interesaţilor că şcoala politechnică din Bucureşti, înfiinţată prin decretul lege din 10 Iunie 1920, publicat *Monitorul Oficial* No. 57 din 15 Iunie 1920, în vederea formaţiunii inginerilor de diferite specialităţi, cuprinde următoarele 5 secţiuni:

a) Secţiunea de construcţiuni (căi de comunicaţii. clădiri, hidraulică, lucrări de edilitate, lucrări agricole şi silvice);

b) Secţiunea de mecanică şi electricitate cu eventuale subsecţiuni pentru aviaţie şi telegrafie-telefonie;

c) Secţiunea de mine şi metalurgie.

d) Secţiunea industrială destinată să formeze inginerii necesari celorlalte industrii, afară de cele menţionate sub *b* şi *c*;

e) Secţiunea silvică.

Durata studiilor este de 4 ani.

Almiterea în şcoală

Admiterea în anul I al şcoalei politechnice se face în baza unui examen purtând asupra programului de mai jos.

Sunt admişi a se prezentà la examenul de admitere toţi admisibilii în facultăţile de ştiinţe sau în Academia de înalte studii comerciale şi industriale, precum şi absolvenţii şcolilor technice medii.

Examenul va începe în ziua de 1 Octomvrie.

Candidaţii vor trebui să depună la secretariatul şcoalei, înainte de 25 Septemvrie, o cerere însoţită de următoarele acte

a) Extractul depe actul de naştere;

b) Un certificat medical constatând că candidatul este de o constituţie sănătoasă;

c) Una din următoarele diplome:

Diploma de absolvire a învăţământului secundar superior;

Diploma de absolvire a unei şcoale superioare de comerţ;

Diploma de absolvire a şcoalei de conductori de lucrări publice;

Diploma de absolvire a şcoalei superioare de arte şi meserii, împreună cu certificatul de absolvire a 4 clase secundare sau o diplomă echivalată cu una din diplomele de mai sus de autorităţile în drept să facă aceasta;

d) Două fotografii ale candidatului, în dimensiunile 6/9.

Odată cu depunerea actelor de înscriere, candidatul va depune o taxă de înscriere de lei 300. De această taxă nu poate fi scutit nimeni.

Programul

Geometria elementară

Geometria plană. — *Linia dreaptă.* Unghiuri drepte perpendiculare.

Triunghiuri, triunghiu isoscel, triunghiu dreptunghiu. Cazurile de egalitate. Perpendiculare şi oblice.

Drepte paralele Suma unghiurilor într'un triunghiu, într'un poligon. Proprietăţile paralelogramului.

Cercul. Arce şi coarde, proprietăţi relative. Tangenta.

Măsura unghiurilor. Raportorul.

Poziţia relativă a două cercuri. Tangente comune.

Figuri asemenea. Linii proporţionale. Triunghiuri şi poligoane asemenea. Descompunerea poligoanelor asemenea în triunghiuri asemenea. Raportul perimetrelor a două poligoane asemenea. Centru de asemănare.

Relaţiuni metrice. Relatiuni metrice între elementele unui triunghiu dreptunghiu. Teorema pătratului unei laturi opuse la un unghiu ascuţit sau obtus

Puterea unui punt faţă de un cerc, proprietăţile metrice relative la tangente şi secante.

Probleme grafice. Construcţiuni de unghiuri, triunghiuri, poligoane, cercuri, tangente de cerc, cu ajutorul religiei şi compasului. Metoda locurilor geometrice.

Impărţirea dreptelor în părţi şgale sau proporţionale cu lungimi date. A patra proporţională, media proporţională. Media şi extrema raţie.

Poligoane regulate. Inscrierea lor în cerc. Pătratul, exagonul, decagonul.

Lungimea cercului. Calculul lui π.

Transversale. Teoremele lu Ceva, Menelaus. Raport armonic şi anarmonic.

Arii. Aria dreptunghiului, paralelogramului, triunghiului, trapezului, a unui poligon oarecare.

Aria unui poligon regulat, a unui cerc, a unui sector circular şi a segmentului circular. Raportul ariilor a două poligoane asemenea.

Problema asupra transformării ariilor.

Geometria în spaţiu. — *Planul şi linia dreaptă*. Plane şi drepte paralele, perpendiculare. Perpendiculare şi oblice. Distanţa unui punct la un plan. Proecţia unei drepte pe un plan.

Unghiuri diedre. Unghiu plan corespunzător. Dietru drept. Măsura dietrelor. Planul perpendiculare între ele.

Triedre. Cazurile de egalitate. Triedre suplimentare. Suma feţelor unui poliedru convex. Suma diedrelor unui triedru.

Poliedre. Prisma, paralelipipedul, cubul. Piramida. Secţiuni plane în prismă şi piramidă. Volumul prismei, piramidei, trunchiului de prismă triunghiulară şi a trunchiului de piramide cu baze paralele. Suprafeţele laterale ale acestor poliedre.

Corpuri rotunde. Cilindrul şi conul drept cu baza circulară. Suprafaţa şi vălumul lor. Volumul unui cilindru şi a unui con cu baza oarecare.

Trunchiu de con cu baze paralele, suprafaţa laterală şi volumul său.

Sfera. Secţiuni plane. Cercuri mari şi mici. Polii unui cerc Determinarea razei unei sfere când nu se cunoaşte centrul.

Plan tangent. Intersecţia a două sfere.

Triunghiuri sferice. Analogia lor cu unghiurile triedre.

Suprafaţa sferei-Aria născută de o linie poligonală prin rotaţia ei în jurul unei axe care trece prin centrul poligonului. Suprafaţa zonei, a unui fus sferic, a unui triunghiu sferic.

Volumul sferei. Volumul născut de un triunghiu care se roteşte în jurul unei axe duse în planul său printr'unul din vârfuri. Volumul născut de un sector poligonal.

Volumul unui sector sferic.

Geometria descriptivă

Diferite sisteme de proiecţiune. Proecţiunea cilindrică, conică. Proecţiunea dietrică ortogonală.

Punctul. Epura punctului în diferite poziții.

Dreapta. Epura liniei drepte. Urmele dreptei. Diferite poziții ale dreptei în raport cu planele de proecție.

Poziții relative la două drepte: concurente paralele.

Planul. Epura planului. Urmele planului. Diferite poziții ale planului în raport cu planurile de proecție.

Drepte cu poziții particulare într'un plan.

Paralelism. Planuri paralele. Să se ducă printr'un punct un plan paralel cu un plan dat.

Perpendicularitate. Să se ducă printr'un punct dat o dreaptă perpendiculară pe un plan dat. Să se ducă printr'un punct dat un plan perpendicular pe o dreaptă dată.

Cele trei metoade generale ale geometriei descriptive. Schimbări de plane, rotații, rabateri.

Schimbări de plane de proecție pentru punct, dreaptă, plan.

Rotația punctului, dreptei, planului, în jurul unei axe verticale sau de capăt.

Rabaterea unui plan vertical sau a unui plan de capăt pe unul din planele de proecție. Rabaterea unui plan împrejurul uneia din urmele sale cu ajutorul unei linii de pantă, unei frontale sau orizontale. Rabaterea unui plan împrejurul unei orizontale. Rabaterea unui plan de profil.

Intersecții. Intersecția a două plane (diferite cazuri). Intersecția unei drepte cu un plan. Intersecția a trei plane.

Distanțe. Distanța între două puncte, a unui punct la o dreaptă, a două drepte paralele, a unui punct la un plan, a două plane paralele.

Unghiuri. Unghiul a două drepte. Unghiul unei drepte cu un plan oarecare, cu un plan de proecție. Unghiul a două plane, unghiul unui plan cu un plan de proecție.

Mecanica elementară

Statica. — *Forțe.* Măsura și reprezentarea forțelor. Greutatea unui corp. Balanța și dinamometrul. Unități de măsură

Compunerea forțelor concurente. Legăturile metrice dintre rezultantă și compunătoare.

Momentul unei forțe în raport cu un punct în raport cu o axă. Teorema lui Varignon.

Forțe paralele. Compunerea și descompunerea lor. Centrul forțelor paralele. Centre de greutate. Centre de greutate ale corpurilor omogene cari au un plan, o axă sau un centru de simetrie. Centre de greutate ale liniilor omogene; segment de dreaptă, linie poligonală regulată. Centre de greutate ale ariilor: triunghiu, trapez, patrulater oarecare poligon. Centre de greutate ale volumelor: paralelipiped, prismă triunghiulară oarecare; tetraedru, piramidă oarecare; con cilindru.

Cuple: proprietăți. Compunerea cuplelor.

Sisteme de forțe oarecare aplicate unui corp solid. Compunerea, descompunerea și deplasarea forțelor. Rezultanta generală și cuplu rezultent, sisteme echivalente pe forțe.

Condițiile de echilibru ale unui punct material, ale unui corp solid liber, ale unui corp mobil în jurul unui punct fix, unei axe fixe, dealungul unui plan fix.

Mașini simple. Pârghia. Scriptele fix și mobil. Vârtejul și macaraua, roata cu pene. Planul înclinat, pana pentru despicat emne.

Elemente de Cinematică și Dinamică. — *Mișcare rectilinie:* uniformă, uniform variată. Viteză, viteză mijlocie, accelerație.

Mișcare circulară. Viteză, viteză unghiulară. Unități de măsură.

Mișcarea unui corp solid. Mișcarea de translație, mișcarea de rotație uniformă.

Mișcarea relativă. Compunerea a două mișcări, legea vitezelor. Compunerea a două mișcări de translație, a două rotații paralele.

Transformarea mișcărilor. Scripete, angrenaje, curele. Biela cu manivelă, excentricul.

Dinamica punctului. Noțiunea de masă. Accelerația gravității. Legile căderi corpurilor. Mașina Aiwood.

Travaliu. Definiția travaliului în cazul unei forțe constante și a unei deplasări rectilinii.

Unități de măsură technice și G. G. S: Kilogramforță, kilogrametru, cal-vapor, gram-masă, dynă, erg, Joule, Watt. Trecerea dela un sistem de unități la altul.

Algebra

Expresiuni algebrice. Cantități pozitive și negative. Cele patru operațiuni. Restul diviziunii unui polimon cu $(x-a)$; consecințe. Fracțiuni algebrice. Omogeneitatea formulelor.

Ecuaţii de gradul I, cu una şi mai multe necunoscute. Discuţia soluţiunilor. Cazurile de imposibilitate şi nedeterminare, interpretarea valorilor negative. Inegalităţi de gradul I. Operaţiuni asupra puterilor şi asupra radicalelor. Exponenţi negativi şi fracţionari.

Ecuaţii de gradul II, Discuţiunea rădăcinilor. Relaţii între edificienţii şi rădăcinile ecuaţiunii; cazul când coeficientul lui *x* tinde către zero.

Descompunerea trinomului într'un produs de doi factori. Inegalităţi de gradul II. Ecuaţii bipătrate, reciproce.

Definiţia unei funcţii de o variabilă; reprezentarea geometrică. Variaţia unei funcţinni definite printr'un polimon de gradul al doilea sau printr'o funcţiune de asemenea polinoame. Maximă şi minimă.

Progresii prin diferenţă şi cât. Logaritimii. Dobânda compusă. Anuităţi.

Aranjamente, permutări, combinăli. Binomul lui Newton. Puterea unui polimon.

Principii de teoria determinanţilor. Rezolvarea unui sistem de *n* ecuaţii de gradul I cu *n* necunoscute, omogene sau neomogene. Condiţia de contabilitate a unui sistem de *n* ecuaţii cu *n—i* necunoscute. Soluţii comunale la un sistem de două eucaţii de grade oarecare, în particular, când ecuaţiile sunt de gradul al doilea. Eliminarea unei necunoscute între două ecuaţii.

Teoria ecuaţiuailor. Desvoltarea iui f (x+h) după puterile crescătoare ale lui x, f (x) fiind un polinom. Relaţiuni între coeficienţi şi rădăcini. Rădăcini multiple.

Ecuaţii cu coeficienţi reali. Proprietăţi de continuitate. Teoreme relative la numărul rădăcinilor reale cuprinse între două numere date. Rădăcinile imaginare sunt conjugate.

Divizorii unui polinom, Cel mai mare comun divizor a doua polinoame. Calculul rădăcinilor egale. Transformarea ecuaţilor.

Rezolvarea practică a ecuaţiilor cu coeficienţi numerici. Limitele rădăcinilor. Teorema lui Descartes. Teorema lui Rolle. Rădăcini raţionale, întregi şi rădacini fracţionare. Calculul aproximativ al rădăcinilor iraţionale. Metoda lui Newton şi a părţilor proporţionale.

Ecuaţii transcendente.

Serii convergente şi divergente. Condiţii de convergenţă. Cantităţi incomensurabile. Seria *e*. Limita lui $(1+\frac{1}{n})^n$ când *n* tinde către finit.

Funcţiunea exponenţială, continuitatea ei. Definiţia logaritmilor prin expoenţiale. Indentitatea celor două definiţiuni ale logaritmilor. Schimbarea bazei unui sistem de logaritmi.

Derivate. Derivata unei sume, unui produs, unei puteri, unui cât. Derivata unei funcţiuni de funcţiuni şi a unei funcţiuni compuse.

Derivata funcţiunii exponenţiale şi a funcţiunii logaritmice Derivatele funcţiunilor circulare directe şi inverse. Studiul variaţiunii unei funcţiuni cu ajutorul derivatei.

Cantităţi complexe reprezentarea geometrică. Cele patru operaţiuni, desvoltarea binomului.

$$(a+b\sqrt{-1})^m$$

Trigonometria

Funcţiunile circulare, directe şi inverse. Relaţiuni între liniile trigonometrice ale aceluiaş arc. Expresiunea unei linii trigonometrice în funcţiune de o altă linie trigonometrică oarecare.

Variaţia liniilor trigonometrice.

Adunarea arcelor. Multiplicarea şi diviziune arcelor,

Transformarea formulelor în altele calculabile prin logaritimi. Evaluarea liniilor trigonometrice pentru câteva arce.

Principii care servesc la întocmirea tablelor trigonometrice ; uzul tablelor.

Identăţi, ecuaţii trigonometrice.

Proprietăţile triunghiurilor dreptunghice şi oarecare. Expresiuni diferite ale suprafeţei unui triunghiu. Rezolvarea triunghiurilor.

Pobleme practice. Distanţe la puncte inaccesibile, măsurarea înălţimilor, problema hărţii.

Geometria analitică

Defini iunna coordonatelar. Coordonate rectifinii, polare Reprezentarea liniilor prin ecuaţiuni.

Linia dreaptă. Ecuaţia ei, semnificarea coeficienţilor. Probleme asupra linei drepte, unghiul a două drepte, *Cercul.* Ecuaţia lui. Tanegentă la cerc, probleme asupra tangentelor.

Enpsu, iperbola, parabola. Studiul acestor curbe pe ecuaţiunile lor reduse. Focare. directoare, cerc director, excentricitate. Diametre, diametre conjugate, tangente.

Proecţia cercului ; aria clipsei.

Fizica

Proprietăţile generale şi particulare aie corpurilor. Intindere Divizibilitate. Coeziune. Diferitele stări ale corpurilor.

Gravitatea. — Directie şi sentul gravităţii. Verticală Plan orizontal.

Greutatea unui cor. Centru de greutate.

Legile căderilor corpurilor. Tubul lui Newton. Maşina lui Atwod. Plan înclinat.

Pendulul simplu. Pendulul compus. Aflarea acceleraţie gravităţii cu ajutorul pendulului. Măsura timpului.

Balanţa. Măsura maselor. Cântare. Balanţa zecimală.

Corpuri lichide. Proprietăţile generale ale lichidelor. Presiuni în interiorul unui lichid în echilibru. Presiuni de sus în jos de jos în sus şi laterale.

Presiunile ce domesc împrejurul unui punct aflător în interiorul unui lichid în echilibru sunt egale. Suprafaţa liberă a lichidelor. Vase comunicătoare, Nivel cu bulă de aer şi cu apă.

Principiul transmisiunii presiunilor sau principiul lui Pascal Presa hidraulică.

Principiul lui Archimede. Consecinţie. Corpuri plutitoare. Intindere, Densitate. Determinarea censităţilor corpurilor solide. şi lichide cu ajutorul balanţei şi areometrelor. Densimetre. Alcoolometre.

Corpuri gazoase. Proprietăţi generale ale gazelor. Elasticitate. Compresibilitate. Expansibilitate. Densitate. Vid.

Presiunile în gazele în echilibru. Forţa elastică.

Atmosferă. Presiunea atmosferică. Experienţa lui Torricelli. Barometre.

Principiul lui Arehimede aplicat la gaze. Presiuni suferite de corpurile aşezate în gaze, Aerostate.

Legea lui Boyle-Mariotte, său legea compresibilităţii gazelor la temperatura constantă. Manometre

Maşina pneumatică. Maşina de comprimat.

Curgerea lichidelor. Principiul lui Toricelli. Sifon. Fântâni arteziene.

Optica geometrică. — Corpuri luminoase şi luminate.

Corpuri transparente şi opace. Propagarea luminii în linie dreaptă.

Umbra şi penubra.

Reflexiunea luminii. Legile reflexiunii luminii. Difuziune. Oglinzi plane înclinate. Caleidoscop. Oglinzi sferice, concave şi convexe. Centre. Axe. Focare. Formulele simple ale oglinzilor.

Construcţiuni de imagini.

Refracţiunea luminii. Legile refracţiunii luminii. Indice de refracţiune. Unghiu limită. Refracţiune totală. Miragiu.

Prisma. Dubla refracţiune a prismelor: derivaţia luminii şi dispersiunea luminii.

Prisma cu reflexiune toatală.

Lentile convergente şi divergente.

Centre; axe; focare, Formula lentilelor. Imagini date de lentile. Relaţiuuea între mărimea imaginei şi a obiectului, distanţele lor la lentile,

Dispersiunea luminii. Spectru. Recompunerea luminii. Culori complimentare. Proprietăţile calorifice, luminoase şi chimice ale spectrului. Stereoscop. Linii spectrale. Spectrul diferitelor lumini.

Inversiunea bandelor spectrului. Analiză spectrală.

Aparate optice. Lupa Microscopul, luneta astronomică, luneta tercstră. Telescopul. Binoclu. Aparate də proecţiune.

Ochiul: Vederea şi defectele ei. Ochelari.

Fotografie.

Acustica. — Producerea sunetelor, propagarea sunetului în diverse medi, iuţeala sunetului în aer şi în apă.

Reflexiunea sunetului. Ecou.

Calităţile sunetului. Inălţime. Determinarea înălţimii sunetului cu sirena şi grafic.

Intensitatea sunetului. Timbru. Explicarna timbrului.

Propagarea vibraţiunilor sanoare în aer şi în tuburi. Unde condesate şi diliate.

Tuburi sonore, noduri şi umflături. Legile tuburilor sonore.

Vibrarea coardelor. Noduri şi umflături la coarde.

Gama intervale muzicale.

Chimia

Deosebirea între fizică şi chimie, între chimia neorganică şi organică. Deosebirea între metaloide şi metale.

Studiul corpilor. Hidrogenul, oxigenul ozon, oxidare, ardere Acidul fluorhidric Sulful, hidrogenul sulfurat. Bioxidul şi trioxidul de sulf. Acidul sulfuric prin contact. Proprietăţile acidului sulfuric. Explicarea legilor chimice cu ajutorul ipotezei atomice. *Exprimarea reacţiunilor cu ajutorul formelor oficiale.* Azotul, rolul său în natură. Gazuri nobile. Aerul, amoniacul, acidul azotic. Fosforul, fosforul roş. Chibrituri. Fosfaţi.

Carbonul, compuşii cu oxigenul. Gazul de apă. . Gazul de luminat.

Carbonatul de sodiu, cloratul şi azotatul de potasiu. Calciul, varul, cimentul mortarul, gipsul.

Sticla, cuprul, mercurul, argintul, aurul, aluminul, olăria plumbul, fierul, fonta, oţelul, platina.

Gazul metan în România. Petrolul. Alcoolul. Zahărul. Grăsimea. Săpunuri, lumânări.

CONCURS

Se publică spre cunoştinţa generală că în ziua de 20 Septemvrie 1926 se va ţine concurs pentru primirea a câte 30 elevi în anul I al şcoalelor de Conductori silvici dela Brăneşti (Ilfov) şi Casa-Verde (Temişoara).

Şcoala are internat şi toţi elevii sunt interni.

Elevii vor fi primiţi ca bursieri ai Statului sau ca solvenţi.

Durata cursului şcolar este de 4 ani, din care: 3 ani pentru studiile teorice şi 1 an de stagiu pentru lucrări de practică, făcuţi sub controlul Direcţiunei şcoalei la pădurile Statului.

Concurenţii trebuesc să-şi înainteze cel mai târziu până la 18 Septemvrie 1926, cererile de înscrieri, pe adresa: Direcţiei Şcoalei de Conductori silvici unde doresc a urma cursurile.

La cererea timbrată, în care se va arăta adresa suplicantului, trebuesc anexate următoarele acte:

1. Extractul actului de naştere, dovedind că suplicantul nu a trecut vârsta de 25 ani.

2. Certificatul şcolar dovedind că a absolvit 4 clase de liceu, comerciale, sau a unei şcoli secundare achivalente, recunoscută ca atare de Consiliul Profesional al Şcoalei.

3. Certificatul de bună purtare eliberat de Primăria Comunei unde îşi are domiciliul.

Candidaţii vor fi supuşi unui examen medical din partea Medicului Şcoalei, şi examenul medical e eliminator, cum şi unui examen de admitere asupra următoarelor materii, după programul clasei a IV-a de liceu:

Matematica, Limba Română, Chimia, Istoria Românilor şi Geografia Ţărei.

Acei cari doresc a fi primiţi în şcoală ca bursieri ai Statului, trebuesc să anexeze la cerere şi un certificat constatator de averea ce are suplicantul, părinţi sau tutorii lui, iar cei primiţi ca solvenţi, vor plăti anual pentru întreţinere, 5.000 lei la casieria şcoalei, în 2 rate semestriale anticipat, la 1 Octomvrie şi 1 Aprilie a fiecărui an.

Elevii admişi vor aduce cu ei: 6 cămăşi, 6 izmene, 6 batiste, 10 perechi ciorapi, 2 perechi încălţăminte, 4 prosoape, o pernă şi 2 feţe, o pătură, 4 cearceafuri, un rând de haine de iarnă, un rând de vară, o garnitură de tacâmuri — lingură, cuţit, furculiţă — o perie perie pentru haine şi una pentru ghete, un pieptene, o perie de dinţi şi un pahar după modelul dat de Direcţiunea Şcoalei.

Fiecare elev e dator — la intrarea în şcoală — să depună şi suma de lei 300, cauţiune pentru eventualele stricăciuni cauzate şcoalei, care cauţiune se va întregi după achitarea costului de reparare a eventualei stricăciuni, iar după terminarea cursurilor, cauţiunea se va restitui elevului.

Fiecare elev e dator să predea Direcţiunei Şcoalei, în două rate egale, la 1 Octomvrie şi la 1 Ianuarie, anual 50 kgr. grâu, 50 kgr. porumb, 50 kgr. cartofi, 20 kgr. fasole, 10 kgr. ceapă, 5 kgr. untură, 3 kgr. săpun, 2 kgr. brânză de oi şi numai cei complect săraci pot fi scutiţi.

Elevii bursieri vor aduce cu sine o declaraţie certificată de Primărie, prin care se obligă, dacă sunt majori, părinţi sau tutori dacă sunt minori, că vor restitui şcoalei în timp de 1 lună, ca speze de întreţinere pe timpul petrecut în şcoală, 20 lei pe zi în caz dacă vor părăsi şcoala sau vor fi eliminaţi în baza regulamentului şcolar.

Elevii bursieri vor fi obligaţi, după absolvirea şcolii, a servi Statului cel puţin 3 ani, bine înţeles dacă Statul va avea nevoe de ei şi în caz contrar vor restitui Statului sumele cheltuite cu ei socotite a 20 lei pe zi, pentru care vor da o declaraţie autentificată de Judecători.

* * *

Condiţiuni de admitere în Şcolile de Brigadieri Silvici dela Brăneşti (Ilfov), Căiuţi (Bacău), Gurghiu (Mureş Turda)

La şcolile de brigadieri silvici, cusurile se deschid la 1 Octomv. 1926.

Durata învăţământului este de 2 ani.

La aceste şcoli se vor primi prin concurs la Brăneşti 35 bursieri, Căiuţi 23 bursieri şi Gurghiu 40 bursieri.

Candidaţii doritori a intra în vre una din aceste şcoli trebue să fi absolvit cel puţin cursul primar şi să aibă vârsta de cel puţin 18 ani împliniţi la 1 Septemvrie 1926 şi cel mult 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere la admitere care să fie timbrată şi scris citeţ în întregime de însu-şi candidatul, trebuesc anexate şi înaintate Direcţiunei şcoalei respective de brigadieri silvici, până la 20 August 1926 următoarele acte:

1) Certificatul de studiile făcute.

2) Certificatul de vaccinare.

3) Actul de naştere.

4) Un certificat de bună purtare şi că n'a suferit nici o condamnare eliberat de Primăria unde locueşte candidatul.

5) Un act de identitate, eliberat de Primăria de unde domiciliază candidatul.

6) Inainte de ţinerea concursului candidaţii vor fi supuşi în localul şcolii la un examen medical ţinut de medicul şcolei Candidaţii respinşi la examenul medical nu vor fi admişi la examenul de admitere.

Acest concurs se va ţine la reşedinţa şcolilor de brigadieri silvici respective, în ziua de 1 Septemvrie 1926 ora 9 dimineaţa după programul învăţământului primar şi va consta din 3 probe scrise şi un examen oral de aritmetică, geometrie şi limba română, comparaţiuni istorice şi Geografia României.

Probele scrise vor fi eliminatori, adică acei candidaţi cari nu vor obţine o medie generală de cel puţin 6 nu vor fi admişi la proba orală şi la nici o probă scrisă sau orală, mai puţin de 5.

Pentru obţinerea unui loc se cere o medie de cel puţin 6.

Ca probe scrise se vor da : o probă de aritmetică, una de geometrie practică şi o compoziţie în limba română.

La note egale se vor preferi absolvenţii şcoalelor de meserie sau cu studii mai superioare decât cursul primar şi cei cu serviciu militar făcut.

Fiecare candidat va avea hârtie de scris, hârtie sugătoare, peniţe de scris, călimară cu cerneală şi transparent.

Elevii cari de bună voe vor părăsi şcoala înainte de termenul fixat de absolvire, ori vor fi eliminaţi din cauza relei purtări sau lenevie la învăţătură, vor fi obligaţi să plătească Statului toate sumele cheltuite cu ei, socotit a 30 lei pe zi începând la 1 Octomvrie şi până în ziua plecărei din şcoală.

După absolvirea şcoalei elevii vor fi obligaţi a servi Statului cel puţin 3 ani, bine înţeles dacă Statul va avea nevoe de ei ; în caz contrar, vor restitui Statului sumele cheltuite cu ei socotit 30 lei pe zi, pentru aceasta fiecare elev va da la intrarea în şcoală o declaraţie autentificată la judecătorie sau tribunal.

In şcoală elevii vor avea locuinţă şi vor primi hrană, lumină, încălzit şi spălatul rufelor. Ei vor fi obligaţi a aduce la şcoală ce e necesar pentru dormit, studii, masă, îmbrăcăminte, încălţăminte, rufărie, după lista ce se va da dela şcoală.

Elevii la intrarea în şcoală vor depune o garanţie de 500 lei pentru stricăciuni, care sumă li se va restitui după terminarea cursurilor.

Toţi elevii sunt obligaţi să locuească la şcoală.

Nu se primesc elevi externi.

Fiecare elev e dator să predeie Direcţiunei şcoalei în două rate egale la 1 Octomvrie şi 1 Ianuarie anual 50 Kgr. grâu, 50 Kgr. porumb, 50 Kgr. cartofi, 20 Kgr. fasole, 10 Kgr. ceapă, 5 Kgr. untură, 3 Kgr. săpun şi 2 Kgr. brânză de oi. Cei complect săraci vor fi scutiţi.

Condiţiuni de admitere în Şcoala de pădurari Lipova şi Gurghiu

[illegible] ziua de 1 August ora 9 dimineaţa se va ţine concurs pentr[illegible] dmiterea în şcoalele de pădurari dela Lipova şi Gurghiu pentru ocuparea la prima 40 locuri şi a două 30 locuri.

Candidaţii doritori a intra în aceste şcoli trebue să fi absolvit cursu primar, să fi satisfăcut legea recrutărei şi să aibă vârsat de 30 ani.

Pe lângă cererea de înscriere care trebue să fie timbrată şi scrisă ci tot de însu-şi candidatul, tcenuesc anexate şi următoarele acte:

1. Actul de naşte,
2. Certificatul de studiile făcute,
3. Actul că a satisfăcut legea recurtărei,
4. Certificatul de bună purtare liberat de autoritatea comunală unde domiciliază candidatul.
5. Certificat de sănătate eliberat de un medic oficial.

Concursul se va ţine la reşedinţa Ocolului silvic din Lipova şi Gurghiu unde urmează a se înainta şi cererea de înscriere până la 28 Iulie a. c.

Examenul va consta din materiile ce se predau la cursul primar, şi pentru a reuşi la examen candidatul trebue să obţie media generală de cel puţin 6 şi nici la un obiect mai puţin de 5.

Fiecare candidat îşi va aduce hârtie de scris, hârtie sugativă, toc cu peniţe şi cerneală.

La note egale vor fi preferaţi actualii pădurari cari se vor prezenta la concurs, precum şi cei cari vor avea un grad în armată.

Candidaţii reuşiţi la examen vor aduce cu ei următoarele obiecte: o saltea, o pernă, o pătură, 3 cămăşi, 3 perechi izmene, 2 prosoape, 4 perechi ciorapi, 6 batiste, un pieptene, o perie de haine, o perie de ghete, o pereche cisme sau bocanci, 2 farfurii, un pahar, o lingură, o furculiţă, un cuţit şi 2 şervete.

Cursurile şcoalei vor dura un an, din care 6 luni teorie şi 6 luni practică. După terminarea şcoalei, absolvenţii vor fi numiţi la pădurile Statului.

Primii 3 la clasificare vor putea fi admişi să urmeze şcoala de brigadieri.

* * *

S'au făcut următoarele transferări după cerere și în interes de serviciu, *pe ziua de 1 August a. c.* printre inginerii din serviciul silvic al Statului :

D. Grozescu Ing. Subinsp. silvic dela ocolul Butoi în Adm. Centrală a C. Pădurilor.
St. Guyaş Ing. silvic a conduce provizoriu ocolul Butoiu.
D. Ionescu Ing. silv. dela ocolul Sercaia la ocolul Făgăraş.
E. Bondescu „ „ din Adm. Centr. a C. Păd. la Sercaia.
T. Nicoară „ „ dela Şcoala Gurghiu la ocolul Ciala.
Novac G. „ insp. „ ocolul Ciala la Direcţia Arad.
H. Haret „ „ „ „ Griviţa la Casimcea.
D. Baltă „ „ ajutor Coşula la ocolul Griviţa.
T. Păiş „ şef „ dela ocolul Focşani la Dir. Bacău.
P. Niculescu „ „ „ Dir. Sebeşul Săsesc la ocolul C. Bunar.
Liviu Pop Ing. silvic dela „ Arad la ocolul Balinţ.
Iosif Nistorică Ing. silvic ajutor Gilău, titular Gilău.
Andrei Ionescu „ „ dela ocolul Creţeşti la Dir. Chişinău.
I. Niţescu „ „ „ „ Gheorghieni la Alba-Iulia.
N. Băcanu „ „ „ „ Alba-Iulia la Gheorgheni.
Gh. Vasiliu „ şef „ Dir. Chişinău la Dir. Iaşi.
I. Grigoraş „ „ „ ocolul Tomeşti la Dir. Bacău.
C. T. Ionescu „ silvic „ Dir. Iaşi la ocolul Tomeşti.
Cezar Cristea „ „ „ Arpaşul de jos la M-Văratec.
E. Harvich „ şef „ M-Văratec la ocolul Lozova.
Sumoil Iacotz „ „ ajutor Gârcina la Arpaşul de jos.
I. Zahariaş „ „ „ Lucieni la Frumoasa.
Al. Popescu „ „ dela Slăveşti la Roşiori de vede.
N. Codru „ „ ajutor Boloteşti la ocolul Brăneşti.
I. S. Ioonescu „ şef dela Lozova la Dir. Chişinău.
Gh. Fröhlich „ „ „ Petroşani la Dir. Cernăuţi.
M. Niculescu Ing. insp. „ Brăneşti la Dir. Constanţa.
Arcadie Boca „ şef „ Dir. Constanţa la Dir. Cernăuţi.
O. Rădescu „ „ „ Gruiu la Dir. Constanţa.
V. Ionescu „ „ ajutor Sinaia la Tismana.
V. Bârzan „ silvic dela Dir. Iaşi la oc. Creţeşti.
Al. Ştefănescu „ şef „ oc. Radu Negru la Frasin.
I. Marinescu „ „ „ „ Domneşti la Radu Negru.
Andrei Gavrilă „ „ Dir. M. Ciuc la ocolul Petroşani.

Mihai Popescu insp. „ „ Buzău la Adm. Centrală C. P.
Gh. Arsenie „ subinsp. dela Dir. Constanța în Adm. centr.
Gh. Cintea „ șef silvic dela Dir Arad la Dir. Pitești.
I. Zeicu „ subinsp. „ Pitești la Dir. Arad.
V. Colta „ silvic „ Dir. Arad la Gurahonț.
I. Dimofiache „ subinsp. „ ocolul Păulești la Dir. Buzău.
I. Paladian „ silvic „ „ Malovăț la Păulești.
M. Burculeț „ „ „ „ Frasin la ocolul Gruiu.
Titus Cerschi „ „ ajutor ocolul Sisău la Malovăț.
I. Moțoc „ „ dela ocolul Hotin la ocolul Galu.
A. Brestianschi „ „ Galu la cancel. Dir. Bacău.
I. Creițaru „ „ „ Dir. Cernăuți la ocolul Hotin.
I. Ionescu „ „ „ „ Sebeș la ocol. Valea Lotrului,
Fr. Schmidt „ șef „ „ ocolul Frumoasa la Dir. M. Ciuc.
V. Mironescu „ „ „ „ Tismana la ocolul Slăvești.
N. Caragea „ „ „ ocolul Roșiori de Vede prop. în Administrația Centr. C. P.

V. Matiasovschi Ing. silvic dela Curt-Bunar la cancel. Dir. Constanța.

Ion Paraschiv „ „ „ Hodoș (desființat) la ocolul Halmagiu.

I. Șandor „ „ „ Chevereșul Mare la Sistarovăț.

Tib. Cernescu „ „ „ ajutor ocolul Timișoara la Cherv. Mare.

Em. Câmpeanu „ „ „ „ „ titular acelaşi ocol.

Petre Strenc „ „ Adm. Centr. a ocolului Huedin.

Nacu Scrima „ „ dela Huedin la ocolul Orăștie.

I. Fabian „ „ „ ocolul Orăștie la dispoziția Direcției Sebeș-Săsesc.

Otto Witing „ șef „ „ „ Brașov în serv. central M. Ciuc.

Stelian Georgescu Ing. silvic din Adm. Centr. la ocolul Brașov.

I. Dumitriu „ „ ajutor Băbeni la ocolul Buhalnița.

Aurel Dediu „ „ dela Dir. Mer. Ciuc la ocolul Rupea.

Domnii abonați sunt cu insistență rugați să comunice din timp redacției și administrației „Revista Pădurilor" orice schimbare la adresă".

O INVITAŢIUNE

Şcoala noastră politechnică a primit încă din 20 Aprilie a. c. următoarea adresă cu No. 986 din partea decanatului şcolei superioare de silvicultură din Praga.

„Şcoala superioară forestieră de la înalta şcoala politec„hnică din Praga, sub conducerea profesorilor Jirsik, Opletal, „Kaisler şi Dr. Sallac a întreprins în 1923 o escursiune specială în Regatul Român pentru a vizita capitala sa şi principa„lele centre de industria şi comerţul lemnelor, Cu această o„caziune participanţii escursiunii s'au bucurat de o singulară „şi şarmantă recepţie din partea reprezentanţilor înaltei şcoli „de silvicultură din Bucureşti.

„Inalta şcoală forestieră de pe lângă polytechnica din „Praga păstrând până acum cel mai cordial suvenir despre a„ceasta amabilă recepţie, doreşte de asemenea a se revanşa

„In scopul acesta ea are onoarea de a invita în modul „cel mai sincer pe d-nii membrii ai corpului profesoral şi pe „studenţi de a binevoi să viziteze capitala Republicei cehos„lovace şi de a face o escursiune în cele mai interesante do„menii forestiere din Bohemia, a cărei economie prezintă dife„renţe esenţiale faţă cu aceea a României.

„Vă rugăm să bine voiţi a primi cordiala noastră invita„ţiune şi a ne comunica data care ar fi pentru d-voastră cea „mai avantajoasă şi numărul participanţilor din corpul profe„soral şi al elevilor şcoalei forestiere".

Primiţi, etc.

Dr. Jar Just
Decan

D-l Vasilescu Carpen, directorul şcoalei politechnice, mulţumind pentru extrem de amabila invitaţiune primită, a explicat pentru cari motive nu s'a putut face escursiunea în chestiune în anul acesta de către profesorii şi elevii secţiei silvice, aceştia îşi rezervă însă dreptul pentru anul viitor, când politechnica din Praga va fi încunoştiinţată la timp.

P. A.

SPORUL ACORDAT CORPULUI SILVIC DE LA 1 IULIE 1926

Facem loc acelui memoriu şi tablou.

Corpul silvic prin D l C. Opran Ad-torul Casei Pădurilor a cerut D-lui Ministeu de Domeni, ca sporul ce se vor acorda corpului silvic să se calculeze având de bază lefurile inginerilor din 1914.

Concomitent corpul silvic a adresat şi un memoriu D-lui Ministru de Domenii, şi care a fost înmânat şi susţinut de colegul nostru D-l Deputat M. P. Florescu. Ca rezultat Dl. Ministru de Domenii a admis şi aprobat doleanţele noastre şi cu adresa No. 28145 din 27 Iulie, a cerut Ministerului de Finanţe să calculeze sporul conform doleanţelor noastre.

MEMORIU

Domnule Ministru

Conform dispoziţiunilor Inaltului Guvern, cu începere dela 1 Iulie a. c. urmează a se da funcţionarilor publici, un nou spor, luându-se de bază salariile dela 1914 în care scop Ministerul de Finanţe a binevoit a da tuturor Ministerelor instrucţiuni de procedare, cu amănunte dispoziţiuni pentru funcţiile sau gradele care la 1914 nu existau.

Corpul silvic se găseşte într'o situaţie specială. Până la 1920 el nu a avut nici o lege de organizare; atât gradele din acest Corp, cât şi salarizarea lui au fost stabilite numai pe cale bugetară.

In 1920 s'a votat de Corpurile legiuitoare prima lege, iar în 1923 a 2-a lege de organizare a Corpului silvic, cu care ocazie acest Corp a fost încadrat în Corpul Technic, iar Şcoala

Superioară de Silvicultură s'a contopit cu Şcoala Politechnică, unde formează o secţie de specialitate.

Gradele în Corpul sivic, încă de acum 50 ani, au fost până la 1923, în număr de 10, după cum se poate vedea în *tabloul camparativ* alăturat, coloanele 7—11, iar prin legea de organizare din 1923, ele au fost reduse la 7, ca şi ale Corpului Technic.

Prin art. 14 din această lege, s'au stabilit normele de trecere dela vechea la noua gradaţie, aşa că astăzi pentru aplicarea dispoziţiunilor Ministerului de Finanţe — nu mai este posibil a ne reîntoarce la vechia gradaţie din 1914, căci ar fi profund nedreaptă, căci se anulează nişte drepturi câştigate prin lege.

In bugetul pe 1924, când s'a pus în aplicare Legea de organizare a Corpului silvic, *şi întru ce priveşte salariile*, prin o eroare regretabilă a Comptabilităţii Ministerului de Domenii, s'a socotit gradul de Inginer asistent din Corpul Technic — cu gradul de inginer stagiar silvic, ceiace nu este tot, iar Ing. Consilier silvic — cel mai mare grad în Corpul silvic (4 persoane într'un Corp de 650 Ingineri) — a fost socotit — cu Inginer Inspector g-l cl. II-a din Corpul Technic.

Inginerii asistenţi din Corpul technic, nu sunt Ingineri diplomaţi şi simpli avsolvenţi care sunt utilizaţi ca asistenţi până ce reuşesc să-şi dea diploma; pe câtă vreme Inginerul silvic stagiar din Corpul silvic este un diplomat. — Legea de organizare a Corpului silvic din 1923, n'a oferit nici o situaţie absolvenţilor nediplomaţi.

Astfel fiind, Inginerul silvic stagiar este — cu Inginerul ordinar cl. III-a din Corpul technic.

Denumirea gradelor evident nu are nici o importanţă. La întocmirea Legei de organizare a Corpului silvic s'a ştiut aceasta, căci baza Legei Corpului silvic a fost Legea Corpului tehnic, de aceia acest grad — care propriu zis nu este un grad — a fost eliminat, tocmai a sili pe ori ce absolvent al Şcoalei politechnice Secţia silvică a-şi da diploma cu un moment mai înainte.

Eroarea ce s'a făcut cu încadrarea salariilor în 1924, prin care s'a stabilit ca inginerul stagiar silvic să primească salariul inginerului asistent din Corpul Technic, iar Inginerul Consilier silvic al inginerului inspector general Cl. II, din punct de vedere al principiului şi dreptului, în fine a fost recunoscut prin decizia ministerială Nr. 46223 publicat în Monitorul Oficial Nr. 229 din 17 Octombrie 1925, care stabileşte pe baza unei interpretări juste a legii, că inginerul stagiar silvic este — cu inginerul ordinar Cl. III din Corpul technic, iar inginerul Consilier silvic este — cu inginer inspector general Cl. I din Corpul Technic.

Salariile astfel corectate, urmau să fie trecute în bugetul pe 1926, pentru a se repara eroarea din 1924.

Nu s'a reuşit din cauză, că unei cauze atât de drepte şi legală, nu i s'a acordat bunăvoinţa ce merita.

Chestiunea sporurilor ce urmează a se acorda tuturor funcţionarilor, cu înreperea dela 1 Iulie a. c. pune din nou în discuţiune aplicarea legei de organizare a corpului silvic.

Ministerul de finanţe a binevoit a stabili ca aceste sporuri să se acorde, luîndu-se de bază salariile dela 1914, pentru funcţiunile sau gradele ce existau şi pe cele similare lor, pentru cele noui înfiinţate.

Se pune dar o întrebare; în ce categorie se pot pune actualele grade din Corpul silvic (7) — respectând legea de organizare în vigoare care le asimiliază cu gradele din Corpul technic — faţă de vechile grade (10) ce existau în 1914?

Comptabilitatea Ministerului de domenii — după cum se vede din tabloul comparativ şi tablourile ce ne-a înaintat — a procedat în cazul Corpului silvic într'un mod cu totul în afară de dispoziţiunile Ministerului de finanţe. Că la 1924 făcuse deja o eroare cu încadrarea, a căutat să o repare recunoscând că gradul de inginer consilier silvic (4) este egal cu gradul de inginer inspector peneral Cl. I din Corpul technic, şi ca atare să li se calculeze sporul la salariul de bază al celui din urmă.

Celelalte 6 grade din Corpul silvic, nu mai sunt egale cu gradele corespunzătoare din Corpul technic, şi le asimilează cu câte unul din cele 10 grade ale Corpului silvic din 1914, în mod greşit, după cum se poate vedea în tabloul comparativ, iar pentru a se vedea şi mai clar le repetăm:

1) Ing. Consilier Silvic — Ing. Insp. G-ral. Cl. I M. L. Publice
2) „ Inspector g-ral — „ „ „ „ I C. Pădurilor
2) „ „ „ — „ „ „ „ II „ „
3) „ Inspector silvic — „ „ silvic „ I „ „
5) „ subinsp. „ — „ „ „ „ II „ „
6) „ şef silvic — „ Silvicultor şef „ I „ „
7) „ „ „ — „ „ „ „ II „ „
8) „ „ „ — „ „ „ „ III „ „
9) Inginer silvic — „ „ „ „ I „ „
10) „ „ „ — „ „ „ „ II „ „
11) „ „ stag. — „ asistent „ „ „

Evident că această încadrare este lipsită de orice logică, căci după cum vedem gradele vechi dela punctele 3, 7, 8 şi 10 au rămas în vânt.

Ce urmare avea acest aranjament ?

Inginerii silvici, care astăzi primesc — conform Legei de organizare şi a bugetelor dela 1924 încoace — salariile de bază ale Inginerilor dela Lucrările Publice, cu eroarea mai sus semnalată. li se ridică cu o trăsătură de condei toate drepturile câştigate, profitându-se de o ocazie care a avut ca premiză tocmai contrariul : *ameliorarea salariilor tuturor funcţionarilor ;* şi nicidecum o degradare în messă a unui Corp, cum s'a procedat.

Echivalarea celor 10 grade din trecut, cu cele 7 grade actuale, Legea de organizare a Corpului silvic, prin art. 14 a făcut-ă în mod matematic, pe 2 scări paralele de aceiaşi înălţime, una 10 şi alta cu 7 trepte ; diferenţele dintre trepte (grade) s'au complectat cu ani de vechime în noul grad acordat, peste care aranjamentul Comptabilităţei, trece, anulând astfel drepturi câştigate şi consfinţite prin lege.

A răsturna astăzi dispoziţiunile unei legi şi în mod greşit să se spună numai Consilierul silvic este egal cu Ing. Inspector general cl. I din Corpul Technic (4 persoane din 650) iar toţi ceilalţi ingineri silvici de 6 grade (650—4) sunt egali la întâmplare cu unul din fostele 10 grade din 1914 este nelegat şi nedrept ; urmează dar a se găsi o altă soluţie care să dea dreptate Corpului silvic.

Dispoziţiunile Ministerului de Finanţe, specifică că pentru

TABLOU COMPARATIV

de salariile Corpului technic silvic de la Casa Pădurilor şi ale Corpului technic dela Minist. Lucr. publice.

No. curent	Gradele şi salariile inginerilor					No. curent	Gradele şi salariile inginerilor silvici în 1924				No. curent	Gradele şi salariile actuale ale inginerilor silvici (1926)					OBSERVAŢIUNI
	GRADELE	Salariul în 1914			Salariul în 1926		GRADELE:	Salariul în 1914				Gradele actuale (după legea de organizare din 1923)	Salariile din 1926	Salariile ce se cuvin ing. silvici în baza legii de organizare şi a Deciziei minist. No. 18223 925	Salariile propuse de comp. a fi utilizate pentru spor	Salariile ce trebuesc utilizate pentru spor în baza legii de organizare şi a Deciziei de încadr.	
		Leafa	Diurnă	Total	Leafa			Leafa	Diurnă	Total							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
1	Ing. insp. general, cl I.	1500	400	1900	4200	1	Inspector gen. silvic, cl. I	900	100	1000	1	Ing. consilier silvic	3800	4200	1500	1500	Prin Legea de organizare a Corpului silvic publicată în Monitorul oficial No 141 din 25 Sept. 1923 art. 45, alin. 2, se fixează pentru inginerii silvici un salariu egal cu acela al inginerilor din Corpul technic, iar prin art. 15 se recunoaşte că *Corpul silvic face parte din Corpul technic g-ral român.* Prin Decizia ministerială No. 18223 publicată în Monit. oficial No. 229 din 17 Octombrie 1925 pag. 11743 s'au echivalat gradele astfel Ing. cons. silvic = Ing. insp. gl. cl. I „ insp. gl. = „ „ „ „ II „ insp. = „ şef „ I „ sub-insp. = „ „ „ II „ şef = „ ord. „ I „ silvic = „ „ „ II „ stagiar silvic = „ „ „ III
2	„ „ „, cl. II	1200	400	1600	3800	2	„ „ „ „ II	800	100	900	2	„ insp. g-ral „	3200	3800	1000	1200	
3	„ şef clasa I.	1000	350	1350	3200	3	„ silvic „ I	650	150	800	3	„ inspector „	2600	3200	800	1000	
4	„ „ „ II.	750	350	1100	2600	4	„ „ „ II	550	150	700	4	„ sub-insp. „	2200	2600	700	750	
5	„ ordinar, clasa I.	600	300	900	2200	5	Silvicultor şef. „ I	500	100	600	5	„ şef „	2000	2200	600	600	
6	„ „ „ II.	500	250	750	2000	6	„ „ „ II	450	100	550	6	„ silvic	1850	2000	400	500	
7	„ „ „ III.	400	200	600	1850	7	„ „ „ III	400	100	500	7	„ stagiar silvic	1600	1850	250	400	
						8	Silvicultor, „ I	300	100	400							
						9	„ „ II	250	100	350							
1	Conductor principal cl. I.	500	200	700	2000	10	„ asistent	200	50	250	1	Conductor princ. cl. I	2000	2000	—	—	
2	„ „ cl. II.	400	200	600	1850						2	„ „ „ II	1850	1850	—	—	
3	„ ordinar cl. I.	300	120	420	1600		Conductori silvici nu existau.				3	„ silvic „ I	1600	1600	—	—	
4	„ „ „ II.	250	120	370	1500						4	„ „ „ II	1500	1500	250	250	
5	„ „ „ III.	200	120	320	1400						5	„ ajutor	1400	1400	250	200	

funcţiile şi gradele ce nu existau în 1914, să se ia de bază funcţiunile similare dela acea dată. — Gradele corpului silvic din 1914, nu mai există, iar cele actuale au similarele lor în gradele Corpului technic. Vă rugăm dar, Domnule Ministru, să binevoiţi a dispune, în intersul respectărei unei legi în vigoare şi a drepturile câştigate, că pentru Corpul silvic calculul sporurilor să se facă pe baza salariilor inginerilor din 1914, după cum arătăm şi în tabloul comparativ, coloana 17 deoarece datele din coloana 16, al Direcţiei Contabilităţei, după cum am arătat calcă, atât dispoziţiunile Ministerului de Finanţe, cât şi Legea de organizare a Corpului silvic.

In sprijinul temei noastre, vă reamintim că prin legea de organizare a Corpului silvic, *Conductorii silvici*, — care nu existau în 1914, dar care au fost găsiţi în provinciile alipite —, au fost asimilaţi cu Conductori Tehnici dela Ministerul Lucrărilor Publice.

Conductorii silvici dar, neexistând în vechiul Regat în 1914, li s'a luat de bază, conform legei, salariile Conductorilor dela Ministerul Lucrărilor Publice din 1914, se creiază astfel o anomalie: un conducător silvic ajutor sau chiar cl. II este egal în salariu cu un Inginer silvic stagiar şi aşa mai departe.

Vă rugăm dar, Domnule Ministru, să binevoiţi a aprecia dreptatea cauzei ce apărăm, dispunând în consecinţă.

Congresul Asociaţiei Inginerilor A.G.I.R.)

In zilele dela 29 August până la 6 Septemvrie a. c. se va ţine la *Cernăuţi* al VI-lea congres al inginerilor din România Mare. Comitetul lucrărilor acestui congres al cărui preşedinte este d-l *Alexandru Davidescu*, a adresat membrilor societăţei A. G. I. R. un călduros apel spre a lua parte într'un număr cât mai mare la acest congres.

Cu această ocaziune se vor face mai multe excursiuni în împrejurimi şi se va vizita mormântul lui Ştefan cel Mare de la Putna, iar în ziua de 5 Septembrie expoziţia agricolă şi industrială din *Lemberg* (Polonia).

In secţiunea IV. **Silvicultura** se va discuta 2 principale chestiuni asupra importanţei cărora d-l raportor Inginer inspector silvic **C. P. Georgescu** face următoarele consideraţiuni:

In vechiul regat cât şi în provinciile deosebite — exceptând Bucovina — încă de peste o jumătate de veac s'a urmărit o politică de distrugerea pădurilor, fie integral prin defrişări în masă, fie ca producţiune, acolo unde defrişarea a întârziat din diferite cauze, prin subdivizarea lor între moştenitorii vechilor proprietari.

Pădurile scăpate de defrişare, din generaţie în generaţie s'au subdivizat pe diverşi proprietari, aşa că astăzi numărul pădurilor mai mari, formând o singură proprietate, au rămas numai în mâinile: statului, eforiilor, comunelor şi judeţelor, a câtorva cete de moşneni şi proprietăţi ale comunităţilor şi câtorva zeci de proprietari particulari.

Pădurile mai mari, din totalul pădurilor ţării de 6.524.750 hec reprezintă numai circa 40%, iar restul de 60% sunt păduri subdivizate în porţiuni mici ajungând chiar la 0.50 hect. şi mai puţin de proprietar particular.

Aceste zeci de mii de petece, nu mai pot produce ţării decât material de dimensiuni foarte mici, (nuele, haraci etc.) pe când în trecut produceau falnicii stejari, frasini, etc. ce au fost mândria codrilor noştri.

Pădurea prin natura produselor ei, ce se recoltează după decenii şi chiar după 100 de ani, nu-şi poate da rodul ei calitativ şi cantitativ, decât dacă ocupă o suprafaţă destul de mare, care poate varia dela 200—2000 hectare, după regiuni.

Se pune dar o întrebare: care ar fi mijloacele prin cari nenumăratele petece din acelaşi pădure, sau din mai multe păduri apropiate, să poată iarăşi forma un tot, care amenajate împreună, să producă ţării lemn de acelaşi calitate şi cantitate ca şi în trecut?

* * *

Defrişările practicate în mod inconştient mai cu seamă în regiunile de câmpie şi coline, pentru transformarea solului de cultură, sau de păşune, au mers aşa de departe încât avem judeţe întregi în sudul Basarabiei (Ismail, Cahul, Cetatea Albă, Tighina etc.), sudul Moldovei (Tutova, Tecuci, Covurlui) şi sudul Munteniei, în tot lungul Dunărei, unde nu mai avem păduri decât în procente de 1—3% raportate la suprafaţa judeţelor; pe câtă vreme pentru nevoile minime de populaţie ar trebui să avem cel puţin 20—25%.

In regiunile de coline şi munte, prin ultimile reforme agrare, s'a făcut greşeală de a defrişa imense suprafeţe păduroase pentru a fi transformate în izlazuri comunale. Cele mai multe din aceste izlazuri s'au aşezat pe coastele repezi ale munţilor şi colinelor depe care ridicându-se pădurea care le fixează astăzi, sub acţiunea ploilor şi zăpezilor, în curând vor deveni terenuri neproductive, vor aluneca la vale, brăzdându se de torenţi, care prin depozitele ce lasă în drumul lor, degradează câmpiile mănoase dela poalele munţilor şi colinelor, restul apelor colectate în Dunăre îşi lasă depozitele la gurile ei, împiedicând navigaţia normală a vapoarelor, cauzând astfel pagube imense exportului nostru.

Dacă s'a greşit în trecut, este timpul a da alarma că drumul pe care mergem de atâta timp ne duce la dezastre, ce se măresc din ce în ce şi să propunem mijloacele de îndreptare cât mai este timp, pentru ca factorii politici să legifereze pe noi baze: atât revizuirea izlazurilor de curând create, cât şi refacerea pădurilor în regiunile de unde au dispărut.

Bazat pe aceste consideraţiuni, propunem colegilor din A. I. G. R. ca pentru Congresul pe 1926, să se studieze şi să se desbată sub toate formele două chestiuni de o egală importanţă.

1. Pulverizarea proprietăţii forestiere şi consecinţele ei asupra producţiunii. Mijloacele prin care s'ar putea ajunge la

comasarea lor, pentru a putea fi amenajate în comun, în scop de a asigura viitorului o producţiune mai mare, atât calitativă cât şi cantitativă.

2. Repartizarea procentuală a pădurilor pe regiuni (judeţe), stabilirea normelor pentru refacerea lor în regiunile despădurite.

IOAN ATANASIU

Profesor universitar
Fost Rector al Universităţei din Bucureşti

Joi, 22 Iulie a. c. a fost înmormântat la Bucureşti Dr. *Ion Atanasiu*, fost profesor de fisiologie animală la Facultatea de Ştiinţe şi fost Rector al Universităţii din Bucureşti.

Acest suflet nobil a dat dovadă în multe împrejurări că era un amic constant al inginerilor silvici.

La Iaşi fiind, a strâns în jurul său pe toţi intelectualii printre cari şi pe Inginerii silvici, formând acel nucleu sănătos care a servit de bază unei lăudabile activităţi, când ne-am întors în 918 în teritoriul ocupat.

A ajutat învăţământul silvic superior, întru cât după ce ne-am întors dela Iaşi, neexistând în Bucureşti un local propriu pentru Şcoala superioară de silvicultură căci cel dela Brăneşti fusese distrus de duşmani, în timpul răsboiului, ne-a încuviinţat ca să se facă cursurile parte în palatul universităţii din Bucureşti şi parte în localul în care era propriul său laboratoriu de Fisiologie din Bulevardul I. C. Brătianu.

Cu corpul profesoral al şcoalei superioare de silvicultură el a avut strânse relaţiuni şi a stat întotd'auna în fruntea mişcărilor naţionale ale Neamului.

Se poate zice că el a fost ambasadorul ştiinţei româneşti în Apus, unde era cunoscut ca unul din cercetătorii români cei mai asidui, pe terenul ştiinţei.

A murit în vârstă de 59 ani.

Deşi savant în accepţiunea proprie a cuvântului el n'a lăsat ca avere de cât 130.000 lei valoare nominală în efecte pe care modesta sumă a donat-o Şcoalei primare din Sascut (Putna), satul lui natal.

Inmormântarea s'a făcut simplă şi fără funerarii naţionale, deşi poate marea personalitate ştiinţifică a lui Ioan Atanasiu, ar fi necesitat-o.

A fost petrecut până la mormânt, numai de oamenii ştiinţei pozitive, şi de către foştii lui colegi şi elevi.

Societatea *„Progresul silvic“* a fost representată prin d-l deputat M. P. Florescu, secretarul g-ral al Societăţei „Progresul silvic“.

(Redacţia)

INFORMAŢIUNI

In cursul lunei Iunie a. c. d-nul inginer şef silvic *George P. Antonescu* şeful ocolului silvic Lăpuşna şi conferenţiar de ştiinţe silvice la Academia de agricultură din Cluj a obţinut cu deplin succes titlul de doctor în ştiinţe naturale la Universitatea din Cluj, iar d-lui inginer silvic *Georgescu* asistent la Şcoala politechnică din Bucureşti, i s'a decernat acelaşi titlu de doctor în ştiinţe naturale de către Universitatea din München.

Subiectul tezei susţinute de d-l G. P. Antonescu a fost: **„Contribuţiuni la distribuirea geografică a reşinoaselor în România**, a d-lui Georgescu: **Despre Fasciaţiune“**

D-nii Ingineri silvici în chestiune absolvenţi distinşi ai şcoalei noastre superioare de silvicultură fiind primii doctori în ştiinţe din corpul technic silvic, îi felicităm călduros pentru meritele de cari au dat dovadă cu ocazia specializărei lor într'o materie în de aproape înrudită cu silvicultura şi suntem încredinţaţi că vor aduce prinosul lor de cunoştinţe pentru propăşirea acestei ştiinţe, aplicate. Pentru publicarea tezelor menţionate mai sus, Casa Pădurilor, după cum suntem informaţi, a venit în ajutorul autorilor, şi bine a făcut, cu câte o subvenţiune corespunzătoare cam cu jumătate din costul tiparului.

* * *

Ca efect al interpelărei dela 15 Iulie făcută în Cameră de către D-l Deputat M. P. Florescu, D-sa a fost ales consilier technic în comisiunea pentru impunerea societăţilor forestiere, ca representant al Ministerului de finanţe.

Iar ca representant al Camerei de Comerţ (deci a intereselor contribuabililor) a fost ales D-l D-r *Bungeţianu* Profesor la Academia de Comerţ din Bucureşti. Este o aquisiţie serioasă pentru interesele statului, numirea acestor specialişti.

* * *

In ziua de 6 Aug. a. c. la serbările naţionale dela Mărăşeşti, Soc. „Progresul silvic“ a fost representată prin d-l deputat M. P. Florescu secretarul g-ral al soc. „Progresul silvic“.

* * *

In ziua de 8 Aug. a. c. la serbările dela Putna (Bucovina) pentru comemorarea a 422 ani de la moartea lui *Ştefan cel Mare* şi desvelirea bustului lui *M. Eminescu*, societatea „Progresul silvic" a fost reprezentată tot de d-l deputat M. P. Florescu.

* * *

In câte-va numere consecutive din revista „Forstwissenschaftliches Centralblatt" care apare în Munchen s'a publicat o amănunţită dare de seamă asupra condiţiunilor forestiere ale României şi în special asupra caracterului pădurei vergine de d-l Dr. **Konrad Rubner** la Universitatea din München, care însoţit de d-l profesor *M. Drăcea* a vizitat ţara timp de 5 săptămâni.

Intr'un număr viitor se va face o recensiune asupra acestui studiu, care ne interesează de aproape. **P. A.**

* * *

Se aduce la cunoştinţa generală că Ministerul Agriculturei şi al Domeniilor pentru a putea hotări în deplină cunoştinţă de cauză asupra cererilor privitoare la acordarea dreptului de a tăia din pădurile expropriate ale proprietarilor din Basarabia şi a soluţiona această chestiune în mod general, a dispus să se întocmească un tablou de situaţia pădurilor expropriate în Basarabia.

Până atunci nu se va aproba nici o cerere de această natură.

* * *

In urma demersurilor făcute atât de D-l Ad-tor al Casei Pădurilor cât şi de D-l Deputat M. P. Florescu, asupra sporului de 15 % ce urmează a se acorda din fondul de 1 miliard fixat de Ministerul de Finanţe, cu toate demersurile făcute totuşi, Ministerul de Finanţe prin D-l *Ioanovici* şeful comptabilităţei Ministerului de Finanţe, a comunicat D-lui deputat Florescu următoarele:

D-l Ministru Lepădatu, cu tot aportul ce'l aduce azi finanţelor Statului, din cele câte-va zeci de milioane din taxele globale şi fonciare asupra pădurilor, care au fost descoperite de deputatul Florescu, totuşi nu poate acorda pentru moment mai mult, decât aceia ce a hotărît Comisia, de oarece *miliardul fixat de Guvern*, e insuficient a indestula toate clasele de funcţionari publici, căci ar urma să se coboare cota la 10 şi **11** % chiar.

Insă a promis că pentru bugetul 1927, corpul silvic va fi încadrat exact *în budget* conform legei din 1923.

D-l Subsecretar de Stat, M. Manoilescu, tot azi a confirmat d-lui Florescu acele spuse de d-l Ioanovici.

Aşa că dela 1 Ian. 1927 Corpul silvic va reintra în drepturile sale legale budgetare după ce 3 ani am fost purtaţi cu vorbe şi promisiuni.

Anul XXXVIII August-Octombrie 1926 No. 8-10

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

MONOGRAFIA DOMENIULUI GURGHIU

(Urmare)

Norme relative la circulaţia trenurilor.

Circulaţia trenurilor se face numai ziua şi anume vara dela ora 4 - 20, iar iarna dela 7—18.

În cazuri excepţionale se poate circula şi noaptea, însă pe răspunderea serviciului silvic local în caz de accidente.

Viteza maximă admisă pentru circularea trenurilor este de 15 km pe oră.

Dacă locomotiva în loc de a trage împinge trenul, viteza se reduce la 8 km pe oră.

În cazul acesta trebuie să stea pe primul vagon un frânar spre a putea da semnalul cuvenit pentru evitarea accidentelor.

Noaptea, precum şi ziua când este ceaţă multă, viteza se reduce de asemenea la 8 km pe oră, iar locomotivele poartă în faţă câte o *lampă reflector.*

În cazuri normale locomotiva stă întotdeauna înaintea trenului.

Când însă este nevoie de 2 locomotive, acestea se aşează una după alta, iar nu una la început şi alta la urmă.

Locomotivele, vagoanele, trucurile, platformele unui tren trebuie să aibă frâne şi anume într'o proporţie de cel puţin 60% din totalul lor.

Locomotivele noi se examinează înainte de a se pune în circulaţie de către Inspectorul C. F. R.

Conducătorul locomotivei trebue să fi trecut neapărat un examen pentru obţinerea titlului de mecanic.

Personalul de mişcare este numit numai dintre candidaţii, cari, în urma trecerei unui examen, au dovedit că cunosc bine instrucţiunile de serviciu precum şi semnalizările.

La fiecare tren există medicamentele trebuitoare pentru primele ajutoare în caz de accidente, cari se aduc imediat la cunoştinţa autorităţilor administrative respective, pentru cele mortale îndeplinindu-se aceleaşi formalităţi ca cele prescrise pentru C. F. R.

Cu ordinul No. 38014/1904 al ministerului de comerţ ungar aprobându-se cărăuşia publică pe distanţa Ierbuş-Ibăneşti s'a permis, ca, pe această distanţă, să se sporească viteza până la 20 km pe oră sub următoarele condiţiuni: balastul să consiste din pietriş de prima calitate, în curbele cu raze mai mici de 80 m. să se pună plăci pe fiecare traversă, în cele cu raza de 80-150 m. pe fiecare a treia traversă, în cele cu raza de 150—1000 m. afară de plăcile de pe traversele de lângă eclise să se pună câte una la cel puţin două traverse, iar unde linia este dreaptă, pe lângă traversele dela capetele şinelor să se mai aşeze încă câte o placă pe traversa din mijloc dela fiecare pereche de şine.

Staţiunile căiei ferate

Ierbuş: Staţiune de plecare şi de alimentare cu apă având lungimea de 277 m. şi dispunând de următoarele clădiri:

1. Locuinţa şefului staţiei cu 2 odăi şi o sală de aşteptare, un şopron, un cuptor pentru pâine şi o latrină publică.
2. Biroul de mişcare.
3. Depoul şi remiza de locomotive.
4. Atelierul de fierărie.
5. Atelierul de strungărie.
6. Atelierul de tâmplărie.
7. Fântâna cu pompă cu injector pentru alimentare cu apă şi curăţirea locomotivelor, precum şi un turn cu un rezervoriu având o capacitate de 6 m.^{3} din 3 în 3 ore.

Lungimea liniilor pentru manevrare, încrucişarea trenurilor etc. este de 253,35 m. iar a celor secundare de 70,90 m.

Lungimea depoului de locomotive este de 238,35 m, iar a liniei C. F. R. normală prelungită până la gara Ierbuş de 1200 m.

Cantonul 37. Stație cu oprire facultativă fără linie pentru încrucișări. Dispune de o locuință compusă din 2 odăi, un grajd și un șopron.

Gara Jabenița. Stație cu oprire facultativă, cu un pavilion de scânduri (sală de așteptare). Nu dispune însă de linii pentru manevre.

Halta Pepiniera. Stație cu oprire facultativă de asemenea fără linii pentru încrucișări. Dispune de un pavilion de scânduri compus din 3 odăi.

Gara Gurghiu, cu o lungime totală de 112,80 m. Edificiile de cari dispune sunt arătate în fotografii, iar planul de situație în figura următoare (20).

Locuința șefului de stație este compusă din 2 odăi și o sală de așteptare. Afară de aceasta ea dispune de un cuptor pentru pâine, un grajd, un șopron, o magazie pentru depozitarea materialelor și a uneltelor necesare întreținerei liniei, precum și o latrină publică.

Lungimea liniei pentru încrucișarea trenurilor (una singură) este de 133 m, a liniei înfundate No. 1 de 38 m, iar a celei înfundate No. 2 de 36,80 m.

Gara Ibănești, cu o lungime de 112,80 m este înzestrată cu următoarele clădiri: o locuință pentru șeful stației compusă din 2 odăi și o sală de așteptare, un grajd, un șopron, un cuptor pentru pâine, o fântână cu o pompă și injector pentru alimentarea locomotivei cu apă având o capacitate de 3,43 m^3 din 3 în 3 ore și o latrină pentru public.

Lungimea liniei pentru manevre este de 112,75 m, a linie) înfundată No. 1 de 56,60 m, iar a celei No. 2 de 49,90 m.

Gara Isticeu. Această stație, din care pornește linia laterală Isticeu, are o lungime de 370 m precum și următoarele edificii: locuința șefului stației care este compusă din 2 odăi de locuit, o odaie cu un cuptor pentru uscatul nisipului și altuj pentru pâine, o odaie pentru depunerea și păstrarea uneltelor de lucru, o locuință pentru mecanic și picher compusă din 4 odăi, un șopron, un grajd, o latrină, un depou pentru locomotive și un atelier pentru reparațiuni mai mici.

Lungimea liniei No. 1 pentru încrucișări, manevre etc. este de 371,8 m, a celei cu No. 2 de 96,7 m, iar a celei cu No. 3 de 89,1 m.

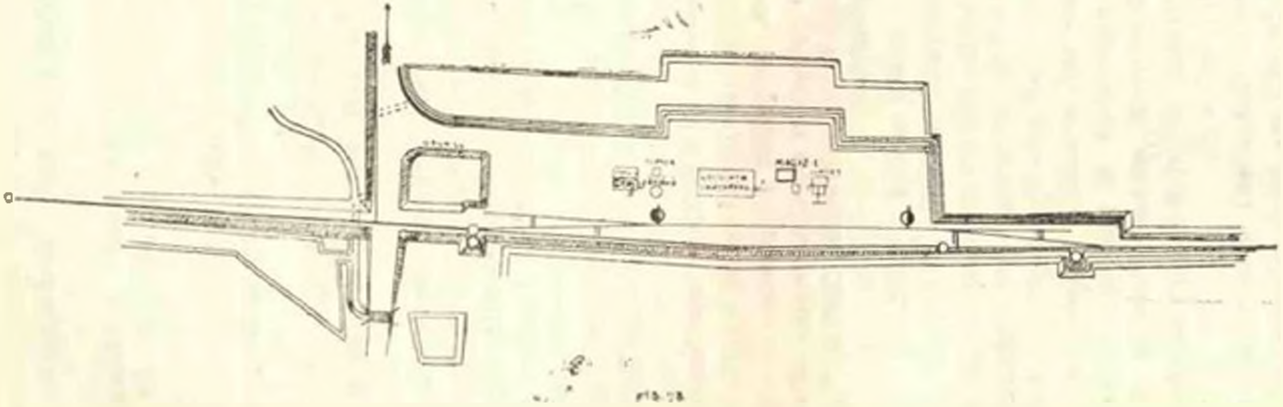

Plan de situaţie

Gara Surghiu.

Scara 1:1000.

Gara Sirod, din care porneşte linia laterală Sirod, are o lungime de 151,5 m.

În această staţie există următoarele clădiri: locuinţa şefului de staţie compusă din 2 odăi, un şopron, un grajd, un cuptor pentru copt pâine şi o baracă pentru depozitarea uneltelor lucrătorilor de pe linie.

Lungimea unei singure linii pentru încrucişări este de 181 m.

Gara Meştera are o lungime 121 m şi următoarele construcţii: locuinţa şefului staţiei compusă din 2 odăi, un grajd, un şopru, un cuptor pentru copt pâine şi o baracă pentru depozitarea materialelor şi a uneltelor necesare întreţinerei liniei.

Lungimea liniei pentru manevre etc. este de 127,56 m şi a unei linii înfundate de 111,75 m.

Gara Lăpuşna, din care pornesc liniile laterale Lăpuşna şi Creanga Albă în lungime de 159,03 m, dispune de următoarele construcţiuni:

Locuinţa şefului staţiei compusă din 2 odăi, un grajd, un şopru, un cuptor pentru copt pâine; locuinţa mecanicului compusă din 4 odăi, un grajd, un şopru şi un cuptor; locuinţa pentru frânar compusă din 2 odăi; depoul de locomotive şi fântâna cu injector pentru alimentarea locomotivelor cu apă având o capacitate de 4,53 m din 3 în 3 ore.

Lungimea liniei No. 1 pentru încrucişarea trenurilor este de 125,93 m, a celei cu No. 2 de 125 m, iar a celei înfundate de 70,64 m. Lungimea liniei depoului de locomotive este de 78,70 m.

Materialele întrebuinţate la construcţia instalaţiunilor ma sus menţionate şi anume pentru gropile dintre şine, pentru curăţitul locomotivelor dela depoul din Ierbuş, Isticeu şi Lăpuşna, pentru canale şi cuptoarele de copt pâinea, au fost piatra şi cărămida.

Locuinţele şefilor de staţie au fundaţii de piatră, pereţii din lemn de molid cioplit fiind tencuiţi pe dinăuntru. Peutru acoperiş s'a întrebuinţat *ţigle* sau *eternit*.

Depourile locomotivelor au fundaţiile de piatră, iar pereţii constând din lemn cioplit sau din paiantă, pe când acoperişul este făcut din tablă.

Celelalte ecarete au pereţii din scânduri de molid fixate pe grinzi de lemn cioplite şi aşezate pe fundaţii de piatră.

Făcându-se analiza apelor fântânelor de alimentarea maşinelor s'a constatat, că ele nu dau naştere la depozite calcaroase pe cazane.

Aparate de telefon şi alte semnale.

Toate gările au aparate telefonice, sârma fiind întinsă pe stâlpi de molid, aşezaţi la distanţă de 50 m. unul de altul.

Ele înlesnesc comunicarea ordinelor şi dispoziţiilor de serviciu. Numărul de km este indicat pe stâlpi de piatră, iar a hm pe stâlpi de stejar.

Materialul rulant al căiei ferate.

Acest material se compune din :

a) 7 locomotive.

b) 5 vagoane de persoane, din care 2 Pulmanuri pentru M. S. Regele.

c) 5 vagoane de marfă închise.

d) 2 platforme podite şi amenajate cu bănci de lemn pentru călători.

e) 22 platforme pentru transportul lemnelor de foc şi 47 perechi trucuri.

Şease din locomotivele de mai sus servesc pentru trebuinţele liniei ferate forestiere având ecartamentul de 760 mm., iar una cu ecartamentul de 1,434 m pentru ramificaţia linie normale C. F. R, care face joncţiunea dela gara Reghinul Săsesc cu staţia Ierbuş.

Locomotivele No. 1, 2 şi 3 provin din fabrica c. f. maghiare M. A. V. sistem Klein Lander cu 4 osii cuplate construite în anul 1903. Preţul de cumpărare a unei locomotive a fost de 35000 coroane aur (fig. 21, 22 şi 23)

Cu privire la aceste 3 locomotive dăm următoarele date :

Inălţimea tamponului este de . .	570 m/m
Lungimea locomotivei „ „ . .	7035 m/m
Lăţimea „ „ „ . .	1802 „
Înălţimea „ „ „ . .	2460 „
Numărul osiilor „ „ . .	4 bucăţi

Fig. 21.

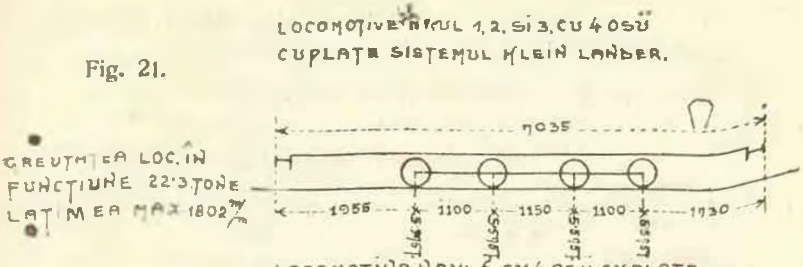
LOCOMOTIVELE NRUL 1, 2, SI 3, CU 4 OSII
CUPLATE SISTEMUL KLEIN LANDER.
GREUTATEA LOC. IN
FUNCTIUNE 22·3 TONE
LATIMEA MAX 1802 m/m
7035
1955
1100
1150
1100
1730
5·575T
5·575T
5·575T
5·575T

Fig. 22.

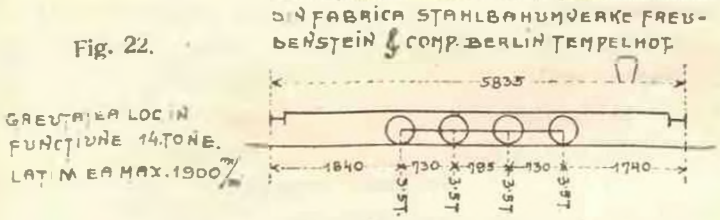
LOCOMOTIVA NRUL 6 CU 4 OSII CUPLATE.
DIN FABRICA STAHLBAHNWERKE FREUDENSTEIN & COMP. BERLIN TEMPELHOF
GREUTATEA LOC IN
FUNCTIUNE 14 TONE.
LATIMEA MAX. 1900 m/m
5835
1840
730
785
730
1740
3·5T.
3·5T
3·5T
3·5T

Fig. 23.

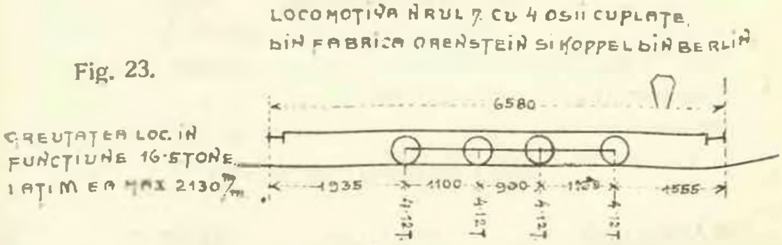
LOCOMOTIVA NRUL 7. CU 4 OSII CUPLATE.
DIN FABRICA ORENSTEIN SI KOPPEL DIN BERLIN
GREUTATEA LOC. IN
FUNCTIUNE 16·5 TONE.
LATIMEA MAX 2130 m/m
6580
1935
1100
900
1125
1555
4·12T.
4·12T
4·12T
4·12T

Fig. 24,

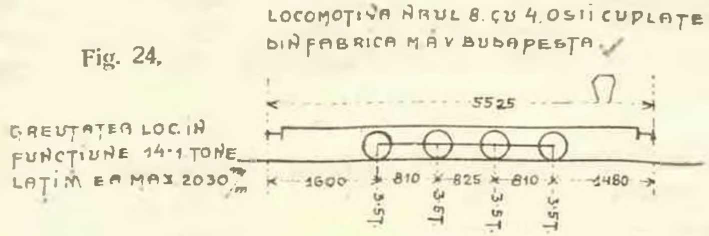
LOCOMOTIVA NRUL 8. CU 4. OSII CUPLATE
DIN FABRICA M A V BUDAPESTA
GREUTATEA LOC. IN
FUNCTIUNE 14·1 TONE
LATIMEA MAX 2030 m/m
5525
1600
810
825
810
1480
3·5T.
3·5T
3·5T.
3·5T.

Fig. 25.

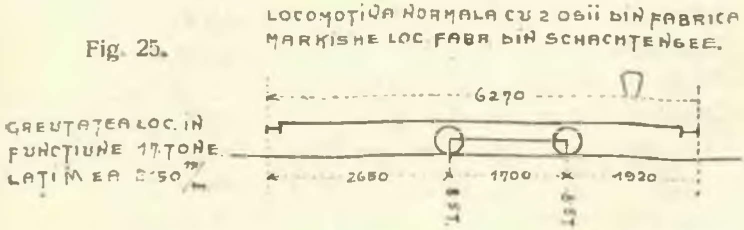
LOCOMOTIVA NORMALA CU 2 OSII DIN FABRICA
MARKISHE LOC FABR DIN SCHACHTENGEE.
GREUTATEA LOC. IN
FUNCTIUNE 17 TONE.
LATIMEA 2·50 m/m
6270
2650
1700
1920
8·5T.
8·5T.

Distanţa dintre osia I-a şi a II-a	1100 m/m
„ „ „ II-a „ a III-a	1150 „
„ „ „ III-a „ a IV-a	1100 „
Presiunea osiei	5,575 tone
Suprafaţa grătarului de foc	0.85 m²
„ udată a cazanului	3,50 „
„ încălzită şi udată de apă a tuburilor focare	48,14 m²
Numărul tuburilor focare	128
Lungimea „ „	2740 m/m
Diametrul „ „	40 „
Expansiunea permisă	14 atmosfere
Diametrul roţilor	750 m/m
Cursa pistonului	350 „
Greutatea locomotivei	18 tone
„ „ în funcţ	22,3 „
Forţa de tracţiune exprimată în cai putere	120 H. P.
Viteza maximă permisă	20 km
Rezervorul de combustibil	3 m³
Rezervorul de apă	2 „

Combustibilul întrebuinţat: lemn de fag

Locomotiva No. 6. Pentru ecartamentul de 760 m/m dispune de 4 osii cuplate fiind construită în fabrica *Stahlbauwerke Freudenstein & Comp. Berlin* în anul 1903. Ea a costat 22000 corane (fig. 24).

Această locomotivă are următoarele dimensiuni:

Inălţimea *tamponului*	540 m/m
Lungimea *locomotivei*	5835 „
Lăţimea „	1900 „
Inălţimea „	2250 „
Numărul *osiilor*	4 buc.
Distanţa dintre osia I-a şi a II-a	730 m/m
Distanţa dintre osia II-a „ a III-a	795 „
„ „ „ III-a „ a IV-a	730 „
Presiunea osiei	3,5 tone

Suprafaţa grătarului de foc	0,75 m^2.
„ udată a cazanului	3,2 „
„ încălzită şi udată a tuburilor focare	27,5 „
Numărul tuburilor focare	90
Lungimea „ „	31,20 m/m
Diametrul „ „	40 „
Expansiunea permisă	12 atmosfere
Diametrul roţilor	580 m/m
Cursa pistonului	520 „
Greutatea locomotivei	12 tone
Greutatea locomotivei în stare de funcţionare	14 tone
Viteza maximă permisă pe oră	15 km
Forţa de tracţiune exprimată în cai putere	55 H P
Rezervorul pentru combustibil	3 m^3.
„ „ apă	2 „

Combustibilul utilizat lemn de fag.

Locomotiva No. 7 pentru acelaş ecartament şi cu 4 osii cuplate, care a fost construită în fabrica *Ornstein şi Koppel din Berlin* în anul 1908, costând atunci 24000 coroane (fig. 25).

Dimensiunile diferitelor sale piese sunt:

Inălţimea *tamponului*:	650 m/m
Lungimea *locomotivei*	6580 „
Lăţimea „	2130 „
Inălţimea „	3310 „
Numărul *osiilor*	4
Distanţa dintre osia I-a şi a II-a	1100 m/m
„ „ „ II-a şi a III-a	900 „
„ „ „ III-a şi a IV-a	1100 „
Presiunea osiei	4,12 tone
Suprafaţa grătarului de foc	0,80 m^2
„ udată a cazanului	3,5 „
„ încălzită şi udată de apă a tuburilor focare	36 „
Numărul acestora	93
Lungimea tuburilor focare	2500 m/m

Diametrul lor	44,5 m/m
Expansiunea permisă	12 atmosfere
Diametrul *roţilor*	650 m/m
Cursa *pistonului*	280 „
Greutatea *locomotivei*	13,7 tone
„ „ în funcţiune . . .	16,6 „
Forţa de tracţiune exprimată în cai putere .	60 H P
Viteza maximă permisă pe oră	12 km.
Rezervorul pentru combustibil	1,5 m³
„ „ apă	2 „

Combustibil întrebuinţat: lemne de fag (despicături)

Locomotiva No. 8 cu 4 osii cuplate construită în anul 1908 în fabrica *M. A. V. din Budapesta* a costat 28000 coroane aur (fig. 26).

Fig. 26.

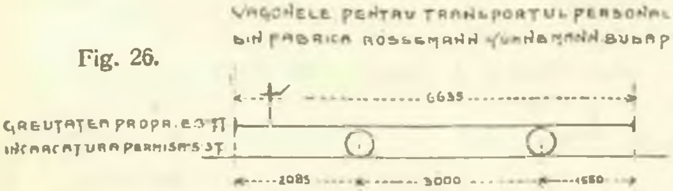
VAGONELE PENTRU TRANSPORTUL PERSONALELOR
DIN FABRICA ROSSEMANN KUNNEMANN BUDAPESTA
6635
GREUTATEA PROPRIE 3 T
INCARCATURA PERMISA 5 T
2085
3000
1550

Fig. 27.

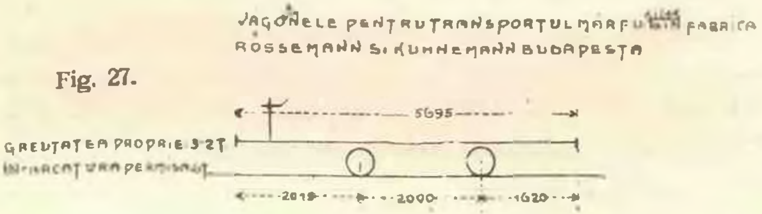
VAGONELE PENTRU TRANSPORTUL MARFURILOR DIN FABRICA
ROSSEMANN SI KUNNEMANN BUDAPESTA
5695
GREUTATEA PROPRIE 3·2 T
INCARCATURA PERMISA
2019
2000
1620

Fig. 28, 29.

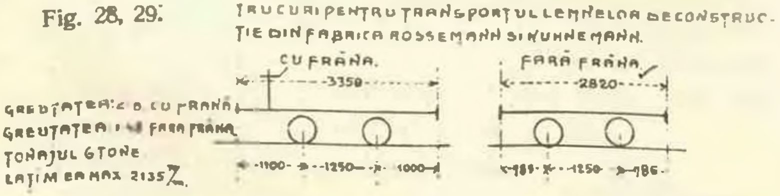
TRUCURI PENTRU TRANSPORTUL LEMNELOR DE CONSTRUCTIE DIN FABRICA ROSSEMANN SI KUNNEMANN.
CU FRÂNA.
FARĂ FRÂNA
3350
2820
GREUTATEA 2 0 CU FRÂNA
GREUTATEA 1 48 FARA FRANA
TONAJUL 6 TONE
LAŢIMEA MAX 2135 %m.
1100
1250
1000
781
1250
786

Fig. 30.

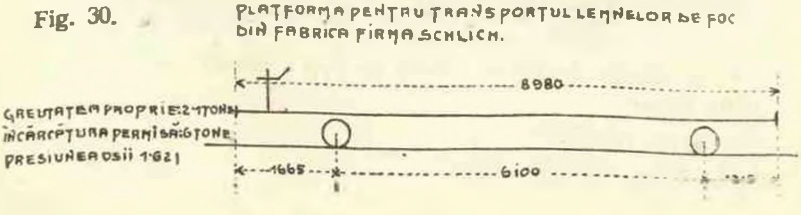
PLATFORMA PENTRU TRANSPORTUL LEMNELOR DE FOC
DIN FABRICA FIRMA SCHLICH.
8980
GREUTATEA PROPRIE: 2·1 TONE
ÎNCĂRCĂTURA PERMISĂ: 6 TONE
PRESIUNEA OSII 1·621
1665
6100

La această locomotivă:

Inălţimea tamponului este de	550 m/m
Lungimea locomotivei	5525 „
Lăţimea „	2030 „
Inălţimea „	3346 „
Numărul osiilor	4
Distanţa dintre osia I-a şi a II-a	810 m/m
„ „ „ II-a „ a III-a	825 „
„ „ „ III-a „ a IV-a	810 „
Presiunea osiei	3,50 tone
Suprafaţa grătarului de foc	0,80 m^2.
„ încălzită şi udată de apă a tuburilor focare	22,14 „
Suprafaţa udată a cazanului	2,20 „
Numărul tuburilor focare	92
Lungimea lor	1925 m/m
Diametrul lor	40 „
Expansiunea permisă	14 atmosfere
Diametrul roţilor	580 m/m
Cursa pistonului	300 „
Greutatea locomotivei	11,35 tone
„ „ în funcţiune	14,10 „
Forţa de tracţiune exprimată în cai putere	55 H P
Viteza maximă permisă pe oră	15 km
Rezervorul de combustibil	1,3 m^3
„ „ apă	1,2 „

Combustibilul întrebuinţat este lemn de fag (despicături).

La Locomotiva pentru ecartament normal de 1,435 m. cu 2 osii, construită în fabrica *Markische Locomotiv din Schlachtensee* (fig. 27).

Inălţimea tamponului este de	1000 m/m
Lungimea locomotivei	6270 „
Lăţimea „	2150 „
Inălţimea „	3500 „
Numărul osiilor	2

Distanța dintre osia I-a și a II-a . .	1700	m/m
Presiunea osiei	5,657	tone
Suprafața grătarului de foc	0,81	m^2
„ udată a cazanului	3,45	„
„ încălzită și udată de apă a tuburilor focare	45,12	„
Numărul acestora	97	
Lungimea lor	2500	m/m
Diametrul lor	40	„
Expansiunea permisă	14	atmosfere
Diametrul roților	850	m/m
Cursa pistonului	450	„
Greutatea locomotivei	13	tone
„ „ în funcțiune .	17	„
Forța de tracțiune exprimată în cai putere	120	H P
Viteza maximă permisă pe oră . . .	20	km
Rezervorul de combustibil	1 8	m^3.
„ „ apă	3	„

Combustibilul întrebuințat: lemn de fag.

5 vagoane de persoane cu frână de mână construite pentru ecartamentul de 760 m/m cu 2 osii adaptabile curbelor cu două compartimente, unul pentru călători și celalalt rezervat personalului silvic având o sobă de încălzit. Ele au fost cumpărate dela firma *Rössemann* și *Kühnemann* din Budapesta în anul 1905 (fig. 28).

Diametrul roților este de	600	mm
Distanța osiilor	3000	„
Lungimea vagonului	6635	„
Greutatea proprie a vagonului . . .	3700	kg.
Incărcătură permisă	3500	„
Presiunea osiei	2,65	tone
Inălțimea tamponului	570	mm

Costul unui vagon a fost de 7000 coroane.

5 vagoane de marfă acoperite și închise, cu frână de mână, cumpărate în anul 1905 dela fabrica *Rössemann* și *Kühnemann* din *Budapesta* (fig. 28 și 29).

Diametrul roţilor lor este de	600	mm
Lungimea vagonului	5695	„
Distanţa osiilor	2000	„
Greutatea proprie	3,2	tone
Incărcătura permisă	6	„
Presiunea osiei	3,2	„
Inălţimea tamponului	570	m m

22 platforme pentru acelaş ecartament cu frână de mână, construcţie de fier şi având un cadru de lemn pentru transportul lemnelor de foc, precum şi un loc podit pentru ca să poată sta frânarul. Aceste platforme au fost cumpărate din Budapesta dela firma *Schlich* în anul 1905 (fig. 30).

Greutatea roţilor este de	520	mm
Lungimea platformei	8980	„
Distanţa osiilor	6100	mm
Greutatea proprie	2,1	tone
Incărcătura permisă	6	tone
Presiunea osiei	1,5	„
Inălţimea tamponului	579	mm

47 perechi trucuri de fier şi oţel pentru transportul trunchiurilor, cu frână de mână, cu câte un loc podit pentru frânar şi cu scaun de încărcare mobil, construite de firmele *Rössemann Kühnemann* şi *Ornstein* et *Koppel.*

Diametrul roţilor lor este de	520	m/m
Lungimea trucurilor	3350	„
Lăţimea „	2135	„
Distanţa osiilor	1250	,
Greutatea proprie	2,89	tone
Incărcătură permisă	6	„
Presiunea osiei	1,62	„
Inălţimea tamponului	570	m/m

Locomotivele intră în reparaţie pentru a se da roţile la strung la intervale de circa 6 luni. Cazanele lor se curăţă în fiecare săptămână, iar la fiecare 3 zile apa se goleşte şi se umple din nou. Locomotivelor noi după 8 ani li se face în atelier o revizuire generală încercându-li-se rezistenţa. Această operaţiune se repetă apoi la intervale de 4-5 ani.

O locomotivă parcurge într'un an circa 41,700 km.

Calea ferată forestieră din Gurghiu dispune de un atelier de strungărie, precum şi de un atelier de ferărie.

In cel mecanic lucrează: 10 lucrători, cari, în anul 1923, au fost plătiţi zilnic (8 ore) cu 30-80 lei şi 6 ucenici cu câte 25 lei pe zi; în cel de fierărie lucrează: 4 lucrători cu un salariu de 60 lei pe zi şi 9 ucenici cu câte 25 lei pe zi.

In atelierul de strungărie se găsesc:

3 strunguri pentru fier.

2 maşini de dat la rindea (geluit) fierul.

2 maşini de găurit.

1 tocilă de ascuţit.

1 presă hidraulică pentru fixarea roţilor de vagoane pe osie.

1 ventilator pentru aerisirea atelierului.

1 maşină stabilă (locomotivă) de 16 H. P.

Iar în atelierul de fierărie se află:

4 nicovale mari şi una mică.

2 foale.

1 placă având o greutate de 1000 kg utilizată pentru îndreptatul şinelor.

2 menghinele.

3 forje mari şi toate uneltele necesare.

In depoul de locomotive se găsesc de asemenea toate uneltele trebuitoare pentru repararea lor.

Punerea în mişcare a maşinilor din ateliere se face cu ajutorul curentului electric produs în fabrica de cherestea din Ierbuş. Lângă atelier se află un dinam de 300 volţi pentru a produce curentul necesar.

Mecanicii, cari conduc locomotivele, sunt plătiţi cu câte 1500 lei lunar, plus o primă pentru transportul vagoanelor de 200-500 lei pe lună.

Transportul unei tone kilometrice în 1922 a costat 2.98 lei (a se vedea tabloul statistic referitor), iar construirea unui km de cale ferată a costat în anul 1905.... 20,080 coroane aur.

TABLOUL

veniturilor, cheltuelilor de întreținerea traficului și circulației lunare ale căiei ferate silvice Gurghiu în timpul dela 1 Aprilie 1922 și până la 31 Martie 1923

ANUL ȘI LUNA	Venituri din tarifuri publice		Cheltueli de personal	Cheltueli de material		Cheltueli diverse		După scăderea veniturilor rămân cheltueli totale		Circulația s'a transportat greutatea totală în tonă k. m.		No. zilelor lucrate	BILANȚUL Prețul de cost de una tonă k m.		
													lunar		anual
1922 Aprilie	30137	24	86360	77705	46	5047		143482	36	78426	81	20	1	83	2,98
„ Maiu	30907	95	93510	84443	28	8214	–	158845	78	112684	78	22	1	41	
„ Iunie	30777	50	95207	108601	—	7913		185435	53	103572	63	21	1	78	
„ Iulie	38934	75	76839	71902	04	12230		128086	70	42665	28	24	3	–	
„ August	20692	40	125691	72605	86	16347	—	197245	70	67217	64	23	2	93	
„ Septembrie	15333	95	119234	90931	60	11481	—	207563	79	57126	93	25	3	63	
„ Octombrie	35765	—	125063	99777	30	7287		201579	14	47538	96	25	4	23	
" Noemvrie	24541	75	128889	76303	60	8091	–	191799	29	38512	11	22	4	98	
„ Decemvrie	18885	50	117750	207844	25	7068	–	216367	66	125930	70	22	1	72	
1923 Ianuarie	46864	24	132964	153934	—	6105	–	250890	28	118981	80	24	2	11	
„ Februarie	28638	85	165244	118864	—	6131	75	265109	06	44030	63	20	6	02	
" Martie	22010		172034	147128	60	8454	–	308216	08	145270	86	25	2	12	
Suma totală	243590	13	1438725	1210040	99	104388	75	2454360	77	981959	13				

Bugetul de cheltueli al căiei ferate Gurghiu în exerciţiul financiar 1921/22 a fost de 1.800.000 lei, iar în 1922/23 de 2.300.000 lei.

Pe o platformă, din cauza proastei calităţi a compoziţiei dela lagăre, astfel cum se cumpără astăzi din comerţ, nu se poate transporta de cât numai 12 steri; iar pe un truc 12-13 m^3. Actualmente cu materialul rulant ce-l posedă c. f. s. g. se poate transporta anual 50.000–60.000 metri cubi de lemne. Capacitatea maximă de transport a căiei ferate, atunci când s'ar mări numărul vagoanelor şi s'ar face toate reparaţiunile necesare este de 100.000 metri cubi.

In anul bugetar 1921/22 s'a încasat din transporturi de persoane şi mărfuri particulare suma de 246,335 lei, iar în 1922/23, 480.000 lei.

Transportul unui m^3 lemn de lucru şi construcţie din pădure până la depozitul din Ierbuş a costat în 1923 în termen mediu 40—50 lei, iar al unui ster lemne de foc 30—35 lei.

Pentru descărcat din trucuri şi aşezarea în stive a lemnelor s'a plătit 6 lei de metrul cub, iar pentru un ster 5 lei.

In total tăiatul, corhănitul, (adusul lemnelor până la calea ferată) încărcatul în vagon, transportul până la depozitul din Ierbuş, descărcatul şi aşezatul lemnelor în stive, a costat în 1923 140 lei, iar un ster 110 lei.

Tariful pentru călători se fixează de către serviciul silvic local şi se aprobă de inspectorul căilor ferate particulare din ministerul de comunicaţii.

Actualmente este în vigoare următorul tarif:

Transportul de persoane.

Tarif	Destinaţia	No. kilom.	Preţul de persoana		
			Clasa		
			I	II	III
			Lei, inclusiv impozitul, taxa de timbru si pentru asig. muncitorilor		
Local	Dela Ierbus la Jabeniţa	6	6	3	2
	„ „ „ Gurghiu	11	12	6	4
	„ „ „ Ibăneşti	15	18	9	6

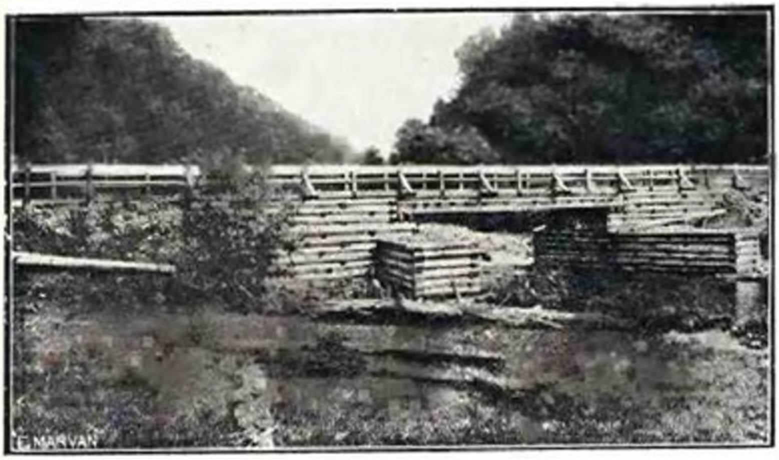

Podul de la Răchitaş de pe şoseaua forestieră Ibăneşti-Lăpuşna.
Dechidere 10 m.

Depozitul Ierbuş.

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Fixarea traverselor și a șinelor podului.

Construirea unui pod de cale ferată.
Valea Lăpușnei.

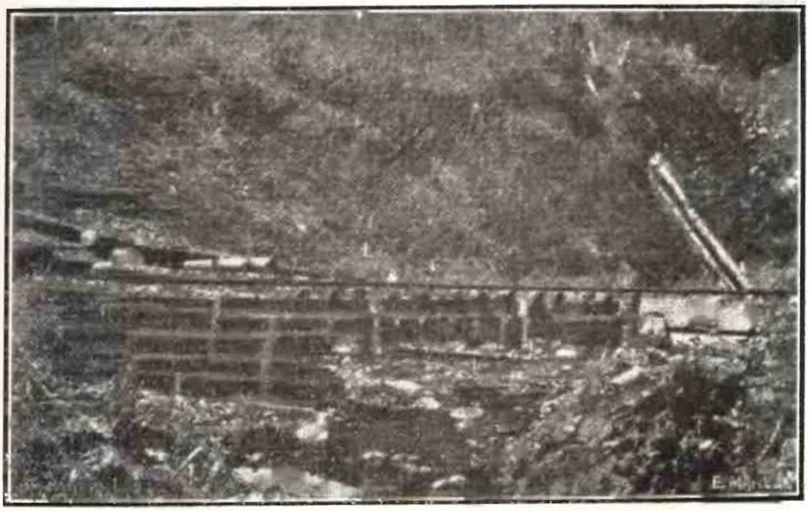

Podul terminat.

Prelungirea C. F. S. G. pe valea Lăpuşnei.
Construirea terasamentului.

Prelungirea C. F. S. G. Fixarea traverselor şi a şinelor

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

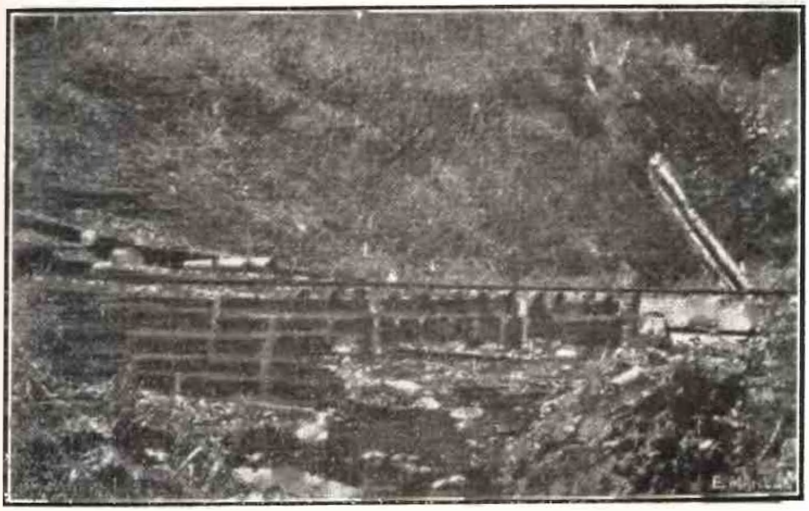

Podul terminat.

Prelungirea C. F. S. G. pe valea Lăpuşnei.
Construirea terasamentului.

Prelungirea C. F. S. G. Fixarea traverselor şi a şinelor

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

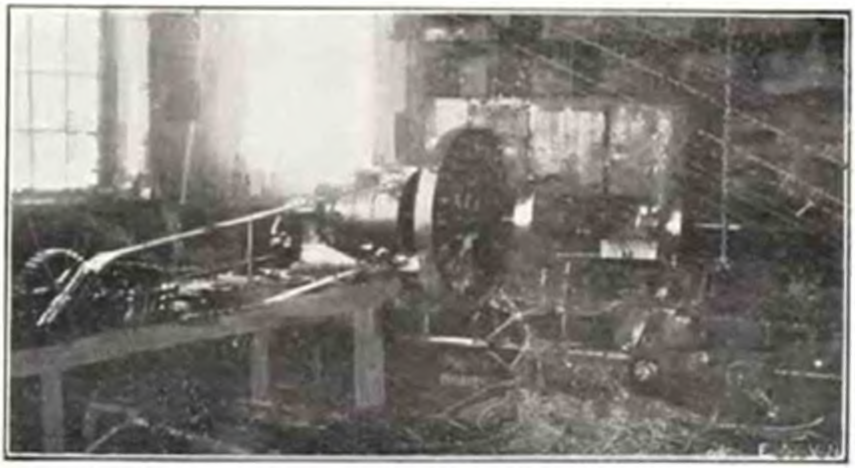

Atelierul de strungărie. Interior.

Platforme încărcate cu lemne de foc.

Locuință de pădurar.

Locuință de padurar. In etaj se află 2 odăi pentru primirea persoanelor oficiale și a M. S. Regelui când vine la Lăpușna.

Casa de vânătoare dela polana Meşteriţa.

Recoltarea coajei de molid in Ocolul silvic Lăpuşna.

Transportul de bagaje cu trenul personal pe distanţă de 1-50 km. costă 4 lei pentru 10 kg, iar cu cel expres pe aceiaşi distanţă şi pentru aceiaşi cantitate 8 lei.

La bagaje şi la mărfurile cu trenul expres se ia ca bază 50 kg (greutatea minimă).

Tariful mărfurilor ordinare.

Km.	Dela Ierbuş şi staţiunile următoare	Marfă cu bucata	Clasa A	Clasa B	clasa C si tarif special	Tarif special	Observaţiuni
			Marfă cu vagonul				
		Taxa de transport pr 100 kg în bani					
6	Jabeniţa	300	150	120	100	80	
11	Gurghiu	400	200	145	120	95	
15	Ibăneşti	480	240	165	136	107	

Fabrica de Cherestea.

Pe teritoriul depozitului Ierbuş Statul dispune de o fabrică de cherestea, care, din cauză că avea nevoie de reparaţii necesitând o cheltuială de circa 500.000 lei, fundamentul gaterelor fiind stricat, în anul 1921 Casa Pădurilor a închiriat pe termen de 5 ani cooperativei Gurghiu din *Iernotel* pentru suma de 74000 lei anual cu obligaţiunea de a o întreţine în bună stare.

In caz de noui investiţiuni Statul are dreptul, dacă are nevoie de ele, ca, după expirarea contractului, să le rescumpere cu 1/2 preţul stabilit de judecătoria de ocol cu ocaziunea luării în primire a fabricei de cherestea.

Pe lângă această fabrică C. P. a vândut cooperativei în anul 1921 şi 20000 mc. trunchiuri de molid cu preţul de 38 lei metrul cub.

Fabrica în chestiune a fost construită de firma *Goldfinger* şi *Toplanski* în anul 1906.

Ea dispune de 9 gatere, cărora li se poate pune 14 — 30 pânze, de 8 circulare, şi de o maşină de geluit scândurile făcându-le în acelaş timp lambă şi uluc pentru a se putea îmbina.

Unul din gatere este de sistem *Tophan*, pe când celel'alte *Nicholsohn*.

Pentru punerea în mişcare a unui gater cu toate pânzele sale este nevoe de 20 H P.

Din cauza că fundaţia gaterelor nu era tocmai solidă, un gater n'a putut tăia în anul 1921 mai mult de 15—28 m^3 pe zi.

Pe lângă fabrica de cherestea se găsesc şi următoarele construcţiuni:

Atelierul de maşini.

In acest atelier se află un motor *Nicholsohn Gepgyar R. T. Budapesta* de 280 H P, care produce forţa motrice necesară. Mai există deasemenea un motor *Nicholsohn, sistem 803*, construit în anul 1906 cu 16 H P, care pune în mişcare un dinam de 120 volţi şi 104 amperi pentru iluminatul locuinţelor şi a depozitului Ierbuş.

Atelierul de maşini, în timpul când era administrat de personalul silvic al Statului, era condus de un mecanic şef şi de doi mecanici permanenţi, unul lucrând ziua şi altul noaptea.

Hala cazanelor.

Pentru producerea vaporilor de apă necesari există două cazane lungi de câte 8,50 m, diametrul lor interior fiind de 1 m., iar grosimea pereţilor de câte 10 mm.

In legătură cu cazanele se află 4 rezervoare, din care 2 au o lungime de 6,70 m., iar celelalte două de 7,80 m. Grosimea lor în diametru este de 70 cm., iar a pereţilor de 9 mm.

La cazane servesc doi fochişti şi un ajutor.

Când lucrează numai fabrica de cherestea, se utilizează un singur cazan, iar când e în funcţiune şi instalaţiunea (baia) pentru aburit scândurile de fag, se întrebuinţează ambele cazane.

Cazanele se curăţă la fiecare 3 luni odată.

Combustibilul întrebuinţat pentru producerea caloriilor necesare cazanelor este rumeguşul de lemn, care este adus în mod automat dela gatere cu ajutorul unui aspirator (exhaustor). Când funcţionează toate gaterele, pe lângă rumeguşul produs în timp de 24 ore în fabrică, mai este nevoie şi de 20 steri lemn de foc de brad.

Atelierul fabricei de cherestea.

In el se găsesc următoarele maşini:

Un strung, o maşină de găurit, 3 polizoare, o maşină pentru ascuţitul maşinei de geluit, care serveşte şi pentru lambă şi uluc, o forje de mână, o maşină de geluit fierul, 2 maşini automate. de ascuţit pânzele, o nicovală mare şi 4 menghinele.

In acest atelier se ascut pânzele şi se fac reparaţiunile la gaterele şi la maşinile fabricei de cherestea. Personalul acestui atelier constă dintr'un strungar, 3 lăcătuşi, 2 mecanici şi 1 ucenic.

Baia de aburit scândurile de fag.

Această baie este formată din 2 camere de aburit, fiecare având o lungime de 6 metri, o lăţime de 3 şi o înălţime de 4 m.

Aburii necesari vin dela cazane.

Camerele sunt construite din zidărie. Intr'însele pot intra 2 vagoane de scânduri.

Dupăce acestea se introduc în camere, se ţin aici 8 – 10 zile.

Lângă instalaţiunea de aburit se află o bae pentru lucrători cu 2 camere.

In corpul edificiului ferestrăului şi al atelierului se află o instalaţie de uscat scândurile având 3 încăperi.

După ce ies dela aburit, scândurile se introduc în uscătorie unde se ţin 48 de ore.

Astăzi cooperativa, căreia i s'a arendat fabrica de cherestea' nu se serveşte de baia de aburit,

Vânzarea produselor.

Vânzarea produselor principale, secundare şi accesorii din pădurile de pe domeniul Gurghiu se face după „Tariful produselor silvice" aprobat de Consiliul Technic cu No. 1610/1923 şi comunicat de Casa Pădurilor, direcţia regiilor cu No. 4583/923

TABLOU

asupra sortimentelor şi diferitelor preţuri de vânzare

No. curent	Specificarea esenţei, calităţei şi dimensiunilor lemnelor	Unitatea de măsură	PREŢUL	
			Lei	B
	Reşinoase (fasonate de cumpărători din uscături, arbori ciungi sau doborâturi de vânt).			
1	Leaţuri cu diametrul la capătul gros de 5—7 cm. şi lungi de 6 m şi mai mult	100 buc.	126	35
2	Prăjini cu diametrul la capătul gros de 8—11 cm lungi de la 1 m în sus	100 m	113	05
3	Buşteni de 4—12 m lungi şi de 12—25 cm groşi	m³	130	—
4	„ „ „ „ „ „ „ „ 26—40 „ „	„	135	—
5	„ „ „ „ „ „ „ „ 41 cm în sus	„	140	—
6	„ „ 12.1 în sus lungi şi de 12—25 cm groşi	„	135	—
7	„ „ „ „ „ „ „ „ 26—40 „ „	„	140	—
8	„ „ „ „ „ „ „ „ la 41 cm în sus	„	150	—
9	Lemn rotund de rezonanţă, lemn pentru fabricarea aeroplanelor, instrumentelor muzicale, pentru draniţe şi văcălii până la 4 m lungime	„	190	—
10	Idem de la 4.1 m în sus	„	215	—
	Reşinoase fasonate în regie loco tulpină în pădure.			
11	Leaţuri cu diametrul inferior de 5—7 cm şi de 6 m lungi şi mai mult	100 buc.	175	—
12	Prăjini cu diam. inferior de 8—11 cm de la un metru lungime în sus	100 m	160	—
13	Buşteni de 4—12 m lungi cu diam. de 12—25 cm	m³	175	—
14	„ „ „ „ „ „ „ „ „ 26—40 „	„	180	—
15	„ „ „ „ „ „ „ „ „ 41 „ în sus	„	190	—
16	„ de la 12 m lungime în sus cu un diametru de la 12—25 cm	„	180	—
17	Idem cu un diametru de la 26—40 cm	„	190	—
18	„ „ „ „ „ „ 41 „ în sus	„	195	—
19	Lemn de rezonanţă, instrumente muzicale, draniţă, văcălii până la 4 m lungime	„	275	—
20	Idem de la 4.1 m în sus	„	295	—
	Răşinoase pe rampă în pădure încărcate pe vagonul căilor ferate			
21	Leaţuri rotunde cu diam. la capătul gros de 5—7 cm lungi de la 6 m în sus	100 buc.	255	—
22	Prăjini cu diametru la capătul mai gros de la 8—11 cm şi lungi de la 1 m în sus	100 m	240	—

No. curent	Specificarea esenţei, calităţei şi dimensiunilor lemnelor	Unitatea de Măsură	PREŢUL	
			Lei	B.
23	Buşteni lungi de 4—12 m şi cu un diametru de 12—25 cm . .	m^3	255	—
24	„ „ „ 4—12 „ „ „ „ „ „ 26-40 „ . .	»	260	—
25	„ „ „ 4—12 „ „ „ „ „ de la 41 cm în sus	»	270	—
26	„ „ de la 12.1 în sus şi cu un diametru de 12—25 cm	»	260	—
27	„ „ „ „ 12.1 „ „ „ „ „ „ „ 26—40 „	»	270	—
28	„ „ „ „ 12.1 „ „ „ „ „ „ de la 41 cm în sus	»	280	—
29	Lemne de rezonanţa, pentru draniţa, văcălii, instrumente muzicale lungi până la 4 m	»	335	—
30	Idem mai lungi de 4.1 m	»	355	—
31	Idem de rezonanţă despicat	»	375	—
	Reşinoase în depozitul Ierbuş			
32	Leaţuri rotunde cu un diametru la capătul cel gros de 5.7 cm lungi de la 6 m în sus	100 buc.	340	—
33	Prăjini cu diametrul la capătul mai gros de 8 - 11 cm lungi de la 1 m în sus	100 m	326	—
34	Buşteni lungi de 4—12 m şi cu diametru de 12—25 cm . . .	m^3	340	—
35	„ „ „ 4—12 „ „ „ „ „ 26—40 „ . . .	»	346	—
36	„ „ „ 4—12 „ „ „ „ de la 41 în sus . . .	»	352	—
37	„ „ de la 12.1 m sus şi cu diam. de 12—25 cm . .	»	346	—
38	„ „ „ „ 12.1 „ „ „ „ „ „ 26—40 „ . .	»	352	—
39	„ „ „ „ 12.1 „ „ „ „ „ de la 41 cm în sus	»	360	—
40	Idem de rezonanţă, pentru draniţe, vacălii, instrumente muzicale lungi până la 4 m	»	572	—
41	Idem mai lungi de 4.1 m	»	592	—
42	Lemn de rezonanţă despicat	»	599	—
	Lemne de foc esenţă fag în picioare			
43	Despicate	sterul	32	—
44	Amestecate (despicate şi rotunde)	»	25	—
45	Rotunde groase	»	19	—
46	„ subţiri	»	13	—
	Esenţe moale de foioase şi reşinoase			
47	Despicate	»	25	—
48	Amestecate	»	20	—
49	Rotunde groase	»	17	—
50	„ subţiri	»	8	—
	Crăci, uscături şi lemne căzute			
51	Crăci de esenţă tare	un car	12	—
52	„ „ „ moale	»	9	—
53	Resturi de exploatare esenţă tare	sterul	8	—
54	„ „ „ „ moale	»	4	—

No. curent	Specificarea esenţei, calităţei şi dimensiunilor lemnelor	Unitatea de măsură	PREŢUL	
			Lei	B.
	In depozitul Ierbuş (esenţă tare)			
55	Despicate	sterul	194	—
56	Amestecate	„	188	—
	Esenţă moale de pe rampă în pădure încărcate pe vagon			
57	Despicate	„	132	—
58	Amestecate	„	125	—
	Lemn de lucru şi construcţie în pădure: Stejar, Gorun, calitate normală			
59	Bucăţi lungi până la 4 m şi cu diam. de 12—24 cm	m^3	127	—
60	Bucăţi lungi până la 4 m şi cu un diam. de 25—30 cm . . .	„	153	—
61	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 31—40 „ . . .	„	180	—
62	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 41—50 „ . . .	„	216	—
63	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 50 în sus . . .	„	270	—
	Idem, calitate clasa primă			
64	Buşteni lungi până la 4 m şi cu un diam. de 25—30 cm . . .	„	199	—
65	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 31—40 „ . . .	„	288	—
66	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 41—50 „ . . .	„	324	—
67	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 50 în sus . . .	„	414	—
	Idem, calitate specială			
68	Bucăţi lungi până la 4 m şi cu un diam. de 41—50 cm . . .	„	478	—
69	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 50 în sus . . .	„	573	—
	Lemne de lucru şi construcţie loco pădure, Ulm şi Paltin, calitate normală			
70	Buşteni lungi până la 4 m şi cu un diam de 12—24 cm . . .	„	108	—
71	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 25—30 „ . . .	„	172	—
72	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 31—40 „ . . .	„	225	—
73	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 41—50 „ . . .	„	228	—
74	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ „ 50 cm în sus .	„	360	—
	Idem, calitate specială			
75	Buşteni lungi până la 4 m cu un diam. de 25—30 cm	„	225	—
76	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ 31—40 „	„	288	—
77	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ 41—50 „	„	360	—
78	„ „ „ „ 4 „ „ „ „ „ 50 cm în sus . . .	„	422	—

Pentru lungimi de la 4 până la 8 metri se calculează ca preţ în plus încă 10 %, iar pentru lungimi mai mari de 8 metri, 20 %.

Lemnele specificate mai sus (numerile curente 60—78 se vând numai în picioare, neluându-şi Statul îndatorirea de a le fasona.

Păşuni alpine.

Din anul 1920 şi până astăzi poenile şi păşunile alpinei sunt arendate forţat diferitelor comune de către comisia de reformă agrară din Tg. Mureş, plătindu-se următoarele preţuri:

Pentru o vită mai mare de 2 ani, 2 lei pe lună.
„ „ „ „ mică de 2 ani, 1 leu „ „
„ „ oaie . . . . 0,80 lei pe lună.
„ un miel . . . . 0,40 „ „ „

De oarece nici până în prezent nu s'au terminat lucrările cu înfiinţarea de păşuni, comunale în anul viitor se vor plăti aceleaşi preţuri ca şi până acum.

Insecte vătămătoare.

In anii 1891—1893 a avut loc pe întregul domeniu Gurghiu un puternic atac de *Psilura monacha Stph.* cauzând pagube simţitoare.

Graţie însă măsurilor de combatere, aplicându-se cleiajul, insecta în chestiune a dispărut.

In ocolul silvic Lăpuşna s'au ivit în anul 1919 Bostrichus sau Tomicus tipographus Bost. şi calchographus L. Intrebuinţându-se la timp arbori cursă şi anume timp de 2 ani de zile consecutivi numărul lor s'a împuţinat, astfel că actualmente numai prezintă nici o primejdie pentru pădure.

In vara anului 1923 arboretele de stejar au fost defoliate complect de Cnethocampa Processioneia L.

In pădurile de pe domeniul Gurghiu se mai găsesc, însă puţine şi alte insecte, dar nu prezintă nici un pericol de invaziune.

Criptogame.

Arboretele de brad sunt atacate de *Aecidium elatinum*, din care cauză, când bate vântul, arborii se rup.

Pe brazi în mică cantitate se află şi *Aecidium columnarium*, care produce pe frunze în luna Iulie pete galbene datorite Aecidiilor.

Dintre *Polypori* se află: *Polyporus vaporarius*, care produce putrezirea roşie a lemnului de brad şi molid, precum şi *Trametes radiciperda*.

Polyporus fulvus provoacă putrezirea albă la brad şi molid, iar *Polyporus fomentarius* la fag.

Delicte.

Sunt numeroase în pădurile de pe domeniul Gurghiu.

Până la extinderea aplicărei codului silvic din Vechiul Regat în Transilvania, 1 Iulie 1923, aceste delicte se judeca de prim-pretura, care, cu toate că a încasat valoarea delictelor silvice, totuşi până în prezent nu au fost vărsat încă pe seama Casei Pădurilor veniturile rezultate.

Prin aceată extindere a codului silvic procesele verbale de dare în judecată a delicuenţilor au rămas de mai bine de 3 luni nejudecate.

Locuitorii vinovaţi văzând că nu li se aplică nici o pedeapsă, delictele s'au înmulţit peste măsură; ele constau de obiceiu din tăeri şi din înstrăinări de lemne de foc şi de lucru, cari sunt transportate atît cu carele, cât şi cu vagoanele căei ferate locale.

Incendii.

Plantaţiunile tinere, în special cele din munţii Gurghiului, cu începere din anul 1919 mai în fiecare an, în timpul secetei din timpul verei, sunt bântuite de incendii.

Acest fapt se datoreşte în prima linie comisiei judeţene pentru reforma agrară, care nu a ţinut seamă de recomandaţiele inginerilor silvici respectivi şi s'a lăsat influenţată de afirmările locuitorilor, în majoritatea cazurilor inexacte, din care cauză distribuirea păşunelor la diferitele comune a dat naştere la reclamaţiuni, la apeluri, la sentimente de ură şi de vrăjmăşie din partea sătenilor.

In adevăr, aceştia văzând că unora dintre comune, cari deşi posedau mai puţine vite, li s'a dat totuşi mai multă păşune şi pentru ca în anul viitor comisiunea în chestiune, când vor cere şi ei, să nu le răspundă că nu mai are de unde să le dea rămânându-le astfel vitele fără nutreţ de vară, s'au hotărât a-şi face singuri dreptate dând foc plantaţiunilor pentru ca să poată astfel pretinde comisiunei de reforma agrară de a li se închiria forţat acest teritoriu, pe care nemai existând plantaţiuni va fi închiriat forţat comunei respective.

In anul 1920, au fost deci, incendiate pădurile din ocolul silvic Isticeu, unde dacă au ars numai 39,71 ha plantaţiuni făcute de cu primăvară, aceasta s'a datorit măsurilor urgente, ce s'au luat de organele silvice locale.

Scopul urmărit de locuitori nu a fost însă atins, de oarece în primăvara următoare suprafeţele incendiate au fost din nou replantate.

Văzând aceasta au dat foc pădurilor, de astă dată din mai multe părţi deodată, pentru ca focul să nu se poată stinge uşor ca în anul precedent şi ca suprafaţa incendiată fiind mai mare Statul să nu o poată replanta într'un singur an.

In ziua de 8 August 1921, orele 12, focul isbucni în câte-şi trei ocoale şi anume:

In ocolul silvic Lăpuşna la punctul: „Platoul Sebeşului"
„ „ „ Isticeu în „Valea Sirodului" şi a „Isticeului",
iar în ocolul silvic Ierbuş la locul numit „Ţigle".

In ce priveşte ocolul Lăpuşna, pus sub conducerea mea încă din 1920, imediat după ce am fost încunoştiinţat despre isbucnirea incendiului, m'am transportat cu un tren special la punctul numit «Platoul Sebeşului», unde am constatat, că focul fusese pus de odată din 6 părţi diferite.

Aceiaşi constatare s'a făcut şi în celelalte ocoale silvice.

Din cauza uscăciunei şi a vântului, care începând dela ora 18 a continuat până dimineaţa suflând cu putere, focul s'a întins repede.

A doua zi, 9 August, fiind sărbătoarea „Sft. Pantelimon". lucrătorii nu veniră niciunul la lucru, astfel că nu s'a putut lua în grabă măsuri de localizare.

Am anunţat atunci secţia de jandarmi din comuna Gurghiu, stăruind ca să scoată locuitorii din satele româneşti din apropierea pădurilor pentru a stinge focul.

Dar tocmai ei provocase sinistrul!

La primul tren format pentru a se transporta sătenii la locurile incendiate s'au prezintat numai 10 inşi, majoritatea lor fiind lucrători dela calea ferată silvică.

Pentru a nu fi găsiţi acasă de jandarmi şi a fi duşi cu forţa la stinsul focului, locuitorii din preajma pădurilor se ascunseră în ţarinile lor cultivate cu porumb, unde li se aducea mâncare de către copii sau de către nevestele lor.

Convingându-mă că secţia de jandarmi din Gurghiu nu este în stare, ca să silească pe locuitori să ia parte la localizarea incendiului, am intervenit printr'o adresă oficială către domnul prefect al judeţului Mureş, spre a lua măsuri de a se trimite soldaţi în localitate.

Rezultatul a fost că în acelaşi zi, 9 August, pe la orele 4 a şi sosit un detaşament format din soldaţii regimentelor din Tg.-Mureş, pus sub comanda unui d. căpitan, care a trimes trupe în satele vecine cu însărcinarea de a rechiziţiona oameni spre a-i trimite cu trenurile speciale la locurile unde pădurile de pe domeniul Gurghiu ardeau.

Şi pentru că locuitorii refuzau să iasă de prin ascunzători, au fost nevoiţi să facă uz de arme trăgând focuri prin porumbişte.

Văzând că n'au încotro în ziua de 10 August, la orele 7, începu să sosească o parte din oameni, care fură trimeşi numai decât la stinsul focului.

Până la sosirea lor, însă, cu personalul silvic de pază ai ocoalelor şi cu ajutorul elevilor şcoalei de brigadieri din Gurghiu, am făcut tot posibilul pentru localizarea incendiului. Dacă atunci, când a izbucnit focul, se găsea un număr îndestulător de oameni, am convingerea că el ar fi putut fi stins cu uşurinţă

In ziua următoare, 11 August, în ocolul Lăpuşna erau la lucru 600 oameni, iar în celelalte două ocoale 1000.

Cu acest personal s'a înconjurat perimetrul incendiat, s'a deschis linii prin pădure tăindu-se arborii şi înlăturându-se pătura moartă şi s'a săpat şanţuri de 60 de cm. adâncime, focul fiind atât în coroană cât şi subteran.

Din cauză că plantaţiunile constau numai din molid şi brad, incendiul se întindea într'un mod îngrozitor.

In locurile unde focul dădea peste o salcie, sau peste vr'un arbore foios, el nu se putea propaga decât cu dificultate.

Se dovedeşte odată mai mult, aşadar, că plantaţiunile formate dintr'un amestec de reşinoase cu foioase, rezistă mult mai bine în contra incendiilor.

Locuitorii îndată ce soseau, erau împărţiţi pe sate şi puşi sub conducerea unui pădurar sau elev dela şcoala de brigadieri din Gurghiu, cărora li se hotăra câte o porţiune, pe care trebuiau să o izoleze şi în urmă să o supravegheze.

In seara zilei de 11 August focul fusese localizat, din cauza vântului, însă, ce necurmat a suflat toată noaptea, el a izbucnit din nou.

Pentru ca focul să nu treacă peste liniile, ce fusese deschise prin pădure, largi de 4 - 5 metri, mai înainte de a ajunge la ele şi anume la o distanţă de circa 100—150 m. se dedea foc pădurei înspre direcţia din care el venea. Până la întâlnirea lor şi mai cu seamă până la o distanţă de circa 40—50 de metri focurile venind din direcţii opuse ardeau cât-va timp cu furie, după care se domoleau complect, nemai având ce arde.

Cu chipul acesta o bună parte din plantaţiunile salvate din ocolul silvic Lăpuşna se datoreşte întrebuinţărei *contra focului*. întrebuinţat bine înţeles atunci când vântul nu bătea prea tare.

Din ziua de 11 şi până în 16 August în mod intermitent focul ziua era localizat, iar noaptea din cauza vântului izbucnea din nou.

La fiecare două zile locuitorii erau schimbaţi, iar mâncare li se da de către administraţia silvică locală.

In seara de 16 August focul atinse, fiind o furtună mare, maximul de intensitate, când începu să plouă.

In timpul furtunei focul a trecut şi în pădurea mare. Aci din cauza fumului ce se produsese, a fost foarte greu de săpat şanţuri şi de tăiat arborii după liniile ce urmau a fi deschise In adevăr, de multe ori în dosul acestor linii se aprindeau lemnele uscate, producându-se astfel o panică printre lucrători.

Incepând ploaia, focul s'a potolit, arzând numai buturugile şi arborii căzuţi pe jos, cari nu putuse fi complect stinşi de ploaie.

In zilele de 17 şi 18 August cu ajutorul oamenilor disponibili s'a început stingerea acestor buturugi, precum şi a arborilor căzuţi.

Iar în ziua de 19, când a plouat bine, focul s'a stins cu desăvârşire. S'a putut da atunci drumul acasă celor mai mulţi locuitori, oprindu-se numai câţi-va dintr'înşii pentru supraveghere timp de o săptămână, adică până când nu s'a mai văzut fumegând vr'o cioată, sau vr'o buturugă.

In total în timp de 6 zile la stingerea focului în chestiune au fost întrebuinţaţi zilnic circa 1600 oameni.

Suprafaţa totală incendiată a fost de 812,09 ha. (1411,1 jug. cad. 1 jugher fiind egal cu 5754,642 m.) constând din plantaţiuni de 3—20 ani, a căror pagubă s'a evaluat la suma de 752875,75 lei. Alimentarea soldaţilor şi a locuitorilor a costat 34499,19 lei, iar cheltuelile făcute pentru transportul oamenilor cu trenurile speciale s'au ridicat la 22470,75 lei.

In total Statul a suferit, din cauza incendiului, o pagubă de 808.845,60 lei.

După ce am determinat la faţa locului suprafaţa arsă, care în ocolul Lăpuşna a fost de 341,33 ha.(393,1 jug.), pentru estimarea daunei cauzate m'am servit de valoarea de cost a arboretelor incendiate, vârstele lor fiind tinere, la care am adăogat şi valoarea mânei de opere pentru efectuarea plantaţiunilor după preţurile din 1921, precum şi a puieţilor necesari acestor plantaţiuni. In scopul acesta m'am servit de formula:

$$Vc = \left[a \left(\frac{1.\ op^{n} - 1}{0,\ op} \right) + (c.\ 1{,}0\ p^{n} - c) + (F.\ 1{,}0\ p^{n} - F) + D \right] \times S$$

In care a = impozitele şi cheltuelile anuale de administraţie (2,14 lei).

c = costul puieţilor de pe un jugăr distruşi de incendiu, precum şi cheltuelile de plantarea lor (94 lei).

F = valoarea fondului (200 lei).

D = costul puieţilor de pe un jugăr din nou plantat (320 lei).

n = vârsta (5 ani).

p = procentul de 5% şi

S = suprafaţa (66,9 jug.) arsă.

Un exemplu practic relativ la estimaţia unui arboret de 5 ani de pe o întindere de 38,5 ha. (66,9 jug.):

$$Vc = \left[2{,}14 \left(\frac{1{,}05^{5} - 1}{0.05} \right) + (94 \times 1{,}05_{5} - 49) + (200 \times 1{,}05^{5} - 200) + 320 \right] \times 66{,}9$$

$$Vc = \left[2,14 \times 5,53) + (94 \times 1,28 - 94) + (200 \times 1,28 - 200) + 320\right] \times 66,9$$

$$Vc = \left[11,83 + 26,32 + 56 + 320\right] \times 66,9$$

$$Vc = 414,15 \times 66,9 = 27706,64 \text{ lei}$$

Suma cheltuită cu ocaziunea plantărei a fost luată din registrele ocolului, iar valoarea fondului am determinat o după formula:

$$F = \frac{P + Sa.\ 1,0p^{r-a} + Sb.\ 1,0p^{r-b} + \ldots\ldots + c.\ 1,0p^{r}}{1,0p^{r}-1} - A$$

în care P = valoarea produselor principale
Sa şi Sb = valoarea produselor secundare
c = cheltuelile de împădurire
A = cheltueli de administraţie
p = procentul = 5%
r = vârsta exploatabilităţii (100 ani)
r-a şi r-b = vârstele când s'au făcut tăerile de rărituri.

Astfel procedând, am găsit că valoarea fondului este de 200 lei de jugăr, iar dauna totală pentru suprafaţa arsă se urcă la suma de 215984,75 lei, astfel repartizată:

Valoarea arboretelor în vârstă de 5 ani de pe suprafaţa de	66,9 jug. .	. 27706,64 lei
Valoarea arboretelor de 7 ani având o întindere de	41,1 jug .	. 18204,55 „
„ „ „ 8 „ „ „ „	56,6 „	16421,54 „
„ „ „ 13 „ „ „ „	385,5 „	223760,46 „
„ „ „ 18 „ „ „ „	43 „	29891,56 „
Total . . .	503,1 jug.	315984,75 lei.

Inginerii silvici din celelalte două ocoale ale domeniului Gurghiu s'au servit pentru estimarea pădurii incendiate de următoarea formulă:

$$A = \left(F + \frac{u-e}{0,op}\right)(1.op^{n}-1) + c, \text{ în care}$$

F = valoarea fondului (200 lei), a unui jug. cadastral.
u = impozitele şi cheltuelile de administraţie.
e = venituri = 0
p = procent 5%
n = etatea actuală
c = cheltueli necesare pentru plantarea unui jugăr (300 lei).

Răufăcătorii, cari dase foc pădurilor din ocolul Lăpuşna în 1921, au fost prinşi şi anume: un bătrân de 60 de ani, un copil de 9 ani şi altul de 16 ani, cu toţii Români. Din cauza amnestierilor date în anul în chestiune ei nu au suferit, totuşi, nici o pedeapsă.

In anul 1922, graţie măsurilor energice ce s'au luat, ne mai permiţându-se culesul zmeurei, cu care prilej mulţi locuitori de prin împrejurimi intrau în pădure, fără ca controlul să se poată face din cauza lipsei de personal, nu s'a întâmplat nici un incendiu. In acelaş timp s'a pus în vedere locuitorilor, că în caz de se va mai da foc plantaţiunilor, locuitorii din o comună cari au dreptul de păşunat în pădure, vor fi făcuţi responsabili. Aşa fiind, în anii 1922 şi 1923 nu s'a mai ivit nici un incendiu în ocolul silvic Lăpuşna.

In anul 1922 au ars, însă, pe valea Sirodului din Ocolul silvic Isticeu 23,60 ha plantaţiuni în vârstă de 1—10 ani, iar în Ocolul silvic Ierbuş 172,65 ha plantaţiuni în etate de 1-20 ani şi anume la locul numit „Ţigle".

In anul 1923 în ocolul Isticeu tot pe valea Sirodului a mai ars 5,75 ha. plantaţiuni de 2 ani.

Cu extinderea aplicaţiunei codului silvic din Vechiul Regat în Transilvania, precum şi cu înzestrarea comunelor cu păşuni, cred că, în viitor, pericolul incendiilor va fi ţărmurit.

Amenajarea pădurilor.

Pădurile de pe domeniul Gurghiu au fost amenajate încă din anul 1893, revoluţiunea adoptată fiind de 100 de ani.

Posibilitatea a fost calculată atât pe suprafaţă cât şi pe volum.

Amenajamentul referitor a fost revizuit în anii 1903, 1913 şi în anul 1923.

Cuprinsul pe scurt al amenajamentului precum şi descrierea parcelară se află trecute într'un carnet de mărimea 12/18 cm. cuprinzând următoarele capitole:

Situaţia. Drepturile proprietarului. Vânatul. Pescuitul. Clima. Solul. Speciile. Modul cum s'a făcut exploatările în trecut. Modul de regenerare. Delicte. Insecte. Preţurile materialului lemnos în trecut. Căi de Comunicaţie. Personalul. Planul general şi cel special de exploatare. Planul special referitor la produsee secundare. Descrierea plantaţiunilor şi a pepinierilor existente şi Registrul cazurilor fortuite.

Se arată, astfel, toate operaţiunile făcute în semiperioada trecută dinpreună cu rezultatul lor, precum şi operaţiunile ce urmează a fi efectuate în semiperioada în curs, inclusiv îndrumările necesare.

Şeful de ocol era, în trecut, obligat de a purta la el întotdauna acest carnet, spre a putea face observaţiunile cuvenite cu ocaziunea vizitărei parcelelor.

Din amenajament mai făceau parte diferite tablouri, cari trebuiau ţinute la curent, astfel că revizuirea era uşor de făcut având-se la dispoziţie toate datele necesare.

Cu ocazia inspecţiunilor făcute de către gradele superioare ocoalelor silvice, se punea mare preţ pe faptul ca tablourile în chestiune să se ţină la curent.

Inginerii silvici, cari nu se conformau acestei reguli, erau foarte rău notaţi.

Iată cum erau alcătuite tablourile în chestiune în număr de 18 în total.

1. Tabloul des

Numărul	Suprafaţa	Descrierea Staţiunei				Descrierea arboretului principal (care rămâne în urma răriturei)			VOLUMUL ACTUAL				
Parcelei de gestiune		Solul şi subsolul	Situaţia, expoziţia şi înclinaţiunea	Altitudinea	Clasa de fertilitate	Specia şi proporţia amestecului	Etatea	Consistenţa	Pe jugăr	Speciele			
	Jug. cadas,			m			ani			Brad	Molid	Fag	TOTAL
									m³				

2. Tabloul claselor de vârstă şi

TABLOUL CLASELOR DE VÂRSTĂ													OBSERVAŢIUNI
Secţia „A" (clasă economică)													
Afectaţia	Parcela	Vârsta medie	Consistenţa	Poeni	I		II	III	IV	V		Suprafaţa ocupată de tăieri succesive	
					1-20 ANI		21—40 ani	41—60 ani	61—80 ani	81—100 ani	peste 100 ani		
					Complect regen.	Incomplect							
					Jughere cadastrale								

crierei parcelare

Cantitatea anuală de exploatat		Arboretul secundar (ce se extrage prin rărituri)				Numirea perioadei în care se va exploata	Observaţiuni asupra chestiunilor economice	Specificarea suprafeţelor ocupate de speciile			
pe		Specia	Etatea	Volumul de exploatat				Reşinoase	Stejar	Fag şi alte esenţe foioase	Goluri, poiene şi alte locuri goale în pădure
Jugăr	Total			Jugăre	Total						
m³	m³			m³				Jugăre cadastrale			

planul general de exploatare

PLANUL GENERAL DE EXPLOATARE																			OBSERVAŢIUNI
Revoluţia de 100 ani																			
Perioada I (1913—1932)					Perioada II (1933—1952)		Volumul ce se va exploata		Perioada III (1953—72)		Perioada IV (1973—92)		Perioada V (1993—2012)						
Vârsta de exploatare	sup. ce se va exploata	Vol. arboretului			Vârsta de exploat.	Suprafaţa ce se va exploata	jugh.	Total	Vârsta de exploat.	Sup. ce se va expl.	Vârsta de exploat.	Sup. ce se va expl.	Vârsta de exploat.	Sup. ce se va expl.					
		actual	creşterea în 10 ani	Total															
ani	jug.	m³			ani	jug.	m³		ani	jug	ani	jug.	ani	jug.					

3. Planul special de exploatare

Cu următoarele
La reșinoase se ține seama numai de lemnele de lucru, cari se măsoară făr
lemnul de lucru se consideră de la 30 c. m. în sus, iar cel de foc dela
inclusiv cel putred, se scade în mediu 15 %

Se va exploata			Volumul determinat												
			Pe specie												
Afectația	Parcela de gestiune	Suprafața corespunzătoare	Reșinoase		Fag		Paltin		Ulm		TOTAL		Suprafața ce se va exploata	Tratamentul	OBSERVAȚIUNI
			Jug.	Total	jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total			
		jug.	Metri cubi										Jug.		

4. Planul special de exploatare pentru

Produsele secundare ce urmează a se extrage					
Afectației	Parcelei de gestiune	Rărituri			Tăieri d
		Suprafața ce se va parcurge	Cantitatea de material ce se va extrage		Plantațiunele ce necesită curățiri
			pe jug.	Total	
Numărul		Jug.	m. cubi		Jug.

pentru produsele principale

observaţiuni :
coajă şi de la 12 c. m. diam. terier în sus, cele de fag se măsoară cu coaje;
c. m. în sus. Pentru perderile de material lemnos cu ocazia transportului,
creşterea arborilor bătrâni nu se socoteşte.

Din volumul total se găseşte:																Volumul coajei	OBSERVAŢIUNI
Lemn de lucru						Total general	Lemn de foc								Total general		
Reşinoase		Fag		Paltin			Fag		Carpin		Paltin		etc.				
Molid	Brad																
Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total		Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total			
m³																Steri	

produsele secundare pe timpul unui deceniu

în timpul deceniului						OBSERVAŢIUNI
curăţire sau de degajare		Din căzături şi extracţiuni	Cantitatea totală a produselor secundare	Specia	Sortimentul	
Pe jug.	Totală					
Metri cubi						

5. Tabloul claselor de vârstă și a posi

Afectația	Parcela	Cl. I de la 81–100 ani și peste			Cl. II de la 61–80 ani			Cl. III de la 41–60 ani			Cl. IV de la 21–40 ani			Cl. V de la 1–20 ani			Locuri goale	
		Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Suprafața	Speciile cu cari se vor împăduri
		Jugăre cadastrale															jug.	

6. Planul special de exploatare pantru produsele accesorii într'un deceniu

Produse accesorii ce urmează a se exploata într'un deceniu							OBSERVAȚIUNI
Afectației	Parcelei	Pășunat	Ghindărit	Cosit de iarbă	Strângerea frunzișului	Scoatere de piatră	
Numărul		jugăre cadastrale					

ilităţei periodice întocmit pe specii

Pe baza planului general se va exploata în timpul primei revoluţii														
în perioada I			în perioada II			în perioada III			în perioada IV			în perioada V		
SPECIILE														
Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase
jugăre cadastrale														

7. Tabloul suprafeţelor

Numărul parcelei	TEREN PRODUCTIV									Loc gol de împădurit	Total general	Numărul cadastral	Numărul parcelar din cartea funduară	Comuna	OBSERVAŢIUNI
	Teren forestier			Alte terenuri											
	Împădurit	Goluri	Total	Intravilane	Arături	Livezi de fân	Păşuni obicinuite	Păşune de munte	TOTAL						
	jugăre cadastrale														

8. Evidenţa

No. curent	Arătarea schimbărilor de suprafeţe	Determinarea suprafeţei conf. amenajamentului	SPORURI								TOTAL GENERAL
			Pădure propriu zisă	Teren şi clădiri							
				Case şi intravilane	Loc arabil	Fâneaţă	Păşune din apropierea satelor	Păşune de munte	Improductiv	TOTAL	
			jugăre cadastrale								

9, Evidenţa produselor principale

Prevederile amenajam.						CE S'A EXPLOATAT IN ANII																	
						1913		1914		1915		1916		1917		1918		1919		1920		1921	
Seriei	Afectaţiei	Parcelei	Supraf. întreagă a parcelei unde se va exploata	Supraf. reală corespunzătoare posibilităţei	Volumul	Suprafaţa reală cor. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală c. posibilităţei	Volumul	S. reală coresp. posibilităţei	Volumul
Numărul			jug.		m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³

suprafețelor

SCADERI											
Teren și clădiri							TOTAL GENERAL	Numărul parcelei din cartea funduară	Numărul cadastral	Comuna	OBSERVAȚIUNI
Case și intravilane	Arabil	Fâneață	Pășune de lângă sat	Pășune de munte	Improductiv	Total					

întocmită pe anii din deceniul 1913/1922

1922		CE S'A EXPLOATAT IN DECENIUL 1913—1922								Suma sau prețul încasat loco-tulpină în pădure		Rămâne neexploatat la sfârșitul semiperioadei		OBSERVAȚIUNI
Supraf. realiz. corespunzăt. posibilității	Volumul	Reșinoase		Fag.		Paltin și alte foioase		Total	Coaje			Supraf. cor. posibilității	Volumul	
		Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc							
jug.	m³	Metri cubi								Lei	B.	jug.	m³	

10. Evidenţa produselor princi

Secţia .... *Seria* ....

S'a prescris spre exploatare						S'A EXPLOATAT DE FAPT										
Suprafaţa parcelei	Supraf. coresp. posibilităţei în deceniul	Volumul				În anul	Tratamentul	Supraf. totală pe care s'a făcut tăerea	Suprafaţa cor. posibilităţei	VOLUMUL						
										Reşinoase		Foioase		Paltin şi alte specii		TOTAL
		Jugăr	Total	Specia	Sortimente					Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	
jug. cad.		m³						jug. cad.		Metri cubi						

11., Evidenţa produselor secundare întoc

PRODUSE SECUNDARE PROPUSE A SE REALIZA						OBSERVAŢIUNI
		VOLUMUL				
Specificarea produselor secundare	Suprafaţa	Pe jug.	TOTAL	Specia	Sortimentul	
	jugăre	m³	m³			

12., Tablou de pro

Vârsta arboretului	Volumul	CREŞ
		Periodică
Ani	m³	în metr

pale pe parcele de gestiune

fectația …………… *parcela* ……………

Prețul sau suma încasată pentru lemnele exploatate loco tulpină	COAJA OBȚINUTĂ				OBSERVAȚIUNI
	Volumul	Greutatea	Suma încasată loco pădure		
	Steri	Kg.	Lei	B.	

mită pe parcele de gestiune

PRODUSE SECUNDARE REALIZATE											OBSERVAȚIUNI
			VOLUMUL								
			Rășinoase		Foioase		Paltin și alte specii				
ANUL	Specificarea produselor secundare	Suprafața	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Suma încasată sau prețul lemnelor loco tulpină		
		jug.	metri cubi						Lei	B.	

ducție și de creșteri

TEREA	Procentul de exploatare
Medie	
pe jugăr	

13. Evidența pro

Prescrierea pe baza planului de amenaj.							DIN PRODUSELE ACCESORII														
							1913			1914			1915			1916			1917		
Seriei	Afectației	Parcelei	Anii pentru care s'a prescris	Pășunatul	Ghindăritul	Cositul	Pășunat	Ghindarit	Fâneață de cosit	Pășunatul	Ghindăritul	Fâneață de cosit	Pășunat	Ghindărit	Fâneață de cosit	Pășunat	Ghindărit	Fâneață de cosit	Pășunat	Ghindărit	Fâneață de cosit
N-rul				jug. cad.			jugăre														

14. Planul de

Numărul		Parcele rămase neregenerate	Arborete care pretind compl.			Parcelele ce se vor tăia în deceniul			Poeni destinate a se împăduri
							Regenerarea se va face		
Afectației	Parcelei de gestiune		Suprafața totală	Consistența	Suprafața ce trebue compl.	Suprafața totală	pe cale naturală	pe cale artificială	
		jug. cad.			jugăre				

duselor accesorii

S'A REALIZAT IN ANUL															
1918			1919			1920			1921			1922			
Păşunat	Ghindărit	Făneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Făneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Făneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Făneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Făneaţă de cosit	OBSERVAŢIUNI
adastrale															

regenerare

Supr. ce nu vin în expl. în deceniul și unde se vor face împăd. în submasiv		Suprafaţa totală ce se va regenera pe cale artificială	Se va întrebuinţa în împ.		Tăeri de curăţire (de degajare)	OBSERVAŢIUNI
Intinderea totală	Intinderea de împădurit în submasiv		Speciile	Modul de procedare	jug.	
adastrale						

15. Evidența anuală

Prevederea planului de amenaj.					Numirea rubricei în care e prescrisă	REGENERARI EFECTUATE											
						1913					1914					1915	
Afectației	Parcelei	Sup. întreagă de regenerare	Se va regen.			Fața de prevederi		Afară de prev. s'a găsit necesar	Împăduriri ce a fost scadente (întârziate)	Complectări	Fața de prev. amenaj.		Afară de prev. s'a găsit necesar	Împăduriri ce a fost scadente (întârziate)	Complectări		
			pe cale nat.	pe cale artif.		pe cale natur.	pe cale artif.				pe cale natur.	pe cale artif.					
N-rul		jug. cad.				jug. cad.					jug. cad.						

16. Evidența anuală a

Prev. planului de amenaj.						Taeri de ameliorare propuse și cari s'au efectuat de la											
			Suprafața			1913			1914			1915			1916		
						Suprafața			Suprafața			Suprafața			Suprafața		
Seriei	Afectației	Parcelei	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul
Numărul			jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³

a regenerărilor

NTR'UN DECENIU							S'a efectuat regenerări								OBSERVAŢIUNI
		1916 etc.					In total dela 1913—1922								
							Efectuarea reg. prevăz.		Impăduriri scadente	Complectări	Cheltueli de reg. creşterea şi îngrijirea pueţilor, curăţiri etc.		La revizuire s'au găsit bine regenerate	Se va împăduri din nou	
							pe cale natur.	pe cale artif.							
							jughere cadastrale				Lei	B.	jug. cad.		

produselor secundare

in anii:			Tăeri de ameliorare efectuate în total:											Prod. secundare nerealizate		
1917			In deceniul 1913—1922													
Suprafaţa		Volumul	Suprafaţa		Volumul				TOTAL	Coajă	Preţul încasat loco-pădure la tulpină		Suprafaţa		Volumul obţinut
					Reşinoase		Foioase									
Rărituri	Curăţiri		Rărituri	Curăţiri	de lucru	de foc	de lucru	de foc					Rărituri	Curăţiri	
jug. cad.		m³	jug. cad.		Metrii cubi					steri	Lei	B.	jug. cad.		m³

17. Evidenţa regenerărilor întocmite

Afectaţia

<table>
<tr><th colspan="7">Prevăzut de amenajament</th><th rowspan="4">ANUL</th><th colspan="13">REGENERARI EFECTUATE</th></tr>
<tr><th rowspan="3">Arătarea rubricei unde s'a prevăzut suprafaţa de împădurit în planul de regenerare</th><th rowspan="2">Sup. totală pe care trebue să se execute regenerarea</th><th colspan="2">De regenerat împăduriri</th><th colspan="2">La imp. artif. se va aplic.</th><th rowspan="3">Observaţiuni</th><th rowspan="2">S'a împăd pe cale naturală</th><th rowspan="2">S'a împădurit pe cale artificială</th><th rowspan="2">Afară de prevederile amenajamentului s'a împădurit în plus pe cale naturală</th><th rowspan="2">S'a împăd. artificial în deceniul curgător conform amenajam.</th><th rowspan="3">Complectări</th><th rowspan="3">Esenţa</th><th rowspan="3">Modul de împădurire</th><th colspan="6">S'a intrebuinţat</th></tr>
<tr><th>Pe cale naturală</th><th>Pe cale artificială</th><th rowspan="2">Esenţele</th><th rowspan="2">Modul de împădurire</th><th colspan="2">Sămânţă</th><th colspan="2">Puieţi</th><th colspan="2">la transport
zile de lucru</th></tr>
<tr><th colspan="3">Jug. cad.</th><th colspan="4">Jughere cad.</th><th>h. l.</th><th>kg</th><th>ani</th><th>buc.</th><th>cu c</th><th>cu b.</th></tr>
<tr><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td><td></td></tr>
</table>

18. Registrul cazurilor fortuite.

Ţinându-se toate aceste registre la curent cineva îşi putea da seama ori şi când de starea pădurei din punctul de vedere al aplicaţiunei amenajamentului.

Vânatul.

Din timpurile vechi vânatul în pădurile de pe domeniul Gurghiu a fost îngrijit.

Masivele de pe coline şi şesuri erau bogate în zimbrii, iar cele din munţi în urşi, cerbi, porci mistreţi, căprioare etc.

Vechii arendaşi ai domeniului erau îndatoraţi a organiza anual o vânătoare de zimbrii şi una de urşi în onoarea oaspeţilor străini, primind pentru aceasta de la Stat o remuneraţie de 100 florini.

Din însemnările ultimului sub arendaş, care a fost Macskasi Ferencz, rezultă că în timp de 30 de ani s'au împuşcat 300 de urşi.

Din anul 1875 şi până în 1881 dreptul de vânat a fost ţinut în arendă de contele *Teleki Samu* pentru o sumă de 400 florini.

Iar din anul 1882 — 1892 acest drept a fost concedat principelui moştenitor al fostului imperiu Austro-Ungar, *Rudolf*, După moartea acestuia, Casa domnitoare renunţând la dreptul de vânat, el a fost din nou arendat contelui *Teleki* dela 1893—1916.

Dela 1916—1918 a fost arendat *arhiducelui Iosif*, iar din anul 1919 dreptul de vânat a fost rezervat, în mod esclusiv, **M. S. Regelui Ferdinand al României Mari.**

pe parcele de gestiune

parcela ....

MATERIAL ȘI ZILE DE LUCRU ÎNTREBUINȚATE																	OBSERVAȚIUNI
	Cheltueli cu ocazia regenerarii																
La însemânțare sau plantare	Pentru sământă		Pentru pueți		Pentru transport		Pentru însămânțare sau plantare		Diferite alte lucrări				Totalul cheltuelilor		Cheltuiala medie pe jug cadas.		
									Numirea lucrării	Zile de lucru	Valoarea						
	Lei	B	Lei	B	Lei	B	Lei	B			Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	

Domeniul Gurghiu din punct de vedere al vânatului este împărțit în 9 cantoane cu câte un păzitor, fiecare neocupându-se decât cu ocrotirea vânatului nobil și cu distrugerea celui răpitor prin otrăviri de hoituri cu stricnină, prin puneri de curse etc. Salariul lor este prevăzut în bugetul Casei Pădurilor.

Cu controlul este însărcinat un oficiant silvic numit supraveghetor de vânat.

Maestru al vânătorilor regale este d-l Anton de Mocsony, iar director d-l colonel August de Spiess.

Din cauza importanței sale reproduc mai jos conținutul *instrucțiunilor referitoare la organizarea vânătoarei, la protejarea vânatului, la vânătorile de goană și de pândă în revirele de vânat ale* **Maiestății Sale Regelui,** *întocmite fiind de d-l. colonel August de Spiess :*

1. „*Recensământul vânatului.* In ziua ce urmează după o ninsoare mai mare și anume când vânatul începe a se mișca, întreg personalul disponibil se va ocupa cu numărarea vânatului aflător în revir, raportând despre cele constatate".

„Procedarea aceasta se va repeta cât de des și neapărat după fiecare ninsoare, pentru a se putea complecta tablourile referitoare la cantitatea și felul vânatului (în cursul ninsoarei și imediat după ninsoare vânatul nu se mișcă din culcușul său)".

2. *Intocmirea tablourilor despre starea vânatului* (wildstandes-Tabellen).

„Din toate revirele regale de vânătoare tablourile despre vânatul patruped şi cel sburător constatat în urma recensământului săvârşit conform instrucţiunilor de la punctul 1, se vor inainta la Sibiu pe adresa directorului vânătoarei regale, colonel August de Spiess. Pentru redactarea datelor statistice anuale aceste tablouri se vor trimite în două exemplare de două ori pe an şi anume pentru prima dată cel mai târziu până la 31 Ianuarie iar a doua oară până la 31 Iulie al fiecărui an.

3. „Se va distinge bine vânatul staţionar de cel călător, de asemenea pasările staţionare de cele călătoare şi se vor consemna în tablouri deosebite.

4. „Rapoartele dintre sexele tuturor animalelor de vânat, patrupede utile, se vor evidenţia şi în procente.

5. „Tăierile şi liniile pentru practicarea vânatului (Aushaue), se vor face pe cât va fi posibil paralele, pentru ca puşcaşii vânători, cu prilejul vânătoarelor de goană, să se aşeze într'însele şi să aibă vederea liberă la tragere.

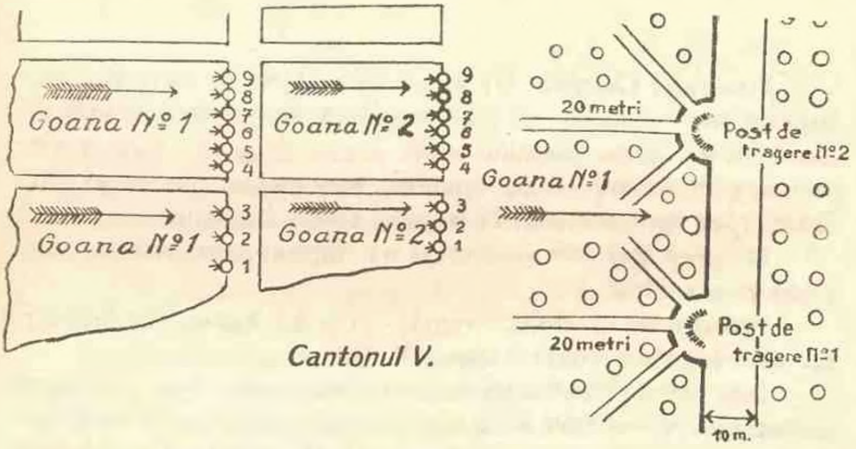

6. „Posturile de pândă şi de tragere (Stände und Kanzeln) să se construiască după cum se mişcă vânatul şi fiecare să poarte câte un număr curent. Poziţiele şi locurile trebuie să fie astfel alese, încât vânătorii să nu fie expuşi la vr'un pericol oarecare.

7. „Cărărilor (Schneissen) pornind dela posturile de pândă să li se dea direcţiunea de raze.

„Lăţimea lor va fi de un metru, iar lungimea de 20 metri spre a se da posibilitate vânătorului ca să vadă vânatul, înainte ca acesta să treacă cărarea principală, sau prin linia vânătorilor.

8. La alegerea locurilor de pândă şi a posturilor de tragere, precum şi la aranjarea goanelor, se va ţine seamă de configuraţia terenului, dar mai cu seamă de direcţiunea vântului.

9. „Se va da o deosebită atenţiune arborilor fructiferi cu poame pădureţe, de oare-ce bună starea vânatului de un anumit, sex depinde foarte mult de existenţa unor asemenea arbori. Faptul acesta pentru aranjarea vânătorilor de pândă şi în deosebi a celor de goană are o mare însemnătate.

Goanele Nr. 1, 2 şi 3 la 23 Octomvrie 1922 în Cantonul I şi II

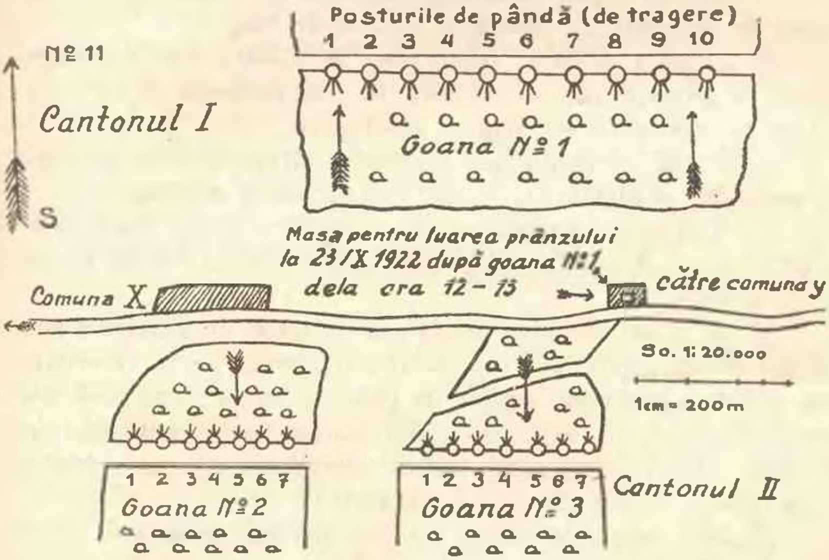
Posturile de pândă (de tragere)
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
Nº 11
Cantonul I
S
Goana Nº 1
Masa pentru luarea prânzului la 23/X 1922 după goana Nº 1, dela ora 12-13
Comuna X
către comuna y
Sc. 1: 20.000
1cm = 200m
1 2 3 4 5 6 7
Goana Nº 2
1 2 3 4 5 6 7
Goana Nº 3
Cantonul II

10. „Valorificarea vânatului trebue să se facă în mod raţional. Pentru cazul când vânatul e bogat, se va încheia un contract cu negustorii de vânat şi se va îngriji de transportarea s grabnică, sau se va împărţi oaspeţilor şi personalului, după cum va dispune şeful sau conducătorul vânătoarei.

11. „*Schiţa de plan despre aranjarea unei vânători de goană, haite de vânătoare*. Fiecare invitat la o vânătoare aranjată în revirele regale de vânătoare va primi, în ziua premergătoare goanei, o schiţă de plan spre a se putea orienta în ce priveşte terenul, posturile de pândă şi locurile unde sunt aşe-

zaţi vânătorii vecini, precum şi asupra regulelor pentru posturile de pândă (Standregeln).

12. „Regulele pentru posturile de pândă şi cele pentru tragere se vor înscrie pentru vânătorile de goană pe contra pagina fiecărei schiţe şi va conţine următoarele puncte:

a) „Posturile de pândă se vor fixa de către şeful vânătoarei, iar în absenţa dânsului de către maestrul general al vânătoarei, ori de directorul vânătoarei.

b) Conducătorul vânătoarei va fi aşezat acolo, unde va putea conduce mai bine mersul vânătoarei şi unde va putea primi mai uşor ordinele şi dorinţele celui în drept.

c) Incărcarea şi descărcarea armelor de vânat se va face numai la posturile de pândă şi la cele de tragere.

d) „Asupra urşilor, mistreţilor şi cerbilor, se va trage numai cu gloanţe, ori ce alt soiu de împuşcătură se va considera ca contra venind legilor vânătoreşti.

e) „Postul de pândă nu se poate părăsi înainte de a se da semnalul şi înainte de a sosi conducătorul vânătoarei.

f) „Căutarea vânatului rănit se va face numai după dispoziţiile luate de conducătorul vânătoarei şi numai după terminarea goanei.

g) „In cazul când un vânat este doborât de gloanţele mai multor vânători, cari au tras în acelaş vânat, se va constata cine a fost adevăratul trăgător de către o comisie compusă din maestrul suprem al vânătoarei, din conducătorul vânătoarei şi alţi doi vânători desemnaţi, cari vor stabili al cui este vânatul după direcţia împuşcăturei trăgătorului.

„Regula spune că prima lovitura mortală hotăreşte.

h) „Dorinţele speciale ale participanţilor la vânătoare se vor aduce la cunoştinţa conducătorului de vânătoare, înainte de a se începe vânătoarea.

i) Trofeele şi blana aparţin trăgătorului.

j) Goana se începe după semnalul dat de către conducătorul vânătoarei prin corn şi după împuşcătura trasă în sus de către personalul de ocrotire distribuit printre gonaci şi la ora hotărâtă.

13. După terminarea vânătoarei de goană, mai cu seamă cu ocazia vânătoarei regale, adunarea vânatului se va face imediat după goană, sau după terminarea vânătoarei, în conformi-

tate cu dispoziţiunile luate de şeful vânătoarei şi în vederea tuturor. Din fiecare soiu de vânat la fiecare zece bucăţi se va prevedea cu un semn spre a se putea face mai uşor numărătoarea.

14. „Cărările de pândă (Purschsteige) se vor face după un plan stabilit în sensul curbelor de nivel, paralele cu cu liniile de pândă sau dealungul marginilor de pădure, cu un cuvânt ele trebuie să fie astfel trasate pe teritorul de vânătoare, încât să permită o înlesnicioasă vedere asupra terenului vecin. Acesta trebue să fie curăţit de crăci uscate şi unde e posibil să se împrăştie peste dânsul nisip sau tărâţe de ferestrău. Acolo unde sunt posturi de pândă ridicate vor trebui şi acestea puse în legătură cu cărările de pândă.

15. Posturile de pândă înalte (Hochstände) trebuesc făcute mai cu seamă la locul de întâlnirea vânatului şi unde se află iarbă de păşunat, precum şi acolo unde terenul este mlăştinos (Suhle). Ele trebue să aibă o largă şi bună rază de tragere şi să dispună în toate direcţiunile de puncte de sprijin pentru armă. In apropierea posturilor de pândă se vor aşeza lingătoare de sare. In locurile potrivite şi uşor de supraveghiat ca posturi de pândă pot servi catedre liniare în patru colţuri, sau adăposturi de şezut în arbori cu un mare orizont de vedere, căutându-se ca cineva să poată sta comod şi să aibă reazim pentru picioare şi pentru armă.

16. Lingătoarele de soare (Salzlecken) se vor aşeza în apropierea posturilor de pândă şi cel mult la 100 metri depărtare de locul de întâlnire al vânatului. Pentru a nu se risipi sarea, se va amesteca aceasta cu pământ şi se va pune în albii, covaţi, sau mai bine în lăzi făcute din scânduri groase şi băgate în pământ. Pe suprafaţa lingătoarelor se va presăra sare măruntă în totdeauna cu ocazia inspecţiei revirului respectiv. Dela postul înalt respectiv şi până la lingătoarea de sare trebuie să rămână loc liber pentru tragere şi observare.

17. Colibele de pândă şi lingătoarele de sare (Luderhütten und Salzlecken) trebuie să fie depărtate unele de altele, pentrucă fiarele, când umblă după oase şi carne, nelinişteşc vânatul util speriindu-l sau nimicindu-l chiar.

18. Posturile de tragere, în linii sau tăeturi, să se aleagă după configuraţiunea terenului astfel, încât să se evite orice pericol pentru vânători. Liniile de vânat în desişuri sau tăeturi

trebuie să aibă o lăţime de minimum 10 m, aşa încât vânatul ce trece peste ele, să poată fi ochit fără de a fi văzuţi, ori să fie expuşi vânătorii vr'unei imprudenţe oarecare din partea cuiva, mai cu seamă când se întrebuinţează arme cu glonţ.

19. Distrugerea fiarelor răpitoare, a lupilor mai cu seamă, trebue să se facă în mod sistematic şi numai în părţile singuratice, unde nu umblă urşii sau mistreţii în permanenţă, precum şi în timpul când urşii au intrat deja în vizuinele lor de iarnă căci altfel se poate întâmpla, ca prin punerea de materii otrăvitoare atât urşii cât şi mistreţii să se stârpească. Pentru prinderea răpitoarelor mai mici se va întrebuinţa curse construite în formă de lăzi (Kastenfallen).

20. Aşezarea materiilor otrăvitoare (Brocken) se va face numai în amurgul serei şi anume în jurul colibei sau în jurul hoitului pus al unui vânat. Se va însărcina cu otrăvirea răpitoarelor numai persoane de încredere şi conştiincioase, pentru a se evita vre'o nenorocire ce s'ar putea întâmpla prin împrăştierea materielor otrăvitoare aşezate fără rost.

21. „Colibele pentru pânda animalelor răpitoare se vor construi în locurile cele mai frequentate de lupi. Aceste colibi se vor clădi în pământ din buşteni şi într'însele se va aşeza câte un pat de scânduri pentru a se putea cineva odihni noaptea şi vor fi prevăzute cu câte o fereastră îngustă având o lăţime numai de 10 cm. iar o înălţime de 15 cm. Afară de aceasta intrarea în colibă trebue să fie mascată".

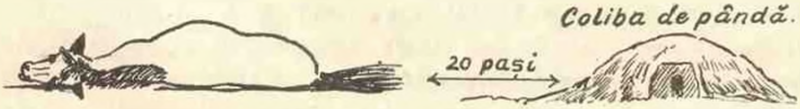

22. „Coarnele de cerb sau ramurile năpârlite de cerb şi de căprioară trebuesc adunate şi aranjate după numărul anilor, iar coarnele perechi trebuesc legate. Cele frumoase provenite dela animalele găsite moarte în pădure se vor întrebuinţa pentru decorarea interiorului castelurilor şi a pavilioanelor de vânătoare, iar coarnele năpârlite în cantităţi mai mari se vor vinde negustorilor de coarne după directivele oficiului de vânzare al Curţii regale.

23, „Cuiburile vulturilor.

Strix Bubo
Aquila Fulva
„ *Imperialis*
Aquila Clanga
„ *naevia*
„ *beneta*
Halisetus Albicila
Circaetus gallicus
Gipaetus barbatus
Vultur monacus,
Vultur fulvus
Pandion Haliaetus fluvialis

trebuesc păstrate ca monumente naturale. Arborii în cari se găsesc astfel de cuiburi în nici un caz nu trebuie să fie tăiaţi".

24. „Rarităţile naturale de vânătoare precum: degenerările ciocurilor şi ale picioarelor, monstruozităţile de coarne şi fosilele preistorice, se vor aduna cu îngrijire pentru a se depune şi păstra în muzee.

25. „Câinii pentru urmărirea vânatului (Schweisshund) trebue să existe acolo, unde se găsesc cerbi, căprioare, urşi, mistreţi, vânat staţionar şi vânat călător, pentrucă atunci când vânatul nobil ar fi rănit, dar are totuşi putere de a fugi, să poată fi căutat şi găsit, evitându-se astfel pierderea sau intrarea lui în putrefacţie.

26. „Schiurile şi patinele de zăpadă pentru personalul însărcinat cu ocrotirea şi paza vânatului în munţi, sau acolo unde zăpada împiedecă umblarea în cuprinsul revirului, sunt absolut necesare. Unde ele lipsesc, trebue să se ceară dela oficiul regal de vânătoare sau să se cumpere.

27 „Armamentul personalului pentru ocrotirea vânatului regal trebuie să constea dintr'o puşcă Drilling, sau dintr'o armă cu 2 ţevi de calibrul 16, spre a se putea prevedea mai uşor cu muniţia necesară.

28. „Pentru stimularea personalului pentru ocrotirea şi paza vânatului regal, se va acorda premii peste cele stabilite de către Casa Pădurilor. Conducătorilor de vânat regal li se vor da pentru vânatul doborât de către invitaţi (oaspeţi) următoarele premii:

Pentru un cerb	lei	60
„ „ lopătar	„	50
„ „ ţap de căprioară	„	20
„ „ „ „ capră neagră . .	„	20
„ „ urs	„	60
„ „ mistreţ	„	25

Pentru un lup	lei 40
„ „ râs	„ 50
„ „ viezure	„ 10
„ o vulpe	„ 15
„ un jder	„ 15
Pentru o pisică sălbatică	„ 15
„ „ vidră	„ 20
„ un cocor	„ 10
Pentru un vultur sau aquilă . . .	„ 10
„ „ cocoş de munte şi de mesteacăn	„ 10
„ o dropie, lebedă, pelican .	„ 10

29. „Permisie de a impuşca fiarele sălbatice (răpitoare) şi stricătoare în reviruri o are personalul pentru ocrotirea vânatului util, excepţie făcând numai în ce priveşte ursul şi porcul mistreţ. Blănile animalelor răpitoare sunt ale acestui personal constituind un adaos la salariile lui. Se face însă excepţie de blănile de urs şi lup, cari servesc la decorarea castelelor şi caselor de vânătoare regale.

30. „Tabloul despre vânatul doborât pe domeniile regale, sau pe teritoriele de vânătoare regale, care se încheie la sfârşitul anului, se va ţine de către supraveghetorul de vânat, care va indica tot vânatul util şi cel răpitor. La vânatul mare de animale răpitoare în rubrica de observaţiuni se va arăta şi numele vânătorului.

Acert tablou, cu ocaziunea inspecţiunilor de către marele maestru de vânătoare sau de către directorul vânătorilor regale, se va controla şi iscăli totdeodată. Se va înainta apoi în dublu exemplar şi de 2 ori pe an, odată cu tablourile dela punctul No. 2, spre a servi la întocmirea de date statistice.

31. Teren de vânătoare pentru personalul însărcinat cu ocrotirea vânatului se poate destina de către direcţiunea domeniilor regale, cu aprobarea oficiului de vânătoare regală, pentru exercitarea vânatului, ţinându-se seamă de regulamentul legii de vânătoare şi de formalităţile cerute la vânătoare. — In aceste terenuri se va permite vânătoarea numai de goană sau de cercuri, iar vânatul doborât în natură sau valoarea lui în bani se va destribui în părţi egale personalului. — Pe câmp, sau în locuri mlăştinoase, se poate permite a se vâna cu pre-

pelicarii. In atari reviruri dacă se află cerbi, lopătari, capre negre, sau urşi, este interzisă împuşcarea.

32. „Corfele (prinzătorile) pentru ulii şi lăzile pentru dihori (Habichtskörbe, Kastenfallen) nu trebuie să lipsească din nici un revir, mai cu seamă acolo unde sunt fazani sau potârnichi statornice.

33. Arma trebuie să fie întotdeauna purtată cu ţevile în sus sau în jos, în tot cazul este preferabil cu ţevile în sus chiar şi atunci când arma nu este încărcată. Nici odată nu este permis să se ţină arma cu ţevile îndreptate spre o altă persoană.

34. „Pachetul cu pansamente militare (Verbandpäckchen) trebue să se găsească în totdeauna în colibele şi casele de vânătoare regale, pentru ca în cazul când s'ar întâmpla vr'un accident, el să fie la îndemână.

35. Animalele sălbatice împuşcate, sau blănurile lor, vor fi puse în cameri reci şi ventilate. Imediat ce vor fi împuşcate, vor fi jupuite, iar în cazul când sunt împuşcate în stomac sau în intestine, vor fi spălate numai cu sângele lor, nefiind niciodată permis a se spăla cu apă, de oarece carnea vânatului intră în cazul acesta repede în putrefacţie.

36. „*Rapoarte lunare.* Rapoartele lunare de starea vânatului de pe teritoriile regale arendate şi cele particulare trebuesc înaintate în dublu exemplar oficiului vânătorilor regale cel mai târziu până la 4 ale lunei următoare. Aceste rapoarte se vor referi la toate întâmplările, cari au avut loc cu ocaziunea vânătoarei precum şi la toate lucrările de ocrotirea vânatului, astfel ca oficiul vânătorilor regale să fie ţinut în totdeauna la curent cu toate aceste împrejurări.

37. *Premii pentru coarne de cerb găsite.* Spre a se putea aduna cât mai multe coarne, putându-se astfel aprecia numărul cerbilor, vârsta şi forma coarnelor, precum şi pentru a se vinde acestea în scopuri industriale, se va acorda personalului respectiv un premiu de câte 2 lei de fiecare kg de coarne adunate Plata acestor premii se va adeveri prin semnătura primitorului, adică a aceluia care a găsit coarnele, după care aceste plăţi, se vor trece într'un registru întocmit anume pentru acest scop.

38. *Inventar.* Pentru toate teritoriile de vânători regale arendate sau ţinute pe seama proprie de către direcţia respectivă, sau de către primul vânător, se vor ţine inventare în forma unui

caiet, în care se vor trece toate obiectele aparţinând oficiului vânătorilor regale precum: lăzi de transport, servicii de masă (veselă, linguri, etc.) arme, uniforme, echipamente etc, cari inventare trebuesc trimise oficiului vânătorilor regale din Sibiu la finele fiecărui an pentru centralizare. Inaintarea lor la acest oficiu se va face în dublu exemplar cel mai târziu până la 4 Ianuarie al fiecărui an, pentru a putea fi trimise până la 8 ale lunei mareşalatului Curţii regale.

39. *Tabloul final de animalele sălbatice împuşcate şi distruse.* Pentru întocmirea situaţiei anuale a tuturor animalelor sălbatice împuşcate sau otrăvite în diversele teritorii regale, proprii sau arendate, se va înainta până la 4 Ianuarie ale fiecărui an la oficiul vânătorilor regale din Sibiu lista, în dublu exemplar, pentru fiecare fel de vânat. In această listă se va arăta în rubrica observaţiunilor toate animalele împuşcate de M. S. Regele, precum şi de membrii familiei regale după felul lor (vezi tabloul respectiv).

40. *Impuşcarea vânatului.* Impuşcarea oricărui vânat se va stabili de către oficiul vânătorilor regale, după tablourile ce sosesc asupra stărei vânatului din diversele teritorii regale arendate sau particulare.

Impuşcarea, exceptând teritoriile destinate pentru personalul arătat la punctul 31, este exclusiv rezervată pentru M. S. Regele, resp. A. S. R. Prinţul Moştenitor şi înalţilor oaspeţi, iar în a doua linie maestrului general al vânătorilor regale şi directorului v. r. — Numai pe timpul dela 1 August şi până la sfârşitul lunei Septembrie se îngăduie, în mod excepţional, personalului de a împuşca la pândă în teritoriile rezervate, şi anume numai mistreţi, pe locurile cultivate cu porumb, cartofi şi altele, pentruca populaţia să fie astfel apărată de stricăciunile cauzate recoltei. Vânatul rezultat în acest mod se va distribui între funcţionari, pădurari şi paznici conform dispoziţiunei administratorului şef respectiv.

„Pielea animalului împuşcat poate să rămână vânătorului, dacă nu s'au luat dispoziţiuni contrarii de către oficiul vânătorilor regale.

41. „*Construcţia şi plasarea colibelor (bordeielor) de pândă.* Aceste colibe vor fi aşezate la lumină, pe un teren uscat şi cu vederea deschisă spre drumurile pe unde de obiceiu trec lupii,

râşii şi vulpile, şi trebuie să fie astfel mascate, încât să nu poată fi observate şi să nu dea vânatului prilej de a descoperi pe vânător după miros şi ca acesta să poată trage bine cu puşca şi să se poată adăposti într'însele comod noaptea. — Coliba sau bordeiul de pândă trebue construită după modelul indicat în schiţa de plan de mai jos. — Inainte de a fi acoperită cu pământ sau cu glii, (brazde de iarbă) urmează să fie învălită cu hârtie gudronată pentru a fi ferită de umezeală. La 20 metri de crenelă, care nu trebue să fie mai mare de 10 cm. lăţime şi 15 cm înălţime,

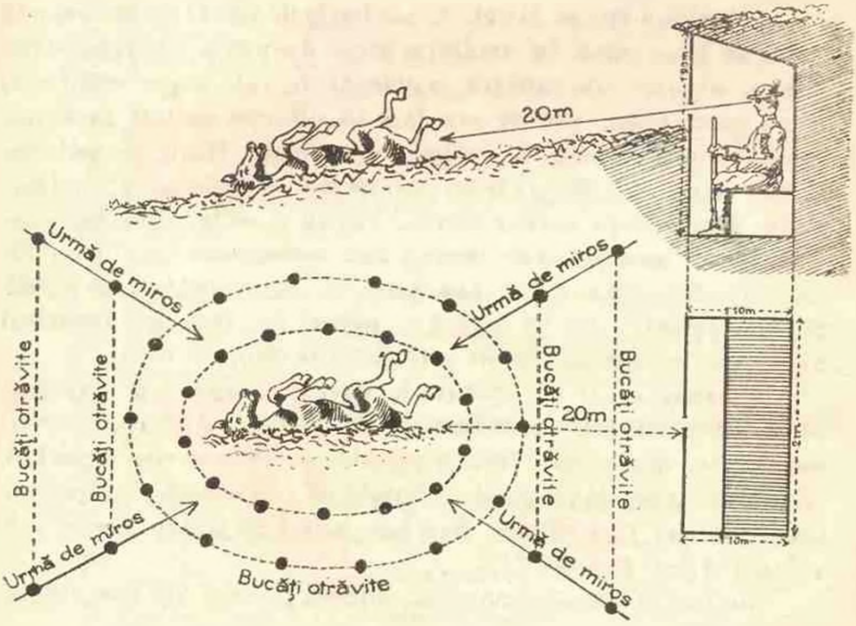
20m
1.90m
Urmă de miros
Urmă de miros
Urmă de miros
Urmă de miros
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
20m
1.10m
2m
1.0m

se îngroapă un cadavru, astfel ca numai capul şi picioarele să-i rămână afară din pământ, pentru ca fiarele să nu-l poată mânca într'o singură noapte, sau să-l ducă cu dânsele. Dacă lupii se dedau la cadavrul expus, se va începe pânda în nopţile luminoase, sau se va pune otravă. — Pentru a obţine maximum de succes trebuie mai întâi, ca să se obişnuiască fiara cu bordeiele de pândă, adică să devoreze nesupărată cadavrul până aproape de os înainte de a se pune otravă. — Acest procedeu are avantajul, că fiarele în lipsă de altă hrană şi în cele mai multe cazuri cu stomacul gol, pot mânca mai repede bucăţile otrăvite, din care cauză otrava devine mai eficace. — Punerea de bucăţi otrăvite se va face mai ales, când zăpada căzută este proaspătă, pentru a se găsi mai uşor urmele fiarelor care le au mâncat.

„Bucăţile otrăvite este bine să se aşeze în două rânduri şi anume în cerc sau în formă de şah (vezi figura dela pag. 553). Cadavrele fiarelor otrăvite, după ce vor fi jupuite, se vor întrebuinţa ca bucăţi—curse aşezându-le în faţa bordeielor de pândă, unde vor fi neapărat devorate de pasări şi de fiare în lipsă de altă hrană.

„Pentru a atrage fiarele la bordeiele de pândă se recomandă de a se lăsa până la cadavru urme de miros, întrebuinţând pentru aceasta un cadavru spintecat de cal, maţe, câini, sau chiar pisici fripte, cari se vor târâ în direcţie radială spre bordeiul de pândă. Chiar în aceste urme astfel lăsate se pot aşterne câte-va bucăţi otrăvite, cari şi ele împlinesc scopul urmărit, până ajunge fiara la bordei. Pentru a evita accidente, care s'ar putea produce prin târârea sau mâncarea băcăţilor otrăvite de către ciori, corbi, sau gaiţe, se recomandă (vezi punct. 20) ca aşezarea lor să aibă loc numai pe înserate (amurgul serei), iar culegerea lor în revărsatul zorilor.

„Trebue evitat ca cadavrele fiarelor otrăvite şi îngheţate să fie aduse imediat la căldură, ele urmând a fi numai cu incetul desgheţate, după care vor fi jupuite şi întinse pe scânduri, căci altfel procedând părul se lipeşte de pardoseală şi se produc pete în blană, care rămâne fără păr, astfel că pielea devine fără valoare. (vezi punctul 21).

In anul 1922 s'a împuşcat, otrăvit, şi prins în curse, următorul vânat:

Cerbi 4, cerboaice (vaci) 5, viţei 13, ţapi 5, epuri 89, cocoşi de munte 9, mistreţi mai mari de un an 13, mistreţi mai mici de un an 5, urşi 7, lupi 3, râşi 3, vulpi 23, pisici sălb. 2, vidre 1, jderi 9, dihori 2, câini răsleţi 15, bufniţe 4, ulii 27, şi corbi 3.

Dintre aceştia au fost sfâşiaţi de fiare sălbatice:

Cerbi 1, vaci 5, viţei 13, ţapi 3, mistreţi mai mari de un an 1, mistreţi mai mici de un an 2.

Majestatea Sa Regele a împuşcat: 4 cocoşi de munte, 1 cerb de 16 ani. 2 mistreţi mai mari de un an şi 1 urs.

TABLOUL

de vânatul aflat la 31 Iulie 1923 în pădurile de pe domeniul Gurghiu

No. cantoanelor (revirelor)	NUMIREA	Cerbi			Căprioare		Capre negre		Mistreţi	Epuri		Cocoş de munte	Cocoş de mesteacăn	Găinuşe de alun	Fazani	Prepeliţe	TOTAL	Animale răpitoare şi stricătoare													Observaţiuni
		Cerbi	Cerboaice	Pui de cerb	Ţapi	Căprioare				de câmp	de vizuină							Urşi	Râşi	Lupi	Vulpi	Jderi	Dihori	Vidre	Nurci	Viezuri	Ulii	Bufniţe	Pisică sălbatecă	TOTAL	
I	Mociar	—	—	—	8	16	—		12	60	—	-	—	—	—	—	—	—	—	—	10	2	4	—	—	—	20	—	3	—	
II	Crunga	5	20	5	3	7	—		17	6	—	—	—	10	—	—	—	2	—	2	10	8	5	1	—	1	30	10	4	—	
III	Isticeu	5	20	7	6	10	—		20	20	—	7	—	10	—	—	—	5	1	1	16	10	5	1	—	2	20	3	4	—	
IV	Fâncel	10	15	5	5	15	—		30	4	—	6	—	30	—	—	—	5	—	1	6	15	4	—	—	1	15	2	5	—	
V	Dos	2	—	—	2	5	—		26	15	—	—	—	20	—	—	—	2	—	1	8	10	5	—	—	1	20	3	4	—	
VI	Mirag'le	5	30	8	7	12	—		10	15	—	6	—	20	—	—	—	2	—	2	10	10	2	1	1	1	15	10	10	—	
VII	Sirod	34	50	25	8	15	—		40	10	—	5	—	40	—	—	—	5	1	1	10	15	10	—	—	1	50	10	10	—	
VIII	Larga	15	40	20	5	10	-		20	10	—	7	—	30	—	—	—	11	1	1	20	15	5	1	—	2	20	8	5	—	
IX	Sebeş	14	25	10	6	10	—		25	10	—	9	—	20	—	—	—	8	1	1	10	15	10	1	—	1	20	4	5	—	
	Total . .	80	200	80	50	100	—		200	150	—	40	—	180	—	—	1080	40	4	10	100	100	50	5	1	10	200	50	50	620	

Prinţul Nicolae a ucis 3 urşi, iar prinţul Carol o vulpe.

In anul 1923 până în luna Noembrie s'a împuşcat, otrăvit, prins cu curse, omorât de răpitoare, următorul vânat:

Cerbi 3, vaci 4, viţei 17, ţapi 6, iepuri 21, cocoşi de munte 4, mistreţi mai mari de un an 6, mistreţi mai mici de un an 1, lupi 2, râşi 1, vulpi 14.

Din aceştia *Majestatea Sa Regele* a împuşcat: 3 cocoşi de munte şi 1 cerb.

In anul 1921 *Majestatea Sa Regele Ferdinand a împuşcat* 7 cocoşi de munte.

Intreg domeniul Gurghiu este străbătut de poteci pentru vânat şi sunt deschise numeroase linii spre a se putea face uşor goane în contra vânatului.

Pescuitul.

După încetarea plutitului s'a început creşterea păstrăvilor (Salmo fario) pe cale artificială, cu care ocazie s'a înmulţit foarte mult în pâraiele domeniului despre care vorbim.

A existat două crescătorii de păstrăvi, una în Lăpuşna şi alta în Fâncelul de sus.

Aceste piscine au fost însă distruse în timpul revoluţiei din anul 1918, cu care ocazie s'au nimicit şi mulţi păstrăvi.

In 1924 s'a proiectat a se construi în Lăpuşa o păstrăvărie, care s'a realizat abia în anul acesta (1926).

Prinderea păstrăvilor este rezervată numai pentru M. S. *Regele.*

Plantaţiuni şi pepiniere.

Tabloul următor ne arată sumele cheltuite cu plantaţiunile şi întreţinerea pepinierelor dela 1 Aprilie 1919 până la 1 Aprilie 1923.

TABLOU

de sumele cheltuite cu plantaţiuni şi întreţinerea pepinierelor dela 1919 până la 1 Aprilie 1923

No. curent	Anul bugetar	Ocolul silvic	Suprafaţa plantată	Costul împădurirei de pe suprafaţa plantată		Reuşita lor	Suprafaţa pepinierelor întreţinute	Suprafeţele ce s'au semănat din nou	Cantitatea şi felul seminţei ce s'a semănat	Cheltuieli pentru întreţinerea şi semănarea în pepiniere		Observaţiuni
			Ha.	Lei	B.	%	m²	m²	Kgr.	Lei	B.	
1	1919—1920	Isticeu . .	—	—	—	—	16.622	—	—	2.100	—	
		Lăpuşna .	—	—	—	—	22.621	—	—	3.182	50	
		Ierbuş . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	—	—	—	—	39.243	—	—	5.282	50	
2	1920—1921	Isticeu . .	109 40	507.50	—	90	16.622	—	—	11.861	26	
		Lăpuşna .	41.84	105 56	—	95	22.621	—	—	12.650	—	
		Ierbuş . .	38.45	94 20	—	90	4.280	—	—	7.350	—	
		TOTAL . .	189.69	707.26	—	—	43.523	—	—	31 861	26	
3	1922—1922	Isticeu . .	145.60	581.05	—	85	16.622	9.118	259. Brad 100. Molid	19 223	40	
		Lăpuşna .	169 06	199.63	—	65	31.621	8 561	250. Brad 100. Molid	20.232	—	
		Ierbuş . .	15.13	39.45	—	60	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	329.79	820.13	—	-	48.243	17.779	-	39.455	40	
4	1923—1923	Isticeu . .	—	—	—	—	16.622	8.750	10.5 brad 120 Molid	39.954	—	
		Lăpuşna .	5.75	974	—	95	31 621	9.000	0 5 Brad 60 Molid 15 Larice 30 Frasin	30.566	—	
		Ierbuş . .	Întregiri 51.91	2.052	50	80	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	57.66	3 026	50	—	4·.243	17.750	—	70.520	—	
	Total general .		**57714**	**155764**	**50**	—	**179252**	—	—	**147.119**	**16**	

Din acest tablou rezultă, că în timp de 4 ani s'a plantat în ocoalele ce alcătuiesc domeniul Gurghiu 525,25 ha, costând suma de 153712 lei, ceeace revine în mediu pentru plantarea unui ha 292,65 lei şi s'au complectat 51,91 ha, care au costat 2052,50 lei, sau 39,10 lei de hectar.

Plantarea s'a făcut cu puieţi nerepicaţi de 2 4 ani de molid, brad, larice, frasin, şi paltin de munte.

S'au plantat la hectar în termen mijlociu 4400 puieţi.

Suprafaţa pepinierelor întrebuinţate a fost de 17.9252 ha costând 147119,16 lei. In aceste pepiniere s'au semănat 530 kg sămânţă de brad, 480 kg sămânţă de molid, 15 kg sămânţă de larice şi 30 kg sămânţă de frasin, această din urmă specie pe o întindere de 3,5529 ha.

S'au întreţinut şi semănat anual în pepiniere o suprafaţă de 4,4813 ha costând 36779,91 lei, ceeace revine la un ar, sau 100 m^2, suma de 75 lei.

Din fondurile anului bugetar 1922-24, sume primite în primăvara anului 1923, s'a plantat în ocolul silvic Lăpuşna 37,0 ha, cari au costat 22687, 50 lei, iar în toamna anului 1923, s'a mai împădurit 43,33 ha, costând 53945 lei.

In total, deci, s'a plantat în acest an 80,33 ha, cheltuindu-se cu plantarea lor suma de 76632,50 lei, ceeace revine la 953,96 lei costul plantării unui ha.

Din datele culese în timpul creşterei puieţilor în pepiniere şi a plantaţiunilor executate am constatat:

Că pentru scoaterea din pepinieră a puieţilor mai mari de 5 ani, găsiţi cu ocazia luării în primire ocolului Lăpuşna, s'a întrebuinţat pentru 1000 puieţi 0,3 zile cu braţele.

Pentru săpatul pământului a fost nevoie de 1,5 zile cu braţele pentru un ar.

Cantitatea de sământă de molid, al cărei procent de germinaţie a fost de 50-90 $^0/_0$, semănată între rânduri late de 2 cm. şi depărtate unele de altele de 1 cm. a fost de 2,6 kg. la un ar sau 100 m^2, inclusiv însă potecile dintre straturi, tarlale şi drumuri, obţinându-se 60—70000 puieţi.

Cantitatea de sământă de brad, a cărei procente de germinaţie a fost de 40—65 $^0/_0$, semănată în acelaş fel ca şi cea de molid, a fost de 26 kg pentru 100 m^2, obţinându-se 30—50000 puieţi.

Cantitatea de sământă de larice al cărei procent de germinație a fost de 30—50 %, semănată la fel ca și cea de molid a' fost de 3,2 kg la un ar, obținându-se o producțiune de 10000—30000 puieți.

Pentru plivitul de 3 ori, inclusiv săpatul între puieți, este necesar 2,4 zile cu brațele la 100 m².

Pentru așezarea de muschiu printre rânduri spre a nu se produce ridicarea puieților (deșosarea) când primăvara ziua este cald, iar noaptea frig, este nevoe pentru aceiași metri pătrați de 1,2 zile cu brațele.

Scoaterea puieților din pepinieră, legatul lor în mănunchiuri de câte 100 buc. și mocirlatul a 1000 bucăți, necesită 0,8 zile, cu brațele; iar pentru transportarea lor la o depărtare de 5—10 km este nevoie de 0,2 zile cu carul.

Pentru curățirea terenului de crăci și resturi de exploatare spre a se putea apoi planta se cere 4 zile cu brațele pentru un ha.

La facerea gropilor și plantarea a 1000 puieți se întrebuințează 2,2 zile de lucru cu brațele.

Puieții produși în pepinierele existente ale ocoalelor servesc la plantarea parcelelor ce se exploatează ras, la complectarea împăduririlor deja făcute, precum și la repopularea locurilor incendiate în timpul din urmă.

Personalul de serviciu.

Conducerea administrației domeniului Gurghiu, din care s'a format, după cum am arătat, trei ocoale silvice, a fost încredințată până în anul 1923 unui inginer inspector silvic, D-lui Ladislau Papp, care inspecta toate lucrările ce se efectuau în aceste ocoale, inclusiv calea ferată silvică Tot d-sa aranja și vânătorile regale.

In exercitarea atribuțiunile sale era secondat de 2 oficianți silvici, de un brigadier, un pădurar, un copist și un camerist; iar pentru vânătoare se servea de un oficiant silvic și 9 păzitori de vânat.

Prin demisionarea d-lui Papp și trecerea d-sale la domeniul forestier Reșița (Banat) s'a desființat menționata organizare, controlul ocoalelor silvice făcându-se direct de către direcția regională silvică din Cluj.

Conducerea ocolului silvic Isticeu este încredințată unui

Ing. silvic, fiind ajutat la lucrările din pădure de 10 pădurari, iar la cancelarie de un oficiant, un pădurar şi un camerist.

Ocolul Lăpuşna este încredinţat unui Ing. şef silvic, care este secondat în lucrările din pădure de 2 brigadieri şi 7 pădurari, iar la cancelarie de un conductor, un pădurar şi un camerist.

Conducerea căiei ferate silvice se face de un Ing. silvic, fiind ajutat de 2 contabili, un pădurar, doi dactilografi, un copist şi un camerist; iar serviciul de tracţiune şi de întreţinere a acestei căi ferate se face de 5 mecanici conducători de tren, 4 picheri, 12 cantonieri, 3 şefi de tren, 13 şefi de echipe, 7 fochişti, 12 frânari, 1 magazioner, personalul din ateliere fiind deja menţionat.

In ocolul silvic Isticeu, din cauza multelor delicte ce se comit, se simte nevoie de încă 3 pădurari, de oare ce pădurile din acest ocol se află situate în apropierea satelor şi deci ele sunt foarte mult expuse furturilor de lemne.

In ocolul silvic Lăpuşna deasemenea mai sunt necesari încă 3 pădurari pentru lucrările de exploatare, o parte din cei existenţi urmând să fie schimbaţi necorespunzând cerinţelor.

Case de locuinţe.

Domeniul Gurghiu posedă clădirele necesare pentru încartiruirea întregului personal de serviciu.

Casele locuite de fostul administrator al ocoalelor, inspectorul silvic L. Papp, de şefii de ocoale şi de conducătorul căei ferate silvice Gurghiu C. F. S. G. au fundaţia de piatră, iar zidurile lor sunt groase de la $1^1/_2$ — 2 cărămizi şi cuprind câte 4—5 odăi, câte o cameră de baie şi o bucătărie. Dispun afară de aceasta de grajduri pentru vite, coteţe pentru păsări şi câte o grădinuţă pentru cultura zarzavaturilor.

Casele pădurarilor au fundaţia şi soclul de piatră, păreţii constau însă din grinzi tencuite pe din năuntru.

Şi ei dispun de grajduri şi coteţe. Aceste case de locuinţă au forma de vile, cu 2—3 odăi şi bucătărie.

Pentru primirea *Majestăţei Sale Regelui* există în comuna Gurghiu un castel, care e compus din 12 odăi, cameră de baie, bucătărie, spălătorie, grajduri, coteţe. Acest castel a fost mobilat parte de Casa regală parte de Casa Pădurilor.

pentru produsele principale

bservaţiuni :
coajă şi de la 12 c. m. diam. terier în sus, cele de fag se măsoară cu coaje;
c. m. în sus. Pentru perderile de material lemnos cu ocazia transportului,
creşterea arborilor bătrâni nu se socoteşte.

Din volumul total se găseşte:																Volumul coajei	OBSERVAŢIUNI
Lemn de lucru						Total general	Lemn de foc								Total general		
Reşinoase		Fag		Paltin			Fag		Carpin		Paltin		etc.				
Molid Brad																	
Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total		Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total	Jug.	Total			
m³																Steri	

produsele secundare pe timpul unui deceniu

în timpul deceniului						OBSERVAŢIUNI
curăţire sau de degajare		Din căzături şi extracţiuni	Cantitatea totală a produselor secundare	Specia	Sortimentul	
Pe jug.	Totală					
Metri cubi						

5. Tabloul claselor de vârstă și a posi

Afectația	Parcela	Cl. I de la 81–100 ani și peste			Cl. II de la 61–80 ani			Cl. III de la 41–60 ani			Cl. IV de la 21–40 ani			Cl. V de la 1–20 ani			Locuri goale	
		Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Reșinoase	Stejar	Fag și alte foioase	Suprafața	Speciile cu cari se vor împăduri
		Jugăre cadastrale															jug.	

6. Planul special de exploatare pantru produsele accesorii într'un deceniu

Produse accesorii ce urmează a se exploata într'un deceniu							OBSERVAȚIUNI
Afectației	Parcelei	Pășunat	Ghindărit	Cosit de iarbă	Strângerea frunzișului	Scoatere de piatră	
Numărul		jugăre cadastrale					

ilităţei periodice întocmit pe specii

Pe baza planului general se va exploata în timpul primei revoluţii														
In perioada I			In perioada II			In perioada III			In perioada IV			In perioada V		
S P E C I I L E														
Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase	Reşinoase	Stejar	Fag şi alte foioase
jugăre cadastrale														

7. Tabloul suprafeţelor

Numărul parcelei	TEREN PRODUCTIV									Loc gol de împădurit	Total general	Numărul cadastral	Numărul parcelar din cartea funduară	Comuna	OBSERVAŢIUNI
	Teren forestier			Alte terenuri											
	Împădurit	Goluri	Total	Intravilane	Arături	Livezi de fân	Păşuni obicinuite	Păşune de munte	TOTAL						
	jugăre cadastrale														

8. Evidența

No. curent	Arătarea schimbărilor de suprafețe	Determinarea suprafeței conf. amenajamentului	SPORURI								TOTAL GENERAL
			Pădure propriu zisă	Teren și clădiri							
				Case și intravilane	Loc arabil	Fâneață	Pășune din apropierea satelor	Pășune de munte	Improductiv	TOTAL	
			jugăre cadastrale								

9, Evidența produselor principale

Prevederile amenajam.						CE S'A EXPLOATAT IN ANII																	
						1913		1914		1915		1916		1917		1918		1919		1920		1921	
Seriei	Afectației	Parcelei	Supraf. întreagă a parcelei unde se va exploata	Supraf. reală corespunzătoare posibilității	Volumul	Suprafața reală cor. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală c. posibilității	Volumul	S. reală coresp. posibilității	Volumul
Numărul			jug.		m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³	jug.	m³

suprafeţelor

SCADERI											
Teren şi clădiri							TOTAL GENERAL	Numărul parcelei din cartea funduară	Numărul cadastral	Comuna	OBSERVAŢIUNI
Case şi intravilane	Arabil	Fâneaţă	Păşune de lângă sat	Păşune de munte	Improductiv	Total					

întocmită pe anii din deceniul 1913/1922

1922		CE S'A EXPLOATAT IN DECENIUL 1913—1922								Suma sau preţul încasat loco-tulpină în pădure		Rămâne neexploatat la sfârşitul semiperioadei		OBSERVAŢIUNI
Supraf. reală sau respunzăt. posibilităţei	Volumul	Reşinoase		Fag.		Paltin şi alte foioase		Total	Coaje			Supraf. cor. posibilităţii	Volumul	
		Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc							
jug.	m³	Metri cubi								Lei	B.	jug.	m³	

10. Evidența produselor princi

Secția .... *Seria* ....

S'a prescris spre exploatare						S'A EXPLOATAT DE FAPT										
Suprafața parcelei	Supraf. coresp. posibilității în deceniul	Volumul		Specia	Sortimente	In anul	Tratamentul	Supraf. totală pe care s'a făcut tăerea	Suprafața cor. posibilității	VOLUMUL						
										Reşinoase		Foioase		Paltin şi alte specii		TOTAL.
		Jugăr	Total							Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	
jug. cad.		m³						jug. cad.		Metri cubi						

11., Evidența produselor secundare întoc

PRODUSE SECUNDARE PROPUSE A SE REALIZA						OBSERVAȚIUNI
Specificarea produselor secundare	Suprafața	VOLUMUL				
		Pe jug.	TOTAL	Specia	Sortimentul	
	jugăre	m³	m³			

12., Tablou de pro

Vârsta arboretului	Volumul	CREŞ
		Perioadică
Ani	m³	în metr

pale pe parcele de gestiune

fectația .... *parcela* ....

Prețul sau suma încasată pentru lemnele exploatate loco tulpină		COAJA OBȚINUTĂ				OBSERVAȚIUNI
		Volumul	Greutatea	Suma încasată loco pădure		
		Steri	Kg.	Lei	B.	

mită pe parcele de gestiune

PRODUSE SECUNDARE REALIZATE												OBSERVAȚIUNI
			VOLUMUL									
			Reșinoase		Foioase		Paltin și alte specii					
ANUL	Specificarea produselor secundare	Suprafața	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Lemn de lucru	Lemn de foc	Suma încasată sau prețul lemnelor loco tulpină			
		jug.	metri cubi						Lei		B.	

ducție și de creșteri

EREA	Procentul de exploatare
Medie	
pe jugăr	

13. Evidenţa pro

Prescrierea pe baza planului de amenaj.							DIN PRODUSELE ACCESORII														
							1913			1914			1915			1916			1917		
Seriei	Afectaţiei	Parcelei	Anii pentru care s'a prescris	Păşunatul	Ghindăritul	Cositul	Păşunat	Ghindarit	Fâneaţă de cosit	Păşunatul	Ghindăritul	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit
N-rul				jug. cad.			jugăre														

14. Planul de

Numărul		Parcele rămase neregenerate	Arborete care pretind compl.			Parcelele ce se vor tăia în deceniul			Poeni destinate a se împăduri
							Regenerarea se va face		
Afectaţiei	Parcelei de gestiune		Suprafaţa totală	Consistenţa	Suprafaţa ce trebue compl.	Suprafaţa totală	pe cale naturală	pe cale artificială	
		jug. cad.			jugăre				

duselor accesorii

A REALIZAT IN ANUL															OBSERVAŢIUNI
1918			1919			1920			1921			1922			
Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	Păşunat	Ghindărit	Fâneaţă de cosit	
adastrale															

regenerare

Supr. ce nu vin în expl. în deceniul şi unde se vor face împăd. în submasiv		Suprafaţa totală ce se va regenera pe cale artificială	Se va întrebuinţa în împ.		Tăeri de curăţire (de degajare)	OBSERVAŢIUNI
Intinderea totală	Intinderea de împădurit în submasiv		Speciile	Modul de procedare	jug.	
dastrale						

15. Evidența anuală

Prevederea planului de amenaj.					Numirea rubricei în care e prescrisă	REGENERARI EFECTUATE											
						1913					1914					1915	
Afectației	Parcelei	Sup. întreagă de regenerare	Se va regen.			Față de prevederi		Afară de prev. s'a găsit necesar	Împăduriri ce a fost scadente (întârziate)	Complectări	Față de prev. amenaj.		Afară de prev. s'a găsit necesar	Împăduriri ce a fost scadente (întârziate)	Complectări		
			pe cale nat.	pe cale artif.		pe cale natur.	pe cale artif.				pe cale natur.	pe cale artif.					
N-rul		jug. cad.				jug. cad.					jug. cad.						

16. Evidența anuală a

Prev. planului de amenaj.						Taeri de ameliorare propuse și cari s'au efectuat de											
			Suprafața			1913			1914			1915			1916		
						Suprafața			Suprafața			Suprafața			Suprafața		
Seriei	Afectației	Parcelei	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	Volumul
Numărul			jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³	jug.	cad.	m³

a regenerărilor

NTR'UN DECENIU						S'a efectuat regenerări								OBSERVAȚIUNI
		1916 etc.				In total dela 1913—1922								
						Efectuarea reg. prevăz.		Împăduriri scadente	Complectări	Cheltueli de reg. creșterea și îngrijirea pueților, curățiri etc.		La revizuire s'au găsit bine regenerate	Se va împăduri din nou	
						pe cale natur.	pe cale artif.							
						jughere cadastrale				Lei	B.	jug. cad.		

produselor secundare

in anii :			Tăeri de ameliorare efectuate în total :										Prod. secundare nerealizate		
1917			In deceniul 1913—1922												
Suprafața			Suprafața		Volumul								Suprafața		
					Reșinoase		Foioase								
Rărituri	Curățiri	Volumul	Rărituri	Curățiri	de lucru	de foc	de lucru	de foc	TOTAL	Coajă	Prețul încasat loco-pădure la tulpină		Rărituri	Curățiri	Volumul obținut
jug. cad.		m³	jug. cad.		Metrii cubi					steri	Lei	B.	jug. cad.		m³

17. Evidenţa regenerărilor întocmite

Afectaţia

Prevăzut de amenajament								REGENERARI EFECTUATE												
		De regenerat împăduriri		La imp. artif. se va aplic.									S'a intrebuinţat							
Arătarea rubricei unde s'a prevăzut suprafaţa de împădurit în planul de regenerare	Sup. totală pe care trebue să se execute regenerarea	Pe cale naturală	Pe cale artificială	Esenţele	Modul de împădurire	Observaţiuni	ANUL	S'a împăd. pe cale naturală	S'a împădurit pe cale artificială	Afară de prevederile amenajamentului s'a împădurit în plus pe cale naturală	S'a împăd. artificial în deceniul curgător conform amenajam.	Complectări	Esenţa	Modul de împădurire	Sămânţă		Puieţi		la transport	zile de lucru
	Jug. cad.							Jughere cad.							h. l.	kg	ani	buc.	cu c	cu b.

18. Registrul cazurilor fortuite.

Ţinându-se toate aceste registre la curent cineva îşi putea da seama ori şi când de starea pădurei din punctul de vedere al aplicaţiunei amenajamentului.

Vânatul.

Din timpurile vechi vânatul în pădurile de pe domeniul Gurghiu a fost îngrijit.

Masivele de pe coline şi şesuri erau bogate în zimbrii, iar cele din munţi în urşi, cerbi, porci mistreţi, căprioare etc.

Vechii arendaşi ai domeniului erau îndatoraţi a organiza anual o vânătoare de zimbrii şi una de urşi în onoarea oaspeţilor străini, primind pentru aceasta de la Stat o remuneraţie de 100 florini.

Din însemnările ultimului sub arendaş, care a fost Macskasi Ferencz, rezultă că în timp de 30 de ani s'au împuşcat 300 de urşi.

Din anul 1875 şi până în 1881 dreptul de vânat a fost ţinut în arendă de contele *Teleki Samu* pentru o sumă de 400 florini.

Iar din anul 1882 — 1892 acest drept a fost concedat principelui moştenitor al fostului imperiu Austro-Ungar, *Rudolf*, După moartea acestuia, Casa domnitoare renunţând la dreptul de vânat, el a fost din nou arendat contelui *Teleki* dela 1893—1916.

Dela 1916—1918 a fost arendat *arhiducelui Iosif*, iar din anul 1919 dreptul de vânat a fost rezervat, în mod esclusiv, M. S. Regelui Ferdinand al României Mari.

pe parcele de gestiune

parcela ——— .

MATERIAL ȘI ZILE DE LUCRU ÎNTREBUINȚATE																	OBSERVAȚIUNI
Cheltueli cu ocazia regenerarii																	
La însemânțare sau plantare	Pentru sămânță		Pentru pueți		Pentru transport		Pentru însămânțare sau plantare		Diferite alte lucrări				Totalul cheltuelilor		Cheltuiala medie pe jug cadas.		
									Numirea lucrării	Zile de lucru	Valoarea						
	Lei	B	Lei	B	Lei	B	Lei	B			Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	

Domeniul Gurghiu din punct de vedere al vânatului este împărțit în 9 cantoane cu câte un păzitor, fiecare neocupându-se decât cu ocrotirea vânatului nobil și cu distrugerea celui răpitor prin otrăviri de hoituri cu stricnină, prin puneri de curse etc. Salariul lor este prevăzut în bugetul Casei Pădurilor.

Cu controlul este însărcinat un oficiant silvic numit supraveghetor de vânat.

Maestru al vânătorilor regale este d-l Anton de Mocsony, iar director d-l colonel August de Spiess.

Din cauza importanței sale reproduc mai jos conținutul *instrucțiunilor referitoare la organizarea vânătoarei, la protejarea vânatului, la vânătorile de goană și de pândă în revirele de vânat ale* **Maiestății Sale Regelui**, *întocmite fiind de d-l. colonel August de Spiess :*

1. „*Recensământul vânatului.* In ziua ce urmează după o ninsoare mai mare și anume când vânatul începe a se mișca, întreg personalul disponibil se va ocupa cu numărarea vânatului aflător în revir, raportând despre cele constatate".

„Procedarea aceasta se va repeta cât de des și neapărat după fiecare ninsoare, pentru a se putea complecta tablourile referitoare la cantitatea și felul vânatului (în cursul ninsoarei și imediat după ninsoare vânatul nu se mișcă din culcușul său)".

2. *Intocmirea tablourilor despre starea vânatului* (wildstandes-Tabellen).

„Din toate revirele regale de vânătoare tablourile despre vânatul patruped şi cel sburător constatat în urma recensământului săvârşit conform instrucţiunilor de la punctul 1, se vor inainta la Sibiu pe adresa directorului vânătoarei regale, colonel August de Spiess. Pentru redactarea datelor statistice anuale aceste tablouri se vor trimite în două exemplare de două ori pe an şi anume pentru prima dată cel mai târziu până la 31 Ianuarie iar a doua oară până la 31 Iulie al fiecărui an.

3. „Se va distinge bine vânatul staţionar de cel călător, de asemenea pasările staţionare de cele călătoare şi se vor consemna în tablouri deosebite.

4. „Rapoartele dintre sexele tuturor animalelor de vânat, patrupede utile, se vor evidenţia şi în procente.

5. „Tăierile şi liniile pentru practicarea vânatului (Aushaue), se vor face pe cât va fi posibil paralele, pentru ca puşcaşii vânători, cu prilejul vânătoarelor de goană, să se aşeze într'însele şi să aibă vederea liberă la tragere.

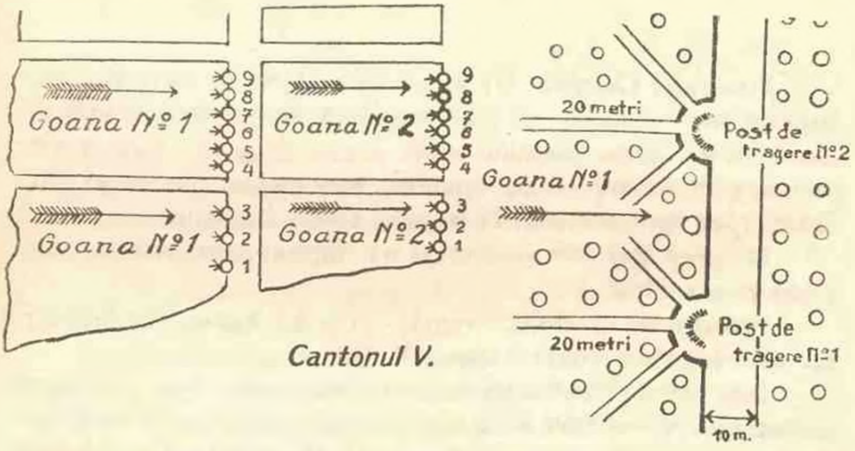

6. „Posturile de pândă şi de tragere (Stände und Kanzeln) să se construiască după cum se mişcă vânatul şi fiecare să poarte câte un număr curent. Poziţiele şi locurile trebuie să fie astfel alese, încât vânătorii să nu fie expuşi la vr'un pericol oarecare.

7. „Cărărilor (Schneissen) pornind dela posturile de pândă să li se dea direcţiunea de raze.

„Lăţimea lor va fi de un metru, iar lungimea de 20 metri spre a se da posibilitate vânătorului ca să vadă vânatul, înainte ca acesta să treacă cărarea principală, sau prin linia vânătorilor.

8. La alegerea locurilor de pândă şi a posturilor de tragere, precum şi la aranjarea goanelor, se va ţine seamă de configuraţia terenului, dar mai cu seamă de direcţiunea vântului.

9. „Se va da o deosebită atenţiune arborilor fructiferi cu poame pădureţe, de oare-ce bună starea vânatului de un anumit sex depinde foarte mult de existenţa unor asemenea arbori. Faptul acesta pentru aranjarea vânătorilor de pândă şi în deosebi a celor de goană are o mare însemnătate.

Goanele Nr. 1, 2 şi 3 la 23 Octomvrie 1922 în Cantonul I şi II

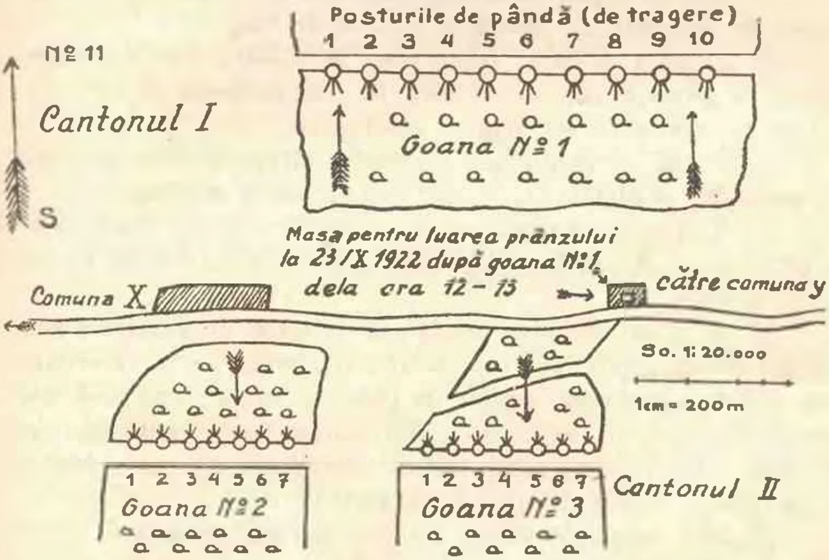
Posturile de pândă (de tragere)
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
№ 11
Cantonul I
S
Goana № 1
Masa pentru luarea prânzului la 23/X 1922 după goana №1 dela ora 12–13
Comuna X
către comuna y
Sc. 1: 20.000
1cm = 200m
1 2 3 4 5 6 7
Goana № 2
1 2 3 4 5 6 7
Goana № 3
Cantonul II

10. „Valorificarea vânatului trebue să se facă în mod raţional. Pentru cazul când vânatul e bogat, se va încheia un contract cu negustorii de vânat şi se va îngriji de transportarea s ı grabnică, sau se va împărţi oaspeţilor şi personalului, după cum va dispune şeful sau conducătorul vânătoarei.

11. „*Schiţa de plan despre aranjarea unei vânători de goană, haite de vânătoare*. Fiecare invitat la o vânătoare aranjată în revirele regale de vânătoare va primi, în ziua premergătoare goanei, o schiţă de plan spre a se putea orienta în ce priveşte terenul, posturile de pândă şi locurile unde sunt aşe-

zaţi vânătorii vecini, precum şi asupra regulelor pentru posturile de pândă (Standregeln).

12. „Regulele pentru posturile de pândă şi cele pentru tragere se vor înscrie pentru vănătorile de goană pe contra pagina fiecărei schiţe şi va conţine următoarele puncte:

a) „Posturile de pândă se vor fixa de către şeful vânătoarei, iar în absenţa dânsului de către maestrul general al vânătoarei, ori de directorul vânătoarei.

b) Conducătorul vânătoarei va fi aşezat acolo, unde va putea conduce mai bine mersul vânătoarei şi unde va putea primi mai uşor ordinele şi dorinţele celui în drept.

c) Incărcarea şi descărcarea armelor de vânat se va face numai la posturile de pândă şi la cele de tragere.

d) „Asupra urşilor, mistreţilor şi cerbilor, se va trage numai cu gloanţe, ori ce alt soiu de împuşcătură se va considera ca contra venind legilor vânătoreşti.

e) „Postul de pândă nu se poate părăsi înainte de a se da semnalul şi înainte de a sosi conducătorul vânătoarei.

f) „Căutarea vânatului rănit se va face numai după dispoziţiile luate de conducătorul vânătoarei şi numai după terminarea goanei.

g) „In cazul când un vânat este doborât de gloanţele mai multor vânători, cari au tras în acelaş vânat, se va constata cine a fost adevăratul trăgător de către o comisie compusă din maestrul suprem al vânătoarei, din conducătorul vânătoarei şi alţi doi vânători desemnaţi, cari vor stabili al cui este vânatul după direcţia împuşcăturei trăgătorului.

„Regula spune că prima lovitura mortală hotăreşte.

h) „Dorinţele speciale ale participanţilor la vânătoare se vor aduce la cunoştinţa conducătorului de vânătoare, înainte de a se începe vânătoarea.

i) Trofeele şi blana aparţin trăgătorului.

j) Goana se începe după semnalul dat de către conducătorul vânătoarei prin corn şi după împuşcătura trasă în sus de către personalul de ocrotire distribuit printre gonaci şi la ora hotărâtă.

13. După terminarea vânătoarei de goană, mai cu seamă cu ocazia vânătoarei regale, adunarea vânatului se va face imediat după goană, sau după terminarea vânătoarei, în conformi-

tate cu dispoziţiunile luate de şeful vânătoarei şi în vederea tuturor. Din fiecare soiu de vânat la fiecare zece bucăţi se va prevedea cu un semn spre a se putea face mai uşor numărătoarea.

14. „Cărările de pândă (Purschsteige) se vor face după un plan stabilit în sensul curbelor de nivel, paralele cu cu liniile de pândă sau dealungul marginilor de pădure, cu un cuvânt ele trebuie să fie astfel trasate pe teritorul de vânătoare, încât să permită o înlesnicioasă vedere asupra terenului vecin. Acesta trebue să fie curăţit de crăci uscate şi unde e posibil să se împrăştie peste dânsul nisip sau tărâţe de ferestrău. Acolo unde sunt posturi de pândă ridicate vor trebui şi acestea puse în legătură cu cărările de pândă.

15. Posturile de pândă înalte (Hochstände) trebuesc făcute mai cu seamă la locul de întâlnirea vânatului şi unde se află iarbă de păşunat, precum şi acolo unde terenul este mlăştinos (Suhle). Ele trebue să aibă o largă şi bună rază de tragere şi să dispună în toate direcţiunile de puncte de sprijin pentru armă. In apropierea posturilor de pândă se vor aşeza lingătoare de sare. In locurile potrivite şi uşor de supraveghiat ca posturi de pândă pot servi catedre liniare în patru colţuri, sau adăposturi de şezut în arbori cu un mare orizont de vedere, căutându-se ca cineva să poată sta comod şi să aibă reazim pentru picioare şi pentru armă.

16. Lingătoarele de soare (Salzlecken) se vor aşeza în apropierea posturilor de pândă şi cel mult la 100 metri depărtare de locul de întâlnire al vânatului. Pentru a nu se risipi sarea, se va amesteca aceasta cu pământ şi se va pune în albii, covaţi, sau mai bine în lăzi făcute din scânduri groase şi băgate în pământ. Pe suprafaţa lingătoarelor se va presăra sare măruntă în totdeauna cu ocazia inspecţiei revirului respectiv. Dela postul înalt respectiv şi până la lingătoarea de sare trebuie să rămână loc liber pentru tragere şi observare.

17. Colibele de pândă şi lingătoarele de sare (Luderhütten und Salzlecken) trebuie să fie depărtate unele de altele, pentrucă fiarele, când umblă după oase şi carne, neliniştesc vânatul util speriindu-l sau nimicindu-l chiar.

18. Posturile de tragere, în linii sau tăeturi, să se aleagă după configuraţiunea terenului astfel, încât să se evite orice pericol pentru vânători. Liniile de vânat în desişuri sau tăeturi

trebuie să aibă o lăţime de minimum 10 m, aşa încât vânatul ce trece peste ele, să poată fi ochit fără de a fi văzuţi, ori să fie expuşi vânătorii vr'unei imprudenţe oarecare din partea cuiva, mai cu seamă când se întrebuinţează arme cu glonţ.

19. Distrugerea fiarelor răpitoare, a lupilor mai cu seamă, trebue să se facă în mod sistematic şi numai în părţile singuratice, unde nu umblă urşii sau mistreţii în permanenţă, precum şi în timpul când urşii au intrat deja în vizuinele lor de iarnă căci altfel se poate întâmpla, ca prin punerea de materii otrăvitoare atât urşii cât şi mistreţii să se stârpească. Pentru prinderea răpitoarelor mai mici se va întrebuinţa curse construite în formă de lăzi (Kastenfallen).

20. Aşezarea materiilor otrăvitoare (Brocken) se va face numai în amurgul serei şi anume în jurul colibei sau în jurul hoitului pus al unui vânat. Se va însărcina cu otrăvirea răpitoarelor numai persoane de încredere şi conştiincioase, pentru a se evita vre'o nenorocire ce s'ar putea întâmpla prin împrăştierea materielor otrăvitoare aşezate fără rost.

21. „Colibele pentru pânda animalelor răpitoare se vor construi în locurile cele mai frequentate de lupi. Aceste colibi se vor clădi în pământ din buşteni şi într'însele se va aşeza câte un pat de scânduri pentru a se putea cineva odihni noaptea şi vor fi prevăzute cu câte o fereastră îngustă având o lăţime numai de 10 cm. iar o înălţime de 15 cm. Afară de aceasta intrarea în colibă trebue să fie mascată".

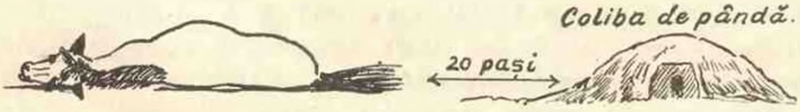

22. „Coarnele de cerb sau ramurile năpârlite de cerb şi de căprioară trebuesc adunate şi aranjate după numărul anilor, iar coarnele perechi trebuesc legate. Cele frumoase provenite dela animalele găsite moarte în pădure se vor întrebuinţa pentru decorarea interiorului castelurilor şi a pavilioanelor de vânătoare, iar coarnele năpârlite în cantităţi mai mari se vor vinde negustorilor de coarne după directivele oficiului de vânzare al Curţii regale.

23. „Cuiburile vulturilor.

Strix Bubo
Aquila Fulva
„ *Imperialis*
Aquila Clanga
„ *naevia*
„ *beneta*
Halisetus Albicila
Circaetus gallicus
Gipaetus barbatus
Vultur monacus,
Vultur fulvus
Pandion Haliaetus fluvialis

trebuesc păstrate ca monumente naturale. Arborii în cari se găsesc astfel de cuiburi în nici un caz nu trebuie să fie tăiaţi".

24. „Rarităţile naturale de vânătoare precum: degenerările ciocurilor şi ale picioarelor, monstruozităţile de coarne şi fosilele preistorice, se vor aduna cu îngrijire pentru a se depune şi păstra în muzee.

25. „Câinii pentru urmărirea vânatului (Schweisshund) trebue să existe acolo, unde se găsesc cerbi, căprioare, urşi, mistreţi, vânat staţionar şi vânat călător, pentrucă atunci când vânatul nobil ar fi rănit, dar are totuşi putere de a fugi, să poată fi căutat şi găsit, evitându-se astfel pierderea sau intrarea lui în putrefacţie.

26. „Schiurile şi patinele de zăpadă pentru personalul însărcinat cu ocrotirea şi paza vânatului în munţi, sau acolo unde zăpada împiedecă umblarea în cuprinsul revirului, sunt absolut necesare. Unde ele lipsesc, trebue să se ceară dela oficiul regal de vânătoare sau să se cumpere.

27 „Armamentul personalului pentru ocrotirea vânatului regal trebuie să constea dintr'o puşcă Drilling, sau dintr'o armă cu 2 ţevi de calibrul 16, spre a se putea prevedea mai uşor cu muniţia necesară.

28. „Pentru stimularea personalului pentru ocrotirea şi paza vânatului regal, se va acorda premii peste cele stabilite de către Casa Pădurilor. Conducătorilor de vânat regal li se vor da pentru vânatul doborât de către invitaţi (oaspeţi) următoarele premii:

Pentru un cerb	lei	60
„ „ lopătar	„	50
„ „ ţap de căprioară	„	20
„ „ „ „ capră neagră . .	„	20
„ „ urs	„	60
„ „ mistreţ	„	25

Pentru un lup	lei 40
„ „ râs	„ 50
„ „ viezure	„ 10
„ o vulpe	„ 15
„ un jder	„ 15
Pentru o pisică sălbatică	„ 15
„ „ vidră	„ 20
„ un cocor	„ 10
Pentru un vultur sau aquilă	„ 10
„ „ cocoş de munte şi de mesteacăn	„ 10
„ o dropie, lebedă, pelican	„ 10

29. „Permisie de a impuşca fiarele sălbatice (răpitoare) şi stricătoare în reviruri o are personalul pentru ocrotirea vânatului util, excepţie făcând numai în ce priveşte ursul şi porcul mistreţ. Blănile animalelor răpitoare sunt ale acestui personal constituind un adaos la salariile lui. Se face însă excepţie de blănile de urs şi lup, cari servesc la decorarea castelelor şi caselor de vânătoare regale.

30. „Tabloul despre vânatul doborât pe domeniile regale, sau pe teritoriele de vânătoare regale, care se încheie la sfârşitul anului, se va ţine de către supraveghetorul de vânat, care va indica tot vânatul util şi cel răpitor. La vânatul mare de animale răpitoare în rubrica de observaţiuni se va arăta şi numele vânătorului.

Acert tablou, cu ocaziunea inspecţiunilor de către marele maestru de vânătoare sau de către directorul vânătorilor regale, se va controla şi iscăli totdeodată. Se va înainta apoi în dublu exemplar şi de 2 ori pe an, odată cu tablourile dela punctul No. 2, spre a servi la întocmirea de date statistice.

31. Teren de vânătoare pentru personalul însărcinat cu ocrotirea vânatului se poate destina de către direcţiunea domeniilor regale, cu aprobarea oficiului de vânătoare regală, pentru exercitarea vânatului, ţinându-se seamă de regulamentul legii de vânătoare şi de formalităţile cerute la vânătoare. — In aceste terenuri se va permite vânătoarea numai de goană sau de cercuri, iar vânatul doborât în natură sau valoarea lui în bani se va destribui în părţi egale personalului. — Pe câmp, sau în locuri mlăştinoase, se poate permite a se vâna cu pre-

pelicarii. In atari reviruri dacă se află cerbi, lopătari, capre negre, sau urşi, este interzisă împuşcarea.

32. „Corfele (prinzătorile) pentru ulii şi lăzile pentru dihori (Habichtskörbe, Kastenfallen) nu trebuie să lipsească din nici un revir, mai cu seamă acolo unde sunt fazani sau potârnichi statornice.

33. Arma trebuie să fie întotdeauna purtată cu ţevile în sus sau în jos, în tot cazul este preferabil cu ţevile în sus chiar şi atunci când arma nu este încărcată. Nici odată nu este permis să se ţină arma cu ţevile îndreptate spre o altă persoană.

34. „Pachetul cu pansamente militare (Verbandpäckchen) trebue să se găsească în totdeauna în colibele şi casele de vânătoare regale, pentru ca în cazul când s'ar întâmpla vr'un accident, el să fie la îndemână.

35. Animalele sălbatice împuşcate, sau blănurile lor, vor fi puse în cameri reci şi ventilate. Imediat ce vor fi împuşcate, vor fi jupuite, iar în cazul când sunt împuşcate în stomac sau în intestine, vor fi spălate numai cu sângele lor, nefiind niciodată permis a se spăla cu apă, de oarece carnea vânatului intră în cazul acesta repede în putrefacţie.

36. „*Rapoarte lunare.* Rapoartele lunare de starea vânatului de pe teritoriile regale arendate şi cele particulare trebuesc înaintate în dublu exemplar oficiului vânătorilor regale cel mai târziu până la 4 ale lunei următoare. Aceste rapoarte se vor referi la toate întâmplările, cari au avut loc cu ocaziunea vânătoarei precum şi la toate lucrările de ocrotirea vânatului, astfel ca oficiul vânătorilor regale să fie ţinut în totdeauna la curent cu toate aceste împrejurări.

37. *Premii pentru coarne de cerb găsite.* Spre a se putea aduna cât mai multe coarne, putându-se astfel aprecia numărul cerbilor, vârsta şi forma coarnelor, precum şi pentru a se vinde acestea în scopuri industriale, se va acorda personalului respectiv un premiu de câte 2 lei de fiecare kg de coarne adunate Plata acestor premii se va adeveri prin semnătura primitorului, adică a aceluia care a găsit coarnele, după care aceste plăţi, se vor trece într'un registru întocmit anume pentru acest scop.

38. *Inventar.* Pentru toate teritoriile de vânători regale arendate sau ţinute pe seama proprie de către direcţia respectivă, sau de către primul vânător, se vor ţine inventare în forma unui

caiet, în care se vor trece toate obiectele aparţinând oficiului vânătorilor regale precum: lăzi de transport, servicii de masă (veselă, linguri, etc.) arme, uniforme, echipamente etc, cari inventare trebuesc trimise oficiului vânătorilor regale din Sibiu la finele fiecărui an pentru centralizare. Inaintarea lor la acest oficiu se va face în dublu exemplar cel mai târziu până la 4 Ianuarie al fiecărui an, pentru a putea fi trimise până la 8 ale lunei mareşalatului Curţii regale.

39. *Tabloul final de animalele sălbatice împuşcate şi distruse.* Pentru întocmirea situaţiei anuale a tuturor animalelor sălbatice împuşcate sau otrăvite în diversele teritorii regale, proprii sau arendate, se va înainta până la 4 Ianuarie ale fiecărui an la oficiul vânătorilor regale din Sibiu lista, în dublu exemplar, pentru fiecare fel de vânat. In această listă se va arăta în rubrica observaţiunilor toate animalele împuşcate de M. S. Regele, precum şi de membrii familiei regale după felul lor (vezi tabloul respectiv).

40. *Impuşcarea vânatului.* Impuşcarea oricărui vânat se va stabili de către oficiul vânătorilor regale, după tablourile ce sosesc asupra stărei vânatului din diversele teritorii regale arendate sau particulare.

Impuşcarea, exceptând teritoriile destinate pentru personalul arătat la punctul 31, este exclusiv rezervată pentru M. S. Regele, resp. A. S. R. Prinţul Moştenitor şi înalţilor oaspeţi, iar în a doua linie maestrului general al vânătorilor regale şi directorului v. r. — Numai pe timpul dela 1 August şi până la sfârşitul lunei Septembrie se îngăduie, în mod excepţional, personalului de a împuşca la pândă în teritoriile rezervate, şi anume numai mistreţi, pe locurile cultivate cu porumb, cartofi şi altele, pentruca populaţia să fie astfel apărată de stricăciunile cauzate recoltei. Vânatul rezultat în acest mod se va distribui între funcţionari, pădurari şi paznici conform dispoziţiunei administratorului şef respectiv.

„Pielea animalului împuşcat poate să rămână vânătorului, dacă nu s'au luat dispoziţiuni contrarii de către oficiul vânătorilor regale.

41. „*Construcţia şi plasarea colibelor (bordeielor) de pândă.* Aceste colibe vor fi aşezate la lumină, pe un teren uscat şi cu vederea deschisă spre drumurile pe unde de obiceiu trec lupii,

râşii şi vulpile, şi trebuie să fie astfel mascate, încât să nu poată fi observate şi să nu dea vânatului prilej de a descoperi pe vânător după miros şi ca acesta să poată trage bine cu puşca şi să se poată adăposti într'însele comod noaptea. — Coliba sau bordeiul de pândă trebue construită după modelul indicat în schiţa de plan de mai jos. — Inainte de a fi acoperită cu pământ sau cu glii, (brazde de iarbă) urmează să fie învălită cu hârtie gudronată pentru a fi ferită de umezeală. La 20 metri de crenelă, care nu trebue să fie mai mare de 10 cm. lăţime şi 15 cm înălţime,

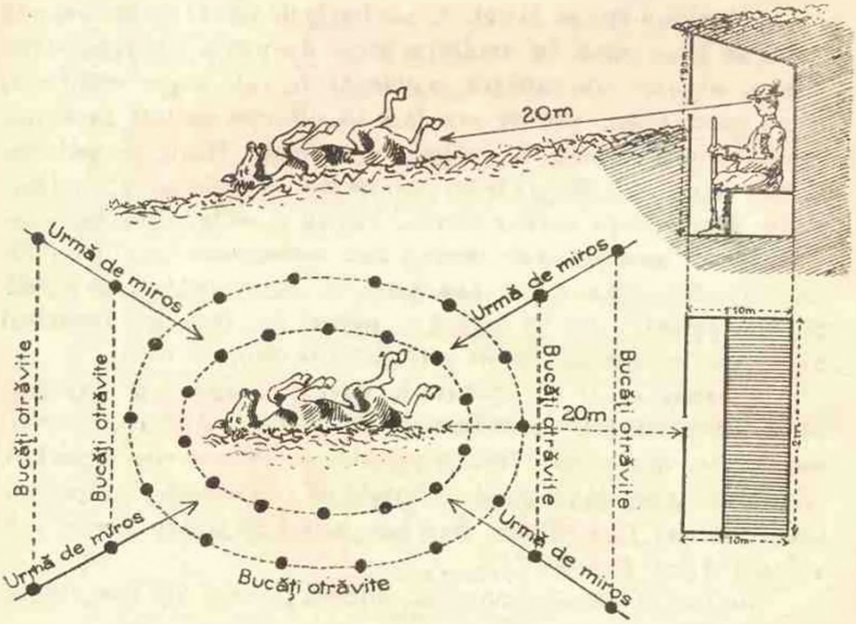
20m
1.90m
Urmă de miros
Urmă de miros
Urmă de miros
Urmă de miros
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
Bucăţi otrăvite
20m
1.10m
2m
1.0m

se îngroapă un cadavru, astfel ca numai capul şi picioarele să-i rămână afară din pământ, pentru ca fiarele să nu-l poată mânca într'o singură noapte, sau să-l ducă cu dânsele. Dacă lupii se dedau la cadavrul expus, se va începe pânda în nopţile luminoase, sau se va pune otravă. — Pentru a obţine maximum de succes trebuie mai întâi, ca să se obişnuiască fiara cu bordeiele de pândă, adică să devoreze nesupărată cadavrul până aproape de os înainte de a se pune otravă. — Acest procedeu are avantajul, că fiarele în lipsă de altă hrană şi în cele mai multe cazuri cu stomacul gol, pot mânca mai repede bucăţile otrăvite, din care cauză otrava devine mai eficace. — Punerea de bucăţi otrăvite se va face mai ales, când zăpada căzută este proaspătă, pentru a se găsi mai uşor urmele fiarelor care le au mâncat.

„Bucăţile otrăvite este bine să se aşeze în două rânduri şi anume în cerc sau în formă de şah (vezi figura dela pag. 553). Cadavrele fiarelor otrăvite, după ce vor fi jupuite, se vor întrebuinţa ca bucăţi—curse aşezându-le în faţa bordeielor de pândă, unde vor fi neapărat devorate de pasări şi de fiare în lipsă de altă hrană.

„Pentru a atrage fiarele la bordeiele de pândă se recomandă de a se lăsa până la cadavru urme de miros, întrebuinţând pentru aceasta un cadavru spintecat de cal, maţe, câini, sau chiar pisici fripte, cari se vor târâ în direcţie radială spre bordeiul de pândă. Chiar în aceste urme astfel lăsate se pot aşterne câte-va bucăţi otrăvite, cari şi ele împlinesc scopul urmărit, până ajunge fiara la bordei. Pentru a evita accidente, care s'ar putea produce prin târârea sau mâncarea băcăţilor otrăvite de către ciori, corbi, sau gaiţe, se recomandă (vezi punct. 20) ca aşezarea lor să aibă loc numai pe înserate (amurgul serei), iar culegerea lor în revărsatul zorilor.

„Trebue evitat ca cadavrele fiarelor otrăvite şi îngheţate să fie aduse imediat la căldură, ele urmând a fi numai cu incetul desgheţate, după care vor fi jupuite şi întinse pe scânduri, căci altfel procedând părul se lipeşte de pardoseală şi se produc pete în blană, care rămâne fără păr, astfel că pielea devine fără valoare. (vezi punctul 21).

In anul 1922 s'a împuşcat, otrăvit, şi prins în curse, următorul vânat:

Cerbi 4, cerboaice (vaci) 5, viţei 13, ţapi 5, epuri 89, cocoşi de munte 9, mistreţi mai mari de un an 13, mistreţi mai mici de un an 5, urşi 7, lupi 3, râşi 3, vulpi 23, pisici sălb. 2, vidre 1, jderi 9, dihori 2, câini răsleţi 15, bufniţe 4, ulii 27, şi corbi 3.

Dintre aceştia au fost sfâşiaţi de fiare sălbatice:

Cerbi 1, vaci 5, viţei 13, ţapi 3, mistreţi mai mari de un an 1, mistreţi mai mici de un an 2.

Majestatea Sa Regele a împuşcat: 4 cocoşi de munte, 1 cerb de 16 ani. 2 mistreţi mai mari de un an şi 1 urs.

TABLOUL

de vânatul aflat la 31 Iulie 1923 în pădurile de pe domeniul Gurghiu

No. cantoanelor (revirelor)	NUMIREA	Cerbi			Căprioare					Epuri								Animale răpitoare şi stricătoare													Observaţiuni
		Cerbi	Cerboaice	Pui de cerb	Ţapi	Căprioare	Capre negre		Mistreţi	de câmp	de vizuină	Cocoş de munte	Cocoş de mesteacăn	Găinuşe de alun	Fazani	Prepeliţe	TOTAL	Urşi	Râşi	Lupi	Vulpi	Jderi	Dihori	Vidre	Nurci	Viezuri	Uii	Bufniţe	Pisică sălbatecă	TOTAL	
I	Mociar	—	—	—	8	16	—		12	60	—	-	—	—	—	—	—	—	—	—	10	2	4	—	—	—	20	—	3	—	
II	Crunga	5	20	5	3	7	—		17	6	—	—	—	10	—	—	—	2	—	2	10	8	5	1	—	1	30	10	4	—	
III	Isticeu	5	20	7	6	10	—		20	20	—	7	—	10	—	—	—	5	1	1	16	10	5	1	—	2	20	3	4	—	
IV	Fâncel	10	15	5	5	15	—		30	4	—	6	—	30	—	—	—	5	—	1	6	15	4	—	—	1	15	2	5	—	
V	Dos	2	—	—	2	5	—		26	15	—	—	—	20	—	—	—	2	—	1	8	10	5	—	—	1	20	3	4	—	
VI	Miragile	5	30	8	7	12	—		10	15	—	6	—	20	—	—	—	2	—	2	10	10	2	1	1	1	15	10	10	—	
VII	Sirod	34	50	25	8	15	—		40	10	—	5	—	40	—	—	—	5	1	1	10	15	10	—	—	1	50	10	10	—	
VIII	Larga	15	40	20	5	10	·		20	10	—	7	—	30	—	—	—	11	1	1	20	15	5	1	—	2	20	8	5	—	
IX	Sebeş	14	25	10	6	10	—		25	10	—	9	—	20	—	—	—	8	1	1	10	15	10	1	—	1	20	4	5	—	
	Total . .	80	200	80	50	100	—		200	150	—	40	—	180	—	—	1080	40	4	10	100	100	50	5	1	10	200	50	50	620	

Prinţul Nicolae a ucis 3 urşi, iar prinţul Carol o vulpe.

In anul 1923 până în luna Noembrie s'a împuşcat, otrăvit, prins cu curse, omorât de răpitoare, următorul vânat:

Cerbi 3, vaci 4, viţel 17, ţapi 6, iepuri 21, cocoşi de munte 4, mistreţi mai mari de un an 6, mistreţi mai mici de un an 1, lupi 2, râşi 1, vulpi 14.

Din aceştia *Majestatea Sa Regele* a împuşcat: 3 cocoşi de munte şi 1 cerb.

In anul 1921 *Majestatea Sa Regele Ferdinand a împuşcat* 7 cocoşi de munte.

Intreg domeniul Gurghiu este străbătut de poteci pentru vânat şi sunt deschise numeroase linii spre a se putea face uşor goane în contra vânatului.

Pescuitul.

După încetarea plutitului s'a început creşterea păstrăvilor (Salmo fario) pe cale artificială, cu care ocazie s'a înmulţit foarte mult în pâraiele domeniului despre care vorbim.

A existat două crescătorii de păstrăvi, una în Lăpuşna şi alta în Fâncelul de sus.

Aceste piscine au fost însă distruse în timpul revoluţiei din anul 1918, cu care ocazie s'au nimicit şi mulţi păstrăvi.

In 1924 s'a proiectat a se construi în Lăpuşna o păstrăvărie, care s'a realizat abia în anul acesta (1926).

Prinderea păstrăvilor este rezervată numai pentru M. S. *Regele.*

Plantaţiuni şi pepiniere.

Tabloul următor ne arată sumele cheltuite cu plantaţiunile şi întreţinerea pepinierelor dela 1 Aprilie 1919 până la 1 Aprilie 1923.

TABLOU

de sumele cheltuite cu plantaţiuni şi întreţinerea pepinierelor dela 1919 până la 1 Aprilie 1923

No. curent	Anul bugetar	Ocolul silvic	Suprafaţa plantată	Costul împădurirei de pe suprafaţa plantată		Reuşita lor	Suprafaţa pepinierelor întreţinute	Suprafeţele ce s'au semănat din nou	Cantitatea şi felul seminţei ce s'a semănat	Cheltueli pentru întreţinerea şi semănarea în pepiniere		Observaţiuni
			Ha.	Lei	B.	%	m²	m²	Kgr.	Lei	B.	
1	1919—1920	Isticeu . .	—	—	—	—	16.622	—	—	2.100	—	
		Lăpuşna .	—	—	—	—	22.621	—	—	3.182	50	
		Ierbuş . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	—	—	—	—	39.243	—	—	5.282	50	
2	1920—1921	Isticeu . .	109 40	507.50	—	90	16.622	—	—	11.861	26	
		Lăpuşna .	41.84	105 56	—	95	22.621	—	—	12.650	—	
		Ierbuş . .	38.45	94 20	—	90	4.280	—	—	7.350	—	
		TOTAL . .	189.69	707.26	—	—	43.523	—	—	31 861	26	
3	1922—1922	Isticeu . .	145.60	581.05	—	85	16.622	9.118	259. Brad 100. Molid	19 223	40	
		Lăpuşna .	169 06	199.63	—	65	31.621	8 561	250. Brad 100. Molid	20.232	—	
		Ierbuş . .	15.13	39.45	—	60	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	329.79	820.13	—	-	48.243	17.779	-	39.455	40	
4	1923—1923	Isticeu . .	—	—	—	—	16.622	8.750	10.5 brad 120 Molid	39.954	—	
		Lăpuşna .	5.75	974	—	95	31 621	9.000	0 5 Brad 60 Molid 15 Larice 30 Frasin	30.566	—	
		Ierbuş . .	Întregiri 51.91	2.052	50	80	—	—	—	—	—	
		TOTAL . .	57.66	3 026	50	—	4 .243	17.750	—	70.520	—	
	Total general .		**57714**	**155764**	**50**	—	**179252**	—	—	**147.119**	**16**	

Din acest tablou rezultă, că în timp de 4 ani s'a plantat în ocoalele ce alcătuiesc domeniul Gurghiu 525,25 ha, costând suma de 153712 lei, ceeace revine în mediu pentru plantarea unui ha 292,65 lei şi s'au complectat 51,91 ha, care au costat 2052,50 lei, sau 39,10 lei de hectar.

Plantarea s'a făcut cu puieţi nerepicaţi de 2 4 ani de molid, brad, larice, frasin, şi paltin de munte.

S'au plantat la hectar în termen mijlociu 4400 puieţi.

Suprafaţa pepinierelor întrebuinţate a fost de 17.9252 ha costând 147119,16 lei. In aceste pepiniere s'au semănat 530 kg sămânţă de brad, 480 kg sămânţă de molid, 15 kg sămânţă de larice şi 30 kg sămânţă de frasin, această din urmă specie pe o întindere de 3,5529 ha.

S'au întreţinut şi semănat anual în pepiniere o suprafaţă de 4,4813 ha costând 36779,91 lei, ceeace revine la un ar, sau 100 m^2, suma de 75 lei.

Din fondurile anului bugetar 1922-24, sume primite în primăvara anului 1923, s'a plantat în ocolul silvic Lăpuşna 37,0 ha, cari au costat 22687, 50 lei, iar în toamna anului 1923, s'a mai împădurit 43,33 ha, costând 53945 lei.

In total, deci, s'a plantat în acest an 80,33 ha, cheltuindu-se cu plantarea lor suma de 76632,50 lei, ceeace revine la 953,96 lei costul plantării unui ha.

Din datele culese în timpul creşterei puieţilor în pepiniere şi a plantaţiunilor executate am constatat:

Că pentru scoaterea din pepinieră a puieţilor mai mari de 5 ani, găsiţi cu ocazia luării în primire ocolului Lăpuşna, s'a întrebuinţat pentru 1000 puieţi 0,3 zile cu braţele.

Pentru săpatul pământului a fost nevoie de 1,5 zile cu braţele pentru un ar.

Cantitatea de sămânţă de molid, al cărei procent de germinaţie a fost de 50-90 %, semănată între rânduri late de 2 cm. şi depărtate unele de altele de 1 cm. a fost de 2,6 kg. la un ar sau 100 m^2, inclusiv însă potecile dintre straturi, tarlale şi drumuri, obţinându-se 60—70000 puieţi.

Cantitatea de sămânţă de brad, a cărei procente de germinaţie a fost de 40—65 %, semănată în acelaş fel ca şi cea de molid, a fost de 26 kg pentru 100 m^2, obţinându-se 30—50000 puieţi.

Cantitatea de sămânţă de larice al cărei procent de germinație a fost de 30—50 %, semănată la fel ca și cea de molid a' fost de 3,2 kg la un ar, obținându-se o producțiune de 10000—30000 puieți.

Pentru plivitul de 3 ori, inclusiv săpatul între puieți, este necesar 2,4 zile cu brațele la 100 m².

Pentru așezarea de muschiu printre rânduri spre a nu se produce ridicarea puieților (deșosarea) când primăvara ziua este cald, iar noaptea frig, este nevoe pentru aceiași metri pătrați de 1,2 zile cu brațele.

Scoaterea puieților din pepinieră, legatul lor în mănunchiuri de câte 100 buc. și mocirlatul a 1000 bucăți, necesită 0,8 zile, cu brațele; iar pentru transportarea lor la o depărtare de 5—10 km este nevoie de 0,2 zile cu carul.

Pentru curățirea terenului de crăci și resturi de exploatare spre a se putea apoi planta se cere 4 zile cu brațele pentru un ha.

La facerea gropilor și plantarea a 1000 puieți se întrebuințează 2,2 zile de lucru cu brațele.

Puieții produși în pepinierele existente ale ocoalelor servesc la plantarea parcelelor ce se exploatează ras, la complectarea împăduririlor deja făcute, precum și la repopularea locurilor incendiate în timpul din urmă.

Personalul de serviciu.

Conducerea administrației domeniului Gurghiu, din care s'a format, după cum am arătat, trei ocoale silvice, a fost încredințată până în anul 1923 unui inginer inspector silvic, D-lui Ladislau Papp, care inspecta toate lucrările ce se efectuau în aceste ocoale, inclusiv calea ferată silvică Tot d-sa aranja și vânătorile regale.

In exercitarea atribuțiunile sale era secondat de 2 oficianți silvici, de un brigadier, un pădurar, un copist și un camerist; iar pentru vânătoare se servea de un oficiant silvic și 9 păzitori de vânat.

Prin demisionarea d-lui Papp și trecerea d-sale la domeniul forestier Reșița (Banat) s'a desființat menționata organizare, controlul ocoalelor silvice făcându-se direct de către direcția regională silvică din Cluj.

Conducerea ocolului silvic Isticeu este încredințată unui

Ing. silvic, fiind ajutat la lucrările din pădure de 10 pădurari, iar la cancelarie de un oficiant, un pădurar şi un camerist.

Ocolul Lăpuşna este încredinţat unui Ing. şef silvic, care este secondat în lucrările din pădure de 2 brigadieri şi 7 pădurari, iar la cancelarie de un conductor, un pădurar şi un camerist.

Conducerea căiei ferate silvice se face de un Ing. silvic, fiind ajutat de 2 contabili, un pădurar, doi dactilografi, un copist şi un camerist; iar serviciul de tracţiune şi de întreţinere a acestei căi ferate se face de 5 mecanici conducători de tren, 4 picheri, 12 cantonieri, 3 şefi de tren, 13 şefi de echipe, 7 fochişti, 12 frânari, 1 magazioner, personalul din ateliere fiind deja menţionat.

In ocolul silvic Isticeu, din cauza multelor delicte ce se comit, se simte nevoie de încă 3 pădurari, de oare ce pădurile din acest ocol se află situate în apropierea satelor şi deci ele sunt foarte mult expuse furturilor de lemne.

In ocolul silvic Lăpuşna deasemenea mai sunt necesari încă 3 pădurari pentru lucrările de exploatare, o parte din cei existenţi urmând să fie schimbaţi necorespunzând cerinţelor.

Case de locuinţe.

Domeniul Gurghiu posedă clădirele necesare pentru încartiruirea întregului personal de serviciu.

Casele locuite de fostul administrator al ocoalelor, inspectorul silvic L. Papp, de şefii de ocoale şi de conducătorul căei ferate silvice Gurghiu C. F. S. G. au fundaţia de piatră, iar zidurile lor sunt groase de la $1^1/_2$ — 2 cărămizi şi cuprind câte 4—5 odăi, câte o cameră de baie şi o bucătărie. Dispun afară de aceasta de grajduri pentru vite, coteţe pentru păsări şi câte o grădinuţă pentru cultura zarzavaturilor.

Casele pădurarilor au fundaţia şi soclul de piatră, păreţii constau însă din grinzi tencuite pe din năuntru.

Şi ei dispun de grajduri şi coteţe. Aceste case de locuinţă au forma de vile, cu 2—3 odăi şi bucătărie.

Pentru primirea *Majestăţei Sale Regelui* există în comuna Gurghiu un castel, care e compus din 12 odăi, cameră de baie, bucătărie, spălătorie, grajduri, coteţe. Acest castel a fost mobilat parte de Casa regală parte de Casa Pădurilor.

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Actualmente se află în construcţie la Lăpuşna un magnific pavilion de vânătoare pentru M. S. Regele şi înalţii Săi invitaţi.

In ocolulul silvic Lăpuşna mai există afară de aceasta 2 mici case de vânătoare: una în *Larga*, iar cealaltă deasupra poienei *Meşteriţa*, iar în ocolul silvic Ierbuş se găseşte una la locul numit *„Ţigle"*.

Aceste case de vânătoare au fundaţia şi soclul de piatră, iar pereţii sunt construiţi din grinzi cioplite şi tencuite pe dinnăuntru. Acoperişul lor este de draniţă.

In aceste modeste case s'a adăpostit până acum *Majestatea Sa Regele* şi invitaţi Săi veniţi pentru vânătoarea de cerbi.

In ocolul silvic Ierbuş, la locul numit Ţigle, în apropiere de *Vârful Saca* există o colibă de vânat, construită din lemne rotunde, care serveşte de adăpost, în timpul când se vânează cocoşii de munte.

Judecând după clădirile de care dispune domeniul Gurghiu, vedem că administraţia ungară a dat foarte mare importanţă caselor de locuinţă pentru personalul silvic, fiind confortabile, sănătoase şi întreţinute într'o stare căreia nu i se poate aduce nici o critică.

Cancelaria administraţiei ocoalelor silvice, a ocolului silvic Lăpuşna şi a ocolului silvic Isticeu dimpreună cu locuinţele şefilor respectivi se află în comuna Gurghiu, iar cancelaria căei ferate silvice şi a ocolului Ierbuş precum şi locuinţele celorl'alţi ingineri silvici se află în Ierbuş.

Fabricarea cărbunilor de lemn în ocolul silvic Lăpuşna.

Cu ocaziunea luării în primire, în anul 1920, a ocolului silvic Lăpuşna, am constatat că în parcelele în curs de exploatare rămăsese o cantitate de buşteni de fag, cari începuseră să putrezească fiind tăiaţi în anul 1917 pentru cofecţionare de traverse în timpul fostului regim ungar.

Buştenii provenind din fagii cei mai frumoşi aveau o grosime în diametru, măsurat la mijloc, dela 30 până la 50 c/m. şi o lungime de la 8 până la 12 m.

Din cauză că prin extragerea acestor arbori masivul se rărise, astfel că această operaţiune se putea considera ca o tăiere de însemînţare, am alcătuit un deviz relativ la cheltuielile necesare pentru transformarea buştenilor în chestiune în steri ca lemn de foc, curăţindu-se în acelaş timp menţionatele parcele de orice material lemnos aflat pe jos, astfel că producându-se sămânță aceasta să poată germina în bune condițiuni, iar buștenii să nu-și piardă cu totul valoarea putrezind.

Aprobându-se de fosta direcțiune centrală a pădurilor din Cluj devizul înaintat, prin fasonarea buștenilor în chestiune a rezultat un număr de 4102 steri.

Costul fasonatului a fost de 10 lei pentru un ster, iar căratul lui până la calea ferată silvică, aflată la o distanță de la 100 până la 1500 m., de asemenea 10 lei. S'a plătit, deci, în total 20 de lei de ster.

Pentru transportarea întregei cantități de lemne la depozitul Statului din Ierbuș ar fi fost nevoie de 315 platforme, într'una din acestea putându-se încărca maximum 13 steri.

Pe ramificația liniei ferate „Meștera", lungă de 4,5 km până ce dă în calea principală Ierbuș-Lăpușna, panta atinge în unele locuri până la 100 la $^0/_{00}$, din care cauză vagoanele se uzează foarte repede. Pe de altă parte o parte din materialul lemnos fasonat în steri fiind putred n'ar fi rentat aducerea lor la depozitul din Ierbuș spre a se vinde acolo ca lemne de foc. Pentru aceste motive am propus și s'a aprobat, ca din acest material să se facă cărbuni de lemn.

In acest scop am adus lucrători cărbunari din județul Solnok-Dobâka, deoarece la prima licitație ținută pentru transformarea în cărbuni a lemnelor în chestiune, cei câțiva ofertanți, lucrători români de prin împrejurimi, cari s'au prezintat, nu numai că au cerut un preț exorbitant și anume 60 lei pentru 100 kg cărbuni, dar mi'au făcut cunoscut, că nu pot garanta că o să termine lucrarea într'un an și nici măcar într'un an și jumătate.

Am fost dar nevoit să aduc cărbunari din altă localitate și anume din județul Solnok-Dobâka, după cum am spus.

Meșterii pe care i-am angajat, parte unguri și parte români, lucraseră în permanență la facerea de cărbuni în pădurile fostei administrații ungare și anume pentru necesitățile topitoarelor.

In timpul acestei administrațiuni exploatarea pădurilor Statului, precum și a unei părți din cele aparținând comunelor, se făcea în regie, o experiență îndelungată dovedind că acest mod de exploatare este mai rentabil pentru Stat.

Exploatările în regie au dat foarte bune rezultate, pentru că se procura la timp fondurile necesare, atunci domnind o mare descentralizare în serviciu.

Afară de aceasta inginerii silvici se specializase unii în construcţiuni de căi ferate şi poduri, alţii în clădiri de case de locuinţe, ori în plantaţiuni, în amenajamente, în lucrări topografice, în exploatări, în administrarea pădurilor comunale etc.

In adevăr, după ce studenţii silvici terminau cursurile academiei de silvicultură din Selmeczbánya (Schemnitz), care durau 4 ani, erau obligaţi a face încă doi ani de practică, în care timp ei treceau prin toate serviciile enumărate mai sus.

După aceşti doi ani, în care timp purtau numirea de practicanţi, ei depuneau un examen de Stat, în urma căruia obţineau diploma de ingineri silvici şi odată intraţi ca funcţionari la Stat erau repartizaţi la serviciile, unde dăduseră dovadă de mai multă aptitudine.

Dintre cei mai capabili se recrutau apoi viitorii şefi de secţii, cari mai întâi erau trimişi în străinătate pentru specializare.

Graţie acestei excelente organizări inginerii silvici au fost capabili de a executa lucrări technice de mare valoare, admirate chiar de inginerii civili.

Ei au făcut, în adevăr, însemnate lucrări de regularea cursurilor râurilor în vederea transportului lemnelor în stare liberă şi în plute, inclusiv opusturile necesare; au construit căi ferate înguste întreţinându-le în cea mai perfectă stare; case de pădurari, de şefi de ocoale, de regiuni silvice, utilizând un frumos stil architectonic şi o judiţioasă distribuţie de încăperi.

Palatul fostei direcţiuni centrale a pădurilor din Cluj de exemplu, precum şi multe asemenea clădiri impozante, au fost clădite de inginerii silvici după planuri de ei alcătuite.

Statul ungar se îngrija şi pentru pregătirea de lucrători destoinici, neprecupeţind nici un fel de sacrificii, astfel meşterii cărbunari aduşi de noi, cari lucraseră din copilărie la Stat, pe lângă leafa ce primeau, se bucurau în timpul administraţiei ungare şi de dreptul de a primi pensie la bătrâneţe, iar pentru a nu pleca în alte părţi li se da teren gratis pentru a-şi construi case de locuinţe şi frumoase gospodării.

Copiii lor s'au perfecţionat în meşteşug şi mai mult, astfel că au devenit la rândul lor lucrători harnici şi pricepuţi.

Cu modul lor de a fabrica cărbuni, care se deosibeşte de alte procedeuri uzitate, am putut obține din nişte lemne de fag, care stătuse în pădure 5 ani de zile şi din care cauză putregaiul dela suprafața lor atinsese o grosime de peste 1 cm. o cantitate de 110 kg, cărbuni dintr'un ster de lemne având o greutate de 430 kg, ceea ce revine la 25.8%. Acest rezultat fiind foarte mulțumitor, cred interesant să descriu în cele ce urmează procedeul întrebuințat de cărbunarii din Solnoc-Dobâca, care nu este decât o perfecționare a acelui slovac.

Condițiile sub care au fost angajați meşterii cărbunari au fost următoarele:

Să li se restitue cheltuelile făcute cu venitul lor la comuna Gurghiu şi cu înapoiatul acasă; să li se plătească câte 200 de lei pentru facerea unei vetre şi 10 lei pentru 100 kg cărbuni gata fabricați, iar pentru adusul lemnelor la vetre dela o distanță, care variază între 10—150 de metri, să primească încă 4 lei de suta de kg.

Pentru adăpostirea lor lucrătorii şi-au făcut singuri colibe în pădure cu materialul lemnos, ce li s'a pus la dispoziție.

Fabricarea cărbunilor de lemn în grămezi verticale numite *milier* sau *bocşe* constă din 6 operațiuni distincte şi anume: 1) facerea vetrei 2) aşezarea lemnelor 3) acoperirea bocşei cu pământ 4) aprinderea 5) carbonizarea şi 6) desfacerea bocşei de cărbuni.

Locul ales ca vetre pentru cărbuni a fost „Valea Neagră" din Ocolul Lăpuşna, a cărei lărgime este numai de 15 m.

1. *Construirea vetrelor*; Cu facerea vetrelor s'a început în ziua de 10 Februarie 1921, procedându-se în modul următor: valea fiind îngustă şi pârâul cu acelaş nume curgând tocmai pe la jumătate ei, a trebuit mai întâi ca să se niveleze terenul, făcându-se în unele locuri poduri, iar în altele săpându-se pământul într'unul din maluri, după care s'a aşezat un strat de pământ gros de 40 cm. In total vetrele au fost în număr de opt.

Intr'o bocşe, având 30 m. în circonferință şi o înălțime de 2,80 m. şi constând din 3 rânduri de lemne aşezate unele d'asupra altora, incap 136 steri, iar într'o bocşă cu o lungime în circonferință de 32 m. şi o înălțime de 2,80 m. intră 144 steri.

2. *Aşezarea lemnelor.* — Bocşa se construeşte astfel: In mijlocul vetrei se bat 2 pari la o distanță unul de altul de 10 cm. Inălțimea lor ajunge până la jumătatea stratului (rândului)

al doilea de lemne. — Intre aceşti pari se pune ăşchii de brad, cari se aprind uşor, începând dela 10 cm. dela pământ, după care se leagă că să nu cază. — Pe pământ în partea despre Sud se aşează un lemn gros de 15 cm, care ajunge până la cei doi pari. In jurul acestora se începe a se construi bocşa aşezându-se în imediata vecinătate a parilor lemnele cele mai putregăioase, pentru că acestea se aprind mai lesne.

Pe măsură ce se construeşte bocşa, se scoate lemnul gros de 15 cm care comunică cu parii, unde se găsesc ăşchiile de brad.

După cum am arătat mai sus, cele 3 rânduri sau straturi de lemne vin unele deasupra altora, vârful astupându-se cu resturi mai scurte de lemne, astfel că bocşa este prevăzută cu o gaură orizontală şi alta verticală, aceasta din urmă conducând până la jumătatea rândului al doilea de lemne.

Lemnele cele mai groase se aşează în primul rând, iar cele mai subţiri şi mai uşoare în al treilea.

3. *Acoperirea cu pământ.* După ce bocşa de lemne este terminată, se acopere cu un strat de frunze de foioase sau de cetină de brad, astfel ca pământul să nu poată pătrunde printre lemne.

Peste primul rând de lemne se pune, de jur împrejur, un strat de pământ având o grosime de 20 cm şi pentru ca el să nu se surpe, se udă puţin şi se bate apoi cu lopata.

Celelalte două rânduri de lemne nu se acopăr de jur împrejurul lor cu un strat de pământ de 20 cm. grosime, ci la o distanţă de 1 m. se lasă un interval de 20 cm ne acoperit. Vârful bocşei se acoperă în întregime cu pământ.

Pentru terminarea unei bocşe de lemne este nevoie, ca să lucreze în continuu 3 oameni timp de 4 zile, iar pentru acoperirea ei cu frunze şi cu pământ încă o zi şi jumătate.

4. *Aprinderea.* Indată ce bocşa a fost acoperită cu pământ în modul descris mai sus, pe gaura din spre Sud se introduce cu o prăjină cărbuni aprinşi, dându-se astfel foc ăşchiilor de brad puse între pari.

5. *Carbonizarea.* După ce s'au aprins ăşchiile, ceea ce se vede după fumul gros ce iese din bocşă, se înfundă gaura orizontală dinspre Sud, lăsându-se astfel bocşa o jumătate de zi, după care se astup intervalele de 20 cm făcându-se în acelaş

timp cu coada lopeţei până la stratul de foi, la jumătatea stratului rândului al treilea de lemne, găuri mici depărtate cam de 20 cm unele de altele. Prin aceste găuri ese fumul şi intră aerul necesar carbonizării.

Dacă lemnele sunt ude, bocşa rămâne cu aceste găuri o zi, iar dacă sunt uscate numai o jumătate de zi, după care timp se astupă cu totul făcându-se altele ceva mai jos şi anume între rândul al doilea şi al treilea de lemne.

Bocşa se ţine astfel timp de o zi.

Dacă lemnele despre vârful bocşei ard prea mult şi ese flacără, în acest caz se îndeasă vârful punându-se alte resturi de lemne, se aruncă pământ d'asupra lor şi se bate cu maiul.

După ce bocşa a ars o zi cu al doilea rând de găuri, acestea se astup făcându-se în acelaş timp dedesuptul lor, cam la jumătatea rândului al doilea, alte găuri, (una se astupă, iar alta se deschide) depărtate însă unele de altele de 40 cm.

Se ţine bocşa astfel timp de o zi până la o zi şi jumătate, după care se fac altele la o înălţime de 75 cm. dela pământ.

Găurile dela jumătatea rândului al doilea de lemne nu se astup de cât atunci, când se observă că ese flacără pe ele, fapt care se întâmplă după trecerea unui interval de două zile.

Când se astup găurile din rândul al doilea, se fac altele în faţa pământului. Iar când încep să ese flacări pe cele făcute la înălţimea de 75 cm de la pământ, după trecerea unui interval de două zile, se astupă rămânând încă o zi până la o zi şi jumătate numai cele de jos, după care observându-se că lemnele s'au transformat în cărbune, se astup şi acestea, rămânând bocşa închisă din toate părţile încă o zi şi jumătate până la două, după care se procedează la curăţirea pământului de pietre. Pentru arderea unei bocşe este necesar, prin urmare, cam 10-12 zile.

6. *Desfacerea.* Scoatera cărbunilor din bocşă se începe după curăţirea pământului de pietre mai întâi îndepărtându-l, apoi cu un cârlig de fer se trage din rândul de jos pe o adâncime de o jumătate de metru. Cărbunii scoşi se depărtează de bocşă cu o greblă de lemn la o distanţă de 50 cm, având-se grije ca atunci când se aprind, să fie stinşi cu apă.

In locul de unde se scot cărbunii, se pune iarăş pământ, continuându-se astfel până la terminarea operaţiunei.

In timpul arderei lucrătorii trebue să observe bocşa atât ziua cât şi noaptea, pentru ca să nu iese foc pe găuri, în care caz acestea se astupă, precum şi ca să nu se desgolească de pământ, în care caz acesta se aşează imediat la loc.

Capetele lemnelor despre pământ a primului rând rămân de regulă necarbonizate complect. Aceste lemne se întrebuinţează, însă, ca să se umple vârfurile altei bocşe.

Cărbunii cei mai buni se află întotd'auna în spre marginea primului şi celui de al doilea rând de lemne. din care adesea ori se scot despicături întregi transformate în cărbuni. Când lovim aceşti cărbuni cu ceva tare, se produce un sunet metalic spărgându-se în locul rupturei, iar dacă tragem peste ei cu degetul. nu lasă nici o urmă. Cei proveniţi din mijlocul bocşei sunt mai arşi, sfărâmându-se mai uşor. După scoaterea cărbunilor din bocşă, se lasă să stea o zi în contact cu aerul, după care se încarcă în platforme prevăzute cu scânduri pe margini, pentru ca să nu cază cărbunii pe drum.

Spre a nu se pierde timp cu cântărirea, s'a făcut o ladă având o capacitate de 2 hl, care cântărindu-se de mai multe ori şi făcându-se media s'a constatat, că încap într'însa 46 kg cărbuni. Incărcarea lăzilor se face cu ajutorul unor coşuri, a câtorva lopeţi şi a unor vătrae de lemn.

Intr'o platformă intră 3680-3864 kg cărbuni.

7. *Producţiunea.* Din 4102 steri a rezultat 467835 kg cărbuni. La fabricarea lor au lucrat 13 cărbunari, dintre cari 7, 90 de zile, iar 8 numai 52 zile.

Dintr'o bocşă cu o lungime în circonferinţă de 30 m. au rezultat 15515 kg cărbuni, iar dintr'una cu o lungime de 32 m 16423 kg. Pentru descărcarea unei platforme şi aşezarea cărbunilor în magaziile depozitului din Ierbuş s'a plătit 100 lei.

8. *Rentabilitatea fabricărei cărbunilor.* După calcul făcut, în cazul dacă s'ar fi transportat lemnele de foc la depozitul din Ierbuş, ar fi trebuit să se plătească pentru încărcatul unui ster în vagon 2 lei, iar pentru descărcatul şi aşezatul în figuri stereometrice în depozitul în chestiune 4 lei. Transportul unei platforme, în care încap 13 steri, dela *Valea Neagră* până la *Ierbuş*, a costat 156,50 lei, ceea ce revine la 12,04 lei pentru un ster. Valoarea loco-pădure a lemnelor, socotindu-se a 8 lei sterul, iar fasonatul şi adusul la calea ferată costând 20 de lei, preţul

unui ster lemne transportat la Ierbuş revine la 46,04 lei. Aceste lemne fiind de proastă calitate, de oarece începuseră a putrezi, nu s'ar fi putut vinde de cât cu multă greutate ştiut fiind că pe valea Mureşului lemnele de foc fasonate sunt de bună calitate. Presupunând cazul cel mai favorabil şi anume că s'ar fi putut vinde cu 75 lei sterul, ar fi rezultat un venit net pentru Stat de 22,96 lei, deci pentru cei 4102 steri acest venit s'ar fi ridicat la 94181,92 lei.

Cu ocazia transformării lemnelor în chestiune în cărbuni s'a cheltuit: 1) pentru fasonatul în steri şi adusul lor la calea ferată 20 lei de ster, ceia ce revine pentru un kg de cărbune lei 0,17 (82040 : 467835 = 0,17); 2) Fabricarea unui kg cărbune şi încărcatul lui în vagon a costat 0,143 lei, iar 3) transportul lui 0,04 lei (156,50 : 3872, cantitatea medie de cărbuni ce a încăput pe o platformă, = O, 04); 4) Pentru descărcatul de pe platformă şi aşezatul cărbunilor în magazie s'a plătit 0,027 lei (100 : 3772 = 0,027). Valoarea celor 4102 steri repartizată la un kg de cărbune a fost, deci, de 0,07 lei (4102×8 : 467833 = 0,07).

In total costul unui kg cărbune a fost de 0,45 lei. (0,143 + 0,04 + 0,027 + 0,17 + 0,07 = 0,45).

Trebue afară de aceasta să ţinem seama, că pentru transportul sterilor la Ierbuş ar fi fost nevoie de 315 platforme, pe câtă vreme pentru dusul cărbunilor au fost întrebuinţate numai 124. S'a realizat deci o economie de 191 platforme, cari în loc ca să fie uzate pe o ramificaţie de linie ferată foarte rea, au putut fi utilizate cu mai mare folos în altă parte.

La cele două licitaţiuni ce s'au ţinut pentru vânzarea cărbunilor, la prima din 20 Oct. 1922 s'a obţinut pentru cantitatea de 137500 kg cărbuni 89 lei 60 bani pentru suta de kg, iar la licitaţia dela 10 Februarie 1923 restul de 330335 kg. cărbuni s'a vândut cu preţul de 120 lei suta de kg, astfel că în primul caz după scăderea tutulor cheltuelilor beneficiul Statului, prin fabricarea de cărbuni în regie proprie, a fost de 61325 lei (0,896 - 0,45 = 0,446 ; 0,446 × 137500 = 61325), iar în al doilea caz de 182344,92 lei (1,002 – 0,45 = 0,552 ; 0,552 × 330335 = 282344,92), în total aşa dar 243669 lei (61325 + 182344,92 = 143669,92).

Dacă materialul lemnos s'ar fi vândut ca lemn de foc, nu s'ar fi putut încasa, după cum am arătat mai sus, de cât cel mult 94181,92 lei.

Prin industrializare, adică prin transformarea sa în cărbuni, Statul a câştigat 149488 lei (243669,92—94181,92 = 149488). El a făcut prin urmare, ca să mă servesc de o expresiune uzitată în comerţ, o bună afacere.

Cheltuelile ocazionate cu exploatările în regie şi veniturile rezultate din exploatări în anii bugetari 1919/20, 1920/92, 1921/22 şi 1922/23.

Comparaţie între rezultatul exploatărilor în regie şi preţul lemnului loco-tulpină în intervalul dela 1 Mai 1919 până la 31 Martie 1923.

T A B L O U

de

Veniturile administraţiei Ocoalelor Silvice Gurghiu din exploatări în regie, în decursul anilor bugetari 1919/920, 1920/21, 1921/922 şi 1922/23

No. curent	OBIECTUL	Venituri încasate		Suma totală		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B.	
	Venituri lunare vărsate la Perceptorat					
	Dela 1/XII 1920—31/III 1921					
a.,	Ocolul silvic Isticeu	16.750	63			
b.,	„ „ Lăpuşna	13.580	46			
c.,	„ „ Ierbuş					
d.,	Adm. căilor ferate forestiere şi a ferăstrăului de la Ierbuş	508.862	18			
	Dela 1/IV 1921—31/III 1922					
a.,	Ocolul silvic Isticeu	134.880	41			
b.,	„ „ Lăpuşna	233.659	57			
c.,	„ „ Ierbuş	349.454	77			
d., 1	Adm. căilor ferate forestiere şi a ferestrăului din Ierbuş	179.679	83			
	Totalul 1.	1.436.876	85	1.436.876	85	
	Venituri vărsate la Perceptorat					
2	Din vânzările prin licitaţie publică în cantităţi mari . . .	1.857.460	48	1.857.460	48	
3	Pretenţiunile contractuale ale administraţiei ocoalelor silvice Gurghiu din ratele scadente mai târziu pentru materialele vândute prin licitaţii publice .	6.125.647	80	6.125.647	80	
	De transportat .			9.419.985	13	

No. curent	OBIECTUL	Suma venitelor specificate la diferitele articole		Suma totală		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B.	
	Transport . .			9.419.985	13	
4	Pretenţiunile administraţiei Ocoalelor silvice faţă de diferite oficii publice pentru materialele eliberate şi încă neachitate	665.527	07	665.527	07	
5	Valoarea lemnelor de foc expediate pentru regiunea silvică Cluj: dela 20/V 1920 — 30/X 1920. 2010 m. steri a 75 lei . .	150.750	—			
	dela 1/X 1921 31/II 1922 1559 m. steri a 75 lei . . .	116.925				
	Totalul 5. .	267.675	—	267.675		
	Valoarea materialelor lemnoase exploatate cu cheltueli din anii bugetari 1919/920, 1920/21, şi 1921/22 încă ne vândute după preţurile tarifale de astăzi.					
	a. *Ocolul silvic Isticeu*					
	2300 m³ lemne de construcţie de esenţe molid şi brad, fasonate a 80 lei	184.000	—			
	3000 steri, lemne de foc fasonate, a 30 lei loco tulpină . .	90.000	—			
	b. *Ocolul silvic Lăpuşna*					
	1800 m³ lemne de construcţie de esenţe molid şi brad, fasonate a 80 lei	144.000	—			
	De transportat .	**418.000**	—	10.353.187	20	

No. corent	OBIECTUL	Suma veniturilor specificate la diferite poziţii		Suma totală		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B.	
	Transport . .	418.000	—	10.353.187	20	
	Ocolul silvic Ierbuş					
	în pădure:					
	1038 bucăţi doage de stejar a 20 lei	20.760	—			
	47 bucăţi dulapi de stejar a 20 lei	940	—			
	16 m steri lemne de foc despicate, de esenţă moale în depositul din pădure a 45 lei . .	720	—			
	117 m. steri lemne de foc rotunde de esenţă moale în depositul din pădure a 175 lei . .	2.047	—			
	400 m. steri crăci a 15 lei .	6.000	—			
	75 m. steri resturi de exploatare a 15 lei	1.125	—			
	In depozit:					
	3905 m³ lemne de construcţie răşinoase din exploatările din anii trecuţi a 50 lei . . .	195.250	—			
	22.093 m³ lemne de construcţie de esenţe molid şi brad exploatate în anul bugetar 1921/1922, a 180 lei	3.976.740	—			
	32.106 m. l. scânduri, din margini a 0,75 lei	24.079	—			
	17.500 bucăţi şindrile a 250 lei suta	43.750	—			
	3050 bucăţi draniţă a 300 lei suta	9.150	—			
	11.727 m. steri lemne de foc esenţă fag a 85 lei	996.837	50			
	300 q. coajă de molid a 30 lei	9.000	—			
	Transport . .	5.704.399	50	10.953.187	20	

No. curent	OBIECTUL	Suma veniturilor specificate la diferite poziţii		Suma totală		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B.	
	Transport . .	5.704.399	50	10.353.187	20	
	4.670.33 q. cărbuni de lemn a 80 lei	373.626	40			
6	2650 bucăţi stâlpi (bulamaci) pentru garduri de stejar a 4 lei	10.632	–			
	Totalul 6. . .	6.088.657	90	6.088.657	90	
	Valoarea lemnelor eliberate în mod gratuit şi valoarea reducerei preţurilor lemnelor eliberate pentru diferite oficii publice, invalizi şi orfani de război :					
	a. Anul bug. 1919/1920 . .	4.657	28			
	b. „ „ 1920/1921 . .	28.512	96			
7	c. „ „ 1921/1922 . .	126.070	26			
	Totalul 7. . .	159.240	50	159.240	50	
	In anul bugetar 1922/923, 1935 m³ lemne de construcţie de esenţe molid şi brad transportate în depozitul Ierbuş groase în diametru la mijloc până la 25 cm a 390 lei	764.325	–			
8	20.316 m³ lemne de construcţie de esenţe molid şi brad transportate în depozit de la 25 cm grosime în sus a 350 lei . .	7.110.600	–			
	Total . .	7.874.925	–	7.874.925		
	De transportat . .	7.874.925	–	24.476.010	60	

No. curent	OBIECTUL	Suma veniturilor specificate la diferite poziţii Lei	B	Suma totală Lei	B	Observaţiuni
	Transport	7.874.925		24.476.010	60	
9	13.647 steri lemne de foc de esenţă fag transportaţi în depozit a 120 lei	1.637.640		1.637.640		
10	Venituri lunare din vânzarea materialelor lemnoase în cantităţi mici pentru populaţie şi venitul căilor ferate forestiere din cărăuşie publică şi transportul de mărfuri . . .	1.174.720		1.174.720		
11	Diferenţa de valoare a lemnelor liberate cu reduceri . .	160.000		160.000		
12	2118 steri lemne de foc de esenţă fag date gratuit regiunei silvice Cluj a 120 lei . .	254.160		254.160		
13	Arenda ferestrăului cu aburi închiriat cooperativei . . .	74.000		74.000		
14	Ratele scadente din vânzarea parchetelor din Varmezeu Societăţei Străvechiul Scaonul Mureş din Sovata	292.332		292.332		
		11.467.777		28.068.862	60	
	Totalul veniturilor în anul bugetar 1922/923	11.467.777				
	Totalul veniturilor, ca rezultat al exploatărilor în regie în anii bugetari 1919/20, 1920/21, 1921/22 şi 1922/23 . . .			28.068.862	60	

TABLOU

de

Valoarea materialelor luate în primire în luna Maiu 1919 şi avansurile primite pentru exploatări în regie

No. curent	OBIECTUL	Preţul unitar		Valoarea materialelor respective suma avansurilor primite		Suma totală		Observaţiuni
		Lei	B.	Lei	B	Lei	B.	
	Restul aflat în numerar în luna Mai 1919 cu ocaziunea luării în primire de Administraţia română :							
	a., în casieria ocolului silv. Isticeu	—	—	337	02			
	b., în casieria oc. silv. Lăpuşna	—	-	—	—			
	c., „ „ „ „ Ierbuş	—	—	99.118	56			
	d., „ căei ferate forestieră Ierbuş	—	-	—	—			
	Totalul 1 . .	-		99 455	58	99.455	58	
	Valoarea materialelor luate în primire conform tarifului produselor silvice din anul 1919							
	a., *Ocolul silvic Lăpuşna*							
	16.205 m^3 lemne de construcţie de esenţă brad şi molid la tulpină	22	-	356.510	—			
	1.941 m. steri lemne de foc de esenţă fag loco tulpină . .	17	-	32.997	—			
	478 m. steri lemne de foc esenţă brad loco tulpină . . .	13	-	6.214	—			
	b., *Ocolul silvic Isticeu*							
	17.459 m^3 lemne de construcţie esenţă brad şi molid loco tulpină	22	-	384.318				
	7.961 m. steri lemne de foc de esenţă fag loco tulpină . .	17	—	135.337	—			
	c., *Ocolul silvic Ierbuş*							
	18.720,87 m^3 lemne de construcţie de dimensiuni subţiri de esenţe brad şi molid depozitate în steri	34	—	636.509	58			
	414,82 m^3 lemne de construcţie de dimensiuni groase de esenţe brad şi molid depozitate în steri la Ierbuş	—		14.103	88			
	De transportat . .	—		1.565.989	46	99.455	58	

No. curent	OBIECTUL	Prețul unitar		Valoarea materialelor preluate resp. suma avansurilor primite		Suma totala		Observări
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B	
	Transport . .			1.565.989	46	99.455	58	
	2457 bucăți leațuri de esență brad în Ierbuș	0	80	1.956	60			
	4738 bucăți prăjini esență brad în Ierbuș	1	20	5.685	60			
	1057 m. steri lemne de foc esență fag crăpate	20	—	21.140	–			
	447 m steri lemne de foc rotunde, esență fag	17	—	7.599	–			
	39 m. steri lemne de foc rotunde, esență stejar	17	—	663	–			
	2008 m. steri lemne de foc esență brad	11	60	23.292	80			
	84 g. coajă de molid . .			714	-			
	2239 m^3 scânduri de brad și molid material de tâmplărie depozitate în Ierbuș	99	—	221.691	-			
	3358.5 m^3 scânduri de brad și molid material de clădiri depozitate în Ierbuș	87	50	293.868	75			
	2400,5 m^3 marfă scurtă . . .	75	50	181.238	75			
	268,3 m^3 leațuri	73	–	19.585	90			
	354,4 m^3 rigle și grinzi .	73	-	25.871	20			
	160,142 m. l. scânduri margini			28.024	85			
	271,8 m^3 scânduri de fag aburite și nemuchite	95		25.821				
	75,2 m^3 scânduri de fag aburite, muchite	87	50	6.580				
	70 m. steri resturi de fag, lemne de foc	17	50	1.225				
	120 m. steri resturi de brad, lemne de foc	12	50	1.500	–			
	14.600 bucăți de legături pentru lemne de celuloză . .	1	15	16.790	—			
	De transportat . .			2.449.214	91	99.455	58	

No. curent	OBIECTUL	Prețul unitar		Valoarea materialelor preluate resp. suma avansurilor primite		Suma totală		Observări
		Lei	B.	Lei	B	Lei	B	
	Transport . .			2.449.214	91	99.255	58	
	225,7 m³ grinzi de molid cu dimensiuni speciale	90	—	20.313	–			
	80 m³ lemne de construcție de avioane	193	-	15.440	–			
2	13,1 m³ scânduri de paltin ne muchite	100	–	1 310				
	Totalul 2 .			2.480.277	91	2.486.277	91	
	Fonduri ordonanțate prin direcțiunea centrală a pădurilor Cluj și ridicate dela perceptorate							
	Anul bugetar 1919/1920							
	a., Administrația ocoalelor silvice Gurghiu	—	—	1.176.229	44			
	b., Ocolul silvic Ierbuș și administrația căilor ferate forestiere și a ferăstrăului cu aburi din Ierbuș	—	—	1.048.770	56			
	Anul bugetar 1920/1921							
	De la 1/IV 1920—1/XII 1920							
	a., Administrația ocoalelor silvice Gurghiu	-	—	940.138	02			
	b., Ocolul silvic Ierbuș și administrația căilor ferate forestiere și a ferăstrăului cu aburi din Ierbuș	-	—	636.861	08			
	De la 1/XII 1920—31/III 1921							
	a., Administrația ocoalelor silvice Gurghiu	-	-	494.000	—			
	b., Ocoalele silvice Ierbuș și adm. căilor ferate for. și a ferăstrăului cu aburi din Ierbuș .	—	-	650.000	—			
	De transportat . .		—	4.945.999	10	2.585.733	49	

No. curent	OBIECTUL	Prețul unitar		Valoarea materialelor preluate şi suma avansurilor primite		Suma totală		Observări
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	
	Transport . .			4.945.999	10	2.585.733	49	
	Anul bugetar 1921/1922							
	a., Administraţia ocoalelor silvice Gurghiu	–	-	1.620.942	60			
3	b., Ocolul silvic Ierbuş şi adm. căilor ferate forestiere şi a ferestrăului din Ierbuş . . .		-	2.038.404	80			
	Totalul 3 . .	-	–	8.605.346	50	8.605.346	50	
	Plata Personalului							
	Anul bugetar 1919/1920 . . .	–	-	162.357	22			
	Anul bugetar 1920/1921 . . .		–	208.265	-			
4	Anul bugetar 1924/1922 . . .	–	–	252.498	–	623.120	22	
	Totalul 4 . .							
	Cheltuelile cu deplasările în interes de serviciu							
	Anul bugetar 1919/1920 . . .	–	–	6.910	55			
	Anul bugetar 1920/1921 . . .	–	–	11.730	48			
5	Anul bugetar 1921/1922 . . .	–		18.405	25			
	Totalul 5 . .	-	–	37.046	28	37.046	28	
	De transportat . .	-	-			11.851.246	49	

No. curent	OBIECTUL	Prețul unitar		Valoarea materialului și suma avansurilor primite		Suma totală		Observări
		Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	
	Transport . .					11.851.246	49	
	Anul bugetar 1922/1923							
6	Sumele ordonanțate de Casa Pădurilor pentru executarea lucrărilor de exploatare în regie					4.736.428	13	
7	Plata personalului					416.630	—	
8	Cheltueli făcute cu deplasările					15.000	—	
	Lemnele de foc întrebuințate pentru încălzitul locomotivelor: 9838 steri a 120 lei					1.180.560	—	
						18.199.864	62	
	Suma totală a cheltuelilor făcute cu exploatările în regie în decursul anilor 1919/1920, 1621/22 și 1922/23 este de 18.199.864,62 Lei (adică optsprezece milioane, una sută nouăzeci și nouă mii opt sute șase zeci și patru lei bani 62).							

Tablou Comparativ

între rezultatul exploatărilor în regie şi preţurile la tulpină, în intervalul de la 1 Mai 1919 până la 31 Martie 1923

No. curent	ANII BUGETARI	Cantitatea exploatată în m³ sau steri	Suprafaţa exploatată în hectare	PREŢUL TARIFAR				Observaţiuni
				Unitar		TOTAL		
				Lei	B.	Lei	B	
	I. Lemne de construcţie esenţă brad şi molid							
1	1919/920	20,700 m³	71,48	24	—	496,800	—	
2	1920/921	21,911	57,55	76	—	1,665,236	—	
3	1921/922	10,925	38,90	85	—	928,625	—	
4	1922/923	26,066	84,31	110	—	2,867,260	—	
I	1919–1923 . . .	79,602	252,24	—	—	5,957,921	—	
	II. Lemne de foc esenţă tare							
1	1919/920	17,523 steri	50,99	6	—	105,108	—	
2	1920/921	13,080	36,95	9	—	1170,720	—	
3	1921/922 . . .	15,367	53.18	12	—	184,404	—	
4	1922/923	14,512	44.54	13	—	188,656	—	
II	1919–1923 . . .	60,482	185,66	—	—	595,918	—	
	Totalul valoarei socotite cu preţurile tarifare la tulpină							
I	Lemne de construcţie . . .	79602 m³	252,24	—	—	5,957,921	—	
II	Lemne de foc . .	60482 steri	185,66	—	—	595,918	—	
	Total . .	—	437,90	—	—	6,553,839	—	

Comparaţie între rezultatul exploatărilor în regie şi valoarea socotită după preţurile tarifare la tulpină

Rezultatul exploatărilor în regie, venituri	28,068,862,60	9,868,997,—
Cheltueli făcute cu exploatările	18,199,864,62	
Valoarea după preţurile la tulpină		6,553,839,—
		3,315,158,—

Preţurile la tulpină prin exploatare în regie faţă de preţurile tarifare cari erau în vigoare s'au ridicat, prin urmare, în general cu 50,60% adică cincizeci şi şase zecimi la sută. Veniturile nete la hectar pentru întreg domeniul Gurghiului, a cărui suprafaţă este de 43,765,4 ha., în urma exploatărei în regie în timp de 4 ani a fost de 202,64 lei (9.868.997 : 43.765.43 = 202,64) sau pe an la 50,61 lei $\left(\frac{202.64}{4} = 50,66\right)$.

După preţurile tarifare venitul net la ha. pe 4 ani ar fi fost de 152,04 lei (6.553.839 : 43.765.43 = 152,04), iar pe an de 38,01 lei $\left(\frac{152,04}{4} = 38,01\right)$. Diferenţa în favoarea exploatărilor în regie este deci de 12,65 lei pe an şi hectar (50,66 — 38,01 = 12,65) adică doisprezece lei şase zeci şi cinci bani.

Acest rezultat ne arată marele avantaj al exploatărilor în regie făcute de Stat.

Şcoli forestiere.

In clădirea construită de către foştii sub arendaşii ai domeniului Gurghiul la poalele cetăţei cu acelaş nume pela sfârşitul secolului al 18-lea, care în urmă a fost transformată în castel de vânătoare pentru fostul moştenitor al Austro-Ungariei, *Rudolf*, după moartea acestuia s'a înfiinţat în acest local, în anul 1889, şcoala de brigadieri silvici.

Acestei şcoale i s'a afectat o pădure compusă din arborete de gorun şi stejar pedunculat în mare majoritate, din carpen plop etc. numită *Mociar* în suprafaţă de 771,75 ha.

Lângă şcoală se află un parc cu specii exotice având o suprafaţă, inclusiv curtea şcoalei, de 23,10 ha.

Prima serie de absolvenţi ai şcoalei de brigadieri a fost în anul 1920. Cursul a avut o durată de 6 luni, iar elevii au fost în număr de 60; a doua promoţie de 40 elevi a terminat şcoala în anul 1921, durata cursurilor fiind de un an şi jumătate; In anul 1922 s'a adoptat programul şcoalelor de brigadieri din vechiul Regat cursurile prelungindu-se la 2 ani astfel că a treia serie de absolvenţi, în număr de 26, a terminat şcoala în anul 1923.

Incepând din anul 1920 s'a ţinut la şcoală câte un examen, prezintându-se elevi pregătiţi în particular în număr de circa 50 anual.

Şcoala este condusă actualmente de d. director, inginer şef silvic, ajutat de un inginer silvic, un oficiant silvic şi doi brigadieri.

Exproprieri şi Improprietăriri.

Comisiunea de ocol din Reghin, creată în baza legei de expropriere, n'a ţinut seamă de avizul inginerilor silvici şi nici nu a luat în considerare, că multe din comune dispuneau deja de însemnate suprafeţe păduroase, ci în mod invariabil a fixat câte 5 hectare de cap de locuitor, înzestrând astfel cu noi păduri 25 de comune, unele depărtate de masivele expropriate de 30—50 km.

De către administraţia ocoalelor silvice Gurghiu făcându-se apel la comisiunea judeţeană de reforma agrară din Tg. Mureş Mureş pentru revizuirea hotărârilor date de comisia de ocol, nu numai că această instituţiune nu a ţinut compt de justificările serviciului silvic, dar mărind cota la 7 ha. pădure, maximum prevăzut de legea de reformă agrară, a mai împroprietărit încă 4 comune.

Administrația ocoalelor silvice a făcut însă recurs la comitetul agrar din București.

In caz dacă nici acesta nu va ține socoteală de documentările reprezentanților Casei Pădurilor din localitate de a se ceda păduri comunelor din vecinătatea domeniului Gurghiu, cari n'au de loc, sau a le complecta pe cele ce posedă, până la maximum 3 ha de cap de locuitor, adică în total 13.124,96 ha, iar pentru pășuni comunale suprafața de 1886,06 ha, se va expropria în acest scop o întindere totală de 18991,50 ha.

Prin exploatările ce se fac în regie de către Stat, nu numai că se realizează venituri însemnate, dar se vine în ajutorul instituțiunilor, a funcționarilor și a locuitorilor prin vânzarea de lemne de foc și de construcție cu un preț mai redus de cât cel de pe piață. Astfel din depozitul Ierbuș, în iarna 1922, s'a vândut cu prețul de 3000 lei vagonul (20 steri) lemne de foc următoarelor instituțiuni: Casei regale 5000 steri, academiei de agricultură din Cluj 1200 steri, pentru funcționarii ministerului de finanțe 7000, funcționarilor dela c. f. r. 400 steri, școlilor și funcționarilor din localitățile de prin împrejurimi însemnate cantități, iar lemne de construcție s'a dat în mod gratuit câte 200 m^3 bisericei greco-catolice din Ibănești și bisericei ortodoxe din Casva.

S'a mai vândut, afară de aceasta, cu preț redus la invalizi, văduve, orfani de război și locuitorilor de pe domeniul Gurghiu cari și-au refăcut casele distruse în timpul luptelor din anul 1916 cu ocaziunea înaintărei în Ardeal a trupelor Române, din care cauză au suferit mult comunele din apropiere.

Pentru catedrala greco-ortodoxă din Cluj s'a aprobat de Casa Pădurilor a se vinde 3000 m^3 lemn de construcție cu o reducere de 30% din prețul după tarif socotit loco-tulpină. Spre sfârșitul anului 1923, când s'a prezintat spre premiare lucrarea de față, s'a primit ordin dela Casa Pădurilor de a se elibera materialul lemnos necesar pentru construirea de școli din diferitele părți ale țării, care s'a urcat la cifra de 5000 m^3. De atunci liberările de lemne n'au încetat și se continuă și astăzi din nenorocire.

Dr. George P. Antonescu

O PROBLEMA DE GEOMETRIE
(cu aplicaţiuni topografice)

de

Mircea Şt. Popescu
absolvent al secţiei silvice dela
Şc. Politechnică din Bucureşti.

Fiind dat poligonul $A_1 A_2 .... A_n$ şi o direcţie, să se ducă o dreaptă Δ, paralelă cu acea direcţie, care să separe din poligonul dat o suprafaţă dată s.

Rezolvarea:

Probleme de speţa aceasta, cu caracter special, în cari vârfurile poligonului au coordonate concrete, (2; 3, 1) etc. şi cu un număr foarte redus de laturi am mai găsit tratate; dar problema soluţionată în mod general nu am aflat-o încă.

Fie $A_1 (x_1, y_1)$, $A_2 (x_2, y_2)$, ... $A_n (x_n, y_n)$, vârfurile poligonului dat, ale căror coordonate sunt luate în raport cu un sistem de axe carteziene Ox, Oy, dintre cari una, Ox spre exemplu, o luăm paralelă cu direcţia dată. (Putem avea astfel întotdeauna poligonul dat cuprins în unghiul xOy).

Fie A_l şi A_h două din vârfurile poligonului ale căror ordonate sunt:

$y_l =$ ordonata minimă.
$y_h =$ ordonata maximă.

Dacă însemnăm:

aria $A_1 A_2 .... A_n = S$ putem avea:

$$S \lesseqgtr s$$

(A) $S < s$ problema este *imposibilă.*

(B) $S = s$ problema admite *două soluţiuni :*

$$\Delta_1 \equiv y - y_l = 0 \quad \text{şi} \quad \Delta_2 \equiv y - y_h = 0$$

şi în fine (C) $S > s$ când se poate întâmpla ca;

$$s < S \lesseqgtr 2\,s$$

(a) $s < S < 2s$ problema admite *două soluțiuni* (se pot duce două drepte Λ) cari însă *nu pot exista simultaneu.*

(b) $S = 2s$ problema admite *o soluție* (căci cele două drepte Λ se confundă).

(c) $S > 2s$ problema admite *două soluțiuni* (independente una de cealaltă).

(Tot la punctul (C) ($S > s$) se poate pune şi următoarea problemă:

Fiind dat un poligon $A_1 A_2 \ldots\ldots A_n$ şi o direcţie, să se ducă o familie de drepte Λ paralele cu acea direcţie cari să cuprindă între ele şi laturile poligonului arii de poligon, egale s.

In acest caz problema este posibilă numai dacă:

$$S = M_s \,)$$

Să studiem deci cazul:

(C) $S > s$ şi să presupunem că vârfurile poligonului le-am notat în sens retrograd.

Orice dreaptă $\Lambda \equiv y - \mu = 0$ (μ fiind un parametru variabil), va intersecta poligonul dat dacă:

$y_l < \mu < y_h$ despărţindu-l astfel în două părţi. Să ne propunem ca să găsim pe acel Λ care să separe *deasupra* sa o arie din poligon egală cu s.

Ipoteza I.

Poligonul $A_1 A_2 \ldots\ldots A_n$ este *convex.*

Vom duce prin A_i (un vârf oarecare) o dreaptă $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ care va intersecta o latură $A_k A_{k+1}$, pe care o cunoaştem căci $y_{k+1} < y_i < y_k$, intr'un punct D_i (d, y_i), d fiind scos din egalitatea:

$$\begin{vmatrix} d & y_i & 1 \\ x_k & y_k & 1 \\ x_{k+1} & y_{k+1} & 1 \end{vmatrix} = 0$$

Calculam:

$$\text{aria } A_i A_{i+1} \ldots\ldots A_k D_i = S_i \text{ (const.)}$$

(Pentru calcularea ariei $A_i A'_{i+1} \dots A_k D_i$ putem întrebuinţa formulă pentru calcularea ariei poligonului închise $A_1 A_2 \dots A_n$:

$$2 \text{ aria } A_1 A_2 \dots A_n = \sum_1^n \left(y_i x_{i+1} - x_i y_{i+1} \right) \Bigg)$$

Putem avea:

$$S_i \gtrless s$$

(a) $S_i = s$ atunci dreapta $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ este cea cerută.

(b) $S_i > s$ în acest caz trebue să dăm dreptei Λ *o translaţie în sus* şi procedăm astfel:

Fie A_{i+1} (x_{i+1}, y_{i+1}) astfel ca: $y_{i+1} < y_k$: vom duce prin A_{i+1} o altă dreaptă $\Lambda \equiv y - y_{i+1} = 0$ care evidend va tăia latura $A_k A_{k+1}$ într'un alt punct D_{i+1}. Calculăm aria $A_{i+1} A_{i+2} \dots A_k D_{i+1} = S_{i+1}$ (const.)

Fie iarăşi:

$$S_{i+1} > s$$

(Procedeul atunci se repetă până ce găsim o arie:

$$A_j A_{j+1} \dots D_j < s$$

Practic problema se simplifică mult în modul următor:

(1) *desemnăm* poligonul dat (mai bine pe hârtie milimetrică).

(2) printr'unul din vârfuri (A_i) *ducem grafic* o dreaptă (Λ), paralelă la Ox care va intersecta una din laturile poligonului ($A_k A_{k+1}$), într'un punct, (D_i).

şi (3) cu ajutorul unui *planimetru* (Amsler) calculăm, foarte uşor, aria $A_i A_{i+1} \dots A_k D_i = S_i$ (const.)

Am găsit: $S_i > s$. *Privind* atunci desemnul şi *ştiind* cu cât S_i este mai mare decât s putem duce, grafic, printr'un alt vârf decât A_{i+1}, spre ex. A_{i+a} $(a > 0)$, o dreaptă Λ, paralelă la Ox care să intersecteze o latură a poligonului într'un punct D_{i+a} astfel ca aria $A_{i+a} A_{i+(a+1)} \dots D_{i+a} = S_{i+a}$ (const.) să fie mai mare ca s dar *mult mai aproape* de s de cât aria $A_i A_{i+1} \dots A_k D_i = S_i$.

Facem cu alte cuvinte tatonări sărite ceeace este echivalent cu: *simplificarea* problemei.)

Să admitem însă că:

$$S_{i+1} < s \quad \therefore \quad s - S_{i+1} = q \text{ (const.)}$$

Evident că atunci dreapta $\Lambda \equiv y - \mu = o$ se va găsi astfel ca μ să satisfacă inegalitatea:

$$y_i < \mu < y_{i+1}$$

Fie deasemenea:

$$S_i - S_{i+1} = Q \text{ (const.)}$$

Figura $A_i \, A_{i+1} \, D_{i+1} \, D_i$ este un trapez, de arie Q: iar problema se reduce la a duce o dreaptă $\Lambda \equiv y - \mu = o$ care să intersecteze laturile $A_i \, A_{i+1}$ și $D_{i+1} \, D_i$ în punctele D_1 și D_2 astfel ca aria $D_1 \, A_{i+1} \, D_{i+1} \, D_2 = q$ (const.)

Să rezolvim problema aceasta:

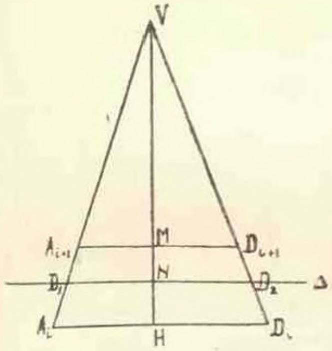

Să însemnăm:

$A_i \, D_i = B = x_{(Di)} - x_i$

$A_{i+1} \, D_{i+1} = b = x_{(Di+1)} - x_{i+1}$;

Ipoteza: $A_i \, D_i > A_{i+1} \, D_{i+1}$

$D_1 \, D_2 = y$

$VH = H$

$MH = h = y_{i+1} - y_i$

$MN = x$

Avem:

$$q = \frac{y + b}{2} x \tag{1}$$

iar din asemănarea triunghiurilor $A_i \, V \, D_i$, $A_{i+1} V \, D_{i+1}$ și $D_1 V \, D_2$, $A_{i+1} \, V \, D_{i+1}$.

$$\frac{B}{b} = \frac{H}{H-h} \quad \therefore \quad H = \frac{Bh}{B-b} \tag{2}$$

$$\frac{y}{b} = \frac{H-(h-x)}{H-h} \quad \therefore \quad y = \frac{b\,(H-h+x)}{H-h} = \tag{3}$$

$$= \frac{b\left(\frac{Bh}{B-b} - h + x\right)}{\frac{Bh}{B-b} - h} = \frac{bh + (B-b)\,x}{h}$$

și înlocuind valoarea lui y scos din (3) în (1) obținem:

$$(1)\qquad q = \frac{\dfrac{bh + (B-b)x}{h} + b}{2}\,x \quad \therefore (B-b)\,x^2 + 2\,bhx - 2\,qh = 0 \;\therefore$$

$$x = \frac{-\,bh \pm \sqrt{b^2h^2 + 2\,qh\,(B-b)}}{B-b}$$; după cum se vede problema admite două soluțiuni; alegem însă pe x care satisface inegalitatea:

$$x < h$$

Fie C (const.) valoarea astfel găsită pentru x. Dreapta Λ care să separe deasupra sa o arie din poligon egală cu s este:

$$\Lambda \equiv y - (y_{i+1} - C) = 0$$ *prima soluțiune.*

și (c) $S_i < s$ In acest caz procedăm ca în cazul (b) cu deosebire că acum dreptei $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ trebue să-i dăm o translație *în jos,* spre Ox.

Pentru aflarea celei de a *doua soluție* procedeul este exact acelaşi ca pentru aflarea primei.

Ipoteza II.

Poligonul $A_1\,A_2.....A_n$ este *concav.*

Procedăm ca și pentru poligonul convex:

Ducem prin A_i o dreaptă $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ care va intersecta *o parte* din laturile poligonului concav, pe cari în mod simbolic le vom nota $A_g\,A_{g+1}$, și pe cari le cunoaştem căci: $y_g < y_i < y_{g+1}$ $(y_{g+1} < y_i < y_g)$, în punctele D_i $(D_i, D_i'\ D_i'', ...)$.

Calculăm:

$$\text{aria } A_i....D_i + \text{aria } D_i'....D_i'' + \text{aria } D_i'''....D_i^{IV} + ... = S_i \text{ (const.)}$$

Putem avea:

$$S_i \gtreqless s$$

(a) $S_i = s$ atunci dreapta $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ este cea cerută.

(b) $S_i > s$. In acest caz trebue să dăm dreptei $\Lambda \equiv y - y_i = 0$ o translație *în sus* și procedăm astfel:

Fie A_l un vârf al poligonului ales astfel ca:

$y_i < y_l <$ decât ordonata oricărui alt vârf situat deasupra lui $\Lambda \equiv y - y_i = o$.

Ducem prin A_l dreapta $\Lambda \equiv y - y_l = o$ care va intersecta aceleaşi laturi ale poligonului concav, pe cari în mod simbolic) le-am notat $A_g A_{g+1}$, în punctele D_l (D_l, D_l', D_l''...)

Calculăm:

aria $A_l \ldots D_l$ + aria $D_l' \ldots D_l''$ + aria $D_l''' \ldots D_l^{IV}$ + ... $= S_l$ (const.

Dacă:

$S_l > s$ procedeul atunci se repetă până ce găsim o arie deasupra lui Λ mai mică decât s.

(In cazul poligonului convex şi practic vorbind am spus că problema se simplifică mult întrebuinţând procedeul de sub numerile (1) (2) şi (3), care se aplică şi în cazul poligonului concav.)

Să admitem însă că:

$$S_l < s$$

Evident că atunci dreapta $\Lambda \equiv y - \mu = o$ se va găsi astfel ca μ să satisfacă inegalitatea:

$$y_i < \mu < y_l$$

Ducem prin punctul $M\left(x_m = \frac{x_i + x_l}{2}\,;\; y_m = \frac{y_i + y_l}{2}\right)$, mijlocul vectorului $A_i\ A_l$, o altă dreaptă $\Lambda \equiv y - \frac{y_i + y_l}{2} = o$ care separă din poligon, deasupra sa, o arie pe care să o însemnăm S_M.

Se poate întâmpla ca:

$$S_M \gtreqless s$$

(m) $S_M = s$ dreapta $\Lambda \equiv y - \frac{y_i + y_l}{2} = o$ este cea cerută.

(n) $S_M > s$ atunci vom duce prin mijlocul $M'\left(\frac{x_m + x_l}{2}\,;\; \frac{y_m + y_l}{2}\right)$ al vectorului MA_l o altă dreaptă $\Lambda \equiv y - \frac{y_m + y_l}{2} = o$; calculăm aria $S_{M'}$ şi urmăm după cele spuse pentru S_M până când găsim o dreaptă Λ care să separe deasupra sa o arie, care să difere de s printr'o cantitate mai mică, cel puţin egală, cu aproximaţia admisă ; căci soluţia *exactă* a problemei este greul de aflat comportând calcule prea lungi.

(p) $S_M < s$ atunci ducem prin mijlocul vectorului MA_i o dreaptă $\Lambda \equiv y - \frac{y_m + y_i}{2} = o$, dăm cu alte cuvinte dreptei $\Lambda \equiv y - \frac{y_i + y_i}{2} = o$ o translaţie în jos iar procedeul este acelaş ca pentru $S_M > s$.

(c) $S_i < s$. In acest caz procedăm ca în cazul (b) cu deosebire că acum dreptei $\Lambda \equiv y - y_i = o$ trebue să-i dăm o translaţie *în jos*, spre Ox.

Pentru aflarea celei de *a doua soluţie* procedeul este exact acelaşi ca pentru aflarea primei.

PULVERIZAREA PROPRIETĂŢEI FORESTIERE ŞI CONSECINŢELE EI ASUPRA PRODUCŢIUNEI

Comunicarea făcută de
Ing. M. P. Florescu
Inspector Silvic — Deputat
în congresul A. G. I. R. dela Cernăuţi
din Sept. a. c.

I.

Pulverizarea continuă a proprietăţei forestiere în România, reclamă cu un ceas mai de vreme a găsi mijloace prin care s'ar putea ajunge la comasarea lor, pentru ca amenajate în comun să poată asigura viitorului o producţiune cât mai mare, atât cantitativ cât şi calitativ.

Dacă şi până înainte de războiu această chestiune era întrevăzută de specialişti, faţă de pericolul continu al divizărei proprietăţei forestiere, dar dela războiu încoace pericolul s'a agravat, în aşa fel, că producţia în lemn de lucru de dimensiuni mari va fi grav ameninţate într'un viitor apropiat.

Intr'adevăr, reforma agrară a făcut răni adânci în domeniul forestier, pe deoparte că aproape 10% din suprafaţa pădurilor (indiferent că sunt ale Statului, persoanelor morale particulare) au fost complect sacrificate pentru înfiinţarea acelor nenorocite izlazuri, care în mare parte nu erau necesare a se creia, *aşa cum s'au creiat*, contribuind astfel la micşorarea suprafeţei pădurilor ţărei ce au mai rămas proprietarilor, particulari scăpate din ghiara exproprierilor se vând în mod metodic, în loturi mici, de către proprietari, direct ţăranilor, — fie de frica unei eventuale expropieri, fie ca o compensaţie materială a reformei agrare, care aşa cum s'a aplicat a adus ruina complectă a multor familii de proprietari români, de modul cum s'a evaluat pământul expropriat, aceasta nemai fiind o expropriere *ci o expoliere în adevăratul sens al cuvântului.*

Căci pe deoparte preţurile colosale ce se oferă azi de ţărani pentru fiecare hectar de pădure, cât şi dorinţa specifică a ţăranilor de a deveni proprietari individuali a câtorva hectare de păduri, *tentează* cu drept cuvânt pe proprietarii de păduri, care'şi văd o compensaţie materială, în vinderea pădurilor lor în loturi mici la ţărani, — cari păduri, treptat treptat se transformă în tufişuri, apoi în izlazuri şi la urma urmei în coaste goale.

Exproprierea pădurilor pentru înființarea de păduri comunale care ar fi tins la comasarea pădurilor în parte în spiritul art. 132 din Constituția votată în 1923, așa cum a fost făcut nu se poate realiza în România, pe deoparte pentrucă art. 132 din Constituție e croit falș, necorespunzând realității de oarece legiuitorul n'a consultat în primul rând statistica pădurilor statului iar *cârpeala* ce s'a făcut prin legea specială de crearea pădurilor comunale, spre a eluda oarecum art. 132 din Constituție salvând pădurile Statului, nu se poate aplica, Statul neavând momentan atâția bani, *pentru a plăti în lei aur* pădurile particulare destinate a fi expropriate. Apoi renta de 5% fixată asupra valorei pădurei, ce s'ar da proprietarilor până la completa lichidare, *ar duce sigur la falimentul financiar al tezaurului* Statului, de oarece după ultimele date statistice renta pădurilor Statului este de abia *44 lei hârtie pe an și ha., adică 1 leu aur* pe când prin lege am creiat renta de 5% fixată asupra valorei pădurilor expropriate, ceiace socotit în mediu la 32.000 lei hectarul ar face 1600 lei pe an și Ha. rentă, adică *40 lei aur*.

Proprietarii particulari simțind pe deoparte că Statul nu are bani, pentru a proceda la exproprierea pădurilor particulare destinate creierei pădurilor comunale, și profitând de cererile multiple ale țăranilor cari azi au bani, *zilnic își vând pădurile în loturi mici* astfel că asistăm la tabloul atât de trist : *îmbucătățirii pădurilor particulare ceiace constitue un adevărat dezastru, pentru economia forestieră a țărei.*

Așa că pe lângă alte calamități ce s'au abătut asupra țărei dela războí încoace, vine și aceasta, *care e foarte grav*, motiv care a determinat *Comitetul de lucrări al acestui congres*, de a pune în discuție această problemă, care cere o soluționare urgentă, cum de altfel s'a mai pus și în anul trecut la Chișinău dar sub o altă formă.

Dacă o comasare a pădurilor în adevăratul sens al cuvântului nu se poate realiza, pentru a face ca toate pădurile țărei să aparțină Statului și marilor proprietari latifundiari (Eforii, Coroana, composesorate, obștii, păduri comunale), pentru respectul deptului de proprietate, *atunci trebue găsită o formulă technică, în exploatarea acestor fărimituri de păduri, pe baze de amenajamente reperate pe complexe forestiere, iar nu pe proprietăți individuale ca până acum.*

Toate pădurile cuprinse în basin forestier, e necesar ca pe viitor să fie amenajate în serii mari în vederea exploatării lor, considerându-se *ca un tot, ca un bloc* indiferent de suprafețele parțiale și natura proprietarilor, care s'ar cuprinde în seriile ce le-am constitui în vederea *comasărei amenajărei*.

Aceasta ar contribui în adevăr la realizarea normalizărei pădurilor noastre, ideal către care trebue să tindem în mod metodic. Neapărat se impun anume sacrificii, pentru unii sau pentru alții. In fața pericolului de care suntem amenințați, ca în curând pădurile noastre să nu mai poată produce arbori de dimensiuni mari, adică de vârste înaintate, atât de necesar satisfacerei nevoilor țărei, se impune a trece chiar și peste sacrificii.

Prin acest sistem fiecare regiune forestieră a țărei și-ar avea regimul ei distinct și într'un viitor apropiat am tinde la o adevărată normalizare a pădurilor, și conducere a lor către etăți mai mari în loc să asistăm cu durere la transformarea sistematică a pădurilor de codru în păduri de crâng, adică în loc să mai producem lemn de lucru din pădurile noastre tindem din contra să producem cât mai mult lemn de foc și de etăți cât mai mici.

Acest sistem al comasărei pădurilor, mai prezintă și un al avantaj, din punct de vedere al *comercializărei însăși a pădurilor* din acelaş bazin, punând la contribuție cu o cotă parte pe toți proprietarii de păduri din acelaş complex, pentru crearea de drumuri, căi ferate forestiere etc., și deci și beneficiile realizate din comercializarea produselor ar fi mai proporționate. Iar nu ca azi, când marile societăți forestiere în marea lor majoritate străine, ne-au acaparat pădurile munților noştri, pe prețurile de nimic, și pe motiv că au create drumuri și instalații în mare parte amortizate, volens-nolens și restul de păduri ce ne-au mai rămas cad tot în mâna lor.

Pentru realizarea acestei mari probleme a comasărei pădurilor în vederea amenajărei, *Statul ar trebui în prima linie să încurajeze pe micii proprietari* particulari de păduri, făcând sacrificii, *în sensul de a scuti de impozitul fonciar de 18‰ advalorem pe toți* proprietarii, ale căror păduri se vor cuprinde *în amenajamente comasate*.

Pe de altă parte să se interzică prin lege divizarea proprietăței forestiere până la o anumită suprafață, să se încurajeze mărirea proprietăței forestiere prin: scutiri de taxe de înregistrare, scutiri de impozite agricole (fonciare), anume privilegii etc Formularea acestor deziderate, îmi iau angajamentul de a le traduce în lege în chiar sesiunea actuală a parlamentului.

II

Refacerea procentuală a pădurilor pe regiuni (județe)

Regiunea șesului în special și apoi regiunea colinelor ușoare este grav amenințată. Pădurile din aceste regiuni au dispărut și acele puține ce ne-au mai rămas ici colo, tind a dispare, din cauză că terenul agricol continuu și în mod metodic s'a întins în terenul forestier defrișându-se pădurile pentru crearea islazurilor sau a locurilor de agricultură care propriu zis sunt mai rentabile.

Azi, dezastrele ce înregistrăm de pe urma acestei *sete sălbatici* a despuierei pădurilor atât din zona șesului cât și a colinelor, sunt colosal de dureroase.

In special de pe urma islazurilor!

Regiuni întregi sunt amenințate prin despăduririle abuzive, întru cât la crearea islazurilor, nu s'a avut de loc în vedere: *Baza mineralogică a terenului ocupat de păduri.*

Dar chiar pentru satisfacerea nevoilor cu lemn de lucru și de foc a satelor dela șes și coline și care azi sunt obligate a se duce la zeci și sute de chilometri, până ajung la o pădure, trebue a chibzui le ameliorarea în parte și a satisfacerei acestor nevoi.

Dacă azi suprafața ocupată de păduri este de 20—22% și cu tendința de scădere, reperată la suprafața totală a țărei, și cum blocul pădurilor noastre e în regiunea munților, se necesită ca să mai creăm păduri, pentru a se ajunge la un procent de 25% și acest plus de procent să-l creăm în zona șesului și colinelor ușoare, adică tocmai în regiunile cele mai lipsite de păduri și unde odinioară au existat păduri.

Chiar pentru înlesnirile de transport pe c. f. r. fie pe șosele ar prezenta un mare avantaj, fapt care a determinat în parte și pe direcția generală a C. F. R. ca să fixeze anume zone de transport al lemnelor de foc pentru a nu se mai aduce dela sute de kilometri, lemne, pentru C. F. R. nerentând și contribuind și la întârzierea transporturilor.

Sunt regiuni ale țărei, unde țăranul mai arde încă *tizic* sau *paie*, deşi suntem o ţară relativ bogată încă în păduri, căci din prisosul nostru, îl dăm şi străinătăţei.

E timpul ca să ne refacem pădurile distruse şi să stabilim un procent anumit raportat fie la suprafeţele judeţelor, fie provinciilor shiar. Toate locurile sterile, neproductive, zeci de mii de hectare ale albiilor râurilor, islazurile degradate, terenurile nisipoase etc. trebuie imediat redate culturei forestiere şi chiar creerei de *perimetre împădurite* în felul cum se concepuse în Dobrogea, şi care din nefericire au fost abandonate. In special să avem aţintiţi ochii asupra *Basarabiei*, *Dobrogei* şi *şesului*, pentru ca treptat, treptat şi în judeţele lipsite de păduri să putem acoperi cu păduri cu un procent de cel puţin 10 — 15°/₀ din suprafaţa judeţului respectiv.

In acest sens s'ar impune ca: judeţele, comunele să fie obligate a prevede în budgetele lor sumele necesare şi statul să încurajeze cu plante (pueţi) această operă.

Iar terenurile de pe văile râurilor noastre să se reexproprieze de Ministerul Domeniilor sau să se afecteze Ministerului de Comunicaţii (Direcţia apelor), care să treacă în deplina lor, proprietate, şi care an cu an să le planteze fie cu soldaţii, fie cu prestaţii, iar produsul lemnos la timpul prescris de regulile exploatărei să aparţină Ministerului respectiv. Prin aceasta am corecta malurile, regimul apelor s'ar îmbunătăţi şi am realiza şi o economie; am deprinde şi pe soldatul român devenit apoi gospodar în satul lui de modul cum trebuesc îngrijite zăvoaiele şi pădurile şi a-l cultiva ca să-şi planteze ori ce metru pătrat de pământ netrebnic şi disponibil.

Prin un plan de împădurire, conceput în stil mare şi accelerat, pe aceste 2 căi am putea reda şesului şi colinelor noastre, pădurile de care au atâta nevoie iar prin fixarea prin împădurire a zecilor de mii de hectare ale albiilor râurilor noastre, cataclismele ce le înregistrăm din cauza desvelirei pământului vegetal al pădurilor şi neconstanţei malurilor s'ar localiza şi gurile Dunării nu ne-ar mai fi ameninţate cu împotmolirea lor.

Revizuirea islazurilor şi împădurirei albiilor râurilor e obiectivul cel mai principal al acestei a 2-a chestiuni de actualitate, pentru care congresul trebue să reacţioneze şi să ceară soluţii urgente, pentru ca noi prin lege să le putem aduce la îndeplinire chiar în această sesiune parlamentară.

PENTRU ARBORI

In Spania, se vede, sălbăticia omului nu e mai puţin furioasă ca la noi şi deaceea răsleţii iubitori ai arborelui au lansat afişe, lipite pe mulţi arbori, din interiorul parcurilor şi grădinilor publice, tocmai pentru a deştepta dragostea — presupunând că aceasta există — omului pentru natură. Nu trebue uitat, că spaniolul aparţine rasei care s'a răsboit cu pădurea, căci altfel n'ar avea sens textul afişului, pe care îl reproduc mai jos:

„Voi cari treceţi şi aţi fi ispitiţi să ridicaţi mâna contra mea, ascultaţi-mă înainte de a mă răni. Eu sunt căldura căminului vostru în recile seri de iarnă; eu sunt umbra amicală, care vă apără vara, contra soarelui arzător; fructele mele sunt răcoreala cari astâmpără setea, când călătoriţi. Eu sunt bârna care vă susţine casa; eu sunt masa voastră, patul pe care vă odihniţi şi scândurile din care e făcută corabia voastră. Eu sunt mânerul sapei voastre, uşa casei şi lemnul leagănului din copilărie.

Voi cari treceţi! Nu-mi faceţi rău.“

După cum se vede, în patria lui Blasco Ibanez, acolo unde Toreadorii încă mai există s'a pornit un curent de amiciţie, pentru tovarăşul aşa de apropiat în viaţa omului şi care se chiamă arbore. Este un prieten pentru cine îi cunoaşte taina; rămâne indiferent — sau în cel mai bun caz, isvor de îmbogăţire — pentru mercantili, când ar putea fi apreciat de lume, din toate punctele de vedere, în mod inteligent.

H. Manole

N.B. afişele sunt lansate ca din partea arborelui.

CULTUL ARBORILOR

Frumuseţea arborilor, aspectul lor impozant, precum şi foloasele pe cari le aduce ei oamenilor, au făcut ca acesta să le închine cel puţin în epoca primitivă, un adevărat cult.

Toată lumea ştie că stejarul şi vâscul care trăeşte pe el, erau foarte mult veneraţi de către Gali şi de către preoţii lor, Druizii. Smochinul, acest arbore care seamănă cu o mică pădure este venerat într'un mod deosebit de către Indieni, cari-l consacră cultului zeului Vişnu. Astfel ei îl transformă adesea în pagode, de unde şi numele de Smochin de pagode cu care el este numit uneori.

Cultul arborilor îl întâlnim acum la popoarele sălbatice din Africa, America şi Oceania.

In 1833, pe când naturalistul englez Darwin explora America de Sud, el văzu un arbore venerat într'un mod deosebit de către indigeni. Indată ce ei îl zăresc, zice Darwin, îşi exprimă admiraţia lor prin mari strigăte. Cum era însă iarnă şi arborele n'avea flori, în locul lor atârna fire nenumărate, pe cari sunt suspendate daruri compuse din ţigări, pâine, carne, bucăţi de ştofă colorată etc.

La Acanţi, în regiunea Nigerului, se făcea acum câţi-va ani, sacrificii arborilor, mai cu seamă mimozelor sacre. De asemeni în Banum la vestul lacului Ciad. La Dahomey, în secolul din urmă, locuitorii se vindecau de boli sub arbori cărora li se atribuia putinţa de a lecui. Lângă Cairo există şi acum un arbore la care indigenii vin în pelerinaj, pentru a se vindeca de friguri, ramurile acestui arbore sunt acoperite cu diferire obiecte şi sfinţenia sa e cu atât mai mare cu cât credincioşii consideră ca o profanare, pronunţarea numelui său.

M. Hună.

COOPERATIVELE DE PĂDURI

Mişcarea cooperatistă din Anglia a avut influenţă în diferite state ale globului, în măsura în care s'a simţit nevoia de a fi îmbrăţişată această idee de cooperare. Ca orice lucru nou a început cu oare care însufleţire, timid totuş la început după cum era şi firesc, dar ajungând acum să reprezinte o forţă, de care trebue — în orice caz să se ţie seama.

S'a spus că în ţara noastră Cooperativele de păduri au ajuns la apogeu. Cred că este o exagerare, findcă ele atunci când vor fi la apogeu faţa pădurilor se va schimba mult, nespus de mult; însă avântul ce l-au luat cooperativele, au imprimat o urmă în viaţa economică forestieră, aşa de puternică încât — fireşte — a impresionat.

Pentru situaţia ţării noastre, în special, ţară care sub raportul economic trebue considerată ca un „dominion“, fiindcă suveranitatea naţională este grav atinsă, ideea cooperativelor are o aplicaţiune vastă. De aceea am şi spus, că apogeul va fi atins mult mai târziu.

Dacă procentul de 5% pe care îl reprezintă întreprinderile forestiere, curat româneşti, este de nebăgat în seamă; dacă — prin urmare — restul procentului il formează streinii de naţionalitate; în fine dacă dorinţa unanimă este ca acea suveranitate naţională aplicată la păduri, să nu fie ştirbită, se cere — şi va trebui să se obţină — o inversare a procentului arătat, inversare ce nu va avea loc decât prin ajutorarea pe orice cale a cooperaţiei, singura în măsură „de a lua taurul de coarne“!

Intreprinderile forestiere reclamă capitaluri colosale. O socoteală comparativă nu strică. Să presupunem că un proprietar a 500 Ha. de pădure deţine în acelaş timp şi o suprafaţă agricolă de aceiaş întindere. Dacă am presupune că exploatarea pădurei totuşi s'ar face în 10 ani, ar însemna ca proprietarul respectiv să îşi vândă 100 hectare de moşie, pentrucă cele 5 milioane de lei necesare pentru exploatarea pădurii să existe efectiv, la începerea exploatării. Se poate deci lesne vedea, că sumele absorbite anual de suma întreprinderilor forestiere reprezintă miliarde, cari nu pot fi găsite dela o zi la alta. Prin urmare, toată greutatea unor instituţii — cum de pildă sunt cooperativele — rezidă în găsirea fondurilor, fără de cari orice idee, cât de genială ar fi, nu se poate pune în aplicare. Substituirea, deci, a cooperativelor, în locul organizaţiilor capitaliste de azi, nu poate avea loc, fără să existe la bază fundamentul material, care odată găsit face să dispară piedici de altă natură. Acest secret al lui Polichinelle trebue deslegat.

Pe de altă parte trebue, deoarece echitatea o cere, ca valoarea materialului lemnos să fie plătită la preţul zilei şi în fine indispensabil mai e, ca să se înceteze cu vinderea de păduri, către întreprinderi streine de naţionalitate, fie din punctul de vedere al capitalului, fie în privinţa conducerii.

Capitalul strein poate umplea golul resimţit la noi de câţiva ani. In ramura forestieră, acest capital ar putea admirabil lucra prin intermediul cooperaţiei. Dolarul american, ori sterlina engleză au o primire agreabilă şi în acelaş timp pot să procure dobânzi, pe cari în ţările lor de origină cam greu le pot găsi. Capitalul strein, alături de munca şi conducerea românească a dovedit mai de mult că se împacă admirabil. Astăzi încă s'ar imprieteni, iar activitatea ce àr naşte de pe urma acestei „cooperări" ar putea fi luată oricând ca exemplu.

Poate că aceasta va fi pista ce va duce la deslegarea secretului, despre care care pomeneam.

In orice caz o soluţie va trebui găsită pentru a evita generalizarea spectacolului dat astăzi, de chelia munţilor din Vrancea munţi exploataţi şi neîmpăduriţi, din lipsa de interes a streinilor.

Horia Manole

LISTA DE PLANTE MEDICINALE ŞI ETERICE

de mare importanţă, care sunt căutate şi deci recomandabile pentru a fi cultivate având în vedere condiţiunile climaterice şi telurice din ţara noastră, cu menţiunea ce anume parte din plantă este întrebuinţată : 1).

Anason, Pimpinella anisum L. (seminţe) 0; *Anghelica*, Angelica archangelica L. (rizome şi rădăcină, seminţe, frunze 00 şi 4; *Alune americane*, Arachis hypogaea L. (fructe) 0 *Capuşă*, Ricinus communis (seminţe) L. o ; *Chimen*, Carumcarv L. (seminţe) 0.0 , *Coriandru*, Coriandrum sativum L. (seminţe 0 ; *Degeţel-roşu*, Digitalis purpurea L. (frunze) 00 ; *Ismă-bună* Mentha piperita (frunze) 4. Izmă creaţă, Mentha crispa L. (frunze) 4; *Iale*, Salvia offic. L. (frunze) 4 ; *Iarba Sfântului Ioan*, Salvia selarea L. (frunze şi flori) 0 0. ; *Lemn dulce* Glycyrriza glabra L. (rizome şi rădăcină) 4 ; *Levenţică*, Lavandula vera DC. (flori) 5; *Mătrăgună*, Atropa Belladonna L. (frunze şi rădăcină) 4; *Mălură*, Foeniculum offic. (seminţe) 00 şi 4. *Muşeţel* Matricaria Chamommila L. (flori) 0 ; *Muştar*, Brassica alba Boiss (seminţe) 0; *Muştar negru*, Brassica nigra Koch. (seminţe) 0; *Nalbă mare*, Althea offic. L. (rădăcina).

Nalbă de grădină, Althea rosea Cav. (flori) 4; *Negrilica* Nigella sativa L. (seminţe) 0; *Odolean*, Valeriana offic. (rizome şi rădăcină) 4: *Rânduniţa*, Asclepias Syriaca L. (Rădăcină) 4 ; *Rădăcină de micşunea*, Iris florentina L. (cicane) *Roiniţa*, Melissa. offica L. (frunze) 4; *Revent*, Reum palmatum lang L. (rădăc 4 ; *Smeur*, Rubus Idaeus L. (fructe) 5 ; *Stânjinel*, Iris germanica. L. (rizome)4 ; *Schinel*, Cnicus benedictus L. (flori şi frunze) 0; *Trandafir*, Rosa gallica L R. centifolia L. R. Damascena L , Rosa Rogoza d. Hag. L. (flori) 5 ; *Virnanţi*, Ruta graveolens L. (frunze) 5

II. Lista Plantelor medicinale sălbatice şi eterice, cari sunt mai căutate şi deci recomandabile pentru cules, cu indicarea care anume parte din plantă este întrebuinţată.

Arnica, Arnica montana L. (flori) 4: *Afin*, Vaccinium myrtillus L. (fructe) 5; *Cetenă-de-negi*, Iuniperus sabina L. (iarba) 5 ; *Cucută*, Conium maculatum L. (frunză şi seminţă) 00;

---

1) **Aplicarea semnelor** : 0=plante anuale ; 00=bisanuale ; 4=plante vivace ; 5=arbori şi tufari ; 1=plante veninoase.

Ciumăfea, Datura stramonium L. (frunze și semințe) 0; *Corn de săcară*, Secale cornutum L. (scleroție) 0.0.; *Cutzân*, Rhamnus frangula L. (coajă) 5; *Coada șoricelului*, Achillea millefolium L. (flori și frunze) 4; *Degețel-roșu*, Digitalis purpurea L. (frunze) 00; *Dintele-discului*, Polygonum Hydropiper L (iarba) 0; *Entzuca*, Gențiana lutea L. (rădăc.) 4; *Ferigă*, Aspidium Felix mass (rizome) 4; *Fierea pământului*, Erythraea centaurium L. (iarba) 00; *Ienupăr*, Iuniperus communis L. (fructe) 5; *Iarbă Mare*. unula Helenium L. (rădăcină) 4; *Lumânare*, Verbascum flamoides L. (flori) 00; *Lumânărică*, Verbascum Thapsus L. (flori) 00; *Lăcrămioară*, Convaleria majalis L. (flori) 4; *Lemn-dulce* Glycyrrhiza glabre L (rizome și rădăcină) 4; *Mătrăgună*, Atropa Belladonna L. (frunze și rădăcini) 4; *Măsălariță*, Hyoscyamus niger L (frunze, semințe) 0.0; *Mușețel*, Matricaria chamommmila L. (flori) 0; *Nalbă-mare*, Althea offic. L. (rădăc.) 4; *Odolean*, Valeriana offic. L (rizome și rădăcină) 4; *Omag*, Aconitum Napellus L. (rădăcină și frunză) 4; *Obligeana*, Acorus calamus L. (rizome) 4.

Pedicuța, Lycopodium clavatum L. (sporii) 4; *Pelin*, Artemisia absinthum L (flori și frunze) 4; *Ruscuța* primăvaratică, Adonis vernalis (iarba) 4; *Scumpie*, Rhuscotinus L. (frunze) 5; *Strugurii ursului*, Arctostaphylos uva ursi Spr. (frunze) 4; *Soc*. Sambucus nigra L. (flori) 5; *Tei*, Tilia (flori) 5; *Trifoiște*, Menyanthes trifoliata L. (frunze) 4; *Tulichin*, Daphne mezereum L. (coajă) 5; *Urzica mare*, Urtica dioica L. (iarba, rădăc. (4; *Vâsc*, Viscum album L. (iarba) 5; *Verigar*, Rhamnus cathartica L. (fructe) 5.

Insectele medicinale : Mouches d'Espagne, Cantharides.

III. Pământurile neproductive cari nu sunt bune pentru cultivarea cerealelor, dar pot fi utilizate pentru cultivarea următoarelor plante medicinale :

a) Mlăștinele, șanțurile ude, malurile iazurilor, râurilor și izvoarelor : Obligeană, Trifoiște, Lăznicior, Dintele-dracului, Stânjinel, diferite sălcii, Busuiocul cerbilor etc.

b) Văile râurilor în care nu se oprește umezeala în subsol : Izma-buna, Lemn dulce, Odolean, Stânjinel, Nalba-mare Arnica, Anghelica, etc.

c) Locurile uscate expuse soarelui, dealuri şi văi cu sol calcaros: Stânjinel, Lumânărică, Isop, Cimbrişor, Odolean, Şovârv, Levenţica, Iale, Muşeţel, Cicoare, etc.

d) Pe malurile de gunoi din curţi, pe lângă drumuri: Ciumăfea, Măsălariţa, Brustur. Soc. Odogaci. Cucuta. Osu-iepurelui. Urzica. Pelin. etc.

IV. Noţiuni generale despre timpul când plantele medicinale trebue să fie culese:

Rădăcini şi rizome ; primăvara timpuriu, când seva nu s'a pus în mişcare încă, dar este mai bine toamna după veştejirea plantei.

Coaja, primăvara timpuriu înainte de circulaţia sevei.

Iarba, la începutul înfloririi plantei; *Frunze,* la începutul înfloririi plantei; *Florile,* la începutul înfloririi; *Seminţe şi fructe,* (capsule), când sunt coapte cu desăvârşire şi uscate.

Manualul complet de cultivarea, uscarea, etc. precum ş calendarul, când se culeg plantele, se găsesc în revista „Viaţa Agricolă" No. 7/926, în articolul intitulat „Cunoştinţe sumare asupra plantelor medicinale".

V. Adrese de Case, care cumpără plante medicinale şi eterice:

In ţară:

Drogueria „Amphhora" Braşov, Târgul Cailor 17.
„ Schvartz & Fogel, Oradea-Mare, str. Parcului 15.
I. Locker Farmacist, Bucureşti, str. Romană No. 153.
„Fenix" Fabrica de uleiuri vegetale, Bucureşti, str. Spătarul Preda.
„Industria de ulei" Arad.
„Resino" industria chimică, Arad.

In străinătate:

I. D. Potoca, Synovic, Bendzin-Malobandz, Polonia.
Polski Zoiurek Drogistov Hyrtovych, Varszava, Polonia.
„Herba" Wien IX Spitalgasse 31, Austria.
Gehe & Co. Dresden, Germania.

VI. Staţiunile şi loturile experimentale de plante medicinale se găsesc la:

Staţiunea experimentală de plante medicinale de pe lângă Academia de agricultură-Cluj; loturile experimentale de plante medicinale de pe lângă şcoalele de agricultură: Roman, Nucet (j. Dâmboviţa), Turda, Lugoj, Suceava, Coţmani, Grinăuţi, Cocorozeni şi Chişinău (şc. de apicultură).

VII. Adrese de staţiuni de seminţării de plante medicinale cele mai cunoscute:

In ţară:

Profesor A. Lupan-Timişoara, str. 3 August No. 3 (Specialitatea: Izmă bună şi Rolniţa).

In cel mai apropiat timp se vor putea elibera seminţe şi răsaduri dela staţiunile şi loturile experimentale sus menţionate.

Pentru extragerea seminţelor şi materialului de sădire pot fi utilizate cu succes următoarele plante medicinale, ce cresc în ţară:

a) *Rizome dela cele ce servesc sub formă sălbatică*: Odolean, Lemn-dulce, Obligeană, Trifoişte, etc. şi dela cele cultivate: Stânjinel, Rădăcină de micşunea, etc.

b) *Seminţe dela cele ce cresc sub formă sălbatică*: Mătrăgună, Arnica, Ciumăfea, Degeţel-roşu, Dintele dracului, Lumânărica, Măsălariţă, Odolean, Muşeţel, Nalbă-Mare, Brustur, Lăsnicior, etc şi dela cele cultivate: Rânduniţă, Căpuşe, Nalbă de grădină, etc.

c) *Butaşi dela cele ce cresc sub formă sălbatecă*: Afin, Cetenă de negi, Ienupăr, Soc, Tei, Cruşân, Verigar etc. şi dela cele cultivate: Smeur, Trandafir, etc.

In străinătate:

L. Späth-Berlin, Baumschulenweg, Germania; Haage & Schmidt-Erfurt, Germania; A. Grünwald-Wiener Neustadt, Austria; Versuchsstation für off. Planzen. Happing bei Rozenheim, Germania; Vilmorin Andrieux & Cie. Paris, 4, Quai de la Mégisserie, Franţa. Federazione pro Montibus-Roma, Piazza Monteciforio 115, Italia; Harlan P. Kalsey-Salem, Mass, America U. S. A. Peter Hederson & Co New-Jorc, 35 and 37 Cortlandt st. America U. S. A. W. Atlec Burpec Co. Philadelphia, America U. S. A.

VIII. Specialiştii de Stat pentru plantele medicinale sunt:

Pentru Transilvania şi Banat, d-l profesor Dr. B. Pater, directorul staţiunii experimentale de plante medicinale din Cluj.

Pentru Vechiul Regat, Bucovina şi Basarabia I. S. Flexor, Agronom specialist în plante medicinale pe lângă ministerul agriculturii şi domeniilor, Soroca, Basarabie.

IV. Literatura care tratează despre plante medicinale:

D. Bartolomeu. Culegerea şi păstrarea plantelor medicinale din România. 1909.

Dr. O. Zaharia. Dicţionarul plantelor medicinale ce cresc în România. 1918.

Prof. Iuliu Prodan. Cele mai rentabile plante medicinale din România. 1924.

Farm. Ovidiu Niculescu. Plantele medicinale cele mai întrebuinţate. 53 familii. 200 specii. Tablou sinoptic. 1926.

Idem, Chestiunea plantelor medicinale în România şi diferite articole în „Revista Farmaciei".

Farm. A. Iteanu. Cercetări asupra extractului fluid de Polygonum Hydropiper Ed. Facult. de Farmacie din Bucureşti No. 15. 1924.

S. Safonea-Drăgus. Agronom. Diferite articole în „Viaţa Agricolă" şi „Universul".

Dr. B. Pater: Bericht über das Arzneipflanzen-versuchsfeld der Landwirtschaftlichen Academie în Koloszvar. 1918.

Idem. Cultura Mătrăgunii (Atropa Belladona) Extr. din „Buletinul Agriculturii" Vol. II No. 4—5. 1925.

Dr. B. Pater et. I. S. Flexor: La culture des plantes médicinales en Roumanie. Ed. Ministerului de Agric. şi D-lor. 1925.

I. S. Flexor, Agronom specialist în plante medicinale, Viaţa Agricolă No. 7. 1926.

Idem. Principalele plante medicinale ce cresc sub formă sălbatecă şi care pot fi cultivate în jud. Soroca. Placarde. 1924.

Idem. Indicaţiuni pentru cultivarea plantelor medicinale. „Viaţa Agricolă" No. 11. 1923.

Idem. Cultura căpuşei (Ricinus communis) în sudul României. „Buletinul Agricol" Chişinău No. 4–5. 1926.

I. S. Flexor. Agronom specialist în pl. medic. Diferite articole în „Buletinul Agricol". Chişinău. 1925.

Idem. Diferite articole în „Revista Farmaciei" No. 3–4, 1926.

Idem. Der scharfe Knöterich oder Wasserpfeffer, Polygonum Hydropiper d. als Heilplanze. „Heil und Gevürzpflanzen" B. VIII. d. 7. 1923.

Idem. Utilizarea bogăţiilor Ţării „Viaţa Agricolă" şi „Buletinul Agricol" Chişinău (sub presă).

Idem. Odoleanul (Valeriana Offic.) „Viaţa Agricolă şi Buletinul Agricol" Chişinău (sub presă).

Idem. Sfaturi pentru cultivarea plantelor medicinale şi culesul celor ce cresc sub formă sălbatică „Câmpul (sub presă).

Idem. Porumbul şi întrebuinţările lui „Viaţa Agricolă" (sub. presă).

Idem. Apel către preoţi „Biserica Ortodoxă Română „Luminătorul" şi „Albina" (sub presă).

Idem. Apel către învăţători „Buletinul Oficial. al M-rul Inst. Publice", „Revista generală a învăţământului şi „Lamura" (sub presă).

Idem. Manualul practic despre cultiverea şi culesul plantelor sălbatice aromatice, eterice şi celor ce li se dă întrebuinţări technice, prepararea lor şi modul de întrebuinţare. Aprobat de ministerul agriculturii şi domeniilor ca manual pentru şcolile de agricultură (se pregăteşte pentru imprimat în urma însărcinării date de către ministerul agriculturii).

Pentru ori-ce alte informaţiuni vă rugăm a vă adresa la adresa de mai jos.

Soroca, Basarabia.

S. I. Flexor
Agronom-specialist
în plante medicinale
pe lângă M-rul agric. şi domeniilor

QUO VADIMUS?

Nu mai repet lucruri de prea multe ori spuse. Un fapt este însă cert, anual atacăm posibilităţile viitorului îndepărtat, şi dacă facem abstracţie de orice statistică, rămânem edificaţi asupra chestiunii, observând barometrul economic.

Vom lua un caz, pe care îl vom analiza de aproape şi concluzia o vom sublinia cu convingere:

Lemnul de fag, pentru foc, avea înainte de răsboi o bursă a lui, care nu depăşia mult — în plus ori în minus — 130 lei (aur) vagonul de 10 tone fco. staţia de încărcare. Acelaş lemn se vinde în luna Septembrie 1926 cu aproximativ 8000 lei vagonul, adică de aproape 62 de ori mai mult, ca în 1914. Dacă ne gândim la petrolul lampant care se vindea cu 15 bani, şi azi cu 4,50 lei, adică de 30 ori mai mult; dacă ne vom referi la grâu, care se vindea cu 1700 lei vagonul şi azi cu 80.000, adică cu mai puţin de 50 de ori; dacă amintim că zahărul era 1,10 lei şi azi reprezintă 32—33 lei kgr. adică de 30 de ori mai mult, ne întrebăm cum se explică faptul că lemnul de foc reprezintă o valoare sporită cu peste 60 de ori, faţă de 1914.

Desigur, manopera costă foarte mult; fără îndoială că transportul lemnului din pădure până la gară atinge preţuri foarte mari, dar nici una şi nici cealaltă nu se apropie de raportul 50/1, iar negocierea acestei mărfi se face la 62/1. Există o explicaţie?

Evident că da! Dar nu o explicaţie uşoară, care să mulţumească pe impresionişti şi care s'ar denumi speculă, poftă de câştig sau cam aşa ceva. Nu, explicaţia este de altă natură.

Cu siguranţă, că mai înainte cu 15 ani, masivele forestiere se întindeau în proximitatea gărilor de cale ferată a statului.

Este indubitabil că această stare de lucruri nu mai există azi.

Exploatările făcute atunci prin acele păduri s'au terminat odată cu pădurile. An de an, exploatările au avansat către vârfurile inaccesibile ieri. In mod continu s'a simţit nevoia instalării de mijloace tehnice, judicios amortizabile. Drumuri noi s'au deschis, acolo unde nevoile au cerut. Depărtările s'au mărit crescând, aşa încât cărăuşia — de orice natură — a ajuns să sugrume din faşe, orice tentativă de exploatare nouă. Dar fie care investiţiune, plasată în mijloace proprii de comunicaţii, reclamă fonduri, cari la rândul lor sunt de negăsit, dacă nu remunerează conform uzului, adică $2\frac{1}{2}-4\%$ pe lună.

Stabilesc — pentru a înlătura îndoiala — că nu poate fi vorba de speculă, atâta timp cât „marfa“ fiind supusă legii imutabile — a cererii şi ofertei — va fi reglementată, în privinţa schimbului, tocmai de această lege, singură regulatoare în materie de comerţ.

Cu alte vorbe, dacă ar fi lemn de foc în deajuns, preţurile - indiscutabil — ar scădea, aşa cum se întâmpla cu 2 ani în urmă, când islazurile comunale, create pe cadavrul pădurilor, aduceau pe piaţă sute de mii de vagoane cu lemnărie. Demonstraţia deci este evidentă: nu poate fi vorba de speculă în această ordine de idei şi rămâne ca perfect fondată premisa dela care am plecat: depărtarea pădurilor în curs de exploatare de căile statului de comunicaţii, măresc preţurile.

Dacă nu uităm, că ne ocupăm de pădurile de fag, o întrebare se desprinde lesne: cât timp va merge ascensiunea preţurilor, referitoare la acest soi de combustibil şi — ca corolar — ce se va întâmpla exact peste 2 ani, dacă ţinem compt de consumul general al lemnului de fag?

Facem socoteala, că de la 1919 şi până azi lupta care s'a dus de specialişti, a fost îndreptată, către apărarea stejarului şi coniferelor.

E bine să mărturisim, că se vede un început de stăvilire a jafului petrecut în ultimii 6 ani, dar e cam târziu. Vine acum rândul fagului, care a pierdut din expansiunea lui teritorială, câteva sute de mii de hectare.

Unde mergem?

Am rămas fără stejar şi molifi. Hotărât lucru! nu mai poate fi vorba de păduri de răşinoase în România. Convingerea şi-o poate formula oricine va vizita un depozit de buşteni, de pe lângă o fabrică de cherestea, ori care va fi aceasta. Diametre mai mari ca 35 c. m. nu se vor întâlni decât 5%. In schimb, se vor vedea 25—30 c. m. în proporţie de 10% şi restul va fi constituit de dimensiuni sub 25 c. m.

Lichidând, deci, răşinoasele şi venind rândul fagului, vom mai avea de exploatat ceva, peste 3 ani?

Dacă numai capitala consumă cam 100.000 vagoane pe an, facă-şi socoteala fiecare, de cifra pe care o reprezintă consumul celorlalte oraşe; consumul enorm al C. F. R. şi în fine al satelor ardeleneşti, unde nu e cunoscut „tizicul“.

Şi atunci, ne întrebăm iarăşi: Quo Vadimus?

Horia Manole.

PROCES-VERBAL No. 19

Şedinţa dela 19 Iunie 1925.

Şedinţa se deschide sub presidenţia D-lui *Al. Constantinescu*

Asistă D-nii :

C. Opran, Aureliu Iliescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, Xenofon Sculy, I. Comaniciu, N. Elefterescu, O. Cratero, Dr. M. Drăcea, V. Stinghie, G. Turneanu, D. Robănescu şi M. P. Florescu.

Asistă şi D-l *Dem. Anastasescu.*

1. Se citeşte procesul-verbal No. 18 al şedinţei dela 21 Noembrie 1924 şi se aprobă.

2. Se fixează adunarea generală şi congresul silvic în principiu în luna Octombrie, dacă localul va fi gata pentru a se putea inaugura cu acest prilej şi palatul Societăţii.

5. Se hotărăşte ca în congresul silvic din 1925 să se discute următoarele probleme şi comunicări :

1) Pulverizarea proprietăţii forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei ţări.

Referenzi : *P. Antonescu*
M. Boldur

2) Restaurarea şi regenerarea pădurilor.

Referenzi : *Dr. M. Drăcea*
Prsemetky

3) Normalizarea exploatărilor.

Referenzi : *I. Timoc*
V. Stinghie

4) Conservarea domeniului forestier în noul regim al proprietăţii.

Referenzi : *I. Comainciu*
G. Năstăsescu

5) Impozite forestiere.

Referenzi : *Liviu Marfian*
M. P. Florescu

Comunicări

1. Subiect rezervat,

G. P. Antonescu.

2. Industria distilăriei lemnului,

Dr. Hüber (Reşiţa).

3. Stereo-foto-takimetria, aeriană.

Andrei Szabo.

4. Se ia act de preîntâmpinarea *D-lui C. Sava Goiu.*

5. Se hotărăşte şi se deleagă de a lua parte la centenarul şcoalei naţionale de ape şi păduri dela Nancy ce se va ţine la 20—21 Iulie, cât şi la congresul internaţional de silvicultură dela Grenoble, ce se va ţine dela 22—30 Iulie a. c.

D-nii: *N. G. Popovici*, reprezentând Şcoala Politechnică din Bucureşti.

Petre Antonescu, reprezentând Soc. „Progresul Silvic"

Mihail Tănăsescu, reprezentând Consiliul Technic al Casei Pădurilor.

I. Comanici *Dem. Anastasescu* *C. Sava Goiu*	Reprezentând Ministerul de Domenii (Casa Pădurilor).

6. Se numeşte provizoriu *D-na Eliza Căzănescu* ca ajutoare de secretar cu 800 lei lunar, în lipsa D-lui Ing. Silvic *Niculescu*, plecat în lucrări pe teren.

7. D-l *M. Tănăsescu* în numele Comitetului clădirei cercului inginerilor silvici expune consiliului stadiul lucrărilor şi mijloacele băneşti de care dispune şi ar mai fi nevoie până la terminare.

Consiliul aprobă în unanimitate propunerile D-lui Preşedinte, pentru desăvârşirea cât mai urgentă a lucrărilor, în vederea inaugurărei în toamna a. c.

8. Se procedează la tragerea la sorţ a 3 membrii din Consiliul de Administraţie conform art. 16 din Statute şi ies D-nii *Aureliu Eliescu, C. Sava Goiu* şi *M. Boldur.*

9. Se admit noi membrii ai societăţii D-nii Ing. Silvici: *Iuliu Boitner, Gustav Zimmerman, Rudolf Dansberg, Francisc Páll, Rudolf Habermann, Gheorghe Brebenaru, Ioan Herczeg, Iosif Brebenaru, Gottfried Ruman, Stefan Szekely, Ludvig*

Bogdan, Ioan Petö, Iuliu Tamoş, Robert Nickmann, Alois Schopflin, Hugo Demmel, Iosif Richter, Francisc Pohl, Ioan Sessler, Mihai Serengău, Antoniu Steger, Alexandru Dănescu, Antoniu Ansberg, Ernest Rumann, Otto Kristen, Stefan Schigle, Gheorghe Roşescu, Nickmann Rudolf, Ioan Erlitz, Carol Hedbawny şi *Ernest Seymann* din serviciul pădurilor Reşiţa.

10. Se alege o comisie formată din D-nii *P. Antonescu, M. Tănăsescu* şi *Dr. Drăcea*, care vor chibzui pentru o cât mai bună editare a Revistei Pădurilor în sensul de a se introduce o rubrică scrisă în limbi străine.

11. Programul detaliat atât a adunării cât şi a congresului se va fixa mai târziu.

12. Se aprobă a se trimite gratuit Revista Pădurilor Institutului internaţional de agricultură din Roma.

Preşedinte,
Al. Constantinescu

Secretar,
M. P. Florescu

PROCES-VERBAL No. 20

Şedinţa dela 23 Octombrie 1925

Şedinţa se deschide sub preşedinţia d-lui *Al. Constantinescu.*

Asistă d-nii: *Aureliu Eliescu, C. Opran, P. Antonescu, M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, Xenofon Sculi, I. Comanici, N. Elefterescu, O. Crattero, Dr. M. Drăcea, V. Stinghie, D. Robănescu* şi *M. P. Florescu.*

1. Se citeşte procesul verbal No. 19, al şedinţei din 19 Iunie 1925, şi se aprobă.

2. D-l M. Tănăsescu, în numele comitetului clădirei Cercului Inginerilor Silvici, expune consiliului, stadiul lucrărilor şi mijloacelor băneşti, de cari mai dispune şi ar mai fi nevoie până la terminare.

3. Se fixează pentru 15 Noembrie a. c., adunarea generală ordinară a acţionarilor căminului inginerilor silvici din Bucureşti'

n conformitate cu art. 19 din Statute. Dacă la acea dată, nu se ivor aduna numărul de membri prevăzut în Statute, adunarea se va ține cu oricâți membri vor lua parte la 30 Noembrie a. c.

4. Se amână inaugurarea căminului inginerilor silvici, cât și congresul pentru 6 Decembrie a. c., iar dacă nici până la această dată nu vom fi gata, se va fixa o altă dată.

5. In conformitate cu art. 12 din legea pentru consiituirea Camerilor Agricole, Consiliul în unanimitate, alege ca delegat al Societăței „Progresul Silvic", în uniunea Camerilor Agricole pe d-l Al. Constantinescu, Președintele Societăței „Progresul Silvic", urmând ca D-sa să desemneze persoana care-l va reprezenta.

6. Luându-se în discuție chestia salarizărei inginerilor silvici, pe 1926, în spiritul legei de organizare din 1923, și a încadrărei gradelor în spiritul deciziei Ministeriale No. 46223 din 16 Oct. 1925, față de situația financiară de azi, d-l președinte, promite că va face tot ce e posibil, pentru membrii corpului silvic.

Președinte, AL. CONSTANTINESCU.

Secretar, M. P. Florescu

PROCES VERBAL No. 21

Ședința de la 8 Ianuarie 1926

Ședința se deschide sub președinția D-lui *Al. Constantinescu.*

Asistă D-nii: *Aureliu Eliescu, P. Antonescu, M. Tănăsescu, C P. Georgescu, N. Sculy, I. Comaniciu, C. Sava-Goiu, Drăcea, Stinghe, Cratero, Robănescu, Florescu, Turneanu.*

1) Se citește și se aprobă Procesul-verbal No. 20, al ședinței din 23 Octombrie 1925.

2) Se ia act de moțiunea Secției silvice de la congresul Asociației generale a Inginerilor, ce a avut loc la Chișinău, în 1925.

3) Se deleagă d-l P. Antonescu, ca reprezentant al societăței „Progresul Silvic", la congresul internațional de silvicultură de la Roma, care va avea loc între 29 Aprilie — 3 Mai

1926, iar d-nii Dem. Anastasescu şi Dr. M. Drăcea, delegaţi ai ministerului de domenii, care luând cunoştinţă de programul chestiunilor ce se vor discuta, vor prezenta comunicări pentru pădurile României.

4) Se ia act de comunicarea făcută de d l M. Tănăsescu, cu privire atât la situaţia financiară cât şi la mersul lucrărilor căminului inginerilor silvici.

5) Se hotărăşte ca din subvenţia de 300.000 lei, acordată de ministerul de domenii, pentru soc. „Progresul Silvic", pe 1926, 200.000 lei, să se afecteze pentru clădirea căminului, iar 100.000 pentru „Revista Pădurilor".

6) Se hotărăşte că atât congresul silvic, cât şi inaugurarea căminului, să aibă loc la 10 Mai a. c. după care se va urma o escursie de studii în Delta Dunărei, în care scop d-l secretar e autorizat a lua contact cu organele respective şi a propune la o altă şedinţă itinerariul.

7) Se aprobă o cameră gratuit din Palatul societăţei noastre pentru soc. Conductorilor şi pădurarilor.

8) Se hotărăşte modificarea statutelor în spiritul celor hotărâte de adunarea generală ordinară din 30 Noembrie 1925, cât şi a cerinţelor create azi prin posedarea căminului. Se însărcinează d-l C. P. Georgescu, a prezenta la o viitoare şedinţă, proectul de modificarea statutelor.

9) Se ia act de preîntâmpinarea inginerilor silvici dela cooperative în legătură cu codul cooperaţiei.

Preşedinte, AL. CONSTANTINESCU

Secretar. M. P. Florescu

BIBLIOGRAFIE

Noţiuni de silvicultură de *Ioan Simionescu*, inginer inspector silvic şi *Ioan Zeicu*, inginer sub inspector silvic. Piteşti, 1926, 298 pagini.

In anul acesta, graţie silinţelor a 2 meritoşi membrii din corpul technic silvic, literatura noastră forestieră s'a îmbogăţit cu o nouă operă.

De mult se simţea necesitatea unui manual, cuprinzând în rezumat cunoştinţele indispensabile proprietarilor de păduri particulare în special, cari, conştienţi de însemnătatea economică a acestor bunuri naturale, doresc să le cultive în mod metodic şi anume astfel în cât să tragă maximum de foloase ce sunt susceptibile să producă şi în acelaş timp să obţină materialul lemnos de dimensiunile corespunzătoare intereselor lor.

Materia tratată de autorii în chestiune nu se mărgineşte numai la noţiuni de silvicultură propriu zise, dar se referă şi la modul cum se procedează la cubajul şi estimaţiunea arboretelor precum şi la practica amenajamentului, statistică etc.

Un lucru trebuie pus mai cu seamă în evidenţă şi anume munca desvoltată şi sacrificiile băneşti, ce au fost necesare spre a se putea da publicităţei, astăzi când costul hârtiei şi al tiparului este aşa de scump, o lucrare care, din punctul de vedere al executării technice, nu lasă nimic de dorit.

Până la o recensiune mai complectă, noi recomandăm cu tot dinadinsul această scriere destinată a contribui la vulgarizarea principiilor sănătoase de conservarea şi punerea în valoare a pădurilor ţării.

P. A.

ERATĂ

In textul „Monografia Domeniului Gurghiu", partea publicată în numărul pe Iunie şi Iulie a. c, se va face următoarele îndreptări:

Pag.	rândul				
de sus	în jos				
386	27	în loc de	Bambucus Racemosa	se va citi	Sambucus racemosa.
„	36	„ „ „	Pătura herbacee	se va citi	Pătura herbacee şi câţiva arbuşti.
388	39	„ „ „	tetrahit	„ „ „	tetrachit
„	15	„ „ „	Circaea alpina	„ „ „	Circaea alpina.
„	36	„ „ „	Astragalus glyeyphyllea	se va citi	Astragalus glycyphyllos.
„	37	„ „ „	Gentiana saclopiadea	se va citi	Gentiana asclepiadea.
389	9	„ „ „	heliofile	„ „ „	heliofile.
390	4	„ „ „	IV-a	„ „ „	II-a.
394	16	„ „ „	sânceu	„ „ „	sanceu.
396	23	„ „ „	iace	„ „ „	face.
„	27	„ „ „	fig. 4	„ „ „	fig. 5
399	14	„ „ „	fig. 1, 2	„ „ „	fig. 12, 13.
400	12	„ „ „	peniru	„ „ „	pentru.
371	32	„ „ „	3 ani	„ „ „	5 ani.
373	8	„ „ „	Picea excelsa Lin.	„ „ „	Picea excelsa Link.
373	21	„ „ „	Picea excelsa Lin.	„ „ „	Picea excelsa Link.
379	17	„ „ „	Juniperus comunis	„ „ „	Juniperus communis.

Informații

In budgetul de pe 1927, pentru inginerii silvici și conductorii silvici s'a prevăzut exact salariile inginerilor din corpul technic, adică conform prevederei legei de organizare a corpului silvic din 1923. Din comisia budgetară a Ministerului de Domenii, făcând parte și colegul nostru deputat M. P. Florescu, cauza e pe deplin asigurată.

* * *

Comisia de impuneri a Capitalei pentru impositul pădurilor și societăților forestiere pe 1926 a fost complectată și alcătuită din D-ni : 1) M. P. Florescu, deputat, inginer inspector silvic.

2) D-r C. Bungețianu, profesor de industria lemnului dela academia comercială.

3) Ivașcu, referendar la Inalta Curte de Compturi.

4) Țăranu, inspector financiar din Ardeal.

5) Olteanu, ad-torul financiar al Capitalei și comptabili experți.

Comisia a lucrat incontinuu toată vara, și lucrările sunt încă în curs. Comisia va prezenta D-lui Ministru al Finanțelor un memoriu raport, de cele constatate și de modul cum ar trebui aplicate pe viitor impozitele asupra pădurilor și industriei forestiere, memoriu care se va publica și în coloanele Revistei Pădurilor, interesând în deaproape pe toți D-nii Ingineri.

* * *

Școala medie de Silvicultură (conductori) dela Brănești a fost renovată — Concursul anului I a început cu un număr de 40 elevi.

In curând se va face inaugurarea în prezența D-lui C. Garoflid, Ministrul Domeniilor.

* * *

In numărul de pe Noembrie și Decembrie al „Revistei Pădurilor", va apare desbaterile congresului din 1926, al Societăței „Progresul Silvic", ținut la 20 Iunie în București.

* * *

Consiliul profesorilor secţiunilor întrunite ale Şcoalei Polytechnice din Bucureşti a ales ca preşedinte al secţiunei silvice pentru anul şcolar 1926/27 pe d-l profesor şi inginer consilier silvic Petre Antonescu.

Acesta este al 3-lea an de când d-sa ocupă această demnitate, fiind reales de menţionatul consiliu profesoral.

* * *

TABLOUL

candidaţilor admişi în anul I a Şcoalei politechnice din Bucureşti

SECŢIA SILVICA

(In ordinea clasificaţiei).

1. Nicolescu G. Iacob
2. Rucăreanu Nicolae
3. Ciolacu Daniel
4. Bădescu Gheorghe
5. Ciudin Nicolae
6. Stoianof Anastas
7. Frumuşelu Gheorghe
8. Dan Constantin
9. Ceauşescu Ion
10. Filimon Raul
11. Rădulescu N. Ioan
12. Tomescu Nicolae
13. Zamfirescu Antinogen
14. Feyns Marcel
15. Ionescu Traian Vintilă
16. Wissner Norbert
17. Zaharia Petre
18. Arghiriade C-tin
19. Misso Eugen
20. Bărbulescu Traian
21. Radovici Vladimir
22. Ştefan C-tin
23. Fedelş C-tin
24. Ghiga C-tin
25. Ratan C-tin
26. Vârtosu Al. Gheorghe
27. Atanasiu I. Ion
28. Eisenhändler Bernard
29. Focşa Dan
30. Manolescu G. Ion
31. Trandafirescu Haralamb

D-nii ingineri silvici cari doresc a'şi procura anuarul corpului silvic pe anul 1926, se pot adresa d-lui Ing. Inspector silvic N. Elefterescu, casierul Societăţii „Progresul Silvic" cu sediul în Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis.

Costul unui exemplar este 40 lei.

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codu silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. 1. — Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al Pădurii Olmaş, pendinte de com. Cristurul Săcuesc, Jud. Odorhei, propr. Compos. de pădure orăşenesc din Cristurul Săcuesc, în suprafaţă de 24 ha. 0988 m. p. Regimul Crângul cu 60 rezerve la ha. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fieare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Torjahàgoja utijàntul pendinte de com. Turia, Jud. Trei Scaune, propr. D-nei Ghizela Marton născută Zagon, în supr. de 51 ha. 7915 m. p. din care de exploatat 43 ha. 0735 m. p. Regimul Crângul 80 arbori de rezervă la hectar cu diametrul de cel puţin 0,28 cm. în sus. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare ha. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrăvile bisericeşti, pendinte de com. Hodac, Jud. Mureş-Turda, propr. bisericilor ortodoxă şi Unită română, în supr. de 294 ha 5150 m. p. din care în subperioada 1925/34 se exploatează suprafaţa de 99 ha. 0140 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase Secţia A şi codru grădinărit Secţia B. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 99 ha. 0140 m. p. şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar pentru Secţia A şi 500 lei de ha. Secţia B. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul sumar al pădurii Paulişul Vechi, pendinte de com. Paulişul vechiu, Jud. Arad, propr. comunei Paulişul Vechiu în supr. de 329 ha. 4500 m. p. din care în primii 5 ani 1925/29 se exploatează 20 ha. 6000 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase şi 25 rezerve la hectar. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 5 ani pentru supr. de 20 ha. 6000 m. p. şi cu garanţia de împădurire 1200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurei Todireşti, pendinte de com. Todireşti, Jud. Suceava-Bucovina, propr. D-lui Iancu Fischer şi D-na Roza Fischer, în supr. de 366 ha. 1200 m. p., din care în perioadă 1925/34 se exploatează 103 ha. 5200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dărmăneşti, pendinte de com. Dărmăneşti, Jud. Suceava-Bucovina, proprietatea D-lor Fani şi Mali Ebner, în supr. de 156 ha. 4800 m. p. din care în perioada 1925/34 se exploatează 43 ha. 4100 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de 5 ani între tăeri. Revoluţia normală 70 ani, exploatarea în 4 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de ha. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurilor din ocolul silvic Cârlibaba, propr. Fondului Religionar român ortodox din Bucovina, în supr. de 7866 ha. 4300 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea conform planului special din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Iacobeni, pendinte de comuna Iacobeni Jud. Câmpulung, propr. Fondului bisericii ort. române din Bucovina, în supr. de 9858 ha. 5200 mp. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 120 ani, exploatarea conform planului special din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Măreniceni, pendinte de com. Măreniceni, Jud. Storojineţ, proprietatea fraţilor Richard, Marc, Siegfried, Ana, Mihail, Berhard, Iosef şi Zofie Adelsberg, în supr. de 1754 ha 9700 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri rase Seria I şi III şi Codru cu tăeri succesive Seria II-a. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea conform planului special din regulamentul de exploatare şi cu garanţia de mpădurire 3000 lei de fiecare hectar Seria I şi III şi 800 lei d hectar Seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei etc.

Art. III. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 15 Iulie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 31417

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Covaci ponc, pendinte de comuna Ojdula, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-lui Iuliu Bende, în supr. de 156 ha. 5200 m. p., din care se pune n exploatare 87 ha. 1800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 3 ani pentru suprafaţa de 87 ha. 1800 m. p. şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Hiseu (Piatra

Roşie), pendinte de comuna Topliţa Română, Jud. Mureş-Turda, proprietatea D-nei Ioan Popescu văduvă, în suprafaţă de 338 ha. 7800 m. p. din care se exploatează 63 ha. 2700 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase, Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Peatra Albă, pendinte de comuna Borşa, Jud. Maramureş, proprietatea D-nei Steinmetz Ciarna, în suprafaţă de 22 ha. 1000 m. p. Regimul Codru grădinării cu lăsarea în picioare a arborilor sub 30 cm. diametru. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Silos Futasfalău, pendinte de comuna Malnaş, Jud. Trei Scaune, proprietatea Composesoratului Cernatu de Jod. în suprafaţă de 380 ha. 0200 m. p., din care 360 ha. 0200 m. p. pădure. Regimul Crâng cu 100 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 40 ani. In prima perioadă de 10 ani se exploatează suprafaţa de 279 ha. 500 m. p. trupul Silos. Garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Monastur, pendinte de comuna Cluj, Jud. Cojocna, proprietatea statutului rom. cat. ardelean din Cluj, în suprafaţă de 496 ha. Regimul Codru cu tăieri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 20 ani prima afectaţie de 122 ha. 40, iar în 10 ani 61 ha. 10 şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Gura Humorului, pendinte de comuna Gura Humorului, Jud. Câmpulung, proprietatea comunei Urbane Gura Humorului, în suprafaţă de 756 ha. 3900 m. p. pădure Regimul Codru cu 3 tăeri succesive. Revoluţia normală 80 de ani, exploatarea în 80 de ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Bercu, pendinte de comuna Habic, Jud. Mureş-Turda, proprietatea com. Habic, în suprafaţă de 23 ha. Regimul Crângul cu 50 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 20 ani exploatarea în 20 ani şi cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Mesteacăn pendinte de com. Ojdula, Jud. Trei Scaune, proprietatea Varnava Bajka, în suprafață de 47 ha. 4100 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală de 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Crasna Ilschi, pendinte de comuna Crasna Ilschi, Jud. Storojineț, proprietatea d-lui Max Rosenberg, în suprafață de 3880 ha., din care de exploatat 2817 ha. Regimul Codru cu tăeri rase Seria I cu 50 arbori de rezervă la hectar și grădinărit Seria II-a cu o rotație de 10 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de hectar Seria I și 800 lei Seria II-a. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Varpatac, pendinte de com. Tușnad, Jud. Ciuc, proprietatea Bis. rom. cat., în suprafață de 50 ha. 7800 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciortași Hagyo Solymostö, pendinte de comuna Petrilaca, Jud. Mureș-Turda, proprietatea d-lui Gh. Körösi în suprafață de 38 ha. 7200 m. p. Regimul Crâng simplu Seria I și grădinărit Seria II-a. Revoluția normală 15 ani Seria I și 50 ani Seria II-a. Exploatarea în 15 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Miclo Lazuri pendinte de comuna Miclo-Lazuri, Jud. Bihor, proprietatea d-lor Dr. C. Manea și Dr. I. Răchițan, în suprafață de 249 ha. 6900 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluția normală 80 ani' exploatarea în 5 ani. Garanția de împădurire 3000 lei de fiacare hectar, iar pentru asigurarea regenerărei se vor face însemânțări sub masiv începând din 1926. Revizuirea după 10 ani.

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Straja și la Peatra, pendinte de comuna Paroșeni, Jud. Hunedoara, proprietatea Soc. Uricani Valea Jiului 84%. Composesoratul Nobil din Paroșeni 16% și Statul 1 hectar, în suprafață de 1134 ha. pădure Tratamentul Codru cu tăeri rase Seria I de 845 ha. 4400 m. p.

cu o revoluție normală de 60 ani, exploatarea în 30 ani şi cu garanția de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Seria II-a de 288 ha. 6900 m. p. Crângul cu 80 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau ori ce alte cauze, regulamentul se va revizui imediat fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății suprafaței etc.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 August 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid.

No. 36981

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Slăviteasca, pendinte de comuna Plopi Slăviteşti, Jud. Teleorman, proprietatea D-nei Maria Plopeanu, în suprafață de 11 ha. 3200 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani exploatarea într'un an şi cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al Pădurii Drăganu, pendinte de comuna Drăganu, Jud. Argeş, proprietatea D-lor N. Iliescu, în suprafaţă de 37 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 14 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciobâta Gagiu, pendinte de comuna Fărtăluşi, Jud. Tutova, proprietatea D-lor Horia şi Ilie Nicolau, în suprafaţă de 40 ha. 2300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Muntele Fundăţica, pendinte da comuna Fundăţica, Jud. Braşov, proprietatea D-lui Ghica Anastase, în suprafaţă de 80 ha. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea cu o rotaţie de 10 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Aninişului, pendinte de comuna Boteni, Jud. Muşcel, proprietatea D-lui Mihail Vlădescu, în suprafaţă de 87 ha. 2400 m. p. Regimul Crângul cu 30 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Hănţeşti, pendinte de comuna Hănţeşti, Jud. Dorohoi, proprietatea D-nei Elise Nevruz, în suprafaţă de 422 ha. 6400 m. p. pădure. Regimul Crâng compus. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 20 ani începând din 1925/26 şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Groapele, pendinte de com. Corbi, Jud. Muscel, proprietatea D-lui Luca Paul, Gh. P. Suţo şi N. N. Rizescu, în suprafaţă de 1094 ha., din care se pune în exploatare 240 ha. Regimul Codru gradinărit. Revoluţia normală 90 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dâlbanu, pendinte de com. Cernadia Jud. Gorj, proprietatea D-lui N. D. Pătrăşcoiu, în suprafaţă de 1025 ha. 7500 m. p., din care se pune în exploatare 874 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 21 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar, Revizuirea după 10 ani

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea lui Dragomir, pendinte de comuna Policiori, Jud. Buzău, proprietatea minorilor Olga I. Ziti, în suprafață de 39 ha. 1700 m. p., din care se exploatează 14 ha. 4600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 24 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Bărăitaru, pendinte de com. Drăgănești, Jud. Prahova, proprietatea D lor A. Niculescu. T. Andreescu și P. Georgescu, în suprafață de 19 ha. 3400 m, p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatarea pădurii Mărculești Ilioani și Bârzoteasca, pendinte de comnna Micești jud. Muscel, proprietatea D-lui D. Vlădescu, în suprafață de 29 ha. 4100 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca Cucoanei pendinte de comuna Fălciu, Jud. Fălciu, proprietatea D lui Carol Melicson, în suprafață de 11 ha. 0400 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 3 ani. exploatarea într'un an și cu garanția de împădurire 250 lei de fiecare hectar.

Art. II. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. III și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 20 August 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid.

No. 36987

Deciziune

Noi, Ministru Secretar Stat la Departamentul Agriculturei și al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din codul silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I Se aprobă de noi.

a) Amenajamentul pădurii Dumbrăviţa, pendinte de ocolul silvic Dumbrăviţa, Jud. Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 6652 ha. 1000 m. p., din care 6055 ha. 5200 m. p pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de 10 ani. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 5 perioade a câte 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

b) Amenajamentul, pădurii Bârzava, Jud. Arad, proprietatea Statului în suprafaţă de 6753 ha. 6600 m. p. din care 6703 ha. 710J m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de 10 ani. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 5 perioade a câte 20 ani. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cujir, Jud. Hunedoara, proprietatea Statului în suprafaţă de 14843 ha. 8300 m. p. Regimul Seria I Codru cu tăeri rase, Seria II-a Codru cu tăeri succesive şi Seria III-a Codru grădinărit. Revoluţia normală 100 ani. Revizuirea după 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii ocolului silvic Casa Verde, Jud. Timiş Torontal, proprietatea Statului, în suprafaţă de 2609 ha. 8100 m. p. din care 2344 ha 3300 m. p. pădure în 5 serii. Regimul Seria I Codru regulat, Seria II-a Crâng simplu, Seria III-a Crâng compus, Seria IV-a pădure de păşune şi Seria V-a rămasă neamenajată. Revoluţia normală 100 ani Seria I, Seria II-a 20 şi 40 ani, Seria III-a 30 ani şi Seria IV-a 150 ani. Revizuirea după 10 ani.

e) Amenajamentul pădurii Cladova, Jud. Arad, proprietatea Statului, în suprafaţă de 5280 ha. 3400 m. p. din care 5177 ha. 1800 m. p. pădure. Regimul cu 2 tăeri succesive la interval de 10 ani. Revoluţia normală 100 ani, în cinci perioade de exploatare a 20 ani fiecare. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Strâmbu Someş, Jud. Someş, proprietatea Statului, în suprafaţă de 8083 ha. 7030 m. p. din care 7793 ha. 9964 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive Seriile I, II şi III şi Codru grădinărit Seria IV-a Revoluţia normală 100 ani în cinci perioade de exploatare a câte 20 ani Seriile I, II şi III, în Seria IV-a nu se fac decât extrageri de arbori deperisanţi. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Hunedoara, Jud. Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 8005 ha. din care 6316 ha. 8800 m. p. pădure Regimul Codru cu tăeri rase pentru suprafața de 2698 ha. ce se pune în exploatare. Revoluția normală 100 ani cu 5 perioade de exploatare. Revizuirea după 10 ani,

h) Amenajamentul pădurii Deva, Jud Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 6278 ha. Regimul Codru cu două tăeri succesive Seria I și II, Crâng simplu Seria III și IV și Codru cu tăeri rase Seria V. Revoluția normală 120 ani Seria I și II, 30 ani Seria III și IV 100 ani Seria V. Revizuirea după 10 ani.

i) Amenajamentul pădurii Dobra, Jud. Hunedoara, proprietatea Statului, în suprafață de 3936 ha. 1400 m. p. Regimul cu trei tăeri succesive. Revoluția normală 120 ani Secția A și 100 ani Secția B și C. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 August 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid.

No. 36985

Deciziune

Noi Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobrogostea pendinte de comuna Dobrogostea, județul Argeș, proprietatea D-lui Marin Nicolescu, în suprafață de 235 Ha 3500 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția pormală 16 ani, exploatare în 5 ani și cu garanție de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Uiasca Valea Rea, pendinte de comunele Găvena şi Bescov, judeţul Argeş, proprietatea D-lui Din Dumitrescu, în suprafaţă de 295 Ha 5200 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Slăviteasca pendinte de comuna Plopi Slăviteşti, judeţul Teleorman, proprietatea D-nei Maria Plopeanu, în suprafaţă de 102 Ha 3400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piteasca Pasărea Lot I, pendinte de comuna Piteasca, judeţul Ilfov, proprietatea D-lui I I. D. Podgoreanu, în suprafaţă de 31 Ha 2700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele perioadei de exlpoatare.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Strejeşti din Deal, pendinte de comuna Strejeşti de sus, judeţul Romanaţi, proprietatea D-nei Natalia Darvari, în suprafaţă de 82 Ha 8400 mp. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Cărbunarul şi Sălătrucul Mic, pendinte de comuna Albeşti, judeţul Muşcel, proprietatea D-lor Gh. şi Nae B. Isbăşoiu, în suprafaţă de 87 Ha 2100 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1926.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Şerbăneasca, pendinte de comuna Cotul Lung, judeţul Brăila, proprietatea D-lor Dan Ciocârdia şi Ortensa Şerbănescu, în suprafaţă de 73 Ha 5400 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei pe fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Bereşti, pendinte de comuna Bereşti-Tazlău, judeţul Bacău, proprietatea D-lui Moritz Iones, în suprafaţă de 76 Ha 3800 m. p. din care se exploatează 61 Ha 1700 m. p. Regimul crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 4 ani pentru suprafața de exploatat și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Lupoaia pendinte de comuna Lupoaia, județul Mehedinți, proprietatea D-lui Mihail C. Săvoiu, în suprafață de 35 Ha. Regimul crângu simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 3 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. 2. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. 3. — și ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 15 Iulie 1926, în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid

No. 31415

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul Silvic.

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicat în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al păduăii Bâcleș, pendinte de comuna Bâcleș, Jud. Mehedinți, proprietatea Horațiu Lazăr, în suprafață de 284 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu parchetele 1—7 inclusiv, 11—15 inclusiv, 18 și 25—30 inclusiv și Crâng compus cu 10 rezerve la hectar din cele mai groase de preferință gârniță în parchetele 8, 9, 10, 16, 17, 19, 20, 21, 22, 23 și 24. Revoluția normală 30 ani, explatarea în 30 ani și cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al păduri Lucieni, pendinte de com. Hartieşti, Jud. Muscel, proprietatea D-lui Niţă Popescu, în suprafaţă de 62 ha. 4000 m. p. din care 40 ha. 5900 m. p. de exploatat. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea in 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mioveni, pendinte de com. Mioveni, Jud. Muşcel, proprietatea D-lui Const. Niţescu, în suprafaţă de 50 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ioneşti, pendinte de com. Ioneşti, Jud. Vâlcea, proprietatea D-lui Anghel Tranca în suprafaţă de 46 ha. 0300 m. p. din care de exploatat 30 ha. 7700 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al Plantaţiei de salcâmi Desa trei trupuri, pendinte de comuna Desa, Jud. Dolj, proprietatea D-nei Elisabeta I. Marincu, în suprafaţă de 2 ha. 9609 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Ciocani, pendinte de comuna Ciocani, Jud. Tutova, proprietatea Spitalului Bârlad şi Elena Beldiman, in suprafaţă de 188 ha. 6200 m. p. pădure, Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 30 ani exploatarea în 25 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani. Odată cu exploatarea fiecărui parchet să se împădurească şi locurile goale.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Dobroneagu, pendinte de comuna Nucşoara, Jud. Muşcel, proprietatea Moşt. defunct. Ivaşcu Popescu, în suprafaţă de 169 ha. Reg. Codru grădinărit extrăgându-se numai arborii cu un diametru de 0.40 cm. şi mai mare dela 1.30 m. dela sol. Revoluţia normală 99 ani, exploatarea în 9 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al .pădurii Dămileni, pendinte de comuna Ibăneşti, Jud. Dorohoi, proprietatea D-lui I

Corbu, în suprafaţă de 51 ha, 4320 m. p. Regimul Crâng simplu Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 25 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea la finele revoluţiei.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Scheau Negovani şi Budeasu, pendinte de comunele Dobrogostea şi Budeasu, Jud. Argeş, proprietatea D-lui St. Hagi Tudorache, în suprafaţă de 279 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 15 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Curţeşti Lotul No. 2, pendinte de comuna Curţeşti Jud. Botoşani, proprietatea D-nei Alice Mavrocordat, în suprafaţă de 56 ha. 1900 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 12 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 20 Octombrie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid.

No. 45519/926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raprtului D-lui Administrator al Casei Pădurilor.

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi,

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cerul-Ulieş, pendinte de com. Ulieş, Jud. Hunedoara, proprietarea D-lui Adam Haraguş, în suprafaţă de 295 ha 9800 m. p. din care de exploatat 197 ha. 1400 mp. Regimul Crâng cu 80 rezerve la ha. în porţiunile mai batrâne de 40 ani din gorun, gârniţă şi frasinul existent. Revoluţia normală 25 ani, exploatarea în 4 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Studiul sumar al pădurii Dalba, pendinte de com. Seleuş, Jud. Târnava-Mare, proprietatea bisericii ort. rom. din Seleuş, în suprafaţă de 17 ha. 2650 mp. Regimul Crângul cu 50 arbori de rezervă la ha. din esenţă gorun, iar în lipsă din fag. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea conform planului special de exploatare şi cu garanţia de împădurire 300 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Muncelul, pendinte de com. Petrosu, Jud. Hunedoara, proprietatea D-lor C. Bălănescu, Nicadi Ioan, Sichitiu G. şi Neamţu Sebastian, în suprafaţă de 618 ha. 4500 mp. din care 582 ha. 6800 mp. pădure în 3 serii : Seria I 54 ha. 4100 m. p. ; Seria II-a 67 ha. 1500 mp. şi Seria III-a 461 ha. 5200 mp. Regimul Seria I Codru grădinărit, Seria II-a Codru cu tăeri rase şi Seria III-a Crâng simplu. Revoluţia normală Seria I şi II 80 ani şi Seria III-a 40 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei Seria I şi II şi 800 lei Seria III-a de fiecare hectar. Revizuirea după

10 ani. In seria crâng parc. 2, 33, 37 ; 45 şi 46 câte 100 rezerve la hectar.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii La Cetate, pendinte de com. Giulău, Jud. Cojocna, proprietatea fraţilor Victor, Friederich şi Magdalena Gallus în suprafaţă de 157 ha. 7400 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 22 ani, exploatarea în 22 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Caratna-Patak, pendinte de com. Caratnavolal, Jud. Trei Scaune, proprietatea D-nei Irma Könczei născută Bodo, în suprafaţă de 33 ha. 3828 mp. din care de exploatat 17 ha 2700 m. p. Regimul Crâng cu 80 rezerve la hectar din stejar cu dimensiuni dela 0.28 cel puţin în diametru, sănătoşi şi bine desvoltaţi. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Taga, pendinte de com. Taga, Jud. Someş, proprietatea D-lui Wasa Adalbert, în suprafaţă de 37 ha. 3300 mp. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 20 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Salard F., pendinte de com. Filea Jud. Mureş-Turda, proprietatea familiei Elletö, în suprafaţă de 3495 ha. 9300 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive în 3 serii: Seria I 481 ha. 3100 m. p.; Seria II-a 734 ha. 6700 mp. şi Seria III-a 487 ha. 4400 m. p. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 15 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Gribeai, pendinte de comuna Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Alex. Marcu, în suprafaţă de 16 ha. 7793 m. p. din care 8 ha. 5788 m. p. de exploatat. Regimul Codru cu 50 rezerve la ha. de esenţă fag din cei mai bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Studiul pentru exploatarea pădurii Gribeni, pendinte de com. Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Arăs Lenghel în suprafaţă de 18 ha. 2467 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori de rezervă la ha. din esenţă fag din cei mai bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Rsvoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Gribeni, pendinte de comuna Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Eugen Simion, în suprafaţă de 18 ha. 2467 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori de rezervă la ha. de esenţă fag din cei mai bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Gribeni, pendinte de com. Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Anton Korbuly, în suprafaţă de 17 ha. 4504 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori de rezervă la hectar, de esenţă fag, din cei mai bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Gribeni, pendinte de comuna Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Iuliu Karatsay, în suprafaţă de 18 ha. 2467 m. p., din care de exploatat 15 ha. 8219 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori de rezervă la hectar de esenţă fag din cei mai bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în doi ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

m) Studiul sumar pentru exploatarea pădurii Gribeni, pendinte de com. Poniţa, Jud. Salaj, proprietatea D-lui Emerik Kadar, în suprafaţă de 18 ha. 2467 m. p., din care de exploatat 12 ha. 3553 m. p. Regimul Codru cu 50 arbori de rezervă la hectar de esenţă fag bine conformaţi şi uniform repartizaţi. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

n) Regulamentul de exploatare al pădurii Călineşti-Enachi, pendinte de comuna Călineşti-Enachi, Jud. Suceava, proprietatea D-lui Ester Saler şi tovarăşii, în suprafaţă de 297 ha. 4800 m. p., din care se exploatează prima afectaţie de 53 ha. 5000 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive pentru prima afectaţie. La prima tăere se va extrage maximum 50 % din materialul existent, iar tăerea ultimă se va face după 8 ani. Revoluția normală 70 ani, esploatarea în 2 ani pentru această afectație şi cu garanția de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Amenajamentul pădurii Codrul Cosminului, pendinte de comuna Cosmin Jud. Cernăuți, proprietatea Fondului religios ortodox din Bucovina, în suprafață de 515 ha. 7600 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 100 ani, exploatarea conform planului special din amenajament. Revizuirea după 10 ani.

p) Regulamentul de exploatare al pădurii Bârsăul de Sus, pendinte de comuna Bârsăul de Sus, Jud. Salaj, proprietatea Succesorilor Al. Degenfeld în suprafață de 341 ha. 6900 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive la interval de cinci ani. Revoluția normală 80 ani şi cu garanția de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. — Aceste regulamente de exploatare (amenajamente) se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că tăiările din aceste regulamente, (amenajamente) referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietății, suprafeței, etc.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată astăzi 19 Mai 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) C. Garoflid

No 46517/926

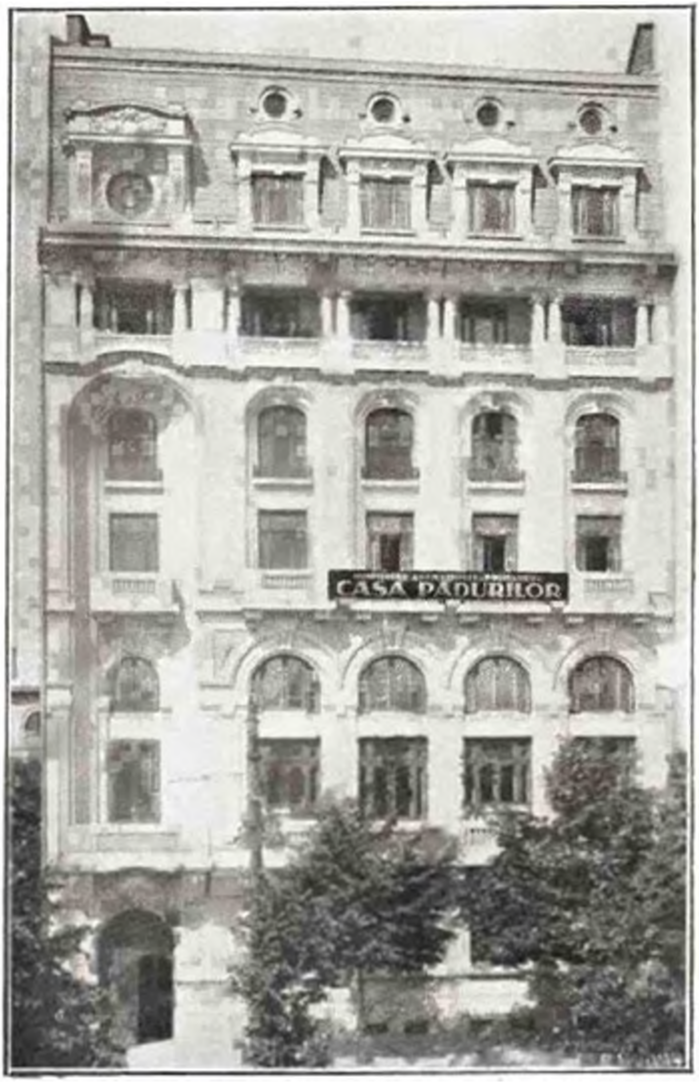
CASA PĂDURILOR

Casa Societăţei „Progresul Silvic" 1926.

Anul XXXVIII Noembrie 1926 No. 11

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

INAUGURAREA CASEI „SOCIETĂŢEI PROGRESUL SILVIC"

1926

Silvicultorii năzuiau de mult, să aibă un cămin al lor propriu, unde să se poată întruni în voe, pentru a'şi expune în toată libertatea şi liniştea, părerile lor asupra gospodăriei pădurilor, cum şi de a se întâlni cât mai des în scopul strângerei rândurilor şi aşezărei adevăratelor legături colegiale.

Această năzuinţă, a fost dat, să fie realizată în zilele M. S. Regelui Ferdinand I-iu, după o stăruinţă de mai multe decenii, şi numai graţie ajutorului dat de marele şi iubitul Preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic" Alexandru Constantinescu fost Ministru al Agriculturei şi Domeniilor în mai multe rânduri.

Sărbătoarea inaugurărei Casei noastre, s a făcut, odată cu ţinerea celui de al 37-lea Congres al Inginerilor Silvici din România Intregită în ziua de 20 Iunie 1926, în prezenţa M. S. Regelui, I. P. S. S. Patriarhul României Miron Cristea, D-l Garoflid Ministrul Agriculturei şi Domeniilor, Alexandru Constantinescu Preşedintele Societăţei „Progresul Silvic", în faţa unei asistenţe foarte numeroase şi a 210 Silvicultori veniţi din toate unghiurile ţărei, pentru a participa la această solemnitate unică în analele Silviculturei Româneşti. Atât clădirea cât şi sala erau frumos decorate cu steaguri tricolore şi cu ghirlande de brad şi stejar. Sărbătoarea s'a desfăşurat într'o atmosfera plină de cordialitate.

In ziua de 20 Iunie 1926 ora $11^1/_2$ M. S. Regele a fost primit de toată asistenţa, în frunte cu Preşedintele Societăţii „Progresul Silvic“ şi condus în Sala festivă unde corul elevilor de la Secţia Silvica a Şcoalei Politechnice a cântat Imnul Regal, după cari a urmat un serviciu religios de bine-cuvântare, săvârşit în faţa asistenţei de către P. S. S. Platon Ploeşteanul vicarul Patriarchiei.

Cel dintâi a luat cuvântul D-l Alex. Constantinescu Preşedintele Societăţei „Progresul Silvic“ care a pronunţat următorul discurs:

Sire,

Cea dintâi expresiune de recunoştinţă profundă şi de mulţumire respectuoasă, o aduce Societatea „Progresul Silvic“, prin graiul meu în calitate de preşedinte al ei, Majestăţei Voastre, Marelui şi Neobositului nostru Rege, care nu a pregetat să cinstească cu Inalta Sa presenţă această sărbătoare a inaugurărei Căminului harnicilor, dar modeştilor slujitori a Codrului.

Ori unde, pe plaiurile României Mari, străduinţa oamenilor de bine isbuteşte să înfăptuiască o operă de interes obştesc, Majestatea Voastră, dornică de propăşirea şi înflorirea Patriei noastre mult iubite, jertfeşte din Inaltele Sale preocupări, clipe preţioase şi vine acolo ca să binecuvinteze cu prezenţa şi îndemnul Regal, râvna patriotică a sufletelor ce simt şi a inimilor ce bat româneşte.

Oricine străbate ţara noastră, fie român, fie străin, poate să-şi dea seama cu uşurinţă că una din bogăţiile importante pe care România le înfăţişează ochiului, sunt pădurile.

Prin înfăptuirea idealului nostru secular, care a readus la Patria mumă şi ţările surori, patrimoniul naţional păduros s'a sporit simţitor, aducând însă cu acest prilej şi greutatea altor tradiţiuni şi regimuri cari au trebuit corectate şi îndreptate, pe cât cu putinţă a fost în decursul anilor împovăraţi, de muncă patriotică ce socotim dela Unire până astăzi.

Desvoltarea luată în ultimele timpuri de diferitele industrii ale lemnului, au pus în evidenţă şi mai mult valoarea naţională covârşitoare a masivelor păduroase ce ocupă cam un sfert din întreaga suprafaţă a ţarei noastre, iar importanţa de corectiv climatologic cu care pădurile influenţează asupra celorlalte ramuri de cultură agricolă, a trezit atenţiunea asupra acestui factor economic de întâia mână: Codrul.

Muncind cu râvnă pe acest tarâm, micul corp silvic al regatului de eri, a fost în măsură să facă faţă primelor nevoi ale imenşilor codrii cu care s'a împodobit ţara şi de unde cea mai mare parte a silvicultorilor streini, trecuse dincolo de graniţele noui ale regatului.

Am avut prilejul, în mai multe rânduri, ca ministru al agriculturii şi domeniilor, să ajut şi să încurajez pe aceşti neobosiţi apostoli şi să înfăptuiesc una din cele mai legitime şi mai pline de imbold dorinţe a lor, atunci când am organizat învăţământul silvic şi apoi când am legiferat organizarea corpului inginerilor silvici.

Aceasta era o consacrare bine meritată a muncii ce depuneau pentru întărirea în interesul obştesc, a nobilei lor îndeletniciri.

Am credinţa că legea de organizare a corpului pădurarilor, dacă îi pune la adăpostul vicisitudinilor sociale şi greutăţilor materiale, le va da şi liniştea sufletească necesară în îndeplinirea îndatoririlor lor, dacă drepturile lor vor fi cinstit şi echitabil aplicate şi daca se va lua hotărât, de către cei în drept, apărarea lor, faţă de influenţele streine care ar tinde să-i abată dela datoria lor.

Emoţiunea estetică ce sgudue sau înalţă sufletul călătorului poposit la poalele pădurii, — acea tainică reculegere a sufletului, în faţa codrului impunător, ce stăpâneşte zarea cu tăria pieptului lui verde, vârtos şi trainic — acest freamăt răspândit în talazuri spre văzduh, şi în care codrul poves-

teşte trecătorului taina şi istoria însăşi a neamului nostru, încă din vremurile pe când cetatea şi scutul de apărare al naţiunei şi al legei strămoşeşti era numai Codrul, — această trainică şi înălţătoare legătură sufletească dintre pădure şi noi toţi, nu numai că n'am găsit-o desminţită de silvicultorii technicieni şi oameni de ştiinţă, dar am avut marea bucurie să constat, că în sufletul silvicultorului, technicianul, omul de ştiinţă nu înăbuşise, Românul.

Şi dacă în trecut am putut spune ca şi astăzi că : **„Codru-i frate cu Românul"**, *mai vârtos pot spune, cu acest prilej :* **„Codru-i frate cu silvicultorul"**.

Din această trainică, sentimentală, patriotică şi ştiinţifică legătură dintre silvicultor şi Codru, a răsărit societatea noastră «Progresul Silvic».

Dacă în timp de peste 30 ani, nu ar fi fost sufletul mare şi generos al neuitatului Vostru Unchiu şi al nostru Prim Rege, care să adăpostească la căminul lui, frageda noastră Corporaţiune, ea n'ar fi putut dăinui şi de aceea, astăzi, când societatea inaugurează căminul ei, nu poate decât să-şi aducă aminte cu pietate şi recunoştinţă de Marele Rege Carol I care, ajutându ne să străbatem anii copilăriei şi tinereţei societăţii noastre, ne-a dat putinţa astăzi, la maturitate, să fim vrednici a primi sub acoperământul ei, pe Primul Rege al României Mari, protectorul sincer al Codrului nostru şi drept Stăpân al slujitorilor lui,

Vrednicii pădurari au luat în mâna şi această chestiune şi timp de câţiva ani de zile, cu obolul lor, cu sfatul lor, cu îndemnul şi sprijinul material ce le-am dat şi ca Preşedinte al lor, şi pe vremea când eram ministru al agriculturii şi domeniilor — s'au pus temeliile şi s'a înălţat acest Cămin.

Increderea în propriile noastre forţe şi trainicia acţiunei noastre sunt însutite de azi înainte, şi sub acest acoperământ al sacrificiilor şi entusiasmului nostru, se vor adăposti de azi înainte, toate îndemnurile şi toată munca înoită a soc. «Progresul Silvic» şi a silvicultorilor, pentru înfăptuirea acelui mare program de realizari spre binele obştesc, ce derivă din bogăţiile forestiere ale ţarei.

In acest înţeles, mulţumesc tuturor prietenilor şi tovarăşilor cari ca vrednici şi harnici colaboratori, au adus marea *lor contribuţie de muncă pentru această înălţătoare şi binefăcătoare operă.*

Iar Maiestăţei Voastre, Sire, care aţi făcut Marea şi Inalta cinste muncii noastre, de a onora cu prezenţa Majestăţii Voastre această sărbătoare a inaugurărei Căminului nostru, Ii urăm viaţă îndelungată şi senină, ca să poată dirigui şi sprijini cu regescul imbold; această activitate veşnic prosperă, totdeauna nouă şi energică a silvicultorilor adăpostiţi în Căminul lor.

Din simţimântul de adânc devotament şi de neclintită iubire şi recunoştinţă ce păstrăm Tronului şi Dinastiei, urăm cu toţii în acelaş gând şi din aceiaşi inimă:

Să trăiţi ani mulţi şi senini, Majestate, pentru binele şi fericirea patriei noastre mult iubite. Trăiască Majestatea Sa Regina, Slăvita şi graţioasa noastră Doamnă.

Trăiască şi înflorească Augustele Vlăstare ale Dinastiei Române.

Aplauze furtunoase, ovaţiuni, toată asistenţa în picioare.

M. S. Regele a răspuns cu următorul discurs plin de sfaturi înţelepte:

Cuvântarea M. S. Regelui.

Simt o mare bucurie de a mă găsi aci în mijlocul D-voastră, la societatea «Progresul Silvic,» care reprezintă aproape unitatea, pot spune, a celor cari sînt chemaţi a se ocupa nu numai cu mintea dar şi cu inima de pădurile noastre.

Vă pot spune că am urmat cu mare plăcere invitaţiunei ce am primit. Ca unul care s'a născut într'un ţinut acoperit în mare parte de codrii, era firesc ca inima mea să fi fost totdeauna atrasă spre partea aceasta frumoasă cu care bunul Dumnezeu a îmbogăţit ţara noastră. In diferitele escursiuni pe cari le am făcut — şi cred *că sînt unul din acei cari, poate, cunoaște mai bine întrega noastra țară — m'am bucurat ori unde am văzut o pădure bine îngrijită, dar inima mea a plâns acolo unde am văzut că, prin neîngrijire, s'a adus nu numai perderea codrului dar s'a pricinuit și agricultorului o pagubă imensă pentru că nu mai exista stăvilarul care să oprească potopul care se revărsa asupra țarinei lui.*

Este adevărat că Dumnezeu ne-a dăruit o bogăție mare și frumoasă care trebuie să ne fie scumpă și pe care trebuie să o păstram ca o moștenire frumoasă ce am căpătat-o de la strămoșii noștrii, căci trebuie să ne spunem totdeauna că ceea ce de la strămoși am moștenit trebuie să păstrăm ca orbita ochiului nostru, dar aceasta nu va să zică că nu trebuie să ne folosim cât mai mult de bogăția aceasta și în toate direcțiunile.

A dat Dumnezeu lemnul ca să se folosească locuitorii acestei țări de bogăția aceasta dumnezeiască, dar ceea ce odată s'a tăiat trebuie să se resădească imediat. Asupra acestui punct aș dori să atrag atențiunea serviciului nostru silvic: ca totdeauna să se gândească la raportul care trebuie să existe între tăiere și răsădire, căci dacă tăiem prea mult mergem la sărăcirea frumoasei noastre țări.

Sînt sigur că în inima și a silvicultorilor noștrii cași în inima mea există iubirea pentru codru, căci eu nu pot să-mi închipui să fie cineva silvicultor și să aibă numai pofta de tăiere iar nu și trebuința de a admira și iubi elementul în care e menit să trăiască.

Cultivați în inimile voastre și mai ales în ale tineretului iubirea aceasta pentru frumusețile naturei și veți vedea cât de drag vă va ajunge fiecare copac și cât de mare interes veți pune la o exploatare sistematică a bogăției acestea date de Dumnezeu și cu cât mai mult drag veți sădi plantațiuni noi ca să refaceți cele pe care nevoia ne-a impus să le sacrificăm pentru binele obștesc.

Incă odată vă pot spune cu câtă plăcere mă găsesc astăzi în mijlocul D-voastră și văzând programul interesant pe care vreți sa-l discutați, vă spun din toată inima: Bine v'am găsit și vă urez spor bun la muncă.

(Aplause călduroase mult prelungite. Ovațiuni).

D-l Mihail Tănăsescu Moșandrei, Consilier Silvic onorar a pronunțat următorul discurs de predare către Societatea „Progresul Silvic" a imobilului:

Sire,

Delegat de Comitetul de Direcție al clădirii, să vorbesc la această măreață sărbătoare, deschisă sub Inalta oblăduire a Majestăței Voastre, nu pot să încep cuvântarea mea, fără să aduc mai întâi, omagiul pios de recunoștință cuvenit **„Eroilor Noștri"**, *membri ai Societății „Progresul Silvic", care părăsind părinți, neveste și copii, alături de ceilalți fii ai țărei, sub conducerea glorioasă a Majestăței Voastre și sub cutele tricolorului național și-au dat sfârșitul pe câmpul de onoare, pentru înfăptuirea marelui ideal al tuturor românilor:* **Intregirea Neamului și Făurirea României Mari.**

Pe o placă de marmoră albă, așezată în această sală, se va săpa cu litere de aur, numele lor, pentru a rămâne deapururea și a servi de pildă generațiilor viitoare.

Dintr'un număr de 107 ingineri silvici combatanți, au căzut în luptă în Dobrogea și aiurea 15 și anume:

Maior N. Marinescu; Căpitan I. N. Droc; Căpitan G. Jalbă; Locotenenții: Th. Trifănescu; Virgil Stoicescu; Victor Mihalescu; V. Mircă; C. Lefter. Sub-Locot.: Filip Vespasian; Marcu Adam; C. B. Ionescu; Gheorghe Ionescu; Chr. Slânculescu; Gh Popescu-Ploești; G. Corbu; în plus 8 elevi ai Școalei Superioare de silvicultură sublocotenenții: C. Mircea; N. Tulbure; D. Irimescu; F. Hasnaș; G. Pătrășcoiu; A. Theodorescu; I. Marinescu și Emil Ciovărnache.

Nu mai puţin ne închinăm şi înaintea modeştilor, dar harnicilor şi curagioşilor pădurari şi brigadieri silvici, în număr de 80 cari cu acelaş avânt şi pentru acelaş ideal şi-au dat viaţa, în luptele grozave cu inamicul din acel mare răsboiu.

Fii-le dar Amintirea Eternă!

Sire,

Societatea „Progresul Silvic“, împlineşte acum patru zeci ani de existenţă. Fondată în 1886 de un grup de silvicultori entuziaşti şi un număr de mari proprietari de păduri, — la început număra 43 de membri fondatori, dintre cari mai sunt în viaţă numai 13. Numărul membrilor însă a crescut treptat prin noi aporturi, astfel că în 1900 avem 180 membri, în 1911 avem 190 membri, iar astăzi societatea noastră în hotarele istorice ale României întregite numără 660 de membri.

Ideia unui local propriu, pentru societatea noastră, este veche, şi se pierde în deceniile când silvicultorii îşi ţineau Adunările Generale, conferinţele de propagandă forestieră, şi chiar adunările de comitet; când prin bunăvoinţa Ministerului Agriculturii, în sala de licitaţie a Ministerului, — când prin bunăvoinţa Administraţiei Domeniului Coroanei în saloanele acelei administraţii, — când la Societatea Politechnică; dar concretizarea acestei idei s'a făcut la 9 Decembrie 1913, când din iniţiativa iarăşi a unui grup de silvicultori, s'a pus bazele unui statut, prin care se înfiinţa societatea „Cercul Silvicultorilor“ *al cărui scop principal, era clădirea unui local propriu. Prin cotizaţii şi subscrieri, a început să se strângă imediat fondurile necesare.*

Această societate însă în memorabila adunare generală de la Cluj, din 1921, s'a contopit în Societatea „Progresul Silvic“ care astăzi are nemărginita bucurie, de a se fi adunat, sub acoperişul casei sale, pentru a ţine cel de al 37-lea Congres de silvicultură.

Locul pe care este clădită casa noastră, ne este cedat de Primăria Capitalei în schimbul unui alt loc, ce se dăruise societăţii noastre de către Ministerul Agriculturii în 1914 din locurile Statului, aflate în Bucureşti.

A fost greu, foarte greu ca să adunăm sumele necesare; căci această măreață clădire, s'a săvârșit cu banul adunat de la fiecare inginer silvic, din micul lui salar și pe nişte vremuri vitrege de trai; cu danii de la diverse autorități și instituțiuni: Ministerul Agriculturii, Casa Pădurilor, Administrația Fondului Religionar din Bucovina, Administrația Fondurilor Grăniceresc din Caransebeș și Bistrița-Năsăud și Societatea Reșița, proprietara unui mare domeniu forestier, cărora le mulțumim adânc pentru sprijinul ce cu atâta bunăvoință ne-a acordat; dar mai presus de toate această clădire s'a săvârșit cu neprețuitul ajutor al acelui om de bine care a înzestrat și Soc. Scriitorilor Români cu un locaș de reculegere și odihnă de la Sâmbăta în ținutul Făgărașului, cu neprețuitul ajutor al scumpului nostru preşedinte d-l Al. Constantinescu, căruia îi exprimăm și pe această cale, întreaga și profunda noastră recunoștință.

Sire,

Țara noastră este bogată în păduri, astăzi mai mult ca acum 10 ani, căci dela un procent de 18% în 1916, am trecut azi la un procent de 23% teren afectat pădurei față cu întinderea totală a țării, ceeace constitue un raport ideal și pe care posedându-l, se cade să-l păstrăm cu sfințenie pentru binele și prosperitatea țării noastre, care după cum îi zicem cu toții, este o țară eminamente agricolă.

Majestatea Voastră, cum a fost și Marele Rege Carol, sunteți un iubitor și protector al pădurei. Imi reamintesc cum la 5 Martie 1905, cu ocaziunea unei conferințe de propagandă, ținută în saloanele Administrației Domeniului Coroanei, conferință pe care ați binevoit a o onora cu Inalta Măriei Voastre prezență, ne-ați spus între altele: **„Acel care pune toporul la tulpina unui arbore nu trebuie să uite că prepară sicriul agriculturii“.**

Ce mare adevăr! Ce sfat înțelept! Și ce fericire că sfatul porneşte aşa de Sus.

Silvicultorii, vă asigur au făcut dacă aş putea zice, chiar imposibilul, pentru a transforma în fapt sfatul Măriei-Voastre, căci ei sunt cei mai conservatori din acest punct de vedere. Dacă au reuşit însă... aceasta nu vă pot afirma, căci nu tot-

deauna le-a stat lor în putere ca să decidă.... de cele mai multe ori, cerințele politico-sociale, au hotărât în ultima instanță, deși în contra vederii silvicultorilor.

Munții și dealurile golindu-se prea repede de podoaba lor — pădurea — la ploile repezi, picăturile nemai fiind oprite și păstrate de miliardele de frunze ale copacilor dispăruți, se precipită cu iuțeală în albia pâraielor și râurilor, care umflându-se în torenți, târăște la vale tot ce întâlnește în drumul lor, se revarsă peste câmpiile însemânțate, iar gurile Dunării se potmolesc, în mare parte din cauza acestor transporturi de materiale nisipo-argiloase, ca urmare a despăduririlor efectuate în basinul afluenților săi.

La 1895—1900 se draga la gura Sulinei, pentru a o păstra în stare navigabilă anual 260.000 m. c. de nămol; în fiecare an următor cantitatea dragată, era tot mai mare, astfel în 1905 s'a dragat 400.000 m. c. în 1910 s'a dragat 660.000 m. c. în 1918 s'a dragat 941.000 m. c. iar în 1925 s'a dragat 1.180.000 m. c. adâncimea canalului scăzând totuși sub 20 picioare.

Ne întrebăm de unde aceste cantități enorme de nămol mereu crescânde aduse de Dunăre, dacă nu din făgașurile formate, în coastele despădurite ale pâraielor și râurilor mai ales după marele războiu, în care pădurile au sângerat din greu pentru satisfacerea atâtor nevoi.

Dacă s'ar face o statistică comparativă pe 30—40 ani în urmă, s'ar putea vedea desigur cu cifre, că depozitele la gurile Dunării au crescut în raport cu mersul despăduririlor la coline și munte în basinul râurilor, ce-i formează afluenții și de unde se cară tot acel nămol, ce amenință în starea de azi a lucrurilor în fiecare moment, navigațiunea la gurile Dunării.

Nemuritorul Eminescu acum 48 de ani, când pădurile erau într'o stare cu mult prosperă, față de cea de azi, plângea codrii în versurile lui sublime astfel:

Işi desbracă ţara sânul.
Codrul frate cu Românul.
De secure se tot pleacă.
Şi isvoarele'i seacă.

Mă tem că generațiile viitoare și nu tocmai îndepărtate, vor plânge mai cu amar ca marele nostru poet, codri verzi de altă dată, dacă la timp, lucrurile nu s'or îndrepta.

Un institutor Francez, d-l Parquet, exprimă prin următoarele versuri într'un mod foarte plastic importanța pădurei în viața noastră, spunând:

L'arbre nous fait l'eau
L'Eau nous fait le pré
Le Pré le troupeau
Le troupeau l'engrais
Et l'engrais, le blé.

Pădurea dacă se distruge mai ales pe coaste unde fixează solul prin rădăcinile ei infinite, pământul devine sterp si agronomul ar trebui cel dintâi să se gândească de 10 ori, până să se hotărască odată, ca să defalcheze o bucată de pădure, or cine ar fi proprietarul, pentru a o defrișa, și transforma în izlaz, mai ales în regiunile de coline și munte, căci... **„acel care pune toporul la tulpina unui arbore nu trebue să uite că prepară sicriul agriculturei“.**

Sire,

După această scurtă incursiune, în domeniul forestier să revenim la căminul nostru, la acest locaș menit să adăpostească de acum, toate mișcările mari pornite pentru apărarea și conservarea codrilor noștri, locaș care va contribui la strângerea rândurilor suflării silvicultorești din toate ungherele țării, în toate acele porniri laudabile.

Astăzi mai mult ca oricând, trebue să începem o campanie asiduă de propagandă, pentru protecția arborelui și pădurilor, începând de jos de la învățământul primar și normal, iar Casa Noastră ne va înlesni și mai mult, această nouă sarcină chiar din punct de vedere material.

Insărcinat de Comitetul de Direcție, predau această măreață clădire, și rog pe d-l Președinte al societății „Progresul Silvic“ să binevoiască a o primi, odată cu urările de bine și progres ce pornesc din adâncul sufletului nostru.

Acest cămin care reprezintă sforțarea și munca inginerilor silvici de astăzi, să servească drept pildă, generațiunilor viitoare, și să le fie un îndemn mai mare la muncă, pe calea propășirii Silviculturii Naționale.

Să trăiască de a pururea Societatea „Progresul Silvic".

(*Aplauze prelungite*)

D-l Președinte al Societății răspunde Comitetului de Direcțiune al Clădirei cu următorul discurs :[1])

Cu sufletul înduioșat de emoțiune, **preiau Căminul nostru din mâinile harnice ale comitetului de direcțiune al clădirei.**

Astăzi pâlpâe în cămin flacăra vie și strălucitoare a muncii noastre viitoare.

Dar precum, timp de decenii, nu m'am dat în lături dela greutăți, dela piedici, dela nevoi și dela primejdii, chiar și cu tăria convingerilor sincere care îmi încălzeau brațul și-mi luminau autoritatea, m'am zbătut ani de-a rândul asumându-mi răspunderea fiecărui act și a fiecărui gest al meu, tot astfel astăzi mă simt mândru ca să-mi iau înalta răspundere morală de a ține pururea viu focul sacru ce încălzește sufletele adăpostite în acest cămin.

Nu numai că nu mi-e teamă de viitor, dar cu tovarăși, cu prieteni și colaboratori ca D-v. simt și mai împlinită încrederea în strălucita înfăptuire a muncii noastre, pentru binele obștesc al Patriei noastre iubite.

Nu vă cer decât un singur simțământ, pe care am avut fericirea să constat că trăește în mijlocul D-v., dar care doresc să fie și de aci înainte călăuza morală a cugetului ce ne va lumina munca.

Lăsând la o parte deosebirele de convingeri și credințe politice, când veți trece pragul acestui cămin și vă

---

1) Acest discurs este incomplect, pierzându-se manuscrisul. S'a reprodus dupe ziare.

veţi aşeza în jurul flacărei sfinte, să fiţi pururea mână în mână, frăţeşte la muncă pentru interesul şi fericirea ţării, aplicând dreptarul legii cu echitate şi înţelepciune.

In toată fapta şi munca D-v. să daţi cu toţii la olaltă, dovada frăţească şi caldă că sunteţi vrednici de încrederea pe care ţara o îndreaptă în fiecare zi mai mult către D-v. şi să arătaţi tuturora că proverbul românesc nici odată nu s'a desminţit, că :

„Din stejar, stejar răsare“.

După discursul D-lui Constantinescu delegaţii diferitelor societăţi culturale invitate, au vorbit rând pe rând.

D-l Inginer Inspector General Stratilescu din partea Asociaţiei Generale a Inginerilor din România (A. G. I. R.) a rostit următorul discurs:

Sire,

In numele Asociaţiunei Generale a Inginerilor din România aduc sentimentele noastre de dragoste, recunoştiinţă şi devotament Majestăţei Voastre, care sânteţi îndrumător de muncă rodnică, patriotică şi sănătoasă şi aduc şi salutul nostru acestui al 37-a congres al camarazilor noştrii inginerii silvici, în acest nou şi frumos local al lor.

In vastul domeniu în care se desfăşoară activitatea inginerului, — domeniu care cuprinde aproape tot ce este activitate productivă şi în legătură cu propăşirea economică a omenirei, activitate care pertru o naţiune este de cea mai covârşitoare importanţă pentru independenţa ei economică, de care e atât de strâns legată şi independenţa ei politică, — în acest vast domeniu de activitate, care cuprinde atâtea câmpuri de activitate : lucrările publice, şosele, căi ferate, canale, lucrări hidraulice de tot felul, irigaţiuni şi toate acele lucrări atât de caracterizatoare a tsărei de civilizaţiune a unui popor; transporturile de tot felul, pe drumuri şi căi ferate, pe apă şi în aer, tot atât de importante pentru viaţa economică cât e de importantă circulaţiunea sângelui pentru organismul unor fiinţe oarecare; industria, acea transormatoare a materiilor brute în fabricate de tot felul, pe care ea e pune la dispoziţia omului pentru a-i face viaţa mai bună şi mai uşoară; utilizarea energiilor naturale, raţionala utilizare a celor epuizabile (cărbuni, petrol, etc.) şi utilizarea cât mai întinsă a celor inepuizabile (căderi de apă, râurile în curând mareele etc.); activitate care aduce încă şi o atât de considerabilă contribuţie în apărarea ţărei, azi când răsboaiele moderne au arătat că pentru a învinge e necesar, pe lângă competenţa şefilor şi disciplina, spiritul de sacrificiu şi bravura trupelor, — cari desigur stau în primul rând, la locul de onoare, — mai trebuie încă şi acel formidabil maşinism de tot felul (pentru transport şi pentru luptă), pe care inginerul trebuie să'l pregătească şi să'l pună în cantitatea şi la locul cerut la dispoziţiunea armatei; — în acest vast domeniu de activitate, partea camarazilor noştri inginerii silvici este una din cele mai importante, în special pentru ţara noastră, ţară agricolă şi cu imense bogăţii forestiere. Prin buna îngrijire a pădurilor noastre, această mare şi frumoasă bogăţie va fi păstrată şi sporită; noui şi importante industrii vor putea fi create în legătură cu lemnul şi sub-produsele lui; minunata frumuseţă a munţilor, dealurilor şi o parte chiar a câmpiilor noastre, pe care o constitue pădurile, va fi păstrată şi mărită; iar pe de altă parte pădurile, fiind regulatoarele climei ele vor fi de cea mai binefăcătoare înrâurire asupra agriculturei noastre.

Corpul nostru ingineresc a urmărit întotdeauna cu cel mai viu interes activitatea camarazilor ingineri silvici şi a văzut cu mândrie şi camaraderească dragoste cu câtă pricepere, cu câtă inimă şi cu cât patriotism corpul nostru de ingineri silvici şi-a făcut totdeauna datoria.

In aceste sentimente exprim salutul nostru de omagiu camarazilor întruniţi la această inaugurare şi urez congresului cel mai desăvârşit succes pentru binele, pentru întărirea şi înălţarea ţărei şi neamului nostru.

(Aplause prelungite)

D-l Inginer Inspector G-ral Vasilescu Carpen Directorul Şcoalei Politechnice a rostit următoarea cuvântare:

Sire,

Profitând de ocazia inaugurărei palatului Societăţii „Progresul Silvic“ cât şi de cel al 37-lea Congres silvic, în numele şcoalei Politechnice din Bucureşti, în care e încadrat de câţiva ani şi învăţământul silvic, aduc odată cu salutul meu şi salutul întregului corp profesoral urând Societăţei „Progresul Silvic“ succes deplin în realizarea tuturor problemelor forestiere, atât de strâns legate şi şi cu alte ramuri ale economiei noastre naţionale.

Urmărind cu atenţie toată evoluţia corpului silvic ne bucurăm azi, că putem să adresăm salutul nostru în chiar palatui Societăţei „Progresul Silvic“, de unde sperăm că vor emana cât mai multe manifestări în folosul unei din cele mai mari bogăţii naturale.

Să trăiască M. S. Voastră.

Să trăiască Soc. „Progresul Silvic“.

(Aplause mult prelungite).

D-l Cipăianu fost Secretar de Stat la Ministerul Agriculturei în numele Societăţei Agronomilor a rostit următoarele:

Societatea Agronomilor ia parte cu mare bucurie la sărbătoarea de inaugurare a impozantului palat pe care Societatea sora „Progresul Silvic“, cu multă sârguinţă şi cu mari sacrificii l'a construit.

Ne bucurăm din suflet alăturea de D-voastră, de frumoasa operă ce aţi înfăptuit şi care poate servi de pildă celorlalte societăţi culturale.

Privind frumosul local Domnilor silvicultori, nu se poate să nu lăudăm sârguința și spiritul Dv. de perseverare pentru terminarea acestei mari construcțiuni.

Concomitent cu aceasta, noi agronomii ne exprimăm întreaga noastră admirațiune, față de ingeniozitatea și spiritul practic, a înțeleptului Dv. preşedinte D-l Al. Constantinescu, care cu atâta iscusință v'a îndrumat și ajutat în adunarea fondurilor necesare.

Societatea „Progresul Silvic" are o foarte mare însemnătate în economia noastră națională.

D-voastră ați voit și ați reușit, să o aşezați într'un local propriu, potrivit însemnătății ei.

Frumoasa Dv. profesiune v'a infiltrat în suflete mult altruism, ceiace v'a făcut să nu vă mărginiți numai la încăperile necesare Societății, ci ați destinat un întreg etaj, complect mobilat, drept **Cămin** *în care să fie adăpostiți și îngrijiți fii membrilor corpului silvic de toate gradele cari se vor dedica carierei silvice studiind la şcoala politechnică din Bucureşti.*

Meritul vă este mare fiindcă dați dovada că știți să vă ajutați şi să pregătiți viitorul.

Societatea agronomilor strâns legată de Societatea «Progresul Silvic», prin legături de înrudire profesională dorește din suflet, ca Societatea «Progresul Silvic» intrată în noul local să crească și să înflorească în interesul economiei noastre naționale în a cărui serviciu a lucrat şi lucrează cu atâta pricepere și sârguință.

(Aplause prelungite).

D-l Medic Veterinar Udrischi în numele Asociației G-rale a Medicilor Veterinari a ținut următoarea cuvântare:

Sire,

D-lor Miniştri, D-le Preşedinte şi D-lor

Asociația G-lă a Medicilor Veterinari din țară, al cărei Preşedinte am cinstea să fiu, este fericită că are prilejul să aducă salutul ei colegial, Corpului Inginerilor Silvici, cu ocazia celui de al 37-lea Congres al lor, ce se ține pentru prima dată, în localul propriu, acest măreț cămin, ridicat din contribuția tuturor membrilor ei şi cu puternicul sprijin al Preşedintelui Dv. distinsul bărbat de stat D-l Alex. Constantinescu.

Legătura strânsă care există, între cele 3 corpuri care slujesc la Ministerul Agriculturei: corpul Inginerilor Silvici, corpul Agronomilor şi al Medicilor Veterinari, trebueşte păstrată şi întărită cât mai mult printr'o colaborare frățească, pentru a putea pune în valoare, cum se cuvine, ramurile de bogăție națională, pe care le reprezintă fie-care.

Dv. sunteți cei dintâi, care v'ați învrednicit să vă ridicați o casă proprie, un adevărat altar, în care pe lângă adăpostirea serviciilor destinate la apărarea şi desvoltarea frumoaselor noastre păduri, să vegheze şi la interesele profesionale ale corporației Dv.

Exemplul dat de Dv. căutăm să-l urmăm şi noi, adunând cu sprijinul Ministerului nostru, fondurile trebuitoare, pentru construirea unui cămin propriu.

De aceia vă exprim din toată inima călduroase felicitări, pentru frumoasele resultate la care a-ți ajuns şi vă doresc în numele Asociației pe care o reprezint spor în lucrările Dv.

(Aplause prelungite).

D-l Aurel M. Eliescu, vice-preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic" ia cel din urmă cuvântul pentru a mulţumi diferitelor societăţi participante, când a rostit discursul următor:

Inainte de a răspunde oaspeţilor noştri, o să-mi îngăduiţi să spun câteva cuvinte pentru a îndeplini o sfântă datorie.

Sânt dintre acei cari, acum 41 de ani, au pledat cu credinţă şi entuziasm pentru cauza pădurilor.

De la început, idealul nostru s'a concretizat în patru cerinţe: *autonomia* serviciului pădurilor, *independenţa* silvicultorului, *învăţământul superior* silvic şi un *cămin* al silvicultorilor.

Am susţinut 30 de ani aceste idei cari au rămas însă simple deziderate căci tot capitalul nostru social era de 28.000 lei în efecte.

De atunci însă şi până astăzi, cu toate că a trecut peste noi urgia răsboiului, am realizat toate punctele idealului nostru: Autonomia prin „Casa pădurilor", stabilitatea prin organizarea corpului inginerilor silvici, învăţământul superior: prin politehnică şi în sfârşit căminul prin clădirea pe care o inaugurăm astăzi. (Aplause) Dacă avem fericirea, noi care am plecat la drum aproape copii să putem astăzi, ajunşi la maturitate, să încheiem această activitate a noastră cu serbarea de astăzi în prezenţa Suveranului nostru, a Inalt Prea Sfinţitului Patriarh, a Inaltului Guvern şi a D-voastră toţi, dacă s'a putut realiza acest ideal, aceasta se datoreşte fără îndoială şi nouă dar pentru cea mai mare parte se datoreşte vrednicului nostru prezident d-l Alexandru Contantinescu. (Aplause îndelung prelungite. Ovaţiuni)

Domnule preşedinte, în această zi de serbătoare, în numele „Progresului Silvic", te asigur că recunoştinţa noastră va fi eternă.

Şi acum, domnilor oaspeţi, fraţi mai mari decât noi, ingineri mai vechi şi mai învăţaţi, aţi venit prin prezenţa D-voastră să ne încurajaţi la muncă. Fiţi siguri că găsiţi un teren pregătit. Ne dăm seama că de 80 de ani încoace România a făcut paşi uriaşi, cari te ameţesc când priveşti în urmă. Din două provincii fără existenţă proprie în dreptul public, fără şcoli, fără drumuri, fără nici una din înzestrările de care se bucură civilizaţia de astăzi, am ajuns să facem România Mare, o ţară care astăzi este respectată de toţi.

Inginerii Silvici fotografiaţi în faţa Căminului în ziua inaugurărei, având la mijloc pe Preşedintele lor Alexandru Constantinescu

20 Iunie 1926.

Desigur, d-lor, când ne gândim la acest trecut trebuie să ne plecăm fruntea cu smerenie pentru sacrificiile făcute şi mai ales cu smerenie pentru munca depusă de înaintaşii noştri. Dar în acelaş timp să nu uităm nici o dată că dacă epoca de închegare şi formaţiune se încheie astăzi, începe de acum un războiu mult mai crâncen pentru viitor. De la războiul din urmă mulţi au murit, mulţi s'au întors răniţi, dar au rămas alţii cari să continue drumul. In războiul care se deschide astăzi, războiu economic, existenţa ţărei şi a neamului e primejduită pentru că, dacă pe tărâmul economic eşti învins, se sting forţele de viaţă ale unui popor.

Convinşi de acest lucru, d-lor, fiţi siguri că silvicultorii îşi vor face totdeauna datoria.

Ne-aţi adus aminte, respectabile domnule Stratilescu de vasta activitate ce se aşteaptă de la corpul induinginerc. Da, pentru a se crea aceste izvoare de bogăţie, de înălţare a ţărei care se cheamă punerea în valoare a bogăţiilor ţărei vom fi alături de D-voastră. Vom fi alături de D-voastră, iubite domnule director al Politehnicei, totdeauna gata fiindcă deviza corpului nostru, deviză pe care o repetăm astăzi cu încredere privind trecutul nostru, şi privind cu încredere viitorul nostru este „Inainte"!

Măria Ta, Inalt Prea Sfinţite Patriarh, Domnule Preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic", şi astăzi ca în todeauna vom zice cu hotărâre: „Inainte!"

(Aplause prelungite).

Serbarea s'a terminat la ora 12 şi 30 când cei prezenţi în frunte cu M. S. Regele au semnat Cartea Comemorativă a clădirei sub pisania următoare:

In zilele Majestăţei Sale Regele tuturor Românilor

FERDINAND I-iu

Şi în al 40-lea an de existenţă, al societăţei „Progresul Silvic" fiind preşedinte D-nul Alexandru Constantinescu, Ministru al Agriculturei şi Domeniilor, s'a desăvârşit clădirea „Cercului inginerilor silvici din România".

Această clădire măreață, care s'a început în luna Martie 1924 și s'a terminat în luna Aprilie 1926, sub conducerea unui comitet de direcție compus din inginerii silvici: Constantin Sava Goiu, Const. P. Georgescu și Mihail Tănăsescu, secretar Dem. Robănescu, casier N. Elefterescu, planurile fiind întocmite de architect profesor Eracle Lăzărescu, — are o suprafață clădită de 540 m. p., situată în Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis.

Ideia clădirei unui cerc propriu, este veche, și se pierde cu zeci de ani în urmă, în vremurile când silvicultorii își țineau congresele și conferințele prin bună voința uneia sau altei administrațiuni, dar concretisarea ei, s'a făcut la 9 Decembrie 1913, când din inițiativa unui grup de silvicultori entusiaști, s'a pus bazele unui statut publicat în Monitorul Oficial No. 265 din 26 Februarie 1914, creindu-se societatea „Cercul Silvicultorilor" al cărui scop principal era, de a-și clădi o casă proprie.

In adunarea de la Cluj din August 1921, această societate s'a contopit în societatea „Progresul Silvic" ce patronează astăzi, această mare sărbătoare.

Casa noastră, s'a săvârșit: cu banul adunat dela fiecare inginer silvic, din micul lui salariu, și pe niște vremuri grele de trai.

Cu banii de la Ministerul Agriculturei și Domeniilor, cu bani de la instituțiuni.

Cu un ajutor de neprețuit al președintelui societăței „Progresul Silvic" D-l Alexandru Constantinescu.

Instituțiunile cari au ajutat cu obolul lor, la această clădire sunt:

Fondul Religionar din Bucovina.

Fondul grănițăresc din Năsăud și Caransebeș.

Societatea Reșița proprietara unui imens domeniu forestier în Banat.

Locul pe care s'a clădit această măreață casă, este dat de Primăria Capitalei, prin actul autentif. sub No. 15223 916, în schimbul unui alt loc ce se dăruise societăței „Cercul Silvicultorilor" de către Ministerul Agriculturei și Domeniilor în str. Schitul Maicilor, din locurile statului aflate în București, și cedat în baza legei publicat în Mon. Of. No. 273 916

Acest lăcaș va adăposti deapururea, toate mișcările mari pornite pentru apărarea şi conservarea mândrilor noştri codri, leagăn al neamului românesc şi va contribui la strângerea rândurilor inginerilor silvici, din toate unghiurile ţărei, în toate acele porniri lăudabile.

Fie ca această măreaţă clădire, care reprezintă sforţarea şi munca generaţiunei silvicultorilor de azi, să servească de pildă generaţiunilor viitoare, şi să le fie un îndemn mai mare la muncă, pe calea propăşirei Silviculturei Româneşti.

Amin.

Semnaţi:

Ferdinand.
Miron patriarch.
Const. Garoflid Ministrul Agriculturei şi Domeniilor.
Alexandru Constantinescu fost ministru, Preşed. Societăţei
D. Busuiocescu subsecretar de stat la Domenii.

Const. Opran Administratorul Casei Pădurilor.
G. I. Stratilescu Preşedintele soc. A G.I.R.
Mihail Tănăsescu.
G. Cipăianu fost subsecretar de stat preşedintele soc. Agronomilor.
Al. Culoglu Preşedintele consiliului de administraţie al Casei Pădurilor.
Orghidan Director g-ral al soc. Reşiţa.
Const. Sava Goiu inspector g ral silvic.
D. Anastasescu sub-administratorul Casei Pădurilor.
M. P. Florescu inginer silvic şi deputat.
Profesor Udrischi preşedintele asociatiei g-rale a medicilor veterinari.
Profesor G. Alexianu preşedintele corpului contabililor.
C. P. Georgescu consilier silvic.
G. Năstăsescu inspector g ral silvic.
V. Dăscălescu.
Ion M. Dinculescu.
Alexandru Popescu inspector silvic.
Balaj inginer silvic delegat al Comunităţii de averi din Caransebeş.
P. Antonescu profesor, preşedintele secţiei silvice la şcoala politechnică din Bucureşti.
Vasile Teodorescu subadministratorul Casei Pădurilor.
Ion Comanici subadministratorul Casei Pădurilor.
Dem. Robanescu insp. silvic.
G. Nicolau inspector silvic, pensionar.
Em Mihalescu inspector g ral silvic Craiova.

Dem. I. Borş inspector g-ral silvic Iaşi.
Alexandru C. Angeliu inspector g-ral silvic, pensionar.
Dem. Popescu Coculescu inginer silvic particular.
D. Drâmbă inspector silvic.
Radu Giuvelea inginer silvic pensionar.
C. Bellu inginer silvic Ministerul Industriei.
D. Ivancea inginer şef silvic.
Al. Cojan inginer silvic Bacău.
N. Ionescu inginer silvic pensionar.
Alexandru Ştefănescu şeful ocolului silvic Radu Negru Argeş.
A. D. Carabela redactor agricol „Universul".
I. Vişineanu inspector silvic.
Andrei Ionescu şeful ocolului silvic Creţeşti.
Traian Ionescu şeful ocolului silvic Carol I.
Nicu Brătescu inginer silvic particular.
Gh. Guţu inginer silvic.
Th. Popov „ „
Cesar Gr. Cristea Şeful ocolului silvic Arpaş (Făgăraş).
N. V. Caliniuc inginer silvic.
Const. T. Ionescu inginer silvic Iaşi.
Traian Roşu inginer silvic.
Harnagea „ „
Ioan Simionescu insp. silvic.
Davd Petrescu „ „
I. Zeicu „ „
C. Negulescu inginer silvic.
Istr. Haralambie „ „
Const. Profir „ „
S. Bărbulescu „ „
Th. Robeanu „ „
N. Lăzărescu „ „
Molnar
Stelian Calotescu ing. subinsp.
Eftimie Petrescu ing. silvic.
I. Dimitriu „ „
N. N. Elefterescu ing. insp. silvic.
Aurelian Ionescu ing. silvic.
N. Arnăutu ing. insp. silvic.
Dr. V. Trifu deleg. al soc. generală a medicilor.
D. Georgescu ing. silvic.
I. I. Popescu Salcia „ „
Ioan P. Diaconescu „ „
Vasile Negulescu „ „
N. Comănescu ing. şef silvic.
Al. Popescu inginer silvic.
Eft. Novac elev ing.
Gh. Croitoru „ „
Const. Marinescu Tulcea elev ing.
Ing. Ş. Ghimpa
Pruteanu
G. Gogulescu
Silviu Dimitrovici ing. insp. silvic.
D. Bozdoc ing. silvic.
Const. Ionescu Bârlad ing. silvic.
Const. Popescu ing. silvic.
Ioan Botescu ing. subinsp.
Al. Gh. Stănescu „ „
D. Grozescu „ „

Ştef. Demetrescu Gosler ing. silvic.
T. Călugăreanu ing. silvic.
I. V. Paladian „ „
Gh. Dumitrescu „ „
D. I. Ciurileanu „ „
C. C. Dimitriu „ „
I. Ionescu „ „
D. Baltă „ „
Al. Săvulescu „ „
P. Cafegiu „ „
P. Ioan ing. subinsp.
N. Ţăpărdea insp. silvic.
Leon C. Vasiliu insp. silvic.
C. I. Ionescu „ „
Şt. Stănescu ing. insp
O. D. Cratero „ „
Const. Marcu ing. silvic.
Const. Dumitrescu
Horia Lazăr ing. insp.
P. Maxim Lenş „ „
Ang. Câmpeanu insp. silvic.
M. Popescu
Aurel Dumitrescu ing. insp.
Ilie Dimofiache ing. şef.
Th. Pais „ „
H. Caraman „ „
N. Costescu.
D. Tomiţa ing. insp.
Otto Strohai ing. silvic
N. Şuteu „ „
P. Peca „ „

N. Burculeţ ing. silvic
Al. Butoi „ „
Iuliu Urban „ „
Metodiu Ionescu ing. silvic.
V. Marzea „ „
Andrei Gavrilă „ „
G. Moşandrei „ „
I. C. Nicolae „ „
Const. Hurmuzache „ „
N. C. Băcanu „ „
Julian Enescu „ „
Const. Nestorescu „ „
Const. Negulescu „ „
Constantin Popa
O. D. Rădescu ing. şef
Emil Niculescu ing. silvic
D. A. Sburlan
I. Niculescu
M. Ştef. Suhăţeanu ing. subins.
Ath. Nedelcovici ing. subins.
Indescifrabil
N. I. Codru ing. silv.
Petru Fotoc
Petre Mihalescu
Rodoteatru
N. Nascu
S. Früstok
Emil Bondescu
Sandi Mircea
Indescifrabil
George Chercia
Mihail Drăgan

In urmă M. S. Regele urmat de asistenţă a binevoit să ia o mică gustare la bufetul aranjat adhoc, în Biblioteca Cercului ; iar la plecare s'a fotografiat în faţa clădirei în mijlocul asistenţei.

Cu această ocazie s'a făcut şi un film de 100 metri proprietatea Societăţei „Progresul Silvic“, cinematografiindu-se acte din această măreaţă sărbătoare.

M. S. Regele a semnat pergamentul cu un toc de aur în formă de pană, cari se va păstra ca o scumpă reliquă în muzeul Societăţei noastre.

S'a primit şi citit în urmă de *D-l M. P. Florescu* Secretarul Societăţii următoarele telegrame de adeziune.

Din partea Domnului Ministru al Muncei.

Regretând de a nu putea participa la inaugurarea Căminului „Progresul Silvic" doresc ca această instituţie să fie locaşul de adăpost a celor care prin munca lor au contribuit şi vor contribui la progresul economic al ţării. De asemeni urez ca : lucrările congresului să fie cât mai utile pentru opera mare pe care silvicultorii noştri trebue să o realizeze.

Trancu-Iaşi

*

In numele Şcoalei Politechnice din Timişoara urez viaţă lungă şi spor la muncă Societăţii sălăşluite în Palatul nou unde se vor plămădi directivele sănătoase ale unei politici forestiere naţionale spre binele ţării.

Rector Vâlcovici

*

Reţinut de doliu familiar regret că nu pot participa la frumoasa sărbătoare de sfinţirea căminului nostru, sărbătoare plină de speranţe pentru viitorul progresului silvic stop. urez vivat. crescat. floreat. silvicultorilor români spre folosul ţărei şi neamului românesc.

Sub-ad-tor Casei Pădurilor
Ioan Comaniciu

*

Din partea D-lui Director al Cadastrului:

Lipsind din capitală în interes de serviciu regret că nu pot răspunde invitaţiunii D-voastră de a lua parte la îndoita serbare şi frumoasa manifestare de solidaritate a colegilor Silvicultori.

Urez izbândă desăvârşită Congresului şi-mi exprim admiraţia pentru conducătorii Societăţii.

Petrini

*

Impiedicaţi de ocupaţiuni profesionale regretăm că nu ne putem bucura personal de desăvârşirea măreţei opere care sprijinită şi larg ajutată de preţioasa dv. bunăvoinţă se inaugurează astăzi.

Unim cu ceilalţi colegi urările noastre de sănătate iubitului Preşedinte. Mulţumim comitetului pentru jertfa şi munca depusă şi dorim Congresului ajungerea celorlalte ţeluri.

Silvicultorii Domeniului Coroanei Mălini
Olimpu Boiu, Neculai Popescu
Alex. Cristescu, Ioan Bănulescu

*

Regret că din cauza de împiedecare neprevăzută nu poi asista la serbarea care întruneşte astăzi pe silvicultori pentru prima oară în căminul lor propriu. Urez Congresului izbânda deplină şi exprim conducătorilor Progresului Silvic sentimentele mele de admiraţiune.

Sachelaride
Director General la Improprietărire

*

Domnule Preşedinte,

Avem onoare a vă mulţumi pentru invitaţia ce ne faceţi, de a participa la inaugurarea Casei Soc. „Progresul Silvic" şi vă facem cunoscut că Domnul Vice Rector, Prof. G. Arghirescu este delegat să reprezinte Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale, la această solemnitate.

Rector Angelescu

*

Domnule Preşedinte,

Ca răspuns la comunicarea dumneavoastră vă aducem la cunoştinţă că societatea studenţilor în agricultură a delegat de a participa la inaugurarea Casei Societăţii „Progresul Silvic" pe domnii: M. Dumitriu şi Florian Ioachim, studenţi în anul III.

Mulţumindu-vă călduros pentru măgulitoarea atenţie ce ne-aţi arătat, primiţi vă rugăm, domnule Preşedinte asigurarea devotamentului nostru.

Societatea studenţilor în Agricultură

*

In seara zilei de 20 Iunie ora 21, silvicultorii adunaţi din toate unghiurile ţărei au sărbătorit pe Preşedintele lor Alex. Constantinescu printr'un banchet dat în veranda restaurantului „Luna Park" Soseaua Chiselef. S'a ţinut discursuri ocazionale, şi s'a toastat pentru Preşedintele Societăţei „Progresul Silvic" şi pentru prosperitatea silviculturei naţionale.

Şi astfel s'a terminat această mare sărbătoare a Silvicultorilor din România Intregită, în cea mai caldă însufleţire şi cordialitate.

M. T.

D-l Aurel M. Eliescu, vice preşedintele Societăţei „Progresul Silvic" expune darea de seamă de activitatea ştiinţifică a Societăţei pe anii 1924/25 şi 1925/926.

INSFÂRŞIT!...

I.

După 41 de ani să'mi fie ertat să 'ncep cu acest suspin de uşurare.... însfârşit!....

La Ministerul nou înfiinţat de Domenii era ministru Câmpineanu.... marele Câmpineanu!.... iar secretar general era Corneliu Manolescu Râmniceanu actual Prim-Preşedinte onorar al Inaltei Curţi de Casaţie.

In dorinţele lor de a asigura o mai sistematică exploatare a pădurilor, dânşii înfiinţează *„Şcoala Specială de Silvicultură"*.

41 de ani!... Ce oameni şi ce vremuri erau pe atunci!!..

In promoţia I erau 19 elevi iar ca local de şcoală aveam o odae la al III-lea etagiu din partea din faţă a actualului Minister de Finanţe. Trei bănci şi o masă era tot materialul nostru didactic.

Dar, cu ce foc propovăduiau dascălii de pe atunci cultul pădurei!!...

Era profesor de Silvicultură *Remuş Antonescu....* infatigabilul Remuş Antonescu care şi ajuns deputat la un moment dat, moare în cea mai cumplită sărăcie.

Era.... *Ştefan Hepites* membru al Academiei Române şi de-o activitate devorantă!

Era.... *Aristide Eustaţiu...* justul Aristide, consilier pe atunci al Curţei de Apel.

Era subtilul *Ştefan Mihăilescu...* era învăţatul *David Emanuel...* era agronomul *P. S. Radian.*

Cam pe acea vreme sosesc de la Nancy trei tineri: Domnii *N. G. Popovici* actual profesor la Şc. Politechnică şi decedaţii *Gh. Stătescu* şi *Cârnu Munteanu.* Câteşi trei suut chemaţi să facă cursurile *„Şc. Specială de Silvicultură"*.

Mi-aduc aminte, Popovici era tânăr şi venea la curs cu casca de jeandarm călare fiindcă-şi făcea şi voluntariatul în acelaş timp.

Dar nu se mai găsea la Ministerul de Domenii încă o odae şi şcoala s'a mutat într'o casă din dosul palatului pe strada care mergea atunci din Brezoianu prin spatele palatului până în Str. Luterană. Stradă care acum e înglobată în grădina palatului.

Acolo între cursuri aveam o privelişte încântătoare.

In faţa noastră spre curte, marele nostru pictor *Mirea* lucra la al său splendid *„Vârful cu Dor"*, iar noi asistam zi cu zi cum se încheagă celebra operă.

Peste drum grădina palatului; aproape zilnic vedeam pe defunctul nostru rege Carol cu nepoţii săi plimbându-se şi discutând.

In contact cu tinerii noştri profesori, încetul cu încetul, un ideal comun ne stăpâneşte şi *„Progresul Silvic"* se zămisleşte.

In casa din Brezoianu colţ cu intrarea Zalomit proprietatea D-lui Bilianu azi dărâmată, locuia *Stătescu* şi cu *Popovici.*

In camera lui Popovici şi în pălăria colegului Matei Şerbănescu acum decedat s'au adunat cei dintâiu 5 lei, fondul nostru social.

Dela primele noastre congrese, idealul se cristalizează şi cu stăruinţă se formulează prin dezideratele societăţei.

Nu avea nimic... totul era de creat !...

Primele noastre adunări am putut să le ţinem graţie M. S. Regelui Carol I care multă vreme ne-a adăpostit în *Casa Domeniului Coroanei.*

După câţiva efemeri preşedinţi am ales pe *Calenderu* Administrator distins, spirit cultivat şi a cărui operă cu caracter social ne este destul de cunoscută şi apropiată.

Calenderu când l'am cunoscut eu era om matur, membru al Academiei Române, fost Consilier la Inalta Curte şi autor de cărţi remarcabile prin educaţiunea autorului lor. Deşi născut şi crescut în ţară, deşi îşi făcuse studiile la Paris avea totuşi o pelliceală la limbă şi o pronunţiaţiune care te făcea să crezi că nu este tocmai român.

Stereotipica sa frază *„suntem o soţietate scientifică"* parc'o aud şi acum.

De o perfecţie curtuazie dar foarte autoritar, când ceream eu cuvântul din fundul sălei, Calenderu care era omul programului stabilit şi nu vedea cu ochi buni turburarea pe care o făceam noi tinerii, îşi punea monoclu, măsura toată sala cu privirea şi întreba cu autoritate: *„cine a cerut cuvântul?"*.

Şi când surprins vedea că eu mă scol în picioare şi revendicam cuvântul *„Bine, bine, am să-ţi dau şi cuvântul!“*

Căci era foarte greu să vorbeşti la congrese pe acea vreme; imensa majoritate a membrilor eram slujbaşi, eu şi colegii mei eram *garzi generali* de cl. II cum s'ar zice la armate Locotenenţi, iar noi ne adunam la congrese cu generalii noştri şi discutam pe picior de egalitate.

1) *Autonomia* corpului silvic; 2) *stabilitatea* personalului; 3) *învăţământul* special la acelaş rang cu învăţământul superior technic în genere, şi 4) *căminul* nostru au fost cele *4 cereri principale* care au concretizat idealul nostru.

La fiecare adunare generală băeţii reveneau cu dezideratele lor.

Domnul Calenderu ne repeta că suntem *„soţietate scientifică“* şi că „preocupările noastre trebue să fie pur obiective“. Dar noi nu înţelegeam cum să discuţi ştiinţa când între membri nu era independenţa necesară unei libere discuţiuni şi am mers aşa până aproape de războiu.

După 30 de ani aveam un capital social de *21.000* Lei în efecte, câteva reviste rătăcite şi câte un banchet la care suspinam după idealul nostru ce *părea un vis...* şi prea măream pe cei puternici cu gândul că poate îi vom hotărî să intre în calea realizărilor!...

Dar Dumnezeu a vrut să întâlnim pe actualul nostru Preşedinte şi graţie lui în *10 ani dintre* cari 3 pierduţi cu războiul avem autonomia administraţiunei prin casa pădurilor; avem stabilitatea prin organizarea corpului silvic, avem învăţământ prin încadrarea şcoalei noastre le Politechnică şi avem acest palat care ne costă 18 milioane întreg plătit.

Desigur scumpi colegi toţi am contribuit la această măreaţă operă dar dacă vrem să fim drepţi partea de contribuţie a vrednicului nostru Preşedinte e aşa de mare că putem spune că lui se datoreşte în cea mai mare parte această operă, de aceea *„Progresul Silvic“* îi va fi veşnic recunoscător.

II.

Activitatea desfăşurată de societatea noastră în cursul anului precedent este dintre cele mai lăudabile şi fiindcă în 1925 nu am putut ţine congresul anual din cauză că nu era terminat încă construcţia căminului, vorbind de activitatea trecută, înţeleg

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

să vorbesc de cei doi ani precedenţi. Incheind darea de seamă în Congresul dela Timişoara arătam că cei 4 stâlpi pe care se reazămă activitatea societăţii noastre erau colegii noştri: *Tănăsescu, Antonescu, Georgescu* şi *Florescu*.

Activitatea din cei din urmă doi ani tot pe dânşii se reazămă cu deosebire. Milan Tănăsescu cu comitetul său de direcţie a dus la bun sfârşit clădirea care azi face mândria noastră.

Petre Antonescu, cu neobosita lui sârguinţă la revistă, la congresele internaţionale a purtat peste tot, cuvântul documentat şi convins al silvicultorului om de ştiinţă. *C. P. Georgescu* veşnicul treaz, în apărarea pădurei şi a slujitorilor ei în contra atacurilor ce veneau s'o izbească.

Dar despre *Mişu Florescu* ce să vă spun!.. Cu surâsul pe buze încasând bobârnace dela Conu Alecu, totdeauna în fugă ba la revistă, ba pentru pregătirea congresului, ba pentru comitetul de organizare cu un cuvânt ori unde este ceva de făcut pentru cauza forestieră Florescu este acolo.

Căminul s'a clădit normal şi după planurile stabilite. Revista a apărut cu o regularitate matematică şi numai D-zeu ştie cu câte greutăţi au avut să lupte şi câte greutăţi au învins, Antonescu şi cu Tănăsescu pentru a ne da nouă satisfacţia să constatăm azi cele înfăptuite.

In special la Merano în Aprilie 1925 delegatul nostru *P. Antonescu* împreună cu domnul inspector general *Vardala*, a apărat interesele României în chestia regimului apelor, chestie pusă în discuţiune conform art. 292-293 din tratatul dela Trianon.

La Iulie 1925 la *Nancy* pentru centenarul Şc. de Silvicultură şi la *Grenoble* pentru congresul internaţional de silvicultură, societatea noastră a fost cu demnitate reprezentată de *P. Antonescu, Milan Tănăsescu, Demetru Anastasescu, C. Sava-Goiu* şi *I. Comanici*. La Congresul internaţional de Silvicultură din Roma Apr. 1926, Domnii Antonescu. Tănăsescu, Comanici, Anastasescu, Drăcea şi Stinghie au dus cuvântul societăţii noastre.

In anul 1925 domnul *Conrad* docent dela Universitatea din München şi *Rubner* dela Şcoala superioară de silvicultură din *Eberswald* au vizitat pădurile noastre sub conducerea colegului Drăcea. La Expoziţia regională din Chişinău silvicultura a repurtat un foarte frumos succes. Secţiunea silvică organizată de către colegii noştri sub conducerea inteligentă şi ştiinţifică a

D-lui *Pşemeţki* a stârnit admiraţiunea generală şi a determinat pe M. S. Regele să aducă laude speciale organizatorilor.

La Maiu 1926 s'a adunat din nou comisiunea pentru regimul apelor şi veteranul nostru Antonescu a ştiut şi de data asta să facă să se respecte drepturile României.

O menţiune specială merită atenţiunea care s'a dat pentru serbarea sădirei pomilor.

Ori câte sacrificii s'ar face, ori câte sforţări s'ar cheltui recompensa noastră va fi mare.

Cultul arborilor insuflă cetăţenilor prin serbări cât mai dese şi mai pompoase, prin conferinţe cât mai dese şi mai convingătoare, ar crea pivotul principal pe care ar putea să se dezvolte cultura pădurilor la noi.

Societatea noastră a fost invitată la sărbătorirea prietenilor noştri *Sandu Aldea* şi *Ionescu Siseşti* cari au fost numiţi membri corespondenţi ai Academiei; precum şi la inaugurarea palatului contabililor La ambele festivităţi, societatea a fost reprezentată prin mine *Aureliu M. Eliescu*. Vorbeam mai sus că ori unde este de apărat o chestie pădurărească Florescu este acolo. Şi afară de societate la *„Revista Pădurilor"*, la *„Silvicultorul"*, „la *Zigzaguri forestiere"*, la *„Brăneşti"*, la *Casa Verde*, la *Politechnică*, la *Comisiile Economice*, şi *Vamale* peste tot Florescu. Şi totuşi el ţine 5 conferinţe: 1. La Şc. Politechnică. *„Scopul încadrării învăţământului silvic în Şc. Politechnică"*; 2) la Ateneu *„Pădurile României"*; 3) La Piatra Neamţu *„Pădurile Jud. Neamţu"*; 4) Fundaţiunea Carol *„Sacrificiul pădurilor în timpul răsboiului, iar la Braşov Răsboiul în contra pădurilor"*.

Desigur, scumpi colegi, inventarul activităţei noastre nu este complect dar numai insist, cererile relatate, cred că sunt deajuns pentru a ne face să privim cu mândrie activitatea din ultimii 2 ani.

III.

Ca o complectare a acestei dări de seamă cu regretul în suflet trebue să deplâng împreună cu D-voastră moartea prematură a colegilor:

1. St. Dumitrescu Vergu, Marin N. Şogorescu, T. Dimitrescu, A. Niculescu, I. G. Micescu, Iuliu Scholtz, Victor Heinrich, An. Dumbrăveanu, I. D. Ivănescu, Virgilius Boeru.

Nu pot încheia această dare de seamă fără să arunc o privirea îndărăt.

. . . .

Am plecat la drum acum 41 de ani . . . . . eram tineri şi aveam printre noi care să ne îndemne, profesori aproape tot aşa de tineri ca şi noi, şi cu dorul de care eram coprinşi am reuşit zi cu zi să clădim această măreaţă operă !...

Când am plecat cei mai mulţi ne socoteau nebuni şi totuşi *visul a devenit realitate* ! Am parcurs această primă parte a drumului nostru graţie în mare parte vrednicului nostru Preşedinte, să nu credeţi însă iubiţi colegi că *„însfârşit“* cu care am început înseamnă suspinul de mulţumire al călătorului care şi-a atins ţinta şi care acum trebue să se odihnească. Nu, Domnilor şi iubiţi colegi, s'a închegat elaborarea organismului nostru, acum începe munca constructivă.

Noi bătrânii suntem mândri de ce am făcut fiindcă v'am dat putinţa să munciţi liniştiţi şi la adăpost de nevoi. Voi cei tineri sunteţi datori să urmaţi exemplul, să pricepeţi greaua răspundere şi să nu pregetaţi dela muncă.

Veşnic să fie în mintea Voastră această lecţie teribilă a trecutul : *„Unde a pierit pădurea a pierit* şi *civilizaţia şi populaţia“*.

Lecţie teribilă şi care se poate urmări în linia pe care a urmato mersul civilizaţiei; *India, Persia, Palestina, Egiptul*, mergând dela răsărit la apus vechi şi falnice civilizaţiuni care s'au stins deodată cu dispariţiunea pădurilor care făceau fala acelor regiuni.

Luptaţi pentru economia naţională, pentru neam şi pentru ţară !...

Exprimând recunoştinţa noastră, a tuturor, D-lui *Preşedinte A. Constantinescu* şi sigur fiind, că în sufletul tinerilor generaţiuni vibrează acelaş sentimente pentru ţară şi pentru naţiune, în această zi solemnă, când se închee prima parte a activităţii „Progresului Silvic“ privesc vitorul cu încredere şi mă rog : *Doamne, Doamne, binecuvântează lucrările noastre* ! ! !

Vice Preşedinte

Aureliu M. Eliescu

ZIUA I

Şedinţa de după prânz

Se deschide sub preşidinţia d-lui Al. Constantinescu. D-l M. P. Florescu, secretarul Societăţei „Progresul silvic" citeşte: *darea de seamă a Consiliului de Ad-ţie şi raportul cenzorilor către adunarea generală ordinară a acţionarilor* pe exerciţiul 1925:

Domnilor acţionari,

Din bilanţul ce vă depunem spre aprobare se vede clar situaţia Soc. „Progresul Silvic" la 31 Decembrie 1925.

Pentru o mai bună edificare a D-voastră asupra mersului societăţi, expunem în rezumat principalele conturi:

Cl. CAPITAL. — Capitalul Societăţi „Progresul Silvic" pentru construirea Căminului Inginerilor Silvici subscris şi vărsat de d-voastră până la 31 Decembrie 1925 cum se vede şi în bilanţ este de lei		3.430.708,—
FOND DE REZERVĂ. — Fondul de rezervă statutar era la 31 Decembrie 1924 de lei	344.597,55	
la care se mai adaogă benef. an. expirat.	69.088,—	
Avem fond rezervă statutar la 31 Decembrie 1925		413.685. 55
FOND DONAŢIUNI. — Acest fond format din subvenţii şi donaţiuni era la 31 Decembrie 1924 de lei	4.382.000,—	
la care s'a mai adaugat în cursul anului 1925 lei	2.965.000.—	7.347.000,—
FOND CHIRII		900.000,—
Menţionăm că în cursul anului 1926 s'a mai primit subvenţii şi donaţiuni, graţie cărora am putut preîntâmpina cheltuelile construcţiei lei . .	2.350.000,—	

IMOBIL. — Valoarea imobilului adică totalul sumelor cheltuite pentru Căminul Inginerilor Silvici până la 31 Dec. 1925 este de lei		11.328.273,55
DISPONIBIL LA BĂNCI. — Avem la 31 Decembrie 1925 cum se vede şi în bilanţul ce vă prezentăm, suma de lei		640,340,
Care s'a ridicat treptat în anul 1926 pentru construcţia clădirii Societăţii.		
CONTUL DE PROFIT ŞI PIERDERE.— Se prezintă la venituri cu suma de lei		98.990 25
adică se compune astfel: din Dobânzi la Bănci pe anul 1925 ...	90.490.25	
din cup. efecte publice:	8.500,	
Total ..	98.990,25	
din care se deduc cheltuelile precum:		
Imprimate acţiuni, şi dări de seamă, publicaţii M. Of., registre, spese grupuri, bani trimişi de regiuni, timbre etc.	29.902,25	
Beneficiu net la 31 Dec. 1925 lei	69.088,—	

Acest beneficiu net se trece la fondul de rezervă statutar conf. art. 69 din statut.

Bilanțul Soc. „Progresul Silvic“

la 31 Decembrie 1925

ACTIV			PASIV		
Disponibil: Banca Poporului la 31 Decembrie 1925.	632.000.—		Capitalul subscris și vărsat p. la 31 Decembrie 1925		3.430.708.-
B-ca Românească la 31 Decebmrie 1925	8.340	640.340.—	RESERVE:		
Efecte publice: Rentă Impr. Nat. 916 și Impr. Intern. 920 V. 170.000.		102.000.—	Fond reservă statutar	344.597.55	
Cupoane de încasat pe 1925		8.500.-	Beneficiu net pe anul 1925	69.088	413.685.55
Imobil. Suma plătită p. constr. Soc. până la 31 Dec. 1925		11.328.273.55	Fond donațiuni		7.347.000.-
Diverși debitori		13.270.—	Fond chirii		900.000.—
Plăți în curs		2.000.000.-	Taxe emisiune		990.—
			Intreprinderile g-le Technice		2.000.000.—
Totalul Activului		14.092.383.55	Totalul Pasivului		14.092.383.55

Contul de Profit & Perdere

încheiat la 31 Decembrie 1925

DEBIT		CREDIT		
Cheltueli de Ad-ție, imprimate, acțiuni, taxe, registre, spese gropuri, timbre, etc.	29.902.25	Dobânzi Bănci pe 1925	90.490.25	
Beneficiu net	69.088,—	Cupoane ef. pub. pe 1925	8.500.—	
	98.990.25			98.990.25

Președinte, AL. CONSTANTINESCU — Contabil Casier, *N. N. Elefterescu*

Membrii: *M. Tănăsescu, C. Sava Goiu, C. Opran, A. Eliescu, V. Stinghie, M. P. Florescu*

Censori: *C. P. Georgescu, X. K. Sculi, G. Cratero.*

D-l M. P. Florescu secretarul Sosietăței *„Progresul silvic"* citeşte raportul cenzorilor.

Proces-Verbal

Subsemnaţii cenzori întrunindu-ne astăzi 3 Mai 1926 am procedat la verificarea şi controlarea operaţiunilor de vărsăminte. plăţi, restituiri, cheltueli etc. pe care le-am găsit regulat justificate

Verificând bilanţul şi contul de profit şi pierdere, le găsim întocmite real şi exacte conform actelor justificative.

Aceasta fiind situaţia reală a societăţei noastre la 31 Decembrie 1925. cu onoare vă rugăm să bine voiţi a da descărcare Consiliului de Administraţie de gestiunea sa pe anul expirat.

Cenzori:
X. K. Sculy
O. D. Cratero
C. P. Georgescu

Adunarea generală în unanimitate aprobă bilanţul şi dă descărcare consiliului de ad-ţie de gestiunea sa.

D-l Preşedinte pune în discuţie statutele societăţei Progresul Silvic" care după discuţiuni contradictori s'a aprobat definitiv astfel, în şedinţa din ziua I şi a II-a.

STATUTELE
SOCIETAŢEI „PROGRESUL SILVIC"

CAPITOLUL I

Formarea şi numele Societăţii, durata şi șediul ei.

Art. 1. — Statutele Societăţei culturale şi profesionale „Progresul Silvic" înfiinţată în 1886 şi recunoscută persoană morală prin Decretul Regal No. 1630 din 29 Aprilie 1904, se modifică după cum urmează:

Membrii actuali ai Societăţii rămân, iar nouii membrii se vor primi numai în condiţiunile acestor Statute.

Art. 2. — Durata Societăţii este nelimitată.

Art. 3. — Sediul Societăţii este în Bucureşti, în imobilul său propriu din B-dul I. C. Brătianu No. 57 bis.

CAPITOLUL II

Scopul și mijoacele de acţiune ale Societăţii

Art. 4. — Scopul şi mijloacele de acţiune ale Societăţii sunt:

a) Să lupte pentru răspândirea şi prosperitatea ştiinţei silvice să propună măsurile necesare pentru desvoltarea industriei lemnoase;

b) Să propună măsurile necesare pentru conservarea şi înmulţirea vânatului precum şi a înmulţirei peştilor din râurile şi pâraele regiunilor de coline şi munte;

.*c*) Să propună măsuri pentru reconstituirea pădurilor şi pentru stabilirea regimului normal al apelor;

d) Să ţină în curent pe membrii Societăţii şi publicul interesat cu progresele ce realizează economia forestieră la noi şi în alte ţări.

e) Să încurajeze pe tinerii sârguitori şi talentaţi, care se destină carierei silvice;

f) Să apere interesele de orice natură al corpului silvic şi a membrilor săi.

g) Să stabilească relaţiuni de prietenie şi să întreţină spiritul de solidaritate şi camaraderie intre toţi membrii Societăţii ; să examineze şi sancţioneze acţiunile necolegiale ale membrilor ;

h) Să înfiinţeze o casă de credit, ajutor şi economie a membrilor Societăţii „Progresul Silvic" ;

i) Să caute a face cunoscut membrilor săi poziţiunile şi posturile vacante la care dânşii ar putea aspira.

j) Să organizeze cercuri de studii şi conferinţe publice în oricare centre ale ţării, pentru popularizarea principiilor ştiinţifice de economie forestieră ;

k) Să publice reviste şi orice alte lucrări cu caracter forestier ;

l) Să însărcineze misiuni pentru studierea diferitelor probleme forestiere.

m) Să subvenţioneze specialişti distinşi pentru călătorii de studii în ţară şi străinătate, în interesul silviculturii naţionale ;

n) Să colaboreze la răspândirea cunoştinţelor silvice şi la înfiinţarea de institute de învăţământ silvic naţional :

o) Să înfiinţeze biblioteci de specialitate şi să le întreţină ;

p) Să avizeze în chestiunile de specialitate ce eventual îi vor fi trimise spre studiere.

q) Să semnaleze şi să propună la timp guvernelor măsuri de îndreptare în orice chestiune în legătură cu silvicultura ţării ;

r) Să ajute văduvele şi orfanii membrilor Societăţii şi chiar pe membrii aflaţi în situaţii materiale critice ;

s) Să acorde premii membrilor Societăţii care s'au distins pe terenul silviculturei naţionale.

t) Societatea prin organele ce o reprezintă, de câte ori va fi seziată sau se va sesiza din oficiu, va interveni locurilor în drept pentru promovarea intereselor silviculturii sau ale corpului silvic.

CAPITOLUL III

Membrii Societăţii

Art. 5. — Societatea se compune din membrii *fondatori, donatori, activi şi onorifici*

Membrii *fondatori* sunt vechii membrii ce au înfiinţat Societatea în 1886 : † *Baron B. Belu*, † *I. Kalinderu*, † *C. F. Robescu*, † *A. Eustatiu*, † *St. C. Mihăilescu*, † *Ion P. Chihaia*,

† C. Olănescu, † Al. Moroiu, † C. Orăscu, † C. Panaitescu, † C. Stătescu, † Antonescu Remuş (P. S.) † N. R. Danilescu, † I. C. Eleuterescu. N. G. Popovici, † S. P. Radian, † V., Nichita, † M. Mihăilescu, † A. T. Ţinţăreanu, N. Macovei. † B. Pisone, † B. I. Popescu, Em. S. Mihăilescu, C. I. Ionescu, Th. Chiuulescu, † N. Andronescu, † M. M. Micşunescu, † Emanoil Demetrescu, G. I. Popescu, † G. Cărbuneanu, † G. Gavrilescu, † Aur. Mureşanu, † Matei Şerbănescu, † Robin Murgulescu, N. Velescu, B. N. Pretorian, † C. Michaescu, † St. Pratt, † I. M. Theodorescu, † C. Socolescu, † I. Tănăsescu, D. Papinian, N. Savelea.

Membrii *donatori* sunt acele persoane ce au făcut o donaţie în valoare de cel puţin 20.000 lei, acceptată de Societate. Ei sunt membrii pe viaţă.

Numărul membrilor *donatori* şi *activi* este nelimitat.

Admiteri de membrii

Art. 6. — Pot fi admişi în Societate, ca membrii donatori sau activi : Inginerii silvici, proprietarii sau exploatatorii de păduri, industriaşii în lemn sau derivatele lui, precum şi orice alte persoane cari se ocupă cu ştiinţele silvice sau poartă interes silviculturii. Pot fi membrii ai Societăţii oraşele, comunele şi alte persoane juridice.

Membrii *onorifici* se aleg după prepunerea Consiliului de Administraţie sau a 15 membrii activi ori donatori ai Societăţii, dintre persoanele distinse care se ocupă sau s'a ocupat cu silvicultura, comerţul şi industria lemnului san dintre persoanele care şi-au câştigat merite deosebite prin ajutorarea societăţii sau au contribuit la progresul silviculturii.

Art. 7. — Propunerile de admitere de noui membrii se adresează Preşedintelui Societăţii care le supune deliberării Consiliului de Administraţie.

Consiliul cu majoritate aprobă definitiv cererile inginerilor silvici ; celelalte cereri pentru a fi acceptate, au nevoie şi de aprobarea *adunărei generale* cu majoritate.

Art. 8. – Drepturile şi datoriile membrilor sunt :

a) Fiecare membru al Societăţii poate lua parte la adunările generale şi poate adresa Consiliului de Administraţie propuneri.

b) Fiecare membru are în adunările generale dreptul de vo

c) Membrii onorifici se bucură de aceleaşi drepturi ca membrii activi; nu sunt însă obligaţi la plata taxei de membru.

d) Fiecare membru al Societăţii are dreptul să se folosească de biblioteca societăţii.

e) Membrii Societăţii vor fi puşi în cunoştinţă despre activitatea Societăţii şi despre gestiunea ei financiară, prin organul societăţii, prin ziare, sau prin ori şi ce alt mod.

f) Membrii Societăţii, sunt datori să achite cotizaţia anuală, taxa de înscriere, cum şi abonamentul revistelor la începutul fiecărui prim trimestru anual, direct la casieria societăţii, prin mandat poştal sau prin scrisoare de valoare, cu valoarea costului poştal plătit.

Orice datorie neplătită la timp, atrage după sine, obligaţia plăţei unei dobânzi de 10% pe an în afară de alte sancţiuni statutare.

g) Membrii Societăţii au dreptul să-şi procure cărţile de specialitate, editate de societate cu preţuri reduse, stabilite de către consiliul de administraţie.

h) Membrii Societăţii primesc publicaţiile societăţii, plătind costul sau abonamentul anual, în suma ce se va fixa de consiliul de administraţie. Studenţilor în silvicultură, elevilor conductori, brigadierilor silvici şi pădurarilor li se vor putea da cu preţuri reduse.

i) Toate categoriile de membrii ai Societăţii, „Progresul Silvic" se bucură de o potrivă de toate avantagiile, ce derivă din calitatea de membru.

j) Toţi membri societăţii primesc câte o carte de membru.

k) Drepturile, derivând din calitatea de membru al societăţii le exercită, autorităţile, corporaţiunile, instituţiunile, societăţile sau reuniunile prin reprezentanţii lor legali.

l) Fiecare membru al Societăţii are îndatorirea ca în sfera sa de activitate să sprijinească interesele silviculturei în toate direcţiunile, stimulând şi pe alţii în acelaş sens.

Eliminări de membrii

Art. 9. — Membrii Societăţii, cari au comis infracţiuni la codul penal, cari atrag după sine pedepse infamante, au fost destituiţi din funcţiuni pentru infracţiuni la legile ţării, cari în orice situaţie s'ar fi aflat au lucrat contra intereselor corpului silvic sau ale societăţii şi împotriva programului ei, vor fi excluşi din societate de către Consiliului de Administraţie cu aprobarea adunărei generale.

Consiliul se poate sesiza din oficiu, iar când 20 membri o cer în scris, hotărârea se poate lua direct de adunarea generală cu majoritate de voturi. Un membru astfel eliminat nu va mai putea fi reprimit.

Membrii ce au rămas în întârziere cu plata cotizaţiilor pe 2 ani se vor considera demisionaţi din Societate. Aceştia însă vor putea fi reprimiţi cu condiţia ca să plătească, odată cu o nouă taxă de înscriere şi toate restanţele cotizaţiunilor cu procente de întârziere de 10%.

Membrii activi, donatori şi onorifici pot cere retragerea din societate printr'o scrisoare adresată preşedintelui, care o pune în deliberarea consiliului.

Asemenea membrii pot cere reînscrierea şi pot fi admişi, îndeplinind aceleaşi formalităţi ca la început.

Membrii excluşi sau retraşi nu pot avea nici un drept asupra cotizaţiilor sau asupra fondului social ci numai la rambursarea valorii obligaţiunilor subscrise pentru clădirea casei Societăţei şi la dividende, până la amortizarea lor care se va face cu precădere din primele fonduri alocate ale anului ce urmează.

CAPITOLUL IV

Fondul social, obligaţiuni, venituri şi cheltueli

Art. 10. — Fiecare nou membru activ va plăti o taxă de înscriere de 50 lei. Cotizaţia anuală a membrilor activi este de 240 lei şi care se poate schimba de Consiliul de Administraţie.

Art. 11. — Cotizaţia se va plăti întotdeauna pe un an întreg chiar dacă admiterea noului membru s'a făcut în cursul anului.

Art. 12. — Consiliul de administraţie poate să scutească sau să reducă cotizaţia pentru acei din membrii Societăţei care au devenit pensionari.

Art. 13. — Societatea îşi constitue un fond social alimentat din:

a) valoarea imobilului Societăţii din str. I. C. Brătianu No. 57 bis;

b) taxele de înscriere ale nouilor membri şi cotizaţiile anuale;

c) donaţiuni şi ofrande;

d) fondurile în numerar, sau efecte ale Societăţii;

e) excedentele anuale care prin hotărârea adunării generale s'ar trece la fondul social.

Sumele provenite dela aliniatele *b*-*c* ale fondului social, se vor putea întrebuinţa la cumpărări de titluri de Stat, de proprietăţi funciare urbane sau rurale, la construcţiuni de orice fel pentru realizarea programului societăţii.

Art. 14. — Sumele vărsate de membrii Societăţei şi care au fost întrebuinţate la construcţia în parte a imobilului din Bulevardul I. C. Brătianu No. 57 bis Bucureşti, li se vor restitui de Societate. Restituirea se va începe cu anul financiar 1927, se va face în fiecare an în proporţia ce se va fixa de consiliul de ad-ţie.

La sumele ce se vor restitui va curge o dobândă de 5⁰/₀ pe an socotită cu începere dela 1 Ianuarie 1927.

Astfel imobilul de mai sus, în întregul lui este şi rămâne proprietatea exclusivă a Societăţei.

Restituirea nu se va face nici pentru capital, nici pentru procente, personal celui în drept.

Suma cuvenită fiecăruia se va vărsa de Societate în mod obligatoriu la Casa de credit, ajutor şi economie, a membrilor Soc. „Progresul Silvic" prevăzută la art. . . lit. . . va constitui capitalul fiecăruia în acea casă.

Casa de credit, ajutor şi economie, se va constitui cât mai neîntârziat cu formele legale, cu capital propriu şi se va administra conform unui act constitutiv şi Statutelor ce se vor hotărî.

La capitalul Social de constituire, al Casei de Credit, ajutor şi economie, se va adăuga în mod obligatoriu şi acela al membrilor Societăţei, se se va restitui de Societatea „Progresul Silvic", conform celor arătate mai sus.

Art. 15. — Veniturile anuale ale Societăţii se compun din:

a) Chiriile imobilului societăţei.

b) Subvenţiuni acordate de stat, instituţiuni şi alte persoane;

c) Dobânzi ale fondului social şi orice alte venituri;

d) Produse din serbări;

e) Abonamente la organele de publicitate ale Societăţii şi produsele vânzării publicaţiunilor;

f) Taxele de înscriere şi cotizaţiunile anuale ale membrilor.

Art. 16. — Cheltuelile curente ale Societăţii constau în:

a) Salariile personalului de birou şi de serviciu;

b) Imprimarea organelor de publicitate;

c) Cheltueli de administraţie, cancelarie, etc.;

d) Cheltueli pentru bibliotecă şi colecţiuni;

e) Cheltueli de mobilier, fonciera imobilului, luminat încălzit, telefoane, sonerie, apă, curăţit şi întreţinere;

f) Taxe şi impozite privitoare pe Societate;

g) Premii pentru lucrări, ajutoare, subvenţiuni, misiuni de studii şi propagandă forestieră etc.;

h) Orice alte cheltueli pentru atingerea scopului Societăţei.

CAPITOLUL V

Organele Societăţii

Art. 17. Organele Societăţii sunt:

a) Adunările generale.

b) Consiliul de Administraţie.

c) Comitetul de direcţie.

d) Organul de publicitate. „Revista Pădurilor".

A. Adunările Generale

Art. 18. — Adunarea generală reprezintă totalitatea membrilor Societăţii şi se consideră constituită când la prima convocare sunt prezenţi jumătate plus unul din numărul membrilor Societăţei. Dacă ar lipsi acest număr, adunarea se amână pentru a 8-a zi liberă din ziua primei convocări, fără o nouă convocare, şi atunci este legal constituită cu oricare ar fi numărul membrilor prezenţi. Hotărârile se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenţi.

Adunarea generală privitoare la modificarea Statutelor se consideră constituită numai 2/3 din n-rul membrilor Societăţei la prima convocare; iar dacă acest nr. n'a fost atins adunarea se amână pentru a 15-a zi, când va lucra cu oricare ar fi numărul membrilor prezenţi.

Hotărârile se vor lua cu jumătate plus unul din numărul membrilor prezenţi.

Art. 19. — Adunările generale pot fi *ordinare* şi *extraordinare.*

Adunările generale ordinare se ţin odată pe an în cursul lunei Mai, iar *adunările generale extraordinare* se ţin ori de câte ori consiliul de Administraţie va găsi cu cale sau când sunt cerute în scris şi motivate de cel puţin 30 membrii ai Societăţii.

Ţinerea adunărilor generale ordinare sau extraordinare vor fi aduse şi la cunoştinţa Ministrului de Domenii (Casa Pădurilor).

Adunările generale ordinare şi extraordinare se convoacă prin invitaţii personale adresate membrilor sau prin publicare în M. oficial şi în organul Societăţii „Revista Pădurilor" cu cel puţin 8 zile libere înainte de ziua fixată; publicaţiunea va cuprinde locul, data convocărei precum şi ordinea de zi.

Art. 20. — Chestiuni de discutat la adunările generale ordinare sunt următoarele:

a) Darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra activităţei Societăţii în intervalul de timp dela ultima adunare generală:

b) Raportul Cenzorilor asupra verificărei gestiunei conturilor pe anul expirat;

c) Propunerile Consiliului de Administraţie asupra bugetului pe anul următor:

d) Luarea a tot felul de dispoziţiuni referitoare la averea societăţii.

e) Alegerea Consiliului de Administraţie sau complectarea lui cu noui membrii în locul celor eşiţi la sorţi sau a căror mandate au expirat; alegerea comisiunii cenzorilor pentru verificarea gestiunei în timpul anului următor;

f) Eventuale discuţiuni cu privire la alegerea localităţei pentru adunarea generală.

g) Propuneri la chestiunile de desbătut în viitoarele adunări g-le.

h) propuneri referitoare la interesele Societăţii, propunătorul va fi însă obligat să comunice în scris subiectul cu 8 zile premergătoare adunărei generale la Secretariatul Societăţii;

Art. 21. — Adunările g-le au căderea de a discuta chestiuni cu caracter ştiinţific, social, economic şi profesional în legătură cu interesul general al ţării.

Ele vor vota moţiuni cari prin Comitetul de direcţie sunt aduse la cunoştinţa guvernului ţării.

B) Consiliul de Administraţie.

Art. 22. — Administraţia Societăţii este încredinţată unui Preşedinte ales de adunarea generală pe timp de 4 ani şi unui Consiliul de Administraţie compus din 21 membri.

Art. 24. — Poate face parte din consiliu orice membru. fondator donator sau activ; 2/3 dintre membrii Consiliului vor avea neapărat locuinţa în Bucureşti.

Art. 24. — Membrii Consiliului se aleg de adunarea generală ce are loc în fiecare an în luna Mai, iar activitatea lor începe la 1 Ian. a anului ce urmează.

Pentru anul 1926 alegerea se va face în luna Iunie. iar cei aleşi vor intra în activitate la 1 Ianuarie 1927.

Membrii Consiliului se aleg pe 4 ani numai cu vot secret prin majoritate de voturi, afară de cazul când adunarea general hotăreşte altfel.

Cu consiliul ales din Mai 1926 se va face o excepţie şi anume: în primii 3 ani, chiar cu începere din 1927 Consiliul de Ad-ţie în ultima şedinţă înainte de adunarea generală va declara vacante prin tragere la sorţi câte 5 locuri iar în al 4-lea an ultimele 6 locuri, socotindule mandantele expirate

Astfel că în mod automat la expirarea mandatelor celor ce au eşit la sorţi sau celor ce au împlinit 4 ani, adunarea g-lă din Mai, alege alţii, a căror activitate va începe la 1 Ianuarie a anului următor. Atât cei eşiţi la sorţi cât şi acei a căror mandat au expirat, pot fi realeşi.

Art. 25. — Membrii Consiliului cu reşedinţa în Bucureşti, care vor lipsi nemotivat dela 6 şedinţe consecutive precum şi acei cu locuinţa în provincie cari timp de 6 luni conseculivei nu vor fi luat parte la nici o şedinţă, se vor considera demisionaţi.

Art. 26. — Golurile ce se vor produce în Consiliul de Administraţie din orice cauză, vor fi complectate prin cooptare de către Consiliul de Administraţie.

Art. 27. — Pentru ca Consiliul să poată lucra este nevoe să fie prezenţi cel puţin 9 membri. Hotărârile se dau cu majoritatea membrilor prezenţi prin votarea pe faţă; în cazuri mai importante, votarea se face secret, dacă este cerută de 1/4 din numărul membrilor prezenţi. In caz de paritate de voturi, votul preşedintelui decide.

Minoritatea este îndreptăţită să ceară înscrierea opiniunei sale în procesul verbal al şedinţei.

Art. 28. — Deliberările Consiliului se consemnează în procese verbale. Numele membrilor prezenţi se înscrie în capul procesului verbal al fiecărei şedinţe.

Procesul verbal se subscrie de către Preşedintele sau Vice Preşedintele care a prezidat.

Art. 29. — Consiliul de Administraţie are puteri depline pentru administrarea Societăţii;

a) El stabileşte lucrările Societăţii şi întocmeşte regulamentele interioare; studiază chestiunile trimise de către membrii Societăţii şi de autorităţile publice, sau de cari s'a sesizat singur; examinează toate chestiunile speciale sau de utilitate publică pe care le crede folositoare şi le duce la cunoştinţa generală.

b) El reprezintă Societatea şi lucrează în numele ei pe lângă autorităţile publice şi corpurile constituite ori de câte ori aceasta s'ar găsi necesar şi folositor Societăţii;

c) Işi dă părerea asupra donaţiunilor făcute Societăţii şi *după deciziunee adunărei generale* le primeşte ori le refuză;

d) Autorizã, după prealabila încuviinţare a Adunărei Generale ordinare sau extraordinare, cumpărările de terenuri sau imobile, execută construcţiuni pe terenurile proprietatea Societăţii, face vânzări, împrumuturi, ipoteci şi radieri.

e) Poate încheia contracte de orice altă natură decât cele specificate mai sus şi poate autoriza înfăţişarea Societăţii înaintea tuturor instanţelor judecătoreşti, fie ca reclamanta, fie ca pârâtă.

f) Intocmeşte bugetul anual al Societăţii şi îl mânueşte;

g) In caz de urgenţă, el poate lua orice deciziune urmând a da seama de actele sale la cea dintâi adunare generală ordinară sau extraordinară

h) numeşte şi revoacă personalul administrativ al Societăţii şi fixează salariile acestui personal;

(*i* În cazul când pentru cheltuieli prevăzute la un art. al bugetului, nu s'ar găsi acoperire, Consiliul poate ordonanța suma fie din excedente, fie dela orice alt articol va avea bani disponibili;

j) Consiliul resolvă chestiunile ce i-au fost încredințate de adunările generale ordinare sau extraordinare, şi ia măsuri pentru aducerea lor la îndeplinire.

k) Consiliul hotăreşte data precisă a adunărilor generale anuale din cursul lunei Mai al fiecărui an, precum şi data Adunărilor extraordinare, fixând programele lor şi alege chestorii care să se ocupe cu detaliile de organizare pentru buna reuşită a acestor adunări.

l) Ingrijeşte ca cel puțin toți inginerii silvici din țară, să devină membrii ai Societății.

Art. 30. — Consiliul de administrație se va întruni de două ori pe lună, convocat fiind de către Preşedinte sau un Vice Preşedinte.

Pentru chestiuni urgente, Preşedintele sau un număr de 11 consilieri, pot convoca o şedință extraordinară.

In convocarea adresată membrilor se va specifica şi ordinea de zi.

Dacă la şedințele Consiliului vreunul din membrii ar propune vre-o chestiune în afară de ordinea de zi, Consiliul poate numi imediat o persoană sau o comisiune spre referire, după care va decide în şedința ce urmează.

Art. 31. — Semnătura socială este încredințată Peşedintelui Societății şi cu un membru din consiliu, sau la 2 membrii din consiliul de ad-ție, desemnați de Consiliu.

C. Comitetul de direcție

Art. 32. — Comitetul de direcție este condus de preşedintele Societății care prezidează de drept, şi se compune din:

2 vice-preşedinți.
1 casier.
3 secretari.

Acest comitet se alege pe fiecare ani din sânul Consiliului de Administrație în prima şedință din luna Ianuarie prin vot secret şi cu majoritate de voturi.

Membrii comitetului sunt reeligibili

Atribuţia Consiliului de ad-ţie

I. Preşedintele.

Art. 32. — Preşedintele Societăţii, are următoarele atribuţiuni.

a) Reprezintă Societatea faţă de autorităţi, particulari, alte asociaţiuni, societăţi şi în justiţie.

b) Conduce cu congresul Consiliului de Administraţie toate afacerile Societăţii în conformitate cu Statutele şi cu hotărârile aduse de Adunările generale ordinare, extraordinare.

c) Prezidează toate adunările generale ordinare, extraordinare.

d) Veghează pentru aducerea la îndeplinire a hotărârilor Consiliului, adunărilor.

e) Ordonanţează şi aprobă justificarea cheltuielilor, în limitele bugetului Societăţii.

Art. 34. — In cazuri când sunt de desbătut chestiuni de mare importanţă, Preşedintele are drept de a invita să participe la şedinţele Consiliului ca informatori pe orice membru al Societăţii şi chiar specialişti ce nu fac parte din Societate.

Când o chestiune trebueşte rezolvată de urgenţă, căci altfel va avea consecinţe dăunătoare pentru Societate sau interesul general al ţărei, el este în drept să însărcineze cu studierea chestiuni pe unul sau mai mulţi din membrii Consiliului şi să se decidă asupra ei în cea mai apropiată şedinţă.

Art. 35. — In caz când preşedintele este împiedicat în exerciţiul funcţiunei sale, autoritatea lui trece de drept în sarcina celui mai în vârstă dintre Vice-Preşedinţi, iar dacă şi acesta lipseşte, asupra secundului vice-preşedinte sau a unui membru din Consiliului indicat de acesta.

II. Vicepreşedinţii.

Art. 36. — Vice preşedinţii Societăţii înlocuesc pe preşedinte în atribuţiunile lui, fie că le dă o însărcinare expresă, fie că nu poate fi prezinte în unele acte ale Societăţii, unde ar fi trebuit să ia parte.

III. Secretarii.

Art. 37. — Consiliul de ad-ţie alege din sânul său 3 secretari, dintre care unul va fi însărcinat cu atribuţiuni de secretari general care se va ocupa cu toată corespondenţa Societăţii, pe care o prezintă preşedintelui spre rezolvire şi spre semnare.

El ia notă şi redactează procesele verbale despre desbaterile Consiliului de Administraţie, ale adunărilor generale.

Celor alţi 2 secretari li se vor destina atribuţii speciale de consiliu de ad-ţie.

VI. Casierul.

Art. 38. — Operaţiunile financiare ale Societăţii se efectuează de *Casier* ales de către consilisul de ad-ţie din sânul său este obligat a ţine la zi toate operaţiunile de casă şi comptabilitate, pe partizi şi articole bugetare.

El face încasările şi plăţile, conform dispoziţiunilor Consiliului sau Preşedintelui.

Casierul va fi secundat în lucrări de un comptabil numi de consiliu.

V. Cenzorii.

Art, 39. — Pentru controlul tuturor operaţiunilor financiare. adunarea generală ordinară alege 3 cenzori şi 3 cenzori supleanţi.

Mandatul lor este anual, dar pot fi realeşi.

D) Organul de publicitate.

Art. 40. — Adunarea generală alege pe timp de 4 ani, 5 membrii dintre inginerii silvici cu domiciliul în Bucureşti, ce pot să fie şi membrii ai Consiliului şi care să formeze *Comitetul de redacţie* însărcinat cu publicarea lunară a organului Societăţii „Revista Pădurilor“. Comitetului de redacţiei se va ataşa unul dintre secretari în Consiliul de ad-ţie.

Art. 41. — In revistă se va publica, după prealabila examinare a comitetului:

a) Dările de seamă despre lucrările societăţii.

b) Memorii, rapoarte, comunicări şi răspunsuri asupra chestiunilor de interer silvic şi profesional.

c) Orice articole trimise de membrii Societăţii sau de străini, cari intră în cadrul scopurilor societăţii.

Articolele membrilor care prin conţinutul lor, comitetul care nu s'ar putea publica în revistă se va înapoia motivat autorilor.

Cei nemulţumiţi vor putea apela la Preşedintele Societăţei, care va delega 2 membri din consilieri cu analizarea şi studierea articolului refuzat, iar raportul depus de aceste. se va supune consiliului de ad-ţie, care va decide în mod definitiv publicare sau nu, a articolului.

In numărul pe Ianuarie al fiecăruia an buletinul va cuprinde lista completă a membrilor societăţii, cu menţiunea titlurilor, poziţiunea ce ocupă, adresa, etc.

CAPITOLUL VI

Diverse dispoziţiuni

Art. 42. — Bugetul Societăţii se va întocmi anual şi va fi aprobat de adunarea Generală. Anul bugetar în 1 Ianuarie.

In caz când din cauze ce n'au putut fi evitate, noul buget nu se găseşte încă aprobat, Consiliul este în drept a utiliza prevederile bugetului pe anul expirat, în limitele veniturilor Societăţii până la aprobare noului buget.

Art. 43. — Dacă prevederile bugetare n'au putut acoperi cheltuielile Societăţii, Consiliul cu majoritate de 2/3 din numărul total al membrilor, poate împrumuta sumele necesare în numele Societăţii, rămânând ca cheltuielile făcute şi acoperirea lor să fie trecute în bugetul sau bugetele anilor viitori, cu ratificarea adunărei generale.

Art. 44. — Statutele Societăţii nu pot fi modificate decât în urma propunerii a 50 de membrii, sau în urma deciziunei Consiliului luată cu 2/3 din membrii săi.

Modificările propuse se vor studia în prealabil de Consiliu, care va face un raport către Adunarea Generală ; raportul şi modificările Statutelor se vor trimite membrilor cu 15 zile înainte de Adunarea generală a Societăţii.

Hotărârea de modificare se va da cu 2/3 din numărul membrilor prezenţi la adunarea generală, şi va fi adusă deasemenea la cunoştinţa tuturor membrilor Societăţii prin buletinul Societăţii.

Art. 45. — In caz de dizolvare a Societăţii, adunarea generală va decide de întreaga avere a Socităţei.

Adunarea generală, aprobă în unanimitate aceste statute.

•

După care se procedează la alegerea Preşedintelui, consiliului de ad-ţie, Cenzorilor şi comitetului de redacţie, în spiritul noilor Statute.

•

Adunarea generală în unanimitate şi prin vii aclamaţii alege de Preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic" pe un period de 4 ani pe D-l *Al. Constantinescu.*

•

Alegerea membrilor comitetului de ad-ţie pe 1927—1931 în urma desbaterilor contradictorii se hotărăşte a se face prin vot, şi rezultatul despuierei votului a fost următorul:

Au întrunit: 1) M. Drăcea 160 voturi; M. P. Florescu 155 voturi; 3) C. P. Georgescu 152 voturi; 4) P. Antonescu 143 voturi; 5) V. Stinghe 143 voturi; 6) Lazăr Horia 128 voturi; 7) C. Sava Goiu 128 voturi; 8) N. Nedelcovici 111 voturi; 9) M. Tănăsescu 109 voturi; 10) Aureliu M. Eliescu 107 voturi; 11) G. Turneanu 106 voturi; 12) D. Sburlan 96 voturi; 13) M. Ştefănescu-Suhăţianu 96 voturi; 14) C. Opran 89 voturi.

Din serviciul exterior

15) I. Petre 140 voturi; 16) Andrei Ionescu 118 voturi; 17) Coman Marinescu 109 voturi; 18) Alex. Popescu (Orşova) 73 voturi; 19) M. Boldor 68 voturi; 20) I. Aleman 67 voturi; 21) D. Grozescu 65 voturi.

Cenzori

X, Sculy, Gh. Năstăsescu, O. Crattero.

Cenzori Supleanţi

I. Comanici, Dem. Anastasescu, I. Fonai.

Comitetul de redacţie

M. Tănăsescu, P. Antonescu, M. Drăcea, V. Stinghe şi Gh. Turneanu.

După care D-l Preşedinte mulţumeşte adunărei generale pentru rezultatul votului urând noului comitet spor şi realizarea în toate Societăţei „Progresul Silvic".

*

Inainte de deschiderea şedinţei, adunarea generală, depune biroului congresului anexatele 2 cereri semnate de congresişti:

Domnule Preşedinte,

Având în vedere că d-l general Averescu actualul preşedinte al Consiliului de miniştri, este unul care a dat dovezi că iubeşte pădurea şi că împărtăşeşte dorinţa acelora cari vreau să introducă ordinea şi o bună gospodărie forestieră în ţara noastră.

Subsemnaţii suntem de părere a fi proclamat membru de onoare al Societăţii noastre „Progresul Silvic".

Domnule Preşedinte,

D-l C. Garoflid, actualul ministru al Agriculturii şi Domeniilor fiind un scriitor şi economist de valoare mai cu seamă în ce priveşte politica agrară atât de legată de existenţa pădurilor.

Având în vedere că corpul technic silvic aşteaptă de la D-nia sa tot sprijinul în lupta ce susţine aproape de o jumătate de veac pentru conservarea pădurilor, care au o influenţă directă asupra prosperităţii agriculturei.

Că din publicaţiunile sale rezultă neîndoios că D-nia sa este pătruns de utilitatea lor ca factor economic de primul ordin.

Subsemnaţii suntem de părere a fi proclamat membru de onoare a Societăţii noastre „Progresul Silvic".

După citirea cărora, adunarea în unanimitate şi prin aclamaţiuni, proclamă ca membri de onoare ai Societăţei *„Progresul Silvic"* pe D-nii: *General Al. Averescu,* Preşedintele Consiliului de Miniştri şi C. Garoflid Ministrul Agriculturei şi Domeniilor.

După care şedinţa se ridică la orele 7$^1/_2$ seara.

(urmează în No. viitor)

O CARTE

Cine trăeşte viaţa economică — şi noi trăim foarte intens această viaţă, fără — poate — a ne da seama bine — nu trebue să se intereseze numai şi numai de sfera activităţii sale zilnice; din contră, va fi obligat să se preocupe de mai toate sferele în cari intră diversele manifestări economice.

Odată admisă premiza aceasta, voi expune mai la vale rezultatele la cari a ajuns, cel mai mare industriaş al timpurilor moderne, care se chiamă Henry Ford. El concretizează observaţiunile sale technice, comerciale, psichologice, etc. într'o carte: „Ma vie et mon oeuvre", apărută în editura Payot-Paris şi fiind tradusă din englezeşte. Se va vedea, la urmă, că nu are să ne lase rece — pe noi producători ai lemnului — dupăce vom fi cetit această lucrare, pe care o socot cea mai de căpetenie, din toate câte au apărut — în materie economică — în ultimul deceniu.

Henry Ford, pasionat pentru mecanică, scoate un tip de automobil, după cercetări şi experienţe neîntrerupte, timp de câţiva ani. Inceputuri modeste de tot şi capital neînsemnat nu sunt piedici serioase pentru un american, în calea realizărilor pe cari şi le imagina încă dela vârsta de 25 de ani.

El emite planuri — deşi nu era inginer — construeşte singur — cu toate că nu avea o uzină — un tip de automobil foarte diferit, în comparaţie cu celelalte mărci europene. Modifică în fiecare an tipul conceput de el, îi face adăogiri, rectifică unele neajunsuri ale bunei funcţionări şi . . începe să pătrundă în pieţele americane, de desfacere; trece mai târziu în Anglia, apoi cuprinde toată Europa şi în cele din urmă acaparează globul pământesc!

Cum ajunge la acest rezultat? Prin respectarea a două principii, cari au fost catechismul economic al celui mai bogat om din lumea de azi:

1. Producţie multă şi bună.
2. Câştiguri modeste pentru fiecare piesă.

I-a fost dat lui, să aplice aceste două principii ferindu-se, ca de foc, de gura lăcomiei. Muncind, apoi, a realizat minunea modernă, simbolizată prin un milion şi un sfert de automobile fabricate în 1920!

Henry Ford o spune singur, la capitolul „Crizele economice": „anul 1920 trece pentru a fi avut una din cele mai puternice crize ale istoriei: vânturăm, în 1920, un milion şi un sfert de automobile, aproximativ de 5 ori atât cât în 1912, an normal".

Interesant este, că azi se fabrică în Uzinele Ford câte 1000 de automobile pe zi, în afară de tractoarele agricole, cari sunt pe punctul să atingă un milion de bucăţi pe an!

El simplifică lucrul până la refuz, face ca lucrătorul să nu execute în cele 8 ore de muncă pe zi nici un pas, ba chiar nici o mişcare peste cele strict necesare. Imaginează dispozitive ca piesele să vină singure (automat) dinaintea lucrătorului, nici de cum acesta să alerge încoace şi încolo după scule, etc.

Incheerea unui automobil, prin aplicarea diferitelor piese, la locurile lor, este calculată până la secundă, aşa că lucrătorul care se distinge prin dibăcie, prin expunere de modificări serioase şi aplicabile are deschisă calea până la gradul de Inspector general, fără să se aibă în vedere unele convenţiuni născute în Europa.

In Uzinele Ford nu s'a pomenit nici odată grevă, pentrucă beneficiile generale se împart cu toţi producătorii cari au concurat la realizarea acelor beneficii, după calcule extrem de minuţioase, aşa că nimeni să nu poată spune că cutare este mai important, în rulagiul uzinei, de cât cutare.

Dar miliardarul Ford are principii în toate direcţiunile.

El este duşmanul neîmpăcat al „inutilităţii".

Detestă greutatea, care n'are ce căuta în mintea lui, spunând:

„Greutatea este moartea tuturor vechiculelor automotoare... Nimic nu'i mai bizar, când te gândeşti, ca acele prostii cari isprăvesc prin a intra în limbagiul curent; ca atunci, când pentru a aprecia, de exemplu, valoarea intelectuală a unui om se zice: „e un om cu greutate". Ce înseamnează asta? Nimeni nu consideră, cred, grosimea şi greutatea ca un avantaj pentru corp. Pentru ce ar fi atunci un avantaj pentru inteligenţă? Căci nu ştiu prin ce greşală se confundă forţa cu greutatea".

Şi pornind dela acest principiu, el evită toate greutăţile nefolositoare automobilului său, *refuzând întrebuinţarea lemnului, în construcţie.*

In adevăr, maşina „Ford“ nu are lemn decât la spiţele dela roţi, în cantitate de câteva kg. Absolut nici un gram de lemn nu intră în compunerea restului şi dacă va adapta roţile metalice (pline) cum au foarte multe maşini, înseamnă că articolul lemn este definitiv scos din fabricaţiunea unui articol, care întrebuinţează anual 85 miliarde lei (după valuta de azi) pentru materiile prime, necesare stocului ce am arătat că se lucrează în uzinele „Ford".

Iată, dar, un debuşeu pierdut pentru lemn, care fiind greu nu are ce căuta în fabricaţia automobilului.

Nu este capitol, în care să nu pomenească ceva, despre muncă. Acest american cere omului să dea, atât cât este omeneşte posibil să dea sub forma de muncă. El a convins lucrătorii, că cu cât vor lucra mai mult, cu atât beneficiile vor fi mai mari şi cu cât beneficiile vor creşte, cu atât buzunarul lor se va mări, primind cota-parte de cointeresare.

Ce departe suntem de concepţiile americanului Ford! Dacă statul ar imagina sistemul pomenit, pentru bunurile pe care şi le exploatează, prin munca funcţionarilor şi la toată urma, a lucrătorilor lui fie intelectuală, fie manuală, cât de departe ar sări veniturile generale ale statului!

Să ne gândim numai, câte beneficii încasează statul de pe urma contrabandelor pe cari le descoperă serviciile dela frontieră, servicii animate de funcţionari cointeresaţi la valoarea descoperirilor, pe cari le fac şi încă am avea un exemplu viu, apropiat de noi, al celor confirmate pe de altă parte, de icoana muncii şi a perseverenţii, reprezentată prin persoana lui Henry Ford.

Horia Manole
inginer silvic

FIXAREA AZOTULUI ATMOSFERIC DE CĂTRE MASIVELE FORESTIERE.

Azotul acest corp simplu, care deşi intră în constituirea ţesuturilor organizate, în alcătuirea lemnului, în proporţie numai de 1,5%, totuşi el este indispensabil vieţei plantelor, dovadă că protoplasma coprinde totdeauna azot. Leguminoasele, după cum a dovedit *Helbriegel* şi *Wilfarth* prin lucrările lor din 1886 şi 1888, *cruciferele* şi cricaceaele după cum rezultă din studiul D-nei Ternetz, citată de E. Henzi, îl iau din aer prin ajutorul *baccililor* sau *hyphomicetelor* de pe radicelele rădăcinilor, având proprietatea de a fixa azotul în ţesuturile lemnoase şi de a-l face asimilabil pentru planta pe care ele se găsesc.

Dat fiind, însă, că arborii cari de ordinar intră în compoziţiunea masivelor forestiere, nu fac parte numai din menţionatele familii, ar fi rămas încă mult timp neexplicabil faptul constatat printr'o lungă experienţă, că pădurile chiar când sunt exploatate, adică când se extrage dintr'însele în fiecare an cantităţi notabile de material lemnos constituind recolta, solurile respective nu numai că nu se sărăcesc în azot, dar ele îşi sporesc neîncetat proviziunile cu această materie preţioasă şi fără de care ar fi imposibil unul din cele mai însemnate acte fisiologice, acela al nutriţiunei şi prin urmare creşterea arborilor.

Cel care a contribuit la elucidarea acestei chestiuni a fost eminentul profesor de ştiinţe naturale dela „Şcoala naţională de ape şi păduri din Nancy (Franţa) Henry, prin aritcolele sale publicate în „Revue des eaux et forêts" în 1897 p. 641—659 purtând titlul: „*Azotul şi vegetaţiunea forestieră*", precum şi în revista: *Annales de la science agronomique française et étrangère*, 2-e serie, 8-e année 1902—1903 T. II purtând titlul: „*Fixaţiunea azotului atmosferic de către foile moarte în pădure.* In adevăr în urma a numeroase experienţe ce a făcut şi anume în intervalul din anul 1894 şi până la 1900 cu foi provenind dela arbori de diferite specii, culese în momentul căderei lor şi puse în diverse medii şi substraturi, d-nia sa a ajuns la concluziunea următoare:

„*Foile moarte de stejar, fag, carpen, plop tremurător, pin austriac, molid, singure sau amestecate cu pământ, au proprie-*

tatea, mai cu seamă când sunt pe un substrat umed, de a fixa în proporțiuni notabile azotul atmosferic.“

Iar ultimul său articol asupra aceleiaș chestiuni îl sfârșește astfel:

„In prezența acestor rezultate, eu consider ca demonstrat faptul fixării azotului atmosferic de către foile moarte ale arborilor noștrii forestieri.“

„Prin ce mod, prin ce intermediari, se face această captațiune? Aceasta nu o pot preciza. Este regretabil că în afară de bacteriile ce fixează azotul, din care nu cunoaștem de cât un mic număr dintr'însele, **(Clostridium pasterianum, Granulobacter, Azotobacter)** *vegetalele inferioare* **(algele, hyphomycetele, lichenii, mușchii)** *care se desvoltă așa de ușor pe substratele cele mai diverse, mai cu seamă în prezența umidității, intervin asemenea într'o oarecare măsură.“*

Aceste rezultate au fost confirmate de cercetările D-lui **H. Suchting** *„Die Assimilation des frein atmosphärischen Stiekstoffs in todten Laub der Waldbäume* (Amstbl. d. Landwirtsch. Kammer f. Kassel in Hannovrsch. Land und Forstw. Ztg. 1905) precum și de Dr. **Montemartini**, care în experiențele sale s'a servit de foi de platan și de anin și care în cunoscuta sa lucrare: *„La fissazione dell'azoto atmosferico durante la decomposizione delle foglie cadute dagli alberi* (Estratto dal Periodico: La Stazioni sperimentali, agrarie italiani, 1905, vol. XXXVIII, fasc. X-XI-XII p. 1060—1065 se exprimă astfel:

„Rămâne deci confirmată experiența lui Henry, că în timpul procesului descompozițiunei foilor căzute din arbori, se fixează azotul atmosferic și că această fixare n'are loc, când se sterilizează materia, ceeace însemnează că fenomenul este datorit prezenței microorganismelor“.

Eu n'am putut determina, dacă este vorba de organismele studiate de **Vinogradsky** și **Suchting**, sau dacă intervin altele împrăștiate în sol. In orice caz rezultatul la care s'a ajuns până acum, este important pentru cel ce studiază semnificarea biologică a căderei foilor arborilor.

Eminentul botanist **Wiesner** (Die biologische Bedeutung des Laubfalles. Ber. d. deutsch. bot. Ges. vol. XXIII, 1905, p. 172) a remarcat că foile la căderea lor restitue solului toate principiile minerale ne fixate în corpul arborelui, formând în fiecare an un substratum de viaţă pentru microorganisme, cari joacă un rol considerabil în fertilizarea solului.

Acest rezultat este important şi din punctul de vedere practic, pentrucă el arată cât de vătămătoare poate deveni recoltarea foilor uscate care cad toamna din arbori.

Acest procedeu adică întrebuinţarea foilor moarte din păduri pentru aşternutul vitelor nu este cunoscut în Vechiul Regat, dar este obicinuit în Germania, Austria şi în unele localităţi din Ardeal.

Aşa fiind se exportează din pădure prin faptul extracţiunei litierei, precum şi prin transformarea în azot gazos a unei porţiuni din azotul combinat al păturei moarte, 10—20 kg. azot pe an şi hectar. Solul îşi recâştigă însă această cantitate şi chiar mai mult, atât prin intermediul păturei moarte, despre care s'a vorbit mai sus, dar şi prin azotul combinat [1]) prin absorbţiunea directă a amoniacului gazos sau provenit din atmosferă cu prilejul precipitaţiunilor atmosferice, care după cercetările lui Muntz, confirmate de *Henry*, se urcă la 5—6 kg pe an şi hectar [2]), prin materiile azotate care sunt restituite în fiecare an solului sub formă de rămăşiţe animale şi vegetale, precum şi prin porţiunea de azot gazos fixată de plantele vieţuitoare, sau de materiile organice moarte, ori de elementele minerale ale solului.

In legătură cu această chestiune trebue să amintesc asemenea şi despre noua teorie a D-lui **Jamieson**, directorul staţiunei de experienţe agricole din *Aberdeen*, (Scoţia), că : *„Plantele pe organele lor aeriene posedă peri speciali numiţi* **trichomi**, *cu ajutorul cărora ele ar absorbi azotul liber din atmosferă pe care îl transformă în albumină"*.

D-l **Roth Iulius** (Ungaria) la Congresul internaţional de cercetări forestiere din 1910, ţinut în Bruxelles, a prezintat o comunicare asupra absorbţiunei azotului de către masivele forestiere, din care rezultă, că în unire cu **G. Zemplen** reluând cercetările lui *Jamieson* au stabilit, că cea mai mare parte din speciile forestiere, inclusiv bradul şi molidul, posedă în adevăr

---

1) A se vedea Bar. der deutsch. botan. Gesellschaft. Bd. XXIII 5-a broşură.

2) E. Henry. *La forêt accumulatrice d'azote.* Extrait du Bulletin mensuel des séances de la Societé des sciences de *Nancy* (1907) pag. 9, 11, 13, 14.

tricomi pe organele lor aeriene, pe care studiindu-i cu ajutorul microscopului şi prin analize chimice au ajuns la concluziunea că: *„Teoria lui Jamieson, în ce priveşte absorbţiunea azotului de către plante, trebue să fie considerată ca o simplă teorie, care va necesita încă multe cercetări şi multă muncă, totuşi această teorie merită ostenealo unui examen conştiincios şi aprofundat*[1]).

Referitor la această teorie *E. Henry* în memoriul publicat în *„Annales de la science agronomique française et étrangère*, 3 serie 1906 pag. 61—132 numărul din Septembrie se exprimă astfel: *„Această teorie nouă este foarte exactă, faptele însă pe care ea se sprijină nu par încă a fi destul de probatorii.* In tot cazul un lucru este constant şi anume în agricultură prin recoltele anuale se extrage din pământ notabile cantităţi de azot precum şi de materii minerale, care au de efect sărăcirea solului; în pădure însă azotul cu ocaziunea căderei foilor şi a repauzului din timpul iernei, se retrage în liber şi alburn, ne mai rămânând în foile care cad de cât o mică cantitate, dar care de ordinar ne este transportată din pădure.

După experienţele lui Ebermayer, fostul profesor dela Universitatea din München, rezultă în adevăr, că printr'o recoltă anuală de grâu, cântărind 1840 kg la ha. plus 3640 kg paiele, se extrage din pământ 174 kg substanţe minerale, cea mai mare parte constând din acid fosforic, potasă etc. care nu pot fi restituite solului de cât prin îngrăşăminte; când e vorba de masive forestiere din cele 6500 kg de materie lemnoasă uscată, indiferent de felul speciilor, ce produce pe an în termen mediu un hectar de pădure, jumătate adică 3250 kg o formează lemnul, iar jumătate foile căzute, adică pătura moartă, care prin descompunere dă naştere, sub acţiunea oxigenului şi a apei, *humusului* sau *tericiului* fertil. Această materie neagră sau brună, afânată, absolut necesară mai cu seamă pentru solurile forestiere sărace, de oarece ajută la descompunerea rocelor prin acidul carbonic ce degaje, fixează substanţele minerale şi sărurile nutritive împiedecându-le a fi târâte de apele de ploi, absoarbe şi reţine o mare cantitate de apă şi tempereazā excesele de temperatură.

---

1) Bulletin de la Societé Centrale Foreştière de Belgique 1911, Bruxelles pag. 723, 724.

Tot după Ebermayer citat de *Joliet*[1]) o pădure de molid produce pe an şi hectar în termen mediu 3500 kg substanţă lemnoasă, presupusă uscată la temperatura de 100° C, din care azotul reprezintă 7.60 kg, astfel repartizat: 5,40 kg se află în lemnele groase, 1 kg în cele subţiri şi numai 1.2 kg în cele mărunte.

Cât pentru materiile minerale cuprinse în cele 3500 kg de materie lemnoasă, ele se urcă la 22 kg şi anume:

14 kg în lemnele *groase* ceeace revine la 0.5%
1 „ „ „ *subţiri* „ „ „ 0.8%
7 „ „ „ *mărunte* „ „ „ 2.0%
Total 22 kg

De remarcat afară de aceasta este, că pe câtă vreme prin cultura agricolă se extrage din pământ materiile nutritive cele mai preţioase şi care se găsesc de regulă în mică cantitate, substanţele minerale ce se exportează prin realizarea recoltei într'o pădure oarecare constau, din potrivă, din cele mai comune, adică din acelea care se găsesc în mare cantitate în soluri ca *acidul silicic* ($Si\,O_2$), *calcea* ($Ca\,O$) etc.

Cu drept cuvânt, aşa dar, se poate spune d'împreună cu profesorul Henry că: *„pădurea este o cultură ameliorantă din punctul de vedere al azotului, din acel al principiilor minerale precum şi al humusului. Ea este ca şi leguminoasele o acumulatrice de azot*[2])".

Gurghiu, 1 Decembrie 1926.

Dr. George P. Antonescu

---

1) Antoine Jolyet l. c. pag. 332—333.

2) E. Henry. *La forêt accumulatrice d'azote. Extrait du Bulletin mensuel des séances* de la Société de sciences de *Nancy* (1907) pag. 9, 11, 13 şi 14.

Informaţii

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE

FERDINAND I,

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice sub No. 20.359/926,

Văzând avizul consiliului legislativ (secţia III), dat prin procesul-verbal No. 38 din 30 Octomvrie 1926 şi jurnalul consiliului Nostru de miniştri cu No. 3.474 al şedinţei dela 13 Noemvrie 1926,

Am decretat şi decretăm,

Art. 1. — Se aprobă de Noi modificarea unor articole din regulamentul de aplicare al legii asupra organizării corpului tehnic, precum urmează:

Art. 6 (Art. VI din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Diplomele de inginer eliberate de fosta şcoală Naţională de poduri şi şosele şi diplomele de inginer purtând calificativul „cu distincţiune“ „foarte bine“ sau „bine“, eliberat de şcoalele politechnice din ţară, dau dreptul la gradul de inginer ordinar clasa III“.

„Certificatele de capacitate eliberate de fosta şcoală Naţională de poduri şi şosele şi diplomele de inginer purtând calificativul „satisfăcător“ eliberate de şcoalele politechnice din ţară, dau dreptul la gradul de inginer-stagiar“.

Art. 7 (Art. VII din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Diplomele şi certificatele de capacitate eliberate de şcoalele din străinătate, asemănate ca grad de cultură şcoalelor politechnice precum şi şcoalelor de conductori de lucrări publice din ţară, nu pot da dreptul la gradul de inginer din clasele dela art. 6 sau la gradul de conductor ordinar clasa III decât după avizul conform al unei comisiuni instituită de ministerul lucrărilor publice şi funcţionând la acest departament“.

„Această comisiune se compune din directorul şcoalei politechnice din Bucureşti ca preşedinte, din 5 profesori cu titlul definitiv dela şcoalele politechnice din ţară şi din inginerul inspector general al şcoalelor de conductori de lucrări publice, desemnaţi pe timp de un an la 1 Ianuarie de către ministerul lucrărilor publice".

„Comisiunea va putea delibera, în mod valabil în prezenţa a 4 persoane".

„Comisiunea luând în cercetare programele şcoalelor dela cari emană titlurile (diplomă, certificate, brevete, etc.) va stabili pentru fiecare candidat în parte gradul cu care va putea fi primit în corpul technic al ministerului lucrărilor publice".

„Ministerul lucrărilor publice este autorizat a percepe o taxă pentru aceste echivalări care se va stabili pe cale de deciziune ministerială".

„Inginerii şi conductorii de lucrări publice eşiţi din şcoalele din ţară, vor fi totdeauna preferaţi pentru numire în funcţiuni".

Art. 8 (Art. VIII din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Inginerii stagiari se recrutează;

a) Dintre absolvenţii cu certificat ai fostei şcoale Naţionale de poduri şi şosele;

b) Dintre absolvenţii cu diplomă, având calificativul „satisfăcător", eliberată de vreuna din şcoalele politechnice din ţară;

c) Dintre absolvenţii şcoalelor technice din străinătate a căror titluri au fost recunoscute de comisiunea prevăzută de art. 7 din lege ca echivalente cu certificatul eliberat de fosta şcoală Naţională de poduri şi şosele sau cu diplomă purtând menţiunea „satisfăcător" eliberată de şcoalele politechnice din ţară;

d) Dintre conductorii cari vor trece examenele prevăzute de art. 54 şi următoarele din lege şi vor obţine diplome cu menţiunea „satisfăcător".

Art. 9. (Art. VIII din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Ingineri ordinari clasa III se recrutează:

a) Dintre absolvenţii cu diplomă ai fostei şcoale Naţionale de poduri şi şosele;

b) Dintre absolvenţii cu diplomă purtând calificativul „cu distincţiune", „foarte bine" sau „bine" eliberată de vreuna din şcoalele politechnice din ţară;

c) Dintre absolvenţii şcoalelor technice din străinătate a căror titluri au fost recunoscute de comisiunea prevăzută de art. 7 din lege, ca echivalente cu diploma fostei şcoale Naţionale de poduri şi şosele sau cu diploma cu menţiunea „cu distincţiune", „foarte bine" sau „bine" eliberată de şcoalele politechnice din ţară;

d) Dintre conductorii cari vor trece examenele prevăzute de art. 54 şi următoarele din lege şi vor obţine diplome cu menţiunea, „cu distincţiune" „foarte bine" sau „bine".

Art. 12. (Art. X şi XI din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Inaintările în corp începând dela gradul de inginer ordinar clasa II şi până la acela de inginer inspector general clasa II inclusiv şi a conductorilor dela gradul de conductor ordinar clasa II până la acela de conductor principal clasa I inclusiv se fac pe baza tablourilor de înaintări la alegere întocmite de consiliul de înaintări prevăzut de art. 10 respectiv 53 din lege şi conform procedurii stabilite prin art. 11 din lege".

Art. 13. (Art. X din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„In fiecare an prima şedinţă a consiliului înaintărilor în corpul technic are loc în primele 15 zile ale lunii Decemvrie după convocarea ministerului lucrărilor publice".

„Şedinţele următoare sunt hotărâte de consiliul care trebuie să şi termine lucrările înainte de 15 Ianuarie a anului următor.

Art. 14. (Art. X şi XI din lege).

Alineatul al douilea se înlocuieşte cu:

„Inainte de 1 Noemvrie a fiecărui an propunerile de înaintări în corp se vor trimite ministerului lucrărilor publice de către direcţiunile sau de autorităţile de cari depind inginerii şi conductorii".

Art. 15. (Art. X şi XI din lege).

Se adaugă un alineat cu următorul cuprins:

„Consiliul va lua în examinare şi reclamaţiunile inginerilor şi conductorilor adresate ministerului lucrărilor publice relative la rectificări de vechime în grad şi la înscrierea pe tablourile celor recomandaţi la înaintări la alegere şi se va pronunţa asupra lor".

Art. 17. (art. X şi XI din lege).

Se înlocueşte cu textul următor:

„Numărul celor înscrişi pe tabloul de alegere pentru fiecare grad şi clasă nu va putea întrece numărul indicat de minister în gradul şi clasa respectivă potrivit art. 11 din lege".

Art. 19. (art. X şi XI din lege).

Se înlocuieşte cu textul următor:

„Inscrierile pe tablourile de înaintări nu se vor putea face decât numai pentru inginerii şi conductorii cari împlinesc stagiul prescris de lege înainte de 1 Ianuarie a anului pentru care consiliul întocmeşte tabloul de înaintare".

Art. 73. (art. LIII din lege).

Primele 3 alineate se înlocuiesc cu textul următor:

„Conducătorii ordinari clasa III se recrutează:

a) Dintre absolvenţii cu diplomă ai fostei şcoale Naţionale de poduri şi şosele secţiunea conductorilor;

b) Dintre absolvenţii cu diplomă a şcoalelor de conductori de lucrări publice din ţară;

c) Dintre absolvenţii şcoalelor technice din străinătate ale căror titluri vor fi recunoscute de către comisiunea prevăzută de art. 7 din lege ca echivalentă cu diploma eliberată de şcoalele de conductori de lucrări publice din ţară".

Restul articolului rămâne neschimbat.

Art. 84. (art. LXI din lege).

Alineatul al doilea se înlocuieşte cu:

„Conducătorii de orice grad şi clasă pot fi puşi în retragere la etatea de 60 ani împliniţi".

Art. II. — Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul lucrărilor publice este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în Bucureşti, la 26 Noemvrie 1926.

FERDINAND

Ministrul Lucrărilor Publice
C. Meissner

No. 3829

Reduceri la transport.

S'au hotărât următoarele taxe în ce priveşte transportul de cherestea:

24 lei la suta de kgr. pentru prima sută de kilometri.

20 de lei pentru a 2-a sută de kilometri.

16 lei pentru a 3-a sută de kilometri.

12 lei pentru a 4-a sută de kilometri şi

8 lei pentru a 5-a, 6-a şi a 7-a sută de kilometri.

Taxele acestea vor fi pentru vagoane de orice tonaj compleci încărcate.

•

Concesii forestiere bulgare.

Sofia 9 (Rador). — După lungi desbateri, Sobrania a ratificat proectul prin care se concesionează unei societăţi străine marile păduri dela Diovlen, lângă Marea Neagră. Capitaliştii străini se angajează a construi imediat un port la Mare, la Vasilico, linii ferale în interesul exploatării, etc. Materialul va servi mai mult la export în Orient.

•

Noi, ministru secretar de Stat la departamentul agriculturi şi domeniilor.

Având în vedere raportul d-lui administrator al Casei pădurilor No. 24.341 din 1926;

Având în vedere dispoziţiunile art. 11 din legea de organizare a corpului silvic,

Decidem:

Art. I. D. inginer silvic I. Florescu, demisionat pe ziua de 1 Octomvrie 1923 din corpul silvic al Statului, se reprimeşte, pe ziua prezentării la serviciu, cu gradul de inginer-şef silvic, grad ce l-a avut în momentul demisionării, şi d-nii ingineri silvici D. Chirvăşuţă, I. Ardeleanu şi I. Dragomir, absolvenţi ai şcoalei politehnice, secţia silvică, se primesc în corpul silvic al Statului pe ziua prezentării la serviciu, cu gradul de inginer silvic stagiar.

Art. II. D. administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestei deciziuni.

Dată la 30 Noemvrie 1926.

Ministru, C. Garoflid.

No. 54.190.

•

Noi, ministru secretar de Stat la departamentul agriculturii şi domeniilor,

Având în vedere raportul d-lui administrator al Casei pădurilor cu No. 24.343 din 1926;

Având în vedere dispoziţiunile art. 11 din legea de organizare a corpului silvic,

Decidem:

Art. I. D-nii: inginer silvic Eugen Vâlceanu, fost în serviciul forestier din ministerul muncii, cooperaţiunii şi asigurărilor sociale; Mircea St. Popescu, absolvent al şcoalei politehnice din Bucureşti şi Alexandru Andrei, inginer silvic stagiar la comunitatea de averi din Caransebeş, se primesc în corpul silvic al Statului, pe ziua depunerii jurământului, primul cu gradul de inginer silvic iar ultimii doi cu gradul de inginer silvic stagiar.

Art. II. D. administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei deciziuni.

Dată la 30 Noemvrie 1926.

Ministru, C. Garoflid.

No. 54.192.

•

Noi, ministru secretar de Stat la departamentul agriculturii şi domeniilor,

Având în vedere raportul d-lui administrator al Casei pădurilor dela jurnalul cu No. 24.345/926,

Decidem:

Art. I. Pe ziua de 1 Decemvrie 1926, încetează detaşarea d-lui inginer inspector silvic Horia Lazăr din funcţiunea de director al regionalei silvice Bacău şi se însărcinează a lucra în administraţia centrală a Casei pădurilor la direcţia plantaţiilor, în locul d-lui inginer inspector-silvic Marin Drăcea, desărcinat după cerere.

Art. II. D. administrator al Casei pădurilor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 4 Decemvrie 1926.

Ministru, C. Garoflid.

No. 54.194.

•

Noi proiecte de legiuri interesând pădurile.

De către Ministerul Domeniilor, s'a numit o comisie specială, însărcinată cu redactarea *unui anteproiect de lege pentru stingerea torenţilor şi restaurarea munţilor prin împăduriri şi amelioraţiuni pastorale* sub Preşedinţia D-lui Ministru C. Garoflid şi în lipsă sub preşidenţia D-lui D. Busoicescu, Subsecretar de stat la Departamentul Domeniilor.

Din acea comisie fac parte:

D-nii: *C. Opran*, administratorul Casei Pădurilor; *Petre Antonescu* şi *C. P. Georgescu* ingineri consilieri silvici; *C. Sava Goiu*, inginer inspector general silvic; *Marin Drăcea*, inspector silvic; *M. P. Florescu*, inspector silvic şi deputat; *G. Ionescu Siseşti*, inspector general agronom şi *R. Opreanu*, directorul serviciului apelor din M. L. P.

Prima şedinţă a avut loc Vineri 10 Decembrie a. c. sub preşedinţia d-lui *D. Busoicescu*, urmând a-şi continua lucrările la Casa Pădurilor, sub preşedinţia d-lui *Petre Antonescu* secretar al comisiei fiind d-l Inspector silvic *Horia Lazăr*.

*

De către Ministerul Domeniilor s'a constituit următoarea comisie compusă din D-nii:

Andrei Rădulescu, membru la Inalta Curte de Casaţie şi Justiţie.

M. P. Florescu, deputat.

C. P. Georgescu şi *C. Sava Goiu*, ingineri consilieri silvici.

Cristea, avocat al Ministerului de Domenii.

Senadinow, delegatul proprietarilor de păduri din Basarabia.

Secretar al comisiei fiind D-l inspector silvic D. Robanescu pentru *a revedea şi propune modificările trebuincioase legii pentru reforma agrară din Basarabia.*

Prima şedinţă a avut loc la 5 Decembrie sub presidenţia D-lui C. Garoflid, Ministrul Domeniilor.

*

De către Ministerul Justiţiei s'a constituit următoarea comisie, care se va ocupa cu studiul şi întocmirea unui proiect de lege asupra *Impreviziunei* şi anume:

D-nii *Vespasian Erbiceanu* şi *Andrei Rădulescu*, consilieri la înalta Curte de Casaţie şi Justiţie,

D-l *Volanschi*, prim preşedinte al Curţei de Apel din Iaşi şi D-nii *M. P. Florescu*, *C. Iornescu* şi *D. Grozdea*, deputaţi.

Prima zi a întrunirei comisiei va fi la 21 Decembrie a. c.

*

Proectul de lege al impreviziunei.

Luni se întruneşte la Ministerul de Justiţie, sub preşedinţia d-lui ministru Cudalbu, comisiunea însărcinată cu redactarea proectului de lege al impreviziunei. Acest proect urma să fie înfăptuit încă sub trecutul guvern, dar din diferite cauze a fost amânat. In special teama de a se produce o prea mare perturbare în viaţa economică, a pricinuit amânările din trecut.

Actualul guvern nu se va atinge de contractele deja executate. Ministerul de justiţie, însărcinat cu redactarea proectului, se va ocupa numai de contractele în curs de executare. Acestea va fi în cea mare parte reziliate, prin noua lege, sau vor fi aduse la condiţiile economice actuale pentru a nu mai fi un isvor de câştig fără cauză pentru unii din contractanţi.

D-l ministru al justiţiei crede că toate contractele Statului încheiate cu particularii în timpul şi imediat după războiu sunt oneroase şi o îndreptare a situaţiei creiate se impune cu atât mai mult cu cât sarcinele Statului sunt astăzi mai mari.

In acest sens se vor da indicaţiuni de d. ministru Cudalbu, în şedinţa care va avea loc Luni.

•

Casa Pădurilor are un disponibil de 6000 kgr. sământă de molid, depozitată la Direcţiunea XII Regională Silvică Mercurea Ciuc.

Sământa este recoltată în anul 1925/926 având un procent de germinaţie de 80 – 85%.

Preţul este Lei 130 pentru 1 kgr.

Distribuţia se face de către Direcţiunea XII-a Regională Silvică Mercurea Ciuc în contra achitării prealabilă a preţului.

Preţul se va face venit accesoriu al Casei Pădurilor la vre-o Administraţie Financiară înaintându-se recipisa odată cu cererea, direct Direcţiunei Mercurea Ciuc.

Administraţia Casei Pădurilor

MINISTERUL AGRICULTUREI ŞI DOMENIILOR
CASA PADURILOR
DIRECŢIA AMENAJĂRILOR

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administator al Cassei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No. 131/920.

DECIDEM:

Art. I. Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Pleşu, pendinte de com. Gântaga, jud. Hunedioara, proprietatea d-nei Panory Şarlota, în suprafaţă de 32 ha. 1100 m. p. Regimul Crâng compus cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea în anul 1930.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Băţanii Mari, pendinte de comuna Băţanii Mari, jud. Trei Scaune, proprietatea Compos. comunei Băţanii Mari, în suprafaţă de 847 ha. 1900 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea în anul 1936.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Haghiz, pendinte de com. Heghiz, jud. Târnava Mare, proprietatea composesoratului din Haghiz, în suprafaţă de 527 ha. 6800 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de hectar. Revizuirea din 10 în 10 ani.

d) Studiul sumar al pădurii Pârâul Corbului, pendinte de comuna Corbu, jud. Ciuc, proprietatea compos. din comuna Corbu, în suprafaţă de 13 ha. 4667 m. p. pădure. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Sipocel Naltu, jud. Hunedoara, proprietatea Iosika Ioan, în suprafaţă de 224 ha. 8700 m. p. Regimul Crângul cu 120 rezerve la hectar în parcela 1 şi 2. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar pentru arboretele mai bătrâne şi 1000 lei de hectar pentru rest. Revizuirea după 10 ani.

f) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Mari-Albino, pendinte de comuna Sârbi, Valea Lungă, Barlea, jud. Hunedoara. proprietatea Ioan Iosika, în suprafaţă de 323 ha. 9500 m. p. Regimul Codru cu 120 arbori de rezervă la hectar în părţile mai bătrâne de 45 ani. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea 40 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii Surduc-Solona Seria II (Valea Herei, pendinte de comuna Surduc şi Solona, jud. Sălaj, proprietatea Ioan Iosika, în suprafaţă de 925 ha. 2100 m. p. pădure. Regimul Codru cu 100 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 40 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Studiul sumar al pădurii Capul Corbului, pendinte de comuna Borsec, jud. Ciuc, proprietatea Oficiului Parohial şi Invăţătorului din Borsec, în suprafaţă de 9 ha. 3374 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani exploatarea într'un an şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Frătăuţi Vechi german, pendinte de comuna Frătuţi, jud. Rădăuţi, proprietatea Obştei Frătuţi, în suprafaţă de 23 ha. Regimul Codru grădinărit la interval de 6 ani. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Frătuţi vechi român, pendinte de comuna Frătuţi, jud. Rădăuţi. proprietatea Obştei Frătuţi, în suprafaţă de 49 ha. 8400 m. p. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Floreşti, pendinte de comuna Floreşti, jud. Cluj, proprietatea D lui Alex. Mikeş, în suprafaţă de 334 ha. 4600 m. p. în două serii şi din care se exploatează Seria I de 114 ha. şi Seria II-a de 78 ha. 2500 m. p. Regimul Crângul Seria cu 80 rezerve la hectar de esenţă stejar în parcelele 2, 4, 7, 8 şi 9, iar Seria II-a Codru grădinărit. Revoluţia normală Seria I 40 ani, Seria II-a 80 ani, exploatarea cnnform planului special a suprafeţei ce se exploatează. Garanţia de împădurire 600 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza aplicării reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafaţei, etc.

Art. III. Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia, sunt executorii.

Art. IV şi ultimul. Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 3 Decembrie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru, (ss) C. Garoflid

No. 54227/926

Deciziune

Noi, Ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei şi al Domeniilor.

Asupra raportului D-lui Administrator al Casei Pădurilor,

Având în vedere art. 2 din Codul silvic.

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial No 131/920.

Decidem:

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Amenajamentul pădurei Domeniul silvic din Bulci, pendinte com. Bruznic, Ohaba sârbească, Breţa şi Tela, jud. Caraş-Severin, proprietatea D-lui Anton Mocsony de Foen, în suprafaţă de 6386 ha. 4000 m. p. din care în primul deceniu se exploatează 776 ha. 3600 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 10 ani pentru suprafaţa de 776 ha. 3600 m. p. şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Săcaciu, pendinte de comuna Săcaciu, jud. Bihor, proprietatea D-lor Dr. C. Manea şi Dr. I. Răchiţan, în suprafaţă de 368 ha. 1555 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 8 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mociar, pendinte de comuna Mociar, jud. Bihor, proprietatea D-lor Dr. C. Manea şi Dr. I. Răchiţan în suprafaţă de 84 ha. 9331 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 5000 lei de fiecare hectar, cu obligaţie de replantare. Revizuirea după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Ciceu-Poeni, pendinte de com. Ciceu, jud. Someş, proprietatea D-lui Dr. Aureliu Millea, Suzana Millea şi D-rele Carmen şi Zoe Millea, în suprafaţă de 184 ha. 7000 m. p. Regimul Crâng simplu în două serii. Revoluţia normală 16 ani pentru seria I şi 35 ani seria II-a, exploatarea în 4 ani pentru fiecare serie şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Răzoi, pendinte de comuna Dobric, jud. Someş, proprietatea D-lui Aurel Dr. Millea, în suprafaţă de 85 ha. 6200 m. p. Regimul Crâng cu 60 rezerve la hectar. Revoluţia normală 40 ani, exploatarea în 7 ani şi cu garanţia de împădurire 800 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

f) Amenajamentul pădurii Slătioara, pendinte de comuna Slătioara, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Slătioara, în suprafaţă de 706 ha. 3800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Se exclud tăerile preparatorii prevăzute în amenajament. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii Gălăneşti, pendinte de comuna Gălăneşti, jud. Rădăuţi, proprietatea Obştei Comunei Gălăneşti, în suprafaţă de 75 ha. 900 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 75 ani, exploatarea în 75 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Amenajamentul pădurii Clit, pendinte de comuna Clit, jud Câmpulung, proprietatea Obştei Clit, în suprafaţă de 144 ha. 3400 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Iaslovăţ, pendinte de comuna Arboran, Burla şi Marginea, jud. Rădăuţi, proprietatea Obştei Iaslovăţ, în suprafaţă de 286 ha. 6500 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 2000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii Dumbrava, pendinte de com. Giod, jud. Someş, proprietatea d-lui Simion Bella senior, în suprafaţă de 43 ha. 4300 m. p. Regimul Crâng cu 35 arbori de rezervă la hectar. Revoluţia normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Paros, pendinte de comuna Paros-Peştera, jud. Hunedoara, proprietatea Composesoratului din Paros, în suprafaţă de 295 ha. 2300 m. p. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Regulamentul de exploatare al pădurii Glodeni, pendinte de comuna Glodeni, jud. Mureş, proprietatea d-lui Iosef Teleky, în suprafaţă de 115 ha. 0800 m. p., din care se pune în exploatare 50 ha. 9800 m. p. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluţia normală 100 ani, exploatarea în 4 ani pentru suprafaţa de exploatat şi cu garanţia de împădurire 1000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

m) Studiul sumar al pădurii Dealu Mulărului, pendinte de comuna Ludaşul Mare, jud. Sibiu, proprietatea comunei Ludaşul Mare, în suprafaţă de 8 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 6 ani, exploatarea în 6 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

n) Amenajamentul sumar al pădurii Detunate, pendinte de com. Bucium. jud. Alba, proprietatea Statului, în suprafaţă de 47 ha. 4900 m. p. Regimul Codru grădinărit. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 80 ani. Revizuirea după 10 ani.

o) Regulamentul de exploatare al pădurii Părăul Raţiu, pendinte de com. Ciucsanmartin, jud. Ciuc, proprietatea d-nei Elena Varvara şi Jos. Balasy, etc. în suprafaţă de 154 ha., din care de exploatat 92 ha. Regimul Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală 80 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanţia de împădurire 3000 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

Art. II. Aceste regulamente de exploatare şi amenajamente se aprobă numai din punct de vedere technic silvic, luându-se drept definitivă situaţia comunicată de organele de aplicare ale legii pentru reforma agrară.

Constatându-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente (amenajamente) referitoare la suprafaţa pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare sau orice alte cauze, regulamentul (amenajamentul) se va revizui imediat, fie din punct de vedere technic silvic, fie asupra proprietăţii, suprafeţei. etc.

Art. III. Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. IV și ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Noembrie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Const. Garoflid**

No 49188/1926

Deciziune

Noi, ministru Secretar de Stat la Departamentul Agriculturei și al Domenilor.

Asupra raportului 'D-lui Administrator al Casei Pădurilor

Având în vedere articolul 2 din Codul silvic,

Având în vedere art. 2 din Legea modificatoare la Codul silvic publicată în Monitorul Oficial No. 131/920,

Decidem

Art. I. Se aprobă de noi.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Băleanca Lotul II, pendinte de comuna Băleni, Jud. Dâmbovița, proprietatea Mihail Gh. Cantacuzino, în suprafață de 231 ha. 8600 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 5 ani și cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Mogoșoaia, pendinte de comuna Chitila-Mogoșoaia, Jud. Ilfov, proprietatea D lui C. I. Somănescu, în suprafață de 40 ha. 3500 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 12 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire 400 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Mireanca, pendinte de com. Râmești, Jud. Vâlcea, proprietatea D-lui Mihail Gr. Popescu, în suprafață de 27 ha. 1700 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 20 ani, exploatarea în 2 ani și cu garanția de împădurire de 600 lei de fiecare hectar. Revizuireu după 10 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii Piscul Chiliei, pendinte de comuna Bezdeadu, Jud. Dâmbovița, proprietntea D-lui C. N. Vasiliu, în suprafață de 36 ha. 1000 m. p. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanția de împădurire 600 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Bilciureşti, pendinte de com. Bilciureşti, Jud. Dâmbovița, proprietatea D-lui Nicu N. Budişteanu, în suprafață de 17 ha. 3300 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 6 ani, exploatarea într'un an şi cu garanția de împădurire 200 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 6 ani.

f) Amenajamentul pădurii Cudalba, pendinte de com. Domneşti, Jud. Ilfov, proprietatea Inst. de binefacere Providența, în suprafață de 32 ha. 5000 m. p. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 10 ani şi cu garanția de împădurire 100 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

g) Amenajamentul padurii Ințărcătoarea, pendinte de com. Slănic, Jud. Muscel, proprietatea Moşt. Slăniceni, în suprafață de 1328 ha. pădure. Regimul Codru cu tăeri succesive. Revoluția normală 96 ani, exploatarea în 4 perioade a 24 ani şi cu garanția de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii Dăscăleşti Valea Nucului, pendinte de comuna Băeşti-Aldeni, Jud. Buzău, proprietatea D-nei Eufr. Suizu fost Budeanu, în suprafață de 43 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 10 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar Revizuirea după 5 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii Prăjani, pendinte de comuna Slănic, jud. Prahova, proprietatea d-lui N. C. Schina, în suprafață de 63 ha. Regimul Crâng simplu. Revoluția normală 30 ani, exploatarea în 2 ani şi cu garanția de împădurire 500 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 10 ani.

k) Regulamentul de exploatare al pădurii Păuşeşti Trupul Dealul, Ursului, pendinte de com. Dumeşti şi Madarjac, jud. Iaşi, proprietatea d lui M. D. Sturdza, în suprafață de 87 ha. 4600 m. p. Regimul Crângul cu 60 rezerve la hectar. Revoluția normală 40 ani, exploatarea în 3 ani şi cu garanţia de împădurire 1500 lei de hectar. Revizuirea după 10 ani.

l) Amenajamentul pădurii Domeniul Forestier Dragoslavele, pendinte de comuna Dragoslavele, jud. Muscel, proprietatea Obştei Moşnenilor din comuna Dragoslavele, în suprafaţă de 7736 ha. pădure în trei serii. Tratamentul Seria I Codru grădinărit; Seria II-a Codru regulat şi Seria III-a Codru cu tăeri rase. Revoluţia normală Seria II 96 ani, Seria III 70 ani, iar Seria I rotaţie la 10 ani. Exploatarea conform planului special din amenajament. Garanţia Seria I 400 lei, Seria II-a 800 lei şi Seria III-a 2000 lei de fiecare hectar.

In marginea şoselei Câmpulung-Rucăr se va lăsa neexploatată pădurea după o zonă de 200 m. lăţime. Revizuirea după 10 ani.

m) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoiul Mărăşeşti, pendinte de comuna Mărăşeşti, jud. Putna, proprietatea D-lui George Negroponte în suprafaţă de 220 ha. pădure. Regimul Crâng simplu. Revoluţia normală 10 ani, exploatarea în 5 ani şi cu garanţia de împădurire 300 lei de fiecare hectar. Revizuirea după 5 ani.

Art. II. — Toate celelalte dispoziţiuni prevăzute în studiile respective şi articolul adiţional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. III şi ultimul. — Domnul Administrator al Casei Pădurilor este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Dată astăzi 5 Noembrie 1926 în cabinetul nostru.

Ministru (ss) **Const. Garoflid**

No. 49190

Anul XXXVIII Decembrie 1926 No. 12

REVISTA PADURILOR

UNIFICATĂ CU

ECONOMIA FORESTIERA

†

ALEXANDRU CONSTANTINESCU

Tovarăşul de zile bune şi de zile rele al pădurarilor, după cum obicinuia Alex. Constantinescu să se exprime, când vorbea despre reprezentanţii mari şi mici al corpului technic silvic, numai este printre noi!

Făuritorul codicelui silvic din 1910, al legei de organizare a corpului şi învăţământului silvic de toate gradele şi-a întrerupt, pentru vecie, firul neobositei şi variatei sale activităţi, Vineri. 10 Noembrie 1926, ora 5.40.

Sufletul său bun, generos, şi-a luat sborul spre sferile cereşti, dovedindu-ne ce poate face omul de Stat înzestrat cu o neasemuită putere de muncă şi ale cărui însuşiri fireşti inspirau colaboratorilor săi devotamentul şi credinţa în isbânda operei proiectată de el.

Când, la 1 Noembrie 1909, Alexandru Constantinescu a fost, pentru prima oară, numit ministru al agriculturii şi domeniilor, cea d'întâia a sa preocupare a fost de a dota ţara cu o lege silvică corespunzătoare timpului şi nevoilor ţării.

Făcându-mi onoarea de a mă prenumăra printre colaboratorii săi am avut prilejul, lucrând mai multe săptămâni la domiciliul său din strada astăzi Caragiale, până noaptea târziu, la desăvârşirea codului silvic din 1910, operă începută de predecesorul său Anton Carp, al cărui auxiliar de asemenea am fost, să constat extraordinara înlesnire, cu care îşi asimila el cele mai subtile chestiuni de specialitate.

Imi aduc aminte de rezistenţa sa opiniatră în contra insistenţelor de tot felul spre a nu fi obligate societăţile străine, exploatatoare de păduri, de către noul proiect de cod silvic de a depune cauţiuni pentru asigurarea împădurirei pentru viitoarele tàieri, nefiind aceasta prevăzut în contractele lor de cumpărare deja încheiate.

O parte din scrisorile ce primea în acest scop, între cari una de la graţioasa contesă L. cu reşedinţa atunci în valea Lotrului, crezând că va avea cel puţin dânsa mai multă trecere, mi le-a arătat şi mie.

Cei interesaţi văzând că nici pe această cale n'ajung la nici un rezultat, făcură atunci apel la concursul oficial al legaţiunei imperiului austro-ungar foarte puternic pe acele vremuri.

Ministrul respectiv însoţit de reprezentantul Franţei, cu care se afla atunci în cele mai bune relaţiuni de prietenie politică şi personală, se prezintă la ministerul nostru de agricultură şi domenii.

Văzându-i Alex. Constantinescu le ieşi întru întâmpinare, şi la întrebarea ce le făcu : care este obiectul vizitei lor neaşteptate ? ministrul Austriei începu să-i explice rostul venirei sale. Fostul ministru al domenielor după ce-l ascultă până ce sfârşi, cu gravitatea omului de Stat, ce ştia să şi-o ia în anumite împrejurări, îi declară ritos : domnule ministru, dacă veniţi să vorbiţi cu mine în calitate oficială în chestiunea proiectului de cod silvic, cu regret nu vă pot sta la dispoziţiune, dar dacă voiţi să ne întreţinem ca doi prieteni, sunt gata să vă dau toate deslușirile necesare.

Austriacul găsi atunci oportun să afirme, că intenţiunea sa este de a fi pus numai în cunoştinţă de starea lucrurilor şi anume ca simplu particular. La această declaraţiune, schimbându-şi de o dată tonul, Alex. Constantinescu redeveni jovial şi cu bunomia sa caracteristică ascultă doleanţele reprezentantului intereselor străine, cari toate se concretizau în faptul de a considera ca ceva inadmisibil obligaţiunea impusă exploatatorilor de păduri de a garanta împădurirea suprafeţelor de exploatat în viitor, de oare ce prin contractele lor de cumpărare nu li se punea această îndatorire.

La argumentele invocate, Al. Constantinescu răspunse: d-le ministru, noi n'am inovat nimic. Am imitat numai exemplul altor ţări mai vechi în civilizaţiune ca noi, cari au prevăzut în legislaţia lor forestieră tocmai clauza, pe care domnia-voastră o găsiţi nedreaptă şi împovărătoare.

Şi ca să vă dovedesc, că afirmarea mea este absolut exactă, vă rog a citi textele articolelor din legile silvice recente austro-ungare referitoare la Bucovina şi la ducatul Salzburg — pe cari eu avusesem grija de a le traduce în româneşte — în care se indică ca exploatatorii de păduri să depună în mod prealabil şi obligator câte o cauţiune de împădurire nu numai pentru ce se va tăia în viitor, cum am stipulat noi, dar chiar pentru ce s'a exploatat în trecut. Ministrul austriac, care probabil nu fusese pus în curent cu acest fapt, rămase cu totul surprins şi nedumerit, încercă totuşi a ridica câte-va obiecţiuni.

Ministrul Franţei, care asistase ca martor ocular la dialogul petrecut, bătu încetişor pe umăr pe delegatul antreprenorilor străini, cumpărători de păduri, cei mai mulţi supuşi unguri şi austriaci, şi îi spuse:

„Prietene, n'ai dreptate. Ai perdut partida. Ai fost bătut cu propriile d-tale arme".

Ne mai având ce să zică, cel vizat schimbă vorba numai decât şi făcând o glumă, începură cu toţi să râză şi se despărţiră în cele mai bune raporturi.

Astfel era Alexandru Constantinescu, el nu-şi perdea câtu-şi de puţin cumpătul, când era vorba de apărarea demnităţei şi drepturilor suverane ale ţării! Democrat prin firea şi temperamentul său, ştia, totuşi, să facă pe diplomatul grandoman, când trebuia şi când se cuvenea.

Prin legea înfiinţării Casei Pădurilor el făcu tot posibilul de a asigura acestei instituţiuni autonomia necesară scăpând-o de intervenţiunile celor interesaţi, în contra cărora în ţara noastră omul politic cu anevoie poate lupta; de a o înzestra cu fondurile necesare ca să poată inaugura o exploatare raţională de păduri; de a proceda la fixarea terenurilor surpătoare; la împădurirea locurilor improductive etc. El luă măsuri pentru mărirea domeniului silvic al Statului prin cumpărări de păduri particulare, fie direct, ori prin mijlocirea Casei Rurale, şi prevăzu prin art. 2 din c. s. pentru pădurile Statului, ale persoanelor morale, ale aşezămintelor de bine facere, ale moşnenilor sau răzeşilor, stăpânite în devălmăşie, precum şi cele aflate în indiviziune cu Statul, exploatarea lor pe bază de amenajament, în scopul continuităţii tăierilor spre a putea beneficia în mod susţinut de veniturile acestor bunuri naturale nu numai generaţiunea actuală, ci şi cele viitoare, fiind un drept al lor imprescriptibil.

Din nenorocire multe din aceste dispoziţiuni au rămas până acum literă moartă, pentru că urmaşii săi la departamentul domeniilor s'au grăbit a circumscrie în limite din ce în ce mai strîmte atribuţiunile Casei Pădurilor, dar mai cu seamă o privă de mijloacele băneşti, cu ajutorul cărora ar fi putut, nu să figureze ca un simplu oficiu de realizări de venituri, ci a face o operă constructivă prin lucrări de punerea în valoare a pădurilor construind drumuri forestiere şi alte mijloace de transport, prin instalaţiuni pentru industrializarea lemnului permiţând astfel exploatările în regie, cari, dacă sunt bine organizate, procură proprietarilor respectivi beneficii însemnate, îmbunătăţind în acelaşi timp producţiunea şi sporind-o chiar, prin mijloacele ştiinţifice, cari ne sunt puse astăzi la dispoziţiune.

Ca funcţionar superior multă vreme în ministerul de domenii, ca director şi ca profesor la şcoala superioară de silvicultură din Brăneşti, trecută în urma răsboiului la Bucureşti ca instituţiune de învăţământ indepedentă, dar care în urmă a fost ataşată la şcoala politechnică, formând a 5-a a sa secţiune, am avut adeseori ocaziunea de a lucra cu fostul ministru, care vai ! nu va mai putea spune şi „viitor ministru“ şi să-mi dau seama de talentul său incomparabil de a găsi, în momentul decisiv, cea mai potrivită soluţiune, când era vorba de rezolvarea unei chestiuni încâlcite, pentru cari alţii îşi băteau capul, în zadar, spre a ieşi din încurcătură.

La solicitarea guvernului belgian de a participa şi România la congresul Uniunei staţiunilor de cercetări forestiere, care în anul 1910 şi-a ţinut şedinţele la Bruxelles, mi-a făcut onoarea de a mă trimete acolo ca reprezentant al corpului technic silvic şi în acelaşi timp de a participa la serbările cincuantenarului şcoalei superioare de agricultură de la Gembloux, însărcinări pe care le-am îndeplinit în intervalul de o lună, cât am stat în Belgia, pentru care neuitatul Al. Constantinescu mi-a pus la dispoziţie suma de 2000 lei, destul de mare pe atunci.

La dimisionarea guvernului liberal, (28 Decembrie 1910) a vrut să-mi dea o gratificare pentru serviciile, ce zicea dânsul, că le făcusem ţării, am refuzat însă spre a nu mi se zice, că am fost favoritul său personal, iar nu al ministrului Constantinescu în calitatea mea de funcţionar public.

In luna Ianuarie 1911 mi-a trimis însă fotografia sa, pe care o păstrez ca cea mai plăcută amintire, însoţită fiind de următoarea dedicaţie: „Harnicului şi priceputului meu tovarăş de muncă P. Antonescu".

Ca şi mine întreg corpul silvic a primit cu o profundă şi dureroasă emoţiune ştirea despre dispariţiunea dintre cei vii a vrednicului preşedinte al Societăţei „Progresul Silvic". Figura lui va rămânea neştearsă, d'a pururea, în memoria silvicultorilor şi a pădurarilor din România întregită, pentru care a contribuit atât de mult, cu agera sa inteligenţă şi cu vasta sa experienţă de oameni şi de împrejurări, spre a o face Mare, după cum este astăzi, unica sa dorinţă mai fiind să o vază şi tare în acelaş timp.

El ne-a părăsit tocmai atunci, când breslaşii silvici se pregăteau de a-l sărbători, de a-i desveli bustul de bronz în sala festivă a palatului inginerilor silvici din Bulevardul I. C. Brătianu — măreaţă zidire ce se datoreşte iniţiativei şi sprijinului neţărmurit al mult regretatului defunct — soarta crudă nepermiţându-i să asiste la unanima şi grandioasa manifestaţie de recunoştinţă din partea pădurarilor săi, cari au găsit într'însul nu numai un tovarăş de zile bune şi de zile rele, ci şi un îndrumător, un părinte, un binefăcător al lor.

Petre Antonescu

Dăm, în cele ce urmează, câte-va date biografice după ziarul Viitorul din 19 Noembrie 1926:

NOTE BIOGRAFICE

„Alexandru Constantinescu s'a născut în Bucureşti la 1859, luna Septembrie.

Studiile secundare le-a făcut în ţară, după care a plecat la Paris, unde şi-a luat doctoratul în drept. Reîntors în ţară s'a înscris în baroul Capitalei, unde curând s'a distins ca un eminent advocat.

Intrat în viaţa politică în anul 1882, s'a înscris în partidul naţional-liberal. In acelaş an a candidat la alegerile comunale din Capitală şi a fost ales consilier şi ajutor de primar. După aceea a fost numit advocat al Statului, iar în 1888 advocat al Creditului Funciar Rural.

In alegerile generale din 1895 a fost ales pentru prima oară senator al colegiului II de Putna, iar în alegerile comunale din Noembrie 1898 a fost ales consilier comunal al Capitalei.

In alegerile generale parlamentare din Martie 1901, a fost ales deputat la colegiul II de Ilfov. In acelaşi timp a fost numit membru în comisiunea interimară a Capitalei, ocupând demnitatea de vice-preşedinte.

De atunci a fost ales în Parlament, ca senator sau ca deputat, în toate legislaturile, în care s'a remarcat ca un orator de mare talent, de o inteligenţă vie, de o serioasă cultură şi de o mare putere de muncă.

La 1 Noembrie 1909 Alexandru Constantinescu a fost numit pentru prima oară ministru al agriculturei şi domeniilor în guvernul presidat de d. Ion I. C. Brătianu. în care calitate a funcţionat până la 28 Decembrie 1910, când s'a retras guvernul liberal.

In guvernul constituit de d. Ion I. C, Brătianu, la 4 Ianuarie 1914 Al. Constantinescu a fost trecut dela domenii la ministerul de interne până la 28 Ianuarie 1918, când a urmat guvernul generalului Averescu.

La 29 Noembrie 1918 a fost numit ministru al industriei şi comerţului în guvernul prezidat de d. Ion I. C. Brătianu, iar la 3 Decembrie acelaş an a fost însărcinat şi cu interimatul domeniilor până la 12 ale aceleiaşi luni, când d. I. G. Duca a fost trecut dela ministerul instrucţiei, la domenii.

La 14 Februarie Al. Constantinescu, ministru domeniilor, ia şi interimatul lucrărilor publice, în locul lui Anghel Saligny, demisionat, până la 27 Septembrie 1919, când s'a format guvernul general Arthur Văitoianu.

In guvernul format de d. Ion I. C. Brătianu, la 19 Ianuarie 1922, Al. Constantinescu este numit ministru al agriculturei şi interimar la domenii, iar la 10 Aprilie acelaş an este numit ministru la Departamentul unificat al agriculturei şi domeniilor, demnitate ce a ocupat-o până la retragerea guvernului liberal la 29 Martie 1925".

Presa a fost aproape unanimă în a deplânge perderea încercată de ţară prin moartea lui Alex. Constantinescu, iar funerariile naţionale grandioase ce i s'a făcut, arată cât de apreciată a fost munca sa depusă în serviciul patriei în toate ocaziunile în timpul şi după războiu.

O mulțime nenumărată de oameni, aparținând diverselor clase sociale și diferitelor partide, inclusiv d-l Prim ministru general Averescu, au ținut a participa la serviciul religios din biserica Sf. Gheorghe Nou, urmând cortegiul în urma carului funebru, precedat de 5 alte care pline cu splendide coroane de flori, până la locașul de veci din cimitirul Bellu panglicele fiind ținute de d-nii I. Brătianu, Al. Lepădatu, general Coandă, Cudalbu, Trancu-Iași și Cipăianu.

Iată acum aprecierile „Universului“ No. 276 din 20 Noembrie 1926 unul din cele mai citite ziare, care nu e în nici o legătură cu vre un partid politic și în acelaș timp cel mai imparțial din țara noastră, cu ocaziunea încetării din viața a celui care a fost Alexandru Constantinescu:

„Cu adâncă părere de rău am înregistrat moartea lui Alexandru Constantinescu.

Viața noastră publică pierde o incontestabilă forță.

Numai oamenii tari sunt atacați, și Alexandru Constantinescu a fost unul din cei mai des și mai violent combătuți.

Și cu toate acestea rar om politic a avut raporturi mai strânse cu adversarii, chiar cu cei cari îl atacau mai înverșunat.

Forța lui provenea din cele trei însușiri unanim recunoscute: o inteligență ageră, care pătrundea imediat cele mai complicate chestiuni; un spirit precis, care rezolva pe loc; o energie hotărâtă care executa imediat.

La departamentele pe unde a trecut, a lăsat, indiferent de ideile și credințele lui politice, urmele unui adevărat om de guvern.

Intrat de tânăr în partidul liberal, însușirile sale l-au ridicat repede pe linia întâia, dar spiritul său de independență nu i-a permis intrarea în guvern până la remanierea din 1909.

Din acel moment s'a impus ca un stâlp al partidului și ca unul din cei mai de seamă oameni politici din vremea din urmă.

Când s'a pus României marea chestiune în fața conflagrației europene, Al. Constantinescu s'a manifestat hotărât ca partizan al acțiunei, care a dus la întregirea neamului. Asta nu se poate uita.

Războiul l-a găsit la ministerul domeniilor, dar la remanierea din Decembrie 1916 i se încredințează, în Moldova, ministerul internelor, extrem de important într'o vreme când siguranța frontului era condiționată de ordinea din spatele lui. Iar în vara lui 1917, atunci când jumătatea neocupată a țării era chemată să satisfacă nevoile formidabile, atât ale armatelor română și rusă, cât și ale populației enorm sporite cu refugiații din Muntenia și Dobrogea, Alexandru Constantinescu este însărcinat și cu aprovizionarea.

Răspundere mare, de care se achită complect.

După război, activitatea sa guvernamentală se confundă cu aplicațiunea reformelor agrare, misiune din cele mai delicate din cauza mulțimei, diversității și complexității cazurilor de rezolvat.

Agerimea inteligenții sale, marea-i putere de muncă, abilitatea-i caracteristică, contribuiesc în mare măsură la lichidarea nenumăratelor ipostase ale celei mai importante probleme interne ce s'a pus conducătorilor țărei.

Desigur că se mai putea aștepta mult dela o personalitate, care rămâne în analele politice ca unul din cei mai vrednici gospodari ai Statului.

Astăzi, când se simte atâta nevoie de lumina și munca oamenilor încercați, din nefericire tot mai puțini, țara înregistrează cu durere pierderea unei valoroase experiențe ca aceea a lui Alexandru Constantinescu.

⁂

In biserica unde sicriul a fost așezat pe catafalcul ridicat în fața altarului, după terminarea serviciului religios s'a ținut mai multe cuvântări. Cel dintâi a vorbit I. P. S. S. Mitropolitul Niculae, după care a urmat d-l I. Petrovici, ministrul instrucțiunei, d-l I. I. C. Brătianu, d-l Alexandru Lepădatu, d-l I. Nistor, d-l C. Xeni, d-l Inculeț, d-l Mihăilescu și d-l Ștefan Șendrea.

In cele ce urmează reproducem cuvântarea d-lui Petrovici, a d-lui I. I. C. Brătianu precum și cuvântările reprezentanților corpului technic silvic ținute la cimitirul Bellu, după un scurt serviciu religios, d-l M. Tănăsescu în numele Societății „Progresul Silvic“ d-l Sava Goiu, inspector general silvic în numele funcționarilor ministerului de domenii, Casa Pădurilor.

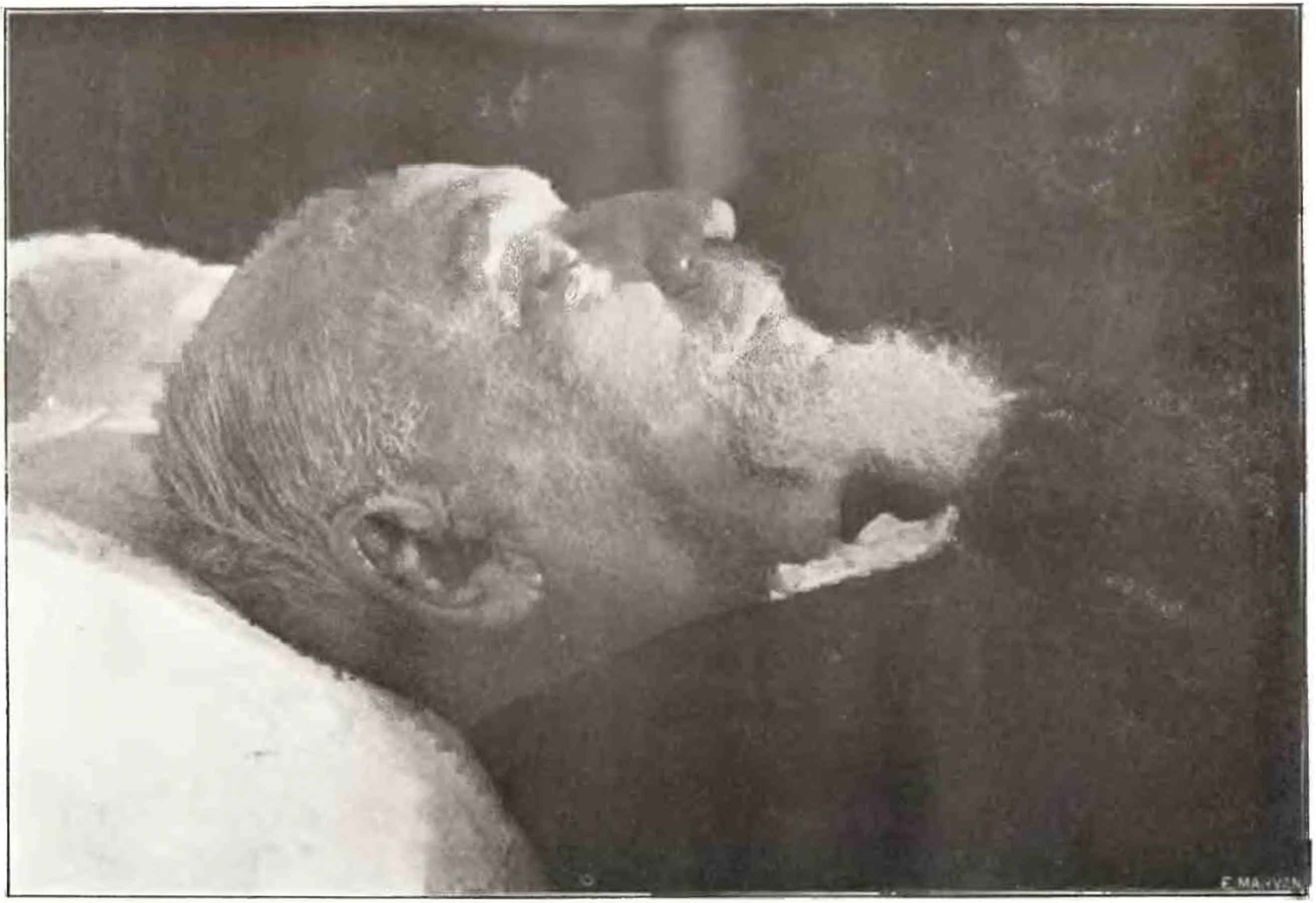

ALEX. CONSTANTINESCU pe patul de moarte.

Cuvântarea d-lui I. Petrovici

— Ministrul instrucţiunei —

Numeroase au fost calităţile care au făcut din Alexandru Constantinescu, un om politic de întâiul rang.

O minte clară în care lucrurile se oglindeau aşa cum erau ele, nu cum le turbură fantezia sau interesele noastre.

Fără să fi făcut studii universale, era în stare printr'o intuiţie repede, să nemerească nota justă în chestiile cele mai variate. Spirit de o uimitoare practicitate, era veşnic gata să dea soluţii în problemele cele mai grele.

Acel care ne părăseşte astăzi, mai poseda un lucru incomparabil pentru un om politic: Acela de-a nu-şi pierde nici odată judecata rece şi stăpânirea de sine — chiar în cele mai critice împrejurări. Acei care cunosc activitatea lui Constantinescu în grelele momente ale războiului de întregire, când nu aveam de luptat numai cu duşmanii, ci şi cu primejdia unuia din aliaţi, acei care ştiu bunăoară ce sforţări pline de demnitate a făcut dânsul ca să apere Moldova de pretenţiunile vecinului dela răsărit, care ne ceruse cu brutalitate să abdicăm dela Suveranitatea noastră chiar pe ultimul nostru petec de pământ — aceia îşi pot de seama mai bine de puterile morale ale acestui om deosebit.

Inteligenţă cuprinzătoare şi mlădioasă, Constantinescu era şi un suflet larg şi bun. De şi om de partid, care înţelegea să-şi slujească partidul cu neşovăită credinţă, el nu avea fanatismul care orbeşte şi sectarismul care face nedreptăţi. Nici odată nu căuta să-şi terfelească adversarii pentru a-i înălţa exclusiv pe ai lui şi de câteori avea putinţa dădea sfaturi prietenoase şi altora decât colegionarilor săi. Şi-mi aducea pururea aminte de unele poveţe folositoare pe care dânsul, omul cu experienţă, mi le-a dat bătrâneşte şi prieteneşte în mai multe împrejurări înţelegând că fiecare generaţie mai veche are datoria să ajute o generaţie mai nouă, pe deasupra diviziunilor de partid.

Constantinescu a înţeles, că trebue să respecte întâi şi ntâi realitatea pentru a o putea preface, că trebuie să te închini în faţa legilor ei fundamentale, că ori ce revoltă în felul acesta, ar fi o nebunie. Această conduită pe care a avut-o în toate împrejurările vieţii, a păstrat-o până la capăt, până la clipa supremă. Ajuns faţă în faţă cu moartea, oricât ar fi fost dânsa de grozavă, a înţeles că şi aci e o lege naturală, faţă de care orice răzvrătire este de prisos.

Un gol cât o prăpastie de mare se deschide astăzi în rândul fruntaşilor ţării.

In numele guvernului care înţelege să nu-şi îngrădească egoist recunoaşterea valorilor după anume frontiere artificiale, aduc un ultim salut de omagiu mănuchiului de însuşiri luminoase care a dat ţării aceştia roadă îmbelşugată a strălucirii lor. Iar celui ce le-a purtat pecetluite de un zâmbet de încântătoare bunătate, îi spun după o veche datină:

Uşoară să-ţi fie ţărâna!

Cuvântarea d-lui I. I. C. Brătianu

Cu jale şi cu recunoştinţă aduc lui Alex. Constantinescu salutul suprem al partidului naţional-liberal.

Ca muncitor vrednic, după o zi plină de rod, în apusul serei senine, Alex. Constantinescu şi-a încheiat viaţa de muncă spornică şi neobosită.

Pentru el nu putea fi un mai fericit sfârşit decât acel care i-a fost hărăzit, când încă în deplină putere a însuşirilor sale a închis ochii cu conştiinţa clară a marilor datorii săvârşite. Dar tocmai perderea acestor însuşiri întregi sporeşte durerea noastră, pentrucă realizările ce le datorim, arată ce ne credeam în drept să aşteptăm încă dela cel pe care îl plângem. Mintea lui limpede cu judecată dreaptă şi concepţia practică, voinţa lui hotărâtă la zile de cumpănă şi bărbătească în restrişte, munca neincetată şi fecundă în care îndeplinea uşor sarcinile cele mai grele — şi alături şi mai presus de toate dragostea inimei i-au legat pe veci numele de desvoltarea, reîntregirea şi consolidarea statului român.

Niciodată n'am simţit mai apreciat decât lângă Alex. Constantinescu adâncul înţeles al cuvintelor părintelui meu, când zicea că în activitatea politică, o inteligenţă nu poate fi desăvârşită, dacă nu este ajutată de o inimă caldă. Intr'această inimă îşi afla isvorul patriotismul care în cele mai de seamă împrejurări ale istoriei naţionale i-a dat loc de frunte lui Alex. Constantinescu.

Nu se va putea face istoria reîntregirii nenmului fără a nu se simţii partea pe' care a luat'o Alex. Constantinescu la această neasemuită înfăptuire. Dela prima desfăşurare a războiului mondial, el concepuse limpede şi hotărât datoria ce se impunea generaţiunei noastre şi lucrase pentru realizarea ei aşa precum ştia dânsul, nu prin agitaţiuni febrile, ci prin munca neobosită pentru organizarea forţelor necesare unei astfel de acţiuni. Intr'însul, Regele a găsit un sfetnic credincios, luminat şi curagios, iar marile nevoi ale sănătăţei şi ale aprovizionărei, înainte ca şi în timpul războiului precum şi în urma lui, şi-au aflat pe cel mai sârguitor şi destoinic îngrijitor.

Era firesc ca în ziua punerei în execuţie a marei şi grelei reforme agrare, cei care îi cunoscuseră însuşirile să-i încredinţeze desăvârşirea ei.

Nimeni nu putea cu mai bogată experienţă, cu simţ mai bun al realităţei şi al dreptăţei, cu mai multă dragoste de ţărani, să deslege nenumăratele şi grelele probleme cerute de asemenea operă.

Când în ogorul binecuvântat al Ţărei va fi înfrăţit sămânţa şi va fi umplut astfel lipsurile ce la orice încolţire apar în ochii judecătorilor pripiţi, atunci se va arăta în adevărata ei măreţie chezăşia ce o dă reforma agrară desvoltărei neamului nostru.

E drept că astăzi, în căminul ţăranului, pe peretele pe care stă actul împroprietărirei sale, sub semnătura Regelui să fie aceea a lui Alex. Constantinescu.

Intr'aceste acte, în recunoştinţa ce ele inspiră îşi află sufletul lui întreaga mulţumire împotriva învinuirilor şi nedreptăţilor ce le-a întâmpinat în viaţă.

Invinuiri şi nedreptăţi care nu au isbutit să stârnească niciodată într'însul simţiri de ură şi de vrăjmăşie chiar împotriva celor mai violente şi mai revoltătoare.

Nu pot uita — fiindcă e una din manifestările caracteristice ale inimei sale — gestul său când acel care ordonase arestarea lui la Iaşi, având nevoe de ajutorul lui, venise la dânsul să i-l ceară întâmpinându-l cu cuvintele: — Să aruncăm un văl asupra trecutului" — şi când Alex. Constantinescu îi răspunse cu demnitate — „Eu nu am văl de întins asupra trecutului" — iar apoi cu ertătoare bunătate adăogă: „dar spune-mi cu ce îţi pot fi de folos".

Şi tot astfel în întreaga lui viaţă nu a fost om, bărbat, femee sau copil, care având nevoe de sprijinul său să nu-l fi aflat întreg şi cu folos.

Nici o durere nu-l lăsa nemişcat, dar mai ales grija lui se îndrepta caldă şi eficace către acei mici şi nevoiaşi, din mahalalele oraşelor şi din colibele satelor.

In mijlocul jalei unanime care a cuprins toate sufletele, capabile în asemenea clipe să se înalţe deasupra patimelor luptelor zilnice, în faţa sicriului lui Alex. Constantinescu, partidul naţional-liberal se închină cu durere şi aduce prinosul recunoştinţei sale bărbatului de Stat, care o viaţă întreagă fără şovăială i-a susţinut drapelul şi i-a sporit dreptul la recunoştinţă şi la încrederea ţărei, pe care a slujit'o în muncă neobosită şi fecundă.

Părtaş şi expresie al simţimintelor partidului nostru, plâng totdeauna perderea unei prietenii de un sfert de veac, neclintită în sbuciumul celor mai vijelioase vremi.

Ne-au legat atâtea gânduri, atâtea simţiri, atâtea fapte! M'am sprijinit atât de sigur pe judecata lui sănătoasă, mi-am alinat atâta grijă şi durere la căldura inimii lui!

Cu cunoştinţa marilor răspunderi ce revin purtătorului steagului nostru, simt cu îngrijorare tot golul de lângă mine.

Mă susţine doar credinţa, că împreună cu mine îl simt nu numai amicii noştri politici, dar toţi acei care în această clipă au uitat alte preocupări pentru a plânge perderea unui fruntaş al ţărei.

Intr'această unanimitate se arată, că ţara va putea afla în unirea fiilor săi cei buni, puterea pentru a stăpâni orice greutăţi şi orice primejdii în viitor şi a asigura consolidarea şi desvoltarea statului şi Tronului cărora Alex. Constantinescu şi-a consacrat viaţa.

In durerea noastră, în iubirea noastră, în recunoştinţa ce-păstrează şi îi va păstra poporul nostru, să-şi afle alinarea, jalnica lui soţie şi iubiţii săi copii!

Cuvântarea ţinută de D l M. Tănăsescu, Consilier silvic la ceremonia înmormântărei fostului Ministru Alexandru Constantinescu.

Intristată adunare!

In numele Societăţii „Progresul silvic“ a Inginerilor silvici din România Intregită, am dureroasa însărcinare, de a aduce ultimul omagiu, marelui ei preşedinte Alexandru Constantinescu.

Cu el, o stea lucitoare apune, dupe orizontul politic al ţărei noastre; şi încă în nişte vremuri foarte grele. Ar fi fost de multă nevoe să mai rămână între noi şi pentru binele ţărei, căci prin lumina lui strălucitoare, ar fi putut lumina mai departe, calea atât de plină de făgaşuri, pe care trebue să o străbată poporul român, pentru a putea ajunge acolo, unde drepturile şi inteligenţa lui, îi dictează.

Activitatea sa ca om de stat, este imensă şi cunoscută tuturor acelora, care se interesează de viaţa politică a ţărei noastre; ea îmbrăţişează şi diferitele aspecte ale vieţii noastre economice, printre care se numără şi pădurile conduse de Corpul silvic.

Alexandru Constantinescu a fost ales Preşedinte al Soc. „Progresul silvic“ cu unanimitate, în ziua de 22 Decemvrie 1913, dupe moartea regretatului Ion Kalinderu şi a păstrat această demnitate până la ultima-i suflare.

Dragostea pe care el o purta pădurilor şi celor chemaţi să le îngrijească, o exprimă destul de viu, în discursul său din Mai 1913, cu ocaziunea deschiderei celui de al 28-lea Congres al Inginerilor silvici, când ne spunea:

„Recunoştinţa mea este cu atât mai adâncă cu cât fiind un simplu particular în momentul alegerei mele ca Preşedinte, nu v'a fostd at să vedeţi în mine decât pe

bărbatul ce aţi crezut că iubeşte sincer pădurea şi pe pădurari. Tot ce vă pot făgădui este de a pune în serviciul cauzei comune, toată dragostea mea pentru păduri şi pentru cei ce se ocupă cu devotament de soarta lor; în fine, un suflet leal pentru a menţine acea frăţească solidaritate ce trebue să domnească în orice Corp cult şi conştient de menirea lui.

„Dacă în ignoranţa din trecut se putea găsi o scuză a devastărei pădurilor, ea nu mai poate fi admisă în viitor.

„Căutaţi de a vă îndeplini cu sfinţenie datoria, închinaţi toată ştiinţa, priceperea, munca Dvs. acestei cauze sfinte, ridicându-vă idealul la înălţimea codrilor“.

Iacă cum îndemna la lucru Preşedintele Soc. „Progresul silvic“ pe membrii Societăţii; şi am spus-o pentru ca să ajungă şi la auzul acelor bârfitori în al căror suflet clocoteşte numai venin şi cari cată să mai ştie, că dacă pot ţine în mână un condei sau pot ţine o cuvântare, nu ar trebui să fie pentru a împroşca veninul lor, ci pentru a fi de folos omenirei.

Alexandru Constantinescu a fost omul luminat, care a cunoscut îndeaproape importanţa pădurilor într'o ţară agricolă şi minieră ca a noastră. Dovadă Codul silvic din 1910, care este opera sa. Această legiuire silvică, este cea mai complectă din câte se cunosc până azi în Europa.

După întregirea României el a lărgit aplicarea Codului silvic la toate pădurile ţărei, căci după marele răsboi aveam în ţară în aplicare, 4 legiuiri silvice deosebite. Dar tot el a înţeles, că pentru a avea păduri bine îngrijite, trebue să dispue de elemente mai bine pregătite în ale silviculturei, ceiace l-a condus la modificarea

Legei Invăţământului superior silvic, alipindu-l la Şcoala Politechnică.

Tot el a văzut, că o stare materială mai bună şi o siguranţă în funcţionare a inginerului silvic, nu poate fi decât în avantajul administraţiei pădurilor, în care scop în 1923 a trecut legea de organizare a Corpului silvic care pot spune, este cea mai bună lege din toate câte sunt în ţară pentru Corpuri constituite.

Inainte, Societatea „Progresul silvic“ îşi ţinea şedinţele şi congresele pe unde se putea; prin sala de licitaţii a Ministerului Agriculturei, prin saloanele Domeniului Coroanei. Ei bine, tot Alexandru Constantinescu este acela care ne-a ajutat mai presus de toţi şi fără de care nu s'ar fi putut realiza acel ideal de zeci de ani al Corpului silvic: un Cămin propriu, pe care îl socoteam tot ca un vis până mai acum vre-o doi ani, dar care astăzi este o mândră realitate.

Un bust în bronz va fi aşezat în curând cu solemnitatea cuvenită în sala festivă a societăţei noastre, care să ne ţie proaspăt, în mintea celor de astăzi, cum şi să reamintească generaţiilor viitoare, cine a fost Alexandru Constantinescu pentru Corpul silvic. Ii vom păstra de veci, o neţărmurită recunoştinţă, pe care o vom transmite din generaţie în generaţie... cât mai departe.

Fie ca lacrămile şi durerea noastră, unite cu lacrămile familiei, să aibă darul de ai le face mai puţin amare; iar înfăţişarea acestei mulţimi alese şi îndoliate, să rămână gravată în memoria şi inima fiului său, constituind pentru el, în acelaşi timp cu amintirea manifestaţiuni de cea mai caldă simpatie; un învăţământ şi un exemplu; căci aceste simpatii sunt câştigate de părintele său, marele bărbat de Stat Alexandru Constantinescu.

Fie-i ţărâna uşoară şi odihna... odihnă!

Cuvântarea D-lui Ştefan Mihăilescu, Directorul general al Personalului, la înmormântarea lui Al. Constantinescu

Jalnică adunare

Cea mai dureroasă însărcinare, este totdeauna aceia de a spune cuvântul de adio la mormântul unei fiinţe iubite.

Cuprins de o profundă emoţiune şi cu inima sfâşiată de durere, am venit să aduc salutul funcţionarilor Ministerului Agriculturii şi Domeniilor la mormântul ce se deschide să primească pe fostul lor Ministru.

Vestea morţii lui Alexandru Constantinescu a fost pentru noi, funcţionarii lui iubiţi, o lovitură de trăsnet.

Deşi ştiam că este greu bolnav şi urmăream zi cu zi, ceas cu ceas, cu inima înfrigurată mersul boalei care făcea progrese dar cu care se lupta din greu, nu puteam să ne obişnuim cu ideia ca Conul Alecu al nostru ne poate părăsi pentru totdeauna. Până în ultimul moment am avut speranţa neclintită că va învinge cu organismul lui sănătos, boala grozavă care-l consuma.

S'a luptat sărmanul cu boala, s'a luptat ca un erou, dar totul a fost în zadar, căci:

„De-o vecie, luptă viaţa, doamna lumei să rămână
Şi zadarnică e lupta, căci tot moartea e stăpână".

Dacă sunt oameni cari se mândresc cu ţara lor, sunt şi ţări cari se mândresc cu oamenii pe cari a putut să-i dea şi care formează nobleţea, şi ţara noastră se mândreste cu Al. Constantinescu, căci el a fost un om mare şi omenirea civilizată s'a închinat întotdeauna în faţa oamenilor mari pentrucă un om mare este un fulger în mijlocul întunericului, despre care nu ştim de unde vine şi încotro merge, dar de care ne simţim legaţi prin strălucirea lui vie.

Alexandru Constantinescu pe unde a trecut a lăsat pecetea personalităţii lui.

Dacă ţara perde în Al. Constantinescu pe cel mai de frunte slujitor şi pe unul din cei mai de seamă fiu al ei, pe omul cu o inteligenţă superioară având o putere de muncă fără egal, o limpeziciune de judecată uimitoare şi o hotărâre de executare extraordinară, noi funcţionari Ministerului de Agricultură şi Domenii perdem în Al. Constantinescu pe cel mai bun şi mai mare protector al nostru.

In timpul celor 8 ani cât a condus Ministerul cu priceperea şi destoinicia cari îi erau caracteristice, el se identificase cu funcţionarii lui, pe cari îi considera ca pe copii ai lui şi nevoile noastre erau nevoile lui, de durerile noastre suferea şi el, de bucuriile noastre se bucura şi el.

Cu toate grijile mari pe care le avea în conducerea destinelor acestei ţări, la care lua partea cea mai activă cu mintea lui ageră şi spiritul lui practic, nu uita nici o dată pe colaboratorii şi funcţionarii lui.

Bun la suflet şi milos prin excelenţă, de câte ori i se vorbea de nevoile funcţionarilor, i se strângea inima de durere, când nu le putea satisface aşa cum ar fi dorit-o el şi era ziua cea mai fericită pentru el, când putea să facă ceva pentru funcţionarii lui.

Împroprietărirea funcţionarului Ministerului cu locuri de casă este opera lui de care şi-a legat numele pentru eternitate, căutând prin mijloacele posibile să rezolve una din cele mai importante probleme din viaţa funcţionarilor, dându-le posibilitatea să-şi întemeeze un cămin.

Dar moartea nemiloasă ni l-a răpit înainte de vreme şi nu i-a dat răgaz să-şi vadă opera desăvârşită şi ni l-a luat tocmai atunci când aveam mai mare nevoie de ajutorul lui, de sfatul lui şi de încurajararea lui.

Noi funcţionarii Ministerului Agriculturii şi Domeniilor îi vom păstra veşnică recunoştinţă pentru tot cea ce a făcut pentru noi şi memoria lui va rămâne icoana pe care o vom cinsti cum se cuvine şi la care ne vom închina toată viaţa.

Acum când suflul morţii fâlfâe peste capetele noastre şi mormântul se deschide pentru a primi corpul neînsufleţit în care până în ultimul moment a sălăşluit mintea cea mai ageră şi sufletul bun şi milostiv, rugăm pe bunul Dumnezeu să-i aşeze sufletul în rândurile celor drepţi şi buni, după cum drept şi bun a fost Conu Alecu în viaţă.

Dumnezeu să-l odihnească.

⁂

Din partea Societăţii funcţionarilor Ministerului de Domenii pentru construirea de locuinţe, a vorbit D-l ing. Consilier silvic C. Sava-Goiu.

PADURILE NOASTRE

Ciudat cum noi, românii, n'am păstrat dragostea pădurilor, Şi doar suntem copiii codrului, prin jumătate din trecutul nostru. Doina acolo am învăţat-o, acolo am crescut şi ne-am înmulţit, de-acolo am roit la câmp. Şi arme din stejarii lui ne-am făcut, şi mântuire în lăuntru lui ne-am aflat, de câte ori un val mai greu a trecut peste noi. Şi ce valuri a trecut peste noi! O, nu se va putea zice că nu ne-a purtat o grijă. In toate cântecele de demult ale poporului nostru aflăm răsunetul acestei sfinte iubiri seculare:

Eu mă duc — codru rămâne,
Plânge frunza după mine.

Cântecele poporului nostru! Amintiri vechi şi ele puse la muzeu — ca toate lucrurile bune şi cinstite, cari au fost pe vremuri mândria noastră, puterea şi podoaba vieţii noastre. Incetul cu încetul ne aşazăm în muzeu toate darurile şi bogăţiile firei noastre, tot sufletul nostru — frumosul nostru suflet de odinioară.

Ce trist îşi cântă codru doina înstrăinării lui—căci acum el pleacă, şi noi rămânem! N'auziţi? In bubuitul greu al topoarelor, în ţipătul de bestie lacomă al ferestraelor, în şuetul plutelor ce lunecă pe mândrele ape ale munţilor noştri — robite şi ele, săracele - eu, zi şi noapte, aud jalea codrului care se duce. Şi uneori mi se pare că au ceva tâlhăresc în iuţeala cu care o zbughesc din pădure, vagoanele 'ncărcate.. Parc'ar fugi cu o pradă. Ce trebue să-şi spună vulturii când văd ei, de sus, năprasnica surpare a împărăţiei lor, pe care erau deprinşi s'o creadă veşnică!

Se duc pădurile noastre. Ca nişte răni rămân urmele lor. Răni de moarte pe trupu ţării. Ai zice că 'ncepe sfârşitul lumii noastre. Munţii Neamţului înfăţişează priveliştí de ruină. Vrancea e devastată, pe Lotru se nărue stâncele de jarul uscăciunii... Din toate părţile se părăduesc puterile pământului şi ocrotirea neamului, — prin toate rănile acestea curge sângele ţării noastre. Şi noi parcă habar n'am avea. Anii de secetă se înteţesc vânturi din ce în ce mai grozave peste holdele noastre şi le svântează, vara pe câmp ţi-e jale să te uiţi, pe luncile apelor nici iarba nu mai creşte — şi noi zicem că toate astea sunt valuri ale soartei... Ce poţi să faci? Cum o vrea ăl de sus .

Nu ne iubim copacii. Când s'au tăiat în Paris doi arbori, ca să se facă loc acelui prepeleac monstruos care se cheamă Turnul Eiffel, a fost o indignare generală; toată presa franceză a protestat, parc'ar fi fost vorba de distrugerea unui monument național. Vai, noi nu mai avem religia amintirii nici pentru oameni

Vom putea oare sădi vr'odată în inima copiilor noştri dragostea naturii, sau cel puțin, respectul operelor ei? Pe scoarța bătrânilor copaci dela Agapia şi dela mănăstirea Neamțului am văzut, în litere de o palmă, săpate adânc numele atâtor hemesiți de celebritate, cari cred că generațiile viitoare trebue numai decât să ştie c'au făcut şi ei odată umbră pământului şi... ofensă podoabelor lui. Dealungul drumurilor, pomii roditori, sădiți de milostivii cari s'au străduit, ca să lase pomană după ei, bieții pomi roditori ai nimănui ş-ai tuturora, sunt vara cu atât mai batjocoriți şi mai ciumpăviți, cu cât ramurile lor au fost mai încărcate de roade. Răsplata celui bun şi darnic! In alte țări florile şi fructele grădinilor publice sunt lăsate în paza trecătorilor. La noi când înfloresc teii la şosea — e o adevărată sălbăticie: nici crengi nu le mai rămân bieților copaci. In alte părți e o zi mare, „sărbătoarea arborilor". Nu e copil de şcoală care să nu-şi sădească copăcelul lui, cu grijă, cu dragostea şi cu frumosul gând că aduce şi el pe lume părticica lui de bine, că se leagă şi el prin ceva cu pământul care-l hrăneşte. La noi – ce drumeț nu-şi face băț, codirişcă la biciu sau gânj la căruță din nueluşele fragede plantate pe marginea şoselelor? Nu-i răutate, nu-i plăcere de a strica. E un obiceiu urît... ca să nu-i zicem: nesimțire. — I-a vorbit vr'odată cineva desluşit şi omeneşte despre ce se cade şi ce nu se cade, despre ce e bine şi ce e rău, dincolo de gardul gospodăriei lui? El e un „pădureț" — un copil sălbatec al naturii; al naturii vaste şi nepăsătoare, care n'are şosele drepte şi arbori plantați la rând, şi care niciodată nu l'a tras la răspundere pentru vr'o stricăciune de felul acesta. Ştie el bine cât de plăcut e vara, la drum, să poți găsi un petec de umbră pentr'un pic de odihnă, Dar el om zorit de nevoi, şi mintea lui nu-i deprinsă să lege lucruri aşa depărtate...

Ce poate să aibă de-aface odihna strănepoților lui, cu plopşorul acesta, subțirel ca degetul, care-şi tremură frunza, drept în locul unde... grozav îi mai trebuia lui o coadă de biciu? Că parcă Dumnezeu i l'a scos în cale...

Il vede el peste cincizeci de ani copac mare? Numai voi, învăţători şi preoţi ai satelor noastre, netrezite încă la viaţa cea adevărată, numai voi îl puteţi face să vadă cu sute de ani înaintea lui, şi cu sute de ani-în urmă, — pentru ca să simtă în el, nu clipa lacomă a nemerniciei lui, ci puterea hotărâtă şi trainică a unui neam, care vine de departe şi merge şi mai departe 'nainte...

De la voi aşteptăm împădurirea cea nouă a ţării. Vouă trebue să vă fie dragi copacii. In multe privinţi, vă şi asemuiţi lor—acestor mari prieteni ai omului, cari prin însăşi binefacerile lor, ne dau atâtea învăţături. Tăcuţii, puternicii, blagosloviţii noştrii prieteni. Ei sorb reveneala din pământ, pentru a ne-o da vara, ş'adună căldura dela soare, pentru a ne-o da iarna. Ei curăţă aerul, stropindu-l, prin frunzele lor, cu apa pe care o trag dela adâncimi considerabile prin viţele rădăcinilor. Ei cumpănesc mânia vânturilor şi regulează schimbările atmosferice având chemarea şi putinţa de a vorbi cu norii despre nevoile pământului. Ei înfrânează prăpăstioasa năvală a puhoaelor, pe cari le sparg şi le îmblânzesc, ei împiedică măcinarea munţilor şi ruperea dealurilor, ei leagă tăria întunericului de jos cu binecuvântarea luminii de sus, — ei sunt sănătatea şi îmbelşugarea, mândria şi sărbătoarea pământului.

Iubiţi copacii! Cu frunza lor putrezită e dospit lutul din care a făcut Dumnezeu pe om. Ei sunt izvorul şi ocrotirea şi poezia vieţii. Iubiţi copacii! Au fost popoare cari s'au închinat pădurii. Acelea păstrează şi azi, ca şi în vremea de demult, ceva proaspăt şi robust în sângele lor — ceva din eterna tinereţe a zeilor. Pădurea e cel dintâi templu, şi va fi cel din urmă refugiu al omenirii.

Ce bogăţie de viaţă era odinioară în Palestina! Dar în Grecia! Şi cum s'a dus! Cu fiecare arbore cădea o fărâmă din puterea acelei minunate vieţi. Şi când s'au dus toate pădurile, pustiu şi uscăciune au rămas şi pe pământ şi'n sufletele omeneşti.

A. Vlăhuţă

Din Ziarul „Străbunii“
No. 4—25 D-br. 1926

POLITICA AGRARA ŞI DOMENIALA A GUVERNULUI

Exploatarea pădurilor.

Interview cu d. C. Garoflid, ministrul agriculturii şi domeniilor

Exploatarea pădurilor prin cooperative

Exploatarea pădurilor prin cooperative face parte din programul meu şi prin aceasta înţeleg nu numai pădurile statului, dar, în viitor, chiar pădurile particulare, căci este de dorit ca iniţiativa şi capitalul românesc să se manifeste şi în această ramură de activitate. In special, în regiunile muntoase, acolo, unde exploatarea pădurilor constitue singurul mijloc de existenţă a populaţiei locale, această chestie a organizării cooperative e de cea mai mare importanţă.

Eu am sprijinit totdeauna aceste cooperative, începând chiar din timpul, când am fost ministru de agricultură la Iaşi. Le sprijin şi acum şi sunt bucuros, când pot să organizez asociaţii româneşti pentru exploatarea pădurilor statului.

In ceeace priveşte conducerea lor, deşi în cea mai mare parte aceste cooperative sunt destul de sănătoase, totuşi am oarecari rezerve de făcut asupra conducerii unora din ele şi cu deosebire asupra acelora, cari nu au din ideea cooperativă de cât faţada. Acestea din urmă vor trebui stârpite şi voiu face-o.

Organizarea cooperativă pentru exploatarea pădurilor o socotesc singurul mijloc de a lecui chestiunea socială în regiunile muntoase. Acolo, unde nu-i pământ de împărţit, ţăranii nu pot aştepta îmbunătăţirea soartei lor, de cât din exploatarea lemnului. De aceea, desvoltarea mişcării cooperatiste în aceste regiuni este o necesitate şi sunt bucuros să constat, că această mişcare ia din zi în zi o mai mare desvoltare, dar mai trebuie ceva, ca aceste cooperative să aibă putinţa de-a trăi.

In ceeace priveşte pădurile statului, ele se bucură de oarecari înlesniri. Voiu institui prin lege unele avantagii în folosul cooperaţiei, cari să privească nu numai pe stat, ci şi pe proprietarii particulari de păduri.

(„Universul" 17 Sept. 1926).

CONGRESUL SILVIC (al 37-lea)

Ziua III

Sedinţa se deschide sub presedinţa d-lui *Petre Antonescu*, asistat de d-l *C. P. Georgescu*, până la sosirea d-lui vice-preşedinte *Aurel Iliescu* şi a d-lui preşedinte *Al. Constantinescu*.

Se dă cuvântul d-lui inginer hotarnic colonel *Gr. Popescu* spre a-şi desvolta comunicarea sa despre:

„Problema ridicării în plan a pădurilor“.

Domnule Preşedinte şi onoraţi congresişti,

Subiectul conferinţei mele, este tot vechea *problemă a ridicărei în plan a pădurilor*, devenită azi şi mai arzătoare prin cerinţa urgentă a creărei pădurilor comunale.

Nepregătiţi ne a găsit la 1911 la infiinţarea serviciului de ridicări în vederea amenajerilor, şi neorganizaţi ne găseşte şi azi aceste evenimente.

La înfiinţarea Casei Pădurilor, acest serviciu s'a creat cu mijloace modeste şi fără reclamă, tineretul silvic cu dor de muncă şi conştiincios de chemarea sa, a venit acolo, unde s'a stabilit scoala specială de ridicări moderne, aşa după cum profesorul lor D-nul Petre Antonescu le arătase încă de mult un frumos exemplu, prin ridicarea şi amenajarea pădurilor după munţii Muşuroaele.

Concomitent, alţi silvicultori au constituit secţia de amenajeri, stabilind şi ea normele acestor lucrări.

Răsboiul neamului ne-a găsit în plină desvoltare, dar altă datorie mai sfântă ne-a chemat, acolo unde patru din acest tineret silvic şi-au pecetluit iubirea de ţară. Aducem şi azi recunoştinţa noastră acestor bravi: *Mihailescu, Lefter, Marcu* şi *Vespasian* pentru pildele lor. Ce-i rămaşi în viaţă au fost chemaţi la Serv. geografic al armatei, unde alături de ofiţerii topografi şi alţi ingineri, s'au distins în toate lucrările lăsând un nume frumos corpului silvic.

După răsboi acest serviciu, întemeiat cu atâta nădejde, căruia numai dorul de muncă şi conştiinţa acestui tineret îi da viaţă, a fost oprit din mersul său ascendent, pe deoparte prin lipsa personalului silvic dela ocoale, pe de alta prin aglomerarea lucrărilor curente, aşa că acest personal de peste 20 inşi specializaţi s'a redus la un sîmbure, din care azi trebue să renască, ca apoi să-l creştem cu îngrijire ca să dea roadă multă şi bună.

Organizarea

Ridicarea în plan a pădurilor este o specialitate, Aci se cere figuratul terenului pentru studiul amenajerei pădurilor crearea drumurilor de exploatare, reprezintarea ravajelor pentru corecţia torenţilor, separarea masivelor, cerinţe care îngreunează lucrarea impunând şi prima linie celui care ridică în plan să cunoască pădurea, să o iubească, să-i ştie durerea şi leacul ei.

Aceste calităţi le poate avea numai silvicultorul, care numai de dragul pădurilor şi-a ales această frumoasă carieră.

Corpul silvic a dat destule dovezi, în această privinţă apărându-le faţă de atâtea interese contrare.

Pedealtă parte corpul silvic aşa cum graţie D-lui Ministru Constantinescu — veneratul nostru preşedinte al „Progresului silvic" — l'a organizat, aşa cum învăţământul superior s'a ridicat, este o garanţie că marele probleme silvice, se pot şi trebue să fie făcute şi conduse la rezultat bun, după cum cu drept cuvânt ne aşteptăm dela acest corp. Această organizare nu poate fi efectuată decât *„prin noi înşine"*.

Personalul de conducere având trebuinţă de ajutoare pentru lucrările secundare, trebue să ne creem acest personal.

Experienţa arată că acest personal auxiliar, fără studii de bază, nepregătit în o şcoală de specializare, fără un grad moral şi disciplină formată, nu poate să corespundă menirei sale.

Absolvenţii şcoalei de desemnatori dela Serv. geografic, specializaţi în cartografie, sunt prea tineri şi lipsiţi de celelalte calităţi, ei devin pretenţioşi cu desemnul lor, de care ne putem dispensa prin instruirea personalului silvic în această specialitate.

Desemnatorii fără vre-o şcoală, precum ajutoarele fără vocaţiune — făcând acest serviciu numai în lipsa altei ocupaţiuni, nu pot deveni auxiliari folositori, nici odată.

Pentru a da un rezultat folositor, se cer atâtea calităţi şi cunoştinţe, încât chiar dintre absolvenţii unei şcoli, deabia jumătate corespund tutulor cerinţelor şi dintre ei de abia 10% se disting în mod excepţional. Din această cauză, în ultimul timp s'a adoptat „diviziunea muncei“ preconizată în America de faimosul Taylor.

Dar diviziunea muncei în specialităţi pentru ridicarea planurilor în general şi cu deosebire pentru ale pădurilor, nu aduce niciun folos, pe care-l constatăm în materie industrială, chestiuni de fabricaţiune în special. A specializa şi însărcina pe unul cu triangulaţia, pe altul cu tachimetria, pe al treilea cu ridicarea detalielor, apoi pe alţii cu calculele şi desemnul, sunt atâtea operaţiuni în care fiecare trebue să se transporte pe aceleaşi locuri, să facă recunoaşteri, să tatoneze, operaţii a căror rezultat este perdere de timp şi totdeauna dă naştere la acuzări reciproce pe care şeful nu le poate judeca şi nici stabili răspunderile.

Munca specializată este abrutizantă şi nu poate fi echitabil stabilită şi plătită.

Din aceste motive rezultă, că toate operaţiunile trebuesc făcute de aceiaşi persoană care va avea şi o răspundere deplină.

Se poate admite un fel de diviziune a muncei, numai atunci când ridicarea se face de o echipă întreagă constituită în localitate şi condusă de un şef pentru un complex de ridicări.

In acest caz, neajunsurile arătate în parte dispar şi şeful poate organiza munca, menajând forţele după înprejurările zilnice şi în vederea ansamblului întregei lucrări.

Această diviziune a muncei în cooperaţie, se face după principiul savantului francez *Fayol*, care spune: *Totul trebue prevăzut, determinat şi controlat, operatorul trebue să ştie sarcinele sale şi este răspunzător, echivoc şi noroc nu există.*

In urma acestor constatări, pentru a ne forma personalul auxiliar la ridicări şi amenajamente, este neapărat trebuinţa de a forma o şcoală medie, cu elemente curat silvice, provenite dintre absolvenţii şcoalei medii de silvicultură şi chiar din unii absolvenţi ai şcoalei de brigadieri, constataţi cu aptitudini speciale.

Şcoala va avea durata de un an, din care în 6 luni de iarnă se vor preda mai desvoltat cursul teoretic al topografiei şi al amenajărilor, iar celelalte 6 luni de vară, vor fi întrebuinţate pentru aplicarea practică a acestor cunoştinţe pe teren.

Şcoala va fi pusă sub direcţia şefului ridicărilor dela direcţia amenajărilor, funcţionând chiar în localul ei, cursurile se vor preda de şefii respectivi iar pentru practică se vor împărţi pe echipe sub conducerea silvicultorilor, în diferite centre, câte cel mult 6 de fiecare.

Pentru a obişnui acest personal, cu munca intensă, programul şcoalei va fi cu şedinţe de 8 ore, cu un repaus de o singură oră pentru dejun. Apuntamentele unui elev va fi drepturile unui brigadier silvic, locuinţa şi dejunul în natură la serviciu pe timpul şcoalei. Leafa de brigadier îi va servi pentru celelalte trebuinţe de subzistenţă, îmbrăcăminte etc.

Elevii acestei şcoli, vor fi examinaţi după terminarea cursurilor teoretice şi de desemn, iar după terminarea practicei asupra lucrărilor făcute şi a întregei lor activităţi.

Cei nereuşiţi la examenul teoretic, se vor trimite la posturile lor la care au drept — fără a-i mai duce şi la practica ridicărilor. Cei care nu corespund cerinţelor de activitate şi rezistenţă în lucrările practice, se vor întrebuinţa în alte servicii ale Casei Pădurilor, unde pot fi mai folositori.

Cei care corespund însă tutulor probelor, vor fi primiţi cu gradul de topometru, având cariera deschisă la toată erarchia acestei specialităţi.

Elevii deveniţi topometrii, vor fi obligaţi a servi statului 6 ani, în caz contrar vor restitui suma cheltuită cu instrucţia lor.

Cu modul acesta s'ar putea forma personalul ajutor fără cheltueli extraordinare bugetare şi continuând aşa din an în an până la complectarea numărului necesar de cel puţin 100.

Nu pot insista îndeajuns pentru formarea acestui personal atât de necesar pentru executarea acelor multe şi grele lucrări ca şi personalul superior de conducere, a cărui mână dreaptă ea trebue să fie.

Dacă conducerea unei echipe cere cunoştinţe mai înalte şi multiple, executarea lucrărei cere muncă intensă pe care o poate face tot atât de bine şi cei cu studii mai puţine.

Prin aceasta, vom avea o mare economie de cheltueli, la care trebue să ne gândim serios, căci astfel, urmând drumul cum au luat avânt pretenţiunile de plată la alte servicii similare statul este în neputinţă a plăti preţuri, care nu mult era valoarea de cumpărare a terenului de ridicat.

Dacă facem socoteala cât costă azi ridicarea în plan a unui hectar de pădure, fără a socoti şi lucrările de amenajare şi bornarea perimetrilor — ajungem că unui silvicultor care ridică pe an 1000 ha. în termen mediu — statul plăteşte 174 lei de hectar, preţ în care intră leafa şi diurna, ajutoare, transport şi material, astfel numai pentru milionul de hectare din vechiul regat ne trebuesc 174.000.000, la care dacă adăogăm şi lucrările de amenajare şi aplicare — fără corecţia torenţilor şi creearea drumurilor de exploatare — cheltuelile se ridică la fantasti ca sumă de 3 miliarde, ceace ar înghiţi veniturile acestor păduri pe mulţi ani.

Cu personalul actual de 10 operatori ingineri silvici ce vin timporal la acest serviciu — mai mult de a se deprinde în aceste lucrări — părăsindu-l când pot prinde un ocol silvic ce le convine, cu 3—4 desemnatori topografi — de ocazie aflaţi la ridicări — pentru milionul de hectare din vechiul regat spre a fi ridicat în plan, trebue exact 100 de ani.

Această situaţie nu poate dăinui nici ca preţ nici ca timp.

Preţul unui hectar de ridicat în plan şi amenajat definitiv nu poate trece de 100 lei, iar timpul terminărei lucrărilor nu poate trece de maximum 10 ani, când urmează reambularea ridicărilor şi revizuirea amenajăriior, căci neţinerea lor la curent cu schimbările survenite, treptat şi la timp, înseamnă ridicarea din nou.

Un exemplu ni-l dă planul oraşului Bucureşti făcut în 1897-8 cu o cheltuială de 700.000 lei, neţinut la curent, azi trebue prefăcut din nou şi costul este de 80 milioane.

Ca să nu ajungem la un astfel de impas, se cere ca organizaţia personalului să fie permanentă şi în continuitate.

Acestui personal statul să-i asigure o leafă achitabilă de bună existenţă, şi o stabilitate ca să fie ferit de câştiguri lateralnice.

Pentru bunele servicii pretate, recompensa nu este diurnă fixă, nici contractul de muncă ca antreprenor, căci primul duce la specula zilelor, iar al doilea la comercializarea marfei, ambele dăunătoare statului.

Compturile şi listele de plată făcute în câte 4 exemplare, nu probează altceva de cât hârtia şi timpul întrebuinţat pentru combinaţia lor, mult mai grea de cât facerea unei triangulaţii.

O leafă fixă, în funcţiune cu responsabilitate, este morală şi ne asigură calitatea lucrărei, iar cantitatea o dobândim prin un mic adaus pentru suprafaţa ridicată, socotit aşa ca să acoperă cheltuelile de deplasare, locuinţă, hrană, îmbrăcămite uzată din care numai cei activi şi cumpătaţi vor putea avea o economie.

Astfel îmi închipui formarea acestui serviciu, şi nu este greu de realizat, căci Corpul silvic a dat pe cei mai distinşi operatori Direcţiei cadastrului, şi dacă aceşti ingineri sunt azi lipsă la apel din serv. silvic, nu vor aştepta să fie daţi dezertori, mâine, când lucrările dela păduri vor lua avântul lor, ei vor reveni la cariera lor, de unde au plecat provizor, poate atraşi numai de dorul lor de a-şi pune în evidenţă capacitatea lor de muncă.

Vor rămâne în alte părţi, numai cei cari s'au îndulcit cu câştiguri mari, pe aceştia nu trebue să-i regretăm, căci ei ar aduce numai pretenţiile lor exagerate, cari nu se pot împăca cu spiritul corpului silvic, hotărât a-şi evidenţia recunoştinţa sa către ţară prin *muncă cinstită*, pentru ridicarea sa ca prim factor în Ministerul Agriculturei şi Domeniilor, de care să bucură.

Metoada ridicărilor.

Progresele ce a realizat ştiinţa şi mecanica înlesnesc operaţiunile de ridicare. Dacă din astronomie, ştiinţă atât de superioară, s'a ajuns cu vulgarizarea, că oricine poate pricepe rostul universului, cu atât mai lesne o ramură din ştiinţă, cum este geometria, poate fi simplificată şi redusă la o muncă mecanică, unde nu se cere de cât intensitate.

Cei care bombardează lumea cu cuvinte savante, nu fac de cât reclamă şi speculă, căci toată ştiinţa matematică ce se cere, nu este de cât cele patru operaţiuni elementare; reduse şi ele numai la adunare şi scădere.

A speria lumea cu numirile de coordonate polare, erori de sfericitate, azimutul stelei polare cu atâţia x şi y la fiecare pas, nu sunt de cât pedantisme.

Formulele exprimate algebriceşte, ori fi corecte, ştiinţificeşte cum şi trebue să fie pentru omul de ştiinţă, dar pentru cel ce nu o are, dece să-şi piardă timpul fără a o înţelege.

Dece să nu-i spunem: adună sau împarte valoarea cutare şi vei găsi rezultatul căutat.

Nu-i voiu cere să demonstreze formula, pentru ce şi cum, dar în schimb, voiu cere ca această regulă lesne de ţinut minte, s'o facă bine şi repede.

Câte probleme complicate rezolvă mintea ţăranului nostru, chiar fără ştiinţa de carte, când el îşi pune interesul în joc. Variaţia liniilor trigonometrice în cadranele azimutului, sunt nimica pe lângă vinderea unei căruţe de lemne de aşa zişii cioclaşi, cari prin o serie de meşteşugită aşezare a lemnelor vând un stânjen drept patru. S'o fi chemând aceasta, curată şiretenie, dar fondul e inteligenţa şi dibăcie, calităţi ce le putem canaliza spre a ne folosi de ele cu bine. A urma regulele calculului nu este mai greu ca jocul ţintarului. *Nu nepriceperea trebue să ne preocupe, trebue să îngrijim educaţia de om, să desvoltăm capacitatea sa de muncă, trebue să-l obicinuim cu ordinea, pentru aceste scopuri, şeful trebue să stea între ei, conducându-i şi supraveghindu-i la fiece pas, dându le exemple prin sine însuşi.*

A nu desvolta această educaţiune care complectează profesiunea şi organizaţia, înseamnă aceiaşi vină ce să imputǎ direcţiei cadastrului de a nu fi nimeni mulţumit, nici statul care pentru o simplă parcelare, s'a înglodat în cheltueli de sute de milioane, pe care nu le poate achita la timp, nici inginerii, cari au devenit pretenţioşi, din cauză că cu toate preţurile ridicate ce li se plătesc, după multe întârzieri şi formalităţi, perd beneficiul lor, de aci abuzuri, motivate or nu, — în orice caz, nepermise cari nemulţumesc pe ţăran, pe proprietar şi pe stat.

Cadastrul dela început nepregătindu-şi personal de execuţiune operatorii dela aceste servicii ale statului atraşi de câştiguri şi intreprize au năvălit acolo, desorganizându-se servicii existente.

Că este foarte grea executarea unei politici agrare, o ştie toată lumea, dar dacă e aşa de ştiută din experienţa seculilor, cu atât mai bine trebuia organizată experienţa stabilind dela început un program regulat de: organizare, personal, metodă şi mijloace necesare.

Fie-mi permis a întreba: Ce va răspunde Consiliul tehnic al cadastrului, când lucrarea sa actuală, anunţată atât de zgomotos şi pentru care s'a cheltuit sute de milioane, va trebui refăcută de a întregul în foarte scurt timp, când se cere sistematizarea prin comasare a tuturor proprietăţilor, adică: împământeniri dela 1864, însurăţei, loturi vândute anterior etc.

Inglobarea nouei parcelări sau a vechilor în haosul în oare se găsesc acestea, în cadrul cadastrului viitor, nu se poate face, de cât prin sistematizare, cu o nouă măsurătoare, o nouă parcelare şi o nouă aplicare cu o nouă cheltuială de alte sute de milioane.

A fost vorba la început, ca aceste noui parcelări să fie făcute sub direcţia serv. geografic, dar nu s'a realizat pe motiv că: *lucrări noi, cere oameni noui.* Avem astfel, două instituţiuni pedeoparte Serv. geografic al armatei cu o experienţă de 50 an, dar fără mijloace, pedealtă parte, Direcţia cadastrului cu mijloace dar fără experienţa profesională.

S'a făcut o experienţă între metoda grafică a serv. geografic şi cea numerică a Cadastrului, experienţă pusă în condiţiuni aşa că se putea deduce dela început rezultatul în favoarea cadastrului. S'a dat oficerilor chemaţi timporal la aceste ridicări, crâmpee de moşii la munte şi deal, pe când operatorilor selecţionaţi dela cadastru, instrumente noui, maşini de calcul, moşii întinse de câmpie.

Nu ne interesează această rivalitate de cât din punctul de vedere al economiei ce ar fi rezultat, dacă sub direcţia oficerilor superiori ai Serv. geografic specializaţi s'ar fi alăturat şi topometri civili, evitându-se dar crearea unui nou serviciu cu un mecanism atât de complicat ca al cadastrului — pentru o lucrare atât de provizorie.

Azi se preconizează înfiinţarea şi al unui serviciu geografic căreia i s'a încredinţat refacerea geodeziei ţărei — cu obligaţiunea de a se termina în 2 ani, azi după 5 ani, nici nu l'a început.

Pe de altă parte Serv. geografic aşteaptă şi azi să i se dea fondurile necesare acestei lucrări.

Cum un serviciu geodezic nu se poate înfiinţa de azi pe mâine, şi cum nu pot exista două servicii cu acelaş scop, noi dorim numai unul singur, fie al Serv. geografic, fie al cadastrului în care să se înfrăţească toţi ce-i chemaţi ca cu puteri unite săi ne dea cât de curând lucrările de bază pentru toate ridicările. Nu s'ar fi ajuns la acest impas, dacă dela început s'ar fi ţinut seamă de greşelile din alte ţări, sau dacă inginerii noştri competenţi ar fi fost chemaţi să stabilească un program de lucru bine motivat, numai vorbesc de Consiliul technic superior al tutulor lucrărilor publice, care era în drept şi dator să-şi spună cuvântul, atunci s'ar fi găsit fonduri şi pentru geodezie şi nu am fi început la construcţia unui mare edificiu, mai întâi cu văpsirea firmei sale.

Fac aceste constatări cu durere, pentru că loveşte şi în interesul ridicărei în plan a pădurilor.

Dacă azi, am fi avut reţeaua geodezică, nu ne rămâne de cât continuarea ridicărei în cadrul acestor puncte, realizând o mare economie de timp şi bani şi satisfăcând şi cerinţa ştiinţei, pe când azi suntem târâţi, ca şi Cadastru a face şi noi o triangulaţie de nici o valoare, ce va trebui refăcută şi ea.

Intraţi astfel în făgaşul făcut de cadastru, trebuie să-l urmăm, mai cu seamă că după obiceiul nostru, delimitările pădurilor comunale se vor cere urgent fără a ne da timp să ne organizăm, să discutăm şi se aşteptăm facerea geodeziei, care cu mijloacele de care ţara dispune, nu poate fi gata de cât cel puţin peste 5 ani.

In aceste condiţiuni metoda noastră va fi tot acea adoptată la înfiinţarea Casei pădurilor, adică o triangulaţie trigonometrică izolată pe păduri sau complexe, cu definirea hotarelor prin tachimetrie, iar interioarele prin ridicări grafice cu planşeta plan general la scara 1 : 5000 cu relieful reprezentat prin curbe de nivel echidistanţate din 5 în 5 metri. Aci se va naşte discuţiunea asupra metodei curat numerice şi cea grafică, discuţiune de prisos, din cauză că o ridicare la scara 1 : 5000 la care eroarea grafică este de 50 ctm. este foarte tolerabilă pentru detaliile pădurilor.

Preconizatorii metodei numerice exagerează avantajele ei când pretind superioritatea ei faţă de cea grafică, sub toate raporturile.

Se pretinde că un plan ridicat numeric, poate fi refăcut ori când. Aceasta este teoria, practica însă nu ni-a arătat o refacere identică, nici atunci chiar când refacerea a fost făcută de aceiaşi persoană.

Consultarea cifrelor calculate şi a schiţelor este tot atât de grea ca şi ridicarea din nou.

Păstrarea şi clarificarea acestui material atât de numeros este un mecanism complicat ce nu justifică un folos real. Baza fiind aceste carnete de cifre şi schiţe, planului rezultat nu i se dă atenţiune, el este mai mult tot o schiţă, pe când planul complectat prin o ridicare grafică între puncte triangulate, este un plan riguros incadrat între aceste puncte fixe, consultarea lui corespunde ori cărei cerinţe şi poate fi făcută de ori cine, pe când cel numeric, cere cunoştinţe speciale.

Se impută planului grafic defectul, că dacă dispare, totul e perdut, dar aşa poate să dispară şi schiţa sau carnetul celui numeric şi atunci ce mai rămâne din faimoasa metodă?

De acest neajuns ne asigurăm mai lesne reproducând planul grafic in mai multe exemplare cea ce este necesar şi pentru alte motive, astfel vom găsi totdauna un exemplar.

In ceace priveşte, că lucrarea numerică, este mai repede, deci mai economicioasă, numai o discutăm, căci facerea schiţei, calculele nesfârşite şi raportarea — trei operaţiuni, sunt reduse la una singură în cea grafică.

Nu intrăm în amănuntele ambelor metode, toate aceste le-am arătat într'un tratat apărut de curând, cu numeroase exemple rezolvate spre a înlesni corpului silvic executarea uniformă şi pentru a servi tinerilor operatori de călăuză în toate caznrile ce li se vor prezenta fie numeric fie grafic.

Bazat pe organizaţia şi metoda arătată, am construit prin D-l Huber, directorul Soc. „Geodetica" din ţară, un instrument special, cu care se împacă în acelaş timp atât faimoasa ridicare numerică, cât şi oropsita planşetă.

Nu este o invenţiune bombastică, este o simplă combinaţie a tachimetrului cu planşetă, un fel de cointeresare—fără a-şi perde individualitatea fiecare.

Tipul este planşeta cu alidada sa se transformată la nevoe în goniometru prin învârtirea liniei sale de credinţă pe un cerc orizontal ce se adoptă pe planşetă.

Scoţând cercul, planşeta îşi ia rolul său.

Avantajul ce-l avem este că cu un singur instrument putem face o triangulaţie trigonometrică, tachimetric, şi orice fel de niveliment, de acea i-am dat numele de **„omnimetru"** adevărat instrument universal.

Forma şi dimensiunile sunt alcătuite pentru a putea opera pe orice teren, şi special în păduri unde se cere un instrument uşor.

Precizia de un minut sau 20 de secunde centizimale — după voinţă ne asigură precizia de 10 ctm. la laturi până la 5000 m. calculate în valori cu 5 zecimale.

Luneta mărind de 30 de ori, ne asigură cetirea pe stadie a distanţelor până la 100 m. cu eroare de 10 dm. şi de 25 până la 200 m.

Prin nivela dublă, după axul lunetei putem face un nivelment direct cu eroare de 2 ctm. pe kilometru.

Operând ca planşeta, orientarea să face cu declinatorul fixat pe liniar, triangulaţia grafică şi tăierile înapoi se fac cu mare uşurinţă şi exactitate, linia de credinţă fiind prin construcţie în planul axului optic.

Reducerile la orizont, se fac cu echerul şi liniar fără calcul, prin para logaritmică de 36 ctm. unitate, gravată pe linie de credinţă, la precizia de un metru sau un metru după voinţă.

Aplicarea coordonatelor şi facerea cadrului sau luarea distanţelor se fac cu exactititea de 20 ctm. cu partea cealaltă a liniarului sau a 25-a parte din milimetru.

Instrumentul se poate construi în ţară şi costul său cu toate accesoriile, nu este mai mare de cât a unui tachimetru.

O mare dificultate ce întîmpinăm în metoada numerică sunt executarea calculelor nesfârşite.

Maşina de calcul care este azi de un preţ fantastic, mai are desavantajul de a se defecta des şi reparaţia se poate face numai de un specialist, destul de scump plătit.

Ea nu poate fi dusă oriunde şi lipsa ei este încetarea lucrului. Intr'o cameră unde operează maşina de calcul, zgomotul ce face conturbă ocupaţia celorlalţi.

In locul maşinei de calcul, întrebuinţăm înmulţirea aşa zisă prescurtată, inversând unul din factori şi făcând înmulţire ordinară numai cu cifre de aceaşi ordine, timpul se reduce la jumătate.

Când însă căutăm o mai mare precizie, întrebuinţăm o tabelă grafică de logaritmi de o unitate de 40 m. profităm astfel de proprietăţile logaritmice, făcând adunare drept înmulţire, scădere drept împărţire iar pentru extragere de radăcini, prin dedublarea logaritmilor.

Pentru valorile naturale Im. Cos. şi Tang. asemenea au construit o tabelă grafică care ne dă aceste valori din miligrad în miligrad cu 5 decimale.

Avantajul ce-l avem este că avem toate valorile pe o singură pagină, — prin acest mijloc evităm perderea de timp cu căutarea paginelor şi a calculului părţei proporţionale a diferinţelor tabelare.

Precizia ce dau aceste tabele este de 1 : 43400.

Pentru calculul tachimetriei, calcul atât de lung, am construit un *abac-cadran*, pe care avem gradele din minut în minut.

O linie gradată ce se învârteşte pe cerc la azimutul voit, unde la distanţa dată găsim în acelaş punct, coordonatele x şi y cu o precizie de 10 ctm. până la distanţa de 200 m.

Pentru reducerea la orizont şi tangenta unghiului virtual, ca o singură mişcare cetim aceste valori într'un singur punct.

Pentru a afla a priori eroarea de încheere a unei poligonări geometrice sau azimutale, am construit *abace*, cari după distanţă, numărul laturilor şi eroarea unghiulară — găsim nepotrivirea.

Pentru calculul suprafeţelor, resturile din cadrilagiul secţiunilor de lucru se calculează — descompunându-le în pătrate sau triunghiulare — luând baza şi înălţimea lor, printr'o sticlă gravată.

Prin acest mijloc, evităm construcţii grafice pe plan, calculul se face repede aproape în gând prin dispoziţia cifrărei cadrilaturei.

Precizia pentru aceste suprafeţe este mai mare de cât cu cel mai precis planimetru.

Am întocmit carnete model practice pentru observaţii şi calcule.

Planul se desemnează pe foaia originală de hârtie de matasă transparentă, cu o singură culoare afară de figuratul terenului după semnele convenţionale oficial adoptate.

Reproducerea se face prin heliografie sau heliolito, în care procedeu preţul este numai costul hârtiei, aşa că putem avea atâtea exemplare câte se cer pentru toate serviciile şi pentru toţi cei interesaţi.

Aceste sunt constatările mele pe care le aduc înaintea distinsului corp al inginerilor silvici spre a le verifica şi judeca.

Voiu fi fericit dacă prin propunerile mele voiu aduce un ajutor cât de mic în aceste grele probleme, recompensa mea va fi conştiinţa că nici după ieşirea din serviciul silvic, uude am funcţionat cea din urmă decenie a carierei mele, nu mi-am uitat datoria.

Gr. Popescu

PRIMA MEA VANATOARE LA MUNTE

Era prin Decembrie 1881.

Mă găseam cu fratele meu mai mare, Doctorul Gheorghiu, la moşia tatălui meu Bereşti, din Jud. Bacău.

Primim poftirea scrisă, dela un prieten al nostru, fruntaş din Judeţul Neamţ, N. A. fost lung timp prefect al acelui Judeţ, pentru o mare vânătoare, care trebuia să ţie mai multe zile, în munţii dela Mânăstirea Neamţului, Săcu şi alţii.

Mare bucurie pe noi; amândoi tineri în vârstă dela 21—25 ani, adică tocmai când sângele fierbe mai tare în om, amândoi vânători pasionaţi, plini de vlagă şi mult doriţi pentru o aşa mare vânătoare de Munte, căci de cele ce se fac la câmpie, pentru iepuri, vulpi şi lupi, eram sătui.

Ne echipăm straşnic şi plecăm cu trenul până la Piatra, iar de acolo cu diligenţa, la mânăstirea Neamţului, unde era întâlnirea generală.

Spre bucuria şi norocul nostru, în noaptea sosirei la destinaţie, se aşterne un pospoi de zăpadă, cam de o palmă grosime, şi se pune pe un ger aspru, aşa că se face zilele următoare o pârtie de sanie minunată.

La mânăstire, găsim aproape toţi invitaţii prezenţi, cei mai mulţi, dela Piatra, câţiva din Judeţ şi vreo 4—5 boeri mari dela Bucureşti şi Ploeşti, vânători vajnici tot unul şi unul, înarmaţi până în dinţi cu câte 2 puşti, cuţite şi revolvere, ca doar s'ar putea întâmpla vre-o primejdie cu fiarele mari din munţi, urşi, mistreţi şi altele, cu care nu se glumeşte—având nădejde a se găsi multe pe aceste meleaguri retrase şi tăinuite — din adâncul codrilor.

Ajunşi la mânăstire spre seară, flămânzi ca lupul, tragem la arhondărie, unde ni se dă o chilie — şi după o masă îmbelşugată, ne culcăm târziu, căci vânătorii când se adună la un loc mai mulţi, nu mai isprăvesc cu snoavele şi cu veselia.

Dormim duşi visând fel de fel de izbânzi... Ceva înainte de faptul zilei, bucium răsună în curtea Mânăstirei prelung, când toţi ca prin farmec sărim în picioare, ca arşi, începând pregătirile de plecare.

Luăm la repezeală un ceai ferbinte, cu mult rom, şi apoi o pornim la drum, parte urcaţi pe sănii ţărăneşti (târlii), aşternute cu paie sau fân, parte din cei mai tineri pe jos, iar bătăiaşii şi vânătorii ţărani — mai toţi pe jos — înşirându-se ca indienii, unul după altul, pe aceeaşi urmă cu copoii în lanţ — formând o defilare pitorească şi vrednică de văzut.

Toţi eram veseli şi simţeam bucuriea ce ne inspira natura măreaţă de iarnă, când îşi îmbracă mantia virginală, toţi copacii şi mai cu seamă brazii, cu ramurele lor pletoase, atârnând sub povara zăpezei, până la pământ, pe când vârfurile înalte se înălţau în văzduh către cerul albastru! Codrul era îmbrăcat în haina albă ca de nuntă, cu milioane de cristale, care scânteiau în razele soarelui de dimineaţă, ca o podoabă scumpă de diamante — nu te mai puteai sătura privind şi minunându-te.

In sanie lângă mine, se nimerise, un vestit vânător de urşi, *„Moş Coţoflec“*, de a cărui faimă vânătorească îi mersese buhu, ca de popă tuns!... Prind vorbă cu el, în tot lungul drumului, până la ţiitori, cam 3—4 km. depărtare — mergând la pasul cailor, îmi povesteşte, fel de fel de snoave vânătoreşti, unele fioroase, altele hazlii — cu atât humor şi vervă, încât cei din jurul lui, nu ne mai putem sătura ascultându-l.

Observ, că, mereu da din cotul stâng, nu ştiam că are un tic nervos, care'l făcea cunoscut ori unde s'ar fi aflat; cu toate aceste mişcări desordonate ale braţului, când chitea cu durda lui de 6 palme şi un pălmac de lungă nu'şi greşea ţinta — glonţul lovea totdeauna în plin şi la loc bun! Rar scăpa fiara cât de mare ar fi fost, de lovitura lui mortală.

In sfârşit, iată-ne ajunşi; sărim din sănii sprinteni, frământând zăpada proaspătă şi făinoasă — căci era frig, putere mare, de scârţia tălpele săniilor şi paşii noştri.

Uitasem să spun, că în cale, dădusem de urmele unui cârd de cerbi, trecuţi de curând — printre care observasem şi 2 urme mari de lup.

Vânătorii Bucureşteni, roagă pe prefect a trimite pe urmele lor un vânător de seamă, ca să vadă, ce soartă au avut cerbii — dealtfel toţi împărtăşam aceeaşi curiozitate; în adevăr, pe la prânz, vedem pădurarul că vine cu o spată de cerb — ca dovadă, cum ştiu lupii să facă vânătoare, întrecându-ne pe noi.

Incepem urcuşul muntelui, pe un picior domol unde se găseau şi ţiitorile noastre; In unele locuri era câte un pripor răpede — de'ţi ieşea limba d'un cot; dar noi tinerii, nici nu le băgam de seamă, fiind înflăcăraţi de frumuseţea locurilor şi a naturei în toată podoaba ei splendidă; eram vre-o 35 de vânători — din cari vre-o 15 surtucari, restul ţărani; bătăiaşi erau vreo 50 cu 10 copoi. Bătăile erau aranjate de Moş Coţoflec, ca cel mai bun cunoscător al ţiitorilor, şi acelor munţi — deseori străbătuţi în lung şi'n lat.

Bătăile erau organizate astfel, că la fiecare urmă de vânat se da drumul unui copoi — iar gonacii strigau din răsputeri, fără a slăbi un minut sgomotul. Aşa făcute — vânătorile de munte, dau rezultatele cele mai bune.

Noi însă, din experienţă întrebuinţam şi focuri de pistoale în bătaie, când ele erau prea lungi şi prea largi, — căci fiara atunci, nu mai sta pe gânduri — şi apuca razna drept la linia vânătorilor — fără a se reîntoarce şi a trece printre bătăiaşi, sau pe delături, cum se întâmplă cele mai de mute ori.

In fine, iată-ne aşezaţi fiecare în locul ales de Moş Coţoflec, care şopteşte tuturor un cuvânt la ureche — să *„aibă curaj şi să ochească bine — lăsând dihania să se apropie la bătaia puşti"*.

Incepe bătaia cu un sgomot infernal, după semnalul dat din corn, de Moş Coţoflec!... Văile răsunau de gurile bătăiaşilor — într'un ecou prelung — făcând să tremure codrii, deşteptaţi din adâncul somnului de iarnă; în linia vânătorilor tăcere mormântală. După vre'un sfert de ceas, auzim primul copoi gonind, cu glas răsunător!... inimile încep să bată, toţi s'ar pe picioare, cu puştile strânse în mâini, ca în cleşte, ochii caută să pătrundă fundul văiei, unde latră copoiul vrăjmaş!... în acelaş timp, s'aude al 2-lea copoi, gonind de rupea pământul la stânga noastră, iar două focuri de puşcă, trase repede unul după altul răsună, produc o emoţie straşnică în linia vânătorilor, fiecare aşteptând cu încordare să zărească sosind un vânat.

Simţiam cum mi se sbătea inima în piept cu putere, par-c'ar fi vrut să'l spargă, iar respiraţia mi se oprea în gâtlej!...

Mai urmează două detunături puternice de puşcă, chiar în apropierea mea. Dar cum nu puteam şti ce soi de fiară este gonită de copoi, făcem fel de fel de presupuneri şi de planuri.

In acea clipă, zăresc la vale pe sghiabul de sub mine, un frumos ţap de căprioară, venind în salturi mari, glonţ, spre poziţia mea; îl las până la 15 paşi şi-i trimit un foc de posturi la cap, care'l răstoarnă la pământ, fără să mai mişte.

Nu mă ţinea pământul de bucurie!.. era un ţap de toată frumuseţea — gras şi rotund ca o pernă, primul ce împuşcasem în viaţa mea...

Cu toată greutatea ce avea, îl ridic cu o sforţare mare, şi l duc la locul unde aveam ţiitoarea, feficitându-mă în gând, de mare vânător, par'că împuşcasem un urs...

Focurile de puşcă între timp nu mai încetase, iar copoii sloboziţi toţi după vânat—căci zărise un cârd mare de căpriori, cari se împrăştiaseră pe unde apuca — spre linia vânătorilor, făcea să geamă codrul de detunături.

Se termină în sfârşit, după vre-o 2 ceasuri, prima goană, se adună vânatul, bătăiaşii şi vânătorii; aveam 8 căprioare şi 2 vulpi.

Sosi şi moş Coţoflec, tot dând din cot, el avusese ţiitoarea lângă fratele meu, cum îl zăreşte vine drept la el şi'l bate pe umeri, spunându-ne c'a făcut o duble de căprioare — îl felicită cam aşa: Conaşule, ai făcut o minunăţie bătute-ar norocul să te bată, zău spun drept c'ai s'ajungi puşcaşi vestit; eu mă uitam când venea câinii cu căpriorul—drept la mata văd cum îl ei în căture ca adevărat vânător—însă, buşteanul mare din faţă nu te lasă să vezi şi capra care venea mai în urmă ceva; la focul întâi; cade ţapul trăsnit, şi numai ce văd că trăsneşti şi căprioara; mata ai crezut că'n acelaş căprior ai tras amândouă focurile — dar cu cel întâiu nu l'ai lovit, nevăzând bine din pricina fumului şi buşteanului—eu însă, care eram mai sus ceva, vedeam ghini ce se întâmplase — că zău ghini ai mai ochit şi răpide avan!...

Fratele meu, confirmă cele spuse de moş Coţoflec, căruia mulţumesce punându-i o gârboavă de 5 lei în palmă, iar moş Coţoflec sări în sus de bucurie, c'are să bea o ulcică mare de gin în sănătatea lui.

Am continuat cu bătăile până seara târziu, s'a mai împuşcat 3 căprioare şi o lupoaică foarte mare, în a cărei burtă, s'a găsit bucăţi întregi de carne cu piele de cerb nemistuite, probabil dela ospăţul de dimineaţă.

In total în cele 4 zile de vânătoare s'a împuşcat 38 căprioare, 2 vulpi, 1 lup şi un iepure.

Nici astăzi, albit de anii mulţi ce s'au strecurat de atunci —nu mai putem uita frumuseţea acestei mănoase vânători—cea dintâi ce am făcut la munte în una din cele mai bogate regiun de vânătoare şi pe un timp aşa splendid.

Ernest C. Gheorghiu
Ing. Insp. Silvic

FORD ŞI SILVICULTURA

Omul care în timp de 30 de ani, pornind dela nimic, a reuşit să aibă acum întreprinderi deservite de 600.000 oameni, iar el să ajungă cel mai bogat din lume, se înţelege că trebue să posedă atâtea calităţi şi să stăpânească atâtea metoade practice de lucru, că de sigur ar fi biruit cu ele, nu numai în ţara lui plină de minuni.

In 2 cărţi, apărute la interval de 6 ani, fixează două ipoteze din viaţa marei lui industrii.

Preocupat continuu de grija de a coborî preţul fabricatelor sale şi a le îmbunătăţi în acelaşi timp calitatea, Ford este zilnic constrâns la neîncetate transformări de perfecţionare.

De aceia sistemul lui de lucru din 1920 descrise în „Ma vie et mon oeuvre" par arhaice faţă de evoluţia rapidă spre progres şi saltul considerabil în mijloace de acţionare, la cari a ajuns în 1926 şi pe cari le prezintă în „Aujourd'hui et demain".

Printre cele peste 50 de industrii diferite cu cari se ocupă în vederea fabricării motoarelor, este şi industria forestieră.

Pentruca cetitorii acestei reviste, cari nu vor putea ceti cărţile lui Ford să nu rămâe numai cu impresia celor recenzionate de D-nul Ing. silvic Horia Manole, în numărul depe Noemvrie a. c. că Ford „refuză întrebuinţarea lemnului în construcţia automobilului său" şi de aici grija de „pierderea a unui important debuşeu pentru lemn"(?!), dau mai jos în traducere — pentrucă expunerea lui sentenţioasă nu se poate rezuma şi din ceeace a socotit el că constitue quintesenţa politicei forestiere americane, greu să alegi ce să dai de oparte—câteva pasagii din capitolul „Economiser le bois" a ultimei lui cărţi.

P. Ioan

„Să scoţi şi din nimic ceva: acesta este idealul reformatorului social ordinar. Mult timp însă nu se poate continua să scoţi din nimic ceva, dar este posibil să tragi un folos, din ceea ce altă dată era considerat ca nimic.

Această observare stă la temelia sforţărilor noastre, pentru a ajunge să economisim lemnul.

Noi ne străduim să întrebuinţăm cât mai puţin lemn. In fiecare an realizăm o economie cu toate că producţia creşte neîncetat.

Nu mai trebuie însă mult; aşa de exemplu ne încercăm să scoatem cea mai bună întrebuinţare posibilă din orice arbore pe care îl doborâm.

Un arbore este pentru noi „lemn" până a nu mai rămâne din el nimic utilizabil ca materie lemnoasă.

Din acest moment transformăm rămăşiţele în produse chimice necesare industriei noastre.

Nu economisim numai lemnul şi cheltuelele de transport evitând încărcarea lemnului verde.

Insfârşit nu transportăm decât piese debitate şi gata de întrebuinţat astfel, în loc să suportăm cheltuielile de transport ale deşeurilor noi le ţinem pe loc şi facem bani din ele.

Activitatea noastră în această direcţie a început acum 6 ani şi potrivit obiceiului nostru pe scară mică.

Am şi ajuns să economisim anual 100 milioane picioare cubice [1]) de lemn (2.831.500 m^3) numai utilizând din nou scândurile ce-au mai fost odată întrebuinţate; nu cumpărăm de cât 0.4 din cantitate de lemn necesar pentru cutii şi ambalaj.

In pădurile şi ferestraele noastre am descoperit sistemul că în loc să risipim jumătate din arbore—ceea ce este curent—acum să nu mai irosim nici o bucată din el.

De asemenea am mai descoperit că munca tăetorului nu este de loc brută, că nu este nici un motiv să fie mai prost plătită şi de aceea aplicăm tuturor tăetorilor, tariful nostru de 6 dolari pe zi minimum. In loc să angajăm nişte neglijenţi ticăloşi, noi lucrăm în condiţii foarte bune cu cetăţeni cinstiţi şi respectabili.

Tradiţia exploatării forestiere este o tradiţie de risipă;

---

1) picior cubic: 28 dm.^{3} 315

de aceea salariile lucrătorilor sunt foarte mici, în timp ce lemnu este foarte scump.

Se doboară în mod barbar, arborii a căror frunziş rămâne pe loc gata să propage incendiile. Când trunchiul ajunge la ferestrău se debitează în mod neglijent în bucăţi de dimensiuni comerciale fără să se gândească cineva dacă nu i-ar putea da o mai bună întrebuinţare. Indoită risipă: acea a trunchiurilor şi aceea a lemnului debitat.

Dimensiunile pieselor noastre sunt hotărâte nu de utilitatea generală ci de o anume întrebuinţare.

Orice industrie a lemnului, este lipsită de conducere. Pentru ce să cumperi o scândură de 10 picioare [1]) dacă ţi-ajunge una de 5?

Pentru ce să nu reduci ambalajul la minimul necesar? Pentru ce clienţii nu se înţeleg cu fabricile ca să obţină exact dimensiunile de cari au nevoe?

Insfârşit, pentru ce un ambalaj n'ar putea servi de mai multe ori, în loc să fie considerat ca după o întrebuinţare numai ca bun de foc?

Economia lemnului se referă atât la atelier cât şi la exploatarea forestieră.

In construcţia trăsurilor noastre ne servim acum de mult mai puţin lemn ca altă dată, înlocuind pe cât posibil lemnul prin oţel.

Rezervele de oţel sunt inepuizabile în timp ce cu despăduririle actuale resursele forestiere nu vor dura mai mult de 50 ani. In ce priveşte disponibilităţile proprii de lemn, vor dura de sigur cel puţin 100 ani dat fiind sistemul nostru special de exploatări.

Nu va trece încă mult timp şi lemnului se va da importanţa ce merită. Având totuş oroare de risipă, noi am început să ne gândim serios la întrebuinţarea ce-i dăm. Am şi luat dispoziţiuni pentru folosirea ca combustibil a rumeguşului de ferăstrău, a talaşului, a deşeurlor şi se pare că tragem din ele cea mai bună întrebuinţare posibilă dar noi ne-am pus şi altă chestiune: „pentru ce atâtea deşeuri de întrebuinţat?"

Răspunsul la această chestie, ne-a determinat să întrebuinţăm din nou tot lemnul care intră în uzinele noastre sub formă

---

1) 1 picior = 0. m. 305.

de cutii, ambalaj etc., ne-a determinat să cumpărăm păduri neexploatate, să le tăiem, să instalăm ferăstrae să distilăm lemnul în sfârşit să debităm piesele de lemn la pădure în loc să le aducem la Detroit şi prin aceasta să micşorăm cheltuelile de transport.

Ţinem seama mai întâi de economia de lemn chiar la uzina ei. Acum 6 ani ne serveam pentru expedierile noastre de 600 modele de cutii întregi sau zăbrelite, am studiat mai de aproape această chestie a expedierii şi ambalajului şi azi ne servim numai de 14 dimensiuni de cutii şi ambalaje standardizate cu îngrijire. In multe cazuri întrebuinţăm saci de pânză şi cutii de carton făcute din deşeuri în propria noastră papetărie.

Datorită acestor reforme întrebuinţăm azi lemn cu $^1/_3$ mai puţin decât în epoca în care producţia era $^1/_2$ din cea actuală.

Am stabilit ca regula absolută în toate stabilimentele noastre ca cutiile şi ambalajele să se desfacă cu precauţiune fără să se rupă scândurile.

Intrebuinţarea cleştelui este interzisă.

Dacă cuiul este greu avem un aparat cu ghiare care saltă capacul fără să strice scândurile.

Orice fel de deşeuri, scânduri rupte, trunchiuri putrezite, merg la secţia de ajustarea lemnului dela Highland Park unde am desvoltat o interesantă technică.

In afară de ambalaj, atelierul de lăzi furnizează o cantitate de saboţi şi bucăţi de lemn de forme speciale necesare la expedierea pieselor de automobile cum sunt radiatoarele şi dinamurile.

Bucăţile de lemn tare sunt utilizate în diferite feluri. De exemplu o încărcătură ordinară de 1 vagon (100 motoare) trebue, nu mai puţin de 750 de picioare cubice de lemn tare pentru ambalaj şi sabotat. Multe din aceste piese sunt de lungime fixă 6 sau 8 degete [1]).

Nu este lipsit de interes să se noteze că o mare parte din lucrătorii întrebuinţaţi în acest serviciu sunt de o aptitudine fizică deasupra mijlociei, căci altfel ar fi incapabili să facă o asemenea muncă într'adevăr rea.

Chestiunea lemnului ne-a preocupat atât de mult că ne-a condus a desvolta o industrie importantă.

---

1) un deget: 0,025 m.

Lupta împotriva risipei ne antrenează din ce în ce mai mult şi ne dă rezultate surprinzătoare.

Astfel separând cu discernământ produsele accesorii, produsul însuşi ajunge să coste mai nimic şi cu oarecare greutate se poate distinge apoi produsul principal de cel accesoriu.

Aşa ni s'a întâmplat cu lemnul.

Pentru a nu contribui la risipă — căci întrebuinţăm zilnic 1.000.000 picioare cubice de lemn — am fost hotărâţi a cumpăra 500.000 arpenţi [1]) de pădure la nord de Michigan, afară de 120.000 arpenţi în Kentuchi, cari sunt neexploatate.

Mărturisesc — în trecere că aproape toate aceste terenuri ne-au fost vândute pentrucă proprietarii nu le putuse exploata din cauza greutăţilor de transport.

Totdeauna preferim, ceea ce s'a întâmplat şi în cazul minelor noastre de fer, să cumpărăm astfel de proprietate părăsită pentru ca să le punem noi în valoare.

Prima cumpărătoare fu dela o veche concesie acordată de guvern lui Michigan Land and Iron Co.

Un sindicat englez o cumpărase şi o revândut-o nouă cu alte exploatări printre cari se menţionează importante zăcăminte de fer.

Am cumpărat în urmă 70.000 arpenţi de pădure în Ause. Era acolo o instalaţie de ferestrae, 35 care şi C. F. îngustă până la partea de pădure exploatată.

Am reconstruit această linie dându-i lărgimea reţelei generale şi am legat-o cu linia principală.

Către aceeaş epocă am mai cumpărat 30.000 arpenţi la Pequaming, oraş situat la 9 mile [2]) la Est de vila Ause. Acolo era un ferăstrău modern, un excelent cheiu, 12 remorchere, 20 mile de şine şi întreg oraşul Pequamins. Aceste oraşe sunt situate pe malul Kewecnaw Bay, Lacul Superior.

Transportul se poate face pe apă.

Centrul exploatării noastre este în împrejurimile lui Iron Mountain, importanta localitate forestieră şi minieră din Nord.

Odată pădurea tăiată, localitatea decăzuse.

Mina de fer şi ferestraele erau singurele industrii, înainte de instalarea uzinei noastre. Tot ţinutul era mort. Acum avem

---

1) un arpent: 5107, 198 m²

2) milă: 1609.315 m.

acolo 5.000 locuitori şi ţinutul renaşte. Multe magazine şi case goale îşi redeschid uşile şi tinerii nu mai părăsesc oraşul, de îndată ce pot câştiga 6 dolari pe zi, rămânând în satul lor natal.

Cu alte cuvinte, întreg acest ţinut a fost rechemat la viaţă nu prin descoperirea cine ştie cărui lucru nou, ci prin utilizarea a ceea ce există, dar nu i se cunoştea valoarea.

Cum procedăm noi?

Examinăm seria de operaţiuni începând cu parchetul de exploatare. Nu tăem nici un arbore sub 12 degete, ci îl rezervăm pentru viitor.

Doborâm arborii cu un ferăstrău pus în mişcare de un motor mic cu petrol.

Un arbore cu diametru de 36 degete (0,90 m) este doborât în 40 secunde, adică într'un timp de 20 ori mai mic de cât cu toporul.

Ceva mai mult, acest procedeu permite să se tae foarte aproape de sol, se economiseşte astfel multe lemne de cea mai bună calitate, altădată lăsat pe tulpină.

Principala cauză a despăduririi, sunt incendiile.

Mărăcinişurile amestecate cu crăcile, ramurile şi aşchile înprăştiate prin pădure, constituesc un mare pericol, mai ales când se usucă.

De aceia, noi le ardem pe măsură ce înaintează tăerea Acesta este încă cel mai bun mijloc de apărare împotriva pericolelor de incendiu.

In ce priveşte regenerarea pădurii, lăsăm această grije pe seama naturii; jumătate dacă se reface astfel este destul.

Arderea rămăşiţelor ne costă 1,25 dolar de mia de picioare pătrate, dar aceasta uşurează într'atât manipularea lemnului că se câştigă 75 cenţi; ne coastă deci numai 50 cenţi şi cu atât nu plătim prea scump protecţia contra focului.

Pentru transport, întrebuinţăm aproape exclusiv tractoarele. In punctul Sidnau tractoarele fac serviciu de 6 ori mai mari decât caii.

Ele trag încărcături de 2 ori mai grele şi fac de 3 ori mai multe drumuri pe zi. In general aceste tractoare sunt prevăzute cu lanţuri foarte practice când ninge, calea pe care alunecă săniile este foarte largă şi tractorul merge pe mijlic. O echipă specială întreţine drumul şi îngheaţă pistele în fiecare seară.

La Ause şi Pequaming, C F. pătrunde în inima pădurii şi leagă parchetele cu ferăstraele şi cu linia principală. Am întins până acum 30 mile de linie nouă. O parte din şine provin dela linia noastră. Detroit — Toledo — Irontron pe care am pus alte şini mai grele.

Şantierele şi coloniile noastre sunt todeauna în perfectă stare de curăţenie.

Traiul este sănătos şi higienic. La început această curăţenie nu a plăcut tăetorilor; acum însă tinerii o apreciază. Pretutindeni apă curgătoare, încălzire cu vapori, lumină electrică. Vechile barăci au dispărut. In fiecare tabără o menajeră, de obiceiu nevasta unui tăetor, face paturile, spală şi cârpeşte rufăriile.

O sală comună, un fel de club, este la dispoziţia locuitorilor în timpul orelor de odihnă; Cinema şi T. F. S. sunt distracţii altădată necunoscute.

Tăetorul primeşte un salar de 6 dolari pe zi, pentru 8 ore de lucru. Hrana şi locuinţa procurându-i-se pe preţuri moderate, îi rămâne cel puţin 4 dolari pe zi ceea ce este mult pentru pădure, mai ales când este sigur că poate să lucreze 7 - 8 luni pe an. Aceste avantajii au atras la pădure pe cei mai buni lucrători şi cu toată ridicarea salariilor, preţul de cost este relativ mic.

Lemnul tăiat este transportat la Iron Mountain pe C. F. sau pe apă. Acolo am făcut noi cele mai mari sforţări de eliminarea risipei.

Avem mai multe ferăstrae. Cea mai mare instalaţie este la Iron Mountain unde se pot debita zilnic 300.000 picioare cubice de lemn.

In Ianuarie 1924, am inaugurat o nouă metodă de debitare mulţumită căruia precedentele noastre economice par ridicule.

Acest sistem nou suprimă aproape toate deşeurile. El consistă în a tăia piesele de lemn necesare la construirea corpului trăsurilor direct din scânduri provenite din buşteni neecarisaţi şi ale căror margini au însă scoarţa pe ele.

Până acum făceam aceste piese din scânduri uscate în cuptoare şi în prealabil lucrate.

Procedeul acesta avea inconveniente, mai ales dacă trunchiul era neregulat sau curbat, căci risipea mult lemn tânăr şi cea mai bună parte din el.

Adesea deşeurile erau superioare valoarei comerciale a lemnului obţinut.

Acum însă se tae buşteanul necurăţat şi cu scoarţa pe el în planuri paralele, fără a se ocupa de forma lui, cari n'are nici o importanţă. Scândurile sunt apoi întinse pe o masă şi se ocupă în întregime până chiar şi pe scoarţă, cu modele de forme diferite ceea ce permite să se întrebuinţeze toată suprafaţa scândurii. Se ajunge să se tragă folos chiar din neregularităţile ei.

Dacă este vre-un nod se ocoleşte. In acest mod deşeuri aproape nu există.

Se tae scândurile urmând contorul modelelor.

Obţinem astfel un randament cu 25—35% probabil buşteni,

Ramurile cari au mai mult de 4 degete în diametru pot să fie întrebuinţate la fabricarea unor anume piese.

Până acum din cauza neglijenţei lor, nu le foloseam de cât la distilarea lemnului ori ca combustibil.

Am calculat că graţie acestui sistem, pădurile noastre vor putea dura 1/3 de timp în plus.

Poate chiar vor dura nelimitat, dacă ne vom învăţa să împădurim.

Procedeele ne permit să economisim cam 20.000 dolari pe zi.

După tăere, piesele sunt trimise la uscătorii, cari sunt în număr de 52. Ele se încarcă pe platforme speciale cu o capacitate de 1122 picioare cubice.

Fiecare cuptor cuprinde 36 de asemenea vagoane, deci în total 40.392 picioare cubice de lemn.

Cuptoarele sunt totdeauna pline. De îndată ce se scoate un vagon un altul îi ia locul.

Nu se face nici o descărcare până nu se analizează gradul de umiditate al lemnului.

Lemnul verde conţine cam 40% apă. Scos din cuptor, nu-i mai rămâne de cât 7%.

Operaţia uscării durează cam 20 zile şi variază cu structura celulară a lemnului.

Prin acest procedeu de uscare a pieselor croite iar nu a scândurilor întregi am redus timpul de uscare dinainte cu 10 zile.

Lemnele întregi, din cari nu se fac piese mici, se usucă la aer.

Mi s'a spus că nu putem tăia piesele mici din lemnul verde şi apoi să le uscăm, pentru că ar crăpa. Nu este adevărat. Noi am descoperit că aceste inconveniente sunt datorite introducerii neregulate a vaporilor în cuptoare şi aşezării defectuoase a pieselor.

Aplicarea acestor diverse procedee, ne-a permis să realizăm o economie de 50%.

Acum, fabricăm toate piesele de lemn la Iron Mountain realizând mari economii de transport şi în acelaş timp utilizând toate deşeurile.

De cea mai mare importanţă este centrala noastră motrice de la Iron Mountain care deserveşte ferestraele, cuptoarele, atelierele de fabricarea pieselor şi uzina de distilarea lemnului. Ea a fost instalată iarna, pe un frig de 30° şi prezenta oarecari particularităţi.

Cuptoarele ard orice fel de combustibil: rumegătură, gudron, praf de cărbune, deşeuri, petrol etc.

Noi vom continua să mergem cât mai daparte pe această cale în ţara noastră este destul lemn pentru toată lumea, dacă vom şti să-l întrebuinţăm.

După „Aujourd'hui et demain"
par H. FORD

Payot-Paris (1926).

SILVICULTURA CHINEZA.

După Babilonia şi Ninive, Asia — pe care toate tradiţiile o consideră ca leagăn al geniului omenesc şi ca teatru al atâtor evenimente importante — ne dă un nou exemplu de pieire a unei civilizaţii şi a unei naţii care îşi distruge pădurile.

Lipsa de dovezi prea sigure mai poate pune la îndoială adevărul asupra legendarei fertilităţi şi bogăţii a întreg ţinutului dintre Tigru şi Eufrat; în privinţa Chinei însă nu mai există nici o controversă, ea piere sub ochi noştrii.

Misionarul francez A. F. Legendre, doctor în medicină, după un contact zilnic şi susţinut timp de peste 20 ani cu toate clasele sociale şi după o cercetare amănunţită a tuturor isvoarelor de producţie chineze, descrie în „La civilisation chinoise moderne" (Payot-Paris-1926), rezultatul atentelor sale observaţiuni.

Un vast teritoriu, cu imense bogăţii naturale şi cu o populaţie ce constitue mereu gogoriţa ameninţătoare pentru continentul nostru, este în progresivă ruină, în continuă nedisciplină socială şi politică şi în căutarea unui nou echilibru de stabilitate, pentrucă „în China este credinţa ca umbra unui arbore împiedică o familie să trăiască".

Credinţa aceasta, după mai multe secole de pornire fanatică de distrugere a arborilor, a dus la exterminarea tuturor pădurilor.

Nu este nici o exagerare în această afirmaţiune. Doctorul explorator care a parcurs China toată, n'a întâlnit o pădure, dar bănueşte existenţa unor pâlcuri prin locuri cu totul inaccesibile sau locuite de altă populaţiune mai conservatoare de cât cea chineză.

Urmările sunt:

a) o alternanţă de secetă cu inundaţii, cari seceră deopotrivă de spornic milioane de vieţi anual şi pentru înmormântarea cărora nu au nici scânduri de cosciuge.

b) o lipsă de lemne pentru nevoi cât de imperioase (C. F. importă traverse), pentru construcţii cât de elementare şi pentru încălzirea trupurilor lor acoperite de zdrenţe.

c) imensele dar degradatele terenuri de cultură şi păşune, extinse prin nimicirea pădurilor, nu pot asigura hrana locuitorilor şi a unui număr cât de redus de vite.

Exodul populaţiei desperată de foametea cronică, spre Manciuria, Mongolia sau spre coloniile europene depe ţărmul Pacificului, confirmă încăodată intima legătură între pădure şi om.

Să nu-şi închipue cineva că la aşa succes de devastare a cooperat industria forestieră modernă cu mijloace rapide de exploatare şi industrializare; n'au nici măcar ferestrăul nostru de apă ci au lucrat numai cu toporul şi ferestrăul de mână.

Şi în ţara unde orice tentativă de schimbări este socotită ca o violare a celor mai sfinte tradiţii, populaţia, — în ciuda tuturor suferinţelor ei — este încă persistentă în ignorarea binefacerilor pădurii, căci plantaţiunile începute în unele locuri de câţiva mandarini mai energici, instigaţi de europeni, au fost distruse de locuitori peste noapte.

In încheere — D. Legendre — afirmă cu tăria ce i-o dă cunoaşterea aprofundată a situaţiei — ca să audă şi să se convingă nu numai chinezii — că într'o ţară cu isvoarele naturale de producţie minate în curs de secole de nepăsare şi nepricepere, orice sforţare de îmbunătăţire, orce nădejde de viaţă mai prosperă este iluzorie înainte de a se realiza opera de împădurire sistematică, înainte ca mentalitatea plină de aberaţie a populaţiei în ce priveşte cultul arborului să fie revoluţionată şi înainte ca echilibrul dintre pădure şi celelalte culturi să fie restabilit.

P. I.

AVIAŢIA PROTECTOAREA PADURILOR

Distrugerea insectelor prin supra pulverizare aeriană

Traducere de: M. Fiera

Pădurile europene fiind cultivate într'un chip intensiv şi adesea prin procedee contrarii legilor naturale se găsesc din această cauză expuse distrugerei prin atacul insectelor.

Pădurile de conifere sunt în special vulnerabile, căci acele (frunzele) bradului, pinului şi molidului sunt căutate de o serie de insecte distrugătoare, susceptibile de a devora în câteva săptămâni, întregul frunziş al unui arbore.

Ac astă distrugere, datorită omizilor anumiţilor fluturi, nu sunt singurele pagube, căci, adesea sunt urmate de atacul insectelor subcorticale, cu caracter secundar — cari pătrund sub scoarţă spre aş depune ouăle, neîntârziind să facă desagregarea feţei interioare a acestui organ al arborelui.

Aceste ultime insecte provoacă, după câte-va săptămâni pierirea totală a trunchiului şi ramurilor.

Astfel sunt pagubele bostrichizilor, coleoptere cari trăiesc în amorţire în toate populamentele de esenţe reşinoase.

Ele se pot înmulţi deodată în urma unui atac de omizi asupra coronamentelor, a vijeliei, a unui incendiu sau a unei secete excepţionale.

Se socotesc cam la trei sute, speciile de insecte distrugătoare, cari atac numai pinul silvestru.

Domeniul forestier francez, care cuprinde mai mulți arbori foioşi de cât reşinoşi este mult mai puțin amenințat de cât domeniul german, rus, austriac, sau scandinav, în care domină speciile răşinoase.

Este interesant a constata că întinsele masive de pini silvestru din „Landes" supuse recoltărei reşinei (gemmage) oferă o resistență extraordinară atacurilor acestui fel de insecte.

Vigoarea acestei specii de pin, se explică prin abundența reşinei ce circulă în vasele lemnoase.

Codrul de fag şi stejar ca şi crângul din câmpia franceză este rareori victima insectelor.

Nu numai că arborii foioşi atrage rareori insectele ce distrug coaja, dar chiar frunzişul lor odată distrus se reconstitue în anul următor.

Silvicultorii ştiu că pădurea artificială este mult mai expusă atacului insectelor şi ciupercilor, de cât pădurea naturală născută din seminceri.

Observăm ceiace se petrece acum în Alsacia şi Lorena unde Germanii au introdus în timpul îndelungat al ocupațiunei lor, o mare cantitate de esențe reşinoase, micşorând astfel suprafața pădurei de foioase.

Această revoluție culturală a adus ca consecință imediată, imigrarea pe țărmul stâng al Rhinului al fluturilor distrugători ce au venit din pădurea germană.

Rhinul nu ar putea fi un obstacol zborului insectelor. Aceste insecte ar fi însă incapabile de-a trece Vosgii spre a ataca pădurile de molid din est sau pinăriile din Champagne.

Acest pericol nu pare a fi de temut, căci speciile cele mai vătămătoare ale acestor fluturi nu se alimentează de cât dintr'o singură esență, pinul care lipseşte de pe creasta Vosgilor.

In anul 1924 se constată deja primele aparițiuni de fidonia (Fidonia pinaria) în pădurile din jurul Strassburgului.

S'a dovedit că această recentă invaziune, provenea din Palatinat sau de pe țărmul Rhinului de lângă Baden.

Fluturile fidoniei roeşte în Iunie şi-şi depune ouăle pe frunzele tinere ale pinului.

Micile omizi ce se nasc, încep îndată să circule pe ramuri şi să roadă laturile şi apoi vârfurile frunzelor în formațiune evitând să atace frunzele coriace din anul precedent.

Această pagubă se urmează până în primele zile ale lunei Noemvrie, epocă la care omizele zise trântoare, se scoboară cu ajutorul unui fir spre a-şi găsi loc în pământ unde ele hibernează, după ce s'au transformat în hrisysalide. Se socotesc cam trei sute de fidonia pe metrul pătrat.

Ele sunt adesea atacate de insecte parasite (Ichneumond şi Tochine) cari trăesc pe socoteala chirisalidelor ascunse în pământ.

Aceste insecte parazite sunt în prea mică cantitate spre a opri o invaziune.

Sunt şi pasări care devorează într'adevăr o cantitate apreciabilă din aceste distrugătoare, dar nu sunt în număr suficient pentru a distruge o generaţie şi a înlătura un dezastru.

Până acum s'a recurs în pinăriile invadate, la introducerea porcilor spre a vâna chrysalidele ce sunt căutate cu lăcomie de ei ca şi de mistreţi.

Dar acest remediu nu are decât o valoare relativă şi nu poate fi aplicat de cât în vecinătatea locuinţelor aşezate la marginea pădurilor invadate.

După trei ani de invaziune pe ţârmul stâng al Rhinului dezastrul este următorul: circa 450 hectare de pini sunt complect distruse şi actualmente exploatate prin tăeri rase. Apoi 1300 până la 1400 hectare sunt invadate şi ameninţate cu pierirea în anul 1927; totul depinde de împrejurările meteorologice din vara viitoare.

Evident că, deocamdată, nu este vorba de cât de o mică fracţiune din cele 425.000 hectare de pădure din Alsacia şi Lorena.

Totuş, pericolul este încă foarte real şi trebue cu orice preţ circumscrisă plaga chiar răsturnând planul de exploatare stabilit pentru aceste păduri.

Administraţia pădurilor din Alsacia şi Lorena, inspirându-se din recentele descoperiri datorite Americanilor şi experimentate de Germani, a recurs în ultimul timp la avion pentru a răspândi pulbere insecticidă pe coronamentele pinilor devoraţi de „fiidonia“.

Incercarea s'a făcut la 27 şi 28 Octombrie 1926 într'o parcelă invadată din pădurea Haguenau, proprietate indiviză între Stat şi oraşul Haguenau. Administraţiunea acestei comune n'a ezitat să'şi ia sarcina jumătăţei cheltuielilor acestei experienţe oportune.

Un biplan cu un motor Salmson de 28 c.v. a fost ales pentru operaţiune. Acest aparat a fost închiriat prin compania internaţională de navigaţie aeriană cu sediul la Paris şi cu baza dela Enzheim la Strasburg.

S'a construit la centru, sub pardoseala aparatului, un rezervoriu având o capacitate de circa 250 Kg, pulbere toxică şi anume arseniat de calciu.

Aerul pătrunzând în recipient, înprăştie pulberea în tubul de răspândire spre a o lăsa să iasă ca nouri, sub avion.

Insărcinarea aviatorului a fost următoarea : să răspândească pulberea pe 3 parcele ce însumează 55 hectare delimitate prin fanioane şi focuri.

El trebuia să sboare la înălţime variind între 5 şi 15 metri deasupra vârfurilor pinilor şi să împlinească cantităţile de pulbere de la un punct de aprovizionare situat la distanţa de 6 Km. dela câmpul său de acţiune.

Se cuvine a felicita pe D-l Launay care a fost însărcinat de şeful său D-l Lassaque de a executa acest lucru absolut nou pentru D sa. Graţie curajului şi dibăciei sale profesionale, această primă operaţiune de suprapulverizare, încercată în Franţa a fost încoronată de succes. Intr'adevăr, aviatorul a reuşit în opt zboruri succesive să răspândească 1300 Kgr. de materie toxică pe vârful pinilor invadaţi.

Pentruca tratamentul să fie folositor, trebue executat dis-de-dimineaţă sau pe un timp uşor brumos, atunci când frunzişul este încă umezit de rouă sau brumă, celace este indispensabil spre a obţine fixarea automatică a pulberei pe frunze.—Omizile cari mânca cu poftă nu întârzia de a manifesta semne de paralizie şi sfârşesc pin a cădea pe pământ a patra sau a cincea zi.—Nourul se întinde pe o lungime de 250 metri în urma avionului, el are o lărgime de 15 până la 20 metri. Rezervorul se goleşte în circa un sfert de oră şi pulberea se răspândeşte după un minut pe vârfuri şi frunziş, fără să compromită vitalitatea vegetală.

Graţie culoarei deschisă a arseniatului de calciu, aviatorul poate, după fiecare zbor, să observe suprafaţa suprapulverizată şi să evite astfel de a risipi otrava.

Astfel, otrava nu indispune personalul aviator, însă pădurarii vor fi însărcinaţi să depărteze publicul din pădure.

Această otravă este însă suficientă spre a intoxica insectele cari absorb frunzele acoperite de pulbere.

Experienţa care a fost încercată la Haguenau a probat că un aviator îndrăzneţ şi stăpân pe aparatul său, poate să zboare la 3 metri înălţime deasupra vârfurilor arborilor şi prin virajuri să evite arborii ce trec peste media înălţimilor.

S'a demonstrat că un vânt lateral nu constitue un obstacol absolut succesului acestei operaţiuni.

Din nenorocire, această primă încercare întreprinsă toamna prea târziu, a fost compromisă printr'un accident meteorologic

Intr'adevăr timp de 18 ore ce au urmat imediat după această suprapulverizare, a căzut o ploaie la 103 m.m. asupra regiunei Haguenau, fenomen ce nu s'a mai observat de 36 ani,

Cu toată această spălare a frunzişului, mai mult de o treime din omizi a murit.

Se poate întreba dacă acest procedeu de luptă se poate susţine din punct de vedere economic,

Desigur, această problemă este complicată prin necesitatea de a stabili în apropierea pădurei de suprapulverizat, o bază de aprovizionare convenabilă pentru aterisaj şi pentru înălţare.

Apoi trebuie ţinut seama că în terenurile accidentate virajurile pe coastele împădurite, unde curenţii sunt de temut prezintă dificultăţi. — Experienţa ce am relatat a costat circa 350 franci de hectar, cheltuială cu totul inferioară faţă de valoarea reală a populamentului forestier ce se salvează.

Prin acest mijloc va fi posibil să se distrugă pe viitor omizile vătămătoare îndată ce apar.

Să recunoaştem însă că procedeul este în curs de perfecţionare.

Trebue de pildă să se caute o mai bună aşezare a rezervorului sub pardoseala aparatului, apoi să se obţină pulbere toxică mai eftină şi tot aşa de vătămătoare pentru omizi — Dar succesul operaţiunei depinde în primul rând de epoca în care se va executa şi totdeauna de condiţiunile atmosferice — Datorită iniţiativei şi spiritului de organizaţie al D-lui Nöel Inspector de ape şi păduri, distinsul şef al cantonamentului Haguenau, această experienţă s'a executat cu bine. — Pe viitor pădurile reşinoase din Alsacia şi Lorena şi poate încă altele, vor fi ferite de distrugere prin insecte.

Auguste Barbey
entomologiste forestier
„L'illustrations" 18 Decembrie 192

Art. pe 1926	Art. pe 1927	NATURA SERVICIILOR ŞI A CHELTUELILOR	CREDITE				DIFERENŢA			
			Cerute pe 1927		Acordate pe 1926		In plus		In minus	
			Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
		CASA PADURILOR								
		§ 1. *Personal*								
130	142	Retribuţia pers. (Stat No. 27):								
		a) Salarii 30.376.800								
		b) Indemnizaţii de chirie . 2.850.000								
		c) " scumpete 121.500.000								
		d) Ajutor de familie . . 14.307.000								
		e) Bani pentru lemne de foc 300.000								
		f) Bani p. pământ de hrană 200.000	169.533.800		112.370.000	–	57.163.800	–		
		§ II. *Material*								
131	143	Cheltueli de cancelarie, imprimate, registre, publicaţiuni, cărţi şi abonamente la reviste ştiinţifice şi *Monitorul Oficial*, poştă, telegraf şi telefon.	1.900.000	–	1.500.000	—	400.000	—		
		De reportat . . .	**171.433.800**	–	**113.870.000**	–	**57.563.800**	—		

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV

Art. pe 1926	Art. pe 1927	NATURA SERVICIILOR ŞI A CHELTUELILOR	CREDITE				DIFERENŢA			
			Cerute pe 1927		Acordate pe 1926		In plus		In minus	
			Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.	Lei	B.
		Report . . .	171.433.800		113.870.000		57563.000			
132	144	Cumpărări de instrumente, arme, corturi, şi întreţinerea lor, ajutor de îmbrăcăminte pentru personal, pădurari, chirii, taxe de apă şi gunoi ajutor şi recompense fostului şi actualului personal precum şi familiilor lor, ajutoare muncitorilor dela exploatările în regie, cheltueli pentru stingerea incendiilor din pădurile Statului, pensiuni muncitorilor convenţionali şi agenţilor silvici, muzee, mobilier, permise pe C. F. R. şi vapoare, luminat şi încălzit şi orice alte cheltueli neprevăzute	6.000.000	—	6.000.000	—				—
133	145	Delegaţiuni, îndemnizări, misii, diurne şi cheltueli de transport, îndemnizaţia personalului transferat în interes de serviciu, jetoane de prezenţă şi cheltueli pentru luarea în primire a pădurilor Statului conform art. 6 din legea agrară.	3.000.000	-	2.500.000	-	500.000	—		

134	146	Diurne şi speze de transport comisiunilor însărcinate cu regularea chestiunilor privitoare la art. 29 din codul silvic, cercetări locale, expertize, anchete sechestre judiciare, custozi, delegaţiuni pentru apărarea Casei pădurilor înaintea instanţelor judecătoreşti, cheltueli pentru executarea de hotărâri judecătoreşti şi hotărnicii, condamnaţiuni şi restituiri de sume rău incassate, plata dărilor către Stat; judeţ şi comună, asigurări de accidente şi orice alte cheltueli	1.000.000	–	700.000		300.000	–		
135	147	Cheltueli pentru exploatarea în regie a pădurilor Statului căilor ferate silvice, fabricelor de cherestea, lucrări culturale, plăţi de lucrători şi personal suplimentar, cumpărări de cai, căruţe, automobile, luntre, întreţinerea şi repararea lor şi orice alte cheltueli necesare exploatării cum şi plata cheltuelilor necesare pentru punerea în aplicare a legii pentru satisfacerea trebuinţelor normale cu lemne de foc şi construcţie a populaţiei rurale din Vechiul Regat, Basarabia şi Bucovina	42.000.000	—	40.000.000		2.000.000	—		
136	148	Plantaţiuni şi pepiniere, cumpărări de seminţe; puieţi, unelte şi uscătorii, cheltueli pentru studiul torenţilor şi corectarea lor, precum şi pentru funcţionarea staţiunilor de experienţe silvice, plăţi de lucrători şi personal suplimentar şi orice alte cheltueli privitoare la plantaţiuni.	14.000.000	—	13.000.000	–	1.000.000	-		
		De reportat . . .	237.433.800	—	170.070.100	–	61.363.800	–	—	–

		Report . . .	237.433.800	—	176.070.000	—	61.363.800	—	
137	149	Cheltueli pentru punerea în valoare a pădurilor Statului, construcţiuni şi întreţinerea de căi ferate şi drumuri forestiere, poduri, podeţe şi diguri de apărare, întreţinerea fabricilor, cumpărări de maşini şi material rulant, contribuţiuni la căile ferate particulare, construcţiuni de case, reparaţiuni şi cumpărări de imobile pentru reşedinţele direcţiunilor, ocoalelor şi cantoanelor silvice, asigurări contra incendiilor, cheltueli de patronaj şi binefacere, întreţinerea şi repararea clădirilor	12.000.000	-	11.000.000	-	1.000.000	—	
138	150	Cheltueli pentru întocmirea, aplicarea şi revizuirea amenajamentelor, măsurători, hotărnicii şi ridicări în plan a pădurilor Statului, cum şi pentru plata cheltuelilor necesare la combaterea insectelor în pădurile Statului şi particulare	3.500.000	-	3.500.000	—			
139	151	Cheltueli pentru întreţinerea orfelinatului din Simlău-Miercurea Ciucului	400.000	-	211.000	—	189.000	-	
		Invăţământul silvic							
		§ 1. *Personal*							
140	152	Retribuţia pers. (Stat No. 28). *a)* Salarii . . . . 253.800 *c)* Indemnizaţie de scumpete 642.000 d) Ajutor de familie 55.000	950.800	—	582.000	—	368.800	-	

		§ 2. *Material*								
141	153	Subvenţie acordată şcoalei politechnice din Bucureşti pentru secţia silvică conform art. 16 din legea de organizare a învăţământului silvic	1.500.000	-	1.500.000	-				
142	154	Subvenţie şi ajutoare inginerilor silvici, trimişi în străinătate pentru studii practice şi speciale.	350.000	-	350.000					
		Şcoalele silvice								
		Şcolile medii de silvicultură dela Casa verde şi Brăneşti, *şi şcoalele de brigadieri silvici :* Brăneşti, Căiuţ şi Gurghiu.								
143	155	Alocaţia de hrană pentru elevii şcoalelor şi a personalului de serviciu şi pază	2.200.000	-	2.000.000	—	200.000	—		
144	156	Construcţii, reparaţii şi întreţinerea clădirilor, mobilier, cheltueli de cancelarie, imprimate, cărţi, abonamente la reviste ştiinţifice, luminat şi încălzit, spălatul rufelor elevilor, instrumente topografice, animale, vehicule, întreţinerea parcurilor, pepinierelor şi terenurilor de împădurit, diurne şi cheltueli de deplasare, excursiuni şi orice alte cheltueli mărunte şi neprevăzute	2.300.000		1.800.000		500.000	-		
145	157	Cheltueli pentru funcţionarea actualelor şcoli de pădurari dela Lipova şi Gurghiu, cum şi pentru înfiinţarea şi funcţionarea altor şcoli silvice	500.000	—	500.000					
		Totalul capitolului IX . . .	261.134.600		197.513.000	—	63.621.600	-		

No. persoanelor		NUMIREA FUNCŢIUNILOR	RETRIBUŢIUNI					TOTAL	DIFERENŢA	
			LUNARE				ANUALE		In minus	In plus
Pe 1926	Pe 1927		Lefi	Gradaţii	Eiurne	Spese				
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
		STAT No. 27								
		CASA PADURILOR								
1	1	Administrator	3.600	—		—	43.200			
		3 Subadministratori (luaţi din corpul silvic cu leafa gradului)	800	—	—	—	28.800	72.000		
1	1									
		a) *Corpul tehnic silvic*								
4	5	Ingineri consilieri silvici	4.200				252.000		69.600	
13	13	„ inspectori generali silvici	3.800	—	—	—	592.800		93.600	
67	67	„ „ silvici	3.200		—		2.572.800		482.400	
51	51	„ subinspectori silvici	2.600			—	1.591.200		244.800	
105	105	„ şefi silvici	2.200	—	—		2.772.000		252.000	
280	280	„ silvici	2.000		—	—	6.720.000		504.000	
30	30	„ stagiari	1.850				666.000	15.166.800	90.000	
550	551									
		b) *Personalul silvic mediu*								
15	15	Conductori silvici	1.500	—	—		270.000			
45	45	„ „ ajutori	1.400			—	756.000	1.026.000		
60	60									

		c) *Personal silvic inferior*								
120	170	Brigadieri silvici clasa I	300	—	—	—	612.000		180.000	
250	250	„ „ „ II	250	—	—	—	750.000			
760	710	„ „ „ III	200	—	—	—	1.704.000		—	12.0000
400	550	Pădurari clasa I	200	—	—	—	1.320.009		360.000	
1160	1160	„ „ II	150	—	—	—	2.088.000			
3886	3736	„ „ III	100	—	—	—	4 483.200	10.957.200	—	180.000
6576	6576									
		d) *Agenţi angajaţi*								
1	1	Advocat a 2.400 lei anual	—	—	—	—	2.400			
3	3	Medici „ „ „ „	—	—	—	—	7.200	9.600		
4	4									
		e) *Personal administrativ central*								
—	2	Subdirectori clasa I	1.700	—	—	—	40.800		40.800	
2	-	„ „ II	1.650	—	—	—	—		—	39.600
1	1	Şef de serviciu clasa I	1.450	—	—	—	17.400			
2	2	Şefi „ „ „ II	1.400	—	—	—	33.600			
1	5	Şefi de biurou	1.150	—	—	—	69.000		55.200	
5	5	„ „ „	1.050	—	—	—	63.000			
5	5	„ „ „ clasa I	950	—	—	—	57.000		9.600	
4	4	„ „ „ „ II	850		—	—	40.800			
4	5	Subşefi de biurou clasa I	800	—	—	—	48.000			
6	6	„ „ „ „ II	750	—	—		54.000			
15	16	Impiegaţi clasa I	600	—	—	—	115.200		7.200	
14	9	„ „ II	550	—	—	—	59.400		—	33.000
		De reportat . . .	—	—	—		705.500	27.231.600	**2.389.200**	372.600

No. persoanelor		NUMIREA FUNCȚIUNILOR	RETRIBUȚIUNI					TOTAL	DIFERENȚA	
			LUNARE				ANUALE			
Pe 1926	Pe 1927		Lefi	Gradații	Diurne	Spese			In plus	In minus
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
59	60	Report . . .	—	–	—		705.500	27.231.600	2.389.200	372 600
9	9	Impiegați clasa III	500	—	—	—	54 000			
9	9	„ stagiari	400	—	-	—	43.200			
1	1	Dactilografă	400	–	–	—	4.800			
1	1	Telefonistă	600	—	—	—	7.200			
1	1	Intendent	600		—	–	7.200			
1	1	Camerist principal	500		-	—	6 000			
11	11	Cameriști clasa I	400	–	—	-	52.800	773.400		
92	93									
		f) *Personal administrativ exterior*								
—	7	Șefi de biurou	1.150	—	-		96 600		96.600	
14	10	„ „ „	1 050	—	-	—	126 000		—	50 400
6	6	„ „ „ clasa I	950	–	—	-	68.400			
6	8	„ „ „ „ II	850	-	—	-	81.600		20 400	
14	12	Subșefi de biurou clasa I	800		—	-	115.200		–	10.200
15	12	„ „ „ „ II	750		—	—	108 000		—	27.000
4	4	Contabili principali clasa I	1.050	-	—	—	50,400			
4	4	„ „ „ II	950	-		—	45.600			
2	2	„ clasa I	800		-	—	19.200			
2	2	„ „ II	750	–	–	-	18.800			
2	2	„ „ III	600	-	–	—	14.400			

22	23	Impiegați clasa II	550	—	—	—	151.800			
81	81	„ „ III	500	—	—	—	486.000			
13	13	„ stagiari	400	—	—	—	62.400			
59	59	Cameriști la directorate	250	—	—	—	177.000			
300	300	„ la ocoale	150	—	—	—	540.000			
—	1	Mecanic clasa II	800	—	—	—	9.600		9.600	
1	1	Grădinar	450	—	—	—	5.400	2.175.600		
546	547									
		g) *Personal tehnic central*								
1	1	Inginer director tehnic	2.600	—		—	31.200			
1	1	Arhitect șef clasa I	2.500	—	-	—	30 200		8.400	
1	—	Inginer ordinar clasa I mecanic	2.200	—	-	—	—		—	26.400
1	—	„ hotarnic clasa I	1.250	-	—	—	—		—	15.000
—	1	„ „	1.450	—	—	—	17.400		17.400	
—	2	Operatori topometri clasa III	1.050	—	—	—	25.200		25.200	
2	2	Topometri clasa III	950	—	—	—	22 800			
2	4	Desenatări topografi clasa I	850	—	—	—	40.800		20.400	
4	3	„ „ „ II	800	—	—	—	28 800	196.200	—	9.600
12	14	Total salarii	—	—	-	—	—	30.376.800		
		Indemnizație de chirie	—	—	—	—	2.850.000			
		„ „ scumpete	—	—	-	—	121.500000		52.239.800	
		Ajutor de familie	—	-	—	—	14.307.000		2.857.000	
		Bani pentru lemne de foc	—	—	—	—	300.000			
		„ „ teren de hrană	—	—	—	—	200.000	139.157000		
7841	7846	Total stat No. 27	—	—	—	—	—	169.533800	57.684.000	520.000
									+ 57.163.800	

No. persoanelor		NUMIREA FUNCŢIUNILOR	RETRIBUŢIUNI					TOTAL	DIFERENŢA	
			LUNARE				ANUALE		In plus	In minus
Pe 1926	Pe 1927		Lefi	Gradaţii	Diurne	Spese				
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
		STAT No. 28 Şcoalele silvice a) *Şcoala medie dela Casa Verde*								
—	—	1 Diriginte al şcoalei şi conferenţiar (luat din corpul, cu leafa gradului dela stat No. 27).	—	—	300		3.600			
—	—	1 Profesor (luat din corpul silvic, cu leafa gradului dela stat No. 27)	—		300	—	3.600			
	—	3 Conferenţiari (luaţi din corpul sivic cu leafa gradului dela Stat No. 27)	—		300	—	10.800		3.600	
1	1	Conferenţiar inginer hotarnic	1.850		—	—	22.200		600	
1	1	Medic conferenţiar	—	—	1000		12.000		4.800	
		1 Secretar-contabil şi supraveghetor (conductor silvic luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27)	—		200	—	2.400			
		1 Intendent (brigadier, idem)		—	200	—	2.400			
5	5	Camerişti clasa II	200	—	—	—	12.000			
1	1	Bucătăreasă	400		—	—	4.800			
1	1	„ ajutoare	300	—	—	—	3.600			
2	2	Vizitii	300	—	—	—	7.200			
1	1	Paznic de noapte	200	—	—	—	2.400	87.000		
12	12									

		b) *Şcoala de conductori silvici dela Brăneşti*							
—	—	Diriginte al şcoalei şi conferenţiar (luat din corpul silvic cu leafa gradului dela stat No. 27)	--	—	300	—	3.600		3.600
—	—	2 Conferenţiari (luaţi din corpul silvic (cu leafa gradului dela stat No. 27)	—	-	200		4.800		4.800
—	1	Medic şi conferenţiar	—	—	400	—	4.800		4.800
	—	1 Supraveghetor (luat din corpul silvic cu leafa gradului dela stat No. 27)	—	—	200	—	2.400		2.400
	1	1 Intendent-econom-magaziner (brigadier) silvic luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27).	—	—	200	-	2.400		2.400
—	1	Mecanic clasa IV	600	—	—	—	7.200		7.200
—	1	Bucătar	300	—	—	—	3.600		3.600
-	2	Camerişti clasa II	200	-	—	—	4.800		4.800
—	1	Vizitiu	200	—	-	—	2.400		2.400
—	1	Spălătoreasă	300	—	—	—	3.600	39.600	3.600
	7								
		c) *Şcoala de brigadieri silvici dela Brăneşti*							
—	—	Diriginte al şcoalei şi conferenţiar (luat din corpul silvic cu leafa gradului dela stat No. 27).	—	-	300	—	3.600		
—	—	2 Conferenţiari (luaţi din corpul silvic cu leafa gradului dela stat No. 27)	—	—	200	—	4.800		
		De reportat . . .					8400	126.600	48.600

No. personelor		NUMIREA FUNCŢIUNILOR	RETRIBUŢIUNI					TOTAL	DIFERENŢA	
			LUNARE				ANUALE		In minus	In plus
Pe 1926	Pe 1927		Lefi	Gradaţii	Diurne	Spese				
			Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei	Lei
		Report . . .		-	-	—	8.400	126.600	48.600	
1	1	Medic şi conferenţiar	—	—	600	-	7.200			
—	-	1 Supraveghetor (conductor silvic, luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27).	—	—	200	—	2.400			
—	—	1 Copist-arhivar (brigadier silvic, idem)	—	—	200	-	2 400			
		3 Brigadieri lemnari (idem)	-	-	200	—	7.200			
1	1	Maestru grădinar	750		—	—	9.000		3.000	
2	2	Camerişti clasa II	200	—	—	-	4.800			
1	1	Bucătar	300	—	—	—	3.600			
1	1	Vizitiu	200	-	-	-	2.400			
1	1	Spălătoreasă	300	—	—	—	3.600			
1	1	Paznic de noapte	200	—	—	—	2.400	53.400		
8	8									
		d) *Şcoala de brigadieri silvici Căiuţ*								
—	—	1 Diriginte al şcoalei şi conferenţiar (luat din corpul silvic cu leafa gradului dela stat No. 27)	—	—	300	—	3.600			
—	—	2 Conferenţiari (idem)	—	—	200	—	4.800			
1	1	Medic	—	-	300	—	3.600			
—	—	1 Supraveghetor (brigadier silvic, luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27).	—	—	200	—	2.400			
—	—	1 Copist-arhivar (idem)	—	-	200	—	2.400			

1	1	Camerist clasa II	200	–	–		2.400			
1	1	Bucătar	300	–	–	—	3.600			
1	1	„ ajutor	200	–	–	—	2 400			
1	1	Spălătoreasă	300	–	–	—	3.600			
1	1	Paznic de noapte	200	–	–	—	2.400	31.200		
6	6	e) *Şcoala de brigadieri silvici Gurghiu*								
—	—	1 Diriginte al şcoalei şi conferenţiar (luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27)	–	–	300	—	3.600			
—	—	1 Conferenţiar (idem)	—	–	200		2.400			
1	1	Conferenţiar învăţător	—	—	350	—	4 200			
–	—	1 Supraveghetor (conductor silvic, luat din corp cu leafa gradului dela stat No. 27)	—	–	200	—	2.400			
–	—	1 Econom (brigadier, idem)	—	—	200		2.400			
–	—	1 Copist arhivar (idem)	—	—	200	–	2.400			
1	1	Medic	—	—	600	—	7.200			
1	1	Bucătăreasă	300		–	–	3.600			
1	1	Brutăreasă	300	–	–		3 600			
1	1	Spălătoreasă	300	–		—	3.600			
1	1	Camerist	200	–	–	–	2.400			
1	1	Vizitiu	200	—	—	—	2.400			
—	1	Paznic de noapte	200	—	–	–	2.400	42.600	2.400	
7	8	Total salarii . . .	–	–	—		—	253 800		
		Indemnizaţie de scumpete	–	–	—	—	642 000		299.800	
		Ajutor de familie	—	–	—		55.000	697.000	15.000	
33	41	Total stat No. 28 . . .	—	–	—	—	—	950.800	368.800	
										+ 368.800

PROCES-VERBAL No. 22

Sedința de la 18 Iunie 1926

Prezenți D-nii: *Al. Constantinescu, A. Eliescu, M. Tănăsescu, C. Opran, C. Sava Goiu, C. P. Georgescu, M. Drăcea, V. Stinghe, G. Turneanu, I. Comanici, M. P. Florescu, D. Robănescu, O. Cratero.*

Se aprobă procesul verbal din 8 Ianuarie 1926.

Se discută şi se aprobă următorul program întocmit pentru inaugurarea localului şi desbaterilor Congresului aşa cum a fost întocmit de comitet.

Se autoriză Secretariatul pentru că împreună cu delegatul Comisiunei Europene a Dunărei şi cu D-l Balaban, Directorul regional din Constanța, să întocmească programul excursiunei pe Dunăre şi Insula Şerpilor.

Pentru D-nii Miniştri se vor înmâna invitații speciale direct.

Preşedinte, (ss) **A. Eliescu**

Secretar, (ss) *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL No. 23

Sedința dela 10 Noembrie 1926

Prezenți D-nii: *A. Eliescu, M. Tănăsescu, X. Sculy, I. Comanici, D. Robănescu, M. P. Florescu, V. Stinghe.*

1) Se citeşte şi se aprobă procesul verbal No. 22 al şedinței dela 18 Iunie a. c.

2) Se rezervă pentru anul acesta 6 locuri în cămin pentru studenții Scoalei politechnice din Bucureşti, secția silvică, de păduri, brigadieri, conductori şi ingineri silvici din serviciu statului sau membri ai soc. „Progresul silvic".

3) Timpul cât se poate folosi camerile căminului de către membri Soc. „Progresul silvic" va fi de 3—4 zile, —prima zi se va plăti cu 40 lei, iar restul cu 30 lei, —aceasta până se va redacta şi aproba definitiv proiectul de administrarea căminului, care va coprinde dispozițiuni şi pentru camerile ocupate de Studenți.

4) Cererea Societăţei Studenţilor Secţiei Silvice dela Politechnică din Bucureşti, se amâna pentru şedinţa viitoare.

5) Se hotărăşte ca şedinţele cons. de administraţie să se ţie de 2 ori pe lună şi anume: In prima Luni de după 1 şi 15 ale fie cărei luni.

6) Pentru congresul proprietarilor de păduri ce va urma a se ţine, se va putea închiria sala cu 10.000 lei minimum pe zi.

7) In şedinţele viitoare se va aduce statutele aşa cum au fost votate la 10 Iunie a. c. spre a se putea tipări. D-l G. P. Georgescu şi M. P. Florescu, vor prezenta statutele.

8) Cererea de ajutor a studentului G. Teleagă dela Viena se amână până când vom dispune de fonduri.

9) Discuţiunea asupra cumpărărei lucrării Colonelului Gr. Popescu, se amână pentru bugetul viitor.

10) Se aprobă a se dona Studenţilor secţiei silvice 5 exemplare din *„Cursuri de Drumuri“* aflat în depozitul societăţei

Preşedinte, (ss) **A. Eliescu**

Secretar, (ss) *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL No. 24.

Sedinţa dela 18 Noembrie 1926

Sunt prezenţi D-nii membri: *M. Tănăsescu, X. Sculi, Aurel Eliescu, I. Çomanici, C. Sava-Goiu, M. Drăcea, N. N. Elefterescu şi D. Robănescu.*

Asistă şi D-nii: *V. Teodorescu, Aurel D. Anastasiu şi G. Năstăsescu.*

Şedinţa se deschide la ora 5 sub preşedinţia D-lui Vice Preşedinte A. Eliescu.

Inainte de orice lucrare, D-l Consilier Tănăsescu propune ca un omagiu pentru memoria Preşedintelui de curând decedat, cinci minute de reculegere.

Preşedintele se scoală în picioare şi tot Consiliul pătruns de sentimentul care dictase propunerea se asociază la omagiul propus.

După care, D-l Aureliu M. Eliescu deplânge pierderea suferită. Mai toţi consilierii, spune D-sa sunt de mult în societate, eu sunt de la fundaţiune. Cu toţii ştim că „Progresul silvic" s'a născut din entusiasmul a câţi-va tineri care veneau dela Nancy ajutaţi de absolvenţii din prima promoţie a şcoalei speciale de silvicultură înfiinţată de marele Câmpineanu.

Că zeci de ani am rătăcit prin dependenţele Domeniului Coroanei şi că toată activitatea noastră din trecut se mărginea la gazetă şi la timide deziderate cari la fie care Congrese se arătau doleanţele silvicultorilor.

Toţi ştim, continuă D-l Eliescu, că dela 1913 cu venirea regretatului Constantinescu, societatea noastră a contribuit o rodnică activitate.

Cod silvic, Organizarea Corpului silvic, Organizarea învăţământului şi Incadrarea în corpul technic; vechile deziderate totdeauna promise şi nici odată realizate, au devenit o realitate graţie lui Alecu Constantinescu.

Recunoaşterea personalităţii juridice a Societăţii şi Palatul nostru au dat închegare definitivă Societăţii noastre, aşa că putem spune că dacă alţii au avut meritul concepţiunei adevăratul creator al „Progresului silvic" este ilustrul defunct.

Lui, spune D-l Eliescu, 'i datorăm totul şi „Progresul silvic" este dator să'i poarte o veşnică recunoştinţă.

Consiliul în unanimitate aprobă spusele D-lui Vice Preşedinte, şi votează fără discuţiune şi în unanimitate următoarele rezoluţiuni:

1) Se deleagă D-l C. Sava Goiu care să vorbească în numele societăţii, la înmormântarea colegului Gogulescu.

2) La înmormântarea regretatului Preşedinte să vorbească colegul M. Tănăsescu iar discursul funebru să fie transcris în primul Proces-Verbal al şedinţei Consiliului.

3) Se va stărui pentru terminarea bustului; iar inaugurarea lui se va face cu fast la prima Adunare generală care se va organiza în legătură cu pomenirile defunctului Preşedinte.

4) Consiliul se va întruni în mod regulat; şi anume în prima Luni după întâi şi cincispezece al fie cărei luni la ora $5^1/_2$ după prânz.

Conform votului consiliului care a decis ca cuvântarea delegatului M. Tănăsescu, să fie transcrisă în procesul verbal, dăm aci acest discurs (vezi textul dela pag. 720).

Preşedinte, (ss) A. Eliescu

Secretar, (ss) *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL No. 25

Şedinţa dela 7 Decembrie 1926

Prezenţi D-nii: *Aureliu Eliescu, M. Tănăsescu, C. Sava Goiu, I. Comanici, M. P. Florescu, V. Stinghe.*

1. Se citeşte procesul verbal al şedinţei precedente şi se aprobă.

2. Pentru administraţia sălei se hotărăşte ca d-nii C. Sava Goiu şi D. Robănescu să prezinte consiliului un proect de regulament, fie pentru exploatarea în regie fie în antrepriză.

3. Se admite a se acorda Societăţei „*Codru*" a studenţilor în silvicultură, Sala de conferinţi, în mod gratuit pentru seara zilei de 18 Decembrie.

4. Pentru şedinţi viitoare, se vor prezenta Statutele societăţei, spre a se hotărî tipărirea lor.

5. Se aprobă a se da Soc. „*Codru*" a studenţilor în silvicultură, gratuit, o cameră, dela parter pentru sediul societăţei lor.

6. Şedinţa viitoare la 20 Decembrie ora 8 jum.

Preşedinte (ss) A. Eliescu

Secretar (ss) *M. P. Florescu*

PROCES-VERBAL No. 26

Şedinţa dela 20 Decembrie 1926

Prezenţi D-nii: *Aureliu Eliescu, M. Tănăsescu, C. P. Georgescu, V. Stinghe, M. P. Florescu, G. Turneanu, O. Cratter*, *D. Dobrescu.*

1. Se aprobă procesul verbal al şedinţei precedente.

2, Se hotărăşte ca şedinţele societăţei să se ţină de 2 ori pe lună şi anume în prima Joi după 1 şi 15, la ora 5 p. m.

3. Se ia în discuţie cererea Soc. „Codru" a studenţilor în silvicultură sub No. 12 şi se decide de a se interveni pe lângă Ad-ţia Casei Pădurilor, pentru satisfacerea doleanţelor lor.

4. Se hotărăşte ca statutele Soc. „Progresul Silvic" să se tipărească în 2000 exemplare.

5. Şedinţa viitoare se fixează după vacanţă pentru alegerea comitetului pe 1927—1931.

Preşedinte (ss) **A. Eliescu**

Secretar (ss) *M. P. Florescu*

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

1. Teza I: **Contribuţiuni la studiul distribuţiunei geografice a coniferilor din România,** *prezintată Facultăţei de ştiinţe din Cluj pentru obţinerea gradului de doctor în ştiinţele naturale de* **George P. Antonescu, inginer şef silvic,** cuprinzând 122 pagini, 4 planşe şi 5 vederi fotografice pe hârtie cromo.

De acelaş autor:

2. **Monografia Domeniului Gurghiu din judeţul Mureş** cu 126 pagini şi 26 tablouri, din cari 17 privitoare la amenajament, 29 figuri în text şi 26 vederi fotografice pe hârtie cromo, cuprinzând un regulament pentru organizarea vânătoarei **Majestăţei Sale Regele,** lucrare premiată de Societatea „Progresul Silvic".

Preţul fiecărei din aceste scrieri, publicate într'un număr restrâns de exemplare, este de 150 lei reducându-se la 100 lei pentru studenţii secţiunei silvice a şcoalelor politechnice din ţară.

Adresa: Bucureşti, strada Lucaci No. 91 bis.

ERATA

La articolul: „*Fixarea azotului atmosferic de către masivele forestiere*", publicată în No. 11 din luna Noembrie a. c.

Pag.	Rândul de sus în jos				
687	7	în loc de	Helbriegel	se va ceti	Hellriegel.
„	8	„ „	cricaceaele	„ „ „	ericaceaele
690	19	„ „	ne	„ „ „	nu
691	19	„ „	acidul silicic	„ „ „	anhidrida silicică

G. GOGULESCU

Cuvântare rostită de D-l Inspector silvic şi Deputat M. P. Florescu, Secretarul Societăţei *„Progresul silvic"* în faţa Palatului Soc. *„Progresul silvic"*.

Intristată adunare şi iubiţi colegi,

Societatea *„Progresul silvic"* dela un timp încoace înregistrează cu adânc regret, despărţirea prea rapidă a membrilor săi mai bătrâni, cari au muncit şi ne-au apărat — atât pe cât le-au fost posibil — pădurile, această comoară nepreţuită, care este continuu ameninţată.

Azi în faţa acestui aşezământ, inaugurat de curând, defilează un al doilea coleg, la scurt interval de altul, şi unul şi altul ţinând să mai facă ultimul voiaj de adio prin faţa Instituţiei pe care au servit-o cu credinţă şi dragoste.

Aşa că azi şi colegul Gogulescu, răpus de o boală care nu iartă, vine şi el în faţa altarului Sfânt al *Societăţei „Progresul Silvic"*, şi în faţa noastră colegii săi.

Ca reprezentant al acestei societăţi, am datoria de-a releva meritele sale ca coleg, ca prieten, ca specialist şi mai presus de toate ca apărător constant al avuţiei noastre forestiere. Ridicat din popor, a putut, prin propriele sale forţe, să ajungă la cea mai înaltă treaptă a ierarhiei silvice. Ca director al Exploatărilor pădurilor Statului, a luptat şi şi-a impus adesea voinţa, *de garant al avutului Statului*, nemulţumind câte o dată poate pe cei interesaţi dornici de-a specula cât mai cu folos şi rapid această avuţie în folosul lor propriu.

Şi de aceia Gogulescu moare sărac, pe când exploatatorii de păduri în majoritate străini, îşi croesc palate, vile, îşi permit luxuri etc., ca rezultante al speculaţiilor uşoare a acestor avuţii pe care le păzim noi.

Dar prin dispariţia lui Gogulescu, se petrece ceva *mistic* căci *pleacă dintre noi exact la acelaş moment cu Al. Constantinescu*, Preşedintele nostru, şi care pentru Societatea „Progresul silvic" a făcut mult.

Preşedintele nostru a voit să plece la drum, cu unul dintre ai noştri, şi dorinţa i-a fost îndeplinită.

Ce vreţi tribut mai duios din partea Societăţei noastre, care şi cu acest prilej a dat dovadă că la bază are ceva din acel *idealism mistic*, pe care nu'l posedă alte Societăţi culturale şi ştiinţifice.

Şi cum fatalitatea hotărâse să plece la acel drum necunoscut, amândoi în aceiaşi zi, adică mâine Sâmbătă 20 Noembrie a trebuit să intervertim ordinea, astfel ca colegul Gogulescu ca mai mic, să plece azi Vineri 19 Noembrie adică cu 24 ore mai de vreme la acel drum lung şi necunoscut pe care mâine poimâine îl vom parcurge cu toţii — spre a-i arăta oarecum drumul Preşedintelui nostru.

Prin plecarea lui Gogulescu dintre noi, Societatea „Progresul silvic" încearcă un nou doliu, greu de reparat, căci energia şi puterea sa de muncă, era cunoscută tuturor.

In faţa rămăşiţelor lui pământeşti să ne plecăm cu toţii, şi să rugăm pe bunul Dumnezeu, să-i ierte şi lui orice greşeală sau supărare ar fi pricinuit cuiva, iar îndureratei lui soţii, îi transmitem profundul nostru sentiment de mângâere pentru pierderea încercată.

Şi acum . . . la drum Coane Gogule!

M. P. Florescu

AUGUSTIN CAMPEANU

INGINER INSPECTOR SILVIC

Fatalitatea ne urmăreşte, şi ne seceră dela un timp încoace la intervale scurte, din elementele ce fac parte din garda bătrânilor noştri. — Deabia Vineri 19 Noembrie a fost condus la locaşul de veci *camaradul Gogulescu*, deabia Sâmbătă 20 Noembrie a fost condus la locaşul de veci *Al. Constantinescu*, preşedintele nostru, şi în aceiaşi seară, pleacă dintre noi şi bunul şi valorosul coleg A. Câmpeanu.

După ce am asistat la înmormântarea lui Al. Constantinescu, trebuind să plec în aceiaşi seară la Timişoara cu Simplonul, din chiar gara de nord, mă întâlnesc în acelaş tren, cu colegul Câmpeanu, care îşi fixase locul într'un vagon de cl. II. Fiind în compania altor parlamentari, m'am desprins din acel grup, pentru câteva momente, pentru a conversa cu colegul Câmpeanu.

Părea abătut, supărat, amărât, desnădăjduit, plictisit de viaţă.

Mi-a spus multe din necazurile serviciului, şi mizeriile ce le sufere cât şi din nefericirile familiei. Mi-a spus atât de multe..... că îmi e imposibil ale aşterne pe hârtie.

Imi spunea multe din *viaţa de mizerie* dusă la *Buzău*, trăind chinuit în o cameră întunecoasă şi fără confort, ca şi un student din piesa *Heidelbergul de altădată*.

Şi'mi cerea ajutorul meu, ca parlamentar, ca să intervin să i se facă dreptate, cel puţin acum când era pe punctul de a eşi şi decretul de numire ca *Inspector de control cu sediul la Lugoj*.

Ne-am despărţit, înainte de gara Titu, el rămânând nî compartimentul său, iar eu retrăgându-mă în compartimentul meu spre a mă odihni, fiind copleşit de oboseală.

Care mi-a fost surpriza dureroasă, când înainte de Craiova, se vesteşte din vagon în vagon, că a murit subit în tren un Inginer! *Era bietul Câmpeanu*! Fiind suferind de cord, şi paharul de suferinţi, adunându-se în acea seară până la vârf şi-a dat obştescul sfârşit, în tren....., în drumul către ai lui!

De către un bun prieten ardelean P. Nenovian, deputat de Severin, ce era în tren cu dânsul s'a vestit telegrafic Procurorul de Craiova; s'a oprit trenul la Craiova, vagonul cu corpul rece a lui Câmpeanu a fost detaşat dela garnitura trenului, luat în primire de Procuror. pentru facerea formelor legale, s'a anunţat Directoratul de Buzău şi pe un frate al lui, care plecase tot în aceiaşi seară cu alt tren la Oradia Mare.

Şi astfel s'a stins şi colegul Câmpeanu, care mi-a spus în ultimele clipe suferinţele sale, în mod sincer ca şi un testament sfânt.

In calitate de Secretar *le voi păstra secrete*, — tot, tot ceeace mi-a fost confiate de dânsul, căci prea multe a suferit şi prea mult a fost nedreptăţit acest element. Dela o vreme am dat dovadă că nu ştim să ne preţuim elementele de valoare. Sunt sub impresia doliului şi mizeria ce apasă asupra celor rămaşi de pe urma lui Câmpeanu! Aceasta să fie oare soarta tuturor funţionarilor noştri de Stat?

— Şi stau şi reflectez:

A dorit oare Preşedintele nostru, să plece, în drumul lung şi necunoscut, încadrat de 2 Ingineri silvici? Eri i l'am dat pe G. Gogulescu.

I-a mai trebuit şi un Ardelean?

I l'am dat azi şi pe acesta!

Fenomene de aceste coincidenţe simbolice sunt foarte rare! Din o cameră de hotel din Timişoara, unde am scris aceste rânduri pentru amintirea lui Câmpeanu, stau nedumerit şi mă gândesc... unde o să ajungem cu *sacrificiile în specialişti şi în păduri*, ce încearcă ţara dela un timp încoace!

Pentru tot ceiace a făcut pozitiv Câmpeanu la pădurile grăniţereşti din Caransebeş, plantând acea pădure frumoasă de molift de la Teregova, şi pe care am vizitat-o cu toţii la Congresul silvic din 1924; pentru tot ceiace a făcut în timpul din urmă în pădurile din munţii Buzăului, forţând Societăţile forestiere străine de a intra în ordine şi de a planta terenul rămas în urma exploatărilor, şi unde cu puţine zile înainte de-a muri, de către specialişti silvici, *i s'a ridicat un puţ de piatră, având încrestat chiar numele său, ca ultima recompensă* închinată muncei sale, vom păstra adânc în inima mea ca şi a tuturor cari l-au cunoscut personalitatea lui Câmpeanu.

M. P. Florescu
Deputat
Secretarul Soc. „Progresul Silvic"

Informaţii

In şedinţa din 29 Mai 1926 a Comisiunei Regimului apelor Dunării ţinută la Budapesta în urma propunerei delegaţilor Austriei, Ungariei, României, ai Sârbilor, Croaţilor şi Slovenilor precum şi ai Çehoslovaciei, au fost înscrişi în lista prevăzută de art. 9 al Regulamentului relativ la atribuţiunea şi funcţionarea comisiunei, cu titlu de Espert Conseil de la Commission Technique Permanente du Regime des Eaux de Danube:

Pentru chestiunile privitoare la regimul forestier, d-nii:

Rodolph Jugovitz, Inspector silvic clasa I-a.

Charles Kaan, Secretar de Stat în retragere.

P. Antonescu, profesor, inginer consilier technic pe lângă Ministerul Domeniilor.

Meiodrag Stamenkovic, inginer, director general al pădurilor din Ministerul Domeniilor şi al minelor.

Iosef Opletal, inginer forestier, profesor la înalta şcoală de Agricultură din Brno.

Pentru chestiunile de amelioraţiuni fonciare, d-nii:

Charles Riediger, inginer, consilier ministerial.

Adalbert Kenessey, consilier ministerial.

R. Opreanu, inginer, inspector general, directorul general al serviciului apelor.

Maurice Vignerot, inginer, director general al apelor din misterul de agricultură şi al apelor la *Belgrad.*

Jan Vladimir Hrasky, inginer civil, profesor la şcoala politechnică cehă din Praga.

Pentru chestiunile de domeniul hidraulicei fluviale, d-nii

Rodolf Kolenia, inginer consilier ministerial.

Jean Tellyesniczky, Subsecretar de Stat.

O. **Roşu**, inginer, inspector general, directorul serviciului hidraulic român.

Sergye Macsimov, inginer, şeful secţiunei râurilor şi canalelor navigabile la ministerul de agricultură şi al apelor din Belgrad.

Antonin Klir, inginer, doctor în ştiinţe technice, profesor la şcoala politechnică cehă din Praga.

Iată conţinutul art. 9 din regulamentul menţionat:

Instrucţiunea afacerilor

Pentru aplicarea dispoziţiunilor alineatului 3 al articolului 4, precum şi în cazul când Comisiunea crede de cuviinţă că o afacere necesită un studiu particular, un comitet format din delegaţii Statelor direct interesate sau de reprezentanţii lor va proceda la acest studiu, el va primi în acest scop la faţa locului toate informaţiunile necesare şi va face despre aceasta un raport Comisiunei. Preşedintele, sau un asistent ales de el de pe lista acceptată în unanimitate de Comisiune, va putea lua parte la lucrările comitetului ce se va întruni după convocarea preşedintelui, după înţelegerea avută cu delegaţii Statelor pe teritoriul cărora trebuie procedat la studiu.

In caz de urgenţă, preşedintele poate convoca comitetul pe cale telegrafică şi formula toate recomandaţiunele necesare. Afacerea va fi în fine supusă Comisiunei.

*

In ziua de 29 Ianuarie a. c. d-l profesor **Petre Antonescu** solicitat de elevii şcoalei politechnice din Bucureşti va ţine la ora 21 secţia silvică, o conferinţă despre *Italia din punctul de vedere forestier* în localul societăţii *„Progresul Silvic"*, din Bulevardul I. C. Brătianu.

*

Camera de agricultură din Huşi a hotărât să se decearnă în cursul lunei Aprilie 1927 cu ocaziunea serbării sădirei pomilor un premiu de 5000 lei elevilor din Huşi cari se vor distinge în sădirea şi întreţinerea arborilor plantaţi.

Distribuirea acestui premiu se va face după un regulament întocmit de d-nii ingineri silvici *Tănăsescu* şi *Andrei Ionescu* în unire cu d-l *C. Hogaş*, directorul şcoalei de viticultură şi pomologie.

* * *

Din cele 3 burse fiecare de câte 2000 lei lunar, instituite de Camera agricolă pentru studiul agronomiei, silviculturei şi medicinei veterinare, s'a acordat numai bursa de silvicultură tânărului C. Ghica, student la şcoala politecnică, secţia silvică.

B. C. A. J. H.

* * *

Au fost numiţi membrii în consiliul technic al pădurilor pe termen de 3 ani, d-nii : inginer cons. silvic V. I. Teodorescu, inginer inspector general silvic Dem. Anastasescu, inginer inspector general silvic C. Sava Goiu, inginer inspector general silvic I. Comaniciu, inginer inspector silvic D. Robănescu.

Numirile s'a făcut cu începere dela data expirării vechiului mandat pentru d-nii: V. Teodorescu, D. Anastasescu, C. Sava Goiu şi I. Comaniciu şi cu începere dela 1 Decembrie 1926 pe d. D. Robănescu.

Secretar al consiliului s'a numit d. inginer inspector silvic d. D. Muşat cu începere dela 1 Decembrie 1926 în locul vacant prin numirea în consiliu a d-lui D. Robănescu, actual secretar.

* * *

Pe ziua de 1 Ianuarie 1927 s'a făcut următoarele înaintări:

La gradul de inginer consilier silvic d-nii ingineri inspectori generali I. Aleman, plătit din bugetul Bistriţei-Năsăud şi C. Sava Goiu.

La gradul de inginer inspector general, d-nii ingineri inspectori: D. Robănescu, I. Piso, Coman Marinescu, I. Simionescu, Leon Vasiliu, I. Coşei şi Horia Lazăr.

* * *

Se numesc, pe ziua de 1 Ianuarie 1927,în consiliul de disciplină depe lângă Casa pădurilor, conform art. 62 din legea de organizaze a corpului silvic, ca membrii titulari, d-nii:

Inginer consilier silvic V. I. Teodorescu, inginer consilier silvic C. P. Georgescu, inginer inspector-general silvic C. Sava Goiu.

Ca membri-supleanţi d-nii:

Inginer inspector-general silvic N. Frâncu, inginer inspector-general silvic Gh. Năstăsescu.

*

Situaţia veniturilor Casei Pădurilor pe anul 1926

Pe anul 1926 Casa pădurilor fusese înscrisă în buget la venituri cu 280 milioane lei şi la cheltueli cu 198 milioane, cuprinzând şi cheltuelile necesare învăţământnlui silvic.

Până la 1 Decdmbrie 1926 s'au încasat efectiv 403.124.000 lei, rămânând să se mai încaseze şi diferenţa până la 490 milioane, sume debitate precum şi nouile debite create în luna Decembrie, în valoare de peste 600 milioane lei.

In total Casa pădurilor are un venit pe 1926 de 538 milioane lei, din care scăzând 198 milioane cheltueli, rămâne venit net încasat suma de 340 milioane lei.

Pe lângă acest venit, Casa pădurilor a pădurilor a dat gratuit şi cu reduceri, materiale lemnoase de peste 100 milioane la şcoli, instituţii, funcţionari, I. O. V., etc.

*

Au fost numiţi în consiliul de desciplină depe lângă Casa pădurilor, ca membri titulari, d-nii: inginer consilier silvic V. I. Teodorescu; ing. consilier silvic C. P. Georgescu; ing. inspector-general silvic C. Sava Goiu; ca membri supleanţi d-nii: ingineri inspectori-generali silvici N. Frâncu şi Gh. Năstăsescu.

TABLA DE MATERII

a „Revistei Pădurilor" pe anul 1926

Pag.

Antonescu P. a) Despăduririle şi consecinţele lor 22
b) Aplicarea amenajamentului pădurei Breaza 40
c) Invăţământul silvic în România 102
d) Pulverizarea proprietăţei forestiere şi propuneri pentru înlăturarea neajunsurilor inerente acestei stări 174
e) Din trecutul pădurilor ţării 213
f) Comerţul exterior al României 422
g) Alexandru Constantinescu 709

Antonescu G. P. a) Geografia Botanică şi Importanţa sa din punct de vedere silvic 274
b) Monografia Domeniului Gurghiu 370
c) idem (urmare) 498
d) Fixarea azotului atmosferic de către masivele forestiere 687

Bungeţeanu Dr. a) Politica comercială a lemnului în România 74

Bogdan Geza a) Estimaţia sumară a arborilor în picioare. 337

Cristea Cezar a) Asigurarea mutuală forestieră (traducere). 155

Dimonie D. a) Pomul lui Dumnezeu 37

Dimitrescu Ilie C. a) Din statistica pădurilor 147

Domusei G. N. a) Exploatarea în regie a pădurei Gherboveţ din ocolul silvic Tighina dela 1921—1926. 737
b) Fabrica de cherestea din Ilva-Mică . . . 454

Dragu C. a) Proprietarii de păduri şi legislaţia silvică. 134

Flexor S. I. a) Listă de plante medicinale şi eterice . . 599

Florescu M. P. *a)* Contribuţiuni la Comerţul şi Industria lemnului din România 54
b) Contribuţiuni la problema exportului lemnului din România 141
c) Contribuţiuni la Comerţul şi industria lemnului 237
d) idem 314
e) Impozitele asupra pădurilor 345
f) Ziua Cooperaţiei şi manifestarea cauzei forestiere 434
g) Interpelările D-lui deputat M. P. Florescu făcute în cameră în ziua de 15 Iulie a. c. 459
h) Contribuţie la comerţul şi industria lemnului din România 465
g) Pulverizarea proprietăţei forestiere şi consecinţele ei asupra producţiei 590
Florescu I. I. *a)* Utilizarea bogăţiilor ţării (Plante din ţara noastră ce se pot întrebuinţa la tăbăcitul peilor) 428
Gheorghiu Ernest *a)* O pază de urşi la Tarcău 47
b) O vânăteare dn urşi în Munţii Runcului sub Bucegi 152
c) O vânătoare de dropii pe Bărăgan la Mărculeşti, Elena şi Jigălia 208
d) O vânătoare regală de iepuri la Dăbuleni în Romanaţi 280
e) Prima mea vânătoare la munte 742
Haralamb Ath. M. *a)* Combustibilul solid în automobilistică . . 34
Hună M. *a)* Cultul arborilor 596
Ionescu Andrei I. *a)* Anul jurisprudenţial forestier 1925 79
b) Asupra proiectului de lege francez pentru supunerea pădurilor particulare regimului silvic 151
c) Normalizarea exploatărilor pădurilor . . . 289
Ioan Petre *a)* Legiferarea apelor la noi în ţară 115
b) Pădurile din Delta Dunărei 322
Manole Horia *a)* Ceva care trebuie spus 235
b) Pentru arbori 595
c) Cooperativele de păduri 597

	d) Quo vadimus	605
	e) O carte	684
Nsgulescu Emil G.	*a)* Exploatarea şi debitarea lemnului de către soc. „Goetz“ prin fabrica din Nehoiu de pe valea Buzeului	304
	b) Monografia fabricei de lăzi din Nehoiu a Soc. Goetz	462
P. Ioan	*a)* Ford şi silvicultura	746
	b) Silvicultura chineză	754
Popescu Gr.	Problema ridicării în plan a pădurilor	730
Popescu Mircea Şt.	*a)* O problemă de geometrie	583
	a) Recenzii	89
Pridie A.	*b)* Câteva noţiuni privitoare la modul de exploatare a pădurilor de răşinoase	202
	b) Silvicultură Chineză	754
Przemiţchi Z.	*a)* Regenerarea şi restaurarea pădurilor	329
Rădulescu M.	*a)* Transportul lemnului din pădure cu sania în munţii Alpi	16
Simionescu Ioan	*a)* Consideraţiuni generale asupra întocmirei unei statistici forestiere	443
Ştefanopol Al.	*a)* Reflexii asupra unei informaţii	87
	b) Procesele de delicte silvice	232
Szabo Andrei	*a)* Stereo-foto-tachimetria aeriană	406
Turneanu G.	*a)* Anul forestier	1
Vlăhuţă A.	Pădurile noastre	726
Witting Olto	*a)* Câteva date din istoria pădurilor comunale din jud. Braşov	299

DIVERSE

P. I.	Semne îmbucurătoare	351
P. A.	Bibliografie	612
M. T.	Inaugurarea Casei Societăţei „Progresul silvic“ 1926	633
* * *	Desbaterile Congresului din 1926	658
* * *	Presa şi cultul arborelui	254
* * *	O statistică asupra pădurilor ruseşti	250
* * *	Legea pentru desfiinţarea fidei comiselor.	160
* * *	Regulamentul serviciului central al Casei Pădurilor	162
* * *	Programul celui de al 37 lea congres silvic	

	şi al inaugurărei Palatului Societăţei „Progresul silvic“	354
* * *	Condiţiuni de admitere în şcoala politechnica din Bucureşti	467
* * *	Condiţiuni de admitere în şcolile de conductori silvici	476
* * *	Condiţiuni de admitere în şcolile de brigadieri silvici	478
* * *	Sporul acordat corpului silvic dela 1 Iulie 1926	484
* * *	Congresul A. G. I. R.	491
* * *	Procese-verbale de şedinţe	607
* * *	M. Lucrări Publice (informaţiuni)	692
* * *	Proiecte de legiuiri interesând pădurile.	697
* * *	Politica agrară şi domenială a guvernului.	729
* * *	Aviaţia protectoare a pădurilor	756
* * *	Budgetul Casa Pădurilor pe 1927	761
* * *	Procese verbale de şedinţe	774
* * *	Necrolog † Victor Heinrich	168
* * *	Necrolog † Virgil Boeriu	256
* * *	Necrolog † An. Dumbrăveanu	259
* * *	Necrolog † I. D. Ivănescu	460
* * *	Necrolog † G. Gogulescu	779
* * *	Necrolog † Augustin Câmpeanu	780

BIBLIOTECA
INSTITUTUL POLITEHNIC
BRAŞOV